

வெளியீடு—24—2—1968]

Issued—24—2—1968]

675

தமிழகச் சட்டப் பேரவை நடவடிக்கைகள்

MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY DEBATES

பணித்துறை வெளியீடு

OFFICIAL REPORT

திங்கட்கிழமை, 1967 ஜூன் 26

Monday, 26th June 1967

தொகுதி II—எண் 7

Volume II—No. 7

தமிழக அரசு

1968

GOVERNMENT OF MADRAS

1968

சட்டப் பேரவைத் துறை

சென்னை-9.

Legislative Assembly Department

Fort St. George, Madras-9

உ
31 N67
N67.2.7
5

தமிழகச் சட்டப் பேரவை

திங்கட்கிழமை, 1967 ஜூன் 26.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப்பேரவை மண்டபத்தில் காலை 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது. கூடியது.

1. வினாக்கள், விடைகள்.

உடுக்குறியிட்ட வினாக்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இப்பேரவைக் கூட்டத்தின் முதல் அலுவல் வினாக்கள், விடைகள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கேட்கின்ற வினாக்களுக்கு மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் பதில் அளிப்பார்கள்.

பெட்ரோலியம்—ரசாயனத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தல்

*73 வினா.—திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன்: மதிப்பிற்குரிய கல்வி-தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) இம்மாநிலத்தில் தனியார்த் துறையிலாவது அரசாங்கத் துறையிலாவது பெட்ரோலியம்—இரசாயனத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்கான செயற்குறிப்பு ஏதேனும் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) & (இ) தமிழகத் தில் பெட்ரோலியம்—இரசாயனத் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தும் செயற்குறிப்பு தற்போதைக்கு ஏதுமில்லை. ஆயினும், சென்னை எண்ணெய்த் துப்புரவுத் தொழிற்சாலையிலிருந்து Madras Refineries) கிடைக்கும் பெட்ரோலியப் பொருள்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட பல்வேறு வகையான பொருள்களை உற்பத்தி செய்வதற்குப் பின்வரும் நிறுவனங்களுக்கு உரிமங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன:—

1) சென்னை உர வகைகள் கம்பெனி லிமிடெட், சென்னை.	1 அமோனியா 2 யூரியா. 3 கூட்டு உரங்கள்.	243,000 டன் (ஆண்டிற்கு) 210,000 360,000
(M/s. Madras Fertilizers Limited).		
(2) கே. யு. அத்வானி அண்டு கம்பெனி.	கறுப்பு கார்பன் (Carbon Black)	3 கோடி (30 மில்லியன்) ராத்தல்—ஒராண்டிற்கு.
(3) எஸ். ஆர். நாக்பால், பம்பாய்.	1 டிரான்ஸ்பார்மர் எண்ணெய். 2 சிறப்பு வகை எண்ணெய். (Speciality Oil).	15,000 டன் ஒராண்டிற்கு. 8,000 டன் ஆண்டிற்கு.

[1967 ஜூன் 26]

திரு. எஸ். சிவசுப்பிரமணியன்: இதைச் சர்க்கார் துறையிலே நடத்துவதற்கு ஏதாவது முறை இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: இதிலே இருக்கக் கூடிய விவரப்படி சர்க்காரே ஏற்று நடத்துவதற்கான விவரம் ஒன்றும் இல்லை. மூன்று தனிப்பட்டவர்களுக்கு உரிமங்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. நா. காரைமணம்: தஞ்சை ஜில்லாவிலே பெட்ரோலியம் இருப்பதாகத் தெரியவருகிறதா? இதைப்பற்றி முடிவு ஏதாவது எடுக்கப்பட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: இப்பொழுது விவரம் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால் பதில் அளிக்கப்படும்.

திரு. என். என். வி. சித்தன்: சென்னை, தஞ்சை தவிர மற்ற ஜில்லாக்களில் பெட்ரோலியம் இருப்பதாக ஆராய்ச்சி செய்யப் பட்டிருக்கிறதா? அப்படியென்றால், ஆராய்ச்சியின் விவரம் என்ன என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: இதைப்பற்றிய விவரம் இல்லை. தனிக்கேள்வி போட்டால் விவரம் அளிக்கப்படும்.

THIRU T. MARTIN: May I know from the Hon. Minister whether State-wide survey for finding out petrol deposits will be made by the State Government?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: ஏற்கெனவே இதைப் பற்றி சர்வே ஒன்று செய்யப்பட்டது. சில இடங்களில் பெட்ரோலியம் கிடைப்பதாகவும் சில இடங்களில் போதுமான அளவு இல்லை என்றும் விவரம் கிடைத்திருக்கிறது. முழு விவரங்களுக்குத் தனிக் கேள்வி போடவும்.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: May I know whether foreign collaboration is available for starting these Petro-Chemical factories?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: இதைப்பற்றிய குறிப்பு எதுவும் இல்லை.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி: இந்த ஆராய்ச்சி செய்வதிலே மாநில சர்க்காருக்கும் செல்லிலே ஏதாவது பங்கு இருக்கிறதா? ஆராய்ச்சி செய்துவிட்டு, பிறகு நம்மிடத்திலே பங்கு கேட்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: பெட்ரோலியம் கிடைக்கிறதா இல்லையா என்பதைப்பற்றிய ஆராய்ச்சி இந்திய சர்க்கார், மாநில சர்க்கார் இரண்டும் சேர்ந்து செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அமோனியம் போன்ற உரங்கள் உற்பத்தி செய்வதற்கு குறிப்பிட்ட மூன்று தனியார் நிறுவனங்களுக்கு உரிமங்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன.

[1967 ஜூன் 26]

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: தனியார்த் துறையிலும் பொதுத் துறையிலும் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய ரசாயன உரங்கள் 30 சதவிகிதம் எந்த விலைக்கு வேண்டுமானாலும் விற்பனை செய்து கொள்ளலாம் என்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருப்பதை இந்தச் சர்க்கார் அறியுமா? இதன் விளைவாகக் கள்ள மார்க்கட் அதிகமாக இருக்கிறதே, இதைப் போக்குவதற்கு மத்திய சர்க்காரை இந்த அரசு கேட்டுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் சொல்லுவதுபோல் இது பரிசீலிக்கக்கூடியது இதைப் பரிசீலனை செய்து சரிப்படுத்த முடியுமானால் சரிப்படுத்தலாம்.

துருவற்ற உருக்குத் தகடு உற்பத்தி

* 74 வினா.—திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: மதிப்பிற்குரிய கல்வி-தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) காட்பாடி அருகே ஸ்டெயின்லஸ் ஸ்டீல் கம்பெனி ஆரம்பிக்கும் திட்டம் எந்த நிலையில் உள்ளது?

(இ) அதற்காக எத்தனை ஏக்கர் நிலம் எப்போது வாங்கப் பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆண்டிற்கு 7,000 டன் துரு எழு உருக்குத்தகடு Stainless Steel Plates உற்பத்தி செய்வதற்காக வட ஆர்க்காடு மாவட்டம் காட்பாடியில் ஒரு தொழிற் கூடத்தை நிறுவுவதற்காக மெஸர்ஸ் சென்னை அலாய் அண்டு ஸ்டெயின்லஸ் ஸ்டீல் லிமிடெட்-க்கு உரிமம் வழங்கப் பட்டது. அக் காட்பாடியின் தொழில் நிலைமை முனைவர் திரு. பாண்டிரங்கையா அவர்கள் திடீரென இறந்ததன் காரணமாக, இத் திட்டம் தடைப்பட்டது. திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காக இப்போது முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இதற்கு அரசும் இயன்ற உதவியை அளித்து வருகிறது.

(இ) 1963-ம் ஆண்டு 133.36 ஏக்கர் பட்டா நிலங்கள் கைவசப் படுத்தப்பட்டன. 51.61 ஏக்கர் பாப்புள்ள புறம்போக்கு நிலங்கள் 1965-ம் ஆண்டு நவம்பர் திங்களில் கம்பெனியிடம் ஒப்படைக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: இதற்காகச் சர்க்கார் புறம் போக்கு நிலங்களையும் மற்ற நிலங்களையும் வழங்கிய பிறகும் கூட, அது இன்னும் ஆரம்பிக்கப்படாமல் இருக்கிறதே? அதை ஆரம்பித்தால் வேலையில்லாமல் இருக்கக்கூடிய குறைந்தது 5 டீட்சம் பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கும். ஆகையால் அதை உடனடியாக ஆரம்பிப்பதற்கு அரசாங்கம் துரித ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, இதற்கு 1963-ம் ஆண்டு ஜூலை திங்களில் உரிமம் வழங்கப்பட்டது. நான் முன்பு கூறியதுபோல், இதற்காக முயற்சி எடுத்துக்கொண்ட

[1967 ஜூன் 26]

திரு. பாண்டோங்கையா அவர்கள் இறந்து விட்டதினால் சுணக்கம் ஏற்பட்டது. இதை மறுபடியும் நடத்துவதற்கு டி. எஸ். நாராயண சாமி if India Cement Group Industries முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே இந்திய அரசாங்கம் இந்தத் திட்டத்தை ரத்து செய்தால் என்ன, என்று கேட்டது. அதற்கு இந்த அரசாங்கம் செப்டம்பர் 30-தேதிவரை நீட்டிப்பு வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறது. அரசாங்கம் இதைப்பற்றிய நடவடிக்கைகளெல்லாம் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது.

THIRU K. VINAYAKAM: Apart from this proposed stainless steel factory at Katpadi, are there any other stainless steel factories in the State? If there are any, may I know by whom they are managed? Are they in the private sector or the public sector? Is it a fact that in the matter of distribution of the stainless steel quota, lot of malpractices have crept in? What steps do the Government propose to take to see to the just distribution amongst the various dealers?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: வட ஆர்க்காட்டி உள்ள காட்பாடியைப் பொறுத்தது இந்தக் கேள்வி தனிக் கேள்வி போட்டால் மற்ற விவரங்கள் அளிக்கப்படும்.

திரு. மு. ச. சிவசாமி: ஸ்டெயின்லெஸ் ஸ்டீல் உருக்குத் தகடு உற்பத்தி செய்யும் வியாபாரம் லாபகரமாக இருப்பதால் அதை மாநில சர்க்காரே ஏற்று நடத்த முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: இதுபற்றி உத்தேசம் இல்லை. அது தனியாக ஆராயப்பட வேண்டிய ஒன்று.

DR. H. V. HANDE: Sir, we are given to understand that it is very difficult to get nickel which is the most important ingredient for stainless steel. Especially in the last few months, in view of the Viet Nam War, the industry was finding it difficult to get adequate quantities of nickel. Because of its shortage, a number of manufacturers of stainless steel, are reported to have stopped the manufacture. In view of this, will the Government be pleased to re-examine this question and see that adequate quantities of the scarce material are made available to the manufacturers?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் சொல்லுகின்ற குறைபாடுகள் இருக்குமானால், அது பரிசீலனை செய்யப்பட்டு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்: இந்தத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிப்பதற்கான உரிமங்கள் கொடுக்கப்பட்டு இதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்கதற்குப் பிறகு மக்கிய சர்க்கார் இந்த ஆலோசனையைக் கான்சல் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்வதற்குக் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: 1963 ஜூலை திங்களில் தான் உரிமம் வழங்கப்பட்டது. அதைத் தொடர்ந்துவதற்கான முயற்சிகள் திறுத்தப்பட்டதன் காரணமாக அதை ரத்து செய்தால்

[1967 ஜூன் 26]

என்ன, என்று கேட்டார்கள். ஆகவே, இந்த அரசு, செப்டம்பர் 30-ம் தேதி வரை காலவரையறையை நீட்டிக்கவேண்டுமென்று மத்திய அரசுக்கு எழுதியிருக்கிறது.

திரு. ப. மகாதேவன்: மேலே நாடுகளில் ஆகாயவிமானம் போன்ற வற்றைச் செய்வதற்கு இந்த ஸ்டெயின்லெஸ் ஸ்டீல் உபயோகப் படுத்தப்படுகிறது. ஆனால், நம்முடைய நாடுகளிலே வீட்டுப் பாத்திரங்கள் செய்வதற்கு இதைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அந்தப் போக்கை மாற்றுவதற்கு முயற்சி செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: நம்முடைய நாட்டில் விமானம் போன்றவைகள் செய்வதற்குத் தேவைப்படுகின்ற நெருக்கடி நிலைமை ஏற்படும்போது அதைத் தடுக்க ஏற்பாடு செய்யலாம். இப்போது அந்த நிலைமை ஏற்படவில்லை.

திரு. ஆலடி அருண்: ஸ்டெயின்லெஸ் ஸ்டீல் மூலம் உற்பத்தி யாகும் பொருள்களுக்குக் கோட்டா முறை இருப்பதனால் உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகிறது. ஆகையால் கோட்டா முறையை ரத்து செய்வதற்கு அரசாங்கம் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: உற்பத்திச் செலவு அதிகமாக இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்று கண்டுபிடிக்கப் பட்டு அதைப் போக்குவதற்கான முயற்சி மேற்கொள்ளப்படும்.

THIRU T. MARTIN: May I request the Hon. Minister to state whether it is not better to include a condition in the licence even at the time of issuing it, regarding the time-limit for starting the industry?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: இதைப் பொறுத்த வரை விவரம் இல்லை. கனம் உறுப்பினர் கருத்து நடைமுறையில் இல்லை. அப்படி இருப்பதற்கான வழி ஏதாவது இருக்கிறதா என்று ஆராயப்படும்.

திரு. எம். சண்முகம்: ஸ்டெயின்லெஸ் ஸ்டீல் கம்பெனி ஆரம்பிக்கும் திட்டத்திற்கு அனுமதி வழங்கும் அதிகாரம் மத்திய சர்க்காருக்குத்தான் உண்டா அல்லது மாநில அரசாங்கத்திற்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: ஸ்டெயின்லெஸ் ஸ்டீல் கம்பெனி துவங்குவதற்கு அத்தகைய அனுமதி வழங்கும் அதிகாரம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குத்தான் இருக்கிறது. ஏனென்றால், இந்தியா முழுவதற்கும் இருக்கிற நிலைமையைப் பார்த்து, லைசென்ஸ் வழங்க வேண்டுமென்ற காரணத்தினால் அந்த அதிகாரம் மத்திய அரசாங்கத்தினிடம் இருக்கிறது.

[1967 ஜூன் 26]

Starting of Machine Tool Plant

* 75 Q.—THIRU A. M. RAJA: Will the Hon. the Minister for Education and Industries be pleased to state whether the Government have proposed to set up a Machine Tool Plant in the State?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: ஆம், ஐயா. சென்னை மாநிலத்தில் மெஷின் டீல் பிளாண்டு ஒன்று துவக்குவதற்கான பிரபோசல் இருந்து வருகிறது.

திரு. ஏ. எம். ராஜா: தமிழ் நாட்டில் எவ்வளவு இயந்திரக் கருவிகள் தொழிற்சாலைகள் உள்ளன? அவைகளில் பொதுத் துறையில் எவ்வளவு, தனியார் துறையில் எவ்வளவு என்று அரசாங்கம் அறிவிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: அதைப்பற்றி விவரம் இல்லை. இந்த அரசாங்கமே ஒரு மெஷின் டீல் பிளாண்டு ஆரம்பிக்க வேண்டுமா என்பதைப்பற்றி ஆராய்ந்து 1966 டிசம்பரில் கூடிய மகாநாட்டில் மெஷின் டீல் பிளாண்டு ஒன்றை சென்னையிலே நிறுவத் திட்டமிடப்பட்டது. அதை ரூ. 2 கோடி செலவில் நிறுவலாம் என்றும் திட்டமிடப்பட்டது. ஜப்பான் மெஷி டீல் கம்பெனியின் கொலாபரேஷனுடன் இதை நிறுவலாமா என்று முயற்சிக்கப்பட்டு, இதற்கென்று நியமிக்கப்பட்ட குழு ஒன்று பல இடங்களைப் பார்வையிட்டு, இதற்கேற்ற இடங்களான சென்னை, மதுரை, திருச்சி, ராணிப்பேட்டை ஆகிய நான்கு இடங்களையும் பார்வையிட்டு ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. அதுபற்றி முடிவு எடுக்கப்பட்டவுடன் இந்த அரசாங்கம் இந்த முயற்சியில் இறங்கும்.

DR. H. V. HANDE: Have the Government any intention to start any other industrial enterprise in the public sector, apart from this Machine Tool Plant, during this year?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: அதைப்பற்றி சில வகைகளில் முயற்சி எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. தனிக் கேள்வி போட்டால் விவரம் அறியலாம்.

திரு. கா. வேழவேந்தன்: ஸ்ரீமதிபுத்தூரில் இருந்த ஆபதக் கிடங்கை மாற்றிய பிறகு இம்மாதிரி மெஷின் டீல் பிளாண்டு ஒன்றை அங்கே அமைக்கலாம் என்று தீண்ட நாட்களாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது. அரசாங்கத்தில் அதைப்பற்றி என்னும் பரிசீலனை இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: அதைப்பற்றிக் கருத்து எதுவுமில்லை.

திரு. ஏ. ஆர். கம்பையா முதலியார்: டீல் ஸ்டாக்ஸ் பல இடங்களில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஏதாவது சர்க்காரால் லாபகரமாக நடத்தப்படுகிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

[1967 ஜூன் 26]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: அதைப்பற்றி விவரம் இல்லை. அவைகளை லாபகரமாக நடத்த வேண்டும் என்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தின் நோக்கம்.

THIRU K. VINAYAKAM: Sir, as the Hon. Minister has stated that it requires about two crores of rupees to be invested in this Machine Tool Plant, are the Government getting any aid from the Centre? In case the Centre refuses to give the aid asked for, will the State Government come forward to start this Plant out of their own finances with the collaboration of the Japanese? And even if the Japanese do not come forward to help us, will the State Government take it up singly in our State?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: இப்பொழுது மெட்ராஸ் ஸ்டேட் இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்டு கார்ப்பரேஷன் தான் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு முதலில் லைசென்ஸ் வழங்க வேண்டுமென்று இந்திய அரசாங்கத்திடம் விண்ணப்பம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி பதில் இந்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மெட்ராஸ் ஸ்டேட் இண்டஸ்ட்ரியல் டெவலப்மெண்டு கார்ப்பரேஷன் ஜப்பானுடன் கொலாபரேஷன் சேர்ந்து இதை ஆரம்பிக்கலாம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஜப்பான் கொலாபரேஷன் இல்லை என்ற நிலைமை ஏற்படும்பொழுதுதான், கனம் உறுப்பினர் அவர்கள், தெரிவித்ததுபோல், இந்திய அரசாங்கத்தோடு தொடர்பு கொண்டு, அதனுடைய உதவி பெற்று ஆரம்பிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கும்.

திரு. எம். பூபதி: தமிழ் மாநிலத்தில் தனியார்கள் எத்தனை மெஷின் டீல் பிளாண்டுகளை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள்? அதைப் பற்றிய விவரத்தை அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லுவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: அதைப்பற்றி விவரம் இல்லை. தனிக் கேள்வி போட வேண்டும்.

திரு. எம். சண்முகம்: தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எப்பொழுது விண்ணப்பம் போடப்பட்டது? இதுவரையில் காலதாமதம் ஆகாதற்கு காரணம் என்னவென்று சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: அதைப்பற்றிய நாள் விவரம் இல்லை. இந்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து பதில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

திரு. கே. சாதேவ கண்டர்: இயந்திரக் கருவிகள் உண்டா உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு மிகவும் அவசியம். ஆகவே, 1967-68-ல் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிப்பதற்குத் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: அதைப்பற்றிய யோசனை இப்பொழுது இல்லை. அது பிறகு ஆலோசிக்கப்படும்.

[1967 ஜூன் 26]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: இந்த லைசென்ஸுக்காக அபேட்சையை இந்த அமைச்சரவை தாக்கல் செய்ததா, அல்லது முன்பிருந்த அமைச்சரவை தாக்கல் செய்ததா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: முன்பிருந்த அமைச்சரவை எடுத்த முயற்சியை, விட்ட இடந்திலிருந்து தொடர்ந்து இந்த அரசாங்கம் பணியாற்றி வருகிறது.

திரு. என். வரதராஜன்: இயந்திரக் கருவி தொழிற்சாலைக்கு வேண்டிய மூலப் பொருள்கள் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலையை சர்க்கார் அறியுமா? அவை என்னென்ன பொருள்கள் என்று அறிவிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: மூலப்பொருள்கள் கிடைக்கவில்லை என்ற நிலைமை இல்லை. இதற்கு வேண்டிய சாதகியக் காரணம் இருக்கின்றன என்ற காரணத்தினால்தான், இந்தத் தொழிற்சாலை ரூ. 2 கோடி அளவிலே உருவாக்கப்படும் என்ற முடிவுக்கு அரசாங்கம் வந்திருக்கிறது. இந்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து அனுமதி கிடைக்கப் பெற்ற பிறகு இதைத் துவக்குவதற்கான முழு முயற்சியையும் எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்: இதற்கான மூலதனம், முதல் போடவேண்டியது எவ்வளவு இருக்க வேண்டியிருக்கும்?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: இப்பொழுது ரூ. 2 கோடி என்று திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது.

Cauvery water for Madras City

* 76 Q.—THIRU K. VINAYAKAM: } Will the Hon. the
DR. H. V. HANDE: } Minister for Public Works be pleased to state whether there is any
proposal to bring Cauvery water to Madras City for drinking
purposes?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: சென்னை நகருக்குக் குடி தண்ணீர் தேவையை நிறைவு செய்வதற்கான திட்டம் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

DR. H. V. HANDE: Sir, for the past several years we have been told that we are getting the Cauveri water for the Madras City. In fact, both in this House and in the other House whenever we raised this question, we have been given empty promises; that we are getting water. As happened during the olden days when Bagiratha brought the Ganges, will the Government also come forward to bring the Cauveri water to the Madras City and if so, what are the concrete plans that they have got in the matter of bringing the Cauveri water to the Madras City?

[1967 ஜூன் 26]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இது கங்கையைக் கொண்டு வருகிற கதையல்ல. நீச்சயமாகக் காவேரியைக் கொண்டுவருகிற வரலாறு என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தத் திட்டம் பெரும்பாலும் வீராணம் ஏரியிலிருந்து சென்னைக்குத் தண்ணீர் கொண்டுவருகிற திட்டம்தான். அநேகமாக இந்தத் திட்டம்பற்றி முடிவு பெறும் நிலை இருக்கிறது.

திரு. கே. வினாயகம்: இந்தக் குடி தண்ணீர்ப் பிரச்சினை ஒரு பெருந்த அத்தியாவசியமான பிரச்சினையாகிவிட்டது. சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த அளவில், நம்முடைய அமைச்சர் தொகுதியில் குடிதண்ணீர் இல்லை, ப்ரொடெக்டட் வாடர் சப்ளை இல்லை. ஆதலால், இந்தப் பிரச்சினை வரும்பொழுதெல்லாம்—'ஐ ஆம் கமிங் டி குவொஸ்கின்'—சோமசீலம் பிராஜெக்டிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவருவதாக ஒரு யோசனை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. வி.பி.எம் ஏரியிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வருவதைப்பற்றி இப்பொழுது சொல்லப்படுகிறது. கனா பிராக், காவேரியிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவருவதாகச் சொல்லப்படுகிறது.

MR. SPEAKER: The hon. Member can now come to the question.

திரு. கே. வினாயகம்: இப்படி இரண்டு ராஜ்யங்களுக்குமிடையே இந்தப் பிரச்சினை தீருவது கஷ்டமாக இருப்பதினால், நமது ராஜ்யத்தின் பகுதியிலேயே இருக்கிற வீராணம் ஏரியிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவருகிற திட்டம் அல்லது காவேரி பிராஜெக்டுக்கு எவ்வளவு செலவு ஆகும்? இந்தச் செலவுக்கான பணத்தை சர்க்கார் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்களா? இல்லையென்றால் கார்ப்ப ரேஷனுக்கு எந்த விதமான உதவியைத் தந்து இதை முடிப்பது என்ற ஆலோசனை இந்த அரசாங்கத்தினிடம் இருக்கிறது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் வீராணம் வேறு, காவேரி வேறு என்று கருதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வீராணம் ஏரியிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவருவது என்பது காவேரி நதித் திட்டம்தான் என்பதை அவர்கள் முதலில் உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வீராணம் ஏரியிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவருகிற இந்தத் திட்டத்திற்கு ரூ. 21 கோடி செலவாகும் என்று மதிப்பீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

திரு. வி. டி. அண்ணாமலை: இதற்கு முன்பிருந்த அரசினர் எந்த முறையிலும் சென்னை நகரத்திலுள்ள மக்களுடைய தாகவிடையைப் போக்குவதற்கு ஏற்ற திட்டத்தை செயல்படுத்தாததால்தான் இந்த மாநில நிலை ஏற்பட்டதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(விடை இல்லை)

[1967 ஜூன் 26]

திரு. நா. காசிராமன் : காவிரி நதித் தண்ணீரை விராணம் ஏரிக்குக் கொண்டு வருகின்றபோது, வழியில் இருக்கக்கூடிய ஊர்களுக்கு எல்லாம் குடிநீர் வழங்குவதற்கு வகை செய்யப் படுமா? அப்படிச் செய்வதின் மூலம் எத்தனை ஊர்கள் பயன் பெறும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் கூறுவதைப்போல் தண்ணீர் வசதி செய்ய முடியாது. தண்ணீர் வீராணத்திற்குக் கொண்டுவருவது கால்வாய் மூலமாக இருந்தால், இடையே அங்கங்கே வருகின்ற தண்ணீர் வீணாகிவிடக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். அதன் மூலம் சென்னைக்குக் கொடுக்க வேண்டிய குடிநீரைக் கொடுக்க முடியாமல் போய்விடும். தண்ணீரைக் குழாய் மூலமாகக் கொண்டுவருவதாக இருந்தால் அங்கங்கே உள்ள இடங்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை இருக்குமானால் அந்த நிலைப்பற்றி ஆராயப்பட்டு அது கவனிக்கப்படலாம்.

திரு. ஆர். நாகசுந்தரம் : இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வருவதால் காவிரிமூலம் பாசனம்பெறும் நிலங்களுக்கு ஏதேனும் பாதகம் ஏற்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஒரு நாளைக்குச் சென்னைக்கு விராணம் எந்த திட்டத்தின்மூலம் 40 மில்லியன் காலன் அதிகப் படியாக தண்ணீர் கிடைக்கக்கூடும். ஒரு நாளைக்கு 75 க்யூசெக்ஸ் தண்ணீர் குடிநீருக்காக எடுக்க வேண்டியிருக்கும். ஜனவரி மாதத் திவிரந்து ஜூன் மாதம் வரையில் பாசன காலத்தில் 10 ஆயிரம் முதல் 20 ஆயிரம் க்யூசெக்ஸ்வரை பாசனத்திற்காகத் தண்ணீர் கொடுக்க வேண்டும். ஒரு நாளைக்கு 75 க்யூசெக்ஸ் குடிநீருக்காக எடுத்துக்கொள்வதால் பாசனம் எதுவும் கெட்டுவிடாது. ஆனால், குள்ளக்கார் பயிர்செய்யும்பொழுது இதனால் 20,000 ஏக்கர்வரை பாசனம் பாதிக்கப்படும் என்று அங்கேயுள்ளவர்கள் பயப்படுகிறார்கள். அந்தத் தொகுதியினுடைய சட்ட உறுப்பினரும் மற்றவர்களும் இதைப்பற்றி முதலமைச்சர் அண்ணா அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். பிப்ரவரியிலிருந்து ஜூன் வரைதான் இந்தச் சங்கடங்கள் ஏற்படும். அதற்காக மேட்டூரிலிருந்து 1,300 கன அடி தண்ணீர் வீராணத்திற்குக் கொண்டுவரக்கூடிய திட்டம் இருக்கிறது.

திரு. செ. பாலகம்பிரமணியன் : காவிரியிலிருந்து ஜேடர் பாலையப் வழியாகவும், வீராணம் வழியாகவும் தண்ணீர் கொண்டு வரக்கூடிய இரண்டு திட்டங்கள் இருந்தன. இப்பொழுது ஜேடர் பாலையத் திட்டத்தைக் கைவிட்டதற்கு என்ன காரணம்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஜேடர் பாலையத்தின் மூலமாகக் கொண்டுவரும் திட்டம் 460 மைல் நீளமுள்ளது, வீராணம் வழியாகக் கொண்டுவரும் திட்டம் 135 மைல் நீளம் உள்ளது. இந்த 460 மைல் நீளமுள்ள திட்டத்தைக் கொண்டுவருவதால் செலவு இரண்டு மடங்கு ஆகும். நிலவுடைமையாளர்கள் நிலங்களை

[1967 ஜூன் 26]

ஆர்ஜிதம் செய்வதற்கு ஆட்சேபித்தால் 10 வருஷங்கள் அளவுக்கு அந்தத் திட்டத்தையே தள்ளிப்போடக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விடும். இதனால் சென்னை நகர மக்களுக்குத் தண்ணீர் கிடைக்காமல் சென்னை நகர மக்களின் நாகத்தைப் போக்க முடியாத சூழ்நிலை தான் ஏற்படும். எனவே, உடனடியாக இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடனும் இப்பொழுது இருக்கின்ற அரசியல் சூழ்நிலையையொட்டியும் அந்தத் திட்டம் வேண்டாமென்று கருதப்பட்டு, விராணம் திட்டம் கொண்டுவரப் படுகிறது.

திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : இந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வரும்பொழுது குழாய் மூலமாகக் கொண்டுவருகின்ற திட்டம் வந்தால் அப்பொழுது எந்த எந்த ஊர்கள் வழியாக அந்தக் குழாய்த் திட்டம் கொண்டுவரப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அந்த வழிகள் எல்லாம் இன்னும் நிர்ணயிக்கப்படவில்லை.

திரு. பெ. சீனிவாசன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த சென்னை நகரக் குடிநீர்த் திட்டம் பல ஆண்டுகளாகவே இருந்து வருகிறது. இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசாங்கம் இதைச் செய்யாமல் இருந்ததற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. சென்னை நகராசனையின் நிர்வாகம் எதிர்க்கட்சியினரிடம் இருந்த காரணத் தாலேதான் இதற்கு முன்பு இருந்த அரசாங்கம் நிறைவேற்ற வில்லையா அல்லது வேறு காரணங்கள் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதற்கான காரணம் கண்டு பிடிக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இப்பொழுது இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் போதுமான பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டு அதை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று அரசு கருதுகிறது.

திரு. பு. செ. முத்துச்செல்வன் : முசிரி காவிரிக் கரையில் இருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் அங்கே குடிநீர்த் திட்டம் கொண்டு வருவதை இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசு புறக்கணித்துவிட்டது. அதை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற முறையில் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று கோரிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசு அதைப்பற்றிக் கவனிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கேள்வி சென்னையைப் பற்றியது. இந்தக் கேள்வியுடன் தொடர்புடையது அல்ல.

திரு. எஸ். முருகையன் : இதற்கு முந்தைய அரசு 20 ஆண்டுக் காலமாக இதைப் பரிசீலனை செய்து கொண்டேயிருக்கிறோம் என்று சொல்லி குடிநீர் கிடைக்காமலே செய்துவிட்டது. இதை நிறைவேற்றுவதில் மத்திய சர்க்கார் அனுமதி கிடைப்பதிலே ஏதாவது தகராறு இருக்கிறதா? இந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் முறையில் இந்தப் பிரச்சனை உடனடியாகக் கவனிக்கப்படுமா?

[1967 ஜூன் 26]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எந்தத் தொல்லைகள் இருந்த போதிலும் இந்த ஆண்டு இந்தத் திட்டத்திற்கான வேலைகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்று உறுதியாகத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. சௌந்தராஜ மூப்பனார் : கோடையில் காவிரியில் தண்ணீர் இல்லை. அந்த நேரத்திலே சென்னைக்கு தட்டு இல்லாமல் தண்ணீர் கொடுக்க முடியுமா என்று அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்ததா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தண்ணீர் எப்பொழுது வரும் என்பதை முன்கூட்டியே தெரிந்து அதைத் தேக்கி, பிறகு தேவையான தண்ணீரைக் கொடுக்க இந்தத் திட்டத்தில் வழி வகுக்கிறது.

திரு. ஆலடி அருண் : காவிரித் தண்ணீரைக் குழாய் மூலம் பெறப்பெற்று சென்னைக்குக் கொடுப்பதைப்போல் இடையிலே உள்ள மற்ற நகரங்களுக்கும் குழாய் மூலம் குடிநீர் கொண்டு வருகின்றபொழுது தண்ணீர் வழங்க இந்தத் திட்டத்திலே வழியிருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான் முன்னமேயே சொன்னேன் அலையெல்லாம் பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. கே. வினாயகம் : இந்தத் திட்டம் உத்தேசமாக எத்தனை நாட்களுக்குள் முடியுமென்று அமைச்சர் அவர்கள் கருதுகிறார்கள்? இதை ஆரம்பம் செய்வது இந்த ஆண்டிலே இருப்பினும் கூட, இதைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு எத்தனை ஆண்டுகள் ஆகும்? உங்களுடைய காலத்திலேயே முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எங்களுடைய காலம் நீடிக்குமென்று கருதுகிறோம். ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தையும் வேறு பல திட்டங்களையும் நிறைவேற்றிவிட்ட பிறகுதான் நாங்கள் அகலுவதாக இருக்கிறோம்.

DR. H. V. HANDE : Will the Hon. Minister tell us the practical difficulties involved and give an indication to this House as to exactly how many years—two years or three years—that the Government may take to finalise the supply of water to Madras City?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : குறைந்தது நான் ஆண்டுக் காலத்தில் முடிவுறும் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. கா. வேழவேந்தன் : இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பின்னால் காவிரித் திட்டம் கொண்டுவரப்படுகிறது. இதைப் பார்த்து அண்ணாவின் அரசாங்கம்தான் இதைக் கொண்டு வருகிறது என்று சொல்லக்கூடிய முறையில், 'கங்கை கொண்ட சோழன்' என்று

[1967 ஜூன் 26]

வாலாற்றில் சிறப்பிப்பதைப்போல், 'காவிரி கொண்ட அண்ணா', என்று இந்தத் திட்டத்திற்குப் பெயரிடுவது என்பது செய்யப் படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(விடை இல்லை)

திரு. எம். பூபதி : தலைவர் அவர்களே, மாநில சர்க்கார் சென்னை நகர மக்களுக்குக் குடிநீர் கொடுக்க எவ்வாறு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்கிறதோ அதைப்போன்று மற்ற நகர மக்களுக்கும் குடிநீர் கொடுக்கின்ற திட்டத்தைப் பரிசீலிக்கிறதா? கோவை நகர மக்களுக்குச் சிறுவாலித் திட்டத்தை உருவாக்க என்ன திட்டம் தீட்டியிருக்கிறார்கள்? இதற்கான வேலையிலே நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படுமா? இதற்கான நிதியை பட்ஜெட்டில் ஒதுக்க நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இதிலே மாண்புமிகு உறுப்பினருக்கு இருக்கின்ற அக்கறையை மனங்கொள்வோம். இதைப்பற்றித் தனிக் கேள்வி போட்டால் நல்லது என்பதைக் குறிப்பிட்டு விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : வீராணத்திலிருந்து தண்ணீர் கொடுக்கும்பொழுது அதனால் 3 போகப் பயிர்களுக்கு நஷ்டம் வரது, மேலேயிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவருவதாகச் சொன்னார்கள். அதற்குப் பதிலாக வீராணம் ஏரியிலேயே ராட்சசக் கிணறுகளை அமைத்துத் தண்ணீரைப் பம்பு செய்தால் கஷ்டம் ஏற்படாது, ஆகவே, இந்தத் திட்டத்தைப் பரிசீலிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : வீராணத்து ஏரியில் கிணறுகள் அமைப்பதைப்பற்றிய சாத்தியக் கூறுகள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மேட்டூரிலிருந்து தண்ணீரைப் பெற்றுச் சென்னைக்குத் தருகின்ற ஒரு பாத்திரமாகத்தான் வீராணம் ஏரி இப்பொழுது கருதப்படும்.

திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம் : கடல்நீரைக் குடிநீராக்கும் திட்டம் ஏற்கனவே பரிசீலிக்கப்பட்டது. எனவே, இந்தக் காவிரித் திட்டத்தைவிட அந்தத் திட்டத்தின் செலவு குறைவாக இருந்தால் அந்தத் திட்டத்தையே மேற்கொள்ளலாம் அல்லவா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : குறைந்த செலவிலே எற்படக் கூடிய திட்டத்தைத்தான் இப்பொழுது அரசு பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

திரு. என். வாதாராஜன் : ஒரு கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப் பட்ட திண்டுக்கல் குடிநீர்த் திட்டத்தில் சிலர் சொந்த உபயோகத் திற்காகத் தண்ணீர் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற நகவல் அரசாங்கத்திற்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்தக் கேள்விகளை யெல்லாம் தனிக் கேள்விகளாகப் போட்டால் பதில்களை அமைச்சர்கள் கூற இயலும்.

[1967 ஜூன் 26]

திரு. ஏ. எம். ராஜா: சென்னை நகரக் குடிநீர் திட்டத்திற்கு ஏற்படும் செலவின் ஒரு பகுதியை மத்திய சர்க்கார் வழங்க வேண்டுமென்று மாநில சர்க்கார் மத்திய சர்க்காரைக் கேட்டு இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அதைப்பற்றிய விவரம் இல்லை.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்: இந்தத் திட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றக்கூடிய முறையில் (பைலட்) ஸ்டீம் ஒரு முன்னோடித் திட்டமாக ஏதாவது வைத்திருக்கிறார்களா? ஐந்தாண்டுகளுக்குள்ளாகவே குடிநீர் கொடுப்பதற்கான திட்டங்கள் வைத்திருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: வீராணம் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் முன்னோடித் திட்டத்திற்கு இடமில்லை. ஆனால், சென்னைக்கருகாமையில் இருந்து தண்ணீர் எடுக்கப்படுகிறது. எங்கெல்லாம் அந்த அளவை அதிகப்படுத்து முடியுமோ அவை யெல்லாம் கவனிக்கப்பட்டு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

ம.ப. 9-50 திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: வீராணம் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரை நில ஆர்ஜிதத்திற்கான ஆரம்ப வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அவை எல்லாம் இன்னும் தொடங்கப்படவில்லை.

House-sites for officials of Vigilance Department

* 77 Q.—THIRU A. BALASUBRAMANYAN: Will the Hon. the Minister for Food and Revenue be pleased to state—

(a) the number of officials of the Vigilance and Anti-Corruption Departments who applied for assignment of house-sites and cultivable lands in Madurai taluk;

(b) the number of applicants that were granted house-sites; and

(c) the number of applications rejected?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: (அ) பயிரிடத்தக்க நிலங்களை ஒப்படை செய்து தரும்படி 6 பேர் மனுச் செய்துள்ளனர். வீட்டு மனைக்காக நில ஒப்படை செய்து கொடுக்கும்படியானும் மனுச் செய்து கொள்ளவில்லை.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

(உ) பயிரிடத்தக்க நிலங்கள் ஒப்படை செய்து தரும்படி அனுப்பிய ஆறு மனுக்களில் ஒன்று மறுக்கப்பட்டது. எஞ்சிய 5 மனுக்கள் குறித்து முடிவு எடுக்கப்படவில்லை.

[1967 ஜூன் 26]

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன்: விஜிலென்ஸ் இலாகாவின் தங்களுக்கு இருக்கும் அதிகாரத்தை உபயோகப்படுத்தி ரெவின்யூ இலாகாவின் மீது நிர்ப்பந்தங்களைக் கொண்டு வந்து நில ஆர்ஜிதம் பெற்றுக் கொள்ள முயற்சி செய்கிறார்கள் என்ற புகார் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்கு வந்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அப்படிப்பட்ட எந்தப் புகாரும் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வரவில்லை. திரு. ஏ. தேவதாஸ் மோனியஸ், டெபுட்டி சூப்பிரின்டென்ட் ஆஃப் போலீஸ் விஜிலென்ஸ் அண்டு ஆன்டிகரப்ஷன், மதுரை—அவர்கள் நிலம் வேண்டுமென்று கோரி மனுச் செய்திருந்தார்கள். அது பொதுப் பணித் துறைக் கணமாய்க்கு வேண்டுமென்ற காரணத்தால் ஆட்சேபணை தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆகவே, அவருடைய மனு நிராகரிக்கப்பட்டது. மீதியுள்ள ஐந்து விண்ணப்பங்களைக் குறித்து எந்தவிதமான முடிவும் எடுக்கப்படவில்லை. அவை அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன.

THIRU K. VINAYAKAM: Sir, in the matter of assignment of these house-sites or the cultivable lands for the people, the tenets that are to be followed by the Department is that they must be given first to the landless people. Did those five applicants satisfy this requirement or do they propose to get them by using 'jabarthas' with the Revenue Department?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: The Government cannot agree to what the hon. Member calls 'jabarthas'. Only landless people are considered for allotment.

DR. H. V. HANDE: What is the total extent of land given to these five persons?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: The land has not yet been assigned. There are six applications. One application has been rejected. The Public Works Department has objected to the assignment of land to that applicant and the other five applicants. As I have stated before, the matter is still under consideration.

திரு. சி. கோவிந்தராஜன்: லஞ்ச ஒழிப்புத் துறையைச் சேர்ந்தவர்களே லஞ்சத்திற்கு உள்ளாகிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

(விடை இல்லை)

திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம்: திருநெல்வேலி தொகுதியில் ரயில்வே துறையில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுப்பதற்காக எட்டு ஏக்கர் இரு போக நஞ்சை நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு நஞ்சை நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்வதைத் தடுக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: கூடுமான வரையில் நஞ்சை நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்யாமல் பார்த்துக் கொள்ள இந்த அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி வருகிறது.

[1967 ஜூன் 26]

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்: அசைன்மென்டைப் பொறுத்தவரை ஒரு பேப்பரிலே முடிவு எடுக்க ஆறு ஏழு வருஷங்கள் கூட ஆகிறது. இந்தச் சர்க்கார் ரெவின்யூ போர்டைக் கலந்து துரிதமாகப் பைசல் செய்வதற்கு வேண்டிய வழிமுறைகளை வகுக்க முன் வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இப்படிப்பட்ட நிலம் ஒப்படைக்கும் காரியம் துரிதமாக நிறைவேற வேண்டுமென்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில் கனம் திரு. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் எழுப்பிய தவறுதல்களும் நடைபெறக் கூடாது என்ற காரணத்தால் இரண்டுக்கும் மத்தியில் நின்று முடிவு எடுக்க அரசாங்கம் உத்தேசித்திருக்கிறது.

திரு. கே. டி. எஸ். மணி: நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்வதில் இருக்கும் கட்டடங்கள் எல்லா ஜில்லாக்களிலும்—மாகாணம் பூராவும் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் கோயிலுக்குச் சொந்தமான நிலங்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டு பெரிய இடங்களைக் காம்ப்வுண்டு வால் போட்டு வைத்திருக்கக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. அப்பேர்ப்பட்ட நிலங்களைக் கட்டாயமாக ஆர்ஜிதம் செய்ய நில ஆர்ஜித சட்டத்தின் கீழ் எடுக்க முன் வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அது பற்றி அரசாங்கத் தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தால் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அதை எடுக்க இந்த அரசாங்கம் தயாராக இருக்கிறது.

திரு. எஸ். கே. ராமசாமி: திரு. தேவதாஸ் மோனில் என்ற போலீஸ் அதிகாரிக்கு மனை ஒதுக்குவதிலே என்ன தவறு இருக்கிறது? நிராகரிக்கப்பட்டதற்குக் காரணம் என்ன? அவர் ஏதேனும் குற்றம் செய்திருக்கிறாரா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: அவர் ஒன்றும் தவறு செய்யவில்லை. அவர்கள் வேண்டுமென்று கேட்ட நிலம் was required for the surplus course of the tank அங்கிருக்கின்ற கண்மாய் அதிக மழையினால் நிரம்பிவிட்டால் கண்மாயினுடைய கீழ் அளவுக்கு வேண்டிய நிலமாக அது இருக்கிற காரணத்தால் விண்ணப்பம் நிராகரிக்கப்பட்டது.

திரு. எஸ். முத்துலிங்கம்: நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்வதில் அதிகக் கால தாமதம் ஆவதைத் தவிர்க்க அதற்கான தனி அதிகாரிகளைப் போட்டு துரிதமாக ஆர்ஜிதம் செய்ய சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: புதிய அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டவுடன் அதிலே இருக்கிற கால தாமதத்தை உணர்ந்து துரிதமாகவும், விரைவாகவும் நடவடிக்கை எடுக்க மாவட்டக் கலெக்டர்கள் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

[1967 ஜூன் 26]

THIRU K. VINAYAKAM: Sir, when did these applicants apply for the assignment of the land and what was the necessity for the hectic speed with which those applications have been disposed of, when thousands of applications from poor landless people are still lying on the table of the lower officials of the Revenue Department?

The HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: Sir, I want to point out that the applications have not been rejected. I have no information regarding their applications but they are entitled for assignment as any other landless people. Only one application has been disposed of and the other five applications are still to be disposed of.

திரு. என். சங்கரய்யா: உஷார் பிரிவைச் சேர்ந்த போலீஸ் அதிகாரிகள் இம்மாதிரி மனுக்கள் போடக்கூடிய நேரத்தில் அதிகாரத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்துவதைத் தவிர்க்க கீழ் மட்டத்தில் இத்தகைய மனுக்களை வாங்காமல் மாநில மட்டத்திலே இத்தகைய மனுக்களைப் பரிசீலிப்பது பற்றி அரசாங்கம் கவனம் செலுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுகின்ற தவறுகள் நடந்துவிடக் கூடாது என்ற வாதத்தை ஒத்துக் கொள்கிறேன். போலீஸ் அதிகாரிகளாக இருக்கின்ற காரணத்தாலேயே அவர்களும் மற்றவர்களைப் போல் கோருவதற்கு உள்ள உரிமையை மறுப்பதை என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

THIRU T. MARTIN: Sir, since assignment of land is intended to help poor landless people, may I request the Hon. Minister to state whether the Government will take steps to discountenance the procedure of giving loans to the officials?

The HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: It does not encourage it but it does not necessarily mean that officials should not be assigned lands.

திரு. எம். பூபதி: சென்ற காலத்தில் அரிசன மக்கள் மனை கட்டும் இடங்கள் கேட்டபோது நகரங்களிலே அவர்களுக்கு இடம் ஆர்ஜிதம் செய்வதில்லை என்ற நிலை இருந்தது. அந்நிலையை மாற்றி இன்றைய சர்க்கார் அரிசன மக்களுக்கும் நகரங்களிலும் நகரங்களை சுற்றியிருக்கும் பிரதேசங்களிலும் நில ஆர்ஜிதம் செய்து மனைக் கட்டு, பயிரிட நிலம் கொடுக்க உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: ஏற்கனவே இருந்த அரசாங்கம் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் 100 ஏக்கர், 200 ஏக்கர் என்று பயிரிடப்படக்கூடிய நிலங்களை அசைன்மென்ட் செய்து கொடுத்து வந்தார்கள். பொதுவாகப் பார்க்கும்போது ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் 20,000 ஏக்கர்வரை பயிரிடப்படக்கூடிய புறம்போக்கு நிலங்கள் குறைந்த காரணத்தால் இவை சம்பந்தமான புள்வி விவரங்களைச் விசாரித்து அறிந்து, அதன் பிறகு இந்த அரசாங்கம் நிலம் இல்லாதவர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கும் திட்டத்தை உருவாக்க இயலும்.

[1967 ஜூன் 26]

திரு. மு. ச. சிவசாமி: நிலத்தில் தானாகவே உழுது பயிரிடக் கூடிய விவசாயிகள் நிலம் இல்லாமல் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் இருக்கும்போது உழவது இன்னது என்று தெரியாத, அவர்களுடைய துறைக்கு அப்பாற்பட்ட போலீஸ் அதிகாரிகளுக்கு அந்த அசைன்மென்டைக் கொடுத்தால் அவர்கள் நேரடியாக உழுது பயிரிட்டு விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்வார்களா என்று கருதுகிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: மீண்டும் மீண்டும் சொல்லி விட்டேன். அங்கத்தினர் அவர்கள் கற்பனையின் பீது இந்தக் கேள்வியை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். எந்த அதிகாரிக்கும் கொடுக்கப்படவில்லை. அதிகாரிகளுக்குக் கொடுப்பது முறை கேடானது என்ற வாதத்தை இந்த அரசு ஒத்துக்கொள்ள முடியாது.

திரு. எ. பாலசுப்பிரமணியன்: போலீஸ் இலாகாவிலிருந்து உஷார் லஞ்ச ஒழிப்பு அதிகாரங்களைப் பிரித்து அந்தந்த இலாகாவே உஷார், லஞ்ச ஒழிப்பிற்கான நடவடிக்கைகளைச் செய்துவிட வேண்டும் என்று கீழ் ஊழியர்களிடமிருந்து மனு ஏதாவது வந்திருக்கிறதா? அதுபற்றி என்ன யோசனை செய்யப்பட்டிருக்கிறது?

(விடை இல்லை)

THIRU K. VINAYAKAM: In the matter of assignment of lands to the people, is it not the policy of the Government to assign lands only to the tillers of the soil, men who actually undertake agriculture, and, if so, do these applicants satisfy the condition and will they till the soil, being officials who do not have much to do with agriculture?

(விடை இல்லை)

திரு. என். வரதராஜன்: சர்க்கார், நில ஆர்ஜிதம் சம்பந்தமாக ஒரு சரியான முடிவிற்கு வருவது வரையில் இன்றைக்குப் புறம் போக்கு, நிலங்களில் குடிசைகள் போட்டுக் கொண்டிருப்பவர்களை அப்புறப்படுத்த வேண்டாம் என்று உத்தரவு அனுப்பும் உத்தேசமுண்டா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இது ஒரு அபாயகரமான யோசனையாகும்.

சைதாப்பேட்டை வட்டம் கிராண்டு லயன் கிராமம்

* 78 வினா.—திரு. அ. பொ. அரசு: மதிப்பிற்குரிய உணவு-வருவாய்த்துறை அமைச்சர் தயவு செய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) செங்கற்பட்டு மாவட்டம், சைதாப்பேட்டை வட்டம் கிராண்டு லயன் கிராமம் இனம் ஒழிப்புச் சட்டத்தின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டு விட்டதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரமென்ன?

[1967 ஜூன் 26]

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: (a) & (b) Grant Lyon village of Saidapet taluk in Chingleput district, is one of the leasehold villages specified in the First Schedule to the Madras Leasesholds (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1963 (Madras Act 27 of 1963), and as such on and from 15th February 1965, the appointed date, it stood transferred to the Government and vested in them free from all encumbrances. But, the leaseholder has moved the High Court and later the Supreme Court challenging the validity of the Act. The further proceedings under the Act have been stayed by the Supreme Court.

திரு. பெ. மலைச்சாமி: இனம் நிலங்களைப் பட்டா நிலங்களாக மாற்ற அரசாங்கம் ஆணை பிறப்பித்துள்ளதா?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: The matter is subjudice before the Supreme Court and the hon. Member is requested not to put any supplementary questions regarding this.

நெல் விலை ஏற்றம்

* 79 வினா.—திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி: } மதிப்பிற்குரிய உணவு-
திரு. எம். வில்லியம்: } வருவாய்த்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

இந்த ஆண்டில் விவசாயிகளுக்கு நெல் விலையைக் கூட்ட அல்லது மாற்றியமைக்க அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இல்லை.

THIRU M. WILLIAM: In view of the abnormal rise in the cost of cultivation, do not the Government feel the necessity to revise the price per quintal?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: The Government have already raised the maximum price in 1965. They have also given an incentive bonus, a bonus of Rs. 3 per short term kuruvañ crop. The Government have no proposal either to increase or to revise the price per quintal?

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி: மத்திய அரசாங்கம் இரண்டு மாதங்களுக்கு முன் விலையை ஏற்ற குறிப்பு ஒன்றை அனுப்பியுள்ளது. அது அரசாங்கத்திற்கு வந்திருக்கிறதா? அந்தளவாவது விலையை ஏற்ற அரசாங்கம் ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: விலையை ஏற்ற எந்த விதமான குறிப்பையும் அனுப்பவில்லை. மத்திய அரசாங்கம் என்பது மட்டுமல்ல; அக்ரிகல்சரல் ப்ரைஸ் கமிஷன் நிர்ணயிக்கிற விலைக்கு மேல் போகக் கூடாது என்ற கட்டத்தில்தான் நாம் கொஞ்சம் விலையை ஏற்ற வேண்டும் என்று நினைக்கிற வேளையில் கூட, போனஸ் ரூபத்தில் கொடுத்து வருகிறோம் என்பதை உறுப்பினர் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

[1967 ஜூன் 26]

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர்: விவசாய இலாகாவே வாழை, திராட்சை போன்ற விவசாயங்களைச் செய்தால் ஏராளமான வருமானம் வரும் என்று பிசசாரம் செய்கிறார்கள். தானியத்திற்கு இன்று அராங்கம் கொடுக்கிற விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விலைக்குக் கொள்முதல் செய்தால் அசலாவது கிடைக்குமா என்று சிந்தித்துப் பார்த்து நிர்ணயம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? அந்தக் காலத்தில் இந்த விலை நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: ஒன்றை எல்லோரும் தவறாக நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எதிர்த் கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குத் தெரியும். விலையை நிர்ணயிப்பது அக்ரிகல்சரல் ப்ரைஸ் கமிஷன் என்று. நம் நெல் விலையை, எல்லா மாநிலங்களிலும் மத்திய அரசுதான் நிர்ணயிக்கிறது. அதற்கு மேல் கொஞ்சம் போக வேண்டுமென்று நாம் நினைத்துத் தந்திரமான முறையில் விலையைக் கூட்ட வேண்டுமானால் போனசாகவும், இன்சென்ட்டிவ் போனசாகவும் கொடுத்து வருகிறோம். விலை நிர்ணயம் செய்தது முதலில் ஒரு தடவை 1964-ல், பிறகு 1966-ல் இரண்டாவது முறையாக விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்: திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டபடி மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து மாநிலத்திற்கு ஒரு க்வின்டால் நெல்லுக்குக் கூடுதல் நான்கு ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று சிபார்சு செய்திருப்பதாக அறிகிறோம். அது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? மேற்கு வங்காளத்தில் க்வின்டாலுக்கு 52 ரூபாய் வீதம் கொடுத்து வந்தது 60 ரூபாயாக்கப்பட்டு அதன் படி விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வருவதும் சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அப்படித் தெரிந்தால் மேற்கு வங்காளத்தில் கொடுக்கும் நிலை போன்று இந்தச் சர்க்காரும் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்க முன்வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: முதலிலேயே தெளிவாகச் சொன்னேன். அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்லும்படியான எந்தத் தகவலும் இந்த அரசாங்கத்தின் வசம் இல்லை.

திரு. ஆர். நாகசுந்தரம்: ஐயா, சொந்த உபயோகத்திற்காக நபருக்கு 10 படி அரிசி கொண்டு போகலாம் என்றிருக்கும் சலுகையைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு ஏராளமானவர்கள் ஒரு பெரிய கும்பலாக திருச்சி-கூடூர் மார்க்கம் போகும் ரெயில் வண்டிகளில் இரவு நேரத்தில் கள்ளக் கடத்தல் செய்யும் காரியத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அதைத் தடுப்பதற்கு என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டுள்ளன?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இது மாதிரியான தகவல் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை. அங்கத்தினர் அவர்களைப் போன்ற மக்கள் பிரதிநிதிகள் இப்படிப்பட்ட கெடுதலான காரியங்களைத்

[1967 ஜூன் 26]

தடுத்து நிறுத்துவதற்கு அப்படிப்பட்ட காரியங்களை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவார்களானால் தக்க துரிதமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படும்.

DR. H. V. HANDE: According to the Minister, the price was fixed in 1965. During the last two years the prices of oil cakes, bullocks and fertilisers have gone up very high and fertiliser is not available in the open market. The cost of production has gone up within these two years. The Minister has said that the Central Government have fixed the price. In view of the situation in the Madras State, will this Government come forward as a special case to subsidise the procurement price? Bonus does not reach the small farmers; it reaches only the big farmers. Will the Government re-examine the entire question and give an incentive to the farmers so that they may not come to the Madras City?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: இப் பிரச்சினையை மீண்டும் பரிசீலனை செய்வதல்ல இன்றுள்ள நிலைமை. நம் மாநிலத்தில் பெரும்பாலானவர்கள் இதை ஒரு வியாஜ்யமாக்கிச் சொல்கிறார்களே தவிர நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிற விலை நியாயமானது என்பதை அதிக விளைச்சல் உள்ள தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகளே மிகப் பெரும்பாலானவர்கள் ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வேறு சில மாவட்டங்களில் விலை ஏற்ற இறக்கத்தில் வித்தியாசப்படுவது உண்மையே. அது ரொம்பக் குறைவாக நெல் பயிரிடப்படுகிற இடத்திலே தானே தவிர பெரும்பாலான விளைச்சல் உள்ள இடங்களில் அல்ல. நான் தஞ்சை மாநில விவசாய மாநாட்டில் கலந்து கொண்டேன், அதில் பெருந்த குறைபாடு அல்லது மனக்குறைவு இருப்பதாக இந்த அரசாங்கம் கருதவில்லை.

திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம்: இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் ரசாயன உரங்களின் விலையை ஏற்றியிருக்கிறது. அதனால் உற்பத்திச் செலவும் மிக மிக அதிகமாகி இருக்கிறது. ஆகவே அக்ரிகல்ச்சரல் ப்ரைஸ் கமிஷனை, விலையை ஏற்றித் தரும்படி இந்த அரசு வற்புறுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: மத்திய அரசாங்கம் இம்மாதிரி ரசாயன உரத்திற்கான விலையை ஏற்றியதல்லாமல் போனலையும் எடுத்ததற்காக இந்த அரசாங்கம் அவர்களுக்கு ஆட்சேபம் தெரிவித்து இருக்கிறது. இதனால் தமிழகத்தின் உற்பத்தித் திறன் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் அவர்கள் கவனத்திற்கு ஏற்கனவேயே கொண்டு வந்திருக்கிறது.

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, has any proposal been placed before the Agricultural Prices Commission by this Government and if so, will the Government give its details?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN: Sir, I want notice.

[1967 ஜூன் 26]

திரு. எஸ். முருகையன்: ஸார், இப்போது விவசாயிகளுக்கு விலை கட்டுபடியாகவில்லை என்று எதிர்த்தரப்பிலே சொல்லப்பட்டது. இரண்டு ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுத்தாலும் கூட, இப்போது உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகிக் கொண்டு போகிறது. உற்பத்திச் செலவைக் குறைக்க அரசாங்கத்தினால் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? அதுபோன்ற திட்டங்கள் என்ன என்று அறியலாமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: பொதுவாக இரண்டு விதமான முரண்பாடுகள் இன்றைக்கு ஒன்றும் தவிர்க்க முடியாத நிலையில் இரண்டு கோணங்களுக்கிடையில் அகப்பட்டுக்கொண்டு திண்டாடுகிறது, இன்று உற்பத்திச் செலவு அதிகமாகியிருக்கிறது. விவசாயிகளுக்கு அவர்களுடைய தானியத்திற்கு நியாய விலை வேண்டுமென்பது ஒன்று; அதே நேரத்தில் விவசாயம் செய்யாத ஏழை எளிய மக்களுக்குக் குறைந்த விலையில் தானியங்கள் வழங்க வேண்டுமென்பது மற்றொன்று. இந்த இரண்டுக்கும் மையமான அனுபவசாத்தியமான கொள்கையை அரசாங்கம் கவனத்தில் வைக்க வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார்: தலைவர் அவர்களே, விலையை ஏற்ற வேண்டாமென்ற கொள்கை வரலெற்க வேண்டியது தான். 1965-ல் பின்னாக்கு, சல்லிப்பேட்டு உரம் ஆகியவைகளின் விலை என்ன? இன்றைக்கு அம்மோரியம் சல்லிப்பேட்டுக்கு மூட்டைக்கு மூன்று ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. பழைய விலைக்கே விவசாயிகளுக்கு கொடுக்க அரசாங்கம் கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறதா? அல்லது எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறதா? 1965-க்கு பிறகு உற்பத்திச் செலவு அதிகமாக ஆகியிருப்பதற்குக் காரணமே இந்த லிபெர்டிசர்க்களின் விலை உயர்வுதான். இவைகளின் விலை உயர்வுக்கு மத்திய சர்க்காருக்கு எதிர்ப்புக் காண்பிக்கும் முறையில் எதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: மத்திய சர்க்காரிடத்தில் கடுமையாக எதிர்ப்பைத் தெரிவித்திருக்கிறோம். நாட்டு விவசாய மக்களுக்கும் அறிவித்திருக்கிறோம். இதற்குக் காரணம் மாநில அரசாங்கம் இல்லை, டி-வேல்யூவேஷன் என்ற பெயரிலே ஏற்கனவே அதிக விலை கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது; போரணையும் குறைந்திருப்பதால் ரசாயன உரங்களின் விலை ஏறியிருக்கிறது. கொஞ்சமும் மாநில அரசு விரும்பாத முறையில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்று ஆட்சேபம் தெரிவித்திருக்கிறோம். மேற்கொண்டு அங்கத் தினர் அவர்கள் யோசனை கூறுவார்களால், கருந்ததாக இருந்தால் அதையும் வற்புறுத்தத் தயாராக இருக்கிறோம்.

திரு. பெ. மலிச்சாமி: ஸார், உணவுத் தானியங்களுக்கு விலை நிர்ணயித்ததைப் போல எண்ணெய் விலைகளுக்கும் விலையை நிர்ணயிக்குமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(விடை இல்லை)

[1967 ஜூன் 26]

திரு. ஆர். கருப்பையா: தலைவர் அவர்களே, விவசாயிகளுக்குப் போனஸ் கொடுக்கும் திட்டம், இந்த அரசு கொண்டு வந்ததா? அல்லது இதற்கு முன்பு இருந்த அரசு கொண்டு வந்ததா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: முந்திய அரசிடமிருந்து வாரிசு உரிமையாக, பிதிரார்ஜிதமாகப் பெற்றதுதான்.

திரு. இல. பலராமன்: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடும்போது, தஞ்சை மாவட்டத்திலே தற்போது இருக்கும் விலையே போதும் என்று கூறினார்கள். வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில் போதாது என்று கூறும்போது, நெல்லின் விலையைக் கட்டுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

(விடை இல்லை)

திரு. எம். சண்முகம்: தலைவர் அவர்களே, உணவுப் பொருள் களின் விலைவாசியை நிர்ணயம் செய்வது மத்திய அரசு என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி விலைவாசியை நிர்ணயிக்கும்போது, அல்லது மாற்றம் செய்யும்போது மாநில அரசைக் கலந்துகொண்டு செய்கிறார்களா? அல்லது தங்கள் யதேச்சாதிகாரத்தில் செய்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: யதேச்சாதிகாரமும் இல்லை, புறக்கணிப்பும் இல்லை. மத்திய அரசு எல்லா மாநிலங்களுக்காகவும் செயல்பட வேண்டியிருக்கிறது. எல்லா மாநில அரசாங்கங்களையும் கேட்டுக்கொண்டுதான் அவர்கள் தகுந்த ஒரு முடிவுக்கு வருகிறார்கள்.

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: தலைவர் அவர்களே, விவசாயி உற்பத்தி பண்ணுகிற பொருள்களைக் கண்ட்ரோல் விலைக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அதே நேரத்தில் விவசாயி மற்ற பொருள்களைப் பிளாக் மார்க்கெட்டில் வாங்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறான். இதை உத்தேசித்தாவது விவசாயிக்கு வேண்டிய எல்லாப் பொருள்களையும் கண்ட்ரோல் விலையில் கொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன்: பொதுவாக விவசாயிகள் மட்டுமல்லாமல் எல்லோருக்குமே நியாயமான விலையிலேயே தேவையான அளவில் கொடுக்க வேண்டும் என்பது இந்த அரசின் சித்தாந்தம். அதைச் செயல்படுத்துவதில் அரசு ஈடுபட்டிருப்பதை உறுப்பினர்கள் உணர்வார்கள்.

திரு. ஆலடி அருண்: தலைவர் அவர்களே, காங்கிரஸ் ஆளுகை யுள்ள பிற மாநிலங்களில், காங்கிரஸ் அல்லாத வங்க அரசைப் போன்று அதிக விலை கொடுக்கப்படுகிறதா? அல்லது மத்திய அரசால் நிர்ணயிக்கப்படும் விலை பிற காங்கிரஸ் ஆளும் மாநிலங்களில் கொடுக்கப்படுகிறதா?

(விடை இல்லை)

[1967 ஜூன் 26]

திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விவசாயச் செலவு அதிகமாக ஆகியிருப்பதால் விவசாயிக்குக் கட்டுபடி ஆவதற்கு, அவர்களுக்குக் கொடுக்கும் போளஸ் தொகையின் அளவை அரசாங்கம் உயர்த்துமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : 1967-ம் ஆண்டுக்கு இந்த விலையை உயர்த்தவோ, மாற்றவோ எந்தவிதமான உத்தேசமும் இல்லை என்பதை முதலிலேயே தெளிவுபடுத்தினேன். அந்த நிலையிலேதான் இந்த அரசாங்கம் செயல்படும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தலைவர் அவர்களே, நான் போட்ட கேள்விக்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கவில்லை. மேற்கு வங்க மாநில சர்க்காரிலே, மத்திய சர்க்கார் நிர்ணயித்த விலை ரூ. 52-ஆக இருந்தும், காங்கிரஸ் அல்லாத கூட்டணி சர்க்கார் ரூ. 60 கொடுப்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? அதே மாதிரி இந்த மாநிலத்திலும் கொடுப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நான் முதலிலேயே பதில் சொல்லிவிட்டேன். இன்னும் சொல்ல வேண்டுமானால், மேற்கு வங்கத்தின் நிலை வேறு. அங்கு போலீஸ்காரர்களை வைத்துப் ரொக்யூர்மென்ட் செய்கிறார்கள். அதே முறையை இங்கேயும் அனுமதிக்கிறார்களா? அங்கு உள்ள நெருக்கடி நிலையை உத்தேசித்து அவர்கள் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுத்திருக்கலாம். அங்கு என்ன நடக்கிறது என்பது பற்றிய தகவல்கள் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை. அதோடு மேற்கு வங்கத்தைப் பின்பற்ற வேண்டிய அவசியமும் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. மு. ச. சிவசாமி : தலைவர் அவர்களே, ரூபாய்க்கு ஒரு படி அரிசி போடுங்கள், போடுங்கள் என்று கேட்டுக் கொண்டே, நெல் விலையை உயர்த்த வேண்டுமென்று கூறுவது முன்னுக்குப் பின் முரணாக இருக்கிறது அல்லவா? அரசாங்கத்திற்கு நிதி நெருக்கடியை உண்டாக்கும் முறையில் கோரிக்கை இருக்கிறதல்லவா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : சர்க்காருக்கு நெருக்கடி நிலைமை என்பது மட்டமல்ல. பொதுவாக நாட்டிலே கூறப்படுகிற கருத்துக்கள் இரண்டும் ஒன்றுக்கு ஒன்று முரண் உள்ளதாக இருக்கிறது. ஒரு பக்கம் விவசாயிக்கு விலையை உயர்த்தியாக வேண்டும், கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலை கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அதே நேரத்தில் நமது நாட்டில் உள்ள 3½ கோடி ஏழை எளிய மக்களும் குறைந்த விலையில் உணவுப் பண்டங்களை வாங்கவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படி இரண்டு முரண்பாடான கருத்துக்கள் இருக்கின்றன. இரண்டுக்கும் மத்தியிலான, ஆக்கபூர்வமான, செயல்படும் நிலையில் இருக்க வேண்டியிருக்கிறது.

1967 ஜூன் 26]

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : தலைவர் அவர்களே, மின்சாரத்தைக் கொண்டு, கிணற்றுத் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்தி, உற்பத்தி செய்யக் கூடிய முறையில் ஏக்கருக்கு 100 ரூபாய்க்கு மேல் செலவு ஆகிறது. வண்டல் நிறைந்த ஆற்றுத் தண்ணீரை, டாம் தண்ணீரைப் பாய்ச்சி உற்பத்தி செய்யக் கூடிய முறையில் ஏக்கருக்கு 25 ரூபாய்க்கு மேல் ஆவதில்லை. இதை உத்தேசித்தாவது, கிணற்றுப் பாய்ச்சலைக் கொண்டு உற்பத்தி செய்யும் நெல்லுக்கு மின்சார ரிபேட் கொடுக்க சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அப்படியான உத்தேசம் அரசாங்கத்திடம் இல்லை. இதிலே மாக்ஸிமம் பிரைஸ் நான் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் இவ்வளவுக்கு மேல் போகக் கூடாது என்று குறைந்தபட்ச விலை இல்லை—உச்ச வரப்பு விலைதான் நிர்ணயிக்கப்படுகிறது.

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, is the Hon. Minister aware of the cost of cultivation of paddy for one acre?

THE HON. THIRU K. A. MATHIALAGAN : I have to point out that it differs from district to district and even taluk to taluk. Even in villages for different types of land, there will be different costs of production.

முற்பகல்
10-00

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினா, விடைகளுக்கான நேரம் முடிவடைந்து விட்டது. இன்னும் ஐந்து நிமிடங்கள் நடிக்கிறேன்.

THIRU K. VINAYAKAM : In view of the importance of the question of the fixation of the price for procurement of paddy in the villages and in view of the burning nature of the question which affects the very living of the people in the villages, I request you to set apart a half-hour for a debate on this subject at least after the day's evening session.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உணவு நிலையைப் பற்றி விவாதிக்க உணவு நிதிக் கோரிக்கைக்காக ஒரு நாள் முழுவதும் ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதால், தனியாக அதற்கென்று அரை மணி தேவையில்லை என்று தெரிவிக்கிறேன்.

கேள்விகள் 80, 81 இரண்டும் தள்ளிவைக்கப் படுகின்றன.

Re-organization of Co-operative movement

* 82 Q.—THIRU K. VINAYAKAM : } Will the Hon. the
THIRU K. CHEEMAICHAMY : } Minister for Law and Co-operation be pleased to state—

(a) whether the Government are contemplating to appoint an Expert Committee consisting of eminent lawyers and co-operators to go into the working of the co-operative movement in the State with a view to rehabilitate and reorganise the movement and avoid mismanagement and wastage of funds; and

[1967 ஜூன்]

(b) whether immediate steps will be taken to prosecute t offenders in cases which are pending?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : (அ) இம் மாநிலத் கூட்டுறவு அமைப்பு செயல்படுவதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்து அதைச் சீரமைப்பதற்கான செயற்குறிப்புகளைத் தயாரிப்பதற்கென ஒரு குழுவை நியமிக்க அரசாங்கம் கருதுகிறது. இக் குழுவின் உறுப்பினர் பற்றி இன்னும் முடிவெடுக்கவில்லை.

(இ) ஆம்.

THIRU K. VINAYAKAM : What exactly are the reasons that have prompted this Government to appoint a fresh committee to go into this question? Have this Government found any mal-practices and, if so, do the Government think that the ordinary courts of law are not enough to book the culprits and render justice?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கூட்டுறவு சங்கங்களிலே நடைபெறுகின்ற தவறுகள் சம்பந்தப்பட்டவரை கிரிமினல் சட்டத்தின் கீழ் நடவடிக்கை எடுக்கிறோம். அதற்காகத் தனிப் போலீஸ் வைத்து அதைப்பற்றி விரைவாக நடவடிக்கை எடுக்க ஏற்பாடு செய்கிறோம். கூட்டுறவு சட்டம், அதன் விதிகள் இதுவரை எப்படி செயல்படுத்தப்பட்டன, அதிலிருக்கும் குறைபாடுகளைப் பயன்படுத்திக் கூட்டுறவு சங்கங்களில் தவறுகள் ஏற்பட வாய்ப்பு இருக்கின்றதா என்பதையெல்லாம் பரிசீலிக்க இந்தக் குழு அமைக்கப்படுகிறது.

THIRU R. PONNAPPA NADAR : Have the terms of reference of the expert committee to be appointed been settled by the Government?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அது இன்னும் பரிசீலனையில் இருக்கிறது.

திரு. ஆலடி அருண் : கூட்டுறவு இயக்கத்தில் இரு முறைக்கு மேல் ஒருவர் தலைவராக வருவதைத் தடுக்க சட்டத்தைத் திருத்த சர்க்கார் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கனம் அங்கத்தினருடைய யோசனை பரிசீலிக்கப்படும்.

DR. H. V. HANDE : The Minister gave us the indication that an expert committee is going to be appointed. What are the exact reasons for appointing this expert committee? Were any prima facie cases made out from the functioning of the co-operative societies as to warrant the appointment of such a committee?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், பரிசீலித்துப் பார்த்ததில், ஒருவர் கூட்டுறவு அமைப்பில் தொடர்ந்து பதவி வகித்திருக்கிற காரணத்தினால், ஒரே நபர்

1967 ஜூன் 26]

பல கூட்டுறவு சங்கங்களில், அமைப்புக்களில் அங்கம் வகித்தக் கூடிய நிலைமை இருப்பதால், இந்த சட்டத்தில், அதன் விதிகளில் குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்பது தெரிகிறது. அதன் காரணமாக ஒருவர் தவறான முறையில் ஈடுபடும் வாய்ப்பு இருக்கிறது. அது போன்ற காரியங்களால்தான் தவறுகள் இழைக்கப்படுகின்றன. அப்படி சட்டத்தில், விதிகளில் இருக்கும் குறைபாடுகளைச் சீர்திருத்த வேண்டும் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது.

THIRU K. VINAYAKAM : Is the Hon. Minister aware of the fact that, simply because most of these co-operators belong to one particular political party in this State, the party in power is now thinking in terms of appointing a committee so as to punish even innocent co-operators?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் சமீபத்திலே காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த சில நபர்கள் இது போன்ற தவறான செயல்களில் ஈடுபட்டு, கைது செய்யப் பட்டிருப்பதைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார் போலும். அது அவர்களுடைய கட்சி விவகாரம். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் யார் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும், நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பதுதான் சர்க்கார் கொள்கை.

திரு. பெ. மலைச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, உறுப்பினர் ஒன்றிப்பு தலைவர்கள் யாராவது கூட்டுறவுத் துறையில் மோசடி செய்திருக்கிறார்களா? அவர்களுடைய பெயர்களைத் தெரிவிக்க முடியுமா? அவர்கள் பேரில் வழக்குகள் போடப்பட்டிருக்கின்றனவா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அது போன்ற தகவல் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. தனிக் கேள்வி போட்டால், விவரங்கள் சொல்லப்படும்.

திரு. க. கோமதிசங்கர தீட்சிதர் : சார், கூட்டுறவு இயக்கத்தின் பயன்களை மக்கள் பெற முடியாத அளவிற்குப் பல குறைகள் இருக்கின்றன. முக்கியமான குறை, இந்தக் கூட்டுறவு இயக்கத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் தங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் நெடுங்கால பாத்தியதை காரணமாக தேர்தல் காலங்களில் தாங்களே அந்த அதிகாரத்தில் தொடர்ந்து வரக்கூடிய முயற்சிகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைத் தடுக்க முக்கியமாக அரசாங்கம் உடனடியாகக் கவனம் செலுத்துமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கனம் காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் அவர்களே இதுபோன்றவற்றை விளக்கமாகியிருப்பதால், அதற்குத் தக்க முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படும்.

திரு. சேர். கோவிந்தராசன் : அலங்காரநல்லூர் கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையை ஒன்றரைக் கோடி ரூபாயில் ஏற்படுத்தியும், அதை ஒட்ட முடியாத நிலையில் ரூ. 40 கையிருப்புடன் சென்ற

[1967 ஜூன் 26]

சர்க்கார் விட்டுச்சென்றது சர்க்காருக்கும் தெரியுமா? அதற்கு நிதி அளிக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சரைக் கேட்க வேண்டிய கேள்வி.

திரு. கே. எம். சாமசாமி கவுண்டர் : மூன்று வருஷத்திற்கு ஒரு முறை நிர்வாகிகள் தேர்தல் என்று இருந்ததை, வருஷத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு என்று திருத்தியதன் விளைவாக பல சிக்கல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அந்த விதியைத் திருத்தி, மூன்று வருஷத்திற்கு ஒரு முறை நிர்வாகிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்று உடனடியாக சட்டத்தைத் திருத்த சர்க்கார் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்ட சிக்கலைப்பற்றியும் அரசாங்கம் கொண்டுவரவிருக்கும் திருத்தத்தில் சேர்க்கப்படும்.

திரு. சு. துரைசாமி : குற்றம் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட கூட்டுறவு சங்க டைரக்டர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கும் எண்ணம் அரசுக்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : நிச்சயம் நடவடிக்கை எடுக்கும்.

திரு. கு. கிருஷ்ணமூர்த்தி : அரிசன மக்களுக்கு கூட்டுறவு சங்கம் புதிதாக அமைக்க அன்றிருந்த காலகாலம் சர்க்கார் அனுமதி மறுத்து விட்டது. இப்பொழுது நம்முடைய சர்க்கார் அனுமதி கொடுக்க உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அரிசன மக்களுக்கு கூட்டுறவு இயக்கத்திலே அங்கம் வகிக்க ஊக்கம் தரவேண்டும் என்பதுதான் கொள்கை. கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பாக எதாவது எழுகியனுப்பினால், அது கவனிக்கப்படும்.

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : சார், கூட்டுறவு சங்கங்களிலே ஏராளமான மோசடிகள் நடக்கின்றன. அவற்றை தடுக்க சரியான சட்டம் கொண்டு வந்து, தண்டிப்புத் துறைவாக இருப்பதை மாற்றி, கூட்டுறவு சங்கங்களிலே தப்பி செப்கிறவர்கள் எந்தத் தேர்தலிலும் நிற்க லாயக்கில்லை என்று செய்யும் வகையில் சட்டம் கொண்டு வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கூட்டுறவு இயக்கத்தில் ஏற்படும் தவறுகளைத் தண்டிக்க சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால், வழக்குத் தொடர்ந்தால், அவர்கள் தப்பிக்கவும் வழி இருக்கிறது. ஆகவேதான் அரசாங்கம் சட்டத்தை பரிசீலித்து கொண்டிருக்கிறது. தண்டிப்புக் கடுமையாக இருக்க வேண்டும் என்று சட்டத்தைத் திருத்த ஆலோசிக்கிறோம்.

[1967, ஜூன் 26]

திரு. டி. எஸ். ஜி. மூலம் : சார், இந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களைச் சேர்ந்தவர்கள், எனக்குத் தெரியும், திருநெல்வேலியில் தலைவர் காமராஜர் பிறந்தநாள் என்றால், அதில் அவர்கள் பூராவாக ஈடுபடுவது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கூட்டுறவு சங்கங்களை அரசியல் நோக்கத்திற்காக உபயோகப்படுத்துவது, தவறுகள் செய்வது இவையெல்லாம் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரப்படும் போது அவ்வப்பொழுது பரிசீலித்து, முடிவு எடுக்கிறோம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கூடியவரை பெரியவர்கள் பெயர்களைக் கேள்வி நேரத்தில் பயன்படுத்தாமல் இருக்க வேண்டும் என்று தெரிவிக்கிறேன்.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : குற்றம் செய்பவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க உகந்த வகையில் சட்டத்தைத் திருத்தி சிக்கல்களை எடுக்கவேண்டும். இப்பொழுது என்னுடைய ஊரில் பல நிகழ்ச்சிகள் நடந்தும், 1½ வருஷத்திற்குப் பிறகும் விசாரணையில் தான் இருக்கிறது. ஆகவே, இப்படி குற்றம் செய்தவர்களை தண்டிக்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க, அவசர நடவடிக்கை எடுக்க, சட்டத்தைத் திருத்த சர்க்கார் முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கனம் அங்கத்தினருடைய அனுபவத்தைப் பூரணமாக நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். தண்டிக்கப் படவேண்டியது இந்தியன் பினல் சட்டத்தின் கீழ், கணக்குகள் சம்மந்தமாக இருப்பது கூட்டுறவு சட்ட அமைப்பு. இந்த சட்டத்திற்கும், அந்த சட்டத்திற்கும் எந்த அளவிற்கு இணைப்பு ஏற்படுத்த முடியும், இருக்கும் சட்டத்தை எப்படி திருத்தியமைக்கலாம் என்பவைதான். அரசாங்கத்தின் கவனத்தில் இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள், விடைகள் முடிவடைந்தன.

[குறிப்பு.—ஒரு உரையின் தொடக்கத்தில் உட்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால், அவ்வாறு உறுப்பினர்கள் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. அறிவிப்புகள்.

(அ) பேரவை அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் கூட்டம்

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு முக்கியமான அறிவிப்பு. இன்று காலை 10-30 மணிக்கு அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் கூட்டம் என்னுடைய அறையில் நடைபெறும். அலுவல் ஆய்வுக்குழு உறுப்பினர்கள் திரு. ஐ. பி. அழகமுத்து, திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன், திரு. கே. வினாயகம், திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர், திரு. எ. பால சுப்பிரமணியன், திரு. ஆ. கு. சுப்பையா, திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து,

[மாண்புமிகு போவைத் தலைவர்] [1967, ஜூன் 26]

டாக்டர் ஹபிபுல்லா பேக், திரு. க. ர. நல்லசிவன், திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்களையும், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களையும், மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்களையும், மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களையும், மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அவர்களையும் இன்று காலை 10-30 மணிக்கு என் அறைக்கு வருகை தந்து, அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் கூட்டத்தை அருங்கூர்த்து நடத்தித் தரும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். அலுவல் ஆய்வுக்குழுவினரின் கூட்டம் உடனடியாகத் தேவைப்படுவதற்குக் காரணம், சில கட்சி உறுப்பினர்கள் அதிக நேரம் பேசியிருக்கிறார்கள், மற்றும் சில கட்சி உறுப்பினர்கள் குறைவாகப் பேசியிருக்கிறார்கள், என்பதற்கு இடமில்லாநபடி, எவ்வாறு எல்லாக் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கும் வரவு-செலவுத் திட்ட விவாதத்தில் கலந்து கொள்வதற்குத் தகுந்த வாய்ப்பை அளிப்பது என்பதுபற்றி முடிவு செய்வதற்குத்தான்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : நடைமுறை விதிக் குழக் கூட்டம் எப்பொழுது நடைபெறும்?

மாண்புமிகு போவைத் தலைவர் : நடைமுறை விதிக் குழக் கூட்டம் 11 மணியளவில் இன்றைக்கு நடைபெறும். இப்போது, திருத்தப்பட்ட வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம், இன்று திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு அவர்கள் முதலிலே உரையாற்றுவார்கள்.

3. 1967-ம் ஆண்டிற்கான திருத்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தின்மீது பொது விவாதம் (தொடர்ச்சி).

* திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு : மன்றத் தலைவரவர்களே சென்ற தேர்தலிலே ஒரு புரட்சியைக் கண்டோம். ஜனநாயக ரீதியிலே 20 வருஷமாய் அரசாட்சி செய்துவந்த ஒரு அரசியல் கட்சியை அரசு செய்யவிடாமல் விலக்கிவிட்டு புதிதாக ஒரு கட்சி ஆட்சி செய்யும் முறையிலே இந்தச் சட்ட சபைக்கு மக்கள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இந்த தேர்தலிலே பிரச்சாரம் மூலமோ அல்லது ஒருவரையொருவர் குறை சொல்வதன் மூலமோ புரட்சி ஏற்பட்டதாக பலர் பேசிக் கொள்கிறார்கள். என்ன காரணத்தினாலே 20 வருஷமாக ஆண்ட கட்சியானது தோற்றுவிட்டது என்று அந்தக் கட்சியாரும் ஆராய்ந்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியினர் ஆராய்ந்து கொண்டிருப்பதைவிட, என்ன காரணத்தால் 20 வருஷம் அரசாண்டு, மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் போட்டு, பல நல்ல காரியங்களைச் செய்த ஒரு கட்சியை மக்கள் துச்சமாகத் தள்ளிவிட்டார்கள் என்று, இன்று அரசு பீடத்தில் அமர்ந்திருக்கும் கட்சியினரும், கூட்டணி அங்கத்தினர்களும் ஆராய வேண்டியது மிக முக்கியம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வெறும் பிரச்சாரத்தின் காரணமாக எந்த ஒரு கட்சியையும் தோற்கடித்துவிட முடியாது. ஏதோ 20 வருஷம் ஒரு கட்சி அரசாண்டுவிட்டது; இன்னொரு கட்சிக்கு வாய்ப்புக் கொடுக்கலாம்

[1967, ஜூன் 26] [திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு]

என்று மக்கள் மாற்றி விட்டார்கள் என்று லேசாகப் பேசிக் கொள்கிறார்கள். அது உண்மையான விஷயம் அல்ல. மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களுக்குப் பிறகு கூட பொதுமக்கள் சம தர்மம் தங்களுக்குக் கிட்டவில்லை என்ற எண்ணத்திலே இந்த ஆட்சியை விலக்கி, சமதர்மத்தின் பலனைத் தங்களுக்குக் கொடுக்க வேறு கட்சியை ஆட்சி பீடத்தில் அமர்த்திப் பார்க்க வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டார்கள். காரணமின்றி, வகையான மக்களாட்சி செய்துவந்த கட்சியை அகற்றிவிட்டு புதிதாக ஒரு கட்சியை அரசு பீடத்தில் அமர்த்தி விட்டார்கள் என்று சொல்வது பொருந்தாத விஷயம் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னொரு காரணத்திற்காக மக்கள் இதுகாறும் ஆண்டுவந்த கட்சியை அகற்றி விட்டார்கள் என்பதாக பத்திரிகைகளிலே ஆராயப்பட்டு வந்திருக்கிறது. அந்தக் கட்சியினரே ஆராய்ந்து வருகிறார்கள். ஆனால் உண்மையை யாருமே புரிந்துகொள்ளவில்லை என்றுதான் நான் எண்ண வேண்டியிருக்கிறது. மக்களுக்கு இருந்த குறைகளை நிவர்த்தி செய்யமுடியவில்லை; நிவர்த்திக்கப்படவில்லை என்ற காரணத்தினாலே மக்கள் அந்தக் கட்சியை அகற்றி விட்டார்கள் என்பது நமக்குத் தெரிகிறதே தவிர என்னென்ன துறைகளிலே அவர்களுக்கு அந்த ஆட்சியின் பலன் கிட்டவில்லை என்பதை ஆராய்ச்சியின் மூலமாகத் தெரிந்துகொள்ளவில்லை.

மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்கள் வைத்த பின்னாலும் கூட நாட்டில் விவசாயிகள் பழையமாதிரியிலேயே இருந்து வந்தார்கள். “நாலாறுமாறாக நனி சிறிதாக எப்புறனும் மேலாரும் மேலுரை சோரும் வீடு” என்று சொல்வதுபோல குடிசைகள் குடிசைகளாக இருந்து வந்தன. இந்த மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களின் பலன் யாரிடமோ போய் பரிணமித்துக்கொண்டிருக்கிறதே தவிர ஏழை மக்களுக்குப் பயன்படவில்லை. அவர்கள் எப்பொழுதும்போல ஏழ்மையிலும், வறுமையிலும் கஷ்டப்பட, அவர்கள் அடைய வேண்டியதன் பலனை வேறு யாரோ அடைய இந்தத் திட்டங்களினால் தங்களுக்குப் பலன் கிட்டாது என்ற முடிவுக்கு வந்து இந்தத் திட்டங்கள் இட்ட ஆட்சியானது இன்னும் இரண்டு திட்டங்கள் இட்டாலும், திட்டங்களில் பலன்கள் ஏழை விவசாயிகளாகிய தங்களுக்குக் கிட்டாது; நாம் நல்ல பலன்களை அடைய முடியாது என்ற முடிவுக்கு வந்ததன் காரணமாக இன்று அந்த ஆட்சியை விலக்கி விட்டார்களே தவிர வேறொன்றுமில்லை. சென்ற தேர்தலிலே இங்கு விலக்கப்பட்ட கட்சியினர் பிரச்சாரத்திற்குச் செல்லும் நேரத்திலே கூட்டங்களில் இருக்கும் பாட்டைத் தலை பிள்ளையின் தலையைத் தடவி ‘ஐயோ மக்களே, மூன்று ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களினால் உங்கள் தலைக்கு எண்ணெய் கொடுக்க வேண்டுமென்று எண்ணினோம். ஆனால் இட்ட திட்டமெல்லாம் உன் தலைக்கு எண்ணெய் கூடக் கொடுக்கவில்லை. ஆகவே, உன் தலைக்கு எண்ணெய் கொடுக்க இன்னொரு முறை எங்களுக்கு வாக்லுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று உன் பெற்றோர்களிடம் சொல் என்று கேட்கும்படி ஒரு அவல நிலை ஏற்பட்டதை நாம் அறிவோம்.

[திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு] [1967 ஜூன் 26]

இப்படியாக பரட்டைத் தலை பிள்ளைக்கு ஒரு திட்டம், கன்னம் ஒட்டிய பிள்ளைக்கு ஒரு திட்டம் என்று புதிதாகத் திட்டங்களை யிட்டு, இனிமேல் செய்கிறோம் என்று சொன்னார்களே தவிர இட்ட திட்டங்களின் பலனை அனுபவிக்க வேண்டியவர்களுக்கு ஏன் கிட்ட வில்லை என்ற ஆராய்ச்சியில் இறங்கவில்லை. அதன் காரணமாக மக்கள் மனச்சோர்வுற்று, இவர்கள் மூலம் இந்தப் பலன்கள் நமக்குக் கிட்டாது; ஜனநாயக ரீதியிலே இந்த ஆட்சியை மாற்றினால் லோழிய நாம் பலன் அடைய முடியாது என்று இந்த ஆட்சியை மாற்றி விட்டார்கள்.

ஆகவே, இன்றைக்கு ஆட்சி புரியும் கட்சியினர் என்ன காரணம் அக்காக மக்கள், காங்கிரஸ் சர்க்காரை மாற்றினார்கள் என்பதை ஆராய்ந்து, மக்கள் குறைகள் என்ன, நிவர்த்திக்கப்படாமல் இருப்பவை எவை, பூர்த்தி செய்யப்படாமல் இருந்த தேவைகள் என்ன, என்பதை ஆராய்ந்து செயல்பட வேண்டும். இன்றைக்கு இங்கு புதிதாக இந்தச் சட்டசபையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் இந்த நிதி நிலை அறிக்கை மக்களுக்கு எந்த வகையிலே, அவர்களுடைய அபிவிருத்திகளை நிறைவேற்றி இருக்கிறது என்று பரிசீலிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நிறைவேற்றப்படாமல் இருந்த சில திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்குத்தான் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. புதிதாக எந்த ஒரு பெரிய ஏற்பாடும் செய்யப்படவில்லை. காரணம் என்னவென்றால் புதிதாக வந்த சர்க்கார் அதற்கான மூலதனத்தைத் தேடி புதுத் திட்டங்களைத் தீட்டுவதற்கான நிலையில் இல்லை. இதுவே குறைந்த வருமானத்தைக்கொண்டு துண்டு விழாமல் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தை மக்களுக்கு இடைஞ்சல் இல்லாமல் கொண்டு வர வேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் தயாரித்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன்.

ஆனால், இதை வரவேற்கும் பொழுது சில விஷயங்களை நான் இந்தச் சர்க்காருக்கு எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சர்க்காருக்கும், இந்த நாட்டுக்கும் அடிப்படையான பலம் விவசாயப் பெருமக்கள் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. விவசாய பெருமக்களுக்குப் போதுமான வசதியைச் செய்து கொடுக்காத எந்தச் சர்க்காரும் நீண்ட நாள் ஆட்சி செலுத்த எண்ணுவதில் பிரயோசனம் ஏற்படாது என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். விவசாய மக்கள் என்றால் தஞ்சாவூரிலே பாசன வசதி காரணமாக விவசாயம் செய்யும் மக்களை மனத்திற்கொண்டு, எண்ணிவிடக் கூடாது. இரு மாடு, ஒரேயா என்று வைத்து விவசாயம் செய்யக் கூடியவன் 20 ஏக்கர் நிலம் வைத்து உழ முடியும், வேறு பிரதேசங்களிலே, ஒரு ஏர் வைத்திருக்கும் உழவன், தானும், தன்னுடைய மனைவியும், தன்னுடைய பிள்ளைகளும் ஆக எல்லோருமாகச் சேர்ந்து காட்டிலே வேலை செய்து, வீட்டிலே வேலை செய்தால்தான் விவசாயத்தை ஓரளவு நடத்தித் தன்னுடைய வயிற்றையும் வளர்த்து ஏதோ வாழ முடியுமே தவிர நல்லபடியாக வாழ முடியும்

1967 ஜூன் 26] [திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு]

என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள முடியாது. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட விவசாயிகளை நாம் மனத்திற்கொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்கும் நாம் இட்டிருக்கும் திட்டத்தினாலே பலன் இருக்கிறதா என்று நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

விவசாயம் செய்து பார்த்தால்தான் இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய கஷ்டங்களைத் தெரிந்துகொள்ள முடியும். தானியம் உற்பத்தி செய்கிறவன் எந்த நிலையில் வாழுகிறான் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். தேர்தல் காலத்தில் கிராமங்கள் தோறும் விஜயம் செய்த நமக்கு கிராமங்களில் இருக்கும் நிலை தன்றாகத் தெரியும். விவசாயிகளுடைய வீட்டில் என்ன என்ன வசதிகள் இருக்கக்கூடும் என்பதை நாம் அறியாமல் இல்லை. கீழே உட்கார ஒரு பலகை இருக்காது. இரவில் அவன் படுத்துறங்குபாய் இருக்காது. காலைலே அவசரம் அவசரமாகப் பழையதைச் சாப்பிட்டுவிட்டு, காட்டிலே வேலைக்குப் போகிற போதும் பழையதை எடுத்துக்கொண்டுபோய், இரவிலே ஏதாவது கடுசோறு தின்றுவிட்டு உட்கார்ந்த இடத்திலே அலுப்பின் காரணமாக அயர்ந்து படுத்துறங்குகிற நிலையைப் பார்க்கிறோம். பாசன வசதி உள்ள இடங்களில் இருக்கும் விவசாயிகளை மட்டும் எண்ணிப் பார்க்கக் கூடாது. மானம்பார்த்த காட்டு பூமிகளில் வேலை செய்யக் கூடியவர்களின் நிலையையும் எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். விவசாயம் செய்கிற மக்களுக்கு—அவர்களுக்குக் கட்டுபடியாகக் கூடிய நிலையில் தானியங்களின் விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் கிடையாது. உரத்திற்காவது விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. கலப்பு உரம் என்ற பெயரில் எதையோ சேர்த்துக்கொடுப்பவன் ஆயிரக்கணக்கில் ஆதாயம் அடைந்துகொண்டிருக்கிறான். கலப்பு உரம் விவசாயிகளுக்குக் கிடைப்பது அரிதாக இருக்கிறது. தழை உரம் கிடைக்கவில்லை. மாட்டு உரம் அதிகமான அளவில் பெறலாம் என்றாலும் மாடுகளுக்கு வேண்டிய தீவனம் பெறுவது அவனுக்கு மிகச் சங்கடமாக உள்ளது. தீவனம் வைத்து பராமரிக்க முடியாத நிலைமையில் போதுமான மாடுகளை வைத்துக் கொள்வதும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. உரம் கிடைக்காத கஷ்டம், கிடைத்தாலும் அதிகவிலை கொடுத்துப் பெற வேண்டிய நிலை, உற்பத்தி செய்கிற தானியங்களுக்கோ கட்டுபடியாகக்கூடிய விலை கிடைக்காத நிலை—இவற்றினால் அவர்கள் படுகிற கஷ்டம் கொஞ்சமல்ல. அதுதான் அப்படி என்றால் மானம் பார்த்த பூமியாக இருப்பதன் காரணமாக மழை பெய்தால் கொஞ்சம் வெள்ளாமை கிடைக்கிறது, மழை பொய்த்துவிட்டது என்றால் போட்ட விதை முதல் கூட நஷ்டமாகிவிடுகிறது. கிணறுகளிலும் தண்ணீர் வறண்டுபோய் வெள்ளாமை தீயிற்று போய் விடுகிறது. அதற்குப் பாதுகாப்பு இல்லை. மாடுகளுக்கோ, பயிருக்கோ இப்படி எவ்விதப் பாதுகாப்பும் இல்லாத நிலையில், அவர்களை விவசாயம் செய்து கொடு, கொடு என்று சொன்னால் எங்கிருந்து கொடுக்க முடியும்? நல்ல சாதனங்கள் கொடுத்து,

[திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு] [1967 ஜூன் 26]

அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற தானியங்களுக்கும் நல்ல விலை கிடைக்கச் செய்தால் அவர்கள் அதிகமான அளவு உற்பத்தி செய்து கொடுக்கத் தயாராய் இருக்கிறார்கள்.

இவ்வாண்டு சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் நல்லதீர்வை வஜா செய்யப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. ஒரு கோடியே ஐம்பது லட்சத்திற்கு புஞ்சைத் தீர்வை வஜா செய்திருக்கிறார்கள். அதன் மூலமாக விவசாயிகள் நன்மை அடைந்து விடுவார்களா என்றால் கிடையாது. காரணம் ஒரு பக்கத்தில் வரி வஜா செய்துவிட்டு, மறுபக்கத்தில் விவசாய வருமான வரியைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். முன்னொரு காலத்தில் தவிடு கொடுத்து அரிசி வாங்கிய தகப்பனை நல்லவனுக்க மகன் உயிரைக் கொடுத்து அரிசி வாங்கினான் என்ற கதை உண்டு. ஒரு பக்கத்தில் வரி வஜா செய்வதுபோலச் செய்துவிட்டு, விவசாய வருமான வரியை அவன் தலையில் சுமத்தியிருக்கிறார்கள். வருமான வரியை பற்றி நாம் அறிவோம். 3,600 என்கிற வருமான வரம்புக்கு மேல் வரி போடப்படுகிறது. ஆனால் இன்றைக்கு இருக்கும் விலைவாசி காரணமாக அவனுக்கு ஆகும் செலவுக்காக எவ்வளவு கழிக்கப்படும் என்ற நிர்ணயம் சட்டத்தில் இல்லை. அது அதிகாரிகள் கையில் விடப்பட்டிருக்கிறது. அதிகாரிகள் பார்த்து ஒரே ஏக்கருக்கு 20 ரூபாய் தான் ஆகும் என்று சொன்னால் அவ்வளவு தான் விலக்கப்படும். சட்டத்திலேயே அதற்கு பாதுகாப்பு இல்லை. அதன் காரணமாகத் தான் வரி வஜாவின் நன்மையை அவனால் அனுபவிக்க முடியாது என்று நான் தாழ்மையுடன் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் இன்றைக்கு எல்லா விலைகளும் ஏறிவருகின்றன. அவனுக்கு ஏதோ அதிக லாபம் இருப்பதாக, அவனுடைய செலவுகள் என்ன என்பதைப் பார்க்காமல் பலர் நினைக்கிறார்கள். உடலிலும் நல்ல வலி இருக்கிறது, காட்டிலும் உழைக்கிறான், வரியை உழைத்துக் கொடுக்கட்டுமே என்கிற எண்ணம் பரவலாக இருக்கிறதே தவிர, அவனும் மனிதன் தான், அவனுக்கும் மற்றவர்களைப்போல வாழ வகை இருக்க வேண்டும் என்று நினைப்பதில்லை. அவனுக்கு செலவு எவ்வளவு ஆகக்கூடும் என்பதை முன்கூட்டியே தீர்மானம் செய்து அதற்கு மேல் உபரியாக இருந்தால் வரி போடலாம் என்ற முடிவைச் செய்திருக்கலாம். காங்கிரஸ் சர்க்கார் விவசாய வருமான வரியை கொண்டுவந்தார்கள் என்றாலும் விவசாய மக்கள் தங்களுடைய குறைகளை எடுத்துச் சொன்னதன் பேரில் அதை அடர்ப்படுத்தாமல் 12½ ஸ்டான்டர்ட் ஏக்கருக்கு மேற்பட்டவர்கள் கம்பவுண்டு செய்து கொள்ள உரிமை வழங்கியிருந்தார்கள். நாம் விற்பனை வரி செலுத்துகிற வியாபாரிகளுக்கு 75 ஆயிரம் வரை கம்பவுண்டிங் செய்துகொள்ள வகை செய்திருக்கிறோம். 75 ஆயிரம் வியாபாரம் என்றால் குறைந்த பட்சம் 7,500 லாபம் கிடைக்கும். 2,500 விற்பனை வரி மூலம் கிடைக்கும். அவர்களுக்கு கம்பவுண்டிங் செய்து கொள்ள அனுமதி கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் விவசாயிகளுக்கு அந்த உரிமையை மறுத்திருக்கிறோம் என்பதை மறந்துவிடக்

[1967 ஜூன் 26] [திரு. எஸ். ராமசாமி நாயுடு]

பாது. காலையில் பலகாரம் சாப்பிட்டுவிட்டு கல்லாப்பெட்டியில் ட்கார்த்து, காலை இட்டிவி, பிற்பகல் சுடுசோறு, மாலை பலகாரம், ரவு சுடுசோறு, பாலும் பழமும், மெத்தையில் படுத்துறங்கும் யாபாரிகளுக்கு இந்தச் சலுகை. ஆனால் விவசாயிகளுடைய லை நமக்குத் தெரியும். வாழ்க்கை வசதி எதுவுமின்றி இரவு கலாக காட்டிலும், வீட்டிலும் உழைப்பவர்களுக்கு அந்தச் சலுகை மறுக்கப்படுகிறது. ஆனால், அதே நிலையிலுள்ள வியாபாரி மூ.ப. 10- ன்னுடைய வீட்டிலுள்ள பெண்டு பிள்ளைகள் எல்லாம் காலையிலே ராடி, மாலைலே பூச்சுடி, என்ன என்ன வசதிகள் வேண்டு னாலும் அவைகளையெல்லாம் செய்துகொள்ளும்படியான நிலைமை ல் வாழ்க்கையை நல்லபடியாகச் செய்துகொள்கின்றனர். அந்த யாபாரிக்குக்கூட நீங்கள் வசதிகளைச் செய்து கொடுத்துவிட்டு ழை விவசாயிகளை வாடவிட்டிருக்கிறீர்கள். 3,500 ரூபாய் ருமானம் வரும், அதற்குமேல் வேறு ஆதாயங்கள் வரும் என்று சால்லி வந்தால் விவசாயிகள் என்ன செய்வார்கள். மணியடிக்கப்பட்டது) விவசாயி நல்ல பால் மாடுதான். பால் ாட்டுக்கு நல்ல உணவு அளித்தால்தான் நல்ல பால் கொடுக்கும். ல்ல ஊட்டம் கொடுக்கவில்லையென்றால், மாடு உதைக்கிற தையிலே பால் கறக்கிறவனுக்குப் பல் போய்விடும் என்று சால்லிக் கொள்கிறேன். பசு பால் கொடுக்கிறதென்று கருதி, டியை ஒட்ட அரிந்து சாப்பிட வேண்டுமென்பது நல்ல புத்தி ாலித்தனமான காரியம் அல்ல. ஆகவே, விவசாயிகளுடைய ஷ்டத்தை நீக்கி, விவசாயக் குடும்பங்கள் சுகமாக வாழ வகை டிசய்து, நாட்டை வாழ்விக்க வேண்டுமே தவிர, விவசாய ருமானச் சட்டத்தைப் பிரயோகித்து, நிலவரியை மட்டும் வஜா டிசய்து கொடுப்பது போதாது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு ான் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. எம். ராஜா : தலைவர் அவர்களே, 1967-68-ம் ஆண்டுக் கான நிதிநிலை அறிக்கையின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்த றற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய கருத்துக் ைச் சொல்ல விரும்புகின்றேன். தமிழக முதலமைச்சர் அறிஞர் லுண்டை அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள நிதிநிலை அறிக்கை, தமிழ் ாட்டிலே சோஷலிச சமுதாயத்தை ஏற்படுத்தும் முன்னோடியாக இருப்பதைக் கண்டு இந்நாட்டு மக்கள் உளமாரப் பாராட்டி வரவேற்கின்றனர்.

இன்றையதினம் விரிவான வருவாய்த் துறைகள் அனைத்தும் மத்திய சர்க்காரின் பொறுப்பிலேதான் இருக்கின்றன. இந்நாட் டின் அரசியலமைப்பும், அதன் விதிகளும், திட்டமிட்ட பொருளா காரத்தின் கீழ் எழுந்த நெறிமுறைகளும், வளர்ந்த மரபுகளும் மாநில அரசுகளை மத்திய சர்க்காரிடம் கையேந்தி நிற்கும் நிலை யிலேதான் வைத்திருக்கின்றன. மாநில அரசுகளின் கடன் பொறுப்புக்கள் அண்டுக்கு அண்டு அதிகரித்துக்கொண்டே வரு கின்றன. 1950-ல் 12 கோடியே 30 லட்சமாக இருந்த இம்மாதிரித்

**INDEX TO
TAMIL NADU LEGISLATIVE
COUNCIL DEBATES**

**FORTIETH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA**

21ST TO 23RD AND 25TH OCTOBER 1971

Volume XCI (Nos. 1 to 4)

**GOVERNMENT OF TAMIL NADU
1971**

**Legislative Council Department
Fort St. George, Madras-9.**

PRICE 85 Paise]

TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL DEBATES

FORTIETH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL.
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

21ST TO 23RD AND 25TH, OCTOBER 1971.

VOLUME XCI (Nos. 1 to 4.)

TABLE OF CONTENTS.

Thursday, 21st October 1971.

	PAGES
Personnel of the Government of Tamil Nadu ...	i-ii
Principal Officers of the Tamil Nadu Legislative Council ...	iii
List of Members of the Tamil Nadu Legislative Council with their Constituencies ...	iv-vii
I. Obituary references—	
(1) Thiru K. Madhava Menon, former Member of the Council and Minister of Composite Madras State ...	1
(2) Thiru K. R. Ramasamy, former Member of the Council ...	1
(3) Thiru A. Gajapathy Nayagar, former Member of the Council ...	1
II. Questions and Answers ...	1-12
III. Announcements—	
(1) Decision of the Business Advisory Committee ...	12
(2) Panel of Vice-Chairmen ...	13

ii 63032		
Thursday, 21st October 1971—cont.		
IV. Government Resolution—		
Ratification of the Constitution (Twenty-fourth Amendment) Bill, 1971 ...	13-40	
V. Papers laid on the table of the House ...	40-50	
Friday, 22nd October 1971.		
I. Questions and Answers ...	53-57	
II. Government Resolution—		
Ratification of the Constitution (Twenty-fourth) Amendment Bill, 1971—cont. ...	67-104	
Saturday, 23rd October 1971.		
I. Questions and Answers ...	105-113	
II. Announcements—		
(1) Message from the Governor ...	113	
(2) Messages from the Assembly ...	113-114	
(3) Election of two Members to the Senate of the Annamalai University ...	114	
III. Privilege Motion <i>re</i> statement of the Minister for Public Health relating to the qualifications of a Doctor in the Medical Department ...	114-124	
IV. Calling attention to the proposed construction of a bed regulator near Upper Anicut and the consequent concern caused to the agriculturists of Thanjavur District ...	124	
V. Government Motion—		
Suspension of rule 23 (1) of the Council Rules ...	124-125	
VI. Government Bills—		
(1) The Tamil Nadu Prohibition (Suspension of Operation) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 36 of 1971) ...	125-149	
(2) The Tamil Nadu Excise Bill, 1971 (L.A. Bill No. 37 of 1971) ...	149	
VII. Papers laid on the table of the House ...	150	

iii		
Monday, 25th October 1971.		
I. Questions and Answers ...	183-200	
II. Announcements—		
(1) Message from the Governor ...	183-200	
(2) Message from the Assembly ...	200	
III. Government Motion—		
Suspension of rule 42 (3) of the Council Rules ...	201	
IV. Calling attention to the stoppage of water from Mettur causing damage to the transplanted plants and consequent distress to agriculturists in Thanjavur District ...	201-202	
V. Government Bills—		
(1) The Tamil Nadu Excise Bill, 1971 (L.A. Bill No. 37 of 1971) ...	203	
(2) The Tamil Nadu Fleet Operators Stage Carriages (Acquisition) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 35 of 1971) ...	203-225	
(3) The Tamil Nadu General Sales Tax Fourth Amendment Bill, 1971 (L.A. Bill No. 39 of 1971) ...	225-227	
VI. Papers laid on the table of the House ...	227-228	
Index ...	245-283	

PERSONNEL OF THE GOVERNMENT OF TAMIL NADU.
GOVERNOR OF TAMIL NADU.

Kodardas Kalidas Shah.

Members of the Council of Ministers.

1. The Hon. Dr. M. KARUNANIDHI : Chief Minister in-charge of Public, Finance, Planning, General Administration, Matters relating to I.C.S. and I.A.S. Officers, District Revenue Officers, Police, Elections, Prohibition, Information and Publicity, Cinematograph Act, Passports, Newsprints Control, Prices and Supplies of Goods Act, Tamil Nadu Drainage and Water Board and Slum Clearance Board.
2. The Hon. Thiru V. R. NEDUNCHEZHIAN : Minister in-charge of Education including Technical Education, Official Language, Municipal Administration, Community Development, Panchayat and Panchayat Unions and Legislature.
3. The Hon. Thiru K. ANBAZHAGAN : Minister in-charge of Public Health, Medicine and Animal Husbandry.
4. The Hon. Thiru N. V. NATARAJAN : Minister in-charge of Labour, Stationery and Printing, Government Press, Prosperity Brigade, Legislation on Weights and Measures, Statistics and Registration.
5. The Hon. Thirumathi SATYAVANI MUTHU : Minister in-charge of Harijan Welfare, Women's and Children's Welfare, Fisheries, Beggars' Home, Orphanages, Approved Schools and Vigilance Services, Indians Overseas, Refugees and Evacuees.
6. The Hon. Thiru P. U. SHANMUGAM : Minister in-charge of Food, Commercial Taxes, Revenue, Board of Revenue, Deputy Collectors and District Revenue Establishment.
7. The Hon. Thiru S. MADHAVAN : Minister in-charge of Industries, Textiles, Yarn, Handloom, Mines and Minerals, Iron and Steel Control, Employment and Training, Companies, Law, Courts and Prisons.
8. The Hon. Thiru S. J. SADIQ PASHA : Minister in-charge of Public Works, Minor Irrigation including Special Minor Irrigation Programme Works, Highways and Wakfs.
9. The Hon. Thiru Si. Pa. ADITANAR : Minister in-charge of Co-operation, Ports, Agricultural Refinance, Agricultural Engineering Wing of Directorate of Agriculture except Soil Conservation Schemes, Khadi and Village Industries and Rural Industries Project.
10. The Hon. Thiru A. P. DHARMALINGAM : Minister in-charge of Agriculture and Food Production.

11. The Hon. Thiru K. RAJARAM : Minister in-charge of Backward Classes, Tourism, Housing and Accommodation Control.
12. The Hon. Thiru O. P. RAMAN : Minister in-charge of Electricity, Legislation on Money Lending, Rural Indebtedness, Legislation on Chits, Forests and Cinchona.
13. The Hon. Thiru S. RAMACHANDRAN : Minister in-charge of Transport, Nationalised Transport and Motor Vehicles Tax.
14. The Hon. Thiru M. KANNAPPAN : Minister in-charge of Religious Endowments, Ex-Servicemen, Milk, Bhoodan and Gramdan

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

Principal Officers.

Chairman.

THE HON. THIRU C. P. CHITRARASU.

Deputy Chairman.

THIRU G. KRISHNAMOORTHY.

Panel of Vice-Chairmen.

1. THIRU G. SWAMINATHAN.
2. THIRU T. K. PONNUVELU.
3. THIRU R. KRISHNASWAMY NAIDU.
4. THIRU M. RAJAH IYER.

Secretary to Government.

THIRU G. M. ALAGARSWAMY, B.A., B.L.

v

**LIST OF MEMBERS OF THE TAMIL NADU LEGISLATIVE
COUNCIL WITH THEIR CONSTITUENCIES.**

Serial number and name of member.	Name and class of Constituency.
(1)	(2)
1 Abdul Wahab, K. S.	.. State Legislative Assembly
Adityan, S. T., B.A., B.L.	.. Tirunelveli Local Authorities
Aiyaswamy, M.	.. Nominated.
Arivazhagan, K., M.A.	.. Madras Chingleput Teachers.
Arivudai Nambi, Pulavar	.. North Arcot-South Arcot Teachers.
Arumugaswami, M.	.. State Legislative Assembly.
Arunachalam, T. S.	.. State Legislative Assembly.
Ayyanan Ambalam	.. Madurai Local Authorities.
Chitrarasu, C. P. (Hon. Chairman)	.. State Legislative Assembly.
Clubwala Jadhav, Mary C.	.. Nominated.
Damodaran, A. R., B.Sc. (Hons.)	.. Madras North Graduates.
Deivasigamani Arunachala Desikar, (Kundrakkudi Adigalar)	.. Nominated.
Devaraja Mudaliar, T. V.	.. North Arcot Local Authorities.
Dharmalingam, Thiru R.	.. Do.
Ganesan, Saw.	.. State Legislative Assembly.
Hanifa Nagore, E. M.	.. Do.
Isvarmurti, V., M. A., (Visva Bharathi) M. A. (Oxon.)	.. Madras West Central Gradua- tes.
Janardhanam, A.P., M.A.	.. Nominated.
Jayarama Reddiar, S., B.A.	.. Ramanathapuram Local Authorities.
Kaliyannan, T. M., M.A., B.COM.	.. Salem - Dharmapuri Local Authorities.
Kattoor Gopal	.. State Legislative Assembly.
Kolappa, C. R.	.. Do.
Krishnamoorthy, G. (Deputy Chairman).	.. Thanjavur-Tiruchirappalli Tea- chers.
Krishnaswamy Naidu, R.	.. State Legislative Assembly.
Lakshmanan, S.V., B.A.	.. Do.
Mani, K.S.	.. Thanjavur Local Authorities.
Manjubhashini, S.	.. Nominated.
Muthu, S.	.. State Legislative Assembly.
Muthu, P. T.	.. Salem-Dharmapuri Local Authorities.

Serial number and name of member. (1)	Name and class of Constituency. (2)
30 Muthuswamy, S.	Salem-Dharmapuri-Coimbatore Nilgiris Teachers.
31 Natarajan, N. V. (Minister for Labour.) ..	State Legislative Assembly
32 Narayanaswamy, D.V. ..	Nominated.
33 Narayanaswamy, P. ..	State Legislative Assembly.
34 Narayanaswamy, S. ..	Madras District Graduates.
35 Neela Narayan	Nominated.
36 Parangusam, G. ..	State Legislative Assembly.
37 Ponnappa Naidu, A. ..	Do.
38 Ponnuvelu, T.K., B.A. ..	Do.
39 Rajagopal, C.V. ..	Do.
40 Rajah Iyer, M., M.A., L.T. ..	Madurai-Ramanathapuram Teachers.
41 Rajaram, K. Leader of the opposition. ..	Madurai Local Authorities
42 Rajamanickam, S. A. ..	State Legislative Assembly.
43 Ramakrishna Achari, K. ..	Do.
44 Raman Nair, R. ..	Do.
45 Ramanathan, M.	Coimbatore-Nilgiris Local Authorities.
46 Ramasamy Padayatchi, S. S.	South Arcot Local Authorities.
47 Rani Annadurai ..	Madras Local Authorities.
48 Sambasivam, R. ..	South Arcot Local Authorities.
49 Sankaralingam Pillai, M. M.A. ..	Tirunelveli-Kanyakumari Teachers.
50 Santosham, D., M.A., B.L. ..	Madras South Graduates
51 Sengottuvellappa Gounder, S.	Coimbatore - Nilgiris Local Authorities.
52 Shanmugham, T. K. ..	Nominated.
53 Srinivasam Pillai, T.S. ..	Tiruchirappalli Local Authorities.
54 Subbiah, T. K.	Do.
55 Sundaresa Thevar, N. ..	Thanjavur Local Authorities.
56 Swaminathan, G., B. PHARM.	Madras East Central Graduates.
57 Thangapandian, V., B.A., B.T.	State Legislative Assembly.
58 Thennarasu, S. S.	Nominated.

Serial number and name of member. (1)	Name and class of Constituency. (2)
59 Thirugnanasambandam, P. ..	Ramanathapuram Local Authorities.
60 Vasantha Pai, G. ..	Madras District Graduates.
61 Vellapandian, S.	Tiruchirappalli Local Authorities.
62 Venga, V.	Chingleput Local Authorities.
63 Wilson Apollos, N. ..	Kanyakumari Local Authorities.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL

Fortieth Session of the Legislative Council under the Constitution of India.

Thursday, the 21st October 1971.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George at four of the clock, Mr. CHAIRMAN (THE HON. THIRU C. P. CHITRARASU) in the Chair.

I.—OBITUARY REFERENCES.

- (1) Thiru K. Madhavan Menon, former Member of the Council and Minister of Composite Madras State.
- (2) Thiru K. R. Ramasamy, former Member of the Council.
- (3) Thiru A. Gajapathy Nayagar, former Member of the Council.

MR. CHAIRMAN : I have to inform the House, with deep regret, of the demise of the following former Members of the Tamil Nadu Legislative Council.

Thiru K. Madhava Menon, former Member of the Legislative Council and Minister of composite Madras State, expired on the 1st September 1971 at Koratty, near Trichur. He was a Member of the Calicut Municipal Council for 20 years and was its Chairman for 4 years. He was a Member of the then Madras Legislative Council in 1937 and was Minister for Agriculture, Law and Education from March 1947 to February 1952. He was a Member of the Rajya Sabha during 1954-60. He participated in all the movements launched by the Congress since 1921 and was jailed for a total period of about 7 years.

Thiru K. R. Ramasamy known as 'Nadippisai Pulavar' died on 5th August 1971 at Madras. Born on April 14, 1914, he was a Member of the Dravida Kazhagam and a Member of the General Council of the Dravida Munnetra Kazhagam. He was a Member of the Tamil Nadu Legislative Council from 1960 to 1966. He was one of the founder-Members of the D.M.K. party. He preached the ideals of the D.M.K. through Dramas enacted by him. A Cine Actor, he was a recipient of the State award for his outstanding merit as drama actor in Tamil. He was President of the South India Film Artistes' Association and Joint Secretary of the Sangeetha Nataga Sangam.

Thiru A. Gajapathy Nayagar, former Member of the Tamil Nadu Legislative Council, died on 2nd October 1971 at Madras. Born on May 21, 1897, he was educated at the Muthialpet High School, the Pachaiyappas College and the Madras Law College. He was a retired District Judge. He acted as Rent Control Appellate Authority and Commissioner, Hindu Religious Endowments Board. He was Managing Trustee, Saint Thiruvalluvar Temple, and President, Tamizhar Peravai, Madras.

[Mr. Chairman] [21st October 1971]

He was a Member of the Tamil Nadu Legislative Council from 1953 to 1964. He was interested in the promotion of Tamil study and culture, and published the Thirukkural text and its commentary by Parimelazhagar.

On behalf of this House, I shall convey our deep sense of sorrow to the members of the bereaved families.

I request the hon. Members to stand in silence for a couple of minutes as a mark of respect to the deceased.

Accordingly, the hon. Members stood in silence for a couple of minutes.

II. QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Naxalites.

* 1. Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the news report that appeared in the Indian Express, dated 2nd August, 1969 about the Naxalite bases in Kanyakumari and their activities, has been brought to the notice of the Government;

(b) if so, the details thereof; and

(c) the action taken thereon?

நக்சல்பாரி

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) கன்னியாகுமரியிலுள்ள நக்சல்பாரிகளின் தளங்கள் பற்றியும், அவர்களது நடவடிக்கைகள் பற்றியும், 1969-ஆம் ஆகஸ்டுத் திங்கள் 2-ஆம் நாள் "இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ்" ஆங்கில நாளிதழில் வெளி வந்த செய்தி அரசின் கவனத்துக்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரங்கள் என்ன?

(உ) அதன் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: (அ) ஆம்.

(இ) சில காலமாகவே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் நக்சல்பாரி நடவடிக்கைகள் இருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டது. இந்த நடவடிக்கைகள் கோன மாநிலத்தையொட்டியுள்ள கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தின் வடக்குப் பகுதிகளில் மட்டுமே இருக்கின்றன. எனினும் நக்சல்பாரி தளம் எதுவும் அங்கு இயங்குவதாகத் தகவல் இல்லை. ஏனைய மாவட்டங்களிலும், சென்னை மாநகரைச் சுற்றியுள்ள தொழிற் பகுதிகளிலும் நக்சல் பாரி நடவடிக்கைகள் காணப்படுவதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. 1970 ஜூன் திங்களில் இரணியல்

21st October 1971]

காவல் நிலைய எல்லைக்குள் ஒரு வீட்டில் கொள்ளையடிக்க முயன்றதைத் தவிர, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் வன்முறைச் செயல்கள் எதுவும் நடைபெற்றதாகத் தெரியவில்லை.

(உ) இந்நிலையை அரசு தொடர்ந்தும் கூர்ந்தும் கவனித்து வருகின்றது. உரிய இடங்களில் ஒத்தும் எல்லா நடவடிக்கைகளையும் அரசு தொடர்ந்து எடுத்து வந்துள்ளது (வரும்).

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, தற்போது தமிழகத்தில் நக்சல் பாரிகளின் நடவடிக்கை எந்த நிலையில் இருக்கின்றது என்பதையும் அண்மையில் திருச்சியில் குண்டு வைப்பு சம்பவத்திற்குப் பிறகு நக்சல்பாரிகளின் நடவடிக்கை அதிகரித்திருக்கிறதா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: எந்த அளவுக்கு அதிகரித்திருக்கிறது என்பதைப்பற்றித் திட்டவாட்டமாக எதுவும் நான் கூறுவதற்கில்லை. திருச்சி சம்பவத்திற்குப் பிறகு அதிகரித்திருக்கிறதா அல்லது குறைந்திருக்கிறதா என்பதையும் அளவிட்டுக் கூறுவதற்கு இயலாது.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: தலைவர் அவர்களே, நக்சல்பாரி என்பவர்களுக்கும் சாதாரணமாக கொள்ளை, கொலை ஆகிய செயல்களில் ஈடுபடுகிறவர்களுக்கும் இடையே இதுவரையில் எந்தவிதமான வேறுபாட்டை அரசாங்கம் கண்டுபிடித்திருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: கொள்ளை, கொலை போன்ற காரியங்களில் ஈடுபடுகின்ற குற்றவாளிகள் நீண்டநெடுங்காலமாகவே அவைகளில் ஈடுபட்டு அதற்கான தண்டனையையும் அனுபவித்து வருகிறார்கள். நக்சல்பாரி என்று அழைக்கப்படுகிறவர்கள் ஒரு குறிக்கோள், கொள்கையை வன்முறை மூலமாக நிறைவேற்ற முடியும் என்ற நம்பிக்கையில் திட்டமிட்டு அந்தக் காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். இதுதான் இப்போது இருக்கிற வேறுபாடாகும்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா: தலைவர் அவர்களே, திருச்சி குண்டு சம்பவம் நக்சல்பாரிகளுத்தான் ஏற்பட்டது என்பது தென்பட்டிருக்கிறதா? அரசாங்கம் அதைப் பற்றி என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறது?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அது பற்றிய புலன் விசாரணை முடிவடைந்து நிரூபிக்கப்படவில்லை.

Chief Secretary.

* 2. Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state -

(a) whether it is a fact that the Government of India have upgraded the post of Chief Secretaries in States;

(b) if so, whether the First Member, Board of Revenue whose post was made equivalent to the post of Chief Secretary in our State will also receive the benefit; and

(c) if not, what will be his ranking?

[21st October 1971]

தலைமைச் செயலாளர்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மாநிலங்களிலுள்ள தலைமைச் செயலாளர்கள் பதவியை இந்திய அரசு உயர்த்தியுள்ளது என்பது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், நமது மாநிலத்தில் தலைமைச் செயலாளர் பதவிக்குச் சமமானதாகச் செய்யப்பட்ட வருவாய்த் துறை வாரிய முதல் உறுப்பினர் பதவி யும் அந்நிலைப் பெற்றிடுமா?

(உ) இல்லையெனில், அவரது பதவி வரிசை நிலை என்னவாக இருக்கும்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: (அ) ஆம்.

(இ) வருவாய்த் துறை வாரிய முதல் உறுப்பினர் பதவித் தரத்தை உயர்த்துவதைப் பொறுத்த வரையில், அது தற்போது இந்திய அரசின் ஆய்வில் உள்ளது.

(உ) இக்கேள்வி இப்போது எழவில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, தலைமைச் செயலாளர் பதவியை இந்திய அரசு உயர்த்துவதற்கான காரணம் என்ன என்பதையும் அப்படி உயர்த்தும்போது மாநிலங்களில் கூட்டுச் செயலாளர்கள் பதவி ஒன்றி ரண்டு அமைக்க வேண்டுமென்று மத்திய அரசு குறிப்பிட்டதா என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: இரண்டு பதவிகளை—அடிஷனல் செக் ரட்டரி பதவிகளை ரூ. 3,000 ஊதிய விகிதத்தில் ஏற்படுத்த மத்திய அரசை மாநில அரசு கோரியுள்ளது. இதற்கான உத்தரவு இன்னும் வரவில்லை. ஆனால் அந்தக் கோரிக்கை மத்திய அரசின் பரிசீலனையில் இருப்பதாகத் தெரிவிக்கப் பட்டது. மாநிலங்களில் பணியாற்றுகிற தலைமைச் செயலாளர்களுக்கு அவர் களது வேலைப் பொறுப்பைக் கணக்கில் கொண்டு மத்திய அரசுச் செயலாளர் களுக்கு அளக்கும் ஊதியம் அளிக்கப்படவேண்டுமென்ற காரணத்தையொட்டி இந்த அளவில் உயர்த்தப்பட்டது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, இந்த மாநிலத்தில் கூட்டுச் செயலாளர் பதவியும் வருவாய் வாரிய முதல் உறுப்பினர் பதவியும் மத்திய அரசின் ஆய்வில் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். இப்போது அந்தப் பதவியின் தரம் என்ன? மாநில அரசு எந்தத் தரத்தில் அதை வைத்திருக்கிறது? திட்டக் கமிஷன் உதவித் தலைவர் பதவி வரிசை என்ன என்பதையும் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஏற்கனவே சீலப் செகரட்டரி ரூ. 3,000 சம்பளம் பெறுபவராக இருந்தார். ரெவின்யூ போர்டு முதல் மெம் பருக்கும் அதே சம்பளம் அளிக்கப்பட்டது. இரண்டு பதவியும் ஒன்றுக் கொன்று சம அந்தஸ்துள்ள பதவியாக வைக்கப்பட்டது. ஏற்கனவே கூறியதைப் போல, சீலப் செகரட்டரியின் தரம் உயர்த்தப்பட்ட பிறகு, முதல் மெம்பரின் பதவியும் அந்த அளவிற்கு உயர்த்தப்பட்டு அந்த அளவுக்கு சம்பளம் தரவேண்டுமென்று மாநில அரசு மத்திய அரசிற்கு எழுதியிருக்கிறது. அது தான் ஆய்வில் இருப்பதாகக் குறிப்பிட்டார்கள். தற்போது ரெவின்யூ போர்டு முதல் மெம்பர் தரத்தில்தான் அந்தப் பதவி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

21st October 1971]

Tamil Nadu Raffle Tickets

* 3. Q.—THIRU V. THANGAPANDIAN: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state whether there is any proposal with the Government to boost the sales of the Tamil Nadu Raffle tickets?

தமிழ்நாடு பரிசுச் சீட்டு

திரு. வி. தங்கபாண்டியன்: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

தமிழ்நாட்டில் பரிசுச் சீட்டு விற்பனையை அதிகப்படுத்த அரசாங்கம் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் வைத்துள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ஆம். குறிப்பிட்ட திட்டங்களுக் கென தனித் தனிச்சீட்டு விற்பனையை அதிகப்படுத்தும் ஆலோசனை அரசின் ஆய்வில் உள்ளது. பரிசு அமைப்புமுறையை மாற்றி அமைக்க அரசு முடிவு செய்துள்ளது.

Medical College Admissions

* 4. Q.—THIRU M. ARUMUGASWAMI: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state the action taken by the Government on the judgment of the Supreme Court of India about the selections for admission into the Medical Colleges in this State?

மருத்துவக் கல்லூரிகளில் மாணவர்களைச் சேர்த்தல்

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

இம்மாநிலத்தில் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் சேர்த்துக் கொள்வதற்கான தேர்வுகள் குறித்து இந்தியத் தலைமை உயர்நீதி மன்றத் தீர்ப்பின் மேல் அரசு எடுத்த நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன்: மேலவை முன் விவர அறிக்கை ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, இந்தக் கேள்வியை 27-3-71-ல் அனுமதித்திருக்கிறீர்கள். ஆனால் அதற்குப் பிறகு மார்ச் கடைசியிலும் ரூன் குலை மாதங்களிலும் நம்முடைய அவை கூடியிருக்கிறது. இப்போது இந்தக் கேள்வி வருகிறது. இதனால் அந்தக் கேள்வி கேட்டதன் பலனே இல்லாமல் போகிறது என்பதைத் தலைவர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன்: சமீபத்தில் ஒரு முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. விடுபட்டுப் போன கேள்விகள் தொடர்ந்து அடுத்த கூட்டத் தொடரில் வருவதற்கு உயிர்கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால், தொடர்ந்து அவை வரும்.

[21st October 1971]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, மருத்துவக் கல்லூரியில் மாணவர்களைச் சேர்ப்பது சம்பந்தமாகக் கேட்கப்பட்ட கேள்வி மருத்துவக் கல்லூரி தேர்வெல்லாம் முடிந்த பிறகு வருவதால் பலன் இல்லாமல் போகிறது என்பதைத்தான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இப்படிப்பட்ட கேள்விகளுக்கு முன்னாலும் விடை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போதும் அந்தக் கேள்வி தொடர்பாக இருப்பதால் விடையளிக்கப்படுகிறதே தவிர புதிதாக அல்ல.

THIRU A. R. DAMODARAN : May I know from the Hon. Minister whether the same system of selection is likely to be observed during the coming academic year 1972-73 or whether the Government are contemplating any other further change in the system?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, 1970-71-ல் கையாடப்பட்ட தேர்வு முறை பற்றி உயர்நீதி மன்றத்தில் தெரிவிக்கப்பட்ட சில கருத்துக்கள் காரணமாக சில மாற்றங்கள் செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. 1971-72-க்கு மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது அந்தத் திருத்தங்கள் பலவும் மேற்கொள்ளப்பட்டு புதிய முறையில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட முறை பற்றி மறு பரிசீலனை செய்யும் போது அதை விட சிறந்த திருத்தங்கள் மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தால், அடுத்த ஆண்டு தொடக்கத்தில் அவை பரிசீலிக்கப்படும்.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : வரப்போகும் ஆண்டில் மாணவர்களை மருத்துவக் கல்லூரிக்குச் சேர்க்கும்போது அவர்கள் கட்டாயம் கிராமங்களில் ஒரு ஆண்டு அல்லது இரண்டு ஆண்டுகள் வேலை செய்ய வேண்டுமென்ற நிபந்தனையை அரசாங்கம் விதிக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அதை விட இன்னொரு ஆலோசனையும் இருக்கிறது. அப்படித் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாணவர்களுக்கு அரசாங்கம்தான் வேலை தர வேண்டுமென்ற கட்டாயம் இல்லை என்ற ஆலோசனையும் இப்போது முன்னால் இருக்கிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : 23-9-1970-ல் தலைமை நீதி மன்றத் தீர்ப்பில் தங்களுடைய முன்னாள் தீர்ப்புக்குப் புறம்பாக மதிப்பெண்கள் அளிக்கப்பட்டதாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இப்படித்தான் மதிப்பெண்கள் அளிக்க வேண்டுமென்று தீர்ப்பளித்த பின்பு அதற்குப் பிறகு அதற்குப் புறம்பாக மதிப்பெண்கள் கொடுக்க எப்படி அவசியம் ஏற்பட்டது? அப்படிக்கொடுத்தவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : முதலில் பெரும்பாலான மாணவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டபோது எந்த முறை எண்கள் தருவதற்குக் கையாளப்பட்டதோ அதை மீறி தேர்வில் கைவிடப்பட்ட மாணவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும்போது புது முறையை மேற்கொள்வது தவறாகும் என்ற காரணத்தால், அதே முறை கையாளப்பட்டு மாணவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள். உயர்நீதி மன்றம் அப்படித் தெரிவித்த பிறகு, மேல் விண்ணப்பம் அப்பீலுக்குச் சென்றபோது, அப்படி மார்க் போட்டது தவறு என்று பின்னர் தெரிவித்தார்கள். அதற்குப் பிறகு எண்கள் முறை மாற்றப்பட்டது. அப்போதே நடைபெற்ற தேர்வில்கூட, சுப்ரீம் கோர்ட் திட்டவாட்டமாகத் தெரிவித்த கருத்துக்கள் அவ்வப்போது அரசாங்கத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன.

[21st October 1971]

* 5. Q.—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the admissions made to the Medical Colleges in Tamil Nadu were set aside by the Supreme Court during January, 1971; and

(b) if so, the reason therefor?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு மக்கள் நலவாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) தமிழ்நாடு மருத்துவக் கல்லூரிகளில் சேர்க்கப்பட்ட மாணவர்கள் பட்டியலை தலைமை உயர்நீதி மன்றம் 1971 ஜனவரித் திங்களில் ரத்து செய்தது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) ஆம்.

(இ) விதிகளில் சொல்லியுள்ளபடியும், 23-9-1970 நாளிட்ட தனது தீர்ப்பில் காணும் குறிப்புகளுக்கிணங்கவும், தேர்வுக்குழு மதிப்பெண்கள் அளிக்கவில்லை என்று தலைமை உயர்நீதி மன்றம் தீர்ப்பளித்தது.

Post of Lay Secretary.

* 6. Q.—THIRU S. S. THENNARASU : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether there is any discrimination shown between the clerks who work at the Head-Quarters Office and others while considering them for promotion to the post of Lay Secretary; and

(b) if so, the steps taken by the Government to rectify the same?

லே செகரட்டரி பதவி.

திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு : மாண்புமிகு மக்கள் நலவாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) மருத்துவத் துறையில் பணிபுரியும் எழுத்தர்களுக்கு லே செகரட்டரி பதவி உயர்வு கொடுப்பதில் தலைமை அலுவலகத்தில் உள்ளவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பாகுபாடு ஏதாவது இருக்கின்றதா?

(இ) ஆம் என்றால், அதைப்போக்க அரசு என்ன நடவடிக்கை எடுத்துள்ளது?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) "லே செகரட்டரி" பதவி விதிமுறைகளின்படி மருத்துவத் துறை தலைமை அலுவலகங்களிலுள்ள மேற்பார்வையாளர்களும், வேறு அலுவலகங்களில் உள்ள 10 வருடங்களுக்கு குறையாமல் பணியாற்றிய எழுத்தர்களும் அதற்கும் மேலான அரசிதழ் பதிவு பெற்ற பதவியிலுள்ளவர்களும், லே செகரட்டரி இரண்டாவது கிரேட் பதவி உயர்வுக்குத் தகுதி உள்ளவர்களாவார்கள்.

(இ) மருத்துவத்துறை தலைமை அலுவலகங்கள் தவிர வேறு அலுவலகங்களில் பெரும்பாலும் மேற்பார்வையாளர்கள் இல்லாமையாலும் அங்குள்ள அலுவலகம் உள்ள எழுத்தர்களுக்கும் அதற்கும் மேலான அரசிதழ் பதவி

[21st October 1971]

பெருத பதவியிலுள்ளவர்களுக்கும், "லே செகரட்டரி" பதவி உயர்வு வாய்ப்பளிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் மேற்கண்ட விதிமுறை ஏற்படுத்தப்பட்டது. பதவி உயர்வு போன்ற வாய்ப்புகளுக்கு மருத்துவத்துறை தலைமை அலுவலகங்கள் மற்றும் வேறு அலுவலகங்களில் பணிபுரியும் நினைப்பவர்களின் (Ministerial Staff) எல்லோருக்கும் சம உரிமை அளிக்கப்படவேண்டும் என்று அண்மையில் உத்தரவிடப்பட்டிருக்கிறபடியால் மேற் கண்ட விதிமுறை அவசியமா என்பதை அரசு பரிசீலனை செய்து வருகிறது.

Harijan Welfare Boards

* 7. Q.—THIRU M. ARUMUGASWAMI: Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to constitute separate Harijan Welfare Boards at Taluk, District and State levels to eradicate Untouchability; and

(b) if so, the details thereof?

அரிசன நல வாரியங்கள்

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: மாண்புமிகு அரிசன நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தீண்டாமையை அறவே ஒழிக்கும் பொருட்டு, வட்ட, மாவட்ட, மாநில அளவில், தனித்தனி அரிசன நல வாரியங்கள் அமைத்திடும் செயற் குறிப்பு ஏதேனும் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: (அ) ஆம்.

(இ) தீண்டாமை ஒழிப்பைத் தீவிரப்படுத்த வட்ட, மாவட்ட, மாநில நிலைகளில் அரிசன நல வாரியங்களை நிறுவ அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளது. இந்த மூன்று வகையான அரிசன நல வாரியங்களின் அமைப்பும் செயல் முறை களும் பின்வருமாறு:—

(1) வட்ட அரிசன நல வாரியம்:

இவ்வாரியத்தில் அரசினரால் நியமிக்கப்பட்ட அலுவலர்களும், தனியார் களும் பணிபுரிவார்கள். அரிசன நல தாசில்தாரும், சம்பந்தப்பட்ட ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையாளர்களும் உதவிக் காவல்துறை அலுவலரும் உறுப்பினர்கள் ஆவார்கள். ஒவ்வொரு பிரிக்காவிலிருந்தும் ஒரு தனியார் உறுப்பினராக நியமிக்கப்படுவார். இவ்வாரியத்தின் உறுப்பினர்கள் தங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்பட்ட தீண்டாமை பற்றிய குற்றங்களைக் காவல்துறையினரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரலாம். இவ்வாரியம் மாதம் ஒரு முறை கூடி காவல் துறையினரால் தீண்டாமை சம்பந்தப்பட்ட முறையீடுகளின் மீது எடுத்த நடவடிக்கைகளை ஆய்வு செய்யும்.

(2) மாவட்ட அரிசன நல வாரியம்:

இவ்வாரியத்தில் மாவட்ட ஆட்சியாளரும், மாவட்டக் காவல் துறை அலுவலரும், மாவட்ட நல அதிகாரியும் அந்தந்த மாவட்டங்களில் உள்ள வட்ட வாரியங்களின் தலைவர்களும் உறுப்பினர்களாகப் பணிபுரிவார்கள். இவ்வாரியம் மூன்று மாதங்களுக்கொரு முறை கூடி வட்ட வாரியங்களின் நடவடிக்கைகளையும் தீண்டாமை ஒழிப்பு பணிகளைத் தீவிரப்படுத்த மேலும் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளையும் (ஆக்க பணிகளையும்) குறித்து ஆய்வு செய்யும்.

[21st October 1971]

(3) மாநில அரிசன நல வாரியம்:

இவ்வாரியத்தில் அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களும் சமூக நலத் துறைச் செயலாளரும், உள்துறைச் செயலாளரும், மாநில காவல்துறை அதிகாரியும், அரிசன நலத்துறை இயக்குநரும் 7 முதல் 9 வரை அரசினரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தனியார்களும் உறுப்பினர்களாகப் பணிபுரிவார்கள். அரிசன நலத்துறை அமைச்சர் இவ்வாரியத்திற்கு தலைவர். சமூக நலத்துறைச் செயலாளர் இவ்வாரியத்தின் செயலாளராகப் பணி புரிவார். இவ்வாரியம் மூன்று மாதங்களுக்கொரு முறை கூடி மாவட்ட வாரியங்கள் எடுத்த முடிவுகளையும் தீண்டாமை ஒழிப்பு சம்பந்தமாக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளையும் ஆய்வு செய்யும்.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: தலைவர் அவர்களே, இந்த வாரியங்கள் எவ்வளவு காலத்திற்குள்ளாக ஏற்படுத்தப்படும்? தனித்தனியே குறிப்பிட்ட தவறுகளைப் பற்றிப் புகார் செய்தால், அவைகளை விசாரித்து அதன் மீது நடவடிக்கை எடுக்க அந்த வாரியங்களுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: வாரியங்களை அமைப்பதற்கு மாவட்ட ஆட்சித்தலைவர்களுக்கு அரிசன நலத்துறை இயக்குநர் மூலமாக உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விரைவில் அந்த வாரியங்கள் அமைக்கப்படும். பாதிக்கப்பட்டவர்கள் இந்த வாரிய உறுப்பினர்களிடம் அந்தப் புகாரை எடுத்துச் சொல்வார்களானால், அவை சரியானவைதானா என்பதை உறுதிப்படுத்திக்கொண்டு காவல் துறையிடம் இந்த வழக்கைத் தருவார்கள். பிறகு அவர்கள் பரிசீலனை செய்து ருசுப்படுத்தி கோர்ட் நடவடிக்கை எடுக்க ஆவன செய்வார்கள்.

திரு. டி. கே. சுப்பையா: அதில் தனியார் அங்கத்தினராக இருப்பதற்கு என்ன யோக்கியதாம்சங்கள் இருக்க வேண்டும்? குறைந்த பட்சம் கலப்புத் திருமணம் செய்துகொண்டவர்கள் அதில் அங்கத்தினராக இருக்க வேண்டுமென்ற வரம்பு ஏற்படுத்த அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: கலப்புத் திருமணத்தை நாம் ஊக்குவித்தாலும், அந்த அளவிற்கு அதிகமாக இப்போது செய்துகொள்ளவில்லை. இனிமேல் செய்து கொண்டால் வாரியத்தில் சேர்ந்துக் கொள்வதைப் பற்றி ஆலோசிப்போம். அந்த சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், தீண்டாமை ஒழிப்பில் அக்கரை காட்டக்கூடியவர்கள் உறுப்பினர்களாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவார்கள்.

திரு. கே. ராஜாராம்: தீண்டாமை ஒழிப்பு சம்பந்தமாக வருகின்ற புகாரின் பேரில் தண்டிப்பதற்காக மட்டும் இந்த வாரியங்கள் இருப்பதாக இல்லாமல், அவர்களுடைய சமுதாய பொருளாதார முன்னேற்றத்திற்கான யோசனைகளை அரசிற்குச் சிபாரிசு செய்வதற்கான அதிகாரம் அவற்றிற்கு வழங்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து: அப்படிப்பட்ட ஆலோசனைகளைக் கருவதற்கு இப்போதே மாவட்ட வாரியங்களும் மாநில அளவிலும் குழுக்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் பெரும்பாலாக தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் பங்கேற்றிருக்கிறார்கள். அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். அந்தந்த மாவட்டங்களிலுள்ள பொருளாதார நிலைமைகளைப் பற்றி ஆலோசனை சொல்லவும் அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கவும் இப்போதுள்ள குழுக்கள் பணியாற்றுகின்றன.

[21st October 1971]

திரு. வி. வெங்கட் : வட்ட, மாவட்ட அளவில் அமைந்த இருக்கிற இந்த அரிஜன நல வாரியங்களில் அந்தந்தப் பகுதிகளைச் சேர்ந்த சட்டமன்ற, மேலவை உறுப்பினர்களை அங்கத்தினர்களாகச் சேர்த்துக்கொள்ளும் எண்ணம் அரசிற்கு இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : மாவட்ட மாநில ஆலோசனைக் குழுக்களில் பெரும்பாலான சட்டமன்ற பாராளுமன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் அங்கம் வகிக்கிறார்கள். தாலுகா வாரியாக, பிரகா வாரியாக உறுப்பினர்கள் தேர்தெடுக்கப்படும்போது, சட்டமன்ற மேலவை உறுப்பினர்கள் அதற்கு வாய்ப்பாக இருக்க முடியாது. மாநில அளவில் பங்குபெறும்போது, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தேர்தெடுத்து அனுப்பப்பட்டால் அதுபற்றி யோசிக்கப்படும்.

Harijan Colonies

* 8. Q.—THIRU V. ISVARMURTI : Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state—

(a) the number of Harijan Colonies built and promoted by the Government in the State during the years 1968-69, 1969-70 and 1970-71; and

(b) the expenditure incurred thereon?

அரிசன குடியிருப்புகள்.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு அரிசன நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) இம்மாநிலத்தில் 1968-69, 1969-70, 1970-71-ஆம் ஆண்டுகளில் அரசினால் கட்டப்பட்ட, தொடங்கி வைக்கப்பட்ட அரிசனக் குடியிருப்புகளின் எண்ணிக்கை என்ன?

(இ) இது குறித்து அரசு செலவு செய்த தொகை எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : (அ) அரிசனங்களுக்காக கட்டப் பட்ட வீடுகளின் விவரம் வருமாறு :—

1968-69—151.

1969-70—137.

1970-71—600

(இ) செலவு விவரம் வருமாறு :—

1968-69—ரூ. 39,720

* 1969-70—ரூ. 68,770

1970-71—ரூ. 4,63,307

* முத்திய ஆண்டுகளின் வேலைகளுக்கான செலவும் இதில் அடங்கியுள்ளது.

[21st October 1971]

Untouchability

* 9. Q.—THIRU V. ISVARMURTI : Will the Hon. the Minister for Harijan Welfare be pleased to state :

(a) whether the District Welfare Officer, Madras has conducted any enquiry about the practice of untouchability by the Brahmana Vaideekha Sabha in Chitrakulam North Street, Mylapore, Madras during 1970;

(b) if so, the details thereof; and

(c) the action taken against the Sabha?

தீண்டாமை

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு அரிசன நலத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1970-ஆம் ஆண்டில், சென்னை, மயிலாப்பூரைச் சேர்ந்த, சித்திராக் குளம் வடக்கு வீதியில் உள்ள பிராமண வைதிக சபையினால் தீண்டாமை கடைப் பிடிக்கப்பட்டது குறித்து, சென்னை மாவட்ட நல அதிகாரி விசாரணை ஏதும் நடத்தியுள்ளாரா?

(இ) ஆம் எனில் விவரமென்ன?

(உ) அச்சபைக்கெதிராக என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : (அ) ஆம்.

(இ) மயிலை சித்திராக்குளம் தெருவில், கதவு எண். 4-ல் மயிலை வைதிக மகாசனசபை அமைந்திருக்கிறது. வள்ளன்மைப் பண்புடைய நல்லார் ஒருவரால் நன்கொடையாக அளிக்கப்பட்ட நிலத்தில் இச்சபை அமைந்திருக்கிறது. கட்டிடங்களும் கொடைப் பண்புடையோர் சிலரால் கொடையாக அளிக்கப் பட்டனவாகும். நாள்தோறும், காலை, மாலை இரு வேளைகளிலும் இக்கட்டிடத்திலுள்ள வழிப்பாட்டுக் கூடத்தில் பிராமணப் புரோகிதர்கள் வேத பாராயணம் செய்வது வழக்கம். இச்சபையில் இசை வழிபாடு (பஜனை) களும், சமயச் சொற்பொழிவுகளும் கூட, முறையாக நடைபெற்று வருகின்றன. இச்சபையால் நாள்தோறும் ஏழைகட்கு உணவு அளிக்கப்படுகிறது. ஏழைகட்கு உணவளிப்பதில் சாதி, இனப்பாசுபாடு எதுவும் பாராட்டப்படுவது கிடையாது. இச்சபை எந்த அரிசன வருப்பைச் சார்ந்த நபர் மீதும் எந்த வடிவிலும் தீண்டாமையைக் கடைப்பிடிக்கவில்லை யாதலால் 1955-ம் ஆண்டு தீண்டாமை (குற்றங்கள்) சட்டத்தின் கீழ் இச்சபை மீது நடவடிக்கை ஏதும் எடுப்பதற்கில்லை.

(உ) இவ்வினா எழவில்லை.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது தீண்டாமை ஒழிப்பு வாரியம் அமைக்கப்படுவதைப் போல, நாட்டிலே அதிகமாகப் பாதி யிருக்கிற ஜாதி வெறியை ஒழிப்பதற்கு ஒரு ஜாதி வெறி ஒழிப்பு வாரியம் அமைக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திருமதி சத்தியவாணிமுத்து : வாரியத்திற்கு வெறியிருக்க வில்லை.

[21st October 1971]

Hungarian Trade Delegation

* 10. Q.—THIRU V. ISVARAMURTI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state:

(a) whether any Hungarian Trade Delegation visited this State around 20th April 1970;

(b) if so, the details thereof; and

(c) whether any industrial collaboration is being entered into between the business interests in this State and the Hungarian Trade interests?

ஹங்கேரி நாட்டு வணிகப் பிரதிநிதிகள் குழு.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) 1970 ஏப்ரல் 20-ஆம் நாள் அளவில் ஹங்கேரி நாட்டு வணிக பிரதிநிதிகள் குழு ஏதும் இம்மாநிலத்திற்கு வருகை தந்ததா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

(உ) இம்மாநிலத் தொழிலதிபர்களுக்கும் ஹங்கேரிய நாட்டுத் தொழிலதிபர்களுக்கும் இடையே தொழில் உடனுழைப்பு ஒப்பந்தம் ஏதேனும் செய்து கொள்ளப்பட்டு வருகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன்: (அ) ஆம்.

(இ) ஹங்கேரி நாட்டுக்கு ஏற்றுமதி செய்வதற்கு இந்தியாவில் கிடைக்கும் பல்வேறு வகைப் பொருட்களைக் கண்டறியும் நோக்குடன் ஹங்கேரி நாட்டு தூதுக்குழு சென்னைக்கு வந்தது. அவர்கள் சென்னை மாநகரிலுள்ள பல வணிக நிறுவனங்களையும், விற்பனை நிலையங்களையும் பார்வையிட்டனர். கயிறு மற்றும் பொருட்கள், கைத்தறிப் பொருட்கள், கைவினைப் பொருட்கள் முதலியவற்றில் அக்குழு ஆழ்ந்த ஆர்வம் காட்டியது.

(உ) இல்லை. தொழில் துட்ப உடனுழைப்பு ஒன்றும் ஏற்படவில்லை.

MR. CHAIRMAN. Questions are over.

(Note—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Members)

III. ANNOUNCEMENTS.

(1) DECISION OF THE BUSINESS ADVISORY COMMITTEE.

MR. CHAIRMAN: At a meeting of the Business Advisory Committee held at 3-30 p.m. to day, the following programme of business has been decided:—

October 21st and 22nd—Discussion on the Resolution for the ratification of the Constitution (Twenty-fourth Amendment) Bill, 1971.

23rd—Government Bills.

24th—Holiday-Sunday.

The Council will meet on the 25th, if necessary. The Council will meet from 4 to 7 p.m. daily.

[21st October 1971]

(2) PANEL OF VICE-CHAIRMEN.

MR. CHAIRMAN: I have to announce to the House that, under rule 14 of the Tamil Nadu Legislative Council Rules, I have nominated the following Members of the Legislative Council to be the Panel of Vice-Chairmen for the Fortieth Session of the Legislative Council under the Constitution:

1. THIRU G. Swaminathan.
2. THIRU T. K. Ponnaveilu.
3. THIRU R. Krishnaswamy Naidu.
4. THIRU M. Rajah Iyer.

IV. GOVERNMENT RESOLUTION.

RATIFICATION OF THE CONSTITUTION (TWENTY-FOURTH) AMENDMENT BILL, 1971.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே,

“பாராளுமன்ற அவைகள் இரண்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்டு 1971-ம் ஆண்டு அரசியல் அமைப்பு (24-வது திருத்த) மசோதாவினால் செய்யக் கருதப்பட்டுள்ளவையும், இந்திய அரசியலமைப்பின் 368-வது பிரிவின் வரம்பு நிபந்தனையின் நோக்கத்தின் கீழ் வருபவையுமான திருத்தங்களை இம்மன்றம் இசைவுடன் உறுதிப்படுத்துகிறது”

என்ற தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மேலவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 1971-ம் ஆண்டு (24-வது திருத்த) மசோதா, இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் சில திருத்தங்களைச் செய்யக் கருதியுள்ளது. நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளாலும் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள இம்மசோதா, இப்பொழுது இம்மன்றத்தின் ஏற்பளிப்பிற்காக அனுப்பப்பட்டுள்ளது. இம்மன்றம் இதனை ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென நான் முன்மொழிகிறேன். இந்த மசோதா அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு சில திருத்தங்களைக் கொண்டு வருகிறது.

நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளால் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள இம்மசோதா அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 13-வது பிரிவையும் 368-வது பிரிவையும் திருத்த முயல்கிறது. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அடிப்படை உரிமைகள் அத்தியாயத்தில் 13 (2) பிரிவில் கீழ்க்கண்டவாறு சொல்லப்பட்டுள்ளது:

3-வது பாகத்தில் மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள அடிப்படை உரிமைகளை எடுத்துவிடும் அல்லது சுருக்கும் சட்டம் எதையும் அரசு இயற்றக்கூடாது; இந்தப் பகுதிக்கு முரணாகச் செய்யப்படும் சட்டம் எதுவும் அவ்வாறு முரணாக இருக்கும் அளவுக்கு பயனின்றிப் போகும்; இதை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்த முடையதாகும். அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவது

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [21st October 1971]

பற்றி 368-வது பிரிவு கூறுகிறது. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான மசோதா ஒன்று நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகள் எதிலாவது கொண்டு வரப்படலாம். அவ்வாறு கொண்டு வரப்படும் மசோதா நாடாளுமன்ற அவை ஒவ்வொன்றிலும் பெரும்பான்மை வாக்குகளால் நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். அந்த அவைக்கு வந்திருந்து வாக்களிக்கிற உறுப்பினர்களில் 3-ல் 2 பங்குக்குக் குறையாதவர்களால் நிறைவேற்றப்படவேண்டும். அதன்பின், இசைவு தருவதற்காக குடியரசுத் தலைவருக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும். குடியரசுத் தலைவர் இசைவு தருவதன் மேல் அந்த மசோதாவின் விதித்துறைகளின்படி அரசியலமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்படும். 368-வது பிரிவின் வரம்பு நிபந்தனைகளில் மேலும் ஒரு நிபந்தனை கூறப்பட்டுள்ளது. கொண்டுவரப்படும் திருத்தம் 368-வது பிரிவையும் குறிப்பிட்ட வேறு சில பிரிவுகளையும் திருத்துவதாய் இருந்தால், அத்தகைய மசோதாவுக்கு இசைவு வேண்டி அதை குடியரசுத் தலைவரிடம் முன்னிலைப்படுத்துவதற்கு முன்னர் இந்தியாவில் மொத்தமுள்ள மாநிலங்களில் சரிபாதிக்குக் குறையாத மாநிலங்கள் அந்த மசோதாவுக்கு ஏற்பளிக்கவேண்டும். இந்த நிபந்தனையையொட்டி இம் மசோதா இம்மாநில சட்ட மன்றத்தின் ஏற்பு வேண்டி அனுப்பப்பட்டுள்ளது.

இப்பொழுது கோலக்நாத் வழக்கில் தலைமை நீதி மன்றம் அளித்த தீர்ப்பினை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும். திரு. கோலக்நாத் அவர்களும் அவருடைய குடும்பத்தினரும் பஞ்சாப் அரசு மீதும், பஞ்சாப் நிதி ஆணையர் மீதும் தலைமை நீதி மன்றத்தில் ரிட் மனு ஒன்றைத் தாக்கல் செய்தனர். திரு. கோலக்நாத் என்பவர், திரு. ஹென்றி கோலக்நாத் என்பவரின் மகனாவார். ஜலந்தார் கோட்டத்தின் கடுதல் ஆணையாளர் பிறப்பித்த ஆணை மீது நிதி ஆணையர் 22-1-1962 நாள் அன்று ஆணை ஒன்றைப் பிறப்பித்தார். 1953-ம் ஆண்டு பஞ்சாப் நில உரிமை முறை 10-வது சட்டத்தின் விதித் துறைகளின்படியும் அச்சட்டத்தின் 10(1) பிரிவின் படியும் மனுதாரரிடம் 418 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரும், 9½ யூனிட் அளவுள்ள நிலப் பரப்பு உபரியாக இருப்பதாக அவர் ஆணை பிறப்பித்தார். அச் சட்டத்தின் பொருத்தமான விதித்துறைகள் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் 14-வது பிரிவு, 19-வது பிரிவின் (எப்) (ஜி) பகுதிகள் ஆகியவற்றின்கீழ் தங்களுக்குள்ள உரிமைகளுக்கு முரணாக இருக்கிறது என்ற அடிப்படையில் அவை பயனற்றவையாகும் என மனுதாரர்கள் தங்கள் மனுவில் குறிப்பிட்டனர். அவர்கள் தங்கள் மனுவை அரசியலமைப்புச் சட்டம் 32-வது பிரிவின் கீழ் தலைமை நீதிமன்றத்தில் தாக்கல் செய்து, 1951-ம் ஆண்டு அரசியலமைப்புச் (முதல் திருத்த) சட்டமும், 1955-ம் ஆண்டு அரசியலமைப்புச் (நான்காம் திருத்த) சட்டமும், 1964-ம் ஆண்டு அரசியலமைப்புச் (17-ம் திருத்த) சட்டமும் தங்களுக்கு உள்ள அடிப்படை உரிமைகளை பாதிக்கிறவரை அரசியலமைப்புச் சட்டத்திற்கு முரணானவை எனக் கட்டளை பிறப்பிக்கும்படி 1953-ம் ஆண்டுச் சட்டத்தின் 10-வது பிரிவு அரசியல்

21st October 1971] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அமைப்புச் சட்டத்தின் 14-வது பிரிவையும் 19(1) (எஃப்) (ஜி) பிரிவையும் மீறியிருப்பதால் பயன் அற்றதாகும் என்று கட்டளை பிறப்பிக்கும்படி அவர்கள் மனுவில் வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தனர். அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் மூன்றாவது பாகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அடிப்படை உரிமைகளை எடுத்துவிடும் வகையிலோ சுருக்கும் வகையிலோ திருத்தம் எதுவும் செய்வதற்கு நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை என்றும் கொண்டு வரும் திருத்தம் எதுவும் பொதுவாக மூன்றாம் பாகத்துக்கும் குறிப்பாக 13 (2) பிரிவிற்கும் இணங்க இருந்தாலன்றி இந்த உரிமைகளைக் குறைப்பது சட்ட விரோதமாகும், அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை மீறுவதாகும் என்று நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது.

அரசுக் கொள்கையின் நீதிமுறை கோட்பாடுகளைப் பயனுக்குக் கொண்டுவருவதற்கும் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் தோற்ற வாயில் குறிப்பிட்டுள்ள நோக்கங்களை எய்துவதற்காகவும் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் விதித்துறை எதையும் திருத்தும் அதிகாரம் நாடாளுமன்றத்துக்கு உண்டு என வெளிப்படையாக வகை செய்வது அவசியமாகிவிட்டுள்ளது. அப்போதுதான் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கான அதிகாரத்துக்குள் 3-ம் பகுதியின் விதித்துறைகளையும் கொண்டுவர முடியும். இப்போது கொண்டுவரப்பட்டுள்ள மசோதா இந்த நோக்கத்தை எய்த விழைகிறது.

இப்போது அமைக்கப்படவிருக்கும் (4) புதிய பகுதி 13-வது பிரிவை திருத்தக் கருதுகிறது. இந்தப் பகுதிகள் கீழ்க்கண்டவாறு சொல்லப்படுகின்றன. 368-வது பிரிவின் கீழ் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்குச் செய்யப்படும் திருத்தம் எதற்கும் இந்தப் பிரிவில் சொல்லியுள்ளது எதுவும் பொருந்தாது. அவ்வாறு திருத்துவதன் மூலம் 368-வது பிரிவின் கீழ் அதிகாரத்தைச் செலுத்துவது சட்டம் செய்யும் அதிகாரத்தைச் செலுத்துவது மட்டும் ஆகாது. அவ்வாறு திருத்துவதற்கு அரசுக்குள்ள முழு முதல் உரிமையை நிலை நாட்டுவதாகும் என்பது நிலைநாட்டப்படுகிறது. அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் என்ன சொல்லியிருந்த போதிலும், நாடாளுமன்றம் தங்களுக்குள்ள அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் விதித்துறை எதையும் சேர்க்கலாம், மாற்றலாம் அல்லது ரத்து செய்யலாம். அவ்வாறு செய்யும்போது அந்தப் பிரிவில் வகுத்துள்ள நடைமுறையைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று 368-வது பிரிவிற்குக் கொண்டு வரப்படும் புதிய திருத்தத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது. 368-வது பிரிவின் ஓர்க் குறிப்பு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதில் மேற்கொள்ளவேண்டிய பல்வேறு நடைமுறைகளை குறிப்பிடுகிறதேயன்றி அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு வெளிப்படையாகவோ உட்படையாகவோ நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் அளிக்கவில்லை என்று கோலக்நாத் வழக்கில் தலைமை நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்ததன் விளைவாகவே இத் திருத்தம் கொண்டு

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [21st October 1971]

வரப்படுகிறது. அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை திருத்துவதற்கான நடைமுறையை மட்டுமின்றி அடிப்படை உரிமைகள் உள்பட அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் உள்ள விதித்துறை எதையும் திருத்துவதற்கு நாடாளுமன்றத்துக்குள்ளே முழு முதல் அதிகாரத்தைத் தெளிவுபடக் குறிப்பதற்கே 368-வது பிரிவிற்கு திருத்தம் கொண்டு வரப்படுகிறது. அரசியல் அமைப்புச் சட்டத் திருத்த மசோதா நாடாளுமன்றத்தின் ஈரவைகளாலும் நிறைவேற்றப்பட்டு இசைவு வேண்டி குடியரசுத் தலைவருக்கு அனுப்பப்படும்போது அவர் அதற்கு இசைவு தரவேண்டும் என்ற விதித்துறை ஒன்றும் இம்மசோதாவில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. 368-வது பிரிவின்கீழ் செய்யப்படும் திருத்தம் எதற்கும் அரசியல் அமைப்புச்சட்டத்தின் 13-வது பிரிவு பொருந்தாது எனக் குறிப்பிடும் வகையில் 368-வது பிரிவில் (5) புதிய பகுதி ஒன்றைச் சேர்க்கவும் கருதியுள்ளது. எனவே அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்குக் கொண்டுவரப்படும் 24-வது திருத்த மசோதா இரண்டு திருத்தங்களைக்கொண்டு வருகின்றது என்பது தெளிவு.

(1) அரசியல் அமைப்புச்சட்டத்தின் 13-வது பிரிவைத் திருத்துவது,

(2) அரசியல் அமைப்புச்சட்டத்தின் 368-வது பிரிவைத் திருத்துவது.

அடிப்படை உரிமைகளை எடுத்துவிடுகிற அல்லது சுருக்குகின்ற சட்டம் எதையும் அரசு செய்யக்கூடாது என்று அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் 13-வது பிரிவு அரசைத் தடை செய்வதால் 368-வது பிரிவின்கீழ் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு இத்திருத்தம் வகை செய்கிறது.

இரண்டாவதாக அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 368-வது பிரிவும் திருத்தப்படுகிறது. இவ்வாறு திருத்தப்படுகையில் 368-வது பிரிவில் சொல்லியுள்ள நடைமுறைக்கு இணங்க அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் விதித்துறை எதையும் திருத்துவதற்கு, நாடாளுமன்றத்திற்கு உரிமையளிக்கும் திருத்தம் கொண்டு வரப்படுகிறது. வளர்ச்சியும் முன்னேற்றமும் காண்பதற்காக சமுதாய பொருளாதார மாற்றங்கள் பலவற்றையும் நாம் இப்பொழுது மேற்கொண்டு வருகிறோம்.

இவ்வாறு முன்னேற்றத்தையும் வளர்ச்சியையும் காண்பதற்கு இவ்வகையில் நாம் மேற்கொள்ளவேண்டிய சட்ட நடவடிக்கைகளையும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்வதற்கு, நமது அரசியலமைப்புச் சட்டம் நெகிழ்ந்து கொடுக்கக்கூடியதாகவும் இத்தகைய முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்துவதற்கு உதவி செய்யக் கூடியதாகவும் தன்னலத்திற்கு எதிராக பொதுநலத்தின் மேன்மையை உறுதிப்படுத்தக் கூடியதாகவும் இருக்கவேண்டுமென்பதை அனைவரும் ஒப்புக்கொள்வர். இவ்வாறு மாற்றத்திற்கு வழிவகுத்த அரசியலமைப்புச் சட்டம் மக்களின் தேவைகளுக்கும் ஆசைகளுக்கும் ஈடுகொடுக்காது. நமது அரசியலமைப்புச்

21st October 1971] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

சட்டத்திலேயே அரசுக் கொள்கையின் நெறிமுறைக் கோட்பாடுகள் என்ற பகுதி ஒன்று இருக்கிறது. அதிலே, நாம் அடைய வேண்டுமென விரும்புகிற சமுதாயப் பொருளாதார நோக்கங்கள் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. இந்த நோக்கங்களை நாம் எய்தியாக வேண்டும். இவ்வாறு நாம் எய்த வேண்டுமானால், அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் விதித்துறை எதையும் திருத்துவதற்கு நாடாளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் உண்டு என வெளிப்படையாக வகை செய்ய வேண்டும். இந்த அதிகாரம் அடிப்படை உரிமைகள் எதனாலும் சுருக்கப்படக் கூடாது.

அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் செய்யக் கருதியுள்ள திருத்தம் சட்டப் பிரச்சனையோ, அரசியலமைப்புப் பிரச்சனையோ அல்ல; அது மக்களின் ஆர்வத்தை அப்படியே சித்தரிப்பதாக உள்ளது என்று நமது தலைமையமைச்சர் சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். நம் நாட்டில் ஜனநாயகம்தான் இருக்க வேண்டுமென நாம் அனைவரும் உறுதி கொண்டுள்ளோம். ஆனால், முன்னேற்றமும் மாற்றமும் ஏற்படுவதைத் தடுத்து நிற்கும் தன்னல சக்திகளை மக்கள் மீறி அடக்க உறுதி கொண்டுள்ளனர். எனவே, புரட்சிகரமான மாற்றம் இருப்பது அவசியமாகும். வளைந்து கொடுக்கும் தன்மையில்லாத எதுவும் உயிர்தர்ப் போகிறது. ஆர்வமும் எழுச்சியும் உள்ள மக்களின் தேவைகளை அது குறைவாகப் பிரதிபலிக்கிறது. நமது நாட்டிலே வறுமையிலே வாடி நிற்கும் பல இலட்சக்கணக்கான மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதென நாம் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறோம். நாட்டிலே வறுமையை விரட்டுவதற்காகவே இத்திருத்தம் கொண்டுவரப்படுகிறது. நமது ஜனநாயகத்தின் முன்னேற்றத்தில் இவையெல்லாம் மைல் கற்களாகும். நம் நாட்டிலுள்ள பல இலட்சக்கணக்கான மக்களின் நல்வாழ்வுக்கும் முன்னேற்றத்திற்கும் இவை நெருங்கிய தொடர்புடையவையாகும். மனிதாபிமானமுள்ள நமது உணர்வு மிக நல்ல சமுதாயப் பயனை உருவாக்குவதற்கான போராட்டத்தில் ஒரு புது நிலை என்றே மக்கள் கருதி வருகின்றனர். அவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள நாம் அவர்களுடைய தேவைகளை உணர்ந்தறிந்து அவர்கள் மாற்றம் வேண்டுவதை மதித்து, அதற்கு ஏற்ப பணியாற்ற வேண்டியது நமது கடமையாகும். ஜனநாயக அமைப்புக்களிலே நமது மக்களுக்கு நம்பிக்கை வலுப்பட்டுள்ளது. நாடாளுமன்றம் அவர்களுடைய கருத்தை எடுத்துக் காட்டுவதாக இருப்பதால், அதற்கே முழுமுதல் அதிகாரம் இருக்க வேண்டுமென மக்கள் நினைக்கின்றனர். எனவே நாம் இத்திருத்தத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும்.

மக்கள் ஒருங்கு சேர்வதற்கும் நமது விருப்பம்போல வழிபாடு செய்வதற்கும் இப்பரந்த நாட்டிலுள்ள மக்கள் அனைவருக்குமுள்ள உரிமை நிலைநாட்டப்படும் என்றும் குடி மக்களுக்குள்ள அடிப்படை உரிமைகள் அப்படியே நிலைத்து நிற்கும் எனவும் தலைமையமைச்சர் உறுதி கூறியுள்ளார். சொத்துரிமை மீது சில கோட்பாடுகள் விதிக்கப்படுகின்றன என்றாலும் சொத்துரிமையை நீக்குவதற்காக அது விதிக்கப்படவில்லை. தனிப்பட்டவர்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [21st October 1971]

சொத்துரிமைக்கும் பொது மக்களின் பொதுநலத்திற்கும் இடையே முரண்பாடு ஏற்படும்போது மட்டும் பொது நலனே மேலோங்கும் என ஏற்பாடு செய்வதற்கே இந்தக் கோட்பாடுகள் விதிக்கப் பட்டுள்ளன. மாநிலங்களின் உரிமைகள் இதன் மூலம் பறிக்கப் படுகின்றன என்ற வாதம் சரியானதல்ல. ஏனெனில் ஏற்கனவே அடிப்படை உரிமைகள் பற்றிய திருத்தங்கள் சட்ட மன்றங்களின் ஒப்புதலுக்கு வர வேண்டுமென்று இல்லை. ஆகவே புதிதாக உரிமைகள் பறிக்கப்படுவதாகக் கூறுவது தவறு. முன்னரே பறிக்கப்பட்டுள்ள மாநில உரிமைகளைப் பெற அதிகாரங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட அரசியல் சட்டத்தில் மாற்றங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்ற நமது கருத்தை இந்தத் திருத்தத்துடன் சேர்த்துக் குழப்பத் தேவையில்லை. மாநில உரிமைகள் பெருகிட அரசியல் சட்டத்தில் திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று வலியுறுத்துவதையும் அடிப்படை உரிமைகளைப் பற்றிய ஏனைய திருத்தங்களைக் கூட மாநிலங்களின் ஒப்புதலைப் பெற அனுப்ப வேண்டுமென்று வற்புறுத்துவதையும், இந்தத் திருத்தத்தை நிறைவேற்றித் தருவதில் இணைத்திடாமல், அவைகளைத் தனியே எடுத்துச் சொல்ல—அதற்கான முறைகளைக் கையாளுவோமென்று கூறி, இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றித் தருமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : Resolution moved—

“That this House ratifies the amendments to the Constitution of India falling within the purview of the proviso to article 368 thereof, proposed to be made by the Constitution (Twenty-fourth Amendment) Bill, 1971, as passed by the two Houses of Parliament.”

THIRU G. SWAMINATHAN : Mr. Chairman, Sir, I give notice of the following amendment :

“Add the following at the end of the Government Resolution to be moved by the Hon. Chief Minister :

‘This House also recommends that article 368 of the Constitution of India.....

MR. CHAIRMAN : Amendments cannot be moved to such a motion in this House. This House can either ratify or not ratify the Constitution (Twenty-fourth Amendment) Bill, 1971.

THIRU G. SWAMINATHAN : According to Article 368 of the Constitution of India, the Bill has to be ratified by the State Legislatures. But, it can be ratified with an amendment. I do not think there is any provision in the Council Rules prohibiting such an amendment.

MR. CHAIRMAN : It must be done by means of a separate resolution.

THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, I would request that leave may be given for passing it as a separate resolution today, by waiving the appropriate rule, if necessary.

21st October 1971]

THIRU C. V. RAJAGOPAL : On a point of clarification, Sir, I want to know whether the Bill could be amended in this House or whether this House could only ratify it.

MR. CHAIRMAN : The hon. Member will please resume his seat.

The amendment given notice of by Thiru G. Swaminathan seeks to further recommend that any constitutional amendment that may abrogate and abridge any of the Fundamental Rights enumerated in Part III of the Constitution shall require to be ratified by not less than seventy-five per cent of the State Legislatures.

The proviso to Article 368 provides only for the ratification by the Legislatures of not less than one-half of the States by Resolution to that effect passed before the Bill making provision for such amendment is presented to the President for assent.

It does not provide for any further course of action and the House can either ratify it or not ratify. It cannot add to it any further opinion at this stage. If it wants, it can be done by means of a separate Resolution and not at this stage.

In view of this, I hold that the amendment given notice of by the Member Thiru G. Swaminathan is out of order.

Now, the discussion will commence. Thiru Arumugaswami.

[Thiru R. Krishnaswamy Naidu, Vice-Chairman, in the Chair]

* திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : தலைவரவர்களே, நமது நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளாலும் நிறைவேற்றப்பட்ட 24-வது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத் திருத்த மசோதாவின் இந்த அவையிலே மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் இந்த அவை ஏற்க வேண்டுமென்று கோரி முன் மொழிந்திருப்பதை நான் ஆதரிக்கிறேன். 1967-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் இந்த தேசத்தின் ஜனநாயகத்திற்கே ஒரு மாபெரும் சவால் நம்முடைய தலைமை உயர் நீதிமன்றத்தால் விடப்பட்டது. சர்வஜன வாக்குரிமையின் மீது தோந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு நாடாளுமன்றம் இந்த தேசத்தில் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்தலாமா கடாதா என்பதைக் குறித்து இரண்டு வழக்குகளில் தலைமை உயர் நீதிமன்றம் நாடாளுமன்றத்திற்கு இந்த உரிமை உண்டு என்று தீர்ப்பளித்திருந்தபோதிலும், 1967-ம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் தலைமை உயர் நீதிமன்றம் நாடாளுமன்றத்திற்கு இந்த உரிமை கிடையாது என்று தெரிவித்தது. அந்த வழக்கினுடைய முடிவு வெளிவந்தவுடன், எங்களுடைய கட்சியின் தலைவர், காலஞ்சென்ற நாதபாய் அவர்கள் ஒரு மசோதாவின்—சுருக்கமான மசோதாவின்—அந்தத் தீர்ப்பு வந்த 24 மணி நேரத்திற்கெல்லாம் எழுதித் தாக்கல் செய்தார்கள். அந்த மசோதா கடந்த 4 ஆண்டுகளாக இந்த தேசம் முழுவதும் விவாதிக்கப்பட்டது. ஏற்கனவே இருந்த நாடாளுமன்றம் இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றாது போனாலும் கூட அண்மையில் நடந்த பொதுத் தேர்தலில் இந்த மசோதா எவ்வளவு நியாயமானது, நாடாளுமன்றத்திற்கு அந்த உரிமை

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி] [21st October 1971]

கொடுக்கப்பட வேண்டியது எவ்வளவு சரியானது என்பதை இந்த தேசத்தின் மக்கள் வாக்களித்ததன் மூலமாகத் தெரிவித்தார்கள். எனவே, இந்த நாடாளுமன்றத்தில் கொண்டு வரப்பட்ட இந்த 24-வது திருத்த மசோதா இந்த தேச மக்களுடைய ஏகோபித்த குரலைப் பிரதிபலிக்கும் ஒன்றாகும். நாடாளு மன்றம் பெரிதா அல்லது தலைமை உயர்ந்த மன்றம் பெரிதா என்ற வாதத்தை நாம் அவையையாக இழுக்கத் தேவையில்லை. நம்முடைய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் “டிாக்டிவ் பிரின்சிபிள்ஸ்” என்று நான் காவது அத்தியாயத்தில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் நல்ல தமிழ்ச் சொல் ஒன்றைச் சொன்னார்கள், நம்முடைய கொள்கை நெறி முறை கோட்பாடு என்று நான்கு அதற்கு என்ன தமிழில் சொல்வது என்று தெரியாது விழித்துக் கொண்டிருந்தேன். அவருடைய சொற்பொழிவில் அதற்கு ஒரு நல்ல தமிழ்ச் சொல் கிடைத்தது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் “டிாக்டிவ் பிரின்சிபிள்ஸ்” என்றே குறிப்பிட்டு விடுங்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் முதலமைச்சரவர்கள் அதற்கு அழகாகத் தமிழில் சொன்னார்கள். நான் முதலமைச்சரவர்கள் சொன்ன சொல்லையே எடுத்துக் கொள்கிறேன். நம்முடைய கொள்கை நெறி முறை கோட்பாடு இருக்கிறதே, அது தான் இந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் ஜீவ நாடியாகும். சிலர் நினைப்பது போல அடிப்படை உரிமை என்ற அந்த மூன்றுவது அத்தியாயம் அல்ல ஜீவநாடி, நான்காவது அத்தியாயம் தான் ஜீவநாடி. அந்த நான்காவது அத்தியாயத்தில் ரொம்பத் தெளிவாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த தேச மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவது அவர்களுக்குச் சுகாதாரம், கல்வி, இன்ன பிற வசதிகளை அளிப்பது, இவைகளைச் செய்வதற்கு ஏற்கெனவே இருந்துவரும் பொருளாதார நிலை இருக்கிறதே, அந்த நிலையில் மாற்றம் தேவையானால் உண்டு பண்ணுவது, செல்வம் ஒருசேர குவிந்து விடாது பார்த்துக் கொள்வது என்ற வாசகங்கள் அதிகவே இருக்கின்றன. உறுப்பு 30 (பி) (சி) என்ற பிரிவுகள் ரொம்பத் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கின்றன, என்ன செய்யவேண்டும் என்பதைப்பற்றி. எனவே இந்த 39-வது உறுப்பின் (பி), (சி) ஆகிய உட்பிரிவுகள் இருக்கின்றனவே, அவற்றை அமல் நடத்த வேண்டுமென்றால், நிச்சயமாக நம்முடைய அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் திருத்தப்பட்டதாக வேண்டும். அதைத் தான் செய்ய முன்வந்திருக்கிறது, நாடாளுமன்றம். ஆனால் இப்படித் திருத்துவது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கு முரணானது, இந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் தான் நாடாளுமன்றத்தை உருவாக்கியது, எனவே அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் உருவாக்கிய நாடாளுமன்றம் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தையே திருத்துவதற்கு முற்படக் கூடாது என்று சில சட்ட நிபுணர்களும் மேதைகளும் விவாதிக்கிறார்கள். ஒன்று நிச்சயம், முதலமைச்சரவர்களும் குறிப்பிட்டார்கள். எதுவுமே சாஸ்வதமானது கிடையாது. நிலையானது கிடையாது. எந்தச் சட்டமும் நிலையானதாக இருக்க முடியாது. நான் எப்படி வாழவேண்டு

21st October 1971] [திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

மென்பதை என்னுடைய பாட்டன் நிச்சயித்துச் சொல்ல முடியாது. அதைப் போலவே எனக்கென்று சொத்தைச் சேர்த்து வைத்துச் செல்ல முடியாது. இது நவீன காலத்தில் தோன்றியிருக்கிற எண்ணம். பழமையோடு புதுரை மோதிக் கொண்டிருக்கிற விவகாரம். என் பேரன் எப்படி. ஊரில் வாழ்வது. எப்படி நாடாளுமன்றத்தை நடத்துவது என்பதை நான் நிச்சயித்துச் சொல்ல முடியாது. மடிந்து போகக் கூடிய தலைமுறை வாழ இருக்கிற தலைமுறைக்கு உத்தரவு போட முடியாது. இப்படித் தான் இந்த தேசம் முன்னேற வேண்டும், மக்கள் முன்னேற வேண்டும் என்று எவனுமே அறுதியிட்டுக் கூற முடியாது. தேசத்தில் அமைப்புகள் மாறுகின்றன. சமூகப் பொருளாதார அமைப்புகள் மாறுகின்றன. அப்படி மாறுகிற போது சட்டங்கள் மாறுகின்றன. தற்காலிகத் தலைவரவர்களே, 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் எங்களுடைய மாவட்டத்தில் ஒரு நிலை இருந்தது. ஒரு அடிமை, பண்ணை அடிமை என்றால் அவன் அங்கேயே பண்ணையில் பணி செய்து கிடக்க வேண்டுமென்ற ஒரு காலம் இருந்தது. அவனை அப்படிப் பண்ணை அடிமை என்று ஆவணக் களறியில் பதிவு செய்யலாம். தஞ்சாவூர் மாவட்டத்திலே இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருந்து வந்தது. அம்மாவட்டத்திலிருந்து வந்திருக்கும் பல நண்பர்களுக்குத் தெரியும். பண்ணை அடிமை முறை 1947 வரையில் இருந்தது. அப்படித்தான் ரிஜிஸ்டர் செய்தார்கள். இப்படி பண்ணை அடிமையாக ஒரு முறை ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டு விட்டால், அவன் அந்தப் பண்ணையிலேதான் எப்போதும் வேலை செய்து வர வேண்டும். அடிமை இன்னொரு பண்ணைக்குப் போக முடியாது. அப்படியொருவன் போனால் என்றால், அவனை அடுத்த பண்ணையார் பிடித்துக்கொண்டு வந்து முன்பு வேலை செய்த பண்ணையிலே ஒப்படைத்து விடுவான். அவனுக்குத் தண்டனை என்னவென்று சொன்னால், அவனைக் குதிரைச் சவுக்கால் அடிப்பார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அப்படி ரிஜிஸ்டர் செய்ய முடியுமா? அதை நியாயம் என்று யாராவது ஒப்புக் கொள்வார்களா? அப்படிச் செய்தால், அதை யாராவது நாகரீகம் என்று ஏற்றுக்கொள்வார்களா? அன்றைக்கு இருந்த முறை அமைப்பு இன்றைக்குத் தேவையில்லை என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போல ஒவ்வொரு சட்டமும் காலத்திற்கு ஏற்ப மாற்றம் அடைந்து வருகிறது. அதே போலத் தான் அரசியல் அமைப்புச் சட்டமும். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை வேதமாகக் கூறுகிறார்கள். வேதத்தை யார் நம்புகிறார்கள்? ஏதோ அறிஞர்கள் வேண்டுமானால் அதன் இலக்கிய நயம் கருதி படித்துக்கொண்டிருக்கலாம். ஆனால் அது நடைமுறைக்குப் பயன்படாது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அரசியல் சட்டத்தில் இலக்கிய நயம் உண்டா?

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : நம்முடைய சிந்தனையாளர்களில் சிலர் அதன் இலக்கிய நயத்தைப்பற்றிப் படித்து ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எதார்த்த நிலைமைகளைப்பற்றிக்

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி] [21st October 1971]

கவலைப்படாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆண்டவனையே கட காலம் மாற்றிக்கொண்டு வருகிறது. பல நாடுகளிலே ஆண்டவனையே மாற்றியிருக்கிறார்கள். நான் ஆண்டவன் என்று குறிப்பிடும்போது அரசாட்சி செய்தவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட வில்லை. ஆண்டவனைக் கூட, கடவுளைக் கூட ஒவ்வொரு மாதிரி யாக மாற்றியிருக்கிறார்கள். தேசத்திற்கு தேசம் மாற்றியிருக் கிறார்கள். காலத்திற்குக் காலம் மாற்றியிருக்கிறார்கள். நடை முறையில், நம்பிக்கையில் மாற்றம் ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் என்பது அப்படி ஆண்டவனால் கொடுக்கப்பட்ட ஒன்றல்ல. மக்களால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒரு சட்டம். எனவே மக்களால் திருத்தப்படுவதற்குரிய ஒன்று. மக்களுக்குப் பயனுள்ள சட்டமாக இருக்க வேண்டிய ஒன்றே தவிர, அதைத் திருத்தவே கூடாது என்பது பத்தாம் பசலித்தன மாகும். மக்களுக்குப் பயனுள்ள வகையிலே இந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்தக்கூடாது என்றால், இந்த மாமன்றம், சட்டப் பேரவை, நாடாளுமன்றம் இவைகள் மூடப் பட்டு கடற்கரையிலே, காவிரி நதிக்கு கரையிலே, இருண்ட அறை களிலே அது எழுதப்படும் என்பதை எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் ஏற்பட்டு விடாமல், நாம் கவனத் தோடு காலத்திற்கு ஏற்ற முறைகளிலே இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்தியமைப்பதற்கு முன்வர வேண்டும் என்பதைச் சுட்டிக் காட்ட ஆசைப்படுகிறேன். நம்முடைய ஜனநாயகத்தைப் பேணிக் காத்து காலத்திற்கு ஏற்ப, அதை வளர்க்காமல் விட்டு விட்டால், அதிலே வேண்டிய திருத்தங்களைச் செய்யாமல் விட்டால், மக்கள் விரும்புகிற மாற்றங்களை நீங்கள் செய்யாமல் விட்டால், இந்தச் சட்டங்கள் நடுத்தெருவிலே எழுதப்படும். நடுத்தெருவிலே எழுதப் பட வேண்டுமென்று விரும்புகிறவர்கள் தான் சட்டத்தைத் திருத்தக் கூடாது என்பார்கள். அப்படி எழுதப்படக் கூடாது என்று விரும்புவதனால், இப்படிப்பட்ட மாமன்றத்திலே கூடி மக்களின் ஏகோபித்த கருத்தின் அடிப்படையில் திருத்தங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று கூறுகிறேன். சட்ட மன்றங்களின் மூலம் ஜனநாயகத்தை வளர்க்க விரும்புகிறேன். அதனால்தான் இந்தச் சட்டத்திலே கூட ஜனாதிபதி இதற்கு அங்கேயும் அளிக்க வேண்டு மென்று திருத்தம் வந்திருக்கிறது. 24-வது சட்டத் திருத்தத்தின் மூலம், சர்வ வல்லமை உடையவர் நம்முடைய ஜனாதிபதி என்று இருக்கக்கூடிய நிலைமையை மாற்றி, இப்போது உள்ள ஏற்பாட்டை மாற்றி, நாடாளுமன்றத்திற்கே எல்லா அதிகாரங் களும் என்று வரையறை செய்ய இருக்கிறோம். பிரதம மந்திரிக்கு அல்ல, ஜனாதிபதிக்கு அல்ல. எல்லா அதிகாரங்களும் தேர்ந் தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் சபைக்கே என்று ஒரு படிய நிலைமையை உருவாக்க இருக்கிறோம். இன்னொரு விதியின் கீழே, 13-ன் கீழே, சொத்து உரிமைக்கு வரம்பு கட்ட இருக்கிறோம். இந்தத் திருத்தம் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுமானால், சொத்துரிமை பறிபோய் விடுமென்று சொல்கிறார்கள். சொத்துரிமை பறிபோய் விடுமென்று எரிச்சல் படுகிறவர்கள் யார் என்றால், மற்றவர்களின் சொத்துக்களைப்

21st October 1971] [திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

பறித்துக் கொண்டவர்கள் தான். மனித சரித்திரத்தை முழுவதும் எடுத்துப் பார்த்தால், சொத்துரிமைக்கு வரம்பு கட்டத்தான் பட்டிருக்கிறது. ஒரு சிலரால் பலரிடம் இருந்த சொத்துக்கள் பறிக்கப்பட்டு வந்ததையும் காண்கிறோம். எனவே தான் சொல் கிறோம், சொத்துரிமை என்பது ஒரு சிலருக்குமட்டும் இருப்பதும் மற்றவர்களிடம் உள்ள சொத்துக்கள் பறிக்கப்பட்டு ஒரு சிலரால் மட்டும் அனுபவிக்கப்பட்டு வருவதும் ஒழிக்கப்பட வேண்டும் என்று. இப்படிப்பட்ட சொத்துரிமையை அனுபவித்து வருவதை இனியும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்கிறோம். இதுதான் சொத்துரிமை என்றால், அதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. அதனால்தான் இப்படிப்பட்ட சொத்துரிமைக்கு வரம்பு கட்ட விரும்புகிறோம். சொத்துரிமை என்ற பெயரால் ஒரு சிலர் பலரைப் போண்டியாக்கி வருகிறார்கள்; ஒரு சில நிலச்சுவான் தார்கள் சிறு நிலச் சொந்தக்காரர்களை ஏமாற்றி அவர்களின் நிலத்தைப் பறித்துக் கொண்டு பெரும் நிலச்சுவான்தார்களாக ஆகியிருக்கிறார்கள். இப்படி உள்ளவர்களை இல்லாதவர்களாக ஆக்குவது யார்? இவர்கள்தான் சொத்துரிமை பறி போய் விடுமென்று கூப்பாடு போடுகிறார்கள். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் சொத்துரிமை பறிபோய் விடாது. ஆனால் சொத்துரிமைக்கு வரம்பு கட்டுகிறோம், அவ்வளவுதான். இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் சொத்து வைத்துக் கொள்வதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டாலும், ஒருவர் இவ்வளவுதான் சொத்து வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று அறிவிக்கப்படும். ஒரே பக்கத்திலே போய்ச் சேர்ந்து “மாபாவி கேபிடல்” என்று சொல்கிற ஏகபோக மூலதனமாக ஆகாமல் தடுப் பதற்கு ஒரு சட்டத்தை உருவாக்க முயற்சி செய்கிறோம். 25 ஆண்டுகளாக இருந்தவர்கள் இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலையை உருவாக்க முயற்சி செய்யவில்லை. இப்போது தான் நாம் இதற்கு ஒரு சட்ட உருவம் கொடுக்க முயற்சி செய் கிறோம். முன்பு இருந்தவர்கள் இந்தக் காரியத்தைச் செய்யவில்லை, நீங்கள் செய்யுங்கள் என்று சொல்லி கூட்டணிக்காரர்களுக்கு ஒட்டுப் போட்டு ஆட்சிக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். 24-வது சட்டத் திருத்தத்தைச் செய்யுங்கள் என்று ஒட்டுப் போடவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். 24-வது, 25-வது சட்டத் திருத்தத்தைச் செய்யுங் கள் என்று அவர்களுக்குச் சொல்லத் தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆனால் சமூக அமைப்பை மாற்ற வேண்டுமென்று அவர்களுக்குச் சொல்லத் தெரியும். இந்தக் காரியத்தைச் செய்யும்படி வாக்களித் திருக்கிறார்கள். இந்தக் காரியத்தைச் செய்யக் கூடியவர்கள் இவர் கள் என்று தெரிந்து வாக்களித்து ஆட்சிக்கு அனுப்பியிருக் கிறார்கள். இந்த தேசத்தின் முன்னேற்றத்திட்டங்களுக்கு மக்கள் உதவியாக இருக்கிறார்கள். தங்கள் பிரதிநிதிகள் உடனடியாக வேண்டிய மாற்றங்களைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்ற ஆர்வத் தோடு, எழுச்சியோடு இருக்கிறார்கள். கொள்கை நெறி முறைக் கோட்பாடுகள் அடிப்படையில் மக்களுக்கு வாழ்வு தரவும் அவர் களுக்கு எல்லா வசதிகளையும் உத்தரவாதம் செய்யவும் நாடாளு மன்றம் செயல்பட உரிமை பெற்றுள்ளது. இன்னும் சேப்டர் 4-ல்

[திரு. எம். ஆறுமுகசாமி] [21st October 1971]

உள்ள இந்தக் கொள்கை அடிப்படையில் நாம் இப்படிப்பட்ட கொள்கைகளை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டாமென்று நிதி மன்றங்களுக்குப் போக முடியாது. சொத்து இல்லாத இந்த நாட்டிலே ஒரு சிலர் மட்டும் பெரும் சொத்து வைத்துக்கொள்வதற்கு அதிகாரம் இருக்கமுடியுமா? பண்டமெண்டல் ராட்டின் கீழ் அடிப்படை உரிமைகளை, சொத்து வைத்துக்கொள்வது போன்ற உரிமைகளைப் பறிக்க வேண்டாமென்று சொல்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன் வாழ்வதற்கு உரிமை அளிக்காத ஒரு சட்டத்தின்கீழ் 24 ஆண்டுகள் நாம் இருந்து வந்திருக்கிறோம். இவர்களுக்கு ஒரு வளமான வாழ்வை ஏற்படுத்த எந்த விதமான சட்டத்தையும் யாரும் செய்யக்கூடாது. சொத்துக்களை நாம் பறிக்கப் போவதில்லை. நஷ்டம் ஈடு கொடுத்து விட்டுத்தான் சொத்தை எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறோம். அதே நேரத்தில் 25 ஆண்டுக் காலமாக பட்டினி கிடந்த மக்களுக்கு நஷ்டம் ஈடு கொடுக்க சட்டம் இயற்றியிருக்கிறீர்களா? தங்கள் தொழிற்சாலைகளை எடுத்துக்கொண்டால் நஷ்டம் வருமே என்று கூறுகிறார்களே, பட்டினி கிடந்து உற்பத்தியைப் பெருக்கினோமே, தேசிய வருமானத்தை உயர்த்தினோமே, எங்களுக்கு 25 ஆண்டுக்காலமாக பட்டினி கிடந்ததற்கு நஷ்டம் ஈடு உண்டா, கொடுக்கத் தயாரா என்று பாட்டாளிகள் கேட்கிறார்கள். சின்னஞ்சிறு சொத்துக்களைப் பறித்துக் கொண்டார்களே, வல்லவர்கள், திறமைசாலிகள், அரசியல் அதிகாரத்தை வைத்திருந்தவர்கள். அவர்களிடத்திலிருந்து மீண்டும் பிடுங்கிக் கொடுக்கப் போகிறீர்களா என்று மக்கள் கேட்கின்றனர். இது தான் இன்றைய நிலை. அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்துவதன் மூலம் தேசத்தில் மகத்தான காரியத்தைச் செய்கிறோம். எது பெரிய முட்டுக்கட்டையாக இருந்ததோ, நமது முன்னேற்றத்துக்கு இடையூறாக இருந்ததோ, அதைத் தகர்த்து எறிகிறோம். இந்தத் திருத்தத்தின் மூலம் இந்தநாள் வரலாற்று எடுகளில் எழுதப்படக்கூடிய ஒரு பொன்னொளியும். அதைப் பற்றிய விவாதத்தில் நான் மேலவையில் பேசுகின்றேன் என்பதை நினைக்கும்பொழுது, நான் புளகாங்கிதம் அடைகிறேன். காரணம் தேச மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கு இன்று வழி திறந்து விடப்படுகிறது. வரப்போகிற முன்னேற்றத்திற்கு முன்னறிவிப்பாக கூப்பாடு போடுகிற சட்டத்தைப்பற்றிக் கவலையில்லை. மக்கள் அனைவரும் சட்டத் திருத்தத்திற்கு வாக்களித்தார்கள், அவர்கள் வெளியில் நிற்கிறார்கள். எப்படி நிறைவேற்றுகிறார்கள். இதை நிறைவேற்றிய பிறகு என்ன சட்டங்களைக் கொண்டு வரப்போகிறார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். அவர்களுக்கு முதலாவதாக சட்டத்தைத் திருத்துவதாக வாக்களித்திருக்கிறோம். கொள்ளை அடித்த சட்டத்தின் கணக்கு வழக்குகளைப் பைசல் செய்யப் போகிறோம். அந்த நாள் நீண்ட தொலைவில் இல்லை. அதற்கு இன்று வழி திறந்து விடப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறி, இந்தத் திருத்தத்திற்கு ஆதரவு தெரிவித்து, வாய்ப்பளித்த தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு அமருகிறேன்.

21st October 1971]

* திரு. கே. அறிவழகன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தில் முதல்வர் அவர்களால் முன்மொழியப்பட்ட தீர்மானத்தில் மீது பாராளுமன்ற அவைகள் இரண்டிலும் நிறைவேற்றப்பட்ட 1971-ம் ஆண்டு அரசியல் அமைப்பு 24-வது திருத்த மசோதாவால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள இந்திய அரசியல் சட்ட 368 பிரிவின் வரம்பு நிபந்தனை நோக்கங்களின் கீழ் இருக்கின்ற இந்தத் திருத்தங்களை நான் முழுமனதோடு ஆதரிக்கிற முறையில் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். முதலாவதாக இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் செய்யப்பட்ட நேரத்தில் எப்படிப்பட்ட எண்ணத்தில் அரசியல் சட்டசபை உறுப்பினர்கள் இருந்தார்கள் என்பதை மறைந்த மேதை அறிஞர் அண்ணா பலமுறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் 'jubilant mood' ல் மிக மகிழ்ச்சிகரமான, கோலாகலமான எண்ணத்தில் மூழ்கியிருந்த நேரத்தில் அரசியல் சபையில் இவற்றையெல்லாம் நிறைவேற்றித் தந்திருக்கிறார்கள் இதில் மிக விசித்தரமான நிலை இந்திய அரசியல் சட்டம். ஒரு கூட்டு நாடுகளிடைய அரசியல் அமைப்பாக இருக்கிறதா அல்லது "யூனிட்டரி" ஒன்று இணைந்த நாட்டு அரசியல் சட்டமாக இருக்கிறதா என்பதை இன்னும் அரசியல் நிபுணர்கள் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது 'ஒரு' கூட்டு அமைப்பாக Federation of States இருக்குமானால் இதில் இருக்கிற அடிப்படை உரிமைகளை ரத்து செய்கிற அதிகாரம் இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லுவதில் ஒரு சிறிது பொருத்தம் இருக்கலாம். ஆனால் இந்திய அரசியல் சட்டத்தைப் பல்வேறு நேரங்களில் தங்கள் வசதிக்காகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளுகிறவர்கள் அதுவும் இந்த மசோதாவில் இன்றையதினம் 368 பிரிவில் திருத்தம் கொண்டுவருவதை எதிர்க்கிறவர்கள், இந்திய உப கண்டத்தின் ஒற்றுமை என்ற பெயரால், இந்திய உபகண்ட அரசு அமைப்பு யூனிட்டரியாக இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். 'யூனிட்டரி' ஒன்று இணைந்த அமைப்பாக இந்த அரசியல் அமைப்பு இருப்பதானால், நிச்சயமாக பிரிட்டன் நாட்டு அரசியல் அமைப்பின் கீழ் வருகிற முறைகளின்படி, பாராளுமன்றம் செய்கிற எந்தச் சட்டமும் தீர்மானமும் நிறைவேற்றப்படத் தக்கதாக இருக்க வேண்டும். அதை எத்தகைய உயர் நிதி மன்றமும் கேள்வி கேட்டு அழித்து திருத்தி எழுதக்கூடியதாக அமையக் கூடாது. ஆனால் இன்றையதினம் நம்முடைய அரசியல் அமைப்பு இன்னும் மாநிலங்களுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் இருக்கிற உறவுகள் சம்பந்தப்பட்டவரை, ஏதோ யூனிட்டரி அரசியல் அமைப்பு போல் காணப்படுகிற நிலைமையில், நிச்சயமாக இந்திய அரசியல் சட்டத் திருப்பாய் எந்தப் பிரிவுகளையும் திருத்துவதற்கான உரிமை பாராளுமன்றத்துக்கு வழங்கப்பட்ட வேண்டும். கோல்காத் வழக்கில் கொடுக்கப்பட்ட தீர்ப்பு இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் 368-வது பிரிவின் கீழ் பாராளுமன்றத்துக்கு வழங்கப்பட்டிருக்கிற உரிமைகளை பாதித்திருக்கிறது. நீண்ட காலத்திற்கு முன்பே ராமலிங்க அடிகளார் சொன்னார்கள். "கலை உரைத்த கற்பனை யெல்லாம் நிலையெனக் கொண்டாடும் கண்முடி பழக்கம் எல்லாம்

[திரு. கே. அறிவழகன்] [21st October 1971]

மண்மூடிப்போக" என்று. கலை உரைத்த கற்பனை என்று அவர் சமுதாயத்தில் கலை என்ற பெயரால் ஏற்படுத்தப்பட்டு அவற்றை நம்பிய மக்களுக்கும் அதனால் சீரழிந்த மக்களுக்கும் சொன்னார்கள். ஆனால் இந்திய அரசியல் சட்டம் என்பது அரசியல் சட்ட நிபுணர்களால் உருவாக்கப்பட்டதாக இருந்தாலும், அதில் சொல்லப்பட்ட அத்தனையும் எல்லாக் காலத்திற்கும் எல்லா நிலையினருக்கும் பொருந்தக்கூடிய ஒன்று, ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய ஒன்று என்று சொல்வது நிச்சயமாகப் பொருத்தமற்றதாகும். நான் இந்த மன்றத்தில் எடுத்துச் சொல்லுவதற்கு நீங்கள் அனுமதிக்க வேண்டும். நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தில் 'மைனாரிட்டி' உரிமைகளைப்பற்றி விதிமுறை 36-ல் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த விதியின் கீழ் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்கள் ஒன்றுக்கொன்று முரண்படுகிற கருத்துக்கள், இதில்

"Subject to public order, morality and health, every religious denomination or any section thereof shall have the right—

(a) to establish and maintain institutions for religious and charitable purposes;

(b) to manage its own affairs in matters of religion;

(c) to own and acquire movable and immovable property; and

(d) to administer such property in accordance with law."

என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பிறகு அதில் 28-வது பிரிவில்

"No religious instruction shall be provided in any educational institution wholly maintained out of State funds."

என்றும் குறிப்பிடுகிறார்கள். இதில் இரண்டையும் குழப்பிக் கொண்டு கல்வி நிலையங்களை மைனாரிட்டி சார்பில் நடத்துவதாகக் கூறுபவர்கள் அங்கே தங்கள் மதச்சம்பந்தமான கருத்துக்களை மாத்திரம் சொல்லுவதற்கு முழு உரிமை பெற்று விளங்கலாம். அதை மறுப்பதில் பொருள் இல்லை. ஆனால் அவர்கள் அரசாங்கம் தருகின்ற நிதியை வைத்துக் கொண்டு நடத்துகிற பல காரியங்களுக்கு அடிப்படை உரிமைகள் இருக்கிற மைனாரிட்டி ரைட்ஸ்ஸைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு நாட்டிலே பல்வேறு விதமான தவறுதல்களைச் செய்து வருகிறார்கள் என்பதை இந்த மாமன்றம் அறியும் என்று கருதுகிறேன். ஆர்டிகிள் 291-ல் அதுவும் இந்திய உப கண்டம் சுதந்திரம் பெறுவதற்குமுன் இருந்த மாமன்னர்களுக்கு அப்போது இருந்த கவர்னர் ஜெனரல் அந்த உறுதிமொழிகளைச் சொல்லி அதன்படி அவர்களுக்கு நம்முடைய 'கன்சாலிடேட் பண்ட் ஆப் இந்தியா'விலிருந்து ப்ரிவி பர்ஸ் அளிக்க வேண்டும், அந்த அளிப்புத் தொகை மீது எந்தவிதமான வரிகளையும் விதிக்கக்கூடாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். யார் இந்த நாடு சுகந்திரம் அடையக்கூடாது என்று பல்லாண்டு காலமாக முயற்சித்தார்களோ, யார் பிரிட்டிஷ் சாம்ராஜ்யத்திற்கு அடிக்கோலி அது என்றென்றும் நிரந்தரமாக இருக்க

21st October 1971] [திரு. கே. அறிவழகன்]

உழி வகுத்தார்களோ, அவர்களுக்கு நிதி உதவி தர வேண்டும் என்பது 1947-48-ல் இருந்த அரசியல் சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்கு வேண்டுமானால் பொருத்தமாக இருந்திருக்கலாம். இன்றைய தினம் வளர்ந்து வரும் சமுதாயத்தில் மன்னர்கள் என்பவர்கள் ஏதோ காட்சிப் பொருள்கள் போன்று ஆகிவிட்டார்கள். கிராமவெல் காலத்தில் செய்ததுபோல, அவர்களுடைய தலை களையெல்லாம் வெட்டி வீழ்த்த வேண்டும் என்று சொல்லாவிட்டாலும், மக்கள் ஆட்சி ஏற்பட்டுள்ள மாறுபட்ட சூழ்நிலையில் மன்னர்கள் என்பவர்கள் வரி கொடாமல் பல்வேறு ஏகபோகங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு வரும் முறையினை இந்திய அரசியல் சட்டம் அனுமதித்தால், அதனை நாம் எப்படி ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? 368-ம் பிரிவை நிச்சயமாக சுப்ரீம்கோர்ட்டு தள்ளிவைத்திருக்கிறது. அடிப்படை உரிமைகளை, ஓபண்டமெண்டல் ரைட்ஸ் என்று சொல்லப்படும் அந்த அடிப்படை உரிமைகளைப் பாராளுமன்றம் திருத்தக்கூடாது என்று 368-வது பிரிவில் சொல்லப்படவில்லை. ஆனால் இந்த அடிப்படை உரிமைகளைப்பற்றி எழுதும் நேரத்தில், 23, 24-வது பிரிவுகளை எழுத உட்கார்ந்துகொண்ட அரசியல் நிர்ணய சபை உறுப்பினர்கள் 'தங்கள் அடிப்படை உரிமைகளைப் பற்றி எழுதுகிறோம், அதை யாரும் திருத்த வேண்டாம்' என்று அங்கே எழுதிவிட்டு அதற்குப் பிறகு இந்திய அரசியல் நிர்ணய சபை உறுப்பினர்களாக பாராளுமன்றத்திற்கு வந்து கொஞ்ச நாள் அதே வேலைகளைப் பார்த்த காரணத்தினால், தங்களுக்கு அந்த அதிகாரங்கள் இருக்கவேண்டும் என்று 368-வது பிரிவில் முதலில் சொன்னதற்கு முற்றிலும் முரண்பாடாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். மதிப்பிற்குரிய நண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல, வளர்ந்து வரும் சமுதாயம், சோஷலிச சமுதாயமாக அமைக்கப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் ஏழை எளியவர்களுடைய வாழ்வு வளம் பெற வேண்டும் என்று முனையும்போது, இப்படிப்பட்ட சட்டங்களின் இடைபூறுகள் இருந்தால், அவற்றைத் திருத்தி மாற்றங்களைச் செய்ய வேண்டியது அவசியமாகும். எனவே அவசியம் செய்யப்படவேண்டிய மாற்றங்களாகும். 'டைரெக்டிவ் ப்ரின்சிபிள்ஸ்' என்பதை நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மிக அழகாகத் தமிழில் எடுத்துக் கூறினார்கள். அவற்றை 'கொள்கை நெறிக் கோட்பாடு' என்று குறிப்பிட்டார்கள். இக் கொள்கை நெறிக் கோட்பாட்டில் நமது அரசியல் சட்டத்தில் நாட்டிலுள்ள அனைத்துச் சிறுவர்களுக்கும், அதாவது 14 வயது வரையிலுள்ள அனைத்துக் குழந்தைகளுக்கும் கட்டாய இலவசக் கல்வி அளித்திடல் வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கோட்பாட்டை நிறைவேற்ற முடியாத இந்திய அரசியல் சட்டம் இத்தகைய மிக உயர்ந்த கோட்பாட்டை நிறைவேற்றித் தருவதற்கான நிதி வசதிகளை மாறிலங்களுக்கு அளித்திட முன்வராத நிலையில், மன்னர்களுடைய சொத்துரிமைகளை மட்டும் பாதுகாப்பதற்காக அரசியல் சட்டம் பயன்படக்கூடாது. இப்படிப்பட்ட சொத்துரிமைகளை நிலைநாட்டிக்கொண்டு அவற்றின்மூலம்

[திரு. கே. அறிவழகன்] [21st October 1971]

மற்றவர்களைச் சுரண்டிக் கொழுப்பதற்கான நிலைகளை மேன்மேலும் வளர்க்கும் வகையில் அரசியல் திருத்தங்களை எதிர்ப்பவர்கள் எங்கும் இருக்கின்றார்கள். உலகில் எந்த நாடாக இருந்தாலும் அது ஸ்விடன் நாடாக இருந்தாலும் எவ்வளவு வளாச்சியுள்ள நாடானாலும், மக்களின் வருமானத்தில் உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளைப் போக்குவதற்கு அனைவரும் முனைந்து நிற்கும் காலத்தில் மன்னர்கள் மான்யம் ஒழிக்கப்படலாகாது அவர்களுடைய சொத்துரிமைகள் இருத்தல் வேண்டும் என்று சொல்லுவதெல்லாம் வேகமாக மாறிவரும் காலத்திற்கும் சமுதாயத்திற்கும் முற்றிலும் முரணானதாகும் எனவே இந்த நிலைமைகளை மாற்றுவதற்கு ஏற்ற இந்த அரசியல் திருத்தச் சட்டத்தை ஏற்று அதற்கான வழிவகுக்க வேண்டும் என்று எடுத்துக் கூறி இதை நான் நிச்சயமாக ஆதரிக்கிறேன் என்று சொல்லி அமருகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, மதிப்பிற்குரிய திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் மிகவும் விடாவிடாபாகவும் உணர்ச்சிபூர்வமாகவும் பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்களுடைய பேச்சுக்கு முன்பு இன்று ஆங்கிலத்திலேயே பேசலாம் என்று வந்த எனக்கு அவர் பேசியதற்குப் பதில் கொடுக்க வேண்டுமானால் தமிழிலேயே பேசவேண்டும் என்ற முடிவிற்கு வந்தேன்.

முதன்முதலாக அவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். 'கடந்த 25 ஆண்டுகளாக நாட்டின் ஏழை, ஏழையாகவே இருக்கின்றான்; பட்டினி கிடந்துகொண்டு இருக்கின்றான்' என்று குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் அப்படிக் குறிப்பிட்டதற்கு நன்றி. ஏன் என்றால் இந்த 25 ஆண்டுகளாக ஏழை ஏழையாகவே இருக்கின்றான் என்று சொன்னால் அதற்கு யார் காரணம் என்று சற்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். கடந்த காலத்தில் இந்திய அரசியல் சட்டத்திற்கு 23 முறைகள் திருத்தங்களையும் பல முன்னேற்றமான திட்டங்களை யெல்லாம் கொண்டுவந்திருந்தும் சுதந்திரம் பெற்று 25 ஆண்டுகள் கழித்தும் ஏழை ஏழையாகவே இருக்கின்றான் என்று சொன்னால் அதற்குக் காரணம் ஏதோ நாட்டில் உள்ளவர்கள் சிலர் தடை போட்டுக்கொண்டு இருக்கின்றார்கள் என்பதுபோல் அவர்கள் ஒரு அபிப்பிராயத்தைச் சொன்னார்கள். இதை எல்லோரும் எல்லா சமயத்திலும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கின்றார்கள் பாங்குகளை தேசியமயமாக்குவதற்கு முன்பும் இதைத்தான் குறிப்பிட்டார்கள். 'நாட்டிலுள்ள பெரும் வங்கிகளை ஒரு சிலர் தங்கள் கையில் ஏக போகமாக வைத்துக்கொண்டு மக்களைச் சுரண்டுகின்றார்கள், இவற்றை தேசியமயமாக்கிவிட்டால் குறைகள் எல்லாம் தீர்ந்து போய்விடும்' என்று பேசினார்கள். இப்போது பாங்கிகள் எப்படி வேலை செய்கின்றன என்பதைப் பார்க்க ஒரு குழுவை அமைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் 'தேசிய உடைமையாக்கப்பட்ட பிறகு

21st October 1971.] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

நாட்டு மக்களுக்கு எந்தவிதமான பயனும் ஏற்பட்டதாகத் தெரியவில்லை' என்று சொல்லுகின்றார்கள். இது போன்றுதான் நிலத்திற்கான உச்சவரம்பு கொண்டுவருவதற்கு முன்பும் சொன்னார்கள், பின்பும் 'பலன் ஏதும் ஏற்படவில்லை' என்று சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே ஏழ்மையைப் போக்கவேண்டும் என்று கொண்டு வந்த நடவடிக்கைகள் குறைபாடுகள் உள்ளனவா என்றும் கடந்த 25 ஆண்டுகளாக மத்திய அரசு கொண்டிருந்த பொருளாதாரக் கொள்கைகள் காரணமாக நாட்டில் ஏழ்மை நிலை பெருகியிருக்கிறதா என்றும் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். யாரோ இந்த முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக இருக்கின்றார்கள் என்று, அரசால் செய்ய முடியாத நேரத்தில் மற்றவர்கள் மீது பழிபோடுவது போல, திருடிக்கொண்டு ஓடுகின்றவனே 'அதோ திருடன். அதோ திருடன்', என்று ஓடுவதுபோல், தங்களால் முடியாததை பிறர் மீது பழிபோட்டு மக்களை ஏமாற்றுகின்றார்கள் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். 'இப்படிப்பட்ட திருத்தங்கள் வரவேண்டும் என்று விரும்பித்தான் நாட்டு மக்கள் தங்களுக்கு வாக்களித்தார்கள்' என்றும் குறிப்பிட்டார்கள்.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு திரு. சாமிநாதன் அவர்கள் கூறுகின்றதைப் பார்க்கும்போது நாட்டில் கடந்த 25 ஆண்டு காலத்தில் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டிய முன்னேற்றங்கள் ஏற்படாமல் போனதற்குக் காரணம் 'என்னைப் போன்றவர்கள் தடையாக இருப்பதால்தான்' என்று பொருள்படப் பேசினார்கள். அவர்கள் ஒன்றை மறந்துவிட்டார்கள், நான் எதிர்க்கட்சியில் இருக்கின்றேன், ஆளும் கட்சியில் இல்லை என்பதை, நான் ஆளும் கட்சியில் இருந்திருந்தால்

மிஸ்டர் சேர்மன் : ஆளும் கட்சியில் இருந்திருந்தால் அப்படிச் செய்வார்கள் என்று கூறுகின்றார்களா?

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : இல்லை. ஆளுங்கட்சியில் இருந்திருந்தால், இப்படித் தயங்கித் தயங்கிச் செய்கின்றதை விட்டு விட்டு ஒரேயடியாகச் செய்யச் சொல்லியிருப்பேன். ஆனால் ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்கள் என்னைவிட சற்று அதிகமான அளவிற்கு ஜனநாயகப் பற்று கொண்டுள்ள காரணத்தினால் சற்று மெல்லப் போகின்றார்கள் என்று கருதுகிறேன். எனவே நண்பர் திரு. சாமிநாதன் அவர்கள், காரியங்கள் நிறைவேற்றுவதற்கு இன்னும் தீவிரமான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொண்டால் ஆதரிப்பார்கள் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : நண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் ஆளும் கட்சியில் இல்லை என்று சொல்லுகின்றார்கள், மக்களுடைய தல்ல காலத்தான் அவர்கள் ஆளும் கட்சியாக வரவில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன்.

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [21st October 1971]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு திரு. சாமிநாதன் அவர்கள் உச்சவரம்புச் சட்டம் 1962-லேயே கொண்டு வந்தார்களே, ஏழை மக்கள் ஏன் வாழவில்லை என்று கேட்டார்கள். 1962-ல் 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று காங்கிரஸ் கட்சி ஆளுங்கட்சியாக இருந்த நேரத்தில் கொண்டுவந்த அந்த சட்டத்தின்படி மிகுந்துள்ள உபரிநிலங்களை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொள்ள முடியாதிருந்த வழக்குகள் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்புதான் முடிவுற்று, நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்திருக்கின்றது. உபரியாக வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் யார் என்று புரிந்து கொள்ளலாம். இடையூறுகள் உள்ள நந்திகளைத்தான் நண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : சட்டத்தால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் நீதி மன்றங்களுக்குப் போனார்கள், எனவேதான் உபரி நிலங்களை எடுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது இப்படிப்பட்ட சட்டங்களுக்குப் பிறகு, உபரி நிலங்கள் என்று சொல்லப்பட்டவற்றில் 40 சதவிகித நிலமேனும் இதுவரை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்குமா என்பது சந்தேகம். இப்படி எடுக்கப் படாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் அரசாங்கத்தரப்பில் உள்ள சில அதிகாரிகளே என்று நான் எடுத்துக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒருவருக்கு 200 வேலி நிலம் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அதிலே ஒரு வேலி தகராறுக்குரியதாகிவிட்ட காரணத்தினால், அதுபற்றி மட்டும் வழக்குமன்றத்திற்குப் போய் விட்டால், அதன் காரணமாக மீதமுள்ள 199 வேலி நிலத்தைப்பற்றியும் ஒன்றும் செய்யாமல் விட்டுவிடுகிறதைப் பார்க்கிறோம். இப்படிக்கடந்த 25 ஆண்டு காலமாக ஏழை மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு உதவும் வகையில் பல சட்டங்களைக் கொண்டுவந்தும் அவர்கள் வாழ்வு வளம் பெறவில்லையென்றாலும் அதே நேரத்தில் ஒரு சிலருடைய பணக்காரத் தன்மை அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறது என்றாலும் அதற்கு அரசே காரணமாகும். நான் ஒரு கணக்குச் சொல்வேன். 1961-ல் 21,55 கோடியாக இருந்த படிப்பின்மை 1971-ல் 31 கோடியாக உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே கடந்த 25 ஆண்டுகளில் நாம் போட்ட பலவிதமான சட்டங்களும் திட்டங்களும்.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இந்தச் சட்டங்களிலே பண்ணையாள் சட்டத்தையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாமா?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : பண்ணையாள் சட்டத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. அண்மையில் சிம்லாவில் நடந்த அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் இன்று திட்ட அமைச்சராக உள்ள திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். கடந்த பல திட்டங்களால் நாட்டில் ஏழ்மைதான் அதிகரித்திருக்கிறது என்று. எனவே நாட்டினுடைய முன்னேற்றத்திற்கு யாரோ தடைக் கற்களாக இருக்கிறார்கள் என்ற வாதத்தை ஒப்புக்கொள்ள முடியாதது மட்டுமல்லாமல் மத்திய அரசு கொண்டிருக்கிற

21st October 1971, [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

திட்டங்களுக்காக இந்த அடிப்படைத் திருத்தங்களைக் கொண்டு வருவோமானால் நாட்டின் நிலை இன்னும் மோசமாகப் போகும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் இரண்டாவதாக ஒன்றைச் சொன்னார்கள். இந்த நாட்டில் இந்திரா காந்தி அவர்களுக்கு பெரும் பான்மை மக்கள் வாக்களித்து அதன் காரணமாக இந்த அரசியல் சட்டத் திருத்தத்தை மக்கள் பிரதிநிதிகள் இங்கே கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்றார்கள். அந்த வாதத்தை எடுக்க வேண்டாமென்று இருந்தேன். அவர் சொன்னதால் சொல்கிறேன். இன்றைய தினம் இந்திரா காந்தி கட்சிக்குக் கிடைத்தவை வாக்காளர்களின் மொத்தத் தொகையில், மொத்த வாக்குகளில் நான்கில் ஒரு பங்கே யாகும். இந்த நாட்டு மக்களில் 41 சதவிகிதத்தினர்தான் தேர்தலிலேயே வாக்களித்திருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் அதை “மாசிவ் மாண்டேட்” பெரும்பான்மையான வாக்குகளால் வந்தோம் என்று சொல்வது எவ்வளவு தூரம் சரியானது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். நாட்டிலுள்ள ஒட்டுப் போடக்கூடிய மக்கள் தொகையிலே நான்கில் ஒரு பங்கு ஒட்டுப் பெற்று வந்தவர்கள், பெரும்பான்மையான பலத்தில் வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்வது சரியற்றது, ஆராய்ச்சிக்குரியது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. எஸ். முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, அரசியல் சட்டத்தைப் பற்றிப் பேசும்போது இந்த அரசியல் சட்டப்படிதான் தேர்தல் நடைபெற வேண்டும் என்று இருப்பதை, மக்கள் பிரதிநிதிகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படக்கூடிய முறையை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அதற்கும் இதற்கும் சம்பந்தம் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை.

திரு. க. அறிவழகன் : தலைவரவர்களே, வாக்குச் சாவடிக்குப் போய் ஒட்டுப் போட்ட மக்களில் எத்தனை சதவீதத்தினர் இந்திரா காந்திக்கு ஒட்டுப் போட்டார்கள் என்று மாண்புமிகு அங்கத்தினர் அவர்கள் சொல்ல முடியுமா?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : பாதிக்கு மேற்பட்டவர்கள் போட்டிருக்கிறார்கள் என்றாலும் மொத்த வாக்காளர்களில் நான்கில் ஒருவர் என்று கணக்கு கூறுகிறது. நான் தனிக் குறிப்புகளை எடுத்து வரவில்லை, வேண்டுமானால் பிறகு தெரிவிக்கிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : தேர்தல் கமிஷனரைக் குற்றம் சொல்லக் கூடாது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : நான் தேர்தல் கமிஷனரைக் குறை சொல்லவில்லை. எவ்வளவு வந்திருக்கிறது என்ற கணக்கு அரசாங்கத்திற்கும் தெரியும். தேர்தல் கமிஷனைச் சொல்லத் தயாராயில்லை என்பதை நான் கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [21st October 1971]

ஆறுமுகசாமி அவர்கள் புதிய தலைமுறை, பழைய தலைமுறை என்றும், 'அரசியல் சட்டத்தை மாற்றவேண்டும்' என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். இதை அவர்கள் புதிதாகச் சொல்லவில்லை. அவர்களது தலைவராக இருந்த நாதபாய் அவர்கள் இந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்த நேரத்தில் அப்போது இதற்காக ஒரு இணைக் குழுவை அமைத்தார்கள். 45 பேர்கள் கொண்டது அக் குழு. குழுவில் இருந்தவர்கள், இந்த அடிப்படை உரிமைகளைப்பற்றி மிகவும் எச்சரிக்கையாகத் திருத்தம் செய்யவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். அது மட்டும் அவர்கள் சொல்லவில்லை. இப்படி அடிப்படைத் திருத்தங்களைக் கொண்டுவருகிறபோது, மாநிலங்கள் அவ்வளவையும் கலந்தாலோசித்துக் கொண்டு வரவேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். மார்க்சிஸ்டு கட்சி திரு. ஏ. கே. கோபாலன் அவர்கள் இத் திருத்தத்தின் மீது பாராளுமன்றத்தில் விறுவிழப்பாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படிப் பேசுகிறபோது புதிய தலைமுறை இப்படித்தான் செய்யவேண்டுமென்று பழைய தலைமுறை பணயம் வைக்கமுடியுமா என்று கேட்டு, அந்தந்தத் தலைமுறையினர் எதை மாற்றவேண்டுமென்று விரும்புகிறார்களோ அதற்கு உரிமை வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அவர்கள் தங்களுடைய வாதத்தை வழங்கி இந்தத் திருத்தம் வந்த பிறகு அதற்கும் ஒரு திருத்தத் தீர்மானத்தைக் கொடுத்தார்கள். அது எவ்வளவு முன்னுக்குப் பின் முரணாக இருக்கிறது என்று எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. கே. கோபாலன் அவர்கள் கொடுத்த திருத்தம்:

"Provided that Parliament shall not make any provision abridging the right of freedom of speech and expression, right to assemble, right to form associations or unions and right to personal liberty"...

எதையும் மாற்றலாம் என்று சொல்பவர்கள், வருங்காலத்தில் உள்ள மக்களுக்கு உரிமை வேண்டுமென்று வாதாடுபவர்கள், எல்லாவற்றையும் மாற்ற ஒப்புக்கொண்டிருப்பார்களானால் அதை அனுமதிக்க முடியும். அதை விட்டு விட்டு...

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: தலைவரவர்களே, இதேபோன்ற திருத்தத்தை எங்கள் தலைவர் கோரே சாப் அவர்கள் கொண்டுவந்து பேசினார்கள். மார்க்சிஸ்டு தலைவர் திரு. ஏ. கே. கோபாலன் அவர்கள் பேசினார்கள் என்று நண்பர் அவர்கள் சொல்லவேண்டிய தில்லை. ஆனால் இதிலே விஷயம் என்னவென்றால் எல்லோரும் இந்த 368-வது பிரிவின் கீழ் அதிகாரம் வேண்டும், நாடாளுமன்றத்திற்கு சட்டங்களைத் திருத்துவதற்கு ஏற்ற அதிகாரம் இருக்கவேண்டும் என்றார்கள், ஏ. கே. கோபாலன் உட்பட.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: அவர்களுடைய தலைவரவர்களே இந்தக் கருத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நன்றி. எதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால் புதிய தலைமுறைக்குச் சந்தர்ப்பம் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், யார் அரசியல் சட்டம்

21st October 1971] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

அப்படியே இருப்பது தவறு என்றும் கருதுகிறார்களோ, அவர்களே அரசியல் சட்டத்தில் சில பகுதிகளை மாறுதல் செய்யக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள். அல்லாடி கிருஷ்ணசாமி அப்பயர் போன்ற பழைய தலைமுறையினர் செய்த அரசியல் சட்டத்தில் மாறுதல் செய்ய புதிய தலைமுறையினருக்கு உரிமை வேண்டுமென்பவர்கள், அவர்கள் செய்த அடிப்படை உரிமைகள் சிலவற்றை இன்றைய தினம் மாற்றக்கூடாது என்று சொன்னால், புதிய தலைமுறைக்கு என்ன மதிப்பு கொடுக்கிறீர்கள் என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: நண்பர் அவர்கள் அடிப்படை உரிமை என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். "நேசரல் ரைட்ஸ்" இயற்கையான உரிமை என்றால், ஓரளவிற்கு சொத்து சேர்த்துக் கொள்வது, கூட்டம் போடுவது, மனிதன் வாழ வேலை கேட்பது, வேலை செய்வது, பெண்டு பிள்ளைகளோடு வாழ்வது இவைகளை இயற்கை உரிமைகள், "நேசரல் ரைட்ஸ்" என்கிறோம். சொத்து சேர்த்து அதிகம் திரட்டி வைத்துக் கொள்வது ஒருபோதும் இயற்கையான உரிமையாக, "பெண்ட்மெண்டல் ரைட்டாக" இருக்க முடியாது என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: இந்தத் திருத்தத்தைப் பற்றிய இரண்டு பகுதிகளில், அவர்கள் சொல்வது ஒன்றுக்கொன்று முரணாக இருக்கிறது. இயற்கையான உரிமைகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். "பெண்ட்மெண்டல் ரைட்ஸ்" அதாவது அடிப்படை உரிமையில் சொத்துரிமை இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இப்போது செய்யப்பட்டிருக்கிற திருத்தத்தில் எல்லா உரிமைகளையும் இழக்க வேண்டிய நிலை ஏற்படலாம். யூனியன் வைக்கிற உரிமை முதலிய மற்ற உரிமைகள் எல்லாவற்றையும் இழக்கவேண்டிய வரும். இந்தத் திருத்தம் முழு மனதாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டால், இந்த மாமன்றத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன், தனிப்பட்ட மனிதனுடைய பிரத்யேக உரிமைகளுக்கும், "நேசரல் ரைட்ஸ்" என்கிறார்களே அதற்கும் முடிவு கட்ட வேண்டும். இதே சமயத்தில் நான் ஒன்றைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அடிப்படை உரிமை, இயற்கையான உரிமை என்று சொல்கிறார்களே, இது என்ன இயற்கை உரிமைகள் என்பதை அவர்கள் விளக்க வேண்டும். இன்றையதினம் பேச்சுரிமை இயற்கையான உரிமை என்று சொல்லுகிறவர்கள் விசாரணையின்றி சிறையில் அடைக்கப்படக்கூடாது, யூனியன்களுக்கு உரிமை வேண்டும் என்று சொல்லி அவற்றைச் சட்டத்தில் நிரந்தரமாக வைக்கவேண்டுமென்று சொல்வார்களானால் வருகிற பாரம்பரியத்திற்கு இன்று சட்டத்தைப்போட்டு அந்தச் சட்டம் அப்படியே இருக்கவேண்டும் என்றும் அவர்கள் மாற்றக்கூடாது என்றும் சொல்வது எவ்வளவு தூரம் அவர்கள் வாதத்திற்குப் பொருத்தமானது என்பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இது உங்களுடைய முதல் வாதத்திற்கு விரோதமாக முடியாதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அடுத்தபடியாக அவர்கள் சொன்னார்கள்.

[21st October 1971]

திரு. கே. அறிவழகன் : தலைவரவர்களே, திருத்தம் 368-வது பிரிவை மாத்திரம் திருத்த வேண்டுமென்று குறிப்பிடுகிறது. எந்த அரசியல் சட்டமும் இல்லாமல் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றம் மக்களுக்கு எல்லா உரிமைகளையும் வழங்கியிருக்கிறதை நண்பர் அறிவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : They have an unwritten Constitution.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : நம் நாட்டினுடைய உரிமைகளுக்கும், அரசியல் சட்டத்திற்கும் அவர்கள் உரிமைகளுக்கும் அரசியல் சட்டத்திற்கும் வேறுபாடு உண்டு. தலைவரவர்களே சொன்னார்கள், அங்கு எழுதப்படாத அரசியல் சட்டம் என்று. அங்கே எழுதப்படாத நிலைமை இருக்கிற காரணத்தினால் அங்கே பாராளுமன்றம் உச்சமானது. (Sovereign) அப்படி அங்கு நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இன்றைய தினம் வரையில் நம் நாட்டில் அரசியல் சட்டமே உச்சமானது. வேறு அரசியல் சட்ட அடிப்படையில் சுடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிற அவர்களுக்கும் நமக்கும் தாரதமியம் அதிகம் என்பது ஒன்று. அவர்கள் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிற உரிமைகள் பாரம்பரியத்தில் வந்தவை. பாரம்பரியமாக ஆண்டாண்டு காலமாக வந்த உரிமைகள். இவைகளையெல்லாம் பார்க்கிற போது அங்கே இருக்கிறதே, இங்கே இல்லையே என்றால் ஏணி வைத் தால்கூட எட்டுமா? நாம் அரசியல் சட்ட விஷயங்களில் அமெரிக்க அடிப்படையை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். நண்பர் அவர்கள் இதைக் கவனிக்க வேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆறுமுகசாமி சொத்துரிமையைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் சொத்துரிமையைப்பற்றிப் பேசவில்லை. சொத்துரிமையை எடுத்துக் கொண்டு போவதைப்பற்றி ஆட்சேபணியில்லை. சொத்துரிமை அடிப்படை உரிமையா என்று கேட்டார்கள். சோவியத் ரஷ்யாவினுடைய அரசியல் சட்டத்தில் வேண்டுமானால் புத்தகத்தை எடுத்து வருகிறேன்—சொத்துரிமை ஒரு உரிமையாகவே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் சொன்னதால் இது என் கவனத்திற்கு வந்தது. சோவியத் ரஷ்யாவில் சொத்துரிமையை அடிப்படை உரிமையாக வைத்திருக்கிறபோது நம் நாட்டில் வைத்திருப்பது பிற்போக்குத் தன்மை என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : சொத்துரிமையை வைத்துக்கொள்ள வேண்டாம் என்பதல்ல நான் கூறுவது. சொத்துரிமை என்று சொன்னால் நான் எதை சொத்து என்று பார்க்கிறேனோ அதை நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொத்து என்று பார்ப்பதில்லை. நான் சொத்து என்று சொன்னால் உழைத்துச் சம்பாதிக்கிற பணத்தை வருவாயை, அதன்மூலம் பெற்றிருக்கிற வீடு, தோட்டம், தூவு என்று சிறிய அளவிலே இருந்தால் அதைச் சொல்கிறேன். என்னுடைய சொத்து பிறருடைய சொத்தை அபகரிப்பதாக இருக்கக்கூடாது. என்னுடைய சுதந்திரம் பிறருடைய சுதந்திரத்தைப் பறிப்பதாக இருக்கக்கூடாது. ஆகையினால்தான் நான்

21st October 1971] [திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

சொல்கிறேன். இங்கே தங்களுடைய சொத்துக்களின் மூலமாக பிறர் சொத்தைக் களவாடுகிறார்கள் அதைத் தடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னேன். நான் சொத்துரிமை வேண்டாம் என்று சொல்லவேயில்லை. நான் சொத்துரிமை வேண்டுமென்று சொல்வது, சொத்துரிமை இல்லாதவர்களை சொத்துள்ளவர்களாக ஆக்குவது, முதலாளித்துவ சமூகம் சொல்வது வேறு.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்போது வைத்திருக்கிற 24-வது திருத்தத்திற்கும் சொத்து உரிமைக்கும் சம்பந்தமில்லை. 25-வது திருத்தத்திலும் சொத்துரிமை கூடாது என்று சொல்லவில்லை. யாருடைய சொத்தையும் செல்வத்தையும் கேட்காமலே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் சொல்லவில்லை. இந்தத் திருத்தத்தினால் எந்தவிதமான பாதகமும் ஏற்பட்டுவிடும் என்று அச்சப்படத் தேவையில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசியதற்கு பதில் சொல்ல வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சொத்து உரிமையே கூடாது என்று வாதித்துக்கொண்டிருந்த நண்பர்கள் சொத்துரிமை வேண்டியதுதான் என்று கூறியதற்காக உள்ளபடியே மகிழ்ச்சியடைகிறேன். சொத்து என்று சொல்லும்போது எதை அவர்கள் சொத்து என்று சொல்கிறார்கள் என்பதை விளக்கமாகச் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும். சோவியத் ரஷ்யாவிலேகூட இன்றைக்கு சொத்துரிமை அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அங்குள்ள சட்டத்தில் சொத்துரிமை என்பது “உற்பத்தி சாதனங்கள்” அல்லாதவை என்று ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. மக்களின் உழைப்பாற்றலை அதன் மூலமாகக் கிடைத்த செல்வத்தைச் சொத்துரிமை என்று சொல்கிறார்கள். பாங்கிகளில் பணம் போட்டு, அப்பணம் சம்பாதித்த உபரி அதாவது அதற்காக வருகிற “இண்டர்ஸ்ட்” வட்டிகூட அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிற தென்பதை ஞாபகப்படுத்தப்படுகிறேன். உழைக்காமல் வருகிற வட்டிகூட சொத்து என்ற அடிப்படையில் ரஷ்யாவிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சொத்துரிமை பறிக்கப்படுகிறபோது இதற்குப் பின்னாலிருக்கிற அடிப்படை உரிமைகள் பலவும் பறிபோய்விடும். கிட்டத்தட்ட 14 அடிப்படை உரிமைகளை நம்முடைய அரசியல் சட்டம் சொல்கிறது. அவற்றை நான் உங்கள் கவனத்திற்குக்கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

“Equality before law, right to non-discrimination on grounds of religion, race, caste, sex or place of birth, equality of opportunity in matters of public employment, right against untouchability, right to freedom of speech and expression, freedom to form associations or unions, right to occupation, right to protection under law, right to protection of life and personal liberty, right against arrest and detention, right against exploitation, and prohibition of traffic in human beings and forced labour, right to freedom of conscience and free profession, practice and propagation of religion and constitutional remedies for the enforcement of rights”.

இந்தத் திருத்தத்தின் மூலம் அதிலே ஒன்று பாதிக்கப்படுகிறது.

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [21st October 1971]

தண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்களது கட்சி பல தொழிற் சங்கங்களை வைத்திருக்கிறது. அந்தத் தொழிற் சங்கங்களைக்கூட நடத்தக் கூடாது என்று அரசு சொல்லுமானால் அதற்கு அவர்கள் தயாரா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : பலபேர் சொத்துக்களை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அவர்களைக் கட்டுப்படுத்தத்தான் இந்தத் திருத்தம் வருகிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : சொத்து வைத்திருப்பவர்களுக்காக நான் பேசவில்லை. மற்ற அடிப்படை உரிமைகள் பறி போய்க் கொண்டிருக்கின்றன என்பதைத்தான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அடிப்படை உரிமைகள் பறி போகுமானால் நாளைக்கு யூனியன் வைத்துக்கொள்ளும் உரிமை எப்படி அனுமதிக்கப்படும் என்பதைக் கேட்க விரும்புகிறேன். இதைத்தான் பாராளுமன்றத் திலே, திரு. ஏ. கே. கோபாலன் திருத்தத்தைப் பற்றிப் பேசுகிற நேரத்திலே குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுது நம் முன் வந்துள்ள அரசியல் சட்டச் திருத்தம்

"addition, variation or repeal of any provisions of this Act" என்ற முறையிலே கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதை நண்பர்கள் ஊன்றிக் கவனிக்க வேண்டும். உதாரணத்திற்குச் சொல்வோன். நம்முடைய மத்திய அரசு சமீபத்தில் ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்தார்கள். நம்முடைய உள்நாட்டு அபாயங்களைத் தவிர்ப்பதற்கு "இண்டர்னல் செக்யூரிடி ஆக்ட்" என்ற சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தச் சட்டத்தின்கீழ் நம்முடைய மாநிலத்திலே 4 பேர் கைது செய்யப்பட்டார்கள் அவர்கள் வழக்கு மன்றத்திற்குச் சென்றார்கள். உயர்நீதிமன்றத்தினர் அரசாங்கத்தினருக்குச் சொல்லியதின் பேரில் அந்த நான்கு பேரும் விடுதலை செய்யப்பட்டார்கள். இதைப் போன்ற சட்டம் இருக்கிற காரணத்தினால் தான் ஜீவாதார உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டு சிறையிலே அடைக்கப்பட்டார்கள். நம் முன் உள்ள மாதிரி ஒரு திருத்தம் ஏற்றுக் கொள்ளப்படுமானால் அவர்கள் வழக்குமன்றத்திற்குப் போக முடியாது. அடிப்படை உரிமைகளைத் தடுப்பது மக்கள் வாழ்க்கைக்கூரிய இயற்கையான உரிமையை மறுப்பதாகும். மக்களின் உரிமையைக் கெடுக்கும் இப்படிப்பட்ட ஒரு சட்டம் நவீகப்பட வேண்டுமென்று கூற விரும்புகிறேன்.

இதைப்பற்றி முதலமைச்சரவர்கள் தன்னுடைய உரையிலே சொல்கிறபோது மாநிலங்களின் அதிகாரங்களில் இது குறுக்கிடாது என்றும் அதைப்பற்றிய பிரச்சினையாக இதை எடுத்துக் கொள்ளத் தேவையில்லை என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். இந்தத் திருத்தம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பிறகு . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் குறிப்பிட்டதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சரியாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்தத் திருத்தத்தின் மூலம் நம்முடைய உரிமைகள் பறி போகும் என்று கருதத் தேவையில்லை.

1st October 1971]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : நான் கருதுவது, ஏற்கனவே அதிகமான உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற அச்சம் ம்பட்டிருக்கின்றது.

இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னால் இந்த அவையில் நான் பேசுகிறபோது இந்தத் திருத்தங்களின் மூலமாக நம்முடைய மாநிலங்களின் உரிமைகள் பறிக்கப்படுகின்றன என்று சொன்னேன். அப்போது ராஜமன்னார் கமிட்டி அறிக்கையிலே இருப்பதை எடுத்துக்காட்டி 368-க்கோ அல்லது வேறு அரசியல் சட்டத்தின் பிரிவுக்கோ திருத்தம் வருமானால் அந்தத் திருத்தம் மாநில அவைகள் எல்லாவற்றிற்கும் அனுப்பப்பட்டு அவைகளுடைய ஒப்புதல் பெற வேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டேன். அவர்கள் குறிப்பிட்டபடி நம்முடைய உரிமைகள் பறிக்கப்படலாம் என்று சொன்னேன். அரசியல் சட்டம் திருத்தப் படுமானால் நம்முடைய அரசியல் சட்டத்தின் முதல் பிரிவில் "India, that is Bharat, shall be a Union of States" என்று எழுதியிருப்பதை நாளைய தினம் இந்தத் திருத்தம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால் "India, that is, Bharat shall be a state unitary" என்று மாற்றி விடலாம். இன்று அப்படிப்பட்ட மாற்றம் செய்ய வேண்டுமென்றால் 50% மாநிலங்கள் ஒப்புதல் அளிக்க வேண்டுமென்றிருக்கிறது. நாளைக்கே 368-ல் ஒரு திருத்தம் கொண்டுவந்து ஒப்புடிப்பட்ட மாற்றங்களுக்கு மாநிலங்களைக் கேட்கவே வேண்டிய இல்லை என்றுகூட நிலைமையை உருவாக்கிவிடக்கூடும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : வாதத்திற்காகக் கேட்கிறேன். 50% பேர் ஏற்றுக்கொண்டால் போதும் என்று இருப்பதால் இப்போதும் மாநிலங்களின் ஒப்புதல் பெற வேண்டியதில்லை. எல்லா மாநிலங்களிலும் முதலமைச்சர்கள் ஆளும் சுட்சிக்காரர் எனாகவே இருந்தால் அவர்கள் இதை ஏற்றுக் கொண்டால் அப்போதும் இதே நிலைமைதான் ஏற்படும் என்பதை சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : 50% தேவை என்று வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டு அதை நிறைவேற்றப்படுமானால் அதைப்பற்றி அப்சேபேனை இல்லை. ஆனால் இப்படிப்பட்ட ஒரு திருத்தம் வருமானால் அதனால் நமக்கு உள்ள உரிமையும் பாதிக்கப்படும் என்பதை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : இந்த மாதிரிச் சட்டங்கள் மாநிலங்கள் அவைக்கும் அனுப்பப்பட்டாக வேண்டும் என்ற இருக்கிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : நான் குறிப்பிட்டபடி திருத்தம் வருமானால் அதனால் நம்முடைய மாநிலங்களுக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும் என்ற உரிமைக்கும் புரடாகம் ஏற்படும் என்பதைத்தான் நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

[21st October 1971]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : 368-வது பிரிவில் திருத்தம் கொண்டு வருகிறார்கள். இதைப்பற்றி முதலமைச்சர் அவர்கள் விளக்கம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே சில உரிமைகளை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி உரிமைகளை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்ற வாதத்தைத் தவிரியாக வைத்துக் கொள்ளலாம். எல்லோரும் சேர்ந்து சொல்வதற்கு ஆட்சேபணை கிடையாது. இப்போது எடுத்துக் கொள்ளப்பட இருக்கும் திருத்தத்திற்கும் விவாதத்திற்கும் பொருத்தமில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : 368-ல் 7-வது ஷெட்யூலில் உள்ள மாநிலங்களின் அதிகாரங்கள் மாற்றப்பட வேண்டுமென்றால் மாநிலங்களுடைய ஒப்புதலை 50% பேர்களின் சம்மதம் பெற வேண்டுமென்று இருக்கிறது. ஆனால் இப்பொழுதுள்ள திருத்தம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால் “கான்ஸ்டிடுவன்ட் பவரை” எடுத்துக் கொண்டு எந்தவிதமான மாற்றமும் பின்னர் மாநிலங்களின் அனுமதியின்றி செய்ய முடியும்.

“If the constituent power is conceded to Parliament it would amend the Constitution by omitting a provision or providing that the Constitution might be amended by a simple majority. Thereafter, it might convert the Federation into a Unitary State”.

இதைத்தான் முன்னர் உச்ச உயர்நீதி மன்ற முதல் நீதிபதியாக இருந்த திரு. சுப்பராவ் அவர்கள் அரசியல் சட்டமன்றத்தைப் போல் பாராளுமன்றம் சட்டங்களைக் கொண்டு வருகிற அதிகாரத்தைப் பெற்றால் மாநிலங்களின் உரிமைகள் பாதிக்கப்படும், மாநிலங்களைக் கேட்காமலே சட்டங்களைக் கொண்டு வரலாம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

இன்றைய தினம் நான் ஒரு திருத்தம் amendment கொடுத்தேன். அதில் மூன்றாம் பகுதியில் அடிப்படை உரிமைகளுக்கான அத்தியாயத்தில் எந்த மாறுதல் கொண்டுவரப்பட வேண்டுமென்றாலும் மாநில அவைகளின் 75 சதவிகிதம் ஒப்புதல் பெறவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருந்தேன். காரணம், அடிப்படை உரிமைகளின் மாறுதல்கள், பாராளுமன்றத்தில் மட்டும் செய்துவிடக்கூடிய காரியமாக இருக்கக்கூடாது. மாநிலங்களின் மக்களை பாதிக்கக்கூடிய காரியம். பாராளுமன்றத்தில் இருப்பவர்கள் மட்டும் மக்கள் பிரதிநிதிகள் அல்ல. நம்முடைய மாநில அவைகளில் உள்ளவர்களும் மக்கள் பிரதிநிதிகள்தான். இந்தத் திருத்தத்தை யார் முதலில் கொடுத்தார்கள் என்று பார்ப்போமானால் திரு. நாதபை அவர்கள் திருத்தம் கொண்டு வந்தபோது அதன் பேரில் ஒரு ‘இணைக் குழு’ அமைத்தார்கள். அடிப்படை உரிமைகளைப்பற்றிய திருத்தங்கள் வருமானால் மாநில அவைகளின் சம்மதத்தின் பெயரில்தான் செய்யவேண்டுமென்று அக் குழுவில் இருந்த 45 உறுப்பினர்களும் ஏகமனதாக ஒப்புக் கொண்டார்கள். அது மட்டுமல்லாமல் பாராளுமன்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவரான திரு. கி. மனோகான் அவர்களும் துணைத் தலைவர் திரு. திரா. செழியன் அவர்களும் இந்தத் திருத்தத்தை பாராளுமன்றத்தி

21st October 1971] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

லேயே கொடுத்துத் தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதேபோன்று ராஜமன்னார் கமிட்டியிலும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உங்களுடைய கட்சிக்காரர்கள் அங்கே கொடுத்ததை நான் திருந்தமாக இங்கே கொடுத்திருக்கிறேன். இந்திரா காங்கிரசார் பாராளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மையாக இருந்ததால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் திருத்தம் நிறைவேறவில்லை. நம்முடைய மாநில அவையில் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சியினர் பெரும்பான்மையாக இருக்கக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தில் அத் திருத்தம் கொண்டுவந்தால் நாம் நிறைவேற்ற முடியும். பாராளுமன்றத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கட்சி செய்திருக்கிறது என்றால் நமது முதலமைச்சரையும் கலந்து கொண்டதான் திருத்தம் கொடுத்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். எனவே இங்கிருந்து நாம் இந்தச் சிபாரிசை செய்தால் தவறு இல்லையென்று நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இதைத்தான் ஒட்டுமொத்தமாகச் சொன்னேன். மாநிலங்களுக்குப் பலவகையான உரிமைகள் வேண்டுமென்று முடிவு எடுத்து, மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. சுவாமிநாதன் நல்ல ஆக்கம் அளித்து அந்த நேரத்தில் அப்படிப்பட்ட உரிமைகளுக்காகப் போராடுவதற்குத் திருத்தம் வைக்கலாம். இப்போது வந்திருக்கின்ற இந்தத் திருத்தத்தோடு இதைத் திருத்தமாக இணைத்தால் நிறைவேற்றித் தருகிறோம் என்ற பொறுப்பிலிருந்து நாம் விடுபடுகிறோம். இப்போது இந்தத் திருத்தத்திற்கு மாநில சட்டசபை மேலவை ஒப்புதல் அளிக்கும் போது திருத்தத்தை இணைந்து அனுப்பினால் நாம் அவர்கள் நிறைவேற்றி இருக்கிற திருத்தத்தை ஒத்துக் கொண்டவர்கள் ஆகமாட்டோம். குறுக்கு வழியில் அந்தத் திருத்தத்திற்கு எதிராகத் தீர்மானம் நிறைவேற்றிய தாவிவிடும். அதற்காகத்தான் சொல்லுகிறேன், தனிப்பட்ட முறையில் இதற்குப் பிறகு ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்ற ஒரு நாளில் நாம் அனைவரும் கூடி எல்லாக் கட்சிகளும் மாநிலங்களுக்கு அதிக உரிமைகள் வேண்டும், அதற்குப் பாராளுமன்றத்தில் அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டுமென்று அந்தத் திருத்தத்தை நம் சபையில் சிறப்பாக நிறைவேற்றலாம் என்று மீண்டும் வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : எதையும் சூடாகச் செய்தால் நல்லது என்றுதான் சொல்கிறேன். ராஜமன்னார் கமிட்டி அறிக்கையை விவாதம் செய்வோம் என்று சொல்லி மூன்று மாதங்கள் ஆகி விட்டன. சந்தர்ப்பங்கள் வருகிறபோது அத்தந்தப் பிரச்சனைகள் சூடாக இருக்கின்றன. இப்போது எடுக்காமல் இருந்தால் நல்லது என்ற சூழ்நிலை பின்னால் வரலாம். இன்றைய தினம் முதலமைச்சர் அவர்கள் நினைத்தால் இதோடு சேர்க்காவிட்டாலும் அரசாங்கத்தின் தனித் தீர்மானமாகக் கொண்டு வரலாம். அதையும் சேர்த்து அனுப்புவதற்கு நமக்கு உரிமை உண்டு. தனிப்பட்ட தீர்மானம் என்று அதற்கு ஒரு நாள் வைத்துச் செய்யவேண்டு

40 RATIFICATION OF THE CONSTITUTION (TWENTY-FOURTH)
AMENDMENT BILL, 1971

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [21st October 1971]

மென்று சொல்லுகிறார்கள். அரசாங்கத்தில் இருப்பவர்கள் இதை இன்றே செய்யக்கூடும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பூனை போவதற்கு முதலில் வழி அமைத்துக்கொண்டால் பின் குட்டி போக வழி அமையும். குட்டி போவதற்கு வழி அமைத்தால் பின்னால் பூனை போவதற்கு வழி அமையாது. ஆகவே இந்தத் திருத்தத்திற்கு அங்கத்தினர் ஒத்துழைப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : எங்கள் ஒத்துழைப்பு உண்டு. இந்த திருத்தத்தைப்பற்றிப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எஸ். முத்துசாமி : மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்பதில் சுதந்திரக் கட்சியின் ஒத்துழைப்பு இடைக்குமா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

MR. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. to-morrow.

The House then adjourned.

V. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

* 1. Notification issued with Roc. No. 174146/69-P2, dated the 1st December 1969 in regard to exclusion of Sivagamipuram area in Thuppakudi panchayat in Ambasamudram taluk of Tirunelveli district and inclusion in the Lynthankattalai panchayat. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 2. Notification issued with Roc. No. 183037/69-P1, dated the 2nd March 1970 in regard to exclusion of Chookankollai village from the existing Sathapady panchayat in Chidambaram taluk of South Arcot district for constitution into a separate panchayat. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 3. Notification issued with Roc. No. 61175/69-E3, dated the 4th July 1969 in regard to extension of certain provisions of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 relating to building regulations in the entire area of Authoor Town Panchayat. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 4. Notification issued with Roc. No. 201943/69-E3, dated the 4th March 1970 in regard to extension of certain provisions of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 to the entire area of Neikarapatti Town Panchayat of Madurai District with effect from 1st April 1970. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

21st October 1971]

* 5. Notification issued with Roc. No. 186993/69-E3, dated the 6th February 1970 in regard to extension of section 286 and certain provisions of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 relating to vital statistics to the area within the jurisdiction of the Bhuvanagiri Town Panchayat of South Arcot district. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 6. Notification issued with Roc. No. 174258/68-E3, dated the 12th March 1970 in regard to extension of section 286 and certain other provisions of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 relating to vital statistics in the area within the jurisdiction of Thalanayar Town Panchayat of Thanjavur district. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 7. Notification issued with Roc. No. 188993/69-P1, dated the 4th March 1970 in regard to exclusion of Karani village from the existing Pudupalayam panchayat of Chingleput district for constitution into a separate panchayat. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 8. Notification issued with Roc. No. 187085/69-P1, dated the 11th December 1969 in regard to exclusion of certain areas from the existing Edayathur Panchayat of Chingleput district for constitution into a separate panchayat by name "Irumbulicheri". [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 9. Notification issued with Roc. No. 725/70-P1, dated the 2nd March 1970 in regard to exclusion of Ammachiapuram area from the existing Kunnur Panchayat in Periakulam taluk of Madurai district for constitution into a separate panchayat. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 10. Notification issued with Roc. No. 136857/70-E5, dated the 4th September 1970 in regard to extension of section 286 and other relevant provisions of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 to the area within the jurisdiction of Karamadai Town panchayat of Coimbatore district. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 11. Notification issued with G.O. Ms. No. 1671, Public (Services-A), dated the 21st May 1971 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954, relating to exclusion of temporary post of Administrative Officer in the Veterinary Education and Research Department from the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

[21st October 1971]

* 12. Notification issued with G.O. Ms. No. 862, Home, dated the 26th March 1971 in regard to exemption granted from payment of tax in respect of certain vehicles belonging to His Holiness Jagadguru Sankaracharya of Sringeri Sharada Peetam. [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

* 13. Notification issued with G.O. Ms. No. 800, Home, dated the 20th March 1971 in regard to exemption granted from payment of tax in respect of certain vehicles belonging to the Andhra Mahila Sabha Nursing Home, Madras. [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

* 14. Notification issued with G.O. Ms. No. 3057, Home, dated the 7th November 1970 in regard to payment of tax at concessional rate in respect of the private carrier vehicle MDO 5512 belonging to the Catholic Charities (India), Kumbakonam, Thanjavur District. [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

* 15. Notification issued with G.O. Ms. No. 1275, Home, dated the 11th May 1971, in regard to an amendment relating to exemption granted from payment of tax in respect of vehicles belonging to the Structural Engineering Research (Regional) Centre, Madras. [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

* 16. Order issued with G.O. Rt. No. 1253, Revenue, dated the 17th July 1971, in regard to exemption granted from liability to entertainment tax of the benefit film show organised by Anjugam Illam, Madras, on 18th July 1971 at Chitra Talkies, Madras. [Laid on the table of the House under section 16 (4) of the Tamil Nadu Entertainments Tax Act, 1939 (Tamil Nadu Act X of 1939).]

* 17. Notification issued with G.O. Ms. No. 1515, Revenue, dated the 19th May 1971, in regard to exemption granted from liability to sales tax of the sale of Swami Vivekananda Pictures and Memorial Picture Post Cards by the Vivekananda Rock Memorial Committee. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act 1 of 1959).]

* 18. Notification issued with Roc. No. 93594/70-E5, dated the 19th April 1971, in regard to extension of certain provisions of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920, relating to water-supply to the entire area of Poovalur Town Panchayat, Tiruchirappalli district. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

[21st October 1971]

* 19. Notification issued with Roc. No. 209912/69-E5, dated the 12th September 1970, in regard to extension of certain provisions of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920, relating to vital statistics to the area within the jurisdiction of Idanganasalai Town Panchayat of Salem district. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 20. Notification issued with Roc. No. 14615/70-E5, dated the 12th September 1970, in regard to extension of section 286 and the relevant provisions of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920, relating to vital statistics to the area within the jurisdiction of the Ambattur Township, Chingleput district. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 21. Notification issued with Roc. No. 83992/69-F5, dated the 24th July 1970, in regard to extension of certain provisions of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920, relating to vital statistics to the area within the jurisdiction of Kuniamuthur Town Panchayat of Coimbatore district. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 22. Notification issued with G.O. Ms. No. 3897, Home, dated the 10th December 1970, in regard to certain amendments to the Tamil Nadu Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960. [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937 (Tamil Nadu Act X of 1937).]

* 23. Notification issued with G.O. Ms. No. 1522, Home, dated the 3rd June 1971, in regard to exemption granted from payment of tax in respect of the vehicle bearing registration number TNC 96 belonging to the United States Agency for International Development Mission to India. [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

* 24. Notification issued with G.O. Ms. No. 1202, Revenue, dated the 23rd April 1971, in regard to exemption granted from liability to sales tax of sales of Thanjavur Art Plates by any dealer. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

* 25. Notification issued with Roc. No. 96357/69-P2, dated the 26th February 1970, in regard to exclusion of Idayankulam area of Mamsapuram Panchayat in Srivilliputhur taluk of Ramanathapuram district for constitution of a separate panchayat. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

[21st October 1971]

* 26. Notification issued with Roc. No. 183810/70-P1, dated the 19th February 1970, in regard to exclusion of certain areas from the existing Sripanandal Panchayat in Kallakurichi taluk of South Arcot district for constitution into separate panchayat. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 27. Notification issued with Roc. No. 25892/70-P2, dated the 2nd March 1970, in regard to alteration of the name of Mummudisanpatti Panchayat in Tirupathur taluk of Ramanathapuram district as "Natarajapuram" Panchayat. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 28. Notification issued with Roc. No. 23377/70-P1, dated the 2nd March 1970, in regard to exclusion of Perungalampoondi village area from the existing Kaliyanampoondi Panchayat in Villupuram taluk of South Arcot district for constitution into separate panchayat. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

* 29. Notification issued with G.O. Ms. No. 1916, Home, dated the 14th July 1971, in regard to grant of grace time for the payment of Motor Vehicles Tax in respect of stage carriages and public carriers ordinarily kept in this State for the quarter ending 30th September 1971. [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

* 30. Notification issued with G.O. Ms. No. 1529, Agriculture, dated the 19th May 1971, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Rules, 1962. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

* 31. Notification issued with Roc. No. 194679/69-P1, dated the 3rd March 1970, in regard to exclusion of Thimmavaram village from the existing Athur Panchayat of Chingleput district for constitution of separate panchayat. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

@ 32. Notification issued with Roc. No. 194681/69-P1, dated the 13th February 1970, in regard to exclusion of certain areas from the existing Vallur Panchayat and constitution into a separate panchayat by name "Melur". [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

@ 33. Notification issued with G.O. Ms. No. 717, Rural Development and Local Administration, dated the 15th April 1971, in regard to modification of the Rural Development and Local Administration Department Notification II-2 No. 303 of 1960,

21st October 1971]

published at pages 37-41 of Part II—Section 2, of the *Tamil Nadu Government Gazette* Extraordinary, dated the 2nd October 1960. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

@ 34. Notification issued with G.O. Ms. No. 1843, Home, dated the 7th July 1971, in regard to exemption granted from payment of tax leviable under the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act for the vehicle bearing registration number MDM 4569 belonging to the United States Agency for International Development Mission to India and assigned to the Agricultural College and Research Institute, Coimbatore. [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

@ 35. Notification issued with G.O. Ms. No. 900, Rural Development and Local Administration, dated the 12th April 1971, in regard to modification of the Rural Development and Local Administration Department Notification II-2 No. 299 of 1961, published at pages 57.63 of Part II—Section 2 of the *Tamil Nadu Government Gazette* Extraordinary, dated the 13th April 1961. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

@ 36. Notification issued with G.O. Ms. No. 1733, Agriculture, dated the 8th June 1971, in regard to application of additional notified crops to all the Regulated Markets in Thanjavur district. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

@ 37. Notification issued with G.O. No. 885, Revenue, dated the 26th March 1971, in regard to an amendment to the Revenue Department Notification relating to the sale of electrical goods and Burshane gas by any dealer to Cancer Institute, Madras. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

@ 38. Notification issued with G.O. No. 921, Revenue, dated the 29th March 1971, in regard to an amendment to the Revenue Department Notification III No. 88 of 1960 in respect of sales by Co-operative Societies published at page 375 of Part III of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 25th March 1970. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

@ 39. Notification issued with G.O. P. No. 4001, Revenue, dated the 28th December 1970, in regard to certain amendments to the Tamil Nadu General Sales Tax Rules, 1959, published at pages 232.280 of the Rules Supplement to Part I of the *Tamil Nadu Government Gazette*, dated the 1st April 1959 as subsequently amended. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

[21st October 1971]

& 40. Notification issued with G.O. Ms. No. 166, Rural Development and Local Administration, dated the 20th January 1971, in regard to modification of the Rural Development and Local Administration Department Notification II-2 No. 300 of 1960, published at pages 29-32 of Part II—section 2 of the *Tamil Nadu Government Gazette Extraordinary*, dated the 2nd October 1960. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

& 41. Notification issued with G.O. Ms. No. 1541, Rural Development and Local Administration, dated the 30th June 1971, in regard to appointment of Thiru P. Sivasubbu Thevar, Municipal Commissioner as Special Officer to perform the functions under rules 4, 23 and 24 of schedule IV to the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 for a period of three months. [Laid on the table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

& 42. Notification issued with G.O. P. No. 1857, Revenue, dated the 30th June 1971, in regard to the reduction in rate from five per cent to two per cent single point in respect of the tax payable by any dealer under the Tamil Nadu General Sales Tax Act, on the first purchase of copra. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

& 43. Notification issued with G.O. Ms. No. 2086, Home, dated the 30th July 1971, in regard to exemption granted from payment of tax in respect of the tractor bearing registration number MSL 8464 belonging to Sri Ahobila Mutt. [Laid on the table of the House under section 11 (2) of the Tamil Nadu Motor Vehicles Taxation Act, 1931 (Tamil Nadu Act III of 1931).]

& 44. Notification issued with G.O. Ms. Nos. 1551 to 1583, Rural Development and Local Administration, dated the 30th June 1971, relating to the Constitution of Avadi, Ambattur, Kathiawakkam and Madhavaram Municipal Areas as Townships, etc., under Tamil Nadu District Municipalities Act and extension of certain provisions of the above Act. [Laid on the table of the House under section 304 (d) of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 (Tamil Nadu Act V of 1920).]

& 45. Notification issued with G.O. Ms. No. 1734, Agriculture, dated the 8th June 1971, in regard to application of additional notified crops to all the Regulated Markets in Thanjavur district. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

& 46. Notification issued with Roc. No. 31239/70-E5, dated the 17th April 1971, in regard to extension of section 286 and relevant provisions of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920 relating to vital statistics to the area within the jurisdiction

[21st October 1971].

of the Podaturpet Town Panchayat, Chingleput district. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

47. Notification issued with Roc. No. 192669/69-P1, dated the 12th March 1970, in regard to exclusion of local areas from the existing Thiruvattar, Thirupparappu, Ponmana Aruvikkara, Mecode and Attoor Panchayats for constitution of separate panchayats. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

& 48. Notification issued with Roc. No. 17792/70-P1, dated the 5th March 1970, in regard to exclusion of Keezhanariappanur village from the existing Sirumangalam Panchayat and inclusion in the Perumangalam Panchayat. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

& 49. Notification issued with G.O. Ms. No. 983, Rural Development and Local Administration, dated the 20th April 1971 in regard to modification of the Rural Development and Local Administration Department Notification II-2 No. 311 of 1960 dated the 2nd October 1960 published at pages 77-80 of Part II Section 2 of the Tamil Nadu Government Gazette Extraordinary, dated the 2nd October 1960. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

& 50. Notification issued with G.O. Ms. No. 1455, Rural Development and Local Administration, dated the 18th June 1971 in regard to an amendment to the Rural Development and Local Administration Department Notification II-2 No. 23 of 1966, dated the 7th February 1966, published at page 2 of Part II Section 2 of the Tamil Nadu Government Gazette Extraordinary, dated the 10th February 1966, as subsequently amended. [Laid on the table of the House under section 179 (4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

& 51. Notification issued with G.O. Ms. No. 1856, Public (Services-A), dated the 11th June 1971 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954, relating to exclusion of appointment of Deputy Collectors as Deputy Transport Commissioners on tenure basis in Tamil Nadu Transport Service from the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

& 52. Notification issued with G.O. Ms. No. 1857, Public (Services-A), dated the 11th June 1971 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations, 1954 relating to inclusion of temporary posts of Health Educators and Mass Interviewers within the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

[21st October 1971]

& 53. Notification issued with G.O. Ms. No. 1858, Public (Services-A), dated the 11th June 1971 in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Service Commission Regulations Act, 1954, relating to inclusion of Posts of Supervisors in the Madras Public Health and Municipal Engineering Subordinate Service within the Commission's purview. [Laid on the table of the House under Article 320 (5) of the Constitution of India.]

B. Reports, Notifications and other Papers.

* 1. Fourth Report of the Committee on Estimates 1971-72 regarding Industrial Development Corporation (Fifth Assembly) presented to the Assembly on the 30th July 1971.

* 2. Erratum issued with Roc. 82144/70-E5, dated the 25th July 1970, to the notification relating to extension of certain provisions of the Tamil Nadu District Municipalities Act, 1920, relating to building regulations to Katpadi Town Panchayat.

* 3. Notification issued with G.O. Ms. No. 1800, Revenue, dated the 22nd June 1971 in regard to remission of duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of a settlement deed to be executed by Thirumathi Lakshmiammal in favour of Corporation of Madras.

* 4. Notification issued with G.O. Ms. No. 1589, Revenue, dated the 27th May 1971 in regard to remission of stamp duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of a settlement deed in favour of the Devangar Kalluri Paribalanasabai, Aruppukkottai.

* 5. Notification issued with G.O. Ms. No. 1856, Revenue, dated the 30th June 1971 in regard to remission of duty chargeable under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of sale deeds executed in favour of the Government Arts College Committee, Melur, Madurai district.

* 6. Erratum issued with Roc. No. 74679/69-P1, dated the 26th February 1970 to the notification relating to bifurcation of Kallivelipatti Panchayat for constitution of a separate panchayat.

* 7. Erratum issued with Roc. No. 192659/69-P1, dated the 12th March 1970 to the notification relating to exclusion of local areas from Ezhudesam, Painkulam, Kunnathur, Methukummam and Kollencode Town Panchayats for constitution of separate panchayat.

* 8. Erratum issued with Roc. No. 196295/69-P1, dated the 4th March 1970 to the notification relating to bifurcation of Senjiagaram Panchayat for constitution of a separate panchayat.

* 9. Erratum issued with Roc. No. 51889/70-P1, dated the 30th March 1970 to the notification relating to bifurcation of Idai-kashinadu Panchayat in Madurantakam taluk of Chingleput district.

21st October 1971]

@ 10. Erratum issued with Roc. No. 89715/69-P2, dated the 2nd March 1970 to the notification relating to exclusion of V. Vadakkur area from Vanjinipatti Panchayat and inclusion in A. Thekkur Panchayat.

@ 11. Erratum issued with Roc. No. 194682/69-P2, dated the 2nd March 1970 to the notification relating to exclusion of certain areas from the Madapalli Panchayat.

@ 12. Erratum issued with Roc. No. 85446/69-P2, dated the 14th March 1970 to the notification relating to reclassification of Kolakudy Panchayat into Town Panchayat.

@ 13. Erratum issued with Roc. No. 116022/69-P2, dated the 2nd March 1970 to the notification relating to exclusion of certain areas from the Karkudi, Puliyarai, Ilathoor and Ayikkudi Panchayat.

@ 14. Erratum issued with Roc. No. 132837/69-P2, dated the 25th February 1970 to the notification relating to exclusion of Nagamukundangudi area for constitution of a separate panchayat.

@ 15. The Annual Report on the activities of the District Development Councils for the year 1965-66 issued with G.O. Ms. No. 1404, Rural Development and Local Administration, dated the 6th August 1969.

@ 16. The Tamil Nadu Prohibition (Suspension of Operation) Ordinance, 1971 (Tamil Nadu Ordinance No. 7 of 1971).

@ 17. The Tamil Nadu Abkari Ordinance, 1971 (Tamil Nadu Ordinance No. 8 of 1971).

@ 18. The Constitution (Twenty-fourth Amendment) Bill, 1971 as passed by the two Houses of Parliament.

@ 19. Notification issued with G.O. Ms. No. 700, Labour, dated the 15th June 1971 in regard to draft amendment to rule 18 (5) of the Minimum Wages (Madras) Rules, 1953.

@ 20. Notification issued with G.O. Ms. No. 1814, Revenue, dated the 24th June 1971 in regard to amendments to the Indian Stamp Rules, 1925 framed under the Indian Stamp Act, 1899 (Central Act II of 1899) in respect of using of adhesive stamps for bonds.

@ 21. Erratum issued with Roc. No. 192648/69-P1, dated the 12th March 1970 in regard to exclusion of local areas from the existing Azhakiapandiapuram, Bhuthapandi, Thazhakudi, Aramboly and Thovale Town Panchayats for constitution of separate panchayat.

[21st October 1971]

22. Returns of Assets of the following Members of the Tamil Nadu Legislative Council as on the 31st March 1971 placed on the table in pursuance of the Resolution passed by the Tamil Nadu Legislature on the 28th August 1969 :—

1. Hon. Thiru C. P. Chitrarasu, Chairman.
2. Hon. Thiru N. V. Natarajan, Minister for Labour.
3. Thiru K. Rajaram, Leader of the Opposition.
4. Thiru M. Aiyaswamy.
5. Thiru A. P. Janardhanam.
6. Thirumathi Mary Clubwala Jadhav.
7. Thiru S. Narayanaswami.
8. Thiru R. Krishnaswami Naidu.
9. Thirumathi Rani Annadurai.
10. Thiru A. Ayyanan Ambalam.
11. Thiru M. Ramanathan.
12. Thiru Nagore E. M. Hanifa.
13. Thiru Mannai P. Narayanaswamy.
14. Thiru R. Raman Nair.
15. Thiru G. Vasantha Pai.
16. Thiru G. Swaminathan.

21st October 1971]

APPENDIX

(Vide answer to started question No. 4 on page 5).

(1970-71 ஆம் ஆண்டு முதலாண்டு ஒருங்கிணைப்பு எம்.பி.பி.எஸ். உருப்புகரு மாணவர்களைச் சேர்ப்பதற்கான தேர்வு 1970-71-ல் மருத்துவக் கல்லூரிகளில் பலவற்றைக் கொண்ட யூனிட் வாரியான அடிப்படையில் நடைபெற்றது. திரு. எ. பெரியசுப்பிரமணியம் மற்றும் மருத்துவரும் தாங்கம் இந்தப் பட்டப்படிப்புக்குத் தெரிந்தெடுக்கப்படாததை எதிர்த்தும், இந்தப் படிப்புக்கு மாணவர்களை யூனிட் வாரியாகத் தெரிந்தெடுத்தது சரியல்லவென்றும் வாதித்தும், புதுடி-லி தலைமை நீதிமன்றத்தில் 'ரிட்' மனு தாக்கல் செய்தனர். தலைமை நீதிமன்றம், மருத்துவக் கல்லூரிக்கான இடங்கல் 'யூனிட்' வாரி அடிப்படையில் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டிருப்பதால் தேர்வுகள் செல் திறனுள்ள முறையில் செய்யப்பட்டது என்று கூறுவதற்கில்லை என்றும் மேலும் வாய்மொழித் தேர்வுகள் இதற்கான விதிகளின்படி நடத்தப்படவில்லை என்றும் தீர்ப்பு கூறினது. 'யூனிட்' வாரியாக மாணவர்களைத் தெரிந்தெடுக்கும் முறை சரியல்லவென்று அது தள்ளி விட்டது. திரு. எ. பெரியசுப்பிரமணியம் செய்துகொண்ட மருத்துவ ரிட் மனுவில், தலைமை நீதிமன்றம், பல்வேறு தலைப்புகளின் கீழ் வாய்மொழித் தேர்வுக்குக் கொடுக்கப்படும் மதிப்பெண்கள் அரசினராலேயே பகிர்ந்தளிக்கப்படலாம் எனவும் தீர்ப்பு வழங்கியது. இதன்படி நடப்பாண்டு முதல் 1-ம் ஆண்டு ஒருங்கிணைந்த எம்.பி.பி.எஸ். பட்டப்படிப்புக்கு மாணவர்கள் தேர்வு மாநிலம் முழுவதன் அடிப்படையில் நடத்தப்பட வேண்டும் என்றும், வாய்மொழித் தேர்வுக்கு அளிக்கப்படும் 75 மதிப்பெண் வெவ்வேறு தலைப்புகளின் கீழ் பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் ஆணைகள் பிறப்பிக்கப் பட்டுள்ளன.

% Laid on the table of the House on 31st July 1971.

* Sent by post to all M.L.C.'s on 21st August 1971.

@ Sent by post to all M.L.C.'s on 10th September 1971

£ Sent by post to all M.L.C.'s on 14th October 1971.

& Sent by post to all M.L.C.'s on 16th October 1971.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.

Friday, the 22nd October 1971.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, MR. CHAIRMAN (THE HON. THIRU C. P. CHITRARASU) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Government Hospital at Madurai

* 11 Q.—THIRU S. S. THENNARASU : Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether there are adequate facilities in the Government Hospital at Madurai to attend immediately to cases of fracture due to accidents; and

(b) if so, the details thereof?

மதுரை அரசு மருத்துவமனை

திரு. எஸ். எஸ். தென்னரசு : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) விபத்துக்குள்ளாகி எலும்பு முறிவு ஏற்பட்டு மதுரை அரசு மருத்துவமனைக்கு வருகின்ற நோயாளிகளை உடனே கவனிக்க அம்மருத்துவ மனையில் போதிய வசதிகள் உள்ளனவா?

(இ) ஆம் என்றால், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) ஆம்.

(இ) எலும்பு முறிவு விபத்துக்குள்ளாகும் நோயாளிகள் முதலில் அவசர சிகிச்சைப் பகுதியில் கவனிக்கப்படுகின்றனர். இப்பகுதி இரவு பகல் 24 மணி நேரமும் திறந்திருக்கின்றது. அங்கு அவர்கள் கவனிக்கப்பட்டு, அவர்களது பெயர் விவரம் முதலியன பதிவு செய்யப்படுகின்றன. மருத்துவ சட்ட இன விவரங்களும் பதிவு செய்யப்படுகின்றன; அங்கு முதலுதவி சிகிச்சை அளிக்கப்படுகின்றது. அவர்கள் நடக்கக்கூடிய நிலையில் இருந்தால் மறுநாள் எலும்பு முறிவு மருத்துவப் பிரிவுக்கு வருமாறு கூறப்படுகின்றனர். நடக்க இயலாதவர்கள் முட நீக்கு இயல் பிரிவுகளில் எலும்பு, மூட்டுக் காயங்கள் மட்டும் உள்ளவர்கள் சேர்த்துக்கொள்ளப்படுகின்றனர். பணியிலுள்ள உதவி அறுவை சிகிச்சை மருத்துவரும் அவரது குழுவும் அன்று அவரைக் கவனித்துக்கொள்கின்றனர். பழையபடி உயிர்ப்பித்தலும், குறிப்பிட்டவாறு அதிர்ச்சி மருத்துவ சிகிச்சை, மற்றும் அவசரச் சிகிச்சைகளுக்கு, வெளியேறும் நீர்ப்பொருளைச் சரிக்கட்டுவதற்கு நீர்ப்பொருள் ஏற்றுதலும் (Replacement of fluid) முதலான காரியங்கள் பொது அறுவை சிகிச்சை மருத்துவக் குழுவால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

[22nd October 1971]

Buckingham Canal

* 12 Q.—THIRU V. ISVARMURTI : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Central Government has agreed to bear the cost of Buckingham Canal dredging scheme in the State ; and

(b) if so, the details thereof?

பக்கிங்ஹாம் கால்வாய்

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இம்மாநிலத்திலுள்ள பக்கிங்ஹாம் கால்வாயில் தூர் வாரும் திட்டச் செலவை ஏற்றுக்கொள்ள மத்திய அரசு இசைந்துள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரமென்ன?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) & (இ) தென் பக்கிங்காம் கால்வாயில் தூர் எடுப்பதற்கு ரூபாய் 12 லட்சம் செலவாகும் திட்டமொன்றிற்கு மத்திய அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இத்திட்டத்திற்குத் தேவையான கடன் உதவியை மத்திய அரசு அளிக்கும். இத்திட்டத்திற்கான குறித்த செலவு விபரங்கள் ஒவ்வொரு ஆண்டு இறுதியில் மாநில அரசு அனுப்பியவுடன் கடன் உதவியை மத்திய அரசு வழங்கும்.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, இத்திட்டம் எப்போது செயல்படுத்தப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : பக்கிங்காம் கால்வாய் தூர் எடுப்பதற்காக ரூ. 20 லட்சம் திட்டம் தீட்டப்பட்டு மத்திய அரசிற்கு அனுப்பப்பட்டது. அதற்கு ரூ. 12 லட்சம் மத்திய அரசாங்கம் கொடுப்பதாக ஒப்புதல் அளித்திருக்கிறது. திட்டம் இனிமேல் எடுக்கப்பட்டு மத்திய அரசின் உதவியோடு செயல்படுத்தப்படும்.

திரு. வி. வெங்கா : தலைவர் அவர்களே, இயற்கை ஏழில் கொழிக்கும் தமிழ்நாட்டுக் கோளம் என்று கருதப்படும் இடைகழி நாடு பகுதியில் உள்ள கால்வாய் புயலுக்குப் பிறகு தூர்ந்துவிட்ட காரணத்தால், அங்கே விளையும் விளை பொருள்களை அந்தப் பகுதியிலிருந்து படகில் கொண்டு செல்ல முடியாமல் இருக்கிறது. இப்போது அந்தப் பகுதி பாதிக்கப்பட்டதால் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலையிழந்து கஷ்டப்படுகிற நிலைமை இருப்பதால், முதலாவதாக இந்த வேலைத் திட்டத்தை எடுக்கும் உத்தேசம் அரசிற்குண்டா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : இந்த அரசு பிரிவான ஒரு திட்டத்தைப் பரிசீலித்து நடவடிக்கை எடுத்து, ஒரு மதிப்பீடு தயாரித்து, அதை மத்திய அரசிற்கு அனுப்பியது.

[22nd October 1971]

மத்திய அரசாங்கம் தென் பக்கிங்காம் கால்வாயைத்தான் இப்போது தூர் எடுப்பதற்கு ஒப்புதல் அளித்திருக்கிறது. அந்த வேலை இந்த ஆண்டு துவங்கப்படுவதற்கு ஏற்பாடுகள் நடைபெறுகின்றன. இத் திட்டத்தின்படி தூர் எடுப்பதன் மூலமாக பக்கிங்காம் கால்வாய் கழிமுகப் பகுதி மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறியதைப் போல அபிவிருத்தியடைந்து வசதிகள் அதிகரிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

Virudhunagar-Narikkudi Highways

* 13 Q.—THIRU V. THANGAPANDIAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government have made any provision for repairing the Virudhunagar-Narikkudi Highways, Ramanathapuram district ; and

(b) whether any request has been received from the District Collector to give priority to this scheme and implement it?

விருதுநகர்-நரிக்குடி நெடுஞ்சாலை

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இராமநாதபுரம் மாவட்டம் விருதுநகரிலிருந்து நரிக்குடி செல்லும் நெடுஞ்சாலையை செப்பனிடுவதற்கு அரசாங்கம் நிதி ஒதுக்கீடு செய்துள்ளதா?

(இ) இந்தத் திட்டத்தை முதன்மைப்படுத்தி செயல்படுத்தும் படி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமிருந்து வேண்டுகோள் வந்துள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) உறுப்பினர் குறிப்பிட்டுள்ள சாலை காரியாபட்டியிலிருந்து நரிக்குடி புளிவாக்கரை சாலையின் 3½-வது மைலில் சந்திக்கும் சாலையாகும். விருதுநகர்-நரிக்குடி சாலைக்கு கப்பிபோட்டு மேற்படி சாலையில் கிழபாலங்கள் கட்டுவதற்கென ரூ. 4.80 லட்சம் மதிப்பீட்டில் ஒரு திட்டம் நான்காம் ஜந்தான்னத்திட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இவ்வேலைக்கு நிதி இன்னும் ஒதுக்கப்படவில்லை.

(இ) ஆம்.

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : தலைவர் அவர்களே, குறிப்பிடப்பட்டுள்ள சாலையானது, முதுகுளத்தூர்-அருப்புக்கோட்டைப் பகுதியில் ஜாதிக் கலவரங்கள் ஏற்பட்டபோது மத்திய அரசு அமைச்சரின் ஆலோசனையின் பேரில் போடப்பட்ட முக்கியமான சாலையாகும். இந்தச் சாலையை பொதுத்துறை எடுத்துக்கொண்ட பிறகு இதுவரையில் எந்தவிதமான ரிப்பேரும் செய்யப்படவில்லை. நான்காவது ஜந்தான்னத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு முன்பாக உடனடியாக இந்தச் சாலையை செப்பனிட வேண்டும். ஏறக்குறைய 40 பஞ்சாயத்துக்களை இணைக்கும் ராக்கியமான சாலையாக இது இருப்பதால், இந்த சாலையினுடைய ரிப்பேர் செலவை அரசாங்கம் ஏற்று செய்வதற்கு முன்வருமா?

[22nd October 1971]

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA: The road was constructed under "Security Measure Scheme" and was taken up for maintenance by the Highways and Rural Works Department.

The Collector of Ramanathapuram has reported that Narikkudi Union is a backward area, that Virudhunagar is a marketing centre and hence improvements to the Highways road from Narikkudi to Virudhunagar is quite necessary with a view to provide transport facilities to the backward area. The Collector has also reported that during the meeting held at Madras in January 1970 for finalising the Fourth Plan Part II Scheme, Thiru Thangapandian, M.L.C. stressed that this road work should be given top priority.

The Chief Engineer (Highways and Rural Works) has reported that the work has not been also included in the pruned Master Plan for Special Rural Works Programme in Drought areas drawn up for Ramanathapuram district. He added that the work will be recommended to Government for consideration in the future State Roads Part II proposals subject to availability of funds and relative priority.

Cottage Industries

* 14 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state the amount spent for the development and promotion of cottage industries in the State during the years 1968-69, 1969-70 and 1970-71?

குடிசைத் தொழில்கள்

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாவுிற்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

இம் மாநிலத்தில், குடிசைத் தொழில்களை வளர்க்கவும், ஊக்குவிக்கவும், 1968-69, 1969-70, 1970-71-ஆம் ஆண்டுகளில் செலவிடப்பட்ட தொகை எவ்வளவு?

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: There are five different kinds of small scale industries, Sir. Firstly, there are cottage industries, secondly, there are village industries, thirdly, there are rural industries, fourthly, there are industries, which are known as handicrafts, and fifthly there are rural arts and crafts. Unless the hon. Member is specific as to what he has in mind, it is not possible for me to furnish the information required by him.

THIRU G. SWAMINATHAN: Sir, I learn that the question the hon. Member has asked is about the promotion of cottage industries.

THE HON. THIRU Si. Pa. ADITANAR: Sir, in that case, the question ought to have been addressed to the Hon. the Minister for Industries who is in charge of cottage industries.

[22nd October 1971]

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு: தலைவர் அவர்களே, குடிசைத் தொழில், கிராமத் தொழில் என்று ஜந்து விதமான தொழில்கள் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். ஒன்றுக்கு ஒன்று உள்ள வித்தியாசம் என்ன என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார்: என்ன வித்தியாசம் என்பதை என்னாலும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. ஆகவே அதைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டிய பொறுப்பும் என்னிடம் இல்லை.

MR. CHAIRMAN: Questions 15, 16, 17 and 18 are postponed.

Questions are over.

[NOTE:—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II. GOVERNMENT RESOLUTION.

Ratification of the Constitution (Twenty-fourth) Amendment Bill, 1971.

4-10
p.m.

THIRU G. VASANTHA PAI: Mr. Chairman, Sir, I rise to oppose the amendment proposed for abridgement of the Fundamental Rights and Article 13 of the Constitution. Sir, I feel that our country is a federation, and the integrity of the Federation and the independence of each of the units have to be preserved at all costs instead of concentrating all power in the hands of Parliament. Sir, the Fundamental Rights Chapter—Chapter III of the Constitution—was brought in with a special object by the people, who, dedicating themselves to justice, equality, fraternity and liberty, gave to themselves, a Constitution under which we, the several people of India—in Parliament and in the State Assemblies—have to converge and work, abiding by the spirit of the Constitution as well as the letter of it. Sir, we have taken an oath in this House as well as in the Assembly in the different States and in Parliament by which we have agreed to abide by the Constitution of India as by law established and if we feel that the Constitution needs some change in regard to the Fundamental Rights Chapter, the proper recourse for us is not to override the will of the people by virtue of the temporary authority which has been given to us for a period of five years and arrogate to ourselves the power which the people did not want to give up. Sir, the power that the people gave us was circumscribed by the very important condition that we should abide by the Constitution of India. Every Member of the Assembly, every contestant for a seat in the Assembly or the Upper House, takes the oath before the Returning Officer that he will abide by the Constitution of India. Everyone of us, when we come to the House, take the oath that we shall abide by the Constitution of India, and then the Ministers in addition, take the oath that they will carry out the will of the people in accordance with the Constitution as by law established. Sir, I want to refer to the different oaths that are taken under Schedule III. Under Schedule III of the Constitution,

[Thiru G. Vasantha Pai] [22nd October 1971]

Sir, a Minister takes the oath that he will faithfully and conscientiously discharge his duties as a Minister and he will do right to all manner of people in accordance with the Constitution and the law, without fear or favour, affection or ill-will.

An oath taken by a Member is :—

“ I will bear true faith and allegiance to the Constitution of India as by law established and I will faithfully discharge the duty upon which I am about to enter ”.

The Judges, on whom as one of the three Sovereign bodies under the Constitution, namely, the Executive, the Legislature and the Judiciary, the Constitution has enjoined the duty to uphold the laws, without fear or favour, take the oath :—

“ I will bear true faith and allegiance to the Constitution of India as by law established, that I will duly and faithfully and to the best of my ability, knowledge and judgement perform the duties of my office without fear or favour, affection or ill-will and that I will uphold the Constitution and the laws ”.

So, Sir, while a Member says that he will abide by the Constitution as by law established, the Hon. Ministers take the oath that they will do everything necessary for the people in accordance with the Constitution of India and the Judges take the oath that they will uphold the Constitution and the laws of the land. Sir, different powers have been envisaged, different oaths have been prescribed and different duties in different realms have been prescribed by the Constitution. Now, Sir, when a political unsettlement in this country was about to take place in the 1967 elections and the Presidentship was in contest, unfortunately, the Chief Justice of India, who ought not to have done so, resigned his office and accepted the candidature for Presidentship. Just before that, he gave the judgement in the Golaknath's case. What he did then has been confused with what he did thereafter and sought to be inter-related and characterised as a political judgement. With great respect to politicians who describe it as a political judgement, I want this House to differ from them and say what the Hon. Chief Justice of India did in his capacity as Chief Justice was certainly something totally different from his action in resigning the high office of Chief Justice and contesting for the high office of the President. Unfortunately, his pronouncing the judgement and his standing for election have been joined up and linked together. Thus, one of our great Chief Justices who sat on the Bench in this country has come into disrepute and his judgement has been characterised as a political judgement. I would like this House not to be taken away by that sort of propaganda against one of the most eminent Judges of the Supreme Court. In this connection, I want to say only one thing. We have got Article 31 on the acquisition of “ Property ” in the Constitution. All the commotion arising in this country is because of Article 31 and 31-A by which the right to property was or is sought to be interfered with and limited by various

22nd October 1971] [Thiru G. Vasantha Pai]

State Legislation. After all, the Fundamental Rights Chapter does not include only the right to property. If the right to property is to be attacked, if the Princes are to be asked to disgorge themselves of their unearned wealth, which has accumulated for ages, without compensation, the Supreme Court has held that it is against the spirit and the letter of the Constitution. If the decision of the Supreme Court is not satisfactory, there are other ways of referring the matter to the people as in Switzerland by a Referendum or Initiative. The people could be asked whether Article 31 or 3-A should be there. People's opinion could be ascertained in some such way. But why should we, as Members, duly elected by the people who include the minorities as well as the majority, take upon ourselves the responsibility or arrogate to ourselves, the authority of amending the Constitution within the premises of which we have been enjoined to function as a legislative body?

Sir, my respectful submission to this House is that no amendment to the Constitution is really within the competence of the Parliament in relation to the Fundamental Rights. The highest Court in the land—the Supreme Court—has by a majority of 6:5 held that the Fundamental Rights Chapter including Article 31 is outside the purview of the Constitutional amendment. We should see that we respect the law as laid down by the Supreme Court and under Article 144 of the Constitution, that all authorities, civil and judicial in the territory of India, act in aid of the Supreme Court. We should respect the judgement as an interpretation of the Constitution and we should not impute motives to the Judges who have no power to defend themselves in Legislatures.

My respectful submission is that there are methods and ways by which we can get rid of the anomaly caused by interpretations regarding Article 31-A. I am not for a moment defending the Princes or anybody else who have enormous property and do what they like with the property. I am thinking of these rights which are reserved with the people either under Article 19 of the Constitution, abolition of untouchability under Article 17, or Educational and Cultural rights under Articles 29 and 30, the right of equality before law under Article 14 and equality of opportunity in matters of public employment under Article 16. I am thinking of the rights under Article 20, double jeopardy under Article 21 and also rights against preventive detention which many of the Members here might have suffered.

The right that is agitating the politicians, is only one right, the right to property in the Constitution about which a furore has been raised and the Princes and others have gone to the Supreme Court and obtained a judgment in their favour. The real thing has to be judged with reference to the several Fundamental rights which people have desired to be ensured to them when electing or nominating candidates to Parliament. I am just referring to those rights. I shall briefly refer to Articles 14, 15 and 16.

[22nd October 1971]

MR. CHAIRMAN : The Ruler of Junagadh spent 80 lakhs of rupees for the marriage of his dog.

THIRU G. VASANTHA PAI : I congratulate him on doing so, because dogs are more faithful than human beings. Further, when he spends that money, it goes to all others who are poorer than himself. I was referring only to Articles 14 and 15 which give protection against discrimination. Then I was referring to Article 17 which says that untouchability should be abolished. Then Article 18 prohibits the conferment or receipt of titles from foreign Government not being of a military or academic distinction. Article 19 is the most important Article in our Constitution and it guarantees the right to freedom of speech and expression, to assemble peaceably and without arms and to form associations or unions, subject to restrictions in the interests of sovereignty and integrity of the country. Sir, by saying that the Parliament has the power to curb this right, in this welfare State where there are so many public undertakings, the Parliament can say that there shall not be any Unions or Associations of employees or strike as in the Communist countries. It is against this that I raise my objection because the people should have the right to form associations, unions, or to strike and they should have the means to agitate for their rights, whether they are Government servants or members of unions belonging to public sector undertakings. Clause (c) of Article 19 of the Constitution specifically guarantees the right to form associations or unions and there can be restrictions only in the interests of sovereignty and integrity of the country. To-day the Government at the Centre has one complexion and tomorrow the Government at the Centre, with an overwhelming majority, may have another complexion and it may come out with an amendment of the Constitution. I have heard it said in regard to the French Constitution, when a foreigner went to France, and asked for a copy of the Constitution, the bookseller seems to have told him "We do not sell periodicals here," and asked him to go to a News Stand.

The French Constitution was being amended quite frequently and it had become everyday news rather than a Constitution or a Statute book. As Lord Action said, "All power corrupts, and absolute power corrupts absolutely". The Constitution is a document which safeguards the rights of the minorities. The Constitution is the only safeguard for persons who may be deprived of their freedom by the whims of the Executive. When the power of the Parliament is derived from the Constitution, the sacred Fundamental Rights guaranteed under the Constitution should not be allowed to be easily abrogated or abridged by a Parliamentary majority or by a majority of one-half of the number of States. Sir, Thiru Era. Chezhiyan and Thiru Manoharan moved an amendment in the Parliament to the effect that 75 per cent of the States should be consulted before the Fundamental Rights are amended. But the Parliament was not willing to accept it. They said that 50 per cent majority would be sufficient. Then

[Thiru G. Vasantha Pai] [22nd October 1971]

what happens is that a simple majority of the whole of India could upset the Constitution. I think we must refer the matter to the people and ask for their opinion in regard to Article 31 separately and I am sure there will be unanimity of opinion to make a change in Article 31. The other Articles stand on a different footing. Article 19 gives right to form associations or unions, to move freely throughout the country, to practise any profession or to carry on any occupation, trade or business, subject to possession of any qualifications prescribed. Article 20 provides for protection against double jeopardy in respect of conviction for offences. Article 21 provides for protection of life and personal liberty and Article 22 provides for protection against arrest and detention. In this context, I would like to refer to the celebrated judgment of Lord Atkin in *Liversidge v. Sir John Anderson*. An alien was sought to be clamped inside the prison under Preventive Detention by the Secretary of State of the United Kingdom. In the celebrated dictum of Lord Atkin, in his dissenting judgment, the Law Lord said, "Even amidst the clash of arms the laws are not silent and they speak the same language in war as in peace." Sir, our Constitution speaks the same language in war and in peace. It guarantees Fundamental Rights. It guarantees to the citizens the rights which had been denied to them for over 300 years under the British rule. Sir, it is possible for us to say that the citizens' will should be changed. We cannot claim to represent the entire body of citizens, because many of us have come elected only by a simple majority over our rivals. We do not by ourselves represent the whole body of citizens in the country. I, therefore, exhort the Members of this House that they should call for a referendum on this question and that they should not lightly accept the amendment which has been circulated to us for acceptance. Thank you, Sir.

* தவத்திரு தெய்வகிராமணி அருணாசல தேசிகர் (குன்றக்குடி அடிகளார்) : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்திய அரசியல் சட்டத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்ட 24-வது திருத்தம் இந்திய அரசியல் வரலாற்றிலே ஒரு திருப்பு மையமாகும். வரலாற்றுச் சிறப்புடைய ஒரு திருத்தம் இது. இந்தத் திருத்தம் எதிர்கால நிலைமைகளுக்கு அடிகோலுவது ஆகும். மக்களுடைய பேராதரவைப் பெற்ற திருமதி இந்திரா காந்தி பாராளுமன்றத்தில் இந்தத் திருத்தத்தை நிறைவேற்றவும், தமிழக மக்களின் பேராதரவைப் பெற்ற டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் தலைமையில் உள்ள தமிழக சட்ட மன்றம் இந்தத் திருத்தத்திற்கு இசைவு அளிக்கவுமான இந்தத் தருணத்தில் நான் இதில் பங்குபெற்றுப் பேசுவதற்கு வாய்ப்புக் கிடைத்தமைக்கு மகிழ்கிறேன். மத உரிமை என்ற ஆண்டவனை வணங்குகிற உரிமை நாட்டிலே அடிப்படை உரிமையாக இருக்கிறது. ஆனால் சொத்து உரிமை என்பது நாமாக ஏற்படுத்திக்கொண்ட உரிமையாகும். மனிதனின் அடிப்படை உரிமையாகச் சிலவற்றை ஏற்றுக்

[தவத்திரு தெய்வசிகாமணி அருணாசல
தேசிகர் (குன்றக்குடி அடிகளார்)]

[22nd October 1971]

கொண்டிருக்கிறோம். கல்வி அறிவு பெறுகிற உரிமை, உழைக்கிற உரிமை, கலாசாரத்தைப் பெறுகிற உரிமை, ஆகியவற்றை நாம் அடிப்படை உரிமைகளாக வைத்திருக்கிறோம். அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால், அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கு எந்தவிதமான மாறுதலும் தேவையில்லாமல் இருந்திருக்கலாம். ஆனால் கோல்கநாத் வழக்கின் தீர்ப்பின் விளைவாக இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கு ஒரு திருத்தம் தேவை என்பது தெரியும். ஆகையினால் தான் இச்சட்டத்திற்கு ஒரு மாற்றம் செய்வதற்குக் கொண்டுவரப்பட்டது என்பதை விட குறிப்பாக ஏற்கெனவே இருக்கிற அரசியல் சட்டத்திற்கு உயர் நீதிமன்ற நடுவர்கள் கொடுத்த விளக்கம் இருக்கிறதே, அது பிழைபட இருந்ததானாலே, அதற்கு இன்னது தான் பொருள் என்று கூறுவது இந்தத் திருத்தத்தின் நோக்கமாக இருக்கிறது என்பதை நான் நினைவுபடுத்த ஆசைப்படுகிறேன். எவ்வாறெனில் 1956-ம் ஆண்டிலே மக்கள் மன்றத்திற்கு, பாராளுமன்றத்திற்கு அரசியல் தலைவராக ஆசைப்படுகிறேன். எவ்வாறெனில் 1958-ம் ஆண்டிலே மக்கள் மன்றத்திற்கு—பாராளுமன்றத்திற்கு அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு உரிமையுண்டா, இல்லையா என்பதைப் பற்றி ஒரு வினா எழுந்தது. அதன் விளைவாக நீதி மன்றத்திற்கு ஒரு வழக்குச் சென்றது. இந்த வழக்கை சங்கரிப் பிரசாத் வழக்கு என்று கூறுகிறார்கள். அதற்குப் பின் 15 ஆண்டுகள் கழித்து இதே மாதிரியான வழக்கு மீண்டும் நீதி மன்றத்தின் தீர்ப்புக்கு வந்தது. அந்த வழக்கு சஜ்ஜல்சிங் வழக்கு எனப்படும் இந்த வழக்கில் அடிப்படை உரிமைகளை மாற்றுகிற உரிமை இந்திய அரசிற்கு உண்டா என்கிற ஐயக்குறி எழுப்பப்பட்டு நீதி மன்றத்திற்கு வந்தது. அதன் மீது கிடைத்த தீர்ப்பின் விளைவாக ஜமீன்தாரி ஒழிப்புச் சட்டம், நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் ஆகியவற்றைக் கொண்டு வர முயற்சித்தார்கள். அப்படிக் கொண்டு வந்து வெற்றி பெற்றார்கள். இது வரை கொண்டுவந்த சட்டங்கள் செல்லுபடியாகும் என்று கோல்கநாத் வழக்கில் தீர்ப்புச் சொல்லப்பட்டது. ஆனால் எதிர்க்காலத்தில் செய்யப்படுகிற சட்டங்கள் செல்லுபடியாகாது என்ற ஒரு தீர்ப்பையும் சொன்னார்கள். அதன் விளைவுதான் இந்தத் திருத்தம். இந்திய அரசியல் சட்டத்திற்குக் கொண்டு வரப்பட்ட திருத்தம் தவறு என்று கூறிவிட்டு, நேற்றைய சட்டங்களை வேண்டுமானால் ஒப்புக்கொள்வது, இனிமேல் கொண்டு வருபவைகளை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டோம் என்ற முறையிலே ஒரு தீர்ப்பு வந்தது. இது நீதி மன்ற மரபுகளிலே சரியானதாகத் தோன்றவில்லை நேற்றைய உயர் நீதி மன்ற தீர்ப்புத் தான். இன்றைய தீர்ப்பின் உறுதிக்கால். இது தான் சமூக வழக்கம். இதுதான் பரம்பரை பரம்பரையாக இங்கே நடந்துகொண்டு வருகிற முறையாகும். நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வசந்தபாய் அவர்கள் பொதுவாக என்ன சொல்கிறார் என்றால், இந்த மன்றத்தின் உறுப்பினர்களும், அமைச்சர்களும்

[தவத்திரு தெய்வசிகாமணி அருணாசல
தேசிகர் (குன்றக்குடி அடிகளார்)]

22nd October 1971]

அரசியல் சட்டத்தின் மீது அதைக் காப்பாற்றுவதற்காக உறுதி மொழி எடுத்துக்கொள்கிறோம். அந்த நிலையில் இந்தச் சட்டத்தை நம்முடைய விருப்பத்திற்கு இணங்க மாற்றுவதற்கு முயற்சி செய்வது சரியானதல்ல என்ற ஒரு வாதத்தை வைத்தார்கள். திருக் கோவில்களில் இருந்து வருகிற வழக்கத்தை நான் நண்பர்களுக்கு, மற்ற உறுப்பினர்களுக்கு நினைவுபடுத்துவது நன்றாக இருக்கும். நேற்று வரை திருக் கோவில்களில் ஒரு மூர்த்தி பூசனைக் குரியதாக, மக்களின் வழிபாட்டிற்கு, வணக்கத்திற்கு உரிய ஒன்றாக இருக்கலாம். ஆனால் அதில் ஒரு அச்சம் ஏற்பட்டுவிட்டது. விசர்ஜனம் ஏற்பட்டு விட்டது என்று அதை மாற்ற வலியுறுத்தி கொண்டுவந்து விட்டால், பிறகு அந்த மூர்த்திக்கு அந்தச் சிலைக்கு மரியாதையில்கூட வணக்கத்திற்கு பூசனைக்குரியதாக இருக்கும் வரையில் வழிபடுவதுக்குரியதாக வைக்கப்பட்டிருக்கும். பின்னப்பட்டு விட்டது என்றால், அந்தத் தகுதியை இழக்கிறபோது அதை வெளியே கொண்டு வந்து மாற்றி, புதிய உருவத்தை வைத்து விட்டால் அதற்குத் தான் மரியாதை இருக்கும், அதைத் தான் வழிபடுவார்கள். அதே போல அரசியல் சட்டமும். நாட்டு மக்களின் தேவைகளை நிறைவு செய்யக்கூடிய முறையிலே அமைகின்ற வரையில் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறோம். ஒரு காலத்தில் செய்யப்பட்ட அரசியல் சட்டத்தின் மீது உறுதி எடுத்துக்கொள்வதானாலே அதற்கு எப்போதும் கட்டுப்பாட்டிற்கு வேண்டும் என்று யாரும் உறுதி மொழி எடுத்துக்கொள்வதில்லை. அந்தச் சட்டம் அமுலில் இருக்கும் வரை அந்தச் சட்டத்திற்குப் பூரண மரியாதை கொடுக்க உறுப்பினர்களும், அமைச்சர்களும் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். எப்படி மதிப்பிற்குரிய மூர்த்திக்கு முறையாக மரியாதை கொடுக்கப்படுகிறதோ அது போல இந்தச் சட்டத்திற்கு மரியாதை கொடுக்க நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால் இந்தச் சட்டத்திற்கு முறையாகப் பாராளுமன்றம் ஒரு திருத்தத்தைச் செய்கிறபோது அனைத்து உரிமைகளும் அதற்குள் வந்து விடுகின்றன என்பது தான் திரு. வசந்த பாய் அவர்களின் வழக்கிற்கு நான் சொல்லக்கூடிய செய்திகள். பாராளுமன்றத்தில் எல்லோரும் கூடி இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிற திருத்தம் பெரும்பான்மை உறுப்பினர்களுடைய இசைவை வைத்து மாற்றப்பட்டால் அதற்குப் பிறகு அதற்கு எந்தவிதமான எதிர்ப்பும் இருக்க முடியாது என்பதைத் தான் நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வசந்தபாய் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். மக்களின் அடிப்படை உரிமைகள் என்றும் காப்பாற்றப்பட வேண்டுமென்பது சிறப்புக்குரியது. மக்களின் உரிமைகள் என்பது பாராளுமன்றம் என்பது முறையாகக்கூடி வகுக்கின்ற வகைமுறைகள், நெறிமுறைகளாகும். இப்படித்தான் அவைகள் தோன்றுகின்றன. அரசாங்கங்கள் என்பன இப்படித் தான் தோன்றுகின்றன. தேவைக்கேற்ற உரிமைகள் எப்போதும்

[தவத்திரு தெய்வசிகாமணி அருணாசல
தேசிகர் (குன்றக்குடி அடிகளார்)]

[22nd October 1971]

மதிக்கப்பெறும். ஆனால் தாமதம், தேவையற்ற சட்டங்கள் மக்களின் இசைவை இழந்து விடும். எந்த எந்தச் சட்டங்கள் வேண்டும் என்பதை மக்கள் தான் சொல்ல வேண்டும். ஒருவர் தகுதி, திறமைக்கு ஏற்ற செல்வத்தைப் பெற்று விளங்க வேண்டும். தகுதி திறமைக்கு ஏற்ற உழைப்பு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ஒருவர் தகுதியான செல்வத்தைப் பெற்றால் தான், அது சிறப்புடையது; இல்லையென்றால் அது கேடு உடைத்து என்று திருவள்ளுவர் கூறியிருக்கிறார். ஒருவர் அவருடைய தகுதி, திறமை, உழைப்பு ஆகியவற்றின் அளவிற்குச் செல்வத்தை அதிகமாகப் பெற்றிருந்தால், அது நியாயமாகும் என்று வள்ளுவர் பெருந்தகை கூறியுள்ளார். நாடு சிறக்கத் தாழ்விலா செல்வர் வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். அவர், நெஞ்சத்தின் ஆக்கம் என்றும் கூறியுள்ளார். நாட்டு மக்களுக்குப் பொறுப்புள்ள அரசு இந்தமுறை மாற்றத்திற்குரியது என்று நினைக்கிறது. எனவே இதை மாற்றுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்கிறது. வள்ளுவரின் ஆணை இன்று செயலுக்கு வருகிறது. ஆக்கமுள்ள செயலாக மாறுவதற்கு கால்கோள் நடக்கிறது. இந்தத் திருத்தம் அப்படிப்பட்ட கால்கோளாகும். தனி மனிதன் உரிமை என்பதை மாற்றி சமுதாயத்தின் உரிமை என்று செய்யப்படுகிறது. இது மிக, மிகச் சாதாரணமானது. இதைக் கண்டு அச்சப்படத் தேவையில்லை. தனி மனிதன் இல்லாமல் சமுதாயம் எப்படி வந்தது என்று சிலர் வீம்புக்குக் கேட்கலாம். அது அல்ல கேள்வி. பொதுவாக தனி மனிதனுடைய உரிமைகள் இணைந்துதான் சமுதாயத்தின் உரிமையாக மாறுகிறது. தனி மனிதன் உரிமைகள் இருக்க வேண்டும். ஆனால் அது சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பயன் உள்ள வகையில் அமைந்திருக்க வேண்டும். சமுதாயத்தின் வளர்ச்சிக்கு அது உறுதுணையாக இருக்கும் வரையில்தான் அது நியாயமானதாக இருக்க முடியும். தனி மனித உரிமை என்பது எந்தக் காணத்தைக் கொண்டும் சமுதாயத்தின் நலனுக்குத் தடையாக இருக்கக்கூடாது. இப்படி அமைத்தால்தான் அது சமுதாய அடிப்படை உரிமைகளுக்கு மேன்மை செய்து ஆதரிக்கத் தக்கதாக இருந்து உறுதிப்படும். மேலும் சமுதாயத்தின் உரிமைகளை அடிப்படையாக வைத்து அமைகிற சட்டங்கள்தான் தனி மனிதனுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாத்து அவனுடைய வாழ்வு வளர்வதற்கு ஊட்டமளிக்கும் திறன் கொண்டதாக இருக்கும். அதற்கு எப்போதும் பாதுகாப்பு இருக்கும். இதற்கு சமுதாய நீதி என்று பெயர் சொல்லலாம். உரிமைகளிலேயே மிகச் சிறந்தது குடியரிமையாகும். இந்தக் குடியரிமை எல்லா வகையிலும் வளர்வது சிறப்புடையதாகும். குடியரிமையின் விளைவாக சமூகத்திற்கு உரிமைகள் வழங்கப்படுகின்றன. இந்த பொதுவாக நம் நாட்டு மக்களுக்குக் குடியரிமையைக் கற்றுக் கொள்ளும் ஆர்வம் போகியதாக உருவாகவில்லை என்பதை வாக்காளர் பட்டியலில் வலியச் சென்று சேர்க்க முயற்சி எடுத்துக்

[தவத்திரு தெய்வசிகாமணி அருணாசல
தேசிகர் (குன்றக்குடி அடிகளார்)]

22nd October 1971]

கொள்ளாத அடிப்படையிலிருந்து உணர் முடிகிறது. இந்தத் திருத்தத்தின் மூலம் பாராளுமன்றம் அரசியல் சட்டத்திற்கு ஆக்கம் தரும் மாற்றங்களைச் செய்ய உரிமை பெறுகிறது. அது தேவையெனக்கருதும் திருத்தங்களைச் செய்ய உரிமை பெறுகிறது. அது மட்டுமல்ல, இந்த நாட்டின் சமூக, பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கு மிகச் சிறந்த கேந்திரம் பாராளுமன்றம் என்பது உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. சமுதாயம் வளர்ந்துகொண்டிருப்பதற்கு ஏற்ப மாறுதல் தேவை. அந்த மாறுதலை இயற்கையாக வரவேற்று அனுமதிக்காது போனால் மக்கள் பொங்கியெழுந்து புரட்சியால் மாற்ற முயற்சிப்பர். இதைத்தான் பிரஞ்சு புரட்சி, பாஸ்டன் தேரீர்ப் புரட்சி, சோவியத் புரட்சி, இந்தியச் சுதந்திரப் புரட்சி ஆகியவற்றின் மூலம் உணர் முடிகிறது. முக்கியமாக இப்போது இப்படிக்கான் பொங்கியெழுந்து கிழக்கு வங்க மக்கள் புரட்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். நண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் பழமை, புதுமைபற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். பழமையும் புதுமையும் ஒரு வரையறைக்குட்பட்டது. உயிர்ப்புள்ள ஒன்றாக இருப்பது. உயிர்ப்புள்ள பழமைகூடி காலத்தால் போற்றப் பட்டு விளங்கும். புதுமையின் உயிர்ப்புள்ள தன்மையிலிருந்து பழமை தெம்பு பெறத் தவறுது. அதே போலப் புதுமை பழமையில் உள்ள ஊட்டத்தை எடுத்துக் கொள்ளத் தவறுது. இது தான் பழமை, புதுமை நியதி. இந்த முறையில் மாற்றங்களைச் செய்யத் தவறிவிடுவோமானால் புரட்சி தோன்றும். நாடு விடுதலை பெற்று 25 ஆண்டுகளாகியும் எல்லோருக்கும் எல்லாம் என்ற உயர்ந்த சமநிலைச் சமுதாயம் உருவாகவில்லை. பாரதியார் கூறிய இந்தப்பாற்ற மனப்பான்மை மலரவில்லை. இந்த மாற்றத்திற்கு வேண்டிய வழிவகைகளைக் காண பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை என்றால், அது எப்படிப் பரிபூரண சுதந்திரம் என்று கருத முடியும்? இது வாழ்க்கையில் நல்ல வழி காணாதவனிடம் அது அவன் தலைநிதி என்பதை விடக் கொடுமையானதாகும். உயர்ந்த சட்டம் என்பது பெரும்பான்மை பான மக்களுக்கு நன்மை செய்வதாக இருக்க வேண்டும். அப்படியே நாட்டில் ஏற்படும் அரசியல், சமூக, பொருளாதார மாற்றங்களைக் கணிக்காது. அந்தச் சூழ்நிலைகளுக்கு ஏற்ப நாட்டு மக்கள் நல்வாழ்வு பெற வழி தேடாத அரசு எவ்வளவு நல்ல அரசாக இருந்தாலும் கேடுறும் என்று இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே திருவள்ளுவர் கூறினார். “நாடோறும் நாடிமுறை செய்யா மன்னவன் நாடோறும் நாடிக் கெடும்” என்றார். நாடோறும் நாடிக் கெடும் என்று நேற்றுச் சொல்லியிருந்தாலும், இன்றையச் சூழ்நிலைகளுக்கும் அது ஓரளவு சரியாக இருக்கிறது என்று குறிப்பிடவிரும்புகிறேன். நாடோறும் நாடிக் கெடும் என்று சித்தரித்துள்ளார். உயிர்ப்புள்ள இந்தத் திருத்தம் பாராளுமன்றத்தில் வருவது காலத்திற்கு ஒப்ப ஏற்புடையது பயனுள்ளது என்ற நம்பிக்கையை நாட்டு மக்களிடத்திலே

[தவத்திரு தெய்வசிகாமணி அருணாசல
தேசிகர் (குன்றக்குடி அடிகளார்)]

[22nd October 1971]

ஏற்படுத்த வேண்டியது அரசியல் தலைவர்களின் கடமை. மறந்தும் இந்தத் திருத்தத்திற்கு எதிர்ப்பு உணர்ச்சி உண்டாகாமல் நாட்டு மக்களை உருவாக்க வேண்டும் என்று சிறந்த அரசியல் தலைவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். பாராளுமன்றம் நாட்டு மக்களின் அடிப்படைச் சிக்கலை ஆராய்ந்து அதற்குரிய சட்டங்களைச் செய்யாமலிருப்பது வளரக் கூடிய ஒரு செடியை அதனுடைய சிறிய பருவத்தில் அதற்கு ஒரு கூடு செய்து அதற்குள் வைத்து விட்டு அது வளர்ந்து கூண்டுக்குள்ளேயே இருக்க வேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தப்படுத்துவது போன்றது ஆகும். மேலும் இந்திய சமூக, பொருளாதார வாழ்க்கை முறைக்கான திட்டங்களை நிறைவேற்றும்போது, ஒருவர் வந்து நாட்டின் உயர்ந்த பாராளுமன்றத்திற்கு இப்படிச் சட்டங்களை உருவாக்குவதற்கு உரிமையில்கூட, பாராளுமன்றத்திற்கு வெளியே இருக்கிற ஒரு அமைப்பிற்குத்தான் அதிக அதிகாரம் என்று நிர்ணயிப்பது சிறந்த மக்களாட்சி என்று இருக்க முடியாது. முன்பு அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திற்கு நான்காவது திருத்தம் வந்த போதும் இதே நிலைமை. 17-வது திருத்தம் வந்த போதும் இதே போன்ற நிலைதான் உருவாகியது. 17-வது திருத்தம் எளிதாக நிறைவேறி விடவில்லை. இந்த நாட்டின் சிறப்பு மிக்க நேருஜி அந்தத் திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்தபோது, அதற்கு ஏற்பட்ட எதிர்ப்பை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் கொள்கை நெறி முறைக் கோட்பாடு 36 முதல் 51 வரையில் உள்ள பிரிவில் மக்கள் நலன் கருதிச் செய்ய வேண்டியவைகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இவைகளைச் செயல்படுத்தவே இன்றைக்குத் திருத்தம் தேவைப்படுகிறது. இந்த நாட்டில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற உறுதி மொழியினை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால் இந்தத் திருத்தத்தை நிறைவேற்றுவது போனால் செய்ய முடியாது. ஏற்கெனவே உள்ள அரசியல் அமைப்பின் உண்மையான பொருளை உச்ச நீதி மன்றம் ஏற்காததால் இந்தத் திருத்தம் தேவைப்படுகிறது. அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் அமுலுக்கு வந்த நாளிலிருந்து கடந்த 20 ஆண்டுகளில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்கள் மன்றம் மக்களின் அடிப்படை உரிமைகளைத் தடுத்துவிடவில்லை. ஜனநாயகத்தைக் கெடுத்து விடவில்லை. இவ்வாறிருக்க இனி மக்கள் மன்றம் அவ்வாறு செய்யலாம் என்று வாதிடுவது பொருத்த மற்றதாகும். மேலும் மக்களின் மீது நம்பிக்கை வைத்து 21 வது திருத்தம் மேற்பட்ட அனைவருக்கும் வாக்களித்துள்ளோம். நாம் மக்கள் பிரதிநிதிகள் மீது அவநம்பிக்கை வைத்து ஜனநாயகத்தைக் காக்க மாட்டார்கள் என்று கூறுவது நமக்கு ஜனநாயகத்தின் அடிப்படையில் நம்பிக்கையில்லை என்ற கருத்தாகும். இந்த 24-வது திருத்தத்தினை நிறைவேற்றுவது நாட்டின் வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாத ஒன்றாகும். எதிராகச் சொல்லப்படும் ஒரே வாதம் இந்த வரம்பற்ற அதிகாரம் தவறாகப் பயன்படுத்தப்படும்

[தவத்திரு தெய்வசிகாமணி அருணாசல
தேசிகர் (குன்றக்குடி அடிகளார்)]

[22nd October 1971]

என்பது. இந்தத் திருத்தம் மக்கள் சமுதாயத்திற்கு எதிராகப் பயன்படுத்துவதற்காக இல்லை என்பது உண்மை. கடவுள் என்ற பெயரைக் கூட சிலர் தவறாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அதற்காக கடவுளை வேண்டாமென்று சொல்ல முடியாது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள்கூட கடவுளை மாற்ற வில்லையா என்று கேட்டார். கடவுள் இயல்பிலேயே மாறக்கூடியவர்தான். பழமைக்கும் புதுமைக்கும் பற்றியதாய் இருப்பவர்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : கடவுள் 10 தரம் மாறியிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள்.

தவத்திரு தெய்வசிகாமணி அருணாசல தேசிகர் (குன்றக்குடி அடிகளார்) : தலைவரவர்கள் கூட கடவுள் 10 தரம் மாறியிருப்பதாகச் சொல்கிறார். கடவுள் மாறுகிறவர்தான். நம்புகிறவர்கள் தான் மாறமாட்டேன் என்கிறார்கள். அவர்கள் எளிதில் மாறுவதில்லை. சாமி வரம் கொடுத்தாலும் பூசாரி வரம் கொடுப்பதில்லை என்று சொன்னதற்குக் காரணம் கடவுள் வரம்பற்ற கருணை உடையவர் என்பதற்காகத்தான். இந்தக் கடவுளின் வரம்பற்ற கருணையைக் கூடத்தான் பத்மாகூரன் உபயோகப்படுத்திக் கொண்டான். ஆனால் அந்த வரலாற்றில் உள்ள ஒரு உண்மையை மறந்து விடக் கூடாது. சிவ பெருமான் பத்மாகூரன் கோரிய உரிமையை வழங்கினார். வழங்காமல் இருக்க சிவ பெருமானுக்கு உரிமை இல்லை. வழங்கப்பட்ட உரிமையை பத்மாகூரன் தவறாகப் பயன்படுத்திய போது அவன் ஒடுக்கப்பட்டான். தவறாகப் பயன்படுத்தியதால் அவன் அழிந்துபோனான். இந்த நாட்டு மக்களுக்கு சூழ்நிலைகளுக்கேற்ப உரிய சட்டங்களைச் செய்துகொள்ள, திட்டங்களைத் தீட்டிக்கொள்ள ஒரே அமைப்பாக இருக்கின்ற பாராளுமன்றத்திற்குத் தடையற்ற உரிமை இருக்க வேண்டும். அந்த உரிமை வழங்குவதில் யாரும் எதையும் இழுக்கவேண்டிய திட்டமில்லை. அந்த உரிமையை, முறைகளை பயன்படுத்துவதை இந்த நாட்டு மக்கள் சக்தி கவனித்துக்கொள்ளும். இந்த நாட்டு மக்கள் சக்தி அவர்கள் நினைப்பது போல் ஏமாளியாக இருக்கவில்லை. பொது மக்கள் ஜனநாயக வளர்ச்சியில் அரசியல் முதிர்ச்சியில் பிற நாட்டு மக்களுக்குக் குறைந்தவர்களில்லை என்பதை அண்மையில் நடந்த தேர்தலில் ஜயமறத் தெரிந்துகொள்ள முடிந்தது. எவ்வளவுதான் கடுமையான பிரச்சாரங்கள் செய்தாலும், நாட்டு மக்களைத் திசை திருப்பி விடுவதற்கில்லை என்று தெரிந்தது. மக்கள் தெரிந்து, தெளிந்து வாக்குரிமையைப் பயன்படுத்திவருகிறார்கள். இந்தத் திருத்தத்தின் மூலம் பாராளுமன்றத்திற்குத் தரப் பெறும் அதிகாரத்தை அந்தப் பாராளுமன்றம் தவறாகப் பயன்படுத்தினால் தட்டிக் கேட்க, நியாயம் தேடிக் கொள்ளக்கூடிய உணர்ச்சி மக்களிடத்தில் இருக்கிறது என்று நம்புகிறோம். இனி வரும் சமுதாயமும் ஆற்றல் பெற்றே விளங்கும் என்ற நம்பிக்கை உண்டு. ஆகையினால் இந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் 24-வது

தவத்திரு தெய்வசிகாமணி அருணாசல
தேசிகர் (குன்றக்குடி அடிகளார்)

[22nd October 1971]

திருத்தத்தை உளமாற வரவேற்கிறோம். தனி மனித உரிமை தேவையுடையது என்று சொன்னால், சமுதாயத்தின் நலனும் உரிமையும் முதன்மைப்படுத்தப்படவேண்டும். பாதுகாக்கப் பெற வேண்டும். நாட்டு மக்களுக்குத் தனி மனிதன் சொத்துரிமையை விட நாட்டுடைமை தான் மேலானது என்ற நிலையில் நாட்டு மக்களிடத்தில் சக்தி வளர வேண்டும். இந்திய சமூக அமைப்பில் பாராளுமன்றம் உயர்ந்த அதிகாரத்தை உடையதாக எப்போதும் விளங்கவேண்டும். பாராளுமன்றத்திற்கு வெளியே இருக்கும் எந்த ஒரு அமைப்பிற்கும், அது எதுவானாலும், பாராளுமன்றத்திற்கு மிஞ்சிய அதிகாரம் இருப்பது நல்லதல்ல. பாராளுமன்றம் முறை கோடாக நடந்தால், மக்கள் சக்தி அதைக் கவனித்துக்கொள்ளும். அதற்குரிய ஆற்றல் இந்திய நாட்டு மக்களுக்கு உண்டு. இது வரலாறு காட்டும் படிப்பினை. இந்த நாட்டு மக்கள் பொது நெறிக்கு எதிராக அந்த அராஜகத்தை எதிர்த்துக் கிளர்ச்சி செய்து மாற்றும் வலிமை பெற்று விட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கையைப் பூரணமாகப் பெற்றிருக்கிறோம். அரசியல் சட்டத்திற்குரிய 24-வது திருத்தம் மூலம் பாராளுமன்றத்திற்குக் கொடுக்கப் பெறும் அதிகாரத்தைத் தவறாகப் பயன்படுத்தக் கூடிய சந்தர்ப்பம் வரவே வராது என்ற நல்ல நம்பிக்கையிருக்கிறது. இந்தத் திருத்தம் இன்றைய கால கட்டத்தில் நவீன முடியாதது, அவசியமானது, வரலாறுதேவை. இல்லாவிட்டால் நாட்டிற்கு நல்லதல்ல. இவ்வளவு காலம் கடந்தாவது இந்தத் திருத்தத்தைக் கொணர் வந்த பாராளுமன்றத்திற்கு நமது பாராட்டு. அதனை இசைந்தளிக்கும் இந்தப் பேரவைக்கு நன்றி கூறி இந்தத் திருத்தத்தை உளமாற வரவேற்கிறேன்.

THIRU A. R. DAMODARAN : Mr Chairman, Sir, I wish I could be as categorical as my hon. Friend Thiru Vasantha Pai in saying that Parliament does not have the sovereign power to amend the Constitution. As an advocate—as a lawyer of great repute, probably he has ample material to justify his statement. But, I do not wish to get entangled in all these legal squabbles, although I have tried to understand the various points of view that have been expressed in the Lok Sabha and the Rajya Sabha by distinguished Barristers, by distinguished Statesmen and by distinguished politicians when they have argued this question. The right to amend the Constitution, on good authority, is vested in the Parliament. There can be no doubt about it, because in all the written Constitutions of the world, it has been stated by eminent jurists, and judicial pronouncements have also been made that if the Constitution is unchangeable, it could meet with only one end and that is, it will be either totally wrecked by a revolution or the entire administration of the country will be in shambles. However, in considering the twenty-fourth amendment, the question is sought to be over-simplified by asking us "Do you

22nd October 1971] [Thiru A. R. Damodaran]

or do you not agree that the Parliament has the sovereign power to amend the Constitution and particularly Part III of the Constitution wherein the Fundamental Rights have been enshrined? In connection with this question, we must consider the consequences and the implications of the twenty-fourth amendment. While I may accept that the Parliament has the right to amend the Constitution and perhaps even the Fundamental Rights, in no Constitution in the world is a change in the Constitution permitted to be made by easy methods. Every Constitution has in-built safeguards whereby special majorities are required and in certain Constitutions of the world, there is a due process for referring the matter either to a referendum or subjecting it to some other long-drawn out process because it has always been felt that unlike simple legislation, any Constitutional amendment should be made after a great deal of thought and hesitation because what we are doing may alter the very structure of society and its rights. Therefore, when I say that I have certain mental reservations about the twenty-fourth amendment, let no Member think that I question the right of Parliament to exercise its sovereign power to amend Part III of the Constitution. However, I must point out that we already have in article 368 and its proviso that in respect of amendments to certain articles of the Constitution wherein the Federation-State relationship is brought into question or wherein the States' rights are brought into question or wherein the Lists are brought into question, there is the due process by which fifty per cent of the States have to give their assent before a Constitution amendment is brought forth. Sir, I very much wish, as has already been mentioned by the previous speakers, my hon. Friends Thiru Swaminathan and Thiru Vasantha Pai, that we were able to move in this House a resolution to the effect that any Constitutional amendment pertaining to the amendment, abridgement or repeal of the Fundamental Rights in Part III of the Constitution should have required a Constitutional majority, whether it is two-thirds of the number of States representing two-thirds of India's population, or whether it is three-fourths of the number of States representing three-fourths of India's population and the matter should have been left to the States. Unfortunately, Sir, our States' representatives in Parliament, with the exception of those from Tamil Nadu, did not find it right to support this very crucial amendment which was given by the representatives of the Dravida Munnetra Kazhagam in the Lok Sabha with the result that Thiru Manoharan had to withdraw his amendment.

THIRU K. RAJARAM : The amendment was put to vote and rejected.

THIRU A. R. DAMODARAN : He pressed the amendment but obviously suffered the fate in view of the large majority which the ruling party had at that time. It is unfortunate, Sir, because I consider that while Parliament may have the right to amend Part III of the Constitution, in certain important substantive

[Thiru A. R. Damodaran] [22nd October 1971]

matters where individual rights as well as social rights are concerned, the States must have the authority to approve by three-fourths majority any amendment which is likely to affect the rights of individual citizens in the States. Sir, all of us have contested elections and I have been a regular student of the elections from 1952 over the past five or six General Elections and I have always found.....

MR. CHAIRMAN : Still you are the hon. Member is a student of elections.

THIRU A. R. DAMODARAN : Yes, Sir, I am still a student I have found that although we had attributed a certain status and prestige to the Lok Sabha seats there is no doubt whatsoever that it is in the contest to the State Assembly that elections are made and un-made. I, therefore, feel that the representatives of the State Assemblies are in closer touch with the people. This is not to cast any reflection on the Members of Parliament; but I would only wish to state that Members of the State Legislature, particularly in the Lower House, elected on direct franchise, are in a better position to appreciate the rights of individual citizens in the States and I, therefore, feel that even though the time may not be opportune at present for the Hon. the Chief Minister to move a Government Resolution, an appropriate time will be taken, preferably before February 1972, in view of the fact that even the three-fourths majority that we contemplate may very well be achieved if the swing goes in favour of the people of the ruling party in the four or five States where elections are likely to be held. We must take an opportunity to press and I think we will have the support of the other States on this very important matter. I was referring to the fact that while the 24th amendment may be an enabling provision empowering Parliament to amend any part of the Constitution, there are certain consequences that are likely to flow from this twenty-fourth amendment which, in my opinion, would have disastrous effects, if Parliament should seek to carry out its aim as they have already indicated in the twenty-fifth amendment which has been submitted, although not yet passed by the Lok Sabha.

Sir, my hon. Friend Thiru Arumugasami made an impassioned speech yesterday and quoted various authorities to deride what he termed property rights. It is a fashion now-a-days that one cannot be progressive if one did not deride property rights. One must say that men of wealth, men industry, and men who earn are all people who have contributed very little to society and it is only the people who have agitated in the streets or outside the factions that are really contributing to the welfare of our people.

(Thiru M. Arumugaswami rose)

Sir, I do not yield. The hon. Member can make his comments after I have finished my speech. I shall answer all those points later, Sir.

22nd October 1971]

THIRU M. ARUMUGASWAMI : The hon. Member has been misquoting my speech.

THIRU A. R. DAMODARAN : Then, the hon. Member is quite welcome to quote his speech correctly.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி : தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொத்து உண்டாக்குபவர்களெல்லாம் தொழிற்சாலை அதிபர்களும் நிலம் வைத்திருப்பவர்களும் தான் அவர்கள்தான் சொத்தை சம்பாதிக்கிறார்கள், உண்டாக்குகிறார்கள் என்ற கருத்திலும் தெருவில் சத்தம் போடுபவர்கள் சொத்தை உண்டாக்குவதில்லை என்ற கருத்திலும், நான் ஏதோ தெருவில் சத்தம் போடுபவர்கள்தான் சொத்தை உண்டாக்குவது போன்ற கருத்தை வெளியிட்டது போலச் சொல்லி இங்கே அதற்குப் பதில் தந்தார்கள். சொத்தை உண்டாக்குபவர்கள் தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் தான். அவர்கள்தான் சொத்திலலாது இருக்கக் கூடிய ஒரு பெரும் கூட்டம். நிலம் வைத்துள்ள நிலச் சுவாந்தாரர்களும் பெரும் ஆலை அதிபர்களும் சொத்தை உண்டாக்குவதாக நான் கருதவில்லை, ஜனங்களும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

THIRU A. R. DAMODARAN : The hon. Member has misquoted me trying to quote himself. When I said men of Industry, I was not referring to men who had established industries I was saying "men of industry" which means all people who work. That was the only distinction I made. My hon. Friend Thiru Arumugaswami derided the concept of property. I went to make an observation here because I do not believe in being hypocritical in my beliefs. I believe in property rights. I think, the Hon. Prime Minister also, when she replied to a question on the eve of the General Elections when a newspaper man asked her whether she was thinking of extinguishment of property rights, said in horror, "By no means. We are not going to interfere with property rights in that fashion. All that we are thinking of is about the big monopolists who have a stranglehold on the economy". What I refer to Thiru Arumugaswami is that he went even to a greater length than the Hon. Prime Minister who is supposed to be the first socialist of our country to-day and said that only earned income should be treated as property to be retained, and that inherited property and other forms of property should be compulsorily taken over by the Government, preferably without paying compensation. I think I have understood him correctly. Sir, I am mentioning to him that there is already a distinction between earned income and unearned income. Probably he is not as income tax assessee and he is not aware of these differences. But many of us who are already paying wealth tax and probably will pay the estate duty when we die know that there is a substantial difference between income earned and unearned income in the estate. I only wish to mention that we should not perpetually bring

[Thiru A. R. Damodaran] [22nd October 1971]

property rights into contempt. It is wrong and I would like to quote as example the United Kingdom because it is, in my opinion, a premier socialist country in the world to-day. I will not quote examples from Soviet Russia or from Communist China. They are countries with which we can never compare ourselves. They have no written Constitution and no democratic methods of election, though there is election held.

THIRU G. VASANTHAPAI : There are written constitutions in both Russia and China.

THIRU A. R. DAMODARAN : When there is an election held to elect the President of the country, 99.6 per cent of the people vote for a particular person. They may have a written Constitution, they may have Election Commissioners, they may have General Elections but the result you can write well before the election date. I do not want to say more than that. I quote examples of the United Kingdom because I think, we are all aware of the fact that there are two strong parties in the United Kingdom—one which is called the Conservative Party and the other which is called the Labour Party which is the premier Socialist Party. In the United Kingdom also they have the Monopolists and Restrictive Trade Practices Act. They have also taken steps to curb monopolies. They have also taken steps to control the means of production by nationalising industries, important industries and financial institutions. I would like to state, for the information of the Members, how the United Kingdom has set about doing it. When the Bank of England was nationalised, the compensation that was paid by the United Kingdom to the shareholders of the Bank of England was at market value on the basis of the stock-exchange values of the Bank of England share. In addition to that, the yield that was being given to those shares by the Bank of England was also taken into account and Government Bonds were issued carrying 3 per cent interest on an amount four times the nominal face value of the Bank of England stock. This is in so far as the Bank of England is concerned. I refer to this because in the debates that have taken place in Parliament, there have been Members of the Communist Party who have said that in the nationalisation of Indian Banks, the amount of Rs. 90 crores paid as compensation was far in excess, that it should not have been paid over and that it should have been only 10 to 15 crores. I am aware that there are many who advocate a ceiling on land, a ceiling on urban property, a ceiling on jewels, perhaps, a ceiling on industrial shares and on the number of industries. It all depends on whether we are going to advance or whether our people are going to be made poorer and poorer. At the same time, we must not forget that social justice means that fair compensation should be paid in respect of such acquisition proposals. I was referring only to the Bank of England. In the case of the National Coal Board, £ 380 million was paid for what was the actual coal value and payment

22nd October 1971] [Thiru A. R. Damodaran]

was made for other assets and in the end a total of £ 700 million was paid for the nationalisation of the Coal Industry. The British Transport Corporation—Sir, I am sorry, the Hon. the Transport Minister is not here—which nationalised passenger traffic paid market prices of the shares of those companies and took into account the average dividend yield for the past five years. In the case of the British Electrical authorities, compensation was paid in the form of bonds at stock exchange values—and stock exchange value means market price. In the case of the Iron and Steel Corporation, the most important key industry which was nationalised by the Labour Government, de-nationalised by the Conservative Government and re-nationalised by the Labour Government, bonds were issued by the Government of the United Kingdom at stock exchange value which was the market value plus average yields. I think that in spite of the support that we give to the 24th amendment, even the Government of Tamil Nadu has recognised that in acquiring any property or in taking over fleet operators' passenger carriages, as is witnessed by the Bill, which is being brought forth tomorrow—compensation has to be fixed at market value. I am very glad that we have not sought to be expropriatory, as some people have recommended, but that the recognition of the principle has been made rejecting the totalitarian concept that persons owning above a certain number of buses or a certain number of houses or certain acreage of land do not deserve any sympathy at all. In fact it is wrong to attribute the various ills that exist in our country to-day to the so-called growth in monopolies and to the so called wealthy sectors as if they have been in any way responsible for the maladministration that has been taking place for the past 24 years of our national existence. We nationalised the Life Insurance Corporation in the year 1956. At that time, our socialists said that there was a vast amount of money in the Life Insurance Corporation which was being misused by the private sector and overroft Rs. 1,450 crores of the funds of the Life Insurance Corporation were handed over to the Government of India for investment in its Five-Year Plans but this was not enough. Again in 1968, the Bank Nationalisation issue came up and we were told that these enormous funds in the hands of private people resulted in economic imbalances and unless this money was taken over by the Government of India, there would be no permanent improvement in the life of our people. That has also been done. Sir, we have invested thousand crores of rupees in the Hindustan Steel which still runs at an annual loss of Rs. 60 crores. We have taken over so many other industries but unfortunately in all these concerns we have not been able to get that much money which could have been invested for the benefit of the poorer people. As a direct consequence of the 24th amendment, hints have also been given by very progressive Ministers at the Centre, principally the Communist block in the Union Cabinet, Thirumathi Nandini Satpathi, Thiru K. R. Ganesh and Thiru I. K. Gujral, that the monopoly of the Press is so great that individual freedom is in danger.

[22nd October 1971]

THIRU M. ARUMUGASWAMI : Thiru Rangunatha Reddi, Sir.

THIRU A. R. DAMODARAN : My hon. Friend knows the partywise membership to a much better extent than I do. It is true that I have omitted Thiru Rangunatha Reddy. I shall include him also.

Already, Sir, hints have been given that there is a monopolistic Press in India that the Press barons are dictating what our people should or should not do and that this monopolistic Press has to be broken. The enormous misuse of Constitutional powers that is likely to result from the twenty-fourth and twenty-fifth amendments will be seen in the course of the next one or two years. My Friend has already referred to the various Fundamental Rights or natural rights, inherent rights absolutely unamendable by any Government viz., freedom of speech and expression, freedom of assembly and freedom to form trade unions freedom to workshop and freedom to start educational institutions, etc., etc. The most important freedom of all is the freedom of the press and we are told that not more than 5 per cent of the share will be held by any company or individual editor of a newspaper to be elected every year and that 50 per cent of the shares should be given to the workers and the working journalists. All these would curb the independence of the Press in India and this is one of the direct consequences of the 24th and 25th amendments.

Another wonderful suggestion has come again from one of the progressive five. I do not know whether it was from Shrimathi Nandini Satpathy or from Shri K. R. Ganesh. That was in reference to the fact that various businessmen, I believe, went under Articles 32 and 226 of the Constitution with Writ Petitions to the High Court, because of the Government taking action against them for alleged economic offences. Shri K. R. Ganesh—I do not know whether it was Shri Gujral—came out with the wonderful suggestion that these two Articles should also be amended so that the business people—people in trade and commerce and people in industry—could not seek recourse to Writs in the High Courts or in the Supreme Court in connection with economic offences. Sir, these are all the examples of what is likely to come in the near future and if I have ventured to point out these dangers, it is because I want the Tamil Nadu Government and particularly the Dravida Munnetra Kazhagam Government to realise that here are totalitarian trends in the country and that under the guise of progressive legislation, there is a real danger to the really democratic parties in which I include Thiru Arumugasami's party, the Praja Socialist Party or the United Socialist Party as it is now called. There is the danger if the democratic parties falling into the trap of the totalitarian parties, principally the Communist Party, whether or is right, left, middle left, natural or any other colour and were in the danger of our being pressurised into the adoption of the so-called progressive measures which are really likely to ruin the social fabric

22nd October 1971]

of our country. While I have therefore, expressed my limited support to the twenty-fourth amendment, I wish to point out that in spite of such threats, I hope that this Government will be very particular in seeing that in any future legislation that they may bring whether it is celling on land or on urban property, or whether it is the acquisition of industrial concerns or the acquisition of Motor Vehicle Transport or the acquisition of any form of property, this just and fair principle is prevented and that adequate compensation or at least reasonable and fair compensation is paid to those whose property is taken over under those legislations. It is impossible for us to argue that just because 90 per cent of the people do not have any property at all, the very concept of property rights is wrong. If that is so, every form of savings is liable to be attacked in this country. My hon. Friend Thiru Arumugasami might think that the seven or eight acres of land that he holds today is an insufficient quantity. But there are millions of agricultural labourers in Thanjavur district who do not have even 10 square feet. They are the persons who are likely to come up—if we keep on condemning all property rights,—they are the people who are likely to come up and say "Let up reduce the ceiling to 30 cents of land". We must educate our people into saving, into acquiring property and it is from this angle that I welcome the Government's attempts to build new houses for the slum dwellers in Madras City and we must encourage respect for the concept of property. When I say property, I am not referring to the people who have 50 or 100 lakhs of rupees but those who have invested in the Life Insurance Corporation 30 or 40 thousands of rupees and those who have invested in Provident Fund or other form of savings. Let us not assume that all these savings, wealth and property will not be subjected to the same attack as other forms of property are subjected today. Thank you, Sir.

திரு. டி. கே. ஷண்முகம் : மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் தமிழ்வேள் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் முன் மொழிந்த 24-வது திருத்தத் தீர்மானத்தினை மன நிறைவோடு ஆதரித்து வரவேற்பதோடு அதன் மீது நில கருத்துக்களைச் சொல்ல எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் இத்தீர்மானத்தை வரவேற்று மிக அருமையாக, தெளிவாக, தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்லிய கருத்தையும் எழுத்துக்கு எழுத்து மிக மகிழ்ச்சியோடு நான் வரவேற்கிறேன். தவத்திரு அடிகளார் அவர்கள் இன்றைய தினம் தக்க முறையிலே நல்ல இலக்கியச் சான்றுகளை எடுத்துக் காட்டி மிக அருமையாக உரையாற்றினார்கள். அவர்களுடைய உரையினையும் மிக மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன்.

நம் இந்திய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை உருவாக்கிய அரசியல் நிர்ணய சபையும் அதன் உறுப்பினர்களும் வயது வந்த வாக்காளப் பெரு மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் ஆவ்வர்.

[திரு. டி. கே. சண்முகம்] [22nd October 1971]

அன்றைக்கிருந்த சட்டமன்றங்களின் மூலமாகத் தான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள். கட்சிகளுக்கும் அரசியல் பொருளாதாரக் கொள்கைகளுக்கும் அன்று முதலிடம் தரப்படவில்லை. மதவாரி அடிப்படையிலே அரசியல் நிர்ணய சபை உறுப்பினர்கள் அன்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். எனவேதான் நடைமுறையிலுள்ள அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் பல்வேறு திருத்தங்களைப் பெற்றுத் தீர்வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு ஆளானது. இந்தத் திருத்தத்தினை வரவேற்கும் இதே நேரத்தில் இந்தத் திருத்தத்தினால் மட்டும் நாம் கனவு காணும் . . .

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவரவர்களே, ஒரு விளக்கம். அரசியல் நிர்ணய சபை மத வாரி அடிப்படையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படவில்லை. அப்போதிருந்த மாநிலச் சட்டசபைகளின் பிரதிநிதிகளாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுச் சென்றார்கள்.

திரு. டி. கே. ஷண்முகம் : எதிர்க் கட்சித் தலைவருடைய உரையினை மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கிறேன். ஆனால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது மத வாரி அடிப்படையில் தான் அமைந்தது என்று வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

இந்தத் திருத்தத்தினை வரவேற்கும் அதே நேரத்தில் இந்தத் திருத்தத்தினால் மட்டும் நாம் கனவு காணும் சோஷலிசக் குடியரசினை அமைத்திட முடியுமென தமிழரசுக் கழகத்தாராகிய நாங்கள் நம்பவில்லை.

(Thiru G. Swaminathan, Vice-Chairman in the Chair.)

இந்தக் குறைகள் அனைத்தும் வேரோடு களைந்தெறியப்பட வேண்டுமானால், புதிய அரசியல் நிர்ணய சபை ஒன்றினை நாம் அமைத்தாக வேண்டும். அந்த மன்றம் இப்பொழுது நடைமுறையிலுள்ள அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை மாநிரியாக வைத்துக்கொண்டு, தேவைப்படும் எல்லா மாறுதல்களோடும் கூடிய ஒரு புதிய அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை உருவக்க வேண்டும். இதுவே தமிழரசுக் கழகத்தின் கோரிக்கையாகும். நாடாளுமன்றத்திற்கும் சுப்ரீம் உயர் நீதி மன்றத்திற்கும் இடையே அடிக்கடி போராட்டம் நிகழ்வதை நாம் கண்கூடாகக் கண்டு விட்டோம். நீதிக்கும் நிர்வாகத்திற்கும் இப்படி அடிக்கடி பூசல்கள் நிகழ்வது விரும்பத்தக்கதல்ல. இந்தப் பூசல்கள் இந்த 24-வது திருத்தத்திற்குப் பிறகும் தோன்றிக்கொண்டு தான் இருக்கும். இந்தப் பூசல்கள் தோன்றாமல் இருப்பதற்கான வழி வகைகளைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டியது நம் அனைவரின் கடமையாகும்.

அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் முதல் விதிலேயே "இந்தியா ஒரு சோஷலிசக் குடியரசு நாடு" என்பதைத் தெள்ளத் தெளிவாகக் கூறிவிட வேண்டும். அப்படிச் கூறிவிட்டால்தான் அந்தப் புனிதமான தத்துவம் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தால் அங்கீகரிக்கப்பட்டதாகிறது. புரட்சிகரமான பாதையில் சோஷலிச

[திரு. டி. கே. ஷண்முகம்] [22nd October 1971]

சமுதாயம் அமைக்கப் போவதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் நாம் சொத்தரிமை பற்றிய பகுதியைத் திருத்துவதோடு நிறைவு பெற்று விட இயலாது. மத்திய அரசு நன்கு சிந்தித்துச் செய்ய வேண்டியது, வயது வந்த வாக்காளர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு புதிய அரசியல் நிர்ணய மன்றத்தை உடனே உருவாக்க வேண்டியதாகும்.

நம் முதல்வர் அவர்கள் அரசியல் சட்டத் திருத்தங்களையும் மாநிலச் சுயாட்சிப் பிரச்சினையையும் ஒன்றாக இணைத்துக் குழப்பிக் கொள்ள வேண்டாமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். எனவே அதைப்பற்றி நான் பேச விரும்பவில்லை. முதல்வர் அவர்களுடைய அழுத்தமான லட்சியப் பிடிப்பிலே எங்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. அந்த விளக்கத்தினை ஏற்றுக்கொண்டு இன்னும் பொறுத்திருக்க நாங்கள் சித்தமாக இருக்கிறோம் என்றாலும், தமிழரசுக் கழகத்தின் சார்பில் எனது கருத்தினைக் கூற இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி இந்தத் திருத்த மசோதாவினை வரவேற்று அமைகிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தின்மீது பேசுகிற நல் வாய்ப்பினைத் தந்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்தத் தீர்மானம் இந்திய அரசியல் சட்டத்தின் 368-வது பிரிவில் சில பகுதிகள் திருத்தப்படவேண்டிய அவசியத்தைக் குறித்து வந்திருக்கிற மசோதாவாகும். அந்தப் பிரிவுகள் 3, 13, 17 ஆகியவை. இதற்கு முன்பு இந்திய அரசியல் சட்டம் 23 தடவைகள் திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது வந்திருப்பது 24-வது திருத்தமாகும். எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் திரு. வசந்த பை அவர்கள் கூறினார்கள். இந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் மீது 'ஓத்' எடுத்துக்கொள்ளுகிறவர்கள், அதாவது அமைச்சர்களும் மற்ற உறுப்பினர்களும் அரசியல் அமைப்புச் சட்ட அடிப்படையில் உறுதிமொழி எடுத்துக் கொண்ட பிறகு, அச் சட்டத்தை மாற்றுவது நியாயம் இல்லை, பொருத்தம் இல்லையென்று கூறினார்கள். என்னுடைய கருத்து நாம் 'கான்ஸ்டிடியூஷனை' அடியோடு தூக்கி எறிந்து விடவில்லை. We are not at all annihilating the constitution. It is merely an amendment.

அரசியல் சட்டத்தைத் தூக்கி எறிந்துவிட்டோம், நாம் எடுத்துக்கொண்ட உறுதிமொழிக்கு மாறாகச் சில காரியங்களைச் செய்து விட்டோம் என்று அவர் கூறினார். ஆனால் அரசியல் சட்டம் தூக்கி எறியப்படவில்லை. அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால் அந்தச் சட்டத்திற்குப் பல்வேறு வகையான திருத்தங்கள் தற்காலிகமாகத் தேவை. நாட்டு மக்களுக்குத் தேவைப்படுகிற துணுக்கமான சில சட்டங்களைச் செய்ய பாராளுமன்றத்துக்கு உரிமை இருக்க வேண்டும் என்பது தான் அடிப்படை நோக்கம். இப்போது பாராளுமன்றத்தில்

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்] [22nd October 1971]

இருக்கிற உறுப்பினர்கள் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது யாவரும் அறிந்த உண்மை. ஆனால் மெஜாரிட்டி வேண்டாமா, 'பீப்பிள்ஸ் ரெபரண்டம்' எடுக்க வேண்டாமா என்று கேட்டார்கள். அவற்றைவிட பல காரியங்களுக்கு 'பீப்பிள்ஸ் ரெபரண்டம்' எடுப்பது இல்லை. நாம் கூட மதுவிலக்குச் சட்டத்தை சஸ்பென்டு செய்து விட்டோம். 'ரெபரண்டம்' எடுத்தோமா? இல்லை. இவர்கள் 5 வருஷம் தானே ஆட்சியில் இருக்கப் போகிறார்கள். என்னைக்கும் நிரந்தரமாக இருக்கிறவர்கள் அல்ல. ஆகவே இவர்கள் இதைச் செய்யலாமா என்று கேட்கலாமா? 5 வருஷம் ஆட்சியில் இருந்தாலும் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்தால், அதற்குச் சில சட்டங்கள் குறுக்கீடாக இருந்தால், மக்கள் நலனைக் காப்பாற்ற அவர்கள் வாழ்க்கைத்தரம் உயர அவைகளைத் தூக்கி எறிய பாராளுமன்றத்துக்கு உரிமை இருக்க வேண்டும். அது நியாயம். ஆகவே இப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் வருவது மிகவும் நியாயம். இதற்கு முன்னால் இருந்த மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்கூட முதலமைச்சரானவுடன் நாட்டு மக்களுக்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்று மனதில் உருவாக்கிக்கொண்டு வருகிறேன். அப்படி உருவாக்கி வருகிறபொழுது எவ்வளவோ இடைபூறுகள், சட்டங்கள், நியதிகள் என்னைத் தடுக்கின்றன, நாம் இந்த நாட்டு மக்களுக்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணுகிறோமோ அந்த நல்ல காரியங்களைச் செய்ய இயலாததற்கு பல சட்டங்கள் தடையாக இருக்கின்றன என்று சொன்னது என்னுடைய கவனத்துக்கு வருகிறது. அப்படிப்பட்ட சில தடைகள் இருப்பதால்தான், அரசியல் சட்டத்திற்குச் சில திருத்தங்கள் கொண்டுவர வேண்டியிருக்கிறது. "பண்டமெண்டல் ரைட்ஸ்" புனிதமானது, அவைகளை மாற்றலாமா என்று சொல்லுகிறார்கள். எதை "பண்டமெண்டல் ரைட்ஸ்" என்று சொல்லுகிறார்கள்? நான் சொக்காய், வேஷ்டி போட்டுக் கொள்ளுவது "பண்டமெண்டல் ரைட்ஸ்". இதற்கு இடையூறுக இதைத்தான் போட்டுக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னால் அது எப்படி புனிதமான தன்மையாகும்? வீட்டில் ஒரு விசேஷம் என்று சொன்னால் சாணிப்பிள்ளையார் வைக்கிறோம். அன்றையதினம் அது 'சேக்ரட்'. புல், குங்குமம் வைக்கிறோம். அடுத்த சாயங்காலம் தூக்கி எறிந்து விடுகிறார்கள். அதனால் புனிதத் தன்மை போய்விடுகிறதா? காலை 10 மணிக்குப் பிள்ளையார் தேவை. அப்போது சாணியால் செய்தார்கள். மாலையில் தேவையில்லை. தூக்கி எறிகிறார்கள். அது போல பழைய காலத்தில் சட்டம் இருந்தது. இப்போது புதிய முறையாக இந்தச் சட்டம் தேவைப் படுகிறது. இதற்குப் பெரிய ஆராய்ச்சி தேவையில்லை. நாம் எங்கோ பல நாடுகள் பிரச்சனைகளைப்பற்றிப் பேசுகிறோம், சோவியத் நாட்டில் இப்படி இருக்கிறது, லண்டனில் இப்படி இருக்கிறது, அமெரிக்காவில் இருக்கிற கான்ஸ்டிடியூஷன் இப்படி இருக்கிறது என்று. அந்த அரசியல் அமைப்புச் சட்டங்கள் அந்த அந்த நாட்டின் சூழ்நிலைக்கேற்ப இருக்கலாம். இந்தியாவிற்கேற்ப,

22nd October 1971]

நம்முடைய சூழ்நிலைக்கேற்ப நம் மக்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு வேண்டிய நிலைமையை ஏற்படுத்துவதற்கு கான்ஸ்டிடியூஷன் எப்படி இருக்க வேண்டுமோ அந்தத் தன்மையில் வைத்துக் கொள்ளுவது தான் முறையாகும். அந்தப் பரிபூரண எண்ணத்தின் அடிப்படையில் இந்த அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சட்டம் நம்மைப் போன்ற சில அறிவாளிகள் செய்தது. யாரோ செய்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லவில்லை. அதைப் போல இப்போது உள்ள அறிவாளிகள் இந்தக் காலத்திற்கேற்ப அது தப்பு, இதை வைத்தால் தான் இந்த நாட்டுக்கு உருப் படியான பல காரியங்களைச் செய்ய முடியும் என்று சொல்லும் பொழுது, நீங்கள் அதில் அச்சம் கொள்வது ஏன்? மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. எ. ஆர். தாமோதரன் சொத்து உரிமை பற்றிச் சொன்னார்; 30 சென்ட் கூட ஆகிவிடுமோ என்று. அது வேறுகதை. அதைப்பற்றிச் சொல்லத் தயாராயில்லை. சொத்து உரிமை என்பது நாம் கஷ்டப் பட்டு சம்பாதிக்கிற சொத்தாக இருந்தால் பரவாயில்லை அதற்கு ஒரு போதும் ஆபத்து வந்துவிடாது. ஆனால் நம்முடைய அரசோ, மத்திய அரசில் இருக்கிற பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்களோ, எண்ணுவது என்ன? சமதர்மப் பாதையில் செல்லுகிறார்கள். நாட்டை சமதர்மப் பூங்கா ஆக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட பட்டீட் உரையில் சமதர்மப்பூங்கா என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிச் செய்ய சில திருத்தங்கள் தேவை. பழைய சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு புதிய காரியங்கள் ஒன்றும் செய்ய முடியாது. சமதர்மப் பாதையில் செல்ல வேண்டும். சமதர்மம் தேவை என்று சொல்லுகிறபோது, திடீரென்று கள்ளமார்க்கட்காரர்கள் தோன்றிவிடுகிறார்கள். லட்சாதிபதிகள் கோடீஸ்வரர்களாகி விடுகிறார்கள். அவர்களை எப்படித் தடுப்பது? இன்றைய தினம் சாதாரண ஆள். நாளைக்கு 5 லட்சத்துக்குச் சொந்தக்காரன். இவன் 17 லட்சத்துக்கு அறிபதி, நான்கு மோட்டாருக்குச் சொந்தக்காரன் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதை எல்லாம் அப்புறப்படுத்த வேண்டாமா? இதற்குச் சட்டம் தேவையில்லையா? ஆகவே தான் சொத்துரிமை என்று அதைப் பிடித்துக்கொண்டு என்னுடைய தனிச் சொத்துரிமை என்று சொல்லுவதற்குக் காலம் இடம் தரவில்லை. சில நேரங்களில் சொத்து உரிமைகளை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். சொத்துக்கள் பரவலாக்கப்பட வேண்டும். எப்படி பணம் பலரிடம் சுற்றிக் கொண்டு வருகிறதோ அதுபோல சொத்தும் சிலரிடம் சுற்றிக் கொண்டு வரவேண்டும். ஏதோ கடந்த காலத்தில் சம்பாதித்து விட்டோம். சம்பாதித்தது போதும், இருக்கும் வரையில் நியாயமாக வைத்துக்கொண்டு அனுபவிக்கலாம் என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கலாம். நியாயமான முறையில் சம்பாதித்திருந்தால் அது இருக்கும். வேண்டுமானால் வைத்துக்கொள்ளலாம். இல்லை யென்றால் ஏதாவதொரு சட்டத்தின்போட்டுப் பிரித்துக் கொடுத்து விடலாம். இவற்றின் அடிப்படையில்தான் இந்தத்

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்] [22nd October 1971]

திருத்தங்கள் செய்யப்படுகின்றனவே தவிர, இவற்றின் மூலம் மனிதனுக்கு ஏதோ ஆபத்து வந்துவிடுகிறது என்றால். அது அர்த்தமில்லாத பேச்சு என்று சொல்லிக்கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்திற்கு என் முழு ஆதரவையும் தெரிவித்துக்கொண்டு அமருகிறேன்.

[Thiru G. Swaminathan, Vice-Chairman in the Chair]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை: மாண்புமிகு உதவித் தலைவர் அவர்களே, இம்மாமன்றத்தில் நமது மாண்புமிகு முதல்வர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களால் முன்மொழியப்பட்ட இந்த அரசியல் சட்டம் 24-வது திருத்த மசோதாவின் தீர்மானத்தின் மீது என் கருத்துக்களைத் தெரிவிப்பதற்கான வாய்ப்பினை அளித்தமைக்கு மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

இந்த ஒப்புதல் தீர்மானத்தை மகிழ்ச்சியோடு, கடமை உணர்ச்சியோடு ஆதரிக்கும் நான் ஒரு செய்தியை நமது சமுதாயத்திற்கு இம்மாமன்றத்தின் மூலம் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன். சாதாரணமாக இரத்தப் புரட்சியின் மூலமே நடைபெறவேண்டிய ஒரு சமுதாய மாற்றத்தினைச் சட்டத்தின் மூலம், தீர்மானத்தின் மூலம் நாம் உருவாக்கிவருகின்றோம் என்பதைப் பெருமையோடு பொறுப்புணர்ச்சியோடு, சொல்லிக்கொள்ளலாம். உலகிலேயே இத்தகையதொரு சமுதாய மாற்றத்தினை இப்படிப்பட்ட முறையில் வெறும் சட்டத்தின் மூலமாகக் கொண்டுவரமுடிகின்றது என்பது பெருமைக்குரிய ஒன்றாகும். இந்தப் பெருமையில் இம்மாமன்றத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் பங்கு உண்டு என்பதையும் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இம்மாமன்றத்தில் பேசிய பல அங்கத்தினர்களும் பல அரசியல் சட்டக் கருத்துக்களை, துணுக்கங்களையெல்லாம் எடுத்து வைத்தார்கள். மாண்புமிகு திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் பேசும்போது இங்கிலாந்து நாட்டின் அரசியல் அமைப்புச் சட்டங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அங்கே பழக்க வழக்கங்களைக் கொண்டே சட்டம் உருவாகிறது. 'கன்வென்ஷன்ஸ்' என்று ஆங்கிலத்தில் சொல்லுவார்கள். இப்படிப்பட்ட 'கன்வென்ஷன்கள்' தான் அங்கே சட்டம். முன்பு நடந்ததையே அவர்கள் பாரம்பரியமாக வைத்துப் போற்றுகின்றார்கள். அது அவர்களுடைய மரபு. எழுதப்படாத சட்டங்களையே அவர்கள் வைத்துக்கொண்டு காலத்திற்கு ஏற்றபடி அவர்கள் மாற்றியமைத்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். இங்கிலாந்து நாட்டின் வரலாற்றில், 16-வது நூற்றாண்டு முதல் 18-வது நூற்றாண்டு வரையில் எடுத்துப்பார்த்தால், எட்டாம் எட்டாண்டு முதல் எல்லிபெத்து காலம் வரையில் வரலாற்று ஏடுகளைப் புரட்டிப் பார்த்தால், 'ஸூப்ரிமஸி ஆஃப் பார்லிமெண்டு' என்று சொல்லப்படும் பார்லிமெண்டின் முழு உரிமைகளை நிலைநாட்டுவதற்கு அவர்கள் கடந்த 200 ஆண்டுகளில்

22nd October 1971] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியைப் பார்த்தால், நாம் இந்த நாட்டில் நடந்து முடிந்த தேர்தலுக்குப் பிறகு ஒரு பெரும் புரட்சியை நடத்திக்கொண்டு வருகின்றோம் என்பது விளங்கும். இப்படிப்பட்ட ஒரு பெரும் சமுதாயப் புரட்சியை உருவாக்குவதில் தமிழகத்திற்கு, குறிப்பாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு, அதன் தலைவராகிய டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும் அவர்களுடைய முன் அணித் தலைமையினை ஏற்று அவர் பின்னால் தொண்டாற்றும் நாம் அனைவரும் பெரும் பொறுப்பேற்றிருக்கிறோம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டம் பார்லிமெண்டில் இன்று நிறைவேற்றப்படுகிறது என்றால் 1971-ம் ஆண்டுத் தேர்தலுக்குப் பிறகுதான் என்பதை நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை. இந்திரா காந்தி அவர்கள் மத்திய அரசில் அமர்த்தப்பட போகிறாரோ அல்லது வீழ்த்தப்படப் போகிறாரோ என்று யாரும் அறிய முடியாத நிலையில், தமிழகம், ஆட்சிப் பொறுப்பிலுள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அவர்களுக்குக் கைகொடுத்து அங்கமும் ஊக்கமும் கொடுத்த காரணத்தினால்தான் இன்றைக்கு அவர்கள் டெல்லியில் கொலு வீற்றிருக்க முடிந்தது என்பதை யாரும் மறந்திருக்க முடியாது. டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் அவர்களுக்குக் கொடுத்த ஆதரவின் காரணமாகத்தான் 1971-ம் ஆண்டுத் தேர்தலில் இவ்வளவு பெரும்பான்மையோடு மத்தியிலும் தமிழகத்திலும், சட்டமன்றத்திலும், பாராளுமன்றத்திலும் பெரும்பான்மை பெற்று அமைந்திருக்கிறது. இப்படி அமைந்த காரணத்தினால்தான், உலக வரலாற்றிலேயே பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டிய இச்சட்டத் திருத்தங்களைக் கொண்டுவர முடிந்தது. அமெரிக்கா போன்ற முதலாளித்துவ நாடுகளுக்கு இப்படிப்பட்ட புரட்சிகரமான மாறுதல் தேவைப்படாமலிருந்தாலும், இரத்தப் புரட்சியின் மூலம் இப்படிப்பட்ட மாறுதல்களை சீனா, ரஷ்யா போன்ற நாடுகளில் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். பல கோடிக்கணக்கான மக்கள் அப்படிப்பட்ட இரத்தப் புரட்சியில் தங்களைப் பலிகொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியின்றி கத்தியின்றி ரத்தமின்றி ஒரு பெரும் புரட்சியை நாம் நமது நாட்டிலே சட்டத்தின் மூலம் உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்றால், நாம் ஒரு புதிய சகாப்தத்தையே உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறோம் என்று நாம் பெருமைப்படலாம். இப்படிப்பட்ட மாறுதல்களைச் சொல்லாற்றலாலும் கருத்துத்தெளிவாலும் மக்கள் மத்தியில் கருத்தோவியங்களைப் பரப்பி அவர்களைச் சிந்திக்கச் செய்ததன் மூலம் 1971-ஆம் ஆண்டு ஆரம்பத்தில் நடைபெற்ற தேர்தலில் மத்தியிலும் தமிழகத்திலும் மேலும் பல்வேறு மாநிலங்களிலும் ஒரு புரட்சிகரமான ஆட்சியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம் என்பதை வன்மையோடும் பொறுப்புணர்ச்சியோடும் உரிமையோடும் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்போது உபதலைவராக வீற்றிருக்கும் மாண்புமிகு திரு. சாமிநாதன் அவர்கள் நேற்று தங்கள் உரையில் குறிப்பிட்டார்கள்.

[22nd October 1971]

THIRU A. R. DAMODARAN : On a point of order, Sir, if he mentions anything, would it be a reflection on the Chair or would it be a reflection on Thiru Swaminathan?

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : “ இந்தத் திருத்தத்தின் மூலம் அடிப்படை உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டு விடுவதற்கு, சொத்து உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டு விடுவதற்கு வழி வகுக்கப்பட்டுவிடும் என்று சொன்னால் தங்களுக்கு ஆதரவு கிடைக்காது என்று தெரிந்துகொண்டு இவற்றைச் சொல்லாமல், இப்படிப்பட்ட உரிமைகள் மட்டுமின்றி பேச்சு உரிமையை வைத்திருக்கவேண்டும், எழுத்துரிமையை வைத்திருக்கவேண்டும், பலர் ஒன்றுகூடி, கருத்துக்களைத் தெரிவிக்கும் உரிமை இருக்கவேண்டுமென்று கம்யூனிஸ்டு கட்சியும் சோஷலிஸ்டு கட்சியும் திருத்தம் கொடுத்தார்கள். ஆகவே இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தை ஆதரிக்கக்கூடாது என்று அவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். இவர்கள் ஆதரிப்பதை நாம் ஆதரித்தால் என்ன நேரும் என்பதை உலகறியும். எனவே இதை நாம் ஆதரிக்கக்கூடாது என்று வழக்கறிஞர்கள் நீதிமன்றத்தில் விவாதம் செய்வதைப்போல் சொன்னார்கள். வழக்கறிஞர்கள் என்னை மன் ரிக்கவேண்டும் இதைச் சொல்லுவதற்காக. கொலை செய்தவன் இருக்கிறான், வழக்கு நடைபெறுகின்றது. அவனுக்காக வாதாடு கின்றனர். அவன் குற்றவாளி இல்லை என்று அவனுக்காக ஒரு வழக் கறிஞரும், அவன்தான் கொலை செய்தான் என்று அரசின் சார்பிலே ஒரு வழக்கறிஞரும் வாதாடுகின்றனர். இருவர் வாதாடுவதிலும் ஒருவர் கூறுவதுதான் உண்மையாக இருக்க முடியும். ஆனாலும் இரண்டுபுறமும் அப்படி வாதாடுவதற்கு நீதிமன்றத்தில் உரிமை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அனால் அவ்வாய்ப்பு மக்கள் மன்றத் திற்கு இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். மக்கள் மன்றத்தில் உள்ள உணர்வோடு நீதியையும் நேர்மையையும் சமுதாய நல முன்னேற்றத்தையும் கொண்டு வரவேண்டும் என்று சொல்லு கின்றவர்கள்தான் அங்கே நிலை நிறுத்தப்படுகின்றார்கள். இதை நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை. இன்று சொத்துரிமை என்று சொல்லிக்கொண்டு அதைப் பாதுகாக்க சிலர் விழைகின்றார்கள். அப்படி விழையும்போது, சொத்துரிமை பறிபோவதுபற்றி நாங்கள் கவலைப்படவில்லை. ஆனால் பேச்சுரிமை பறிபோய் விடுமே, எழுத்துரிமை பறிபோய்விடுமே—நான் தவறான விளக்கம் சொல்லுவதாக யாரும் தயவு செய்து எண்ணிவிடக் கூடாது—அதைக் காப்பாற்றிக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லி அதற்காக வாதாடுவதுபோல் இதைச் சொல்லுகின்றார்கள் என்று தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆனால் நான் கூறுகின்றேன், பேச்சுரிமை என்பதோ அல்லது எழுத்துரிமை என்பதோ ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டுக்கோப்புக்குள்ள்தான் இருக்க முடியுமே தவிர நியதிக்குப் புறம்பாக இருக்க முடியுமா என்று யோசிக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட உரிமைகளுக்குத் தடைபோட பார்லி மெண்டுக்கு உரிமை கூடாதா? பேச்சுரிமை என்ற பெயரால் இந்த நாட்டின் சமுதாயத்தைக் குட்டிச்சவராக்கிவிடலாம் என்று

22nd October 1971] [திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை]

பாராவது நினைத்தால், அந்த நிலை உச்சக்கட்டத்தில் வரும்போது பார்லிமெண்டு தலையிட்டால் யாரும் தடுத்து நிறுத்திவிடுவதற் கில்லை. இப்படிப்பட்ட உரிமைகள் பறிபோய்விடுகின்றன என்ற விண் கூக்குரல் எழுப்பி ஜனநாயக முறைப்படி சாதாரண மக்களுக்குக் கிடைத்திடவண்டிய சாதாரண உரிமைகளைத் தடுத்து நிறுத்துவதன் மூலம் இன்றோ நாளையோ சர்வாதிகாரத் திற்கு வழி கோலினால், இதன் மூலம் மக்களை ஒரு இரத்தப் புரட்சியை மேற்கொள்ளும்படி செய்தால், அத்தகைய புரட்சிக்கு இன்று உரிமைகள் பறிபோய்விடுகின்றன என்று சொல்லுபவர் கள்தான் காரணமாக இருக்க முடியுமே தவிர வினாக, ஊர்வலம் நடத்துகின்றவர்கள்தான் இவற்றுக்குப் பொறுப்பு என்று என் போன்ற சாதாரணமான மக்கள் அதற்குப் பொறுப்பேற்க முடியாது. எனவே இரத்தப் புரட்சியை வா வா என்று அழைத்துக் கொண்டுவரவர்கள் பிற்போக்கு வாதிகள், முதலாளிகள், முதலாளித் துவத்திற்கு வால் பிடிப்பவர்கள்தானே தவிர, சாதாரண மக்கள், என் போன்ற ஏழை பாழைகள் இல்லை என்று நிச்சயமாகக் கூற விரும்புகிறேன். தனி ஒருவனுக்கு உணவில்லை என்றால், ஜகத் தினையே அழித்துவிடுவோம் என்று அன்றையதினம் குரூரைத் தான் பாரதி. ஒரு தனி மனிதனுக்கு உணவில்லை, இருக்க இடமில்லை, படுக்கப்பாயில்லை என்ற நிலையில், ஒரு சிலர் நாட்டின் செல்வத்தைத் தங்கள் கையில் குவித்து வைத்துக்கொண்டிருக்கும் போது இந்தநிலை நீடிக்க வேண்டும், இந்தநிலையைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று சிலர் சொல்லிக்கொண்டிருந்தால், இதை நாடு ஏற்றுக்கொள்ளாது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மாண்புமிகு திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார் கள் அடிப்படை உரிமைகளில் கல்விக்கூடங்களை அமைப்பதும் ஒன்று என்று. உண்மைதான். கல்விக்கூடங்களை அமைப்பதும் ஒன்று என்பது உண்மைதான். ஆனால் இன்று இந்த உரிமைகளில் தலையிடாமலிருக்க முடியுமா என்று சற்று யோசித்துப்பார்க்க வேண்டும். மதத்தின் பெயரால், ஜாதியின் பெயரால் கல்விக்கூடங்களை ஆரம்பித்து பலர் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அடிப்படை உரிமை சட்டத்தின் நிழலில் இப்படிப்பட்டவர்கள் ஒளிந்துகொண்டு நடைமுறைக்கு ஒவ்வாத, நியாயத்திற்குப் புறம்பாக பல காரியங்களைச் செய்து கொண்டு வருகின்றனர். இப்படிப்பட்ட நிறுவனங்களை வைத்துக் கொண்டு, இது திருத்தி அமைக்கப்பட வேண்டாமா? இதைத் திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்று முயலும்போது, அடிப்படை உரிமைகளில் அரசு கை வைக்கிறதே என்றால், அது எப்படி நியாயமாகும் என்று சற்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இதுபற்றிய ஒரு தகராறில், அடிப்படை உரிமைகளில் தலையிடலாமா என்று கன்னட நாட்டின் விவகாரத்தில் சுப்ரீம் கோர்ட்டு தீர்ப்பளித்திருக்கிறது. இம்முறைகள் திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டும் என்பது நாட்டிற்கு உண்மை. இத்தகைய இழுக்குகளை அகற்றி நாட்டில் நக்சலைட் இயக்கம் தலைதாக்க விடாமல் மனித இயக்கம் தலைதாக்குகிற நல்ல திட்டத்தைத் தமிழகம் இந்தியாவிற்கு உருவாக்கிக் கொடுத்து

[திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை] [22nd October 1971]

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புதல் அளிக்கிறார்கள் என்றால், தமிழக வரலாற்றில் இந்நிகழ்ச்சி பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டியதாகும் என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இத்தகைய வரலாற்றுச் சிறப்பு வாய்ந்த ஒரு நிகழ்ச்சியை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தலைவர்கள் ஊழியர்களாகிய எங்களை தங்களோடு அமைத்துக்கொண்டு உலகத்திற்கே தந்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லி, இது உலக வரலாற்றிலேயே பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட வேண்டியது என்று கூறி பிற நாட்டுப் புரட்சிக்காரர்கள் எல்லாம் பின்பற்றத்தக்க நிலையை உருவாக்கித் தந்த தலைவர்களுக்குத் தலைவணங்கி அதை உருவாக்கத் துணை புரிந்த மக்கள் சக்திக்குத் தலைவணங்கி இத்திருத்தத்தை வரவேற்கிறேன்.

* திரு. எஸ். முத்துசாமி: மாண்புமிகு தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, அரசியல் அமைப்புச் சட்டத் திருத்தத்தின்மீது அதை நான் ஆதரித்துப் பேசுவதற்கான வாய்ப்புத் தந்தமைக்காக நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அரசியல் அமைப்புத் திருத்தத் தீர்மானத்தை நான் முழு மனதோடு வரவேற்கிறேன். இன்றைக்கு இந்தச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு உரிமை இருக்கிறதா, இல்லையா? உரிமை யாருக்கு என்றெல்லாம் பேசப்படுகிறது. அடிப்படை உரிமைப் பிரச்சனையை இங்கே கொண்டுவந்து விவாதிக்க முடியுமா என்ற கேள்வியை பாராளுமன்றத்திலும் சட்டமன்றங்களிலும் எழுப்புகிறார்கள். இப்படி எழுப்புகின்றவர்கள் யார் என்பதை வெளியே உள்ள மக்கள் அடையாளம் கண்டுகொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டு முதலமைச்சர் அவர்களும் இந்தியத் தலைமை அமைச்சரும் யார் யார் நாட்டு மக்களுக்கு எதிராக இருக்கிறார்கள் என்பதை இப்படிப்பட்ட சட்டத் திருத்தங்கள் கொண்டு வருவதன் மூலமாக அடையாளம் காட்டி வருகிறார்கள் இவ்வேளையில் என்னைப் போன்றவர்கள் பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கும் நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் ஆர்ட்டிக்கிள் 14-விருந்து 32 வரையில் ஒரு மனிதனுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள உரிமைகள் விளக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட அடிப்படை உரிமைகள் சில வற்றினைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பேச்சுரிமை, ஆபதமின்றிக் கூடும் உரிமை, சங்கம் அமைக்கும் உரிமை, இந்திய நாட்டின் எந்தப் பகுதிக்கும் போய்வாக்கடிய உரிமை, சொத்துக்களை வாங்க, விற்க வைத்துக்கொள்ள உரிமை, எந்தத் தொழிற் சாலைகளையும் நடத்தி எந்த வேலைகளையும் செய்யலாம், எந்த வியாபாரத்தையும் நடத்தலாம் என்ற உரிமை, சட்டத்தின் முன் அனைவரும் சமம் என்பன போன்றவை அவை. மத, இனத்தின் போல் அடிப்படையில் வேற்றுமை கூடாது. மத உரிமை, கலாசாரம், கல்வி உரிமை போன்ற உரிமைகள் அதில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த உரிமைகளைத் திருத்த பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் உண்டா. இல்லையா என்ற பிரச்சனை இப்போது எழுந்துள்ளது.

22nd October 1971] [திரு. எஸ். முத்துசாமி]

பாராளுமன்றம் எந்த மக்களால் உருவாக்கப்பட்டதோ, எந்த மக்களுக்காக நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று அதன் உறுப்பினர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டிருக்கிறார்களோ, அந்த ஜனநாயகம் எப்போது இந்த நாட்டில் ஒப்புக்கொள்ளப் பட்டதோ, அன்றைக்கே கான்ஸ்டிடியூஷன் என்று எழுதும்போது எழுதியவை அழிக்கப்படவும் மாற்றப்படவுமான ஒரு கட்டம் வரும் என்ற சிந்தனையின் அடிப்படையில்தான் அது எழுதப் பட்டிருக்க வேண்டும். அந்தச் சிந்தனை மாற்றங்கள் நாட்டு மக்களால் உலக வரலாற்றில் ஏற்கப்பட்டவையாகும். அந்தச் சிந்தனை மாற்றங்களுக்கேற்ப திருத்தக்கூடாது என்று சொல்கிறவர்கள் அறிவாளிகளாக இருக்க முடியாது என்பதை உலக அறிஞர்கள் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

யார் திருத்தக்கூடாது என்று சொல்கிறார்கள், திருத்துவதற்கு அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்கிறவர்கள் யார் என்று பார்க்கும் போது யார் யார் அடிப்படை உரிமைக்காக வழக்கு மன்றத்திற்குச் சென்றிருக்கிறார்கள் என்ற பட்டியலைப் பார்க்க வேண்டும். அடிப்படை உரிமை பறிபோனதாக வழக்குத் தொடுத்தவர்கள் கள்ளக் கடத்தல்காரர்கள், பெரும் தொழில் முதலாளிகள், மிட்டா மிராசுகள்தான் என்பதைப் பார்க்கிறோம். விபச்சாரம் நடத்துகிறவர்கள், 'It is our trade, it is our right, it is our fundamental right' அது தங்களுக்கு உள்ள உரிமை என்ற வாதத்தில் வழக்கு மன்றம் சென்றிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட வர்கள்தான் அடிப்படை உரிமைக்காக வழக்கு மன்றம் சென்றார்களே தவிர, இந்திய நாட்டின் 50 கோடி மக்களில் சாமானியர்கள் வழக்கு மன்றத்திற்கு இதுவரையில் உரிமை பாதிக்கப்பட்டதாகச் செல்ல முடிந்ததா என்பதைக் கடந்த கால வரலாற்றிலிருந்து அறிய முடியும். சாதாரண மக்களுக்கு எதிராக சில உரிமைகள் இன்றைக்குச் சிலருக்கு மட்டும் இருக்கின்றன என்பதை எடுத்துச் சொல்லும்போது, முன்பெல்லாம் அந்தச் சாதாரண மக்கள் இப்படிப்பட்ட உரிமைகள் இல்லாமல் அது நம் தலை விதி என்று நினைத்திருந்தார்கள்.

இதுவரை சுதந்திரம் பெற்ற இந்த 25 ஆண்டுகளில் பல திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. 24-வது திருத்தம் வரும் போதும் கூட மக்களில் சிலர் முன்னேற்றம் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். 24 ஆண்டுக் காலமாக இந்த நாட்டில் மக்களின் எண்ணங்களுக்குத் தகுந்தபடி, விரும்பங்களுக்குத் தகுந்தபடி, அவற்றைப் பிரதிபலிக்கின்ற சக்திகள் இல்லாமல், அப்படிப்பட்ட பிரதிநிதிகள் இல்லாமல் இருந்திருக்கிறார்கள். அன்றைக்குத் திட்டம் தீட்டியவர்கள் எல்லாம் இன்றைக்கு யார் அடிப்படை உரிமை வேண்டுமென்று கோர்ட்டுக்குச் செல்கிறார்களோ அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டவர்கள்தான். அவர்கள்தான் பாராளுமன்றத்தில், சட்டமன்றத்தில் இருந்தார்கள் என்ற சரித்திரம் தான் இதிலிருந்து தெரிகிறது. 24 ஆண்டுகாலத்திற்குப் பிறகு சுதந்திர நாட்டில் சாதாரண

[திரு. எஸ். முத்துசாமி] [22nd October 1971]

மக்களுக்கு உகந்த நிலையில் இன்று சட்டத் திருத்தம் ஒப்புக் கொள்ளக் கூடியதாக வந்திருக்கிறது. இப்போதிருக்கிற அரசியல் சட்டம் எப்படி நிரூபிக்கப்பட்டது? இயற்றியவர்கள் யார் அவர்களும் மனிதர்கள்தான். ஒவ்வொரு மாநிலத்திலிருந்தும் பிரதிநிதிகள் அனுப்பப்பட்டு அவர்கள் எல்லாம் அறிவாளிகள் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு சட்டம் உருவாக்கப்பட்டது பாராளுமன்றத்தில் சட்டம் செய்யப்பட்டு இந்தச் சட்டத்தின்படி நியாயம் வழங்க வேண்டுமென்று சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. நேற்று புராண நண்பர் ஒருவர் பத்மாகுரன் கதையைச் சொன்னார். இன்றைக்குக் கொடுக்கப் படுகிற அதிகாரத்தைக் கொண்டு இந்திரா காந்தி மக்கள் தலையில் கை வைத்தால் என்ன செய்வது என்று சொன்னார்கள். அந்த பத்மாகுரனை இருப்பது யார்? மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பாராளுமன்றம் கொடுத்த அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு அந்த மன்றத்துக்கே அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்லும்போது யாருக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டதோ அவர்களே பாராளுமன்றத்தின் தலையில் கை வைக்க முயற்சிக்கிறார்கள். உண்மை பத்மாகுரன் யார்? உயர்நீதிமன்றமில்லையா?

[Mr. Chairman in the Chair]

ஜஸ்டிஸ் என்று சொல்லும்போது, “அவர்களும் மனிதர்கள் தான்” என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. சாதாரண குடிமகன் குப்பனுக்கும், சுப்பனுக்கும், முத்துசாமிக்கும் என்ன மரியாதை உண்டோ அதைத்தான் நான் இந்த நாட்டு நீதிபதிகளுக்கு வழங்க ஒப்புக்கொள்வேன். அதைவிட சற்றும் அதிக மரியாதை செலுத்த முடியாது” என்று நான் ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே அமெரிக்காவில் கான்ஸ்டிடியூஷன் பிரச்சனை வந்தபோது ஆப்ரகாம் லிங்கன் அடிமைச் சாசன சட்டத்தை ஒழித்தார். அடிமைகள் என்பவர்கள் அந்த நாட்டிலுள்ளவர்களின் சொத்து என்ற அடிப்படையில் அவர்களை சொத்துரிமையில் காட்டி எழுதப்பட்டிருந்தது. ஆதலின் சொத்துரிமைப்படி அடிமை ஒழிப்புச் சட்டம் செல்லாது எனவும் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. அப்போது ஆப்ரகாம் லிங்கன் சொன்னார், “நான் நீதிபதிகளை சாதாரண மக்களுக்குச் சமமான மரியாதைக்குரியவர்கள் என்று கருதுகிறேன். அவர்களை விட ஒரு படி அதிகமாக இருப்பதாக ஒப்புக் கொள்ள நான் தயாராக இல்லை” என்று மக்கள் தலைவனாக தியாக சிலனாக விளங்கி அடிமைத் தலையை நீக்கிய ஆப்ரகாம் லிங்கன் சொன்னதை அமெரிக்க வரலாற்றில் நாம் காண்கிறோம். இப்படிப்பட்ட சரித்திர படிப்பினையினாலே இன்றைக்கு இந்தச் சட்டத் திருத்தப் பிரச்சனை வந்திருக்கிறது. இந்தச் சட்டத் திருத்தத்தினாலே உரிமைகள் பறிபோகாது. தற்போதைய சட்டப் படி தக்க பரிகாரம் தேட சுப்ரீம் கோர்ட்டை அணுகலாம். 32 (1)-ஐ கீழ் சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்குச் சென்று ஹேபியஸ் கார்பஸ் போன்ற மனுக்கள் தரலாம் என்று அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தப் பிரிவின் கீழ் இயற்றப்படுகிற சட்டங்களின் முயற்சி

22nd October 1971] [திரு. எஸ். முத்துசாமி]

அடிப்படை உரிமைகள் மீறப்பட்டுள்ளதா இல்லையா என்பதைப் பரிசீலிக்கிற உரிமை தலைமை நீதிமன்றத்திற்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கோல்கநாத் வழக்கில் சுப்ரீம் கோர்ட்டு கொண்ட தன்மையைப் பார்த்தால் Hereafter the Parliament has no power to attend Part III of the Constitution இந்த இடத்திலே சற்றுக் கவனிக்க வேண்டும். அங்கே இருக்கக்கூடிய நீதிபதிகள் தீர்ப்பு வழங்குகிற நேரத்தில் எதைக் குறிப்பிட்டார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். கோல்கநாத் வழக்கிற்கு முன்னால் வேறு ஒரு வழக்கிலும் தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் அதே வழக்கில் என்ன தீர்ப்பு வழங்கினார்கள் என்றால், சட்டத்தைத் திருத்த பார்லிமெண்டிற்கு அதிகாரம் உண்டு என்று எட்டு நீதிபதிகளும், இல்லை என்று இரண்டு நீதிபதிகளும் குறிப்பிட்டார்கள். கோல்கநாத் வழக்கில் ஏற்பட்ட முடிவு என்ன வென்றால் செய்யப்பட்ட சட்டம் செய்யப்பட்டதுதான், அதை மாற்றுவதற்கில்லை. ஆனால் இனிமேல் செய்யப்படும் சட்டங்களுக்குத்தான் அந்தத் தீர்ப்புப் பொருந்தும் என்று சொன்னார்கள். கோல்கநாத் அவர்கள் பாவம், ஏராளமாகச் செலவு செய்து வழக்காடிய பிறகு என்ன நிலைமை என்றால், அவருடைய சொத்து பாதிக்கப்பட்டது என்பதுதான். இதைத்தான் அவர் வழக்கு முடிந்தது விட்டிற்குச் சென்று தன் மனைவியிடத்திலே சொல்ல முடிந்தது. அந்த கோல்கநாத் வழக்கில் Majority, Minority, how it goes என்று சொல்லப்படும் ஜனநாயகம்தான் கடைப் பிடிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பார்லிமெண்டிற்கு அதிகாரம் இல்லை என்று சொல்வதற்கு அதிகாரம் கொடுத்தது யார்? இது தான் எழுந்துள்ள கேள்வி.

நான் எதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன் என்றால், உணர்வோடு, உள்ளத்தில் எழுப்பப்படுகிற எண்ணங்களைக் குறிப்பிடுகிற நேரத்தில் பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இல்லை என்று தீர்ப்புக் கூறுவதற்கு சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்கு இன்றைக்கு உள்ள உரிமையை யார் அளித்திருக்கிறார்கள்? இன்றைய தினம் எழுப்பப்பட்டுள்ள பிரச்சனையே யார் பெரியவர் என்பதுதான். சுப்ரீம் கோர்ட்டு கான்ஸ்டிடியூஷன் இவைகள் எல்லாம் சாவரின் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் நான் சொல்கிறேன், இந்த கான்ஸ்டிடியூஷனை விட மக்கள் சாவரின், உயர்ந்த தன்மை உள்ளவர்கள். இந்த ஜனநாயகத்தை யார் இந்த நாட்டிலே ஒப்புக்கொள்கிறார்களோ அவர்கள் நிச்சயமாக மறுக்கமாட்டார்கள். இதை மெல்ல, மெல்ல ஒப்புக் கொண்டேயாக வேண்டும். மக்களை யார் உயர்ந்தவர்களாக ஒப்புக் கொள்ளவில்லையோ அவர்கள் நிச்சயமாகத் தூக்கியெறியப்படுவார்கள்.

பாராளுமன்றத்தால் இயற்றப்படுகிற சட்டங்களை, அது அளிக்கிற அடிப்படை உரிமைகளை மதிக்காத சுப்ரீம் கோர்ட்டை மக்கள் மதிக்க மாட்டார்கள். இந்தச் சட்டங்கள் செல்லத்தக்கவை அல்ல என்று சொல்வதற்கு சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்கு உரிமையில்லை.

[திரு. எஸ். முத்துசாமி] - [22nd October 1971]

இப்படிப்பட்ட சட்டங்களை எந்தச் சட்டமானாலும் இயற்றுவதற்கு பாராளுமன்றத்திற்கு உரிமையிலலை என்று கூறுவதற்கு சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்கு அதிகாரம் கிடையாது. அந்தத் தகுதி அதற்கு இல்லை. பாராளுமன்றத்தை மீறி தீர்ப்புச் சொல்வது பாராளுமன்றத்தை அவமதிப்பதாகும். இந்த நாட்டு 50 கோடி மக்களின் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட பாராளுமன்றத்தைச் சாதாரணமாக நினைத்துக்கொண்டு செயல்படுவது பெரிய அவமானமாகும். மக்கள் சக்தியைச் சாதாரணமாக நினைத்து விடுவதை அனுமதிக்க முடியாது. 1971-க்கு முன்னால் பல்வேறு சட்டங்கள் செல்லத் தக்கவையல்ல என்று சுப்ரீம் கோர்ட் தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறது. இயற்றப்படுகிற எந்தச் சட்டமானாலும் அதை நீதி மன்றம் வீழ்த்தியிருக்கிறது. கேரளாவில் ஆசிரியர் நல்வாழ்வுக்காக இயற்றப்பட்ட சட்டமானாலும், விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய சட்டமானாலும், தொழிலாளர்களுக்கு வேண்டிய சட்டமானாலும் அவற்றையெல்லாம் சுப்ரீம் கோர்ட் செல்லாது என்று சொல்லியது. ஆனால் இந்தச் சட்டங்கள் சரியானவை என்ற சிந்தனை மக்கள் மத்தியிலே உருவாகியது. இப்படிச் செல்லாது என்று செய்தது சரிதானா என்ற எண்ணம் மக்கள் மத்தியிலே எழுந்தது. அதற்கு யார் காரணம்? இதிலே யார் "சாவரின்" உயர்ந்தவர்கள் என்ற கேள்வி எழுந்தது. கோல்கநாத் வழக்கில் பெருவாரியான நீதிபதிகளின் தீர்ப்பு என்று சொல்கிறார்கள். ஐந்து பேர் பார்லிமெண்டுக்குச் சாதகமாக இருந்தார்கள். ஆறு பேர் எதிர்த்துத் தீர்ப்பளித்தார்கள். எனவே மெஜாரிட்டி என்பது முன்னால் வழக்கையும் பார்க்கும் போது இல்லை.

சட்டத்தைத் திருத்துவதன் மூலம் உரிமை பறிபோய்விடும் என்று நண்பர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். "மெஜாரிட்டி ஆப் தி பிரிஸ்" இன்றைக்கு உண்மையிலே என்ன உரிமையை அனுபவித்துக்கொண்டு வருவதாகக் கருதுகிறீர்கள்? ஏழை எளிய மக்களுக்கு என்ன அடிப்படை உரிமை இருக்கிறது? இப்படிப்பட்டவர்கள் உண்மையிலே உரிமைகளை அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பதாக உணர் முடியவில்லை. ஏதாவது சங்கடங்கள் வருமானால் அவற்றைத் தங்களின் தலை விதி என்று அவர்கள் கருதுகிற நிலைமைதான் இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட மக்களுக்கு நன்மை செய்யும் திருத்தங்களைச் செய்வதற்கு ஏதாவது தடைகள் இருக்குமானால், கான்ஸ்டிடியூஷனில் சட்டப் பிரச்சினைகள் வருமானால், அந்த கான்ஸ்டிடியூஷனை சல்பெண்ட் செய்யப்பட வேண்டுமென்ற, தூக்கி எறியப்பட வேண்டுமென்ற கருத்தை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இந்தத் தடைக்கற்கள் நீக்கப்பட்டால்தான், மக்களுக்கு நன்மை கிடைக்க முடியும்.

இப்படிப்பட்ட திருத்தங்களைக் கொண்டு வருகிறபோது "ரெபரெண்டம்" எடுக்க வேண்டுமென்கிறார்கள். மக்கள் மத்தியிலே வைக்க வேண்டுமென்கிறார்கள். நேற்று வரையிலே 1971-க்கு முன்னாலே 2/3 மெஜாரிட்டி இல்லாத நேரத்திலே என்ன சொன்னார்கள் என்றால், இவர்களுக்குப் பெருவாரி இல்லை.

22nd October 1971] [திரு. எஸ். முத்துசாமி]

இவர்களுக்கு யோக்கதை இருந்தால், பாராளுமன்றத்திலே கொண்டு வந்து நிறைவேற்றப்பட்டும் என்று சவால் விட்டார்கள். இன்றைக்கு 2/3 மெஜாரிட்டி இருப்பதைத் தெரிந்துகொண்டு மக்கள் மத்தியிலே வைக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். ராஜமானியப் பிரச்சினை, பாங்க் நேஷனலைசேஷன் போன்ற பிரச்சினைகள் மீது மக்கள் மத்தியிலே வாக்கெடுப்பு நடத்தப் பட்டது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், மத்தியிலே இருப்பவர்களும், மக்கள் மத்தியிலே இந்தப் பிரச்சினையைவைத்து வாக்குப் பெற்று மக்களின் முழுமையான ஆதரவோடு அரசு அமைத்துள்ளார்கள். நேற்று வரையிலே மெஜாரிட்டி உண்டா என்று கேட்டவர்கள், இன்றைக்கு மக்கள் மத்தியிலே வைக்கத் தயாரா என்கிறார்கள். இப்படி மத்தியிலே வைப்பதால் ஓராண்டு இரண்டாண்டு கால தாமதப்படுத்தலாம் என்று நினைக்கிறார்கள்.

(சபைத் தலைவர் மணியை அடித்தார்)

தலைவர் அவர்கள் எனக்குச் சிறிது நேரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மிஸ்டர் சேர்மன்: இன்னும் எவ்வளவு நேரம் பேசப் போகிறீர்கள்?

திரு. எஸ். முத்துசாமி: இன்னும் ஒரு ஐந்து நிமிடங்கள். இந்தத் தீர்ப்பினை அடிப்படையிலே இன்றைக்கு கான்ஸ்டிடியூஷனைத் திருத்தலாம் என்று செயல் படுகிற நேரத்திலே மக்கள் மத்தியிலே வைக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். நாளைக்கு மக்கள் மத்தியிலே வைத்து மக்களின் தீர்ப்பைப் பெற்றுச் செயல் பட ஆரம்பிக்கிற நேரத்தில் மக்கள் தீர்ப்பைப் பெற்று விட்டால் மட்டும் போதுமா, இதற்கு ஆண்டவனின் சம்மதம் தேவை என்பார்கள். ஆண்டவன் ஒரு நாள் அவதரிப்பார், அப்போது அவர் தீர்ப்புக் கூறுவார் என்று சொல்வார்கள். ஆண்டவன் வரமாட்டார் என்று அவர்களுக்குத் தெரியும். இப்படித்தான் ஒவ்வொரு தடவையும் ஏதாவது தடைகளை உண்டாக்க முயற்சி செய்கிறார்கள். யாரிடத்திலும் எப்படியாவது பணயம் கேட்பதும், எங்கே யெல்லாம் சந்து கிடைக்கிறதோ அங்கேயெல்லாம் துழைவதுமாக வந்து இப்போது வழங்கப்பட்டிருக்கிற உரிமைகளுக்கு ஆபத்து, அவைகள் பறிக்கப்படப் போகின்றன என்கிறார்கள். இந்த ஒரு உரிமை மட்டுமல்ல, இன்னும் மற்ற உரிமைகளும் பறிக்கப்படப் போகின்றன, எனவே எங்களோடு வாருங்கள் என்று இடது சாரிக் கட்சிகளை, இடது சாரி எண்ணம் கொண்டவர்களை யெல்லாம் அழித்து விட வேண்டுமென்று ஒரு காலத்தில் இருந்தவர்கள், இன்றைய தினம் ஆடு நனைகிறதே என்று ஓராங்கு அக்கறை வந்ததைப் போல, அழைக்கிறார்கள்.

அரசியல் சட்டத்தில் "procedure for the amendment of the Constitution", என்ற தலைப்பு இருக்கிறது. "ஆர்ட்டிகிள் Procedure 368" for the amendment of the Constitution" என்ற தலைப்பிலே "பவர்ஸ்" என்று தரப்படுவதிலே இல்லை. அதனின்

22nd October 1971] [திரு. எஸ். முத்துசாமி]

சட்டத்திருத்தம் செய்யும் அதிகாரம் இல்லை என்று கூறப்படுகிறது. இது மிகவும் வேடிக்கையாக உள்ளது. தினத்தந்தியின் தலைப்பை வைத்து யாரும் செய்துகளை ஆராய்வதில்லை. சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு பாராளுமன்றத்திற்கு உரிமையுண்டு என்று தீர்ப்பு வழங்கியவர்கள் நமது மாநிலத்தைச் சேர்ந்த பதஞ்சலி சாஸ்திரி, வரதாச்சாரி, சந்திர சேகர அய்யர் போன்றவர்கள்தான். சுதந்திராக் கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்களுக்கு இதை ஞாபகப் படுத்த விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சந்தர்ப்பதிலே இன்னொன்றையும் அவர்கள் கவனத் திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். நமது மாநிலத்தில் கம்யூனல் ஜி.ஓ. கொண்டு வரப்பட்ட நேரத்திலே அது அடிப்படை உரிமையை மீறுகிறது என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. ஏழை எளிய மக்களுக்கு, இல்லாதவர்களுக்கு ஹரிஜன மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று கம்யூனல் ஜி.ஓ. கொண்டு வரப் பட்ட நேரத்தில் அதற்கு "சேலன்ஜ்" விடப்பட்டது. உரிமைகள் மறுக்கப்படுகின்றன என்று வழக்குத் தொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் அந்த உத்தரவைச் செல்லுபடியாக்க அரசியல் சட்டம் திருத்தப் பட்டது. அதற்குப் பிறகுதான் ஏழை எளிய மக்கள் ஹரிஜனங்கள், இன்றைய தினம் அமைச்சர்கள் வரிசையில் அமர்ந்திருக்கக்கூடியவர்கள், அட்சிப் பொறுப்பிலே இருக்கக் கூடிய தலைமை அதிகாரிகள் மற்றும் பலதரப்பட்டவர்கள் மேல் பதவிக்கு வர முடிந்தது. அதற்கு முன்பு தடைகள் நீக்கப்பட்ட காரணத்தினால் தான் இந்தத் தாழ்ந்த சமுதாயம் மேன்மை அடைய முடிந்தது. நீதிபதிகளின் தீர்ப்புக்கு நாம் மதிப்புக் கொடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஆனால் நீதிபதிகளின் தீர்ப்புகள் எப்போதும் சரியாக அமைந்து விடும் என்று கருத முடியாது.

"Judges are as honest as other men but not more"

என்று ஆப்பிரகாம் லிங்கன் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார், பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே அவர் இந்த உரிமைப் பிரச்சினையைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார். நாம் எவ்வளவு யோக்கியமானவர்களோ அவ்வளவுதான் நீதிபதிகளும் யோக்கியமானவர்கள் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். எனவே நீதிபதிகள் சட்டத்தைத் திருத்தக் கூடாது என்று சொல்ல தேவதைகள் அல்ல என்று சொல்லி பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்த இந்த நேரத்தில் இந்த ஆசிரியர்களுடைய பிரச்சனை ஒன்று உடனேயே தீர்ந்தது. இது வரை இல்லாமல் ஒரே ஒரு முறை தான் அண்மையில் சென்றது. அந்த ஒரு முறை.

(The Chairman sounded the gong and called the next speaker)

* திரு. கே. ராஜாராம்: தலைவரவர்களே, நமது அரசியல் நிர்ணயச் சட்டம் நிறைவேறி கிட்டத் தட்ட 22 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இதில் 23 திருத்தங்கள் ஏற்கெனவே நிறைவேற்றப் பட்டிருக்கின்றன. 23 திருத்தங்கள் நிறைவேறியதால் வானம் ஒன்றும் இடிந்து விடவில்லை. நாட்டின் மக்களின் வளர்ச்சிக்குத்

22nd October 1971] [திரு. கே. ராஜாராம்]

தகுந்தபடி நம்முடைய சட்ட திட்டங்கள் வளர்ச்சியடைய வேண்டியது இயற்கை. இங்கு மட்டுமல்ல, உலகெங்கும் இது இயற்கையான முறை. நமது அரசியல் நிர்ணய சபை சட்டத்தை வகுத்தவர்கள் இன்னும் இருக்கிறார்கள். எல்லோரும் மறைந்து விடவில்லை. ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் நாம் ஒரு முறை வேண்டாமென்று சொன்னவர்கள் இன்று வேண்டுமென்று சொல்லக் கூடிய நிலைமைக்கு வளர்ச்சியடைந்து விடுகிறோம். இது மாதிரி பல முன்னேற்றமான பழக்க வழக்கங்கள் மாறி வருவதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே, சில வருஷங் களுக்கு முன்னால் இந்த அடிப்படை உரிமைகள் மாற்றப்படக் கூடாது என்று சொன்னது அன்று சரியாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால் அடிப்படை உரிமைகளை பார்லிமெண்டில் சட்டம் கொண்டு வந்தும் கூட மாற்றக் கூடாது என்று சொல்வதற்கான விதிகளைப் போடுவதற்கென உபகுமுலை நியமித்து அந்த உபகுமுலில் ஒருவராக இருந்தவர் ஸ்ரீ ஆச்சாரிய கிருபாளானி அவர்கள். அவசே ஒரு வருஷத்திற்குள் தன் அபிப்பிராயத்தை எப்படி மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதை இந்த சபைக்கு வாசித்துக் காண்பிக்க விரும்புகிறேன்.

"I will vote with the Government if they say that there is no need for fundamental right. It is an old and antiquated idea of the 19th century which took its rise from historical and natural rights. If we have no more need for natural rights, we should attach no value to the idea of fundamental rights".

இது யார் சொன்னது என்றால், ஆச்சாரிய கிருபாளானி அவர்கள். "அடிப்படை உரிமைகளை" உருவாக்குவதற்கு ஒரு உபகுமுலை காண்ஸ்டிடியூஷனுக்கு அசெம்பிளி போட்டிருந்தார்கள். அதில் ஸ்ரீ ஆச்சாரிய கிருபாளானி முக்கியமாக இருந்தவர். அவர் இப்படிச் சொன்னது எப்போது? சட்டம் நிறைவேறியது 1950 ஜனவரி 26-இல். இதை 1951 மே 30-இல் பார்லிமெண்டில் பேசியிருக்கிறார். இது ஒரு வருஷத்திற்குள் பேசிய பேச்சு. அது மட்டுமல்ல, அடுத்தபடி, சுதந்திரக் கட்சியின் தலைவராக அண்மை வரை இருந்த திரு. என். ஜி. ரங்கா பார்லிமெண்டில் "ஓபண்டமெண்டல் ரைட்ஸ்" பற்றிப் பேசிய பேச்சு.

"Therefore, we have to safeguard ourselves from the conservatism or from the fancies or from the social metrics of those Supreme Court Judges".

நான் சொல்லவில்லை, திரு. என். ஜி. ரங்கா சொன்னது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவரவர்களே, தேர்தலுக்கு முன்னால் சொன்னவர்கள் இப்போது மாறிவிட்டார்கள். கட்சியின் தலைவர் அரசியல் திருத்தம் வரக்கூடாது என்று சுதந்திரக் கட்சியோடு சேர்ந்து சொன்னார்கள். இப்போது எப்படி மாறிவிட்டார்கள்?

[22nd October 1971]

திரு. கே. ராஜாராம் : என்னுடைய அபிப்பிராயத்தைச் சொல்ல எனக்கு உரிமை உண்டு.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : கிட்டத்தட்ட சில மாதங்களுக்கு முன்னால் சொன்னவர்கள் இப்போது மாறிவிட்டார்கள்.

மிஸ்டர் சேர்மன் : கான்ஸ்டிடியூஷன் மாறிய மாதிரி மாறலாம்.

திரு. கே. ராஜாராம் : 1950-ல் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டத்திற்கு 1951-ல் திருத்தம் கொண்டு வந்தோம். ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்தை சுப்ரீம் கோர்ட் நிராகரித்தது. உடனே திருத்தம் கொண்டு வந்தோம். ஒரு சட்டமல்ல. இரண்டு சட்டமல்ல நமது மாநிலத்தில் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம், இனம் ஒழிப்புச் சட்டம், செர்விஸ் இனம் ஒழிப்புச்சட்டம், மைனர் இனம் ஒழிப்புச் சட்டம் ஆகிய 4 சட்டங்களை நானும் ஒரு உறுப்பினனாக இருந்து நிறைவேற்றினோம். இந்த 4 சட்டங்களும் திருசங்கு சொர்க்கம்போல இருந்தன. அப்போது நமது மாநிலத்தின் பிரதமராக இருந்த ஓமந்தூர் ராமசாமி ரெட்டியார் உடனடியாக டெல்லிக்குச் சென்று கான்ஸ்டிடியூஷனைத் திருத்தியாக வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். திருத்தினார்கள். அரசியல் நிர்ணயச் சட்டத்திற்கு ஒரு ஷெட்யூலைச் சேர்த்தார்கள். 9-வது ஷெட்யூல், 64 சட்டங்களைச் சேர்த்து, இந்த 64 சட்டங்களைப் பற்றி இது செல்லும் செல்லாது என்று சொல்ல சுப்ரீம் கோர்ட்டிற்கு அதிகாரம் இல்லை என்று அடித்தார்கள். இதுவும் இந்த பார்லிமெண்டு செய்தது. இப்போது கான்ஸ்டிடியூஷனில் இருக்கிறது. நேற்று அப்படிச் சொன்னார்கள். இன்று இப்படிச் சொன்னார்கள் என்று சொல்லுவதில் அர்த்தமில்லை. நேற்று தவறாகப் பேசியிருக்கலாம். இன்று திருத்திக்கொள்ள அருகதை இல்லையா என்று கேட்கிறேன். தேர்தலுக்கு முன்னால் எங்கள் கட்சிக் கொள்கை ஒன்று, இப்போது ஒன்றாக இருக்கலாம். ஆட்சேபணை ஒன்றும் சொல்லவேண்டாம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : கொள்கை மாறலாமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. கே. ராஜாராம் : அவசியமானால் கொள்கையைத் திருத்திக் கொள்வதற்கு என்றும் அருகதை உண்டு. எல்லோருக்கும் உண்டு, நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களுக்கும் உண்டு.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இராஜாஜி அவர்கள் "நேற்று நான் என்ன சொன்னேன் என்று கேட்காதீர்கள், இன்று என்ன சொல்கிறேன் என்று கவனியுங்கள்" என்று சொல்லி விருக்கிறார்கள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இராஜாஜி அவர்களை எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் பின்பற்றுகிறார்களா என்பதற்காக சொன்னேன்.

22nd October 1971]

திரு. கே. ராஜாராம் : இராஜாஜியைப் பின்பற்றினேன் என்று சொல்லவில்லை. பின்பற்றினாலும் பின்பற்றாவிட்டாலும் இப்போது நான் பின்பற்றுவதை அவர் விரும்பவும் மாட்டார். சுதந்திரா கட்சியின் தலைவராக அண்மைக் காலம் வரை இருந்த புரோபசர் என். ஜி. ரங்கா சொன்னதைச் சொல்கிறேன்.

"Therefore, we have to safeguard ourselves from the conservatism or from the fancies or from the social metrics of these Supreme Court Judges day to day and from time to time to the extent that it is possible. That is why we should try and see that such power, as possible, is vested in the Parliament in its own right, so that we can minimise the scope for the free play of the conservative forces that will be installed in power through the Supreme Court and in this light, I wish to support this Bill".

என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே, அவ்வப்போது மக்களுடைய மனம் வளர்ச்சியடைந்து வருவதற்குத் தகுந்தபடி நம்மை நாம் மாற்றிக் கொள்ளவில்லையென்றால் அரசியல் வாதியாக இருப்பதில் அர்த்தமில்லை. மக்களின் பிரதிநிதிகளாக நாம் வருகிறோம். ஆகவே, மக்கள் மனம் எப்படி இருக்கிறதோ அப்படி மக்களின் பிரதிநிதிகள் போக்கை மாற்றிக்கொள்ள வேண்டும்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : நாம் கொள்கைக்காக அரசியல் நடத்துகிறோமா அல்லது மக்களுக்காக அரசியல் நடத்துகிறோமா?

திரு. கே. ராஜாராம் : நாம் மக்களின் கொள்கையை நிறைவேற்றுகிறோம். மக்கள் என்ன கொள்கையை வகுத்துக் கொடுக்கிறார்களோ அந்தக் கொள்கையை நிறைவேற்றக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். நம்முடைய இஷ்டத்திற்குத் தகுந்தபடி மாற்றிக்கொள்வதற்கு நாம் அரசியலை விட்டுப் போகலாம். மக்களுக்கு விரோதமாக எந்த அரசியல் வாதியும் செயல்பட முடியாது.

மிஸ்டர் சேர்மன் : டார்வின் தியரி அது தான்.

திரு. கே. ராஜாராம் : நமது நாட்டின் ஆளுகை 3 விதங்களில் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒன்று சட்ட மன்றத்தின் மூலம், இரண்டு நீதி மன்றத்தின் மூலம், மூன்று நிர்வாக இயந்திரத்தின் மூலம். இந்த மூன்றும் செயல்பட வேண்டிய கன்மைகள் தனித் தனியாக வகுத்துக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒருவர் மற்றொருவர் உரிமையில் தலையிடும்போது தகராறு ஏற்படுகிறது. மக்களுக்கு இது தான் நல்லது என்று சொல்லும் உரிமை மக்கள் பிரதிநிதிகளுக்கு இருக்க வேண்டும். அவர்கள் வகுத்துக் கொடுத்த அரசியல் நிர்ணயசபைச் சட்டம் இப்படி இருக்க வேண்டுமென்று நிர்ணயிப்பதற்கு சட்டமன்றம் தான் அருகதை உடையது. அதை வியாக்கியானம் செய்ய நீதிபதி களுக்கு உரிமை உண்டு. இப்படித் தான் சட்டம் இருக்க வேண்டும் என்று சட்ட மன்றத்தின் மேல் அவர்கள் அதிகாரத்தை

[திரு. கே. ராஜாராம்] [22nd October 1971]

6-00
p.m.

திணிப்பதற்கு எந்த நீதி மன்றத்திற்கும் உரிமை கிடையாது. இது தான் இயற்கை நியதி. இதே மாதிரிச் செயல்பட்டிருந்தால், இது வந்திருக்காது. 1951-ம் வருஷத்திலேயே இந்தத் தகராறு ஏற்பட்டது. பீஹார் ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் செல்லாது என்று கோர்ட் சொல்லியது. அப்போதும் இந்த சொத்துரிமை மீது தான் சொன்னது. ஜமீன் ஒழிப்பதற்கு பீஹார் அரசாங்கத்திற்கு உரிமை இல்லை என்று சொன்னது. அடுத்தபடி, தமிழ் நாடு ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டத்திற்கும் அந்த கதி நேரவிருந்த நேரத்தில் தான் பிரதமர் ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் 9-வது ஷெட்யூலை உண்டு பண்ணினார். ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் சொன்ன வார்த்தைகளைப் படித்துக் காண்பிக்க விரும்புகிறேன்.

"No Supreme Court and no judiciary can stand in judgment over the sovereign will of Parliament representing the will of the entire community. If they go round here and there, it can point it out. But in the ultimate analysis where the future of the community is concerned, no judiciary can come in the way and if it comes in the way, ultimately the whole Constitution is a creature of Parliament. It is obvious that no court, no system of judiciary can function in the nature of a third House as a kind of third House for correction. So it is important that with this limitation, the judiciary should function. Ultimately the fact remains that the Legislature must be supreme and must not be interfered with by Courts of Law in such measures of social reform".

இது அந்த நேரத்தில் பண்டித நேரு அவர்கள் சொன்னது இம்மாதிரி ஜமீன் ஒழிப்புச் சட்டம் செல்லாது என்று சொன்னவுடன் ஒரு திருத்தம் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றினார்கள். அப்போது அந்தத் திருத்தம் செல்லாது என்று சுப்ரீம் கோர்ட்டில் போய் வாதாவதற்கு தைரியம் இல்லை. ஒருவருக்கும் சக்தியும் இல்லை. அதனுடைய அர்த்தம் என்ன? "பண்டமெண்டல் ரைட்டைத்" திருத்தக் கூடாது என்று சொல்லுவதற்கும் இந்தத் திருத்தத்தை நிறைவேற்றுவதற்கும், அதை நிறைவேற்றியவர்கள் அத்தனை பேரும் உயிருடன் இருந்தார்கள். சுப்ரீம் கோர்ட்டில் செல்லாது என்று சொன்னால், பார்லிமெண்டில் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தை நிறைவேற்றியவர்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் கருத்தை பார்லிமெண்டில் சொல்லியிருப்பார்கள். அவர்கள் இந்தச் சட்டம் செல்லும், செல்லாது என்று பார்க்க சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குப் போகவில்லை. அடுத்தபடியாக, 1951-ல் சங்கரி பிரசாத் கேஸ். "பண்டமெண்டல் ரைட்ஸ்" அடிப்படை உரிமைகளை ரத்து செய்வதற்கும் திருத்துவதற்கும் பார்லிமெண்டுக்கு உரிமையிலேயேயென்று விவாதம் எழுந்தது. அன்றைக்கு சுப்ரீம் கோர்ட் உரிமை உண்டு என்று தீர்ப்பு அளித்தது. அடுத்தபடியாக, 1967-ல் கோல்கநாத் கேஸில் தகராறு வந்தது. அதற்குக் காலம் சென்ற நாற்பை அவர்களுக்கு நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். இம்மாதிரிச் செய்ய வேண்டு

22nd October 1971] [திரு. கே. ராஜாராம்]

மென்ற எண்ணத்தை புருத்தியதே அவர்தான். அவர் கொண்டு வந்த மசோதா அவர் காலம் ஆகிவிட்டதால் நின்று போய் விட்டது. இன்றைக்கு அதைக் கருத்தில் கொண்டு தான் இந்தத் திருத்தம் வந்திருக்கிறது. வேறு ஒன்றும் இல்லை. இந்தத் திருத்தத்தின் மூலம் எந்த அடிப்படை உரிமையும் பறிபோகவில்லை. இந்தத் திருத்தம் என்ன சொல்லுகிறது? அடிப்படை உரிமைகளைக் கூட திருத்துவதற்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது. அவ் வளவுதான். ஏதேனும் அடிப்படை உரிமைகளைப் பார்லிமெண்ட் சட்டத்தின் மூலம் பறிக்க ஆரம்பித்தால் அப்போது தான் நாம் குறுக்கிட்டு, கூடாது என்று சொல்ல நமக்கு உரிமை உண்டு. 25-வது அமெண்ட்மெண்டு கொண்டுவந்து, அதில் என்ன உரிமைகளைப் பறிக்க வேண்டும், நிறுத்த வேண்டும், திருத்த வேண்டும் என்று பார்லிமெண்டு சொல்லுகிறதோ இந்திரா அரசாங்கம்—அதாவது மத்திய அரசாங்கம் சொல்லுகிறதோ, அதில் ஆட்சேபணை இருந்தால், அதை எதிர்ப்பதற்கு எனக்கும் உரிமை உண்டு, எல்லோருக்கும் உண்டு. இப்போது இந்த அதிகாரத்தைக் கொடுக்கக் கூடாது, என்று சொன்னால், அரசாங்கம் எப்படி நடத்துவது? ஆகவே இது ஒரு 'எனேபிளின் புரொவிஷன்' 'பண்டமெண்டல் ரைட்ஸ்'-ஐக் கூட பாதிக்கும்படியான சட்டத்தைக் கொண்டு வர பார்லிமெண்டுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப் படுகிறது. மக்களுடைய பிரதிநிதிகளுக்கு, இந்த அதிகாரத்தைக் கொடுக்க எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இருக்கக் காரணம் இல்லை. அந்த அதிகாரம் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படுமானால், ஒரு ஜனநாயக நாட்டில் என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்ய நமக்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. மக்களுக்கு இருக்கிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது?

திரு. கே. ராஜாராம் : வோட்டு அதிகாரம் தான். தவறான முறையில் சட்டம் கொண்டு வந்து செய்யக்கூடாத காரியங்களை அரசு செய்தால் என்ன செய்ய வேண்டும்? தேர்தல் வரும். அது வரை பொறுத்திருந்து காரியத்தைப் பார்க்க வேண்டும். தலைமை நீதிபதி சுப்பாராவைப்பற்றிச் சொல்லுகிறார்கள். அவர் கூட என்ன சொன்னார்? 'பீப்பிள் ஆர் சுப்ரீம்' என்று அந்த ஜட்ஜ்மெண்டில் சொல்லியிருக்கிறார். எந்த ஜட்ஜ்மெண்டில் சொத்து உரிமை பற்றிச் சட்டம் செய்ய பார்லிமெண்டுக்கு அதிகாரம் இல்லையென்று சொல்லுகிறார்களோ, அந்த ஜட்ஜ்மெண்டில் "People are supreme. People's representatives are not supreme" என்று அர்த்தம் படுப்படியாக, "Parliament is not supreme. Parliament is not authorised to bring this legislation"

என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இது நியாயமா என்று பார்க்க வேண்டும். "பீப்பிள்ஸ் ரெப்ரெசென்டேடிவ்ஸ்" தான் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆகவே இதை மறுப்பதில் நியாயம் இல்லை. இது எல்லாம் போக 24-வது திருத்தத்தில்

[திரு. கே. ராஜாராம்] [22nd October 1971]

மற்றொரு முக்கியமான விஷயம் இருக்கிறது. அதுபற்றி மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிடுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் ஒருவரும் குறிப்பிடவில்லை. அது ஒரு மிகவும் பெரிய பலனை உண்டு பண்ணக்கூடியது. பிரசிடெண்டு, குடியரசுத் தலைவர், அதிகாரத்தை "ரப்பர் ஸ்டாம்பு" ஆக்கி வைத்து விட்டார்கள். சாதாரணமாக பிரசிடெண்டு அசெண்டுக்குத் திருத்தங்கள் போக வேண்டும் என்று இருந்தது. இப்போது கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தத்தில் அந்த அதிகாரத்தை எடுத்து விட்டார்கள்.

It shall be presented to the President who shall give his assent to the Bill and thereupon..... என்று கண்டிப்பாக "அசென்டு" கொடுத்துத் தீர்வேண்டும் என்று நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

"It shall be presented to the President for his assent" என்று ஏற்கெனவே இருந்தது. இப்போது பிரசிடெண்டு "அசென்ட்" கொடுத்துத் தான் தீர்வேண்டுமென்று ஆக்கி விட்டார்கள், இந்தத் திருத்தத்தின் மூலம். ஆகவே குடியரசுத் தலைவர் தயவை மக்கள் மன்றம், பார்லிமெண்டு எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. பார்லிமெண்டு நிறைவேற்றி விட்டால், பிரசிடெண்டு அசென்ட் தானாக வந்துவிடும் என்ற திருத்தம் 24-வது திருத்தத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இது தான் முக்கியம். இந்தத் திருத்தத்தின் மூலம் பிரசிடெண்டு ஒரு ரப்பர் ஸ்டாம்பு ஆக்கப்பட்டிருக்கிறார்.

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் : பார்லிமெண்டு 'சாவரின்' என்று சொல்லிவிட்டு "அமென்டுமென்ட்" கொண்டுவந்து பிரசிடெண்டுக்கு இதை மறுக்க 'பவர்' கொடுத்தால் என்ன அர்த்தம் இருக்கிறது?

திரு. கே. ராஜாராம் : முன்பு அப்படித் தான் இருந்தது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : முன்பு என்ன இருந்தது? பிரசிடெண்டு உத்தரவிட்டால், அதை அமைச்சரவை தான் சொல்லுவது. அமைச்சரவை அவருடைய அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொள்ளலாம். அதனால் குடியரசுத் தலைவரின் அதிகாரம் போய்விட்டது என்று சொல்ல முடியாது.

திரு. கே. ராஜாராம் : நான் சொல்வது பிரசிடெண்டு 'டிபர்' அகலாம். ஆகவே இந்தத் திருத்தத்தின் பின்னால் இந்த அதிகாரத்தைப் பெற்ற மத்திய அரசு மீண்டும் 25-வது திருத்தத்தைக் கொண்டு வரும்போது ஒருக்கால் நாமே எதிர்த்துத் பேசும்படியான நிலைமை இருக்கலாம். எந்தெந்த விஷயத்தின் தலையிட ஆரம்பிக்கிறது. எந்தெந்த விதமான உரிமையை பாதிக்கிறது அந்தத் திருத்தம் என்று தெரிந்துகொண்டுதான் பேச வேண்டும். ஆகவே அதிகாரம் கொடுப்பதை எதிர்ப்பதில் எங்கள் இருப்பம் இல்லை. நான் சார்ந்திருக்கும் காங்கிரஸ்

22nd October 1971] [திரு. கே. ராஜாராம்]

கட்சிக்கும் அது இஷ்டமில்லை. ஆகவே, அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டியது முக்கியம். 26-வது திருத்தம் வரப்போகிற திருத்தம் என்ன அளவில் வரப்போகிறது, எந்த எந்த உரிமைகளைப் பாதிக்கும்படியான திருத்தம் என்று தெரிந்தால் அப்போது அது பற்றிப் பேசலாம். அப்படி வரும்போது, நாம் திருத்தம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும், எதிர்க்க வேண்டியிருக்கும். இப்போது சொல்ல வேண்டியதில்லை. இந்த அதிகாரத்தை அரசாங்கத்துக்குக் கொடுத்தால் இப்போது இருக்கிற வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கிவிடலாம். இப்போதுள்ள ஏழ்மையைப் போக்கிவிடலாம், அதற்கு இந்தத் திருத்தம் அவசியம் என்று தேர்தலின்போது சொல்லிவந்தார்கள். இப்போது அதற்குக் குறுக்கே நின்று அதை நிறைவேற்றிவிடாமல் தடுத்தால் ஏழ்மையைப் போக்குவதில் நாம் குறுக்கே நிற்பதாக ஆகும். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க அவர்கள் செய்யும் முயற்சிக்கு நாம் குறுக்கே நிற்பதாக வேண்டாம். தாராளமாக ஏழ்மை இல்லாமல் ஆக்கி நாட்டை சுபிட்சப் பாதையில் இழுத்துச் செல்வதற்கு இந்தத் திருத்தம் உதவுமானால், நாம் எல்லோரும் கைதுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். நாடு செழிக்கட்டும். குறுக்கே நிற்கத் தயாராயில்லை. இந்தச் சட்டத்தால் நாடு முன்னேறி சுபிட்சம் அடையுமென்றால் நாம் வரவேற்போம். என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் தீர்மானத்தை மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு மேலவைத் தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்தில் நான் முன்மொழிந்த தீர்மானத்தினை ஆதரித்தும் எதிர்த்தும் அதுபற்றிய கருத்துக்களை நல்ல வகையில் எடுத்துரைத்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களுக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

நாடாளுமன்றத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட 24-வது திருத்தத்தை மாநிலங்களின் அவைகளிலே நிறைவேற்றி ஒப்புதல் அளிக்க வேண்டும் என்கின்ற நிலையினை ஒட்டி நேற்றையதினமும் இன்றைய தினமும் இந்த மாமன்றத்திலே இந்தத் தீர்மானத்தைப்பற்றி மிக உணர்ச்சிகரமான சொற்பொழிவுகளெல்லாம் நடத்தப்பட்டிருக்கின்றன. இத் திருத்தத்தினை விமரிசனம் செய்யும் வகையில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்ட எதிரிடையான கருத்துக்களில் குறிப்பிட்ட ஒன்றினை நான் முழுக்க முழுக்க ஏற்றுக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்தத் திருத்தத்தின் மூலம் மாநிலங்களுடைய உரிமைகள் பாதிக்கப்படுகின்றனவா என்று எழுந்த கேள்விக்கு நேற்றைய தினம் தீர்மானத்தினை முன் மொழிந்தபோதே, நான் விளக்கத்தை அளித்திருக்கிறேன். மாநிலங்களுடைய உரிமையைப் புதிதாக எந்த அளவிற்கும் இத் திருத்தம் பாதிக்கவில்லை. ஆனால் ஒன்றினை

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [22nd October 1971]

நினைவு கூறவேண்டும். ஏற்கெனவே பறிக்கப்பட்டிருக்கின்ற மாநிலங்களுடைய உரிமைகள் ஏராளம். இழந்த உரிமைகளையெல்லாம் மீண்டும் பெறுவதற்கு 'உறவிற்குக் கை கொடுப்போம், உரிமைக்குக் குரல் கொடுப்போம்' என்கின்ற அந்த முழுக்கத்தின் அடிப்படையில் தமிழகம் தன்னுடைய குரலை ஒருநாள் எழுப்பியே தீர வேண்டும் என்ற கருத்தினை மையமாக வைத்து நேற்று அதற்கான விளக்கத்தினைச் சொன்னோம். இன்றைக்கு நமது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் பேசும் நேரத்தில், ஒரு மாதத்தினைக்கூடக் குறிப்பிட்டு, அந்த மாதத்திலே இந்த அடிப்படை உரிமைகள் பற்றிய, அல்லது அதைத் தொடர்ந்து வருகின்ற திருத்தங்கள் மாநிலங்களின் சம்மதத்தினைப் பெற வேண்டும்—எத்தனை சதவிகித மாநிலங்களின் சம்மதத்தினைப் பெற வேண்டும்—என்ற தீர்மானத்தைத் தமிழக சட்ட மன்றத்திலும் மேலவையிலும் செய்து நிறைவேற்ற வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். மாதம் எது என்பதுகூடப் பிரச்சனை இல்லை. நாம் அந்த உரிமையைப் பெற வேண்டும் என்று கோருகின்ற நேரத்திலே நாம் அந்தத் தனித்த உரிமையை மாத்திரம் பெற்றால் போதுமா, இன்னும் பெற வேண்டிய உரிமைகள் என்னென்ன, எத்தகைய அதிகாரங்கள் மாநிலங்களுக்குப் பரவலாக்க வேண்டியிருக்கின்றன, எத்தகைய உரிமைகள் மாநிலங்களுக்கு விரிவாக்கப்பட வேண்டியிருக்கின்றன, இன்றைக்கு மத்திய அரசில் குவிந்துகிடக்கும் அதிகாரங்கள், உரிமைகள் இவைகளெல்லாம் எப்படி எப்படி பகிர்ந்தளிக்கப்படவேண்டிய சூழ்நிலையில் இருக்கின்றன என்பதையெல்லாம் நாம் அனைவரும் அமர்ந்து ஆலோசித்து அதன் பின்னர் அதுபற்றிச் சட்ட மன்றத்திலோ அல்லது இந்த மேலவையிலோ தீர்மானமாகக் கொண்டு வருவதற்கு இந்த அரசு தயாராக இருக்கின்றது என்பதை மிகுந்த உறுதியோடு இங்கே நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அப்படி நாம் ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டுவரும்போது, நேற்றைக்கும் இன்றைக்கும் மாநிலங்களின் உரிமைகள் பற்றிய இந்தத் தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அந்த நேரத்திலே அதே உணர்ச்சியோடு, அதே அழுத்தம் திருத்தமான மனப்பான்மையோடு நமது உரிமைகளைப் பெறுவதற்கான தீர்மானத்திற்கு தங்களுடைய அமோக ஆதரவினைத் தருவார்கள் என்று நான் திடமாக நம்புகிறேன். மாநிலங்களுடைய உரிமைகளை இந்தத் திருத்தம் பறித்திட முயற்சிச் செய்கிறதே என்று கூட, அடுத்தடுத்து இதைத் தொடர்ந்து வரும் திருத்தங்கள் மாநிலங்களுக்கு நிச்சயமாக அனுப்பப்படமாட்டாது என்பது தெளிவாக்கப்பட்ட ஒன்றாகும். நமது மதிப்பிற்குரிய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள்கூட இங்கே பேசிய நேரத்தில் சிலர் அவர் கூறியவற்றினைத் தவறாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கக் கூடும். 25-வது திருத்தம் நமக்கு விரோதமாக இருந்தால், அதை எதிர்த்து வாக்களிப்பது நமது கடமையாகும் என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. காரணம் அந்தத் திருத்தம் வரும்போது அது நமது மாநில

22nd October 1971] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மன்றங்களுக்கு அனுப்பப்படமாட்டாது. கோலக்நாத் வழக்கிற்கு முன்பேகூட, எந்தெந்தத் திருத்தங்கள் அரசியல் சட்டத்தில் செய்யப்பட்டால், மாநிலங்களின் அபிப்பிராயத்தை அறிய வேண்டும் என்று 368-வது பிரிவில் ஏற்கெனவே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவைகள்தான் நமது சட்ட மன்றங்களுக்கு அனுப்பிவைக்கப்படும். அந்தப் பட்டியலில் அடிப்படை உரிமைகள் பற்றிய திருத்தம் அனுப்பப்பட வேண்டும் என்று இல்லை என்பதையும் நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. எனவே இப்படி நாம் ஒருமித்த கருத்தோடு ஒரு தீர்மானம் போடவேண்டிய காலத்தில் என்று நான் கூறும்போது, 'இல்லாத ஒன்றைப் பறித்துக்கொண்டார்கள்' என்ற உள்ளக்கிளர்ச்சியால், நாம் சொல்லவில்லை, நமது உரிமைகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்ற எழுச்சியால்தான் சொல்லுகிறோம் என்பதையும் நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை. ஆகவே புதிதாக உரிமைகள் வேண்டும் என்று நாம் இன்றைக்குக் கிளர்ந்து எழும் நேரத்தில் அந்தப் பல்வேறு உரிமைகளில் ஒன்றான 368-வது பிரிவில் அடிப்படை உரிமையை நாடாளுமன்றம் திருத்துமானால், அதற்கும் மாநில மன்றங்களுடைய சம்மதம்—மாநிலங்களின் இத்தனை சதவிகிதத்தினரின்—சம்மதத்தினைப் பெற்றாகவேண்டும் என்ற கருத்தினை நான் வலியுறுத்தும் வகையில், இதைத் தான் நேற்றையதினம் நான் குறிப்பிட்டேன். இன்றைக்கும் அதையே அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறிக்கொள்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

இதில் பேசிய நேரத்தில் சிலர் மிக்க வேதனையோடு ஒன்றினைக் குறிப்பிட்டார்கள், 'இந்தத் திருத்தம் இன்றைக்கு நம்முடைய ஒப்புதலைப் பெற்றுச் சென்றுவிடுமானால், அது நடைமுறைக்கு வருமானால், பின்னர் எல்லா அடிப்படை உரிமைகளிலும் அவர்கள் கை வைக்கத் தயாராவார்கள்' என்று குறிப்பிட்டார்கள். மேலும், 'எல்லா அடிப்படை உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும்' என்றும் சொன்னார்கள். இப்போதே இருக்கும் அனைத்து அடிப்படை உரிமைகளுக்கும் பேராபத்து வந்துவிட்டது என்று சிலர் எடுத்துச்சொன்னார்கள். 'அடிப்படை உரிமைகள் அனைத்துக்கும் ஆபத்து ஏற்பட்டுவிடும்' என்று அவர்கள் சுட்டிக்காட்டிய பட்டியலில் 'சொத்துக்களை வைத்துக்கொள்ள முடியாது போய்விடும்' என்று குறிப்பிட்டார்கள். 'பேசுவதற்குப் பேச்சுரிமை இல்லாமற் போய்விடும்' என்று சொன்னார்கள். 'எழுத்துரிமை ஏதுமின்றி பறிக்கப்பட்டுவிடும்' என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். இவைகள் எல்லாம் நாமாகச் செய்துகொள்ளும் கற்பனையே தவிர உண்மை இல்லை. சிலருக்குச் சில உரிமைகளைக் கொடுக்கும் போது, 'இவற்றை வைத்துக்கொண்டு அவன் என்னென்ன ஆபத்துக்களைச் செய்வான்' என்று எண்ணிப்பார்ப்பதைவிட 'இவற்றை வைத்துக் கொண்டு அவன் என்னென்ன நன்மைகளைச் செய்வான்' என்று தான் கருதவேண்டும். ஆப்பிரேஷன் செய்யும் உரிமை உள்ள டாக்டரிடம் கத்தியைக் கொடுத்துவிட்டு, 'அவர் இக்கத்தியை வைத்துக்கொண்டு ஆப்பிரேஷன்தான் செய்வாரா அல்லது

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [22nd October 1971]

அறையில் நோயாளியைப் படுக்கவைத்துவிட்டு கழுத்தைத்தான் அறுப்பாரா' என்று ஆலோசித்துக்கொண்டிருந்தால், ஆப்பிரேஷனும் நடைபெறாது, நோயாளியும் குணமடையமாட்டான். எனவே கற்பனையான எண்ணங்களிலே ஈடுபட்டு வீணான பயத்தை நமக்குள் ஏற்படுத்திக்கொள்ளக் கூடாது. ஒரு சிலர் இப்படிப்பட்ட கற்பனைகளில் மனத்தை ஓடவிட்டுவிட்டு வீணாகக் குழப்பிக் கொள்ளுவார்கள். என்னுடைய சக அமைச்சர்களிடம் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது, என்னுடைய நண்பர் ஒருவரைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். அந்த நண்பர் எப்படிப்பட்டவர் என்றால், பேசிக் கொண்டிருக்கும்போதே திடீரென்று அழ ஆரம்பித்துவிடுவார். 'ஏன் அழுகிறீர்?' என்று கேட்டால் அவர் சொல்லுவார், 'நாம் எல்லாம் வந்துகொண்டிருக்கும்போது நிலை வாயிற்படியருகில் ஒரு ஆணை இருந்ததை நீங்கள் பார்க்கவில்லையா' என்று கேட்டார். 'ஆமாம் இருந்தது அதற்கு என்ன இப்பொழுது' என்று கேட்டால், 'அந்த ஆணையை நமது நண்பர் யாராவது மிதித்திருந்தால் என்ன ஆகியிருக்கும்? காலில் புண் ஏற்பட்டிருக்கும். அவருக்கு சர்க்கரை வியாதி இருந்திருந்தால் புண் அல்லவா பெரிதாகியிருக்கும், பிறகு அவரது காலையே அல்லவா வெட்டியெடுக்க வேண்டியிருக்கும்' என்று அதை எண்ணித்தான் அழுகிறேன் என்று சொல்லுவார் அவர். ஆணை அங்கே கிடையாது. அவர் எண்ணிக்கொண்டது முழுதும் கற்பனை. ஆணையை மிதிக்கவும் இல்லை, அவருக்குச் சர்க்கரை வியாதியும் இல்லை. இப்படி ஒரு சில கற்பனைகளிலே நாம் நம்மை ஈடுபடுத்திக்கொண்டு விடுவதால், பிரத்யட்ச நிலைமைகளை மறிக்கத் தவறிவிடுகின்றோம் நாம். இன்றைக்கு 'சொத்துரிமை பறி போய்விடுகிறது, அடிப்படை உரிமைகள் பறிபோய்விடுகின்றன' என்று நாம் உரக்க உரக்கப் பேசுகிறோமே, இந்த இருபத்து நான்காண்டுக் காலத்திலே தங்களுடைய சொத்துரிமை பறிக்கப் பட்டது என்பதற்காக உயர் நீதி மன்றங்களுக்குச் சென்றவர்களின் எண்ணிக்கை எவ்வளவு என்று சற்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். விரல் விட்டு எண்ணக் கூடியவர்கள்தான்; சில வியாபாரிகள், சில வணிகக்கோமான்கள், சில பிரபுக்கள், சில ஜமீன்தாரர்கள் இப்படி. ஒரு சிலர்தான் கடந்த 20, 24 ஆண்டுகளில் உயர் நீதி மன்றங்களுக்குச் சென்று தலைமை நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று இருக்கின்றார்கள் அல்லாமல், இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் உள்ள மக்களில் 90 விழுக்காடு இருக்கும் மக்களுக்கு என்ன சொத்துரிமை இருக்கின்றது இன்றைக்கு என்று எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும். நாமல்லவா அவர்களுக்குச் சொத்துரிமைகளைக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகின்றோம்? கமிழகத்தினைப் பொறுத்த வரையில் கடந்த நான்கைந்து ஆண்டுகாலமாக ஏறத்தாழ மூன்று லட்சம் மக்களுக்கு நிலம் அற்றவர்களுக்கு நிலமும், மனையற்றவர்களுக்கு மனையும் பட்டா செய்து கொடுத்து, இந்த நிலம் உங்களுக்கு உரிமை, இந்த வீடு உங்களுக்கு உரிமை என்ற வகையில் ஒரு பெரும் சமுதாய மாற்றத்தினைச் செய்துகொண்டு இப்படிப்பட்ட உரிமைகளைக் கொடுத்துக் கொண்டு வருகின்றோம். ஆனால் இதில் நிறைவு பெற்றுவிட்டோமா? எல்லா விவசாயப் பெருங்குடி

6-20
p.m.

22nd October 1971] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

மக்களுக்கும் குடியிருப்புகள் எல்லா ஏழைகளையாவர் களுக்கும் இருக்க இடம், சந்தை செய்ய நிலம் இருக்கிறதா? இதைத்தான் நம்முடைய நண்பர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் இங்கே குறிப்பிடும்போது, எட்டு ஏக்கர் அல்லது எட்டு காணி இருந்தால், அதையும் எடுக்கும் காலம் வந்தால் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள் என்று கேட்டார்கள். அப்படி நினைக்கலாம் வாருமானால் அந்தக் காலத்திற்கு சிரம் தாழ்த்தி விண்ணகி வழிவிட்டுத் தான் தீரவேண்டுமெயல்லாது அதை எதிர்த்தால் அப்போது அடிக்கிற பெரும் புயலில், எதிர்க்கிறவர்கள் நாணலாக வளைகின்ற தன்மையில் கூட அல்ல, வேரோடு வேரடி மண்ணோடு சேர்ந்து விழுகின்ற நிலைமைதான் ஏற்படும். மக்கள் சக்தி என்பது சாதாரண மானதல்ல. அந்த மக்கள் சக்தி எப்படி அரசியல் சட்டங்களை யெல்லாம் மாற்ற வல்லது என்பதை ரஷிய நாட்டிலுள்ள தலைமை நீதிபதி அல்ல, வேறு சோஷலிச நாடுகள் என்று சொல்லப்படுகிற நாடுகளிலுள்ள நீதிபதிகள் அல்ல, அமெரிக்க நாட்டிலுள்ள புகழ் மிக்க பெரும் தலைமை நீதிபதி அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைப் பற்றி ஒன்று கூறினார். 'அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் இயற்றுவது மக்கள். அதை மாற்றியமைக்கும் வல்லமை படைத்தது மக்கள் சக்தி. அரசியல் சட்டம் என்பது மக்கள் விருப்பத்தின்படி உருவான ஒன்றாகும். அவர்கள் விரும்பும் வரை மட்டுமே அது நிலைத்திருக்கமுடியும்' என்கிறார் அவர். இதை அமெரிக்க நாட்டு நீதிபதி சொன்னார். நம் நாட்டில் கோல்கநாத் வழக்கில் நம்முடைய நீதிபதி என்ன சொன்னார்? 'நம் நாட்டின் பண்டைய வரலாற்றை யொட்டிப் பார்க்கும்போது, மக்கள் பிரதிநிதிகள் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்த அதிகாரம் அளித்தால், நாட்டின் நிலைமை மோசமாகும். ஆகவே அவர்களை அப்படியே நம்பிவிடுவதற்கு இல்லை' என்று கோல்கநாத் வழக்கில் தீர்ப்பு வழங்கிய நீதிபதி குறிப்பிட்டார். அதற்குப் பிறகுதான் அரசியல் சட்டத்தில் ஒரு திருத்தம்—மக்களை வாழ்விக்கக் கூடிய ஒரு திருத்தம் சமுதாய நலன் என்ற பொதுக்கண் கொண்டு பார்க்கக் கூடிய திருத்தம் தேவைப்பட்டது. அது நிறைவேற்றப்பட்டு இன்றைக்கு நாம் அதை ஒப்புதல் அளித்து அனுப்புகிற சூழ்நிலையில் இங்கே கூடியிருக்கிறோம். சட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டு விடுகிற காரணத்தால் ஏற்கனவே நான் கூறியதைப் போல திருத்தங்கள் செய்துவிடுகிற காரணத்தால், அதைப் பயன்படுத்தி நான் சொன்ன டாக்டரைப் போல வேறு தவறான காரியத்தில் ஈடுபடுவார்கள் என்ற கிளர்ச்சி எழுந்தால் நிலைமை என்ன? மத்திய அரசு அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. மோகன் குமாரமங்கலம் அவர்கள் நாடாளுமன்றத்தில் பேசும்போது குறிப்பிட்டு ஒரு சருத்தை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

"Referring to the Parliament in England the London Times said that Parliament is supreme. Then it asked a question. Can Parliament enact a law that all blue-eyed babies be drowned in the river Thames? The answer is 'it could'. Then it asked another question: would such a law be valid? And the Times

N72.91

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [22nd October 1971]

editorial answered the question: 'Yes, it would be valid.' Then the London Times answered 'Such a Parliament would not last another day'.

இப்படி திரு. மோகன் குமாரமங்கலம் அவர்கள் நாடாளுமன்றத்தில் குறிப்பிட்டார்கள். "நிலைநிலை படைத்த எல்லாக் குழந்தைகளையும் தேம்ஸ் நதியில் தூக்கி எறிந்திட வேண்டுமென்று சட்டம் செய்யலாம். ஆனால் அந்தச் சட்டம் இயற்றப்பட்ட பிறகு அதை அமுலாக்குவதற்கு நாடாளுமன்றம் இருக்குமா என்ற கேள்வி எழுகிறபோது இருக்காது, அது ஒரு நாள் கூட நீடிக்க முடியாது என்ற பதில்தான் கிடைக்கிறது" என்பதாகக் கூறினார்கள். அதே போல இன்றைக்கு நாம் பெறுகிற அதிகாரங்களை நல்லவைகளுக்குத்தான் இந்திய அரசு பயன்படுத்தும், பயன்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடுதான் இந்த அதிகாரங்களை நாம் அவர்களுக்குத் தருகிறோம் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. இப்போது இருக்கிற அமைப்பில் கேட்கிறேன். இங்கே இருக்கிற குடியரசுத் தலைவர் நினைத்தால், நாளைக்கே சர்வாதிகாரியாக முடியுமா? இப்போது இருக்கிற அரசியல் சட்டத்தில் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் திருத்த மசோதாக்கள் வருகிற நேரங்களில் எப்படிச் குடியரசுத் தலைவர் இருக்க வேண்டியிருக்கும் என்பதை ஒரு வார்த்தையால் குறிப்பிட்டார்கள். அந்த வார்த்தையை நான் பயன்படுத்த விரும்பாவிட்டாலும் அவர் குறிப்பிட்ட வார்த்தை உங்களுக்கு நினைவிருக்கும் என்ற காரணத்தால் அதை மனதில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள். குடியரசுத் தலைவர் கையெழுத்திட்டுத் தீர்வுண்டுமென்று 363-வது பிரிவு திருத்தப்படுகிறது. பிரதமரை நியமிக்கும் அதிகாரம் குடியரசுத் தலைவருக்கு இருக்கிறது. குடியரசுத் தலைவர் நாளைக்கே அவருடைய துணைவியாரை இந்தியப் பிரதமராக ஆக்கிவிடலாம். ஆறு மாத காலம் இந்தியாவின் பிரதமராக அவருடைய துணைவியார் இருக்கலாம். ஆறு மாதங்களுக்கு பிறகு தேர்தல் வைத்து அதன் மூலம் வரமுடியாவிட்டால் ஆறு மாதங்களுக்குப் பிறகு அரசியல் சட்டத்தைக் குடியரசுத் தலைவர் பயன்படுத்தி மறுப்படியும் ஒரு தேர்தலைக் கொண்டு வரலாம். இப்படி குடியரசுத் தலைவர் இன்றைக்கு இருக்கிற அரசியல் சட்டத்தின்படி ஒரு சர்வாதிகாரியாக ஆக முடியும். ஆனால் இருக்கிற பிரச்சினை என்ன? அப்படி அவர் சர்வாதிகாரியானால் எத்தனை நிமிஷம் இந்தியாவில் சர்வாதிகாரம் செலுத்த முடியும் என்பதுதான் இன்றைக்குள்ள பிரச்சினை. நாம் வெறும் சட்டக் கண்கொண்டு மட்டும் பிரச்சினையை ஆராயக்கூடாது. நண்பர் வாஜ்பாய் (கிரிப்பு) வசந்தபாய் என்பதை வாஜ்பாய் என்று நினைத்துவிட்டேன். அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் குறிப்பிட்டார்கள், ஒவ்வொரு முறையிலும் நாம் இப்படி சட்டத்தைத் திருத்திக்கொண்டிருப்பது சரியா, நீதிபதிகள் தீர்ப்பை மறுத்து சட்டத்தைத் திருத்துகிறோம் என்பதைப் போல குறிப்பிட்டார்கள். 23 திருத்தங்கள் இன்றைக்கு வந்திருக்கின்றன என்றால், பெரும்பாலான திருத்தங்கள் நீதிபதிகளின் தீர்ப்புக்குப் பிறகு வேறு தவிர்க்க முடியாத சூழ்நிலையில் இன்றைக்குத் தேவைப்பட்ட திருத்தங்கள்

22nd October 1971] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

தான். நீதிபதிகளை அவமானப்படுத்தக் கூடாது. நீதிபதி எந்த நிலைமையில் எந்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் தீர்ப்புகளை வழங்கவேண்டுமோ அப்படி வழங்குகிறார்கள். சிலர் நீதிபதிகளை தாக்கிப் பேசலாம். நீதிமன்றங்களைத் தாக்கிப் பேசலாம். நான் அந்தக் கட்டத்திற்குச் செல்ல விரும்புகிறவன் அல்ல. அப்படிப்பட்ட பண்பாடு கொண்டவனும் அல்ல. அப்படி நீதிபதிகள் இன்றைக்கு அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்ட சட்டத்தின் அடிப்படையில் நின்று நிலைமையை ஆராய்கிறார்கள். அமைத்துத் தரப்பட்ட சட்டத்தின்படி இதற்கு இடமில்லை என்று கூறுகிறார்கள். அதற்கு என்ன பொருள்? இடம் தரவில்லை. ஆகவே வேறு சட்டத்தை இயற்றித் தாருங்கள் என்று பொருள். இந்தச் சட்டம் இடம் தரவில்லை என்று கூறுகிறார்கள் என்றால், சட்ட மன்றத்திற்கோ நாடாளுமன்றத்திற்கோ சூசகமாகத் தருகிற வியாக்யானம் என்ன? வேறு சட்டத்தை இயற்றித் தாருங்கள் என்பதுதான். அதைத் தான் இப்போது ஏற்றுக்கொண்டு நீதிபதிகளைக் கவரவப் படுத்துகிற முறையில் மக்களுக்கு வேறு சட்டத்தை—தேவையான புதிய சட்டத்தை உருவாக்குகிறோமே தவிர, நீதிபதிகளைக் கவரவப் படுத்தக்கூடாது என்ற பொருளில் அல்ல. சட்டத்தை 23 முறை திருத்தியிருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லி எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அப்படித் திருத்தியதால் வானம் இடிந்து விழுந்து விட்டதா என்றும் கேட்டார்கள். ஆனால் அவரது கட்சியும் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் கட்சியும் 1971-ல் நடந்த தேர்தலில் வானம் இடிந்து விழுந்துவிடுமோ என்றுதான் பயந்தார்கள். 1971-க்குப் பிறகு நாங்கள் தந்த சக்தியின் காரணமாக நாங்கள் காட்டிய வலியின் காரணமாக எதிர்க் கட்சித் தலைவர் கூட 'இனிமேல் வானம் இடிந்து விழாது' என்று தெளிந்து நிலைமையை உணர்ந்திருக்கிறார்கள். காலத்தின் மாறுதலை அவர்களும் உணர்ந்திருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்த மன்றத்தின் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் மற்றவர்களும் சட்டப்பேரவையில் காங்கிரஸ் கட்சிக் குழுத் தலைவரும் சதந்திராக் கட்சிக்காரர்களைத் தவிர மற்ற அனைவரும் இந்தத் தீர்மானத்தை மிகுந்த ஆர்வத்தோடு வரவேற்றிருப்பது உள்ளபடியே நாட்டுக்கு ஒரு நல்ல அறிகுறியாகும். திரு. சுவாமிநாதன் அவர்களும் திரு. தாமோதரன் அவர்களும், திரு. வசந்த பாய் அவர்களும் சேரவில்லை என்ற வருத்தம் எனக்கு இருக்கிறது. அவர்களும் நிச்சயமாகச் சேருவார்கள் என்ற நம்பிக்கையும் இருக்கிறது. ஏனென்றால் கால மாறுதல். அவர்கள் சென்ற மாதம் இப்படிச் சொன்னீர்களே என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவரைப் பார்த்துக் கேட்டார்கள். அவர்கள் கூட மாநிலங்களுக்கு அதிக உரிமை வேண்டுமென்ற சதந்திராக் கட்சித் தலைவர் ராஜாஜியின் கருத்துக்கு மாறான கருத்தைக் கொண்டவர்தான். நேற்றைக்குப் பேசும் போது கூட நான் உங்களோடு ஒத்துழைக்கப் தயார் என்று அப்பட்டமாகச் சொன்னார்கள். மெல்ல மெல்ல இந்தப் பக்கத்திற்கு அவர்கள் வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த அவையில் அனைவரும் ஒரு நல்ல தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிற வகையில் பேசியதற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நீங்கள் தந்த

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி] [22nd October 1971]

பல விளக்கங்கள் மெத்தப் பயன் தரும் விளக்கங்களாக இருந்தன. மீண்டும் மீண்டும் ஒன்றைச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். மாநில உரிமைகள் பாதிக்கப்படாத அளவுக்கு எந்த வகையிலும் பாதிக்கப்படாத அளவுக்கு அடுத்தடுத்து நன்றாகக் கூடிப்பேசி ஆலோசித்து அதற்கான தீர்மானத்தை நம்முடைய அவை நிச்சயமாக நிறைவேற்றும் என்ற உறுதியை அளித்து அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டு அமைகிறேன். வணக்கம்.

Mr. CHAIRMAN :—The question is—

“ That this House ratifies the amendments to the Constitution of India falling within the purview of the proviso to article 368 thereof, proposed to be made by the Constitution (Twenty-fourth) Amendment Bill, 1971, as passed by the two Houses of Parliament.”

6-30 p.m. The Resolution was put and carried.

Mr. CHAIRMAN : The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. tomorrow.

The House then adjourned.

TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL

Saturday, the 23rd October 1971.

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, Mr. CHAIRMAN (THE HON. THIRU C. P. CHITRARASU) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS

STARRED QUESTIONS.

Soft Drinks

* 19. Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) whether the Government are aware of the sale of sub-standard soft drinks on roadsides in Madras City; and

(b) if so, the action taken thereon?

குளிர்ப் பானங்கள்

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) சென்னை மாநகரம், சாலையோரங்களில் தரக்குறைவான சோடா, கலர் போன்ற குளிர்ப் பானங்கள் விற்பது அரசுக்குத் தெரியுமா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் மீது எடுத்துள்ள நடவடிக்கை யாது?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : (அ) ஆம்.

(இ) அடிக்கடி திடீர்ச் சோதனைகள் நடத்தப்பட்டு தரக்குறைவானவை என்று கருதப்படுபவையும் சுகாதாரக் கேடான நிலைமைகளில் விற்கப்படுபவையுமான சோடா, கலர் போன்ற பானங்கள் சென்னை மாநகராட்சியால் கைப்பற்றப்பட்டு அழிக்கப்படுகின்றன.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மாதிரி தாம் குறைந்த குளிர் பானங்கள் மட்டுமல்லாமல், பல போலி குளிர் பானங்கள் விற்கப் படுவதாகத் தெரிகிறது. அதாவது கோக்கோலா ஃபேண்டா போன்ற பானங்கள் என்று சொல்லி ரயிட்டுவே நிலையங்கரிலும் மற்ற இடங்களிலும் அதே கோக்கோலா பாட்டில்களில், வேறு ஏதோ பானங்களை நிரப்பி விற்பவருள்ளார்கள். அதையும் தடை செய்ய அரசு ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, அங்கத் தினர் சொன்ன இந்தக் கருத்து இலாகாவினரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு செயல்படச் செய்வதற்கு நான் முயற்சிப்பேன்.

[23rd October 1971]

THIRU D. SANTOSHAM : Sir, the Prevention of Food Adulteration Act is being used effectively in the case of the regular shop keepers and big manufacturers and that is right. But more than the big manufacturers and regular shop keepers, it is the petty vendors who sell the common sweets in front of the schools, the most pernicious stuff which is most often adulterated with harmful stuff which will spoil the health of the pupils. May I know whether there is any scheme for Statewide drive against this kind of sale to school children by the petty vendors?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, இப்போதே பெரும்பாலான நகரசபைப் பகுதிகளில் அப்படிப்பட்ட விற்பனைகளைத் தடை செய்வதற்கான முறைகள் இருக்கின்றன. அதை நிர்வகிக்கிறவர்கள், நகரசபையில் பொறுப்பில் உள்ளவர்கள் அதைத் தடுப்பதற்கு எந்த அளவுக்கு அக்கறை காட்டுகிறார்களோ அந்த அளவுக்குத்தான் அது நிறைவேற்றப்படும். பொதுவாகக் கிராமப் பகுதிகளில் இதை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர இயலாது. நகரப் பகுதிகளில் கொண்டுவர முயற்சி எடுக்கப்படும்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : சோடா, கலர் போன்ற பாணங்கள் விற்கும் கடைகளில் பழரசம் என்ற பெயரால் போதை வஸ்துக்கள் விற்கப்படுவதாகத் தெரிகிறது. அதையும் தடை செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : தலைவர் அவர்களே, பழரசம் என்ற பெயரில் மது விற்கப்படுகிறது என்கிறார்கள். அது தடுக்கப்பட வேண்டும். ஒரு பொருள் எந்தப் பெயரில் விற்கப்படுகிறதோ அந்தப் பொருள்தான் விற்கப்படவேண்டும். அந்தப் பொருளின் பெயரில் வேறு பொருள்கள் விற்கப்படுகின்றன என்றால், அது அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு வந்தால், அதைத் தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கலாம்.

Aerial Spraying

* 20. Q.—THIRU V. ISVARMURTI : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the aerial spraying operations in the State have been leased out to private parties and firms for the year 1970-71; and

(b) if so, the details thereof?

விமானம் மூலம் மருந்து தெளித்தல்

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இம் மாநிலத்தில் விமானம் மூலம் மருந்து தெளிப்பது 1970-71 ஆண்டில் தனியாருக்கும், நிறுவனங்களுக்கும் குத்தகைக்கு விடப்பட்டுள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

[23rd October 1971]

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : (அ) & (இ) மேலவை முன் விவர அறிக்கை ஒன்று வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, எந்த அடிப்படையில் தனியார்களுக்கு இந்தப் பணி ஒப்படைக்கப்படுகிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, இம் மாநிலத்தில் விமானம் மூலம் பூச்சி மருந்து தெளிக்கும் பணி தனியார்களிடத்தில் 1970-71-ல் ஒப்படைக்கப்பட்டு ஹெலிகாப்டர் மூலமாகத் தெளிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. கட்டணம் ஏக்கருக்கு ரூ. 9 எனவும் பிச்சட் ரேட் ரூ. 7 எனவும் விதித்து, அதற்கான டெண்டர்கள் வரவழைக்கப்பட்டு குறைந்த டெண்டருக்கு விடப்பட்டுள்ளது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : இந்த மாதிரி விமானத்திலிருந்து பூச்சி மருந்து தெளிப்பதற்கு ஹெலிகாப்டர்கள் மத்திய அரசிலேயே வைத்திருக்கும்போது, அதை வரவழைக்காமல் தனியாரிடமிருந்து வரவழைக்க டெண்டர்கள் கேட்க வேண்டிய அவசியம் என்ன ஏற்பட்டது? மத்திய அரசிடமிருந்து வாங்கியிருந்தால், கொடுக்கிற பணம் அரசிற்குப் போயிருக்கும், விவசாயிகளுக்கும் செலவு குறைந்திருக்கும். அதை வரவழைக்காத காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : இது சம்பந்தமாக மத்திய அரசிற்கு எழுதினோம். தற்சமயம் தாங்கள் கொடுக்க முடியாது என்று சொல்லிவிட்ட காரணத்தால், அந்த ஆண்டு வரவழைக்க முடியவில்லை. இந்த ஆண்டுகூட கிடைக்காவிட்டால், தமிழக அரசு ஐந்து விமானங்களை வாங்குவதற்கு அனுமதி கொடுங்கள் என்று கேட்டிருக்கிறோம். இன்னும் அனுமதி வந்து சேரவில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : நம்முடைய விமானங்களை வாங்கினால், அதை ஒட்டுபவர்களுக்கு ரூ. 5,000 மாதத்திற்குக் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். சில மாதங்களில்தான் பூச்சி மருந்து அடிக்கும் வேலையிருக்கும். ஆண்டு பூராவும் விமானங்களை வைத்துக் காக்க வேண்டியது அவசியமாகும். அப்படி வைத்துக் கொண்டால், அது லாபகரமாக இருக்குமா என்பதை அரசு ஆராய்ந்ததா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது நம்முடைய மாநிலத்தில் ஏறக்குறைய ஒரு ஆண்டுக்கு 8 திங்களுக்கு பூச்சி மருந்து விமானம் மூலமாகத் தெளிக்கப்படுகிறது. ஆகவே மேலும் அதைத் தீவிரப்படுத்தத்தான் ஐந்து வாங்கலாம் என்று கேட்டோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் சொல்கிற போசனையை நம்முடைய முதல்வர் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியதற்குப் பிறகுதான் ஐந்து ஹெலிகாப்டர்கள் மத்திய அரசில்

[23rd October 1971]

வைத்திருப்பதை இங்கே நிறுத்தி வைப்புகள், வேண்டும்போது அவற்றை எடுத்து உபயோகித்துக் கொள்கிறோம் என்று சொன்னதற்கு இந்த ஆண்டு கொடுப்பதற்கில்லை என்று சொல்லி விட்டார்கள்.

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : விமானம் மூலம் மருந்து தெளிப்பதன் மூலம் எல்லாப் பகுதிகளிலும் பயிர்களுக்கு ஏற் படுகிற பூச்சிகள் கொல்லப்படுவதால் நோய்கள் தடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று நாம் அறிகிறோம். ஒரு பயிருக்கு, நெற் பயிருக்கு ஒரு முறைதான் தற்போது மருந்து தெளிக்கப்படுகிறது. பயிர் வெளிப்பட்டவுடன் ஒரு தடவையும் சுதிர் ஆவதற்கு முன்பு ஒரு தடவையும் தெளித்தால் நல்லது என்று பயிர் விஞ்ஞானிகள் சொல்வதால் இரண்டு முறை நெற்பயிருக்கு விமானம் மூலம் பூச்சி மருந்து தெளிக்கத்தக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : இரண்டு முறை மட்டுமல்ல, தனிப்பட்ட முறையில் விவசாயிகளே ஹாண்ட் ஸ்ப்ரே, பவர் ஸ்ப்ரே மூலமாக அவ்வப்போது பூச்சி மருந்து தெளித்துக் கொள்கிறார்கள். இப்போது விமானம் மூலமாகக் கூட இரண்டு முறை தெளிக்கப்படுகிறது.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : விமானம் மூலமாக மருந்துகள் தெளிக்கப்படுவதற்கு முன்பாக சாகுபடி செய்கிற விவசாயிகளுடைய கருத்தையும் அறிந்து அவர்கள் சம்மதம் பெற்றுச் செய்யப்படுகிறதா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, இது முதலிலே ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்கும் அனுப்பப்பட்டு, ஒன்றியங்கள் தீர்மானம் செய்து, அனுப்பப்பட்ட பிறகு, அந்தக் குறிப்பிட்ட பகுதிகளில் தான் தெளிக்கப்படுகிறது. ஒரு யூனியனில் சில பஞ்சாயத்துக்கள் பெற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும் கூட, அந்த ஊர் பஞ்சாயத்தில் இருக்கும் வயல்களில் தெளிக்காமல் இருந்தால், அடுத்த வயல்களுக்கும் அந்தப் பூச்சி பரவும் என்பதால் ஒன்றியங்கள் தீர்மானம் போடும் முறையை வைத்து அதைக் கொண்டு செயல்படுத்தப்படுகிறது.

திரு. வி. வெங்கா : மேலை நாடுகளில் ஒரே காலத்தில் ஒரே பருவத்தில் அனைத்து நிலங்களிலும் பயிர் செய்யப்படுவதால் விமானம் மூலம் பூச்சி மருந்து அடிப்பது நியாயமாகப் படுகிறது. ஆனால் நம் நாட்டில் ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் பருவ நிலையும் பயிர் செய்யும் முறையும் மாறுபட்டிருப்பதால், ஒரு பகுதியில் நான் நினைவிலும் ஒரு பகுதியில் அறுவடைக்குத் தகுந்த நிலையிலும் பயிர்கள் இருக்கும்போது, விமானம் மூலம் தெளிப்பது அவ்வளவு உபயோககரமானதாக இல்லை என்று கிராமப் பகுதிகளில் உள்ள விவசாயிகள் பேசிக்கொள்கிறார்கள். அதையும் கருத்தில் கொண்டு அரசு மாற்று முறையைக் கையாளுமா?

[23rd October 1971]

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : ஏற்கனவே அப்படி இருந்திருக்கலாம். சமீபத்தில் பல்வேறு மாவட்டங்களில் நான் நேரில் சென்று பார்த்தேன். சிலர்தான் பட்டம் தவறிப் பயிர் செய்கிறார்கள் என்றாலும், வேளாண்மை செய்கிறவர்கள் சம்பாவுக்குத் தனி, காருக்குத் தனி என்று பட்டங்கள் பிரித்து ஏறக்குறைய அந்தக் காலங்களில் தான் அந்தப் பகுதிகளில் பயிர் செய்கிறார்கள். அங்கத்தினர் சொல்கிற பகுதிகளையும் நான் நேரில் சென்று பார்த்தேன். அப்படிப்பட்ட பகுதிகளுக்கு ஒரே நேரத்தில் தெளிப்பதில்லை.

THIRU A. R. DAMODARAN : May I know, Sir, the cost of aerial spraying per acre?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு ஏக்கருக்கு மருந்துச் செலவு அன்னியில் ரூ. 11 ஆகிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 15.20 வசூலிக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு அதே சமயத்தில் சாதாரண பம்பு மூலம் தெளிப்பதற்கு ரூ. 6 வசூலிக்கப்படுகிறது என்பதால் அனாவசியமாக நிலச்சுவான்தார்கள் கூடுதலாக ரூ. 7 கொடுப்பது கஷ்டமாக இருப்பதாகப் புகார் விவசாயிகளிடமிருந்து அரசிற்கு வந்திருக்கிறதா? அந்தச் சங்கடத்தைத் தவிர்க்க அரசு ஏதாவது செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : பூச்சி மருந்து ஹெலிகாப்டர்கள் மூலமாகத் தெளிப்பதில் செலவு கொஞ்சம் அதிகமாகிறது. பம்புகளின் மூலம் தெளிப்பதில் செலவு குறைவாகிறது. விமானம் மூலம் தெளிப்பதற்கு அதிகம் செலவாகிறது என்றால், அந்தந்தப் பகுதிகளில் உள்ள விவசாயிகள் எந்த மருந்தைக் கேட்கிறார்களோ, அந்த மருந்துகளைப் பொறுத்த வரையில், கொஞ்சம் கூடுதலாக இருக்குமே தவிர, வேறு வகையில் இருப்பதற்கு நியாயமில்லை.

* 21. Q.—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the cost of aerial spraying of insecticides is being sought to be collected from landholders who have leased out their lands; and

(b) if so, the provision under which the above charges are proposed to be collected?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தங்கள் நிலங்களை குத்தகைக்கு விட்டுள்ள நில உடைமையாளர்களிடமிருந்து பூச்சிக் கொல்லி மருந்துகளை விமானத்திலிருந்து தூவுவதற்கான செலவு வசூலிக்கப்பட வேண்டுமென்று கோரப்படுகிறதா?

[23rd October 1971]

(இ) ஆம் எனில், எந்த விதித் துறையின் கீழ் மேற்படி செலவுகள் வசூலிக்கப்பட வேண்டுமென்று கருதப்படுகிறது?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : (அ) ஆம்.

(இ) தமிழ்நாடு பஞ்சாயத்துச் சட்டம், 119 (3) பிரிவின்படி விமானம் மூலம் பூச்சி மருந்து தெளித்ததற்காக செலவு தொகை வசூலிக்கப்படுகிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களின் மூலமாக அனுமதி பெற்று கிராமங்களுக்கு மருந்து தெளிப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். தனிப்பட்டவர்கள் நிலங்களில் சொந்தச் சாகுபடி நிலங்களும் இருக்கின்றன. அவற்றில் குத்தகைக்கு விடப்பட்ட நிலங்களும் இருக்கின்றன. குத்தகைக்கு விடப்பட்ட நிலங்களுக்கான கட்டணத்தை நில உரிமையாளர்களிடமிருந்து கேட்கிறார்கள். “லேண்ட் செஸ்”, “லேண்ட் ரெவின்யூ” மூன்று மடங்காக ஆகியிருக்கும்போது, அவர்கள் அதை எப்படிக் கொடுப்பார்கள்? அத்துடன் “லேண்ட் ரெவின்யூ” வசூல் செய்வதற்கான உத்தரவைத் தாசில்தார் பிறப்பிக்கிறார். ஆனால் இதை வசூல் செய்வதற்கு எந்த அடிப்படையில் உத்தரவு பிறப்பிக்கிறார்கள் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, குத்தகைதாரர்களுக்குச் சில சலுகைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. குத்தகைதாரர் உரிமைதாரரிடம் வசூல் செய்கிற முறையில் இப்போது செய்யப்படுகிறது. அவர்களுடைய சம்மதத்தையும் பெறுவதற்கு இப்போது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

THIRU D. SANTOSHAM : Mr. Chairman, Sir, is the entire cost of aerial spraying collected from the Agriculturists or is any part of it borne by the Government or the Panchayat Union? As the Hon. Minister pointed out, I think, the aerial spraying is undertaken not only in the interest of the particular agriculturists but also in the interest of the entire area. While so, is it not proper that a part of the cost is borne by the Panchayat Union or at least by the Government?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கத்தின் மூலமாக பூச்சி மருந்து தெளிக்க 15% சப்ஸிடி கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. நிலங்களைப் பொறுத்த வரையில், தனிப்பட்டவர்கள் ஒரு சிலரால் பஞ்சாயத்துக்கள் மூலம் தீர்மானம் நிறைவேற்றி அனுப்பப்பட்டால், பூரா ஏரியாவுக்கு சம்பந்தப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : குத்தகைதாரரிடமிருந்து வசூலிக்காமல் நில உரிமையாளர்களிடமிருந்து வசூலிக்கும்போது 50/40 என்ற அடிப்படையில் வசூலிக்கப்படுமா? அப்படி வசூலிப்பது எந்த அதிகாரத்தின் அடிப்படையில் செய்யப்படுகிறது?

[23rd October 1971]

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : பஞ்சாயத்துக்களில் தீர்மானம் போட்டு அனுப்புவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது. சில பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் எங்கள் பகுதிக்குத் தேவையில்லை என்று தீர்மானம் போட்டு அனுப்பினால், அவற்றிற்குத் தெளிப்பதில்லை. சொந்தத்தில் பஞ்சாயத்தின் மூலமாக பவர் ஸ்ப்ரே, ஹாண்ட் ஸ்ப்ரே மூலமாக அவர்களாகவே மருந்து வாங்கித் தெளிப்பதற்கு அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

Tractors

* 22. Q.—THIRU G. SWAMINATHAN : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the number of R.S. 09 Tractors allotted by the State Trading Corporation of India to Tamil Nadu;

(b) the number of Tractors sold; and

(c) whether any complaints have been received about their defective working?

டிசாக்டர்கள்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) இந்திய அரசு வானிகக் கழகம் தமிழ் நாட்டிற்கு ஒதுக்கி செய்த R. S. 09 டிசாக்டர்களின் எண்ணிக்கை என்ன?

(இ) விற்கப்பட்ட டிசாக்டர்களின் எண்ணிக்கை என்ன?

(உ) அவை செயல்படுவதில் குறைபாடுகள் இருப்பதாகப் புகார்கள் எவையேனும் பெறப்பட்டுள்ளனவா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : (அ) நூறு.

(இ) பதினாறு.

(உ) ஆம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : வரவழைக்கப்பட்ட சோஷலிச டிசாக்டர்கள் 100 ஒதுக்கப்பட்டதாகத் தெரிகிறது. அந்த 100-ஐயும் அரசு விலைக்கு வாங்கியதா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : தலைவர் அவர்களே, 100-ஐயும் வாங்க நம்மை மத்திய அரசு அனுமதிக்கவில்லை. யாரும் அதை வாங்காத காரணத்தால், அவை அப்படியே இருக்கின்றன.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : அதற்கான தொகையை அரசு கொடுத்து விட்டதா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : இன்னும் இல்லை.

[23rd October 1971]

திரு. எம். சங்கரலிங்கம் பிள்ளை : கிழக்கு ஜெர்மனியிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்ட டிராக்டர்களுக்கு என்ன பெயர்? உறுப்பினர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் ஏதோ சோஷலிச டிராக்டர் என்று சொன்னதாகத் தெரிகிறது. அப்படி ஏதாவது பெயர் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : அப்படி ஆர்.எஸ். 09 டிராக்டர் என்பது பெயர், 20 ஹார்ஸ் பவர் உள்ளது,

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த டிராக்டர்கள் உற்பத்தி செய்த முறையிலேயே கோளாறு இருப்பதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. 16 டிராக்டர்கள் விற்பதால், விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டத்திற்கு மத்திய அரசு பொறுப்பா அல்லது மாநில அரசு பொறுப்பா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : நம்முடைய சிபாரிசின் பேரில்தான் மத்திய அரசு மாநில அரசிற்கு டிராக்டர்கள் ஒதுக்குகிறது. ஆனால் இந்த டிராக்டர்கள் உபயோகப்படுத்துவதற்கு முன்னாலேயே இது சரியாகயில்லை என்று சொன்ன காரணத்தினால், ஏதோ ஒரு மிரட்சி ஏற்பட்டு ஆங்காங்கு வாங்காமல் நிறுத்தி விட்டார்கள். ஹரியானா பகுதியில் அவை சாலைகளில் நிறுத்தப் பட்டிருப்பதாகத் தகவல் வந்தது. உடனே நம்முடைய மாநிலத்திலுள்ள விவசாயிகளும் அதைக் கேட்டு தங்களுக்குத் தேவையில்லை என்று சொல்லிவிட்டார்கள். பயன்படுத்தாமலேயே அவை நிறுத்திவைக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

THIRU A. R. DAMODARAN : From the Hon. Minister's answer, there seems to be a feeling that these tractors could be put to use. May I know whether, in view of the fact that he feels that these tractors could be put to use, these 16 tractors sold to the unfortunate farmers will be withdrawn and they be reimbursed and they will be kept for use in State Seed Farms, Sir?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : அப்படி ஒன்றுமில்லை. வாங்குகிற மாதிரி இல்லை.

Strike

* 23. Q. THIRU V. THANGAPANDIAN : Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) the loss incurred by the Electricity Board as a result of the lightning strike resorted to by the Engineers of the Tamil Nadu Electricity Board on 20th May 1970; and

(b) the action taken against the staff who resorted to the strike without any prior notice?

23rd October 1971]

வேலை நிறுத்தம்

திரு. வி. தங்கபாண்டியன் : மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தில் பணி புரியும் பொறியியல் வல்லுனர்கள் 20—5—1970-ல் திடீரென்று வேலை நிறுத்தம் செய்ததில் மின்சார வாரியத்திற்கு ஏற்பட்ட நஷ்டம் எவ்வளவு?

(இ) முன்னறிவிப்பு இல்லாமல் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்ட ஊழியர்கள் மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : விவர அறிக்கை @ மேலவை முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, இந்த இன்சினியர்கள் மீது எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகள் இன்னும் ஒரு முடிவிற்கு வராமல் இருப்பதாக அறிகிறேன். எவ்வளவு விரைவில் அவர்கள் மீதான நடவடிக்கைகள் முடிவு பெறும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன் : இப்போதுதான் ஒன்பது பேர்களின் மீதுள்ள வழக்குகளில் ஒன்று தள்ளுபடி செய்யப் பட்டுள்ளது. எட்டு பேர் மீது விசாரணை நடத்தி, அந்த அறிக்கை முதன்மை இன்சினியருக்கு வந்திருக்கிறது. விரைவில் முடிவு அறிவிக்கப்படும்.

MR. CHAIRMAN : Questions are over.

[Note :—An Asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Membre.]

(Thiru G. Vasanthha Pai rose.)

MR. CHAIRMAN : I have to make some announcements to the House. The hon. Member may please wait a little while.

II. ANNOUNCEMENTS.

(1) Message from the Governor.

MR. CHAIRMAN : I have received a message from the Governor of Tamil Nadu recommending to the Legislative Council the consideration of the Tamil Nadu Excise Bill, 1971.

(2) Messages from the Assembly.

MR. CHAIRMAN : I have also received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the Tamil Nadu Excise Bill, 1971 (L.A. Bill No. 37 of 1971) as passed by the Assembly and signed by him for the recommendation of the Council and certifying that the Bill is a Money Bill within the meaning of Article 199 of the Constitution of India.

[Mr. Chairman] [23rd October 1971]

I have further received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting a copy of the Tamil Nadu Prohibition (Suspension of Operation) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 36 of 1971) as passed by the Assembly and signed by him for the concurrence of the Council.

(3) ELECTION OF TWO MEMBERS TO THE SENATE OF THE ANNAMALAI UNIVERSITY

MR. CHAIRMAN : I have also to announce to the House that Thiru K. Rajaram and Pulavar O. Arivudai Nambi, M.L.Cs., are the only two candidates validly nominated to the Senate of the Annamalai University. As the number of candidates nominated is equal to the number of vacancies to be filled, namely, two, I declare them duly elected to the Senate of the Annamalai University.

III. PRIVILEGE MOTION *re* STATEMENT OF THE MINISTER FOR PUBLIC HEALTH RELATING TO THE QUALIFICATIONS OF A DOCTOR IN THE MEDICAL DEPARTMENT.

MR. CHAIRMAN : I have received notice of a motion from Thiru G. Vasantha Pai to raise a matter of privilege under rule 157 of the Legislative Council Rules in respect of a statement made by the Hon. the Minister for Public Health on the floor of this House on the 26th July 1971 relating to the qualifications of a Doctor in the Medical Department. I want the hon. Member to state briefly how this matter constitutes a breach of privilege of the House.

* THIRU G. VASANTHA PAI : Mr. Chairman, Sir, on the 26th July 1971 while I was addressing this august House on the Policy Note on Public Health and Medical Services, the Hon. the Minister for Public Health made the following statements on the floor of the House intercepting my speech.

When I was generally referring without mentioning any name, the Hon. Minister said :

"the name of the person who is holding charge is so and so who is foreign returned with a degree far better than a degree available in India."

Thereupon, Sir, I have replied to the Hon. Minister : "With great respect to the Hon. Minister, I have to state that I have got the certificate of so and so issued by the University of Montreal, where the certificate reads that so and so is a Philosophy Doctor in Medicine and experimental medicine, that is, for experimenting on rats and animals and it is not physiology". To which the Hon. Minister said "Let the hon. Member write to me and let him not utter any such words which he may not be able to prove at a later stage. The degree that is held by that Doctor is an accepted Degree and the Vice-Chancellor is aware of this Degree. I know personally that this Degree is accepted by the Medical Council of India—All India Medical Council. Therefore, I request the hon. Member not to go into the question of academic

23rd October 1971] [Thiru G. Vasantha Pai]

qualification of a member of the Medical Department. Let him write to me first and afterwards if he is not satisfied, he can verify the facts and write to me again, if necessary."

Sir, I wrote to the Hon. Minister. The Hon. Minister gave a list of degrees of the Indian Universities and stated that on the degree in experimental medicine there are two famous authorities, Mr. J. Markewitz and Mr. Claude Bernard.

MR. CHAIRMAN : That is in 1850.

THIRU G. VASANTHA PAI : Yes; one book was published in 1850 and the other later. Thereupon I wanted to know whether the Minister had any books which he was referring to and wherefrom the quotations were taken. I wrote to him on the 28th September 1971 and the Hon. Minister never replied to the letter of 28th September 1971.

I shall read the letter, dated 28th September 1971 which I wrote to the Hon. Minister.

"May I inform you that you joined issue with me when I stated that the Degree in Experimental Medicine of the University of Montreal was not equivalent to a Ph.D. in Physiology of a foreign University? I do not think there was any controversy as to any one possessing Indian Doctorate or Degree. I am requesting you again for information on the statements made by you in the Council and generally about the incumbent's qualification."

"Please let me have information as to any authorities which say that a degree in experimental medicine of the University of Montreal is a degree far better than a Doctorate in Physiology or M.Sc. in Physiology of Indian University or any degree available in India."

"You further stated that the degree that is held by Dr. P. Padmanabhan is accepted degree by the University and by the Medical Council of India—All India Medical Council. Please let me have information as to where and when and by whom the degree has been so accepted as equivalent to a Ph.D., or M.Sc. degree in Physiology."

"Whether the All India Medical Council or the University recognises a degree of foreign University as superior to any independent research after acquisition of a Doctorate by any person, and if so, under what rule, resolution, regulation or authority?"

"Please let me have information as to whether Dr. Padmanabhan has conducted any research or made any contributions in the shape of literature to Medical journals or reading of papers in conferences and has obtained any recognition from local or foreign authorities which would entitle him to the high office of manning any post-Graduate institution or department."

"Please also let me have information whether there are any other persons in the Medical Colleges who have any such quali-

[Thiru G. Vasantha Pai] [23rd October 1971]

fications as mentioned in the previous paragraph in the subject of Physiology, and if so, what claims superior to them, Dr. Padmanabhan possesses."

"I have noted the authorities quoted by you of Mr. Claude Bernard and Dr. J. Markewitz and would like you to let me know in which book of theirs, the quotation extracted by you appear, so that I may enlighten myself on the context in which these quotations find a place."

Sir, I wrote this letter on the 28th September 1971. I did not get a reply. I have waited for a long time. Meanwhile I wrote to the All India Medical Council. I wrote on the 27th September 1971 and followed it up on the 13th October 1971 and I got a letter from the Secretary, Medical Council of India in D.O.M.C.I.12 (1)/71/Med./13952, dated the 16th October 1971 in which he said:

"I am to state that this Council has not made any assessment of the D.Sc. or Ph. D. in Experimental Medicines of the University of Montreal and as such it is not possible to say anything about its equivalency to the Ph.D. or D.Sc. in Physiology of Universities in India or abroad."

Sir, my submission is that the two statements made by the Hon. the Minister for Public Health, namely,

(1) "the Dr. so and so is a foreign returned with a degree far better than the degree available in India".

MR. CHAIRMAN : What is the real meaning of the term 'assessment'?

THIRU G. VASANTHA PAI : It means evaluation of degree in relation to its equivalence under the University Grants Commission Act.

MR. CHAIRMAN : Yes, the hon. Member may proceed.

THIRU G. VASANTHA PAI : (2) "The degree that is held by the Doctor is an accepted degree and the Vice-Chancellor is aware of this Degree. I know personally that this Degree is accepted by the Medical Council of India—All India Medical Council".

Sir, my respectful submission is that these two statements made by the Hon. Minister are not correct. If they are not correct, I am sure the Hon. Minister will avail himself of this opportunity, correct himself and say that the statements that he made on the floor of the House are wrong. That is all my privilege motion.

MR. CHAIRMAN : The Hon. Minister may express his viewpoint in the matter.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : அவைத் தலைவரவர்களே, இன்று இங்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற உரிமைப் பிரச்சினை யாகக் கருதப்படுகின்ற ஒன்றைக் குறித்து நான் விளக்கம் சொல்

23rd October 1971] [திரு. க. அன்பழகன்]

வதற்கான நல்ல வாய்ப்பு கிடைத்ததற்காக நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன். இந்த மன்றத்தில் மருத்துவத் துறைபற்றி விவாதம் நடைபெற்ற நேரத்தில் மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் அவர்கள் மருத்துவ கல்லூரியிலுள்ள பிசியாலஜித் துறைக்குத் தலைவராக அமர்த்தப் பட்டிருக்கிற ஒருவரைப்பற்றி அவர் தகுதியற்றவர் என்ற ஒரு வாதத்தைத் தொடங்கினார்கள். அந்த வாதத்தில் அவர் தெரிவித்த முதல் கருத்து—

"He is qualified only in experimental medicine"

என்பது. முதலில் விவாதத்தைத் தொடங்குகிற போதே

"He is not qualified in the subject for which he is the Head of the Department but he is qualified in a subject which is not relevant to the subject for which he holds charge"

என்ற கருத்துப்பட தெரிவித்தார்கள். தெரிவித்தவுடன் தான் நான் பதிலளித்தேன்:—

"I want to explain to the hon. Member one thing. While giving particulars, let him not utter such words which may be refuted afterwards. I know personally that the Physiology Department is upgraded now and the person who is holding charge of that Department is fully qualified and that his degree is accepted by the University and by the Medical Council"

என்று அப்போது நான் தெரிவித்தது அந்த இடத்தில் அவருடைய டி.எஸ்.சி. மேல் நாட்டில் பெற்ற பட்டத்தைப்பற்றிய விவாதம் எழவில்லை. அதற்கு அடிப்படைத் தகுதியில்லை என்று தெரிவித்தார்கள். அந்த அடிப்படைத் தகுதி உண்டு என்பதை நான் வாதிட்டுத் தெரிவிப்பதற்கு அந்த அடிப்படைத் தகுதி உண்டு,

"He is fully qualified and his degree is accepted by the University and by the Medical Council"

என்று நான் தெரிவித்தேன். அதற்குப் பின்னால் அவர் பேசியதற்கு விளக்கத்தைத் தொடர்ந்து சொல்கிறேன். அதற்கு அந்த அடிப்படைத் தகுதியில்லை என்று சொன்ன காரணத்தினால் சொல்கிறேன். அவர் 1951-ல் எம்.பி., பி.எஸ். படித்த டெமான்ஸ்ட் ரேட்டராக, டியூட்டராக இருந்து 1955-ம் ஆண்டில் எம்.எஸ்.ஸி. இன் பிசியாலஜி டிகிரியைப் பெற்றார். எம்.எஸ்.சி. படித்தாலே புரொபசராக ஆகலாம்,

not as demonstrator or tutor but to hold the charge of professorship.

டைரக்டர் நிலைக்கு உயர்த்தப்பட்டுள்ள நிலையில் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பெயரையெல்லாம் வைத்திருக்கிறேன். எம்.எஸ்.ஸி. பட்டம் பெற்று டைரக்டர்களாக இன்றைக்கும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே எம்.எஸ்.ஸி. பட்டத்திற்குத் தகுதி உண்டு. சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1959-இல் பி.எச்.டி. பட்டத்திற்காக தீசிஸ் வழங்கி அந்தப் பட்டத்தை 1960-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் பெற்றிருக்கிறார். டி.எஸ்.ஸி. பட்டம் பெற்றவர், மேல் நாட்டில் பட்டம் பெற்றவர், தகுதியில்லாமலே தலைவராக இருக்கிறார் என்ற தவறான கருத்

[திரு. க. அன்பழகன்] [23rd October 1971]

தில் அன்றைக்கு இந்த விவாதம் எழுந்த காரணத்தினால், நான் நிச்சயமாக முழுத் தகுதியிருக்கிறது என்று எடுத்தவுடனே தெரிவித்திருக்கிறேன். அந்த வாதத்திலே கூட அவர் எம்.ஏ. பட்டமோ பி.எச்.டி. பட்டமோ பெறாதவர் என்ற வாதத்தைக் கிளறினார்கள். எம்.எஸ்ஸி. என்பதற்குப் பதில் எம்.ஏ. என்று தவறாகக் கருதியிருக்கக் கூடும் அவர் எம்.பி.பி.எஸ். படித்து அதற்கு மேல் எம்.எஸ்ஸி., பி.எச்.டி. பட்டம் பெற்றவர் அதற்குப் பின்னால் அப்போதிருந்த அரசாங்கத்தால் பி.எச்.டி-க்கு மேற்பட்ட தகுதி பெறவேண்டுமென்பதற்காக கனடாவிலிருந்து பல்கலைக் கழகத்திற்கு பி.எஸ்ஸி. பட்டத்திற்காக, மேல் நிலைப்பட்டம் என்று இல்லாவிட்டாலும், மேல் நிலை ஆராய்ச்சிக்காக 3 ஆண்டு காலம் படிக்க அன்றைக்குருந்த காங்கிரஸ் அரசாங்கம் அனுப்பியது. அப்படி அனுப்பப்பட்டதற்குக் காரணம் அன்றைக்கு இருந்த பல்கலைக் கழகத் துணை வேந்தர் டாக்டர் லட்சுமணசாமி முதலியார் அவர்கள். இந்த பிசியாலஜியை மருத்துவத் துறைக்குப் பயன்படுத்தினால் நல்லது, அப்படி பிசியாலஜி இருந்தால் மருத்துவ ஆராய்ச்சித் துறைக்கு நல்லது, நாட்டில் இப்படி பலரிடத்தில் இல்லை என்ற காரணத்தினால் 3 ஆண்டு காலத்திற்குப் படிக்க ஊக்குவித்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கம் அனுப்பியிருக்கிறது. அரசாங்கத்திற்கு இந்த மூன்று ஆண்டு காலத்திற்கு ஏற்பட்ட செலவு 75 ஆயிரம் ரூபாயாகும். இங்கே சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பி.எச்.டி. பட்டம் ஏற்கெனவே பெற்ற காரணத்தினால் திரும்பவும் இன்னொரு பி.எச்.டி. பட்டம் வழங்கப்பட்டால் ஒரே விதமான பட்டங்களாகக் கருதப்படும் என்ற காரணத்தினால் வழங்கப்படவில்லை அவர் மேல் நிலையில் ஆராய்ச்சி செய்தவர், அதற்கான தீசில் எழுதியவர், அதன் பெயர் என்னிடத்தில் இருக்கிறது. அவர் ஏற்கெனவே பி.எச்.டி. பட்டம் தீசில் எழுதிப் பெற்றவர் என்ற காரணத்தினால், இதை விட பெரிய பட்டமாக பி.எஸ்ஸி. பட்டம் அங்கே தரப்பட்டது. மறுபடியும் அப்போது திரு. வசந்த பாய் அவர்களுக்குப் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். நான் அதை ஒப்புக்கொள்கிறேன்.

"May I know the name of the person, so that I could reply to the Hon. Minister?"

இப்படி திரு. வசந்த பாய் கேட்டிருக்கிறார். அப்போது நான்

"The name of the person who is holding charge is Dr. Padmanabhan, who is foreign returned with a degree far better than the degree available in India."

என்று தெரிவித்திருக்கிறேன். நான் என் இந்தியாவில் சிறந்த பட்டம் என்று சொன்னேன் என்றால் இந்தியாவில் இருக்கிற எல்லா பல்கலைக் கழகங்களிலுமே ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிற முறை எம்.பி. பி.எஸ். படித்த பின்னர் ஒருவர் எம்.டி. பட்டம் பெற வேண்டும் இல்லையென்றால் எம்.எஸ்ஸி. பட்டம் பெறவேண்டும். இந்த எம்.டி. பட்டமும், எம்.எஸ்ஸி. பட்டமும் பெற்ற பின்னர்தான் பி.எச்.டி. பட்டத்திற்கு விண்ணப்பித்துக் கொள்ளலாம். சென்னைப் பல்கலைக் கழக விதிமுறைகளைப் பார்ப்பவர்கள் இதை நன்றாகத் தெரிந்து கொள்ளமுடியும். 1921-ம் பக்கத்தில் இதுபற்றித் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

23rd October 1971] [திரு. க. அன்பழகன்]

"A Doctor of Philosophy in any of the above faculties of this University may present himself for the Degree of Science, the highest Degree of this University in the above faculties, two years after having qualified for the Degree of Ph.D."

என்ற கருத்து இருக்கிறது. பி.எச்.டிக்கு மேற்பட்ட 'கிரிடி.எஸ்ஸி. என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே டாக்டர் ஆப் பிலாசபி பற்றிக் கருத்துச் சொல்கிறபோது

"A candidate who has qualified for the Degree of Master of Arts or the Degree of Master of Science.....of this University in any of the faculties.....or of any other University recognised by the Syndicate as equivalent thereto and who has subsequently worked for a minimum period of three years after registration as hereinafter prescribed in an institution or department of the University may present himself for the Degree of Doctor of Philosophy"

என்ற கருத்து இருக்கிறது. ஆகவே இருக்கிற முறைப்படி எம்.எஸ்ஸி. தேர்வு பெற்றதற்குப் பின்னால்தான் பி.எச்.டி. தேர்வு பெற முடியும். எம்.டி. பற்றியும் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டார்கள் எம்.டி. பட்டத்திற்குப் பின்னால் தான் பி.எச்.டி. பட்டத்திற்கு உயர்வானது. அவர் கூறியது போல எம்.எஸ்ஸி.-யோ எம்.ஏ. பட்டமோ பெறாதவர் அந்தத் துறையினுடைய தலைவராக நியமிக்கப்படவில்லை. இன்னும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படி அவர் மேல் நாட்டில் பெற்ற பட்டம் மட்டுமில்லாமல் இப்போது கூட "மெம்பர், பிசியாலஜி எக்ஸ்பர்ட் ஆஃப் இண்டியன் கவுன்சில் அஃப் மெடிகல் ரிசர்ச்" என்ற தகுதியில் அவர் 1968-ம் ஆண்டிலிருந்து இருந்து வருகிறார். இதற்கும் மேல் சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்போது நான் வாதிட்டுச் சொல்லியவுடன் திரு. வசந்த பாய் அவர்கள்,

"With great respect to the Hon. Minister, I have to state that I have got the Certificate of Dr. Padmanabhan issued by the University of Montreal where the Certificate reads that Dr. Padmanabhan is a Philosophy Doctor in Medicine and Experimental Medicine, that is, for experimenting on rats and animals and it is not Physiology"

என்று சொன்னார்கள். இந்தத் தொடர் தவறான தொடராகும். "பிசியாலஜி"-யில் ஆராய்ச்சி செய்வது என்பது, மனிதர்களை உயிரோடு இருப்பவர்களை ஆராய்ச்சி செய்வது என்பது முடியாது. உயிரோடு இருக்கிற கினி பிக் போன்றவர்களுக்கு மருந்துகளைக் கொடுத்து அவைகளினால் உடலில் ஏற்படுகிற விளைவுகளைப் பார்த்து பிசியாலஜியில் கிடைக்கவேண்டிய பலன்களை ஆராய்ந்து அதற்குப் பின்னால் மக்களுடைய உடலில் அது எப்படிப் பயன்படுகிறது என்பதை ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்கிறார்கள். மருத்துவ ஆராய்ச்சி நிலையங்களில் இப்படிப்பட்ட ஆராய்ச்சியைச் செய்து வருகிறார்கள். எனக்கு விவரம் தெரிவித்தவுடன் நான், இது தவறான கருத்து என்று அங்கத்தினருக்கு அறிவுறுத்தினேன்.

[திரு. க. அன்பழகன்] [23rd October 1971]

எனக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டவுடன் இந்த இலாகாவில் உள்ளவர்களையும், மற்றும் உரியவர்களிடத்திலும் விவரம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமென்று முயற்சி செய்தேன். இவ்வாறு நினைத்து உள்ள படியே நான் செயல்பட்டேன்.

“Let the hon. Member write to me and let him not utter any such words which he may not be able to prove at a later stage”

என்று பாதுகாப்பாகச் சொன்னேன். அங்கத்தினர் அவர்கள் சொன்ன கருத்து ஆராயப்பட்டது. ஆராயப்பட்டு அது தவறு என்று அறிந்தேன். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் எழுப்பிய பிரச்சனையை அறிந்து தான் சொல்கிறேன்.

“The Degree that is held by that Doctor is an accepted Degree and the Vice-chancellor is aware of this Degree”

என்று சொன்னேன். நண்பர் வசந்த பாய் அவர்கள் இந்தப் பிரச்சனையை எழுப்பிய போது இது எந்த வகையிலே சரியானது என்பதைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக ஆராயப்பட்டது. ஆராய்ந்து கிடைத்த தகவல்களைக் கொண்டு அவருடைய கேள்விக்கு பதில் அளிக்கப்பட்டது. அவருடைய தகுதி, திறமையைப் பற்றிக் கேட்பதற்கு அவசியமில்லை என்பதற்காக இந்த விவரங்களைச் சொல்கிறேன். பி.எஸ். பட்டம் பெற்ற ஒருவரை வழக்கறிஞராக இருக்க யோக்கியதையில்லை என்று யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள். ஆனால் இவருக்கு மருத்துவத் தகுதியில்லை என்று வாதிடப்படுகிறது.

“The Degree that is held by that Dr. is an accepted Degree. என்று நான் சொன்னேன். இதைப்பற்றிச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் உறுப்பினராக இருந்த போது அவரைப்பற்றி மொட்டைக் கடிதங்கள், கையெழுத்திடாத கடிதங்கள் வந்தன. அப்போது பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தரிடத்தில் வந்து தன்னுடைய பட்டத்திற்கான சர்ட்டிபிகேட்டுகளையும், கவுண்டியும் காட்டினார். அந்த சர்ட்டிபிகேட்டுகளையும், சான்றுகளையும் விளக்கினார். அவர் பெற்றுள்ள பி.எச்.டி. பட்டம் யாரும் குறை கூறுவதற்குரியதல்ல. ஏதோ தவறு நடந்து விட்டது போல அவரைப் பற்றிப் பிரச்சனை எழுப்பப்பட்டு விவாதம் நடந்தது.

“I know personally that this Degree is accepted by the Medical Council of India—All India Medical Council.” என்று சொன்னேன். நான் சொல்வதற்குக் காரணம் இவரைப் பற்றிப் பரிசீலனாகத் தெரியும். ஆல் இண்டியா மெடிகல் கௌன்சில் “திஸ் டிகிரி” இந்த டிகிரியை ஏற்றுக்கொள்வதா என்று ஆராய்ந்து கொண்டு இருக்கிறது. இந்தப் பட்டம் தகுதி உடையதா இல்லையா என்பதைப்பற்றி ஆராய வேண்டிய அவசியம் இல்லை.

“Therefore I request the hon. Member not to go into the question of academic qualification of a member of the Medical Department. Let him write to me first and afterwards if he is

23rd October 1971] [Thiru K. Anbazhagan]

not satisfied, he can verify the facts and write to me again, if necessary.”

என்று நான் ஏற்கனவே தெரிவித்திருக்கிறேன். மீண்டும் தெரிவிக்கிறேன். உண்மை தெரியாமல் பிரச்சனையை எழுப்பக் கூடாது. விளக்கம் வேண்டுமென்று கேட்டு எனக்கு எழுதினால், அதைப் பற்றி நான் ஆராய்ந்து, தெரிந்து விளக்கம் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு அங்கத்தினர் எழுதிய கடிதத்திற்கு ஒரு பதில் அனுப்பியிருக்கிறேன். முதல் கடிதத்திற்கு பதில் எழுதியிருக்கிறேன். இரண்டாவது கடிதத்தை மிகுந்த ஆத்திரத்தோடு எழுதியிருக்கிறார். முதல் கடிதத்திற்கு பதில் எழுதியதிலிருந்தே கடிதத்திற்கு பதில் எழுதுகிற நல்லெண்ணம் இருக்கிறது என்பது தெரியும். இதை அவரும் ஒப்புக்கொள்வார் என்று நம்புகிறேன். அவருக்கு நான் எழுதிய பதிலை இங்கே படித்துக் காட்டுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

“In your speech in the Council on 26-7-71 the qualifications of Dr. N. Padmanabhan to be the Head of the Department of Physiology has been questioned by you. According to you he is not a Ph.D in Physiology and is only qualified in Experimental Medicine which is not Physiology.”

In the first place, it may be pointed out that Dr. Padmanabhan is fully qualified to hold the post of the Head of the Department of Physiology since he possesses a Master of Science Degree in Physiology and a Ph.D. Degree in Physiology of the Madras University.”

“உங்கள் கருத்துப்படி, வேறு தகுதிகளைப் பெற்றிருந்தாலும் அடிப்படைத் தகுதியைப் பெறாதவர் என்று தெரிவிக்கிறீர்கள் அப்படியல்ல.”

“These two qualifications alone will qualify him to be a professor of Physiology and Head of the Department of Physiology, Madras Medical College. He has in addition a Post-doctorate Degree of D.Sc. in Experimental Medicine and Surgery.”

It was only in addition and not as the necessary minimum qualification.

இந்தப் பட்டத்தைப்பற்றி ஒருவேளை அகில இந்திய மருத்துவ நிபுணர் குழு ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்று திரு. வசந்த பாய் சொல்ல முடியாது.

We have not assessed the real merit of this degree.

என்று தெரிவிக்கிறார்கள். இதற்கு ஒரே காரணம் இந்த டி.எஸ்.ஸி. பட்டம் பற்றிய பிரச்சனை இந்த மன்றத்தில் எழுப்பப்பட வேண்டிய அவசியமேயில்லை. அகில இந்தியாவிலும் இந்தப் பட்டம் பெற்றவர்கள் இரண்டு மூன்று பேர்கள் தான் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பெயரைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல விரும்பவில்லை. இவர்கள் டிஸ்கிஸ்குப் பக்கத்திலே இருக்கிறார்கள். இந்த டி.எஸ்.ஸி

[திரு. க. அன்பழகன்] [23rd October 1971]

பட்டத்தை ஆராய்ச்சிக்குரியதாகக் குவதற்கு இடமேயில்லை. மற்றத் தகுதிகள் இல்லாமலிருந்தாலும், இதைப்பற்றி ஒரு பிரச்சனை எழுப்பப்படலாம். திரு. வசந்தபாய் பேசுகிறபோது சொன்னேன், இந்தப் பட்டம்

Whether it is equivalent to Ph.D. and whether they have recognized this as equivalent to Ph. D.

இதுவும் சமமா என்ற கேள்வி எழும். பி.எச்.டி. பட்டமும் இதுவும் சமமா என்ற கேள்வி எழுப்பப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் இங்கே ஒரு உரிமைப் பிரச்சனையை எழுப்பியிருக்கிறார்கள். நான் பணிவோடும், தெளிவோடும் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். டி.எஸ்.ஸி. பட்டம் இங்கே கேள்வி எழுப்புவதற்குரிய ஒன்றல்ல. நான் இந்த இலாகா பொறுப்பு ஏற்றுக் கொண்டதும் மருத்துவத் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளைச் சந்தித்து இவர் சம்பந்தமான விவரங்களைத் தெரிந்துகொண்டேன். அவர் வகிக்கும் பதவிக்குத் தகுதியுடையவர் என்பதிலே கருத்து வேறுபாடு இருக்க முடியாது. இந்தப் பிரச்சனையில் நான் உண்மையை மறைத்து விட்டேன் என்ற ஆடிப்படைமையில் உரிமைப் பிரச்சனையை எழுப்புகிற அளவிற்கு நான் திய எண்ணத்திலோ, உள்நோக்கத்தோடோ நடந்துகொள்ளவில்லை. இப்படியிருக்கும்போது இப்படிப்பட்ட ஒரு உரிமைப் பிரச்சனையை எழுப்புவது சரியல்ல என்பதைப் பணிவன்போடு அவைத் தலைவரவர்களுக்கு நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். திரு. வசந்த பாய் அவர்கள் எழுதிய கடிதத்திற்கு நான் பதில் எழுதியிருக்கிறேன். அதோடு நான் எப்படி உரிமைப் பிரச்சனைக்கு காரணமானேன் என்று விளக்க விரும்புகிறேன்.

"On an inquiry conducted by me after the incident on 26th July 71...."

THIRU G. VASANTHA PAI : Mr. Chairman, Sir, I have deleted that portion at your suggestion.

MR. CHAIRMAN : I think the hon. Member has not communicated the deletion to the Hon. Minister. Since the hon. Member has deleted that portion, it need not be referred to.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : ஆகவே நான் இதை முழுவதும் படிக்க வேண்டியது அவசியமில்லையென்று கருதுகிறேன். அமைச்சர்கள் ஆற்றுகிற பணிகளுக்கு உள் நோக்கம் கற்பித்துக்கொண்டு இந்த ஆட்சியையும், அரசாங்கப் பொறுப்பில் உள்ளவர்களையும் ஏதோ குற்றவாளிகள் போல வேண்டுமென்றே பிரட்டுவது போலச் சொல்வதும், செய்வதும் உள்படியே சிறந்ததா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். நான் பேசுவது இனிமையாக இல்லாமல் இருக்கலாம், கடுமையைப் பிரதிபலிப்பதாக இருக்கலாம். இசையோடு கூடிய வார்த்தைகளாக இல்லாமலிருக்கலாம். ஆனால் எந்த விதமான கடுஞ்சொல்லையும் நான் உடையவன் அல்ல. என் குரலில் இனிமையிலாத.

23rd October 1971] [திரு. க. அன்பழகன்]

காரணத்தினால் கடுமையாகத் தோன்றக்கூடும். எனவே இது உரிமைப் பிரச்சனை எழுப்புவதற்கு உரியது அல்ல என்பதைப் பணிவன்போடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : I have carefully heard the Member's point of view as well as the point of view of the Hon. Minister concerned. It will be clear from the proceedings, dated 26th July 1971 that the point the Member wanted to make on that day was that a person who was not fully qualified was in charge of the Physiology Department in the Medical College.

THIRU G. VASANTHA PAI : Mr. Chairman, may I have the permission to suggest that it would be seen from my speech that the words which caused this controversy were "experimental medicine".

MR. CHAIRMAN : The hon. Member has no chance to speak at this stage.

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, that is why I asked for the permission of the Chair.

MR. CHAIRMAN : The Minister, while intervening in the initial stage, stated as follows : "I know personally that the Physiology Department is upgraded now and the person who is holding charge of that Department is fully qualified and that his degree is accepted by the University and by the Medical Council." This was made clear in the letter written by the Minister to the Member on 9th September 1971. From the present statement of the Minister, it is further evident that the Doctor possesses two degrees given by the Madras University, M.Sc., and Ph.D., and thereafter he has obtained a foreign degree, namely, D.Sc. Only in the light of this, the subsequent intervention of the Hon. Minister has to be viewed, and he has now clarified before the House that his intention was to say that the Doctor was qualified to hold the post in which he was and not that the foreign degree had been recognised by the All India Medical Council. Further, it has not been in any way established that the Hon. Minister made that statement in order to wilfully mislead the House. Parliamentary convention requires that whenever an allegation against someone is made, prior notice should be given to the person or the Minister concerned so that he may be able to verify the facts and defend himself or place the facts before the House. This has not been followed in this case. When the hon. Member made the allegation against a particular individual, the Health Minister, as Minister in charge, was bound to defend him before the House to the extent remembered by him. In the circumstances, I rule that no *prima facie* case of breach of privilege has been made out.

[23rd October 1971]

IV- CALLING ATTENTION TO THE PROPOSED CONSTRUCTION OF A BAD REGULATOR NEAR UPPER ANICUT AND THE CONSEQUENT CONCERN CAUSED TO THE AGRICULTURISTS OF THANJAVUR DISTRICT

* THIRU G. SWAMINATHAN : Mr. Chairman, Sir, I wish to call the attention of the Hon. the Minister for Public Works to a matter of urgent public importance, namely, the proposed construction of a bed regulator near Upper Anicut by the State and the consequent concern caused to the agriculturists of Thanjavur district for fear of diminution of irrigation facilities in their area.

THE HON. THIRU S. J. SADIQ PASHA : Mr. Chairman, Sir, there were unprecedented heavy floods in the Cauvery and the Cooveron in July 1961. The Government had to spend Rs. 2 crores for breach closing and restoration works alone. Besides this amount, Government had also to give cash relief to the families rendered homeless and run gruel and relief centres at several places. There were also extensive damages to crops. With a view to investigating long-term measures for mitigating such heavy floods, the Government appointed a Special Officer in the grade of a Superintending Engineer. The Special Officer submitted his report in July 1962. After examining the report, the Government approved, among others, the proposal for the construction of a barrage across the Cauvery at Upper Anicut. The Chief Engineer (Irrigation) accordingly submitted a project report for the construction of a barrage across the Cauvery River at Upper Anicut at an estimated cost of Rs. 212 lakhs for inclusion in the Fourth Five-Year Plan of Tamil Nadu under Drainage and Flood Relief Schemes. The Project Report has been forwarded to the Central Water and Power Commission for inclusion of the scheme in the Fourth Five-Year Plan. The proposed barrage is, purely, a flood regulatory measure to handle the floods in the Cauvery, and thereby protect the existing irrigation systems. There will be no diminution of irrigation facilities in Thanjavur district on account of the construction of the proposed barrage.

V. GOVERNMENT MOTION.

SUSPENSION OF RULE 23 (1) OF THE COUNCIL RULES.

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : Mr. Chairman, Sir, I move—

“ That rule 23(1) of the Tamil Nadu Legislative Council Rules be suspended and this House do resolve to transact Government business on Saturday, the 23rd October 1971. ”

திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, உத்தியோகப் பற்றற்ற அங்கதினர்களின் தீர்மானத்திற்கேன்று வாரத்தில் ஒதுக்கப்பட்டது ஒரு நாள். கடந்த 5, 6 மாத காலமாகவே உபயோகத்துக்கு வராமலே போய்விட்டது. தீர்மானங்களும்

[23rd October 1971] [திரு. கே. ராஜாராம்]

மசோதாக்களும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இம் மாதிரி எடுத்துக் கொண்டிருப்பது அவ்வளவு சரியல்ல. அடுத்த முறை கூட்டம் கூடும்போது ஏதாவது ஒருநாள் சனிக்கிழமைக்குப் பதிலாக வேறு ஒரு நாளை ஒதுக்கிக்கொடுக்கும் படியாக உங்கள் மூலமாக அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இந்தப் பிரச்சனை ஏற்கனவே சட்டப் பேரவையில் எழுப்பப்பட்ட ஒன்றாகும். அடுத்த முறை ஒரு நாள் வைத்துக்கொள்ளலாம். இந்த அவையும் அதை விரும்பினால் கொடுக்க ஆட்சேபணையில்லை.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That rule 23(1) of the Tamil Nadu Legislative Council Rules be suspended and this House do resolve to transact Government business on Saturday, the 23rd October 1971. ”

The motion was put and carried.

VI. GOVERNMENT BILLS.

(1) The Tamil Nadu Prohibition (Suspension of Operation) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 36 of 1971).

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு 1971-ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்கு (செல்திறனை நிறுத்தி வைத்தல்) சட்டமுன் வடிவு 36 (சட்டப் பேரவை முன்வடிவு எண் 36/1971) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டுமென்று கோருகிறேன்.

தலைவர் அவர்களே, மதுவிலக்குச் சட்டம் ஆகஸ்டு 30-ம் தேதியே விருந்து ரத்து செய்யப்பட வேண்டுமென்று முடிவெடுத்து, இந்த அரசாங்கத்தின் சார்பில் இந்த அவையிலும் அந்தச் செய்தி அறிவிக்கப்பட்டது. மதுவிலக்குச் சட்டத்தை எப்படி ரத்து செய்வது என்று ஆராயப்பட்டு இந்த அரசாங்கத்தின் முடிவுப்படி, இந்தியா முழுவதும் மத்திய அரசு மதுவிலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரும்போது மீண்டும் இந்த மாநிலத்தில் கொண்டுவரப்படவேண்டும். அதற்கிடைப்பட்ட காலத்தில் அதை நிறுத்தி வைக்க வேண்டுமென்ற முடிவையொட்டி 1937-ம் ஆண்டு மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் அந்தச் சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு இந்தச் சட்டத்தை நிறுத்தி வைப்பது என்றும் நிறுத்தி வைத்த காலத்திலும் ஒழுகாரி அக்ட் அமுலுக்கு வரும் என்றும் அதே சட்டத்தில் போடப்பட்டிருக்கிறது. அது மாதிரிச் செய்ய வேண்டுமென்று முடிவு எடுக்கப்பட்டது. அப்போதே அப்படிச் செய்ய முடியுமா என்று சட்டப் பிரச்சனை எழுப்பப்பட்டு அரசாங்கம் அந்தப் பிரச்சனையை அராய்ந்து செய்யலாம் என்று முடிவுக்கு வந்து இந்த சபையில் அறிவிக்கப்பட்டது. அதற்கான காரணங்களும் விளக்கப்பட்டன. அந்திர மாநிலத்திலும், கோள மாநிலத்திலும், மைசூர் மாநிலத்திலும் நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கிற சட்டத்தைப்

[திரு. செ. மாதவன்] TAMIL NADU PAGES

போல் சட்டம் இருந்து அந்தச் சட்டம் "நோட்டிபிகேஷன்" மூலம் இடைக்காலத்தில் நிறுத்தி வைக்கப்படவேண்டுமென்ற முடிவைப் பின்பற்றி "நோட்டிபிகேஷன்" போட்டிருக்கிறார்கள். ஆந்திர மாநிலத்தில் 1969-ம் ஆண்டு போடப்பட்ட "நோட்டிபிகேஷன்" 1937-ல் நம் மதுவிலக்கு சட்டத்தைப் போல் அவர்களுடைய மாநிலத்திலுள்ள அதே சட்டத்தின் கீழ் போடப்பட்ட நோட்டிபிகேஷன்

"In exercise of the powers conferred by section 2 of the Andhra Pradesh Prohibition Act read with clause (b) of sub-section 2 (1) of Andhra Pradesh Excise Act, the Governor of Andhra Pradesh hereby declares that with effect on and from 1st November, 1969, the provisions of Andhra Pradesh Prohibition Act, 1937 other than sections 1, 8 and 6 shall cease to be in force."

என்று அவர்களும் நான் செய்ய நினைத்ததைப்போல் உத்தரவு போட்டிருக்கிறார்கள். அதேபோல் மைசூர் மாநிலத்திலும் அவர்களுடைய மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் கீழ் இதே போன்ற நோட்டிபிகேஷன் மூலம்

"In exercise of the powers conferred by sub-section 5 of section 1 of the Mysore Prohibition Act and in supersession of the Notification No. the Governor of Mysore hereby declares that the provisions of the said Act other than sections 1, 2 and 15 shall cease to be in force"

என்று அவர்களும் போட்டிருக்கிறார்கள். இது போல் கேரள மாநிலத்திலும் அவர்களுடைய மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் கீழ் இடைக்காலமாக நிறுத்தி வைப்பதை "நோட்டிபிகேஷன்" மூலம் போட முடியும் என்று தீர்மானம் செய்து 1937-ம் ஆண்டில் "நோட்டிபிகேஷன்" பிறப்பித்திருக்கிறார்கள்.

"In exercise of the powers conferred by section 2 of the Prohibition Act, 1950, the Governor of Kerala hereby suspends with effect from the 1st day of May 1967 the operation of the provisions of the said Act except sections 1, 7 and 11 in all the local areas in which the said provisions are in force."

ஆகவே இந்த மூன்று மாநிலங்களிலும் உள்ள நடைமுறையைப் பின்பற்றி நாமும் அல்லாதே "நோட்டிபிகேஷன்" போடலாம் என்ற கொள்கை இந்த மன்றத்தில் அறிவிக்கப்பட்டது. அதற்குப் பின் நோட்டிபிகேஷன் மூலம் போட்டு 1937-ம் ஆண்டுச் சட்டத்தில் போட்டிருப்பது சரியல்ல என்று நீதி மன்றத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டது. அப்போது நான் லண்டனில் இருந்தேன். பத்திரிகையில் படித்தேன். இதை உயர் நீதி மன்றத்தில் காலதாமதம் செய்யத் தேவையில்லை, ஆகஸ்டு 30-ம் தேதி சட்டம் அமுலுக்கு வர வேண்டுமென்று உடனடியாகச் சட்டமே பிறப்பித்து விடலாம் என்று முடிவு செய்தோம். மாநில அதிகாரத்துக்கு உட்பட்டு எந்தெந்தப் பிரிவு இருக்கிறதோ அதெல்லாம் மசோதா வடிவத்தில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குப் பின்னால் மத்திய அரசு சம்பந்தப்பட்ட யூனியன் விட்டி,

23rd October 1971] [திரு. செ. மாதவன்]

கண்காண்ட் விஷ்டில் உள்ள பகுதிகளையும் சேர்த்து இன்னொரு சட்டம் கொண்டுவரப்படவேண்டிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை மாற்றியமைத்து இன்னொரு சட்டத்தை மத்திய அரசின் அனுமதி பெற்று கொண்டுவர இருக்கிறோம் என்று முன் கூட்டியே சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், மன்றத்தில் சொல்லப்பட்ட கொள்கையை அமுல்படுத்துவதற்கு இம் மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது. மதுவிலக்கு வேண்டுமா, வேண்டாமா, எதிர்ப்பதா, ஆதரிப்பதா, என்ற பிரச்சனை இப்போது இல்லை. ஏற்கனவே விவாதம் செய்யப்பட்ட ஒன்று, இப்போது "நோட்டிபிகேஷன்" மூலமாக, சட்டத்தின் மூலமாகக் கொண்டு வருவதுதான் மன்றத்தின் முன்னால் இருக்கிறது. இதில் அதிக விவாதம் இருக்காது என்று நம்புகிறேன். இந்த மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN: Motion moved—

"That the Tamil Nadu Prohibition (Suspension of Operation) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 36 of 1971), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

* திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கடைசியாகக் குறிப்பிட்ட ஒரு விஷயத்தை முதலில் சொல்லிவிட்டு மற்ற விஷயங்களைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தை ஒரு நோட்டிபிகேஷன் மூலமாக உயிர் பெறச் செய்து அதன் பின் ஆளுநர் ஒரு அவசரச் சட்டம் பிறப்பித்ததாக நினைவு. அப்போது மத்திய அரசினுடைய முன் அனுமதி இல்லாமல் அதுமாதிரி கொண்டு வந்தது தவறானது என்ற அளவில் ஒரு கடிதம் மாநில அரசுக்கு வந்ததாகவும் சில பத்திரிகைகளில் போட்டிருந்தார்கள். மத்திய அரசின் ஒப்புதல் இல்லாததைப் பற்றிக் கேள்வி கேட்டுக் கடிதம் வந்ததா என்பதை அமைச்சர் அவர்கள் பின்னால் விளக்குவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது போல், மதுவிலக்கு வேண்டுமா, வேண்டாமா என்ற பிரச்சனையை நான் எழுப்பவில்லை. மதுவிலக்கை ரத்து செய்த பிறகு ஏற்பட்ட சில பல நிகழ்ச்சிகளை சொல்லுவதற்கு நான் உங்கள் முன்னால் நிற்கிறேன். மதுவிலக்கை ஒத்தி வைப்பதுபற்றிப் பேசும்போது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் பல காரணங்களைச் சொன்னார்கள். மதுவிலக்கின்போது குடித்துவிட்டு நம்முடைய சிறைச்சாலைகளில் லட்சக்கணக்கான வர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இன்னொரு முக்கியமான வாதமாக அவர்கள் மதுவிலக்கு இருக்கிற காரணத்தால், பலர் வார்னிஷ் குடித்து விட்டு இறக்கிறார்கள் என்ற புள்ளி விவரங்களைக் காட்டினார்கள். வாலாஜாபாத், செங்கற்பட்டு, சென்னையில் நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் இறந்ததற்குக் காரணம் மதுவிலக்கு என்றும், மது எல்லோருக்கும் கிடைத்தால் நிச்சயம் வார்னிஷ் குடிக்கமாட்டார்கள் என்றும், அதைத் தடுக்க வேண்டாமா என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். மதுவிலக்கை ரத்து செய்வதற்கு எது காரணமாகக் காட்டப்பட்டதோ அக் காரணம்

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [23rd October 1971]

இன்னும் தொடர்ந்து இருப்பதைத்தான் பார்க்கிறோம். அண்மையில் திருவொற்றியூரில் ஏதோ ஒருவித வார்னிஷைக் குடித்துவிட்டு 35, 40 பேர் இறந்துவிட்டார்கள் என்பதைப் பார்த்தோம். இதைப் பார்க்கும்போது, முன்னர் முதலமைச்சர் அவர்கள் காட்டிய காரணம் சரியானதாக இருக்க முடியுமா என்றுதான் எண்ணத் தோன்றுகிறது. இன்று அல்ல, 1967-லேயே ஒரு வகை வார்னிஷைக் குடித்துவிட்டு, தூற்றுக்கணக்கான பேர் இறந்தபோது அதுபற்றி ஆராய்வதற்காக அரசாங்கத்தில் ஒரு குழுவை நியமித்தார்கள். அக் குழுவின் சார்பிலே தெரிவிக்கப் பட்டது, 'வார்னிஷ் தயாரிப்பில் மீதல் ஆல்கஹால் இருக்கக் கூடாது என்பதும் இதைப்பற்றி அரசு தீவிரமாக இருக்க வேண்டும்' என்பதுமாகும். அண்மையில் இறந்தவர்களுடைய பிரேத பரிசோதனை செய்த டாக்டர் நடராசன் என்பவர் பத்திரிகைக்குத் தெரிவித்த கருத்துக்களில் 'மீதல் ஆல்கஹால் கலந்த வார்னிஷ் குடித்ததால்தான் 35 பேருக்குமேல் இறந்து விட்டார்கள்' என்று கூறியிருக்கின்றார்கள். இப்போது அரசு ஒன்றை யோசித்துப்பார்க்க வேண்டும், முன்பு அரசாங்கம் நியமித்த கமிட்டியின் பரிந்துரைகளுக்கு விரோதமாக மீதல் ஆல்கஹால் கலந்த வார்னிஷ் விற்கப்பட்டிருக்கிறது, தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிகிறது. அது மட்டுமின்றி, லைசென்ஸ் உள்ளவர்கள்தான் அதை விற்குர்களா என்றும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் ஒரே சமயத்தில் 100 பேர் வார்னிஷ் வேண்டுமென்று கேட்டால், அது குடிப்பதற்காக அல்ல என்று எப்படி விற்பனை யாளர்கள் கருத முடியும்? நமது அரசாங்க அதிகாரிகள் இப்படிப் பட்ட முக்கியமான விஷயத்தில் 1967-லிருந்து மெத்தனமாக தொடர்ந்து இருந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் அஜாகிராதையாக இருந்திருக்கின்றார்கள் என்பதை அரசு கவனித்து அவர்கள் மேல் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மதுவிலக்கு ரத்தானால் இப்படிப்பட்ட இறப்புகள் வராது, ஏழைகள் இறக்கமாட்டார்கள் என்ற எண்ணம் பலருக்கு இருந்தது. எனக்கும் இருந்தது. இந்த நிலையில் இன்னும் அரசாங்க அதிகாரிகள் இதுபோலவே இருந்தால், பலர் மேலும் இறக்கக்கூடும். எனவே அரசாங்கம் இந்தத் துறையில் சற்று தீவிர கவனம் செலுத்த வேண்டும். இப்படிச் சொல்லும் போது, ஒன்றைக் கூறக் கூடும். தமிழகத்தில் மட்டும்தான் வார்னிஷைக் குடித்துவிட்டு இறந்தார்களா, மகாராஷ்டிரத்தில் இறக்கவில்லையா, டெல்லியில் இறக்கவில்லையா என்று கேட்கக் கூடும். அங்கே குடித்துவிட்டு இறந்தார்கள் என்பதற்காக நமது மாநிலத்திலும் அதுபோன்று பரிதாபங்கள் நிகழ்வதற்கு நாம் இடமளிக்கக் கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இந்த மதுவிலக்கு ரத்துக்குப் பிறகு விரும்பத்தகாத நிலைமைகள் பல ஏற்பட்டுவருவதை மாநிலம் முழுதும் பார்க்கிறோம். குறிப்பாக தஞ்சை மாவட்டத்தில் பள்ளிக்கூடங் களுக்கும் பள்ளி மாணவர்கள் விடுதிகளுக்கும் அருகில் மதுக் கடைகள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தஞ்சையிலுள்ள ஒரு பள்ளி

[23rd October 1971] [திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்]

விடுதிக்கு நேரே இருப்பது சாராயக்கடை, கள்ளக்கடை ஆகிய இரண்டும். அது மட்டுமல்ல. இக்கடைகளுக்குப் பக்கத்திலேயே ஒரு குளமும் சாலைமும் இருக்கின்றன. ஒன்று தவறி விழுந்தால் குளத்தில் விழவேண்டும் அல்லது சாலையில் குறுக்கே விழுந்து போகும் வண்டிகளில் அறைபட வேண்டும்.

ஒரு மாண்புமிகு உறுப்பினர் : குளத்தில் விழுந்தால் தெளிவு ஏற்படுமே?

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தெளிவேற்பட்டால், பிரச்சனையில்லை. ஆனால் மூழ்கி மாணமடைந்தால், வருந்தவேண்டியிருக்கும். இப்படி பல இடங்களிலே மக்களுடைய உணர்ச்சிகளுக்கு மதிப்பளிக்காமல் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அருகிலும் கோவில்களுக்கு அருகிலும் கள்ளக்கடைகளும் சாராயக்கடைகளும் வைப்பதற்கு அனுமதி வழங்கப்பட்டுள்ளது.

வெளிநாட்டு மதுபான வகைகளை விற்கும் கடைகளுடன் 'பார்' என்று சொல்லப்படும் மது அருந்தும் இடங்கள் இருக்கக்கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் முன்னர் குறிப்பிட்டார்கள். கிளப்புகளில் பணக்காரர்கள் மது அருந்தினால் மீத மிஞ்சிப் போய்விடும், ஆகவே வாங்கிச் சென்று சீட்டிலே குடித்தால் பெண்கள் ஒரு அளவில் தடுத்து நிறுத்துவார்கள் என்றார்கள். இதே வாதத்தினை கள்ளக் கடைகளுக்கும் சாராயக் கடைகளுக்கும் வைத்துப்பார்த்தால், ஏழைகள் அங்கே வாங்கலாம், ஆனால் வீடுகளில் போய்த்தான் குடிக்க வேண்டும் என்றிருந்தால், அவர்களையும் பெண்கள் ஓரளவுக்கு தடுத்து நிறுத்துவார்கள் என்ற நியதியை ஏற்படுத்த முடியும். ஏழைகளும் குறைவாகத்தான் குடிக்க வேண்டுமென்று நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் விரும்புவார்கள் என்றே நான் எண்ணுகிறேன். ஆகவே ஏழைகளும், கள்ள சாராயக் கடைகளில் குடிக்கக்கூடாது, வேண்டுமானால் வீடுகளில் குடிக்கலாம் என்று உத்தரவினைப் பிறப்பித்தால்...

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : பணக்காரர்கள் பெரும் போராட்டம் நடத்தி கடைசியாக அந்த உரிமையை இப்போது பெற்றுவிட்டார்கள் என்பதை மறந்துவிடக்கூடாது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : கிளப்பில் குடிப்பதற்கு ஆனால் அதே பணக்காரன் 'பாரில்' குடிக்கக்கூடாது. அப்படியே பணக்காரர்கள் குடித்தா எப்படிப் போனாலும் நாம் அதைப்பற்றிக் கவலைப்பட வில்லை. ஆனால் ஏழைகள் குடித்துப் பாழாகக் கூடாது, எனவே அவர்கள் விஷயத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு தடையிருந்தால், நன்றாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன். அடுத்து, நான் மற்றொன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றையச் சட்டப்படி 21 வயதுக்குக் குறைந்தவர்களுக்கு கள், சாராயம் போன்ற மது வகைகளை விற்கக் கூடாது. சென்னை நகரைப் பொறுத்த வரையில், போலீஸ் கமிஷனரும் இதுபற்றிக் கூறியிருக்கிறார். ஆனால் நடை

[திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்] [23rd October 1971]

முறையில் பள்ளிக்கூடங்கள், கல்லூரிகளில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கும் மதுபானங்கள் விற்கப்படுகிறதைப் பார்க்கிறோம். கடந்த இருபது நாட்களுக்கு முன்பு தஞ்சை மருத்துவக் கல்லூரி மாணவர் ஒருவர் குடித்துவிட்டு அங்கேயுள்ள பெண்கள் விடுதிக்குச் சென்று மிகவும் தவறான முறையில் நடந்துகொண்டார் என்றும், அதன் காரணமாக இரண்டு நாட்கள் கல்லூரி மாணவர்களும் மாணவிகளும் ஸ்ட்ரைக் செய்ததன் விளைவாக அந்த மாணவர் ஸஸ்பென்டு செய்யப்பட்டார் என்றும் சொல்லப்படுகிறது. எனவே மாணவர்கள் குடிப்பதைத் தடைசெய்ய வேண்டுமானால், 21 வயதுக்குள் இருப்பவர்களுக்கு விற்கக்கூடாது என்று மட்டும் சட்டம் போட்டிருப்பதில் அர்த்தமில்லை. அவர்களுக்கு விற்கப்பட மாட்டாது என்றால், வயதானவர்களைக் கொண்டு அவர்கள் வாங்கிக் குடிக்கலாம். எனவே இதற்குப் பதிலாக 21 வயதுக்குக் குறைவாக உள்ளவர்கள் குடித்தால், அவர்களுக்குத் தண்டனை என்று சட்டம் இயற்றினால், சரியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொண்டு எனக்குப் பேச வாய்ப்பினை அளித்த மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றிகூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். அய்யாசாமி: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மசோதா, “தமிழ் நாடு மதுவிலக்குச் சட்டம் ஸஸ்பென்ஷன் ஆஃப் ஆர்டரேஷன்”—அதாவது மதுவிலக்கை செயல் முறையில் நிறுத்தி வைப்பது என்ற முறையில் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது நான் கேட்க விரும்புவது, ஒத்தி வைப்பதற்கும் அறவே ரத்து செய்வதற்கும் என்ன வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று அறிய விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் அரசாங்கம் விரும்பினால் எந்தக் காலத்தில் வேண்டுமானாலும் மீண்டும் கொண்டுவந்துவிடலாம். ஆகவே மதுவிலக்கு ஒத்திவைக்கப்படுகிறது என்ற பெயரால், இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுவது, ஏதோ சட்ட மன்றத்தில் பேசும் நேரத்தில் வார்த்தைகளை வைத்துச் சமாளித்துக் கொள்ளுவதற்காக வேண்டுமானால் பயன்படுமே தவிர, செயலில், நடைமுறையில் என்ன வேற்றமை இருக்கிறது என்று அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். அரசாங்கம் “ஒத்திவைக்கிறோம்” என்று பேசினாலும், நாட்டு மக்கள் என்ன பேசிக்கொள்ளுகின்றார்கள்? “ஒத்திவைத்திருக்கின்றார்கள்” என்று பேசிக்கொள்ளுவதில்லை. “முடப்பட்டிருந்த கள்ளக்கடைகளைத் திறந்துவிட்டார்கள்” என்றுதான் பேசிக்கொள்ளுகின்றார்கள். ஒத்திவைப்பது என்று சொல்லும்போது, செயல் முறையில் எவ்வளவு காலம் வேண்டுமானாலும் ஒத்திவைப்பை நீடித்துக்கொண்டே போகலாம். ஆனால் உண்மையில் அது ரத்து செய்யப்படுவதற்குத்தான் சமம். எனவே ஒத்திவைக்கப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுவதில் பொருள் இல்லை. எனவே தெரியவில்லை, தமிழகத்தில் இருந்துவந்த இச்சட்டத்தினை திடீரென்று ஒத்திவைக்கவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டுவிட்டது. காரணம் தெரியவில்லை. ஆனால் இப்படிப்பட்ட துரதிர்ஷ்டமான நிலைமை தமிழகத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் அமெரிக்கா

23rd October 1971] [திரு. எம். அய்யாசாமி]

விலேயே குடியரசுத் தலைவராக இருந்த ஹூவர் அவர்கள் காலத்தில் அங்கே மதுவிலக்குச் சட்டத்தினைக் கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் வெகு சீக்கிரத்திலேயே அது தோல்வியடைந்த காரணத்தினால், மதுவிலக்குச் சட்டத்தினை ரத்துசெய்து விட்டார்கள். அமெரிக்காவில் உள்ளவர்கள் பொழுதுவிடிந்தவுடன் தங்கள் உணவோடு மதுவைச் சாப்பிடப் பழக்கப்பட்டவர்கள். மேல்நாட்டில் உள்ளவர்கள் பெரும்பாலும் அப்படித்தான். காரணம் அங்குள்ள சீதோஷண நிலை அப்படி. அப்படிக்குடித்துப் பழக்கப்பட்டவர்கள் உள்ள நாட்டிலேயே மதுவிலக்குச் சட்டம் தேவை என்று அந்நாட்டுக் குடியரசுத் தலைவர் எண்ணினார்கள் என்றால், அந்த மதுபானங்கள் எவ்வளவு தீமையானவை என்பதைத்தான் நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். ஆகவே பிரெசிடெண்டு ஹூவர் போன்ற மேல் நாட்டுக்காரர்களே மதுவிலக்குச் சட்டத்தைப் பற்றி நினைத்தார்கள். அது அங்கு வேண்டுமானால் தோல்வியடைந்திருக்கலாம். அவர்களே இப்படி நினைக்கிற அளவிற்கு இது எவ்வளவு தீமையானது என்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதிலும் கூட தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில், மற்ற மாநிலங்களிலெல்லாம் மது விலக்கு அமுலில் இல்லாமல் இருக்கிறபோது, தமிழ் நாட்டிலே மாத்திரம் நாம் ஏன் வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற வாதம் குறிப்பாக இங்கே பேசப்படுகிறது. தமிழ் நாட்டில் மாத்திரம் எத்தனையோ காரியங்களில் மற்ற மாநிலங்களுக்கு முன் மாதிரியாக இருந்துகொண்டிருக்கிறோம். கல்வியில் எடுத்துக் கொண்டால், மற்ற மாநிலங்களை விட நம் மாநிலம் முன்னணியில் நிற்கிறது. மின்சாரத்தில், வானிகத்தில், தொழில் துறையில் நம் மாநிலம் முன்னணியில் நிற்கிறது. அதைப் போலவே, இந்த மது விலக்குத் துறையிலும் முன் மாதிரியாக இருக்கிறது என்று சொல்கிற பெருமையை நாம் ஏன் தட்டிக்கொள்ளக் கூடாது? ஆகவே, மற்ற மாநிலங்களைக் காட்டி அங்கேயெல்லாம் இருக்கிறது என்பதற்காக இங்கே தீமையைச் செய்வதைச் சரியானதாகக் கருதவில்லை. தமிழ் நாட்டில் தான் திருவள்ளுவர் பிறந்தார். அவர் தான் இந்த மதுக்குடியின் தீமையைப் பற்றி வெகு அழகாக வலியுறுத்திக் கூறியிருக்கிறார். முன்பே நான் வள்ளுவர் சொல்வதை நிறைவேற்றுகிறேன் என்று இந்த மன்றத்தில் கேட்டேன். அவர் புலால் உணவு உண்ணக் கூடாது என்று கூறுகிறார். புலால் உண்ணாமல் யாராவது இருக்கிறார்களா, வள்ளுவர் சொன்னபடி நடக்க முடிகிறதா என்று கேட்கிற வாதத்தை எவ்வளவு சரியான வாதமாக நினைக்கவில்லை. ஏனென்றால் வள்ளுவர் சொன்னதையெல்லாம் செயல்படுத்த முடியாது. அதன்படி நடக்க முடியாது என்று சொன்னால், நாம் ஏன் பெருந்துகளிலெல்லாம் திருக்குறளை எழுதி அதன்படி மக்களை நடவுங்கள் என்று உபதேசிக்க வேண்டும் என்று கேட்கிறேன். ஆகவே, நாட்டிற்கு நல்லது எது எது இருக்கிறதோ அதையெல்லாம் முடிந்த வரை வாய்ப்பு இருக்கிற நேரத்தில் செயல்படுத்துவது தான் நாட்டு மக்களுக்கு நல்லதே தவிர,

[திரு. கே. ராஜாராம்] [23rd October 1971]

நமக்குப் பெருமையே தவிர, எதோ காரணத்திற்காக நாம் செய்வதற்கு பற்பல வகைகளில் காரணங்கள் சொல்லி, சமாளித்துக் கொள்வதற்காக மாத்திரம் பேசுவது என்பது நாட்டிற்கு நன்மை பயக்கக் கூடியதாக இருக்காது என்பதைத் தெளிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும் வரலாற்றுச் சிறப்பிலும் கூட தமிழர்களுக்கு இந்தப் பழக்கமில்லை. இதை ஒவ்வொரு மேடையிலும் பேசி வந்திருக்கிறோம். சுரூபானம், சோமபானம் போன்றவை திராவிடர்களுக்கு உரியவையல்ல, தமிழர்களுக்கு உரியவையல்ல என்று மேடைதோறும் பேசிவிட்டு, திராவிடப் பெருங்குடி மக்களே, கள்ளுக் கடையைத் திறந்திருக்கிறோம் என்று சொல்வது எவ்வளவு தவறாகச் செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். ஆகவே இந்த நாட்டிற்குத் தீமை பயக்கக் கூடிய செயல் இது, இதை ஒழித்துக் கட்டுவதற்கு எவ்வளவு விரைவிலே முயற்சிக்க வேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டும். அதற்குக் காரணம் கற்பித்துக் கொண்டு தீமையான செயலைப் பாவவிடக் கூடாது என்று சொல்கிறேன்.

நான் மதுரையிலே சட்டமன்றத்திற்குப் புறப்பட்டு வருகிற போது, வீட்டு வாசலில் ஒருவர் குடிநீர் குடித்துப் பாடிக் கொண்டு சத்தம் போட்டுக் கொண்டிருந்தார். ஒரு பெரும் கூட்டம் கூடிவிட்டது. நான் வீட்டை விட்டு வெளியே வர முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டது. தெருவெல்லாம் அந்தச் சண்டைகளைப் பார்க்கிறோம். சிலரிடம் கொட்டகைகளுக்கு இரண்டாவது ஆட்டத்திற்கு மதுரையில் தாய்மார்கள் அதிகம் போவதில்லை. அந்த அளவிற்கு மதுரை நகரில் ஒரு பெரிய மோசமான சூழ்நிலை இந்த மதுக் குடியின் காரணமாக உருவாகியிருக்கிறது. அதை மாத்திரமல்ல, மக்களெல்லாம் எந்த அளவிற்கு மிகக் கீழான நிலைமையை எதிர்நோக்கியிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். மிகக் குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்கள் கள்ளுக் கடை, சாராயக் கடை என்று போய்க்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் என்னென்ன முன்னேற்றம் அடைய வேண்டுமென்பதற்காக, மிகப் பெரும் திட்டங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று விரும்புகிறோமோ, அதற்கெல்லாம் மிகப் பெரிய இடையூறுகள் தான் இது அமைந்திருக்கிறது என்று கருதுகிறேன். ஆகவே என்ன தான் காரணம் இருந்தாலும் கூட, இந்த மது விலக்குச் சட்டத்தை நிரந்தரமாக நிலைபெறச் செய்வதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும், அதோடு மாத்திரம் அல்ல. மதுரையில் ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டுத் தீர வேண்டும். மஹாத்மா காந்தியடிகளை இந்த நாட்டு மக்கள் பெருமையோடு பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர், மக்கள் முழு உடை அணிவதற்கு வாய்ப்பில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்று தன்னுடைய உடைகளை மாற்றி, இடுப்பில் ஒரு முழத் துண்டைக் கட்டிக் கொண்டு வாழ்க்கை நடத்தினார்கள். இப்படி அவருடைய வாழ்க்கையில் மகத்தான மாறுதல் எங்கே நடைபெற்றதென்றால் மதுரையில் நடைபெற்றது. அவர், தான் போட்டிருந்த உடைகளை

23rd October 1971] [திரு. எம். அய்யாசாமி]

மாற்றி ஒரு முழத் துண்டை இடுப்பில் கட்டிக்கொள்ளக்கூடிய திகழ்ச்சி மதுரையில் தான் நடைபெற்றது. அவர் எந்தக் கட்டிடத்தில் இந்த விரதத்தை மேற்கொண்டாரோ அந்தக் கட்டிடத்தில் இப்போது பிராந்திக் கடை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இதை நிரூபிக்க முடியுமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் 19—6—1971 அன்று காதி போர்க்காக அந்தக் கட்டிடம் விலைக்கு வாங்கப் பட்டிருக்கிறது. இதைச் சட்ட மன்றத்திலும் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தங்கமணி அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார். நிரூபிக்க முடியுமாவென்று கேட்கிறேன்.

திரு. எம். அய்யாசாமி : காதி போர்க்கு விலைக்கு வாங்கியிருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் 1921-ம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன், காந்தியடிகள் . . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இப்போது பிராந்திக் கடையிருக்கிற கட்டிடத்தில் காந்தியடிகள் தங்கியிருந்தார்கள் என்று நிரூபிக்க முடியுமா?

திரு. எம். அய்யாசாமி : பத்திரிகையில் இதைப்பற்றி வந்தது.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நிரூபிக்க முடியுமாவென்று கேட்கிறேன்.

திரு. எம். அய்யாசாமி : நான் இன்னும் நேரடியாகப் பார்க்கவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் மதுரையிலிருந்து வருகிறார்கள். இவ்வளவு பெரிய விஷயத்தை நேரடியாகப் பார்க்காமல் வந்து ஒரு மதிப்பு மிகுந்த அவையில் இப்படிப் பேசுவது நல்லதல்ல. காந்தியடிகள் அந்தக் கட்டிடத்தில் தான் தங்கியிருந்தார் என்பதற்கு என்ன ஆதாரம்? காந்தியடிகளை விட பிராந்திக் கடைகளைப்பற்றி அதிகமாக உறுப்பினர் அவர்கள் ஆராய்ந்திருக்கிறார்கள். காங்கிரஸுக்குப் புதிது என்ற காரணமாக இருக்கலாம்.

திரு. எம். அய்யாசாமி : ஒரு தெருவுக்கு 4, 5 பிராந்திக் கடைகள் இருக்கின்றன. ஆகவே நாம் கண்ணை மூடிக்கொண்டு போனால் தவிர, கண்ணில் படாமல் இருக்காது. தெருக்களெல்லாம் பிராந்திக் கடைகள் இருக்கின்றன. எங்கோ ஒரு இடத்தில் அபூர்வமாகப் பார்க்கக் கூடிய நிலையில் இல்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : எழுப்பிய வாதத்தை விட்டு வேறு இடத்திற்குச் செல்கிறார்கள். காந்தியடிகள் உடை மாற்றிக்கொண்ட இடத்தில் இப்போது பிராந்திக் கடை வைக்கப் பட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்களே, அதைப்பற்றி என்ன சொல்கிறார்கள் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

[திரு. கே. ராஜாராம்]

நம்ப முடியாது. நமது மாநிலத்தில் மதுவிலக்குச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு, நாம் அதை அமுல் செய்துகொண்டிருந்தோம். அதைச் சரியாக அமுல் செய்ய வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணம் இருக்குமானால், உணவையிலைய நல்ல முறையிலே அமுல் செய்ய முடியும். பொருளாதாரத் துறையிலே 26 கோடி ரூபாய் ஒரு வருஷத்திற்கு வருமானம் வரும் என்று சொல்கிறார்கள். இதை எதிர்பார்க்கிறார்கள். நான் சம்பந்தமில்லாத ஒரு பத்திரிகையிலே படித்தேன். ஒரு ரூபாய்க்குக் குடித்தால் அதிலே அரசாங்கத்திற்குக் கிடைப்பது 10 பைசாதான். 90 பைசா அந்தச் சரக்கைத் தயாரிப்பவர்கள், போக்குவரத்துச் செலவு, அவர்களுடைய லாபம் ஆகியவையெல்லாம் போய்ச் செலுகிறது. 10 பைசா தான் அரசாங்க வருவாயாக வந்து செலுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். இப்படிப் பார்த்தால் 26 கோடி ரூபாய் வருமானம் வருஷத்திற்கு வரும்போது 260 கோடி ரூபாய்க்குக் குடிகள் வேண்டும். இந்த 260 கோடி ரூபாய்க்கு மதுக்கடைகளில் வியாபாரம் நடக்க வேண்டுமென்றால், ஏழை எளிய மக்கள் குடிக்க வேண்டும். அவர்களுடைய பணம்தான் இந்தக் கடைகளுக்கு வந்து 99 வேண்டும். ஒருசில பணக்காரர்கள் குடிப்பதைப்பற்றிக் கவலையில்லை. அவர்கள் எப்படியும் குடிப்பார்கள். ஒரு பாட்டில் குடிப்பதற்காக அவர்கள் பிளேனில் சென்று கூடக் குடிக்கிறார்கள். அதைப்பற்றிக் கவலையில்லை. ஆனால் நம் நாட்டு ஏழை எளிய மக்கள் குடித்து அதன் மூலம் அவர்களுடைய பொருளாதாரம் பாதிக்கப்படுவதைத்தான் நாம் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. இப்படிப்பட்ட நல்ல எண்ணம் நம்முடைய முதலமைச்சருக்கும் இருக்கும் என்பதில் எனக்குச் சிபிது கூடச் சந்தேகமில்லை. அந்த எண்ணம் இல்லாமலிருந்திருந்தால் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அமுல் செய்வதை தற்காலிகமாக நிறுத்தி வைத்திருக்க மாட்டார்கள். அடியோடு அதை ரத்து செய்திருப்பார்கள். ஆகவே அந்த நல்ல எண்ணம் இருக்கும் போது, 20 கோடி ரூபாய் வருமானத்திற்காக, 400 கோடி ரூபாய்க்கு வரவு-செலவு செய்து கொண்டிருக்கும் இந்த அரசாங்கம் பெரிதாகக் கருதாமல் இதை வேறு வகையிலே சரிக்கட்டி விடக் கூடாதா? இன்னும் இதைப்பற்றிப் புனராலோசனை செய்து இந்த 30 கோடி ரூபாய்க்காக வேண்டி ஒரு நல்ல சட்டத்தை, நல்ல சட்டம், மக்களுக்கு நல்லது செய்யக்கூடியது என்று நன்றாகத் தெரிந்திருந்தும், ஏன் நிறுத்திவிடவேண்டும் என்று நான் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மதுவிலக்கை நிறுத்தி வைப்பதற்காக முடிவைச் செய்தபோது, அதற்கு ஆதரவாகச் சொல்லப்பட்ட வாதம், சற்று முன் பேசிய நண்பர் திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி, பொய்யாகி விட்டது. தாராளமாகக் கிடைக்கும்படி கள்ளு, சாராயக் கடைகளைத் திறந்த பிறகு, நமது தலைநகரத்திற்குப் பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய திருவொற்றியூரில் 35 பேர் வார்னிஷ் குடித்து செத்தார்கள். கள்ளும், சாராயமும் கிடைக்காமல் இருந்தபோது திருட்டுத்தனமாக இப்படிக் குடித்துச் செத்தார்கள் என்பது அல்ல. தாராளமாகக் கிடைக்கிறபோது, இந்த நிகழ்ச்சி

[திரு. கே. ராஜாராம்]

நடந்திருக்கிறது. இப்படிக் குடிப்பதற்குக் காரணம் அதிகப் பணம் செலவீல்லாமல் கிடைக்கிறது என்பதுதான். ஆகவே உடனடியாகக் கிடைக்கவில்லை என்பதற்காக வார்னிஷ் குடித்திருக்கிறார்கள். இப்படி கள்ளு, சாராய கடைகளைத் திறந்த பிறகு, திருட்டுத்தனமாக வார்னிஷ் குடிப்பது நடந்து கொண்டிருக்கிறது. திருட்டுத்தனமாகக் கள்ளுச் சாராயம் குடிப்பதை ஒழிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் மதுக் கடைகள் திறக்கப்பட்டன. குடிப்பது சரியல்ல என்று அதைத் தடுப்பதற்காக மது விலக்குச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. ஆனால் அதை நிறுத்தி வைத்துவிட்டு பகிரங்கமாகக் கள்ளு, சாராயம் குடிக்கலாம் என்று ஏற்பாடு செய்தும் கூட, திருட்டுத் தனமாக வார்னிஷ் குடிப்பது நிற்கவில்லை. எனவே அதை நிறுத்தி வைத்ததற்காகச் சொல்லப்பட்ட வாதம் சரியானதாக இல்லை. திருட்டு, கொலை, கொள்ளை ஆகியவையெல்லாம் தடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் எல்லா உணர்வுகளுக்கும் போலீஸ் ஸ்டேஷன் வைத்திருக்கிறோம். அயிரினம் அது தடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? குற்றங்கள் அதிகமாகப் போய்க்கொண்டுதான் இருக்கின்றன. நாளுக்கு நாள் அதிகமாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிறதேயொழியக் குறையவில்லை. அதற்காகப் போலீஸ் ஸ்டேஷன்களை ரத்துச் செய்துவிடவில்லை. ரத்துச் செய்துவிட முடியுமா? இன்னும் அதிகமாகத் தான் திறந்துகொண்டிருக்கிறோம். எனவே மதுவிலக்குச் சட்டத்தை நிறுத்தி வைத்திருப்பதைப் புனராலோசனை செய்ய வேண்டும் என்று முதலமைச்சரவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்கு இதிலே ஒன்று ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. ஒருவேளை மாண்புமிகு முன்னாள் முதலமைச்சரவர்கள் அண்ணா அவர்கள் சொன்னது போலப் போய் வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலே இப்படிச் செய்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர் சொல்லிச் சென்றது போல நடந்திக் காட்டுவோம் என்றுகூட இது நடந்திருக்கலாம். இந்த உள்நோக்கத்தோடு கூடச் செய்திருக்கலாம். அண்ணா அவர்கள் சொன்னது, ஒரு இரண்டு மாதங்களுக்கு மதுவிலக்கை ரத்துச் செய்துவிட்டு அதனால் எவ்வளவு பணம், கள்ளு, சாராயக் கடைகளின் மூலம் வருமானம் வருகிறது என்று கணக்குப் போட்டுப் பார்த்து அந்த நஷ்ட ஈட்டை மத்திய சர்க்காரிடம் கேட்கலாம் என்று வழி இருக்கிறது என்றார்கள். என்றாலும் இதைக் கூடச் செய்வதற்கு அவர் இஷ்டப்படவில்லை. அது வேறு விஷயம். அந்த மாதிரி நினைத்து இரண்டு, மூன்று மாதங்களுக்கு மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ரத்து செய்துவிட்டு மீண்டும் மது விலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரலாம் என்ற நல்லெண்ணத்தின் பேரில் இப்படிச் செய்திருந்தால், அதற்காக உண்மையிலேயே நான் பாராட்டக் கடைசியாக இருக்கிறேன். அப்படியே இரண்டு, மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு மதுவிலக்கை மீண்டும் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அப்படியே நஷ்ட ஈட்டையும் வாங்கிக் கொடுங்கள்.

[23rd October 1971]

திரு. கே. ராஜாராம் : இவ்வளவு வருமானம் வருகிறது. அதனால் மதுவிலக்கை அமுல் செய்ய வேண்டுமானால், இவ்வளவு ரூபாய் நஷ்ட ஈடு கொடுங்கள் என்று கேட்கலாம். அதில் தவறில்லை. நம்முடைய முதலமைச்சரவர்கள் துணிச்சல் மிக்கவர். அதனால் அவர் துணிந்து கேட்டால், மத்திய அரசு எப்படியும் கொடுத்து விடும். அதோடு, அமைதியான முறையில், பலாத்காரமற்ற முறையில் அமைதியான ஐவுளிக்கடை மறியல், கள்ளுக்கடை மறியல் வெள்ளைக்காரன் காலத்திலே செய்தோம். லார்ட் இர்வின் வைஸ்ராயாக இருந்தபோது இந்த சாத்வீக மறியலை ஒப்புக் கொண்டார். அவருக்கும் மகாந்மா காந்திக்கும் இடையே ஒரு ஒப்பந்தமும் ஏற்பட்டது. ஆனால் இன்றைக்கு யாராவது அமைதியான முறையில் கள்ளு, சாராயக் கடைகளின் முன்னால் சாத்வீகமான மறியலைச் செய்தால், அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு சிறைக்கு அனுப்பப்படுகிறார்கள். இந்த அரசாங்கம் அப்படிப்பட்ட ஒரு கொள்கையைக் கடைப் பிடித்து வருகிறது. இது சரியல்ல. அமைதியான முறையில் மறியல் செய்வதற்கு உரிமை வேண்டும். சென்னையிலே சில பெண்கள் சாத்வீக மறியல் செய்தபோது, அவர்கள் கைது செய்யப்பட்டு அவர்கள் மீது வழக்குப் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதுமாதிரி இருந்தால் அந்த சேஸ்களை நிறுத்திக்கொள்ள வேண்டும். பெண்கள் அமைதியான முறையில் மறியல் செய்ய அனுமதி இருக்க வேண்டுமென்று முதலமைச்சரைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மற்ற விஷயங்களை ஒரு முறை எற்கனவே பேசி விட்டேன். அதிலும் பேசத் தேவையில்லை. ஆகவே மூன்று மாதங்கள் மதுவிலக்கை ரத்து செய்துவிட்டு, மதுவிலக்கை மீண்டும் அமுலுக்குக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொண்டு வருவதுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தின் காரணமாகக் கொண்டுவருகிற மசோதா பற்றிப் பல அங்கத்தினர்கள் பல கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். கடைசியாகப் பேசிய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் உயர்ந்த முறையில் இந்த அரசாங்கத்தினுடைய நல்லெண்ணத்தை ஏற்றுக் கொண்டு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எந்த அளவுக்கு மதுவிலக்குக் கொள்கையில் பற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், அதை நிறைவேற்றுகிற சூழ்நிலையை உணர்ந்தாலும் கொள்கை அளவுக்கு ஏற்றுக்கொண்டு நாட்டு மக்களுக்குத் தேவை என்பதை உணர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறார்கள் என்பதையெல்லாம் அவர்கள் உணர்ந்து கூறியது மகிழ்ச்சிக்கூறிய ஒன்றாகும். அவர்களுக்கு நன்றியைக் கூறிக்கொள்ளுகிறேன். இறுதியில் மூன்று மாதம் பார்த்துவிட்டு நீங்கள் விரும்பிய பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு அதற்குப் பின்னால் மறுபடியும் மதுவிலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்து விடுங்கள் என்று கேட்டார்கள். நாம் மூன்று மாதங்கள் கூட காத்திருக்க விரும்பவில்லை. அப் பணம் கிடைக்கவும் காத்திருக்க விரும்பவில்லை. மூன்று நாட்களில் இந்திய நாடு முழுவதும் மதுவிலக்குச் சட்டம் அமுலுபடுத்த ஏறிவிட்டது. முதல் மாநிலமாக இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவது தமிழ்நாடாகத்தான்

[மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்]

இருக்க முடியும் என்று அவர்களுக்கு உறுதி கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு ஏற்பட்ட சந்தேகம் எல்லாம் நீங்கள் இப்படிச் சொல்லி அது வராது என்று தெரிந்துகொண்டு சொல்லுகிறார்களோ என்ற சந்தேகத்தில் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொள்கையை அறிவித்த பிறகு, பிரதம மந்திரியை இதுபற்றிப் பத்திரிகை நிருபர்கள் கேள்வி கேட்ட போது, பதிலளிக்கையில் இது நல்ல கருத்து, இதைப்பற்றிப் பரிசீலிப்பது நியாயம் என்று ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். வரக்கூடாதென்று விரும்பமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். காரணம் அவர்கள் கட்சிக்காரர்கள் பல மாநிலங்களில் ஆட்சியில் இருக்கிறார்கள், அல்லது வரப் போகிறார்கள் என்று ஆசைப்படுகிறார்கள். அவர்கள் எல்லாம் சேர்ந்து மதுவிலக்குச் சட்டம் வேண்டுமென்று சொல்லி விட்டால், எங்களுக்குக் கொஞ்சம் கூட அட்சேபணை இருக்காது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அவர்களும் அதற்கு முயற்சி செய்யலாம். நாடும் முயற்சி செய்கிறோம். தயங்கக் காட்டமாட்டோம். அப்படிப்பட்ட நிலை இந்திய நாட்டில் வரவேண்டுமென்ற கருத்து வலுப்படவில்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். எங்களுடைய நல்லெண்ணத்தை ஒப்புக்கொண்டார்கள். இன்னும் கொஞ்சம் நிரூபிக்க வேண்டுமென்று கருதுவார்களேயானால், புள்ளி விவரங்கள் சொல்லும். தமிழ் நாட்டில் மதுவிலக்கு ரத்தான பிறகு இன்றைக்குக் காவல் துறைக்குக் கடுமையான உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டு, எங்காவது சட்டம் மீறப்படுமானால், ஒரு சிறு நிகழ்ச்சியாவது சமூகாயத்திற்குத் தீமை விளைவிக்கும்படி நடக்குமானால், அதைத் தடுத்து நிறுத்துவதில் காவல் துறை தயங்கக் கூடாது என்று நம்முடைய ஆணை பிறப்பித்ததன் விளைவாக, தமிழ் நாட்டில் பலரும் போற்றத்தக்க அளவுக்குச் சட்டம் ஒழுங்கு நிலைநாட்டப்பட்டு வருகிறது என்று நினைவுபட்ட ஆசைப்படுகிறேன். அதிலும் அதிகக் கவனம் செலுத்தி தவறுகள் ஏற்படாது பார்த்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இதற்குப் பின்னால் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய மசோதாவைப் படித்துப் பார்த்தால், எந்த அளவுக்கு அரசு ஆர்வத்தோடும் அக்கறையோடும் மதுவிலக்குச் சட்டம் ரத்து செய்யப்பட்டாலும் இந்த நாட்டில் மது குடிப்பவர்கள் அதிகமாக பாதி விடக் கூடாது, மதுபானக் கடைகளால் மக்களுக்குத் தீமை ஏற்படக் கூடாது என்று இருக்கிறது என்பது புரியும். அங்க நல்லெண்ணத்தில் ஏராளமான அதிகாரங்கள் இந்தச் சட்டத்தின் மூலம் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகின்றன. அதில் ஸ்ரீ நான், மாண்புமிகு அங்கத்தினர் திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சொன்னதுபோல், 21 வயது என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 21 வயது மட்டும் போட்டால் போதாது, மாணவர்கள் என்று போட வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சொன்ன காரணக்கால், தமிழ்நாட்டு மாணவர்கள் எல்லாம் குடிக்கிறார்கள் என்று கருத மாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். நாடும் கருதக் கூடாது. யாரோ ஒரு சிலர் , , ,

[23rd October 1971]

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : 21 வயது உள்ள மாணவர்கள் என்று தான் சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அது மட்டுமல்ல, கல்லூரி என்று குறிப்பிட்டார்கள். கல்லூரி மாணவர்கள் யாரோ ஒரு சிலர் செய்வதால், மாணவர் உலகமே செய்யும் என்ற கருத்தில் அவர் களும் கருதமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். மாணவர்கள் என்று சட்டத்தில் போடுவது அவ்வளவு எளிதல்ல. அப்படி அமுல் நடத்துவது பேரபாயத்தைத் தரும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மாணவர்கள் எல்லாம் மது குடிக்க வேண்டுமென்று எந்த அரசாங்கமும் விரும்பாது என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன். தப்பிநாட்டு மாணவர்களிடத்தில் எங்களுக்கு அக்கறையும் நம்பிக்கையும் உண்டு. யாரோ ஒரு சிலர் தவறு செய்தாலும் மாணவர் உலகம் மிகுந்த ஒழுக்கத்தோடு அறநெறிகளைப் பின்பற்றும் என்று அரசாங்கம் கருதுகிறது. அந்த நம்பிக்கை கூடுமே ஒழிய குறை யாது என்று கூறிக்கொள்ளுகின்றேன். அதேபோல் மதுவிலக்குச் சட்டம் ரத்து செய்யப்பட்ட வேண்டும் என்பதற்கான காரணங்கள் பல சொல்லப்பட்டன. எல்லா காரணம் இந்தியா முழுவதும் வர வேண்டும் என்பது. அதில் ஒன்று வார்னிஷ் சாவு என்று சொல் லப்பட்டது. இதற்குப் பின்னால் மதுக் கடைகள் வந்த பிறகும் வார்னிஷ் குடிக்கப்படுகிறது. அதனால் சில உயிர்களும் பறி போய் விட்டன என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதற்கு வருத்தம் தெரிவிக்கி கின்றேன். அரசாங்கத்தின் சார்பில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் வருத்தம் தெரிவித்தார்கள். இது ஒரு நிகழ்ச்சி. இதன் காரணமாக வார்னிஷ் குடிக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். எப்படித் தடுப்பது? அதற்குப் பரிகாரம் காண முயற்சிப்பது நியாயம் என்று கருதுகிறேன். மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொன்னதுபோல், இன்னும் அதிகமான மது கிடைக்குமானால், விலை குறைந்து கிடைக்குமானால், நேரம் கடந்து கிடைக்குமானால் அவர்கள் செத்திருக்க மாட்டார்கள். அதைத் தடுக்க வாய்ப்பாக இருக்குமென்று நேரடியாகச் சொல்லவில்லை, சூசகமாகச் சொன்னார்கள். நாணம் அப்படி வாதாட விரும்ப வில்லை. நிச்சயமாக வார்னிஷ் உற்பத்தியாளர்கள், விற்பனை யாளர்கள் இப்படித் தவறு செய்யாமலிருப்பதற்கு என்ன என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட வேண்டுமோ அதற்கான ஆணையை முதலமைச்சர் அவர்கள் பிறப்பித்திருக்கிறார்கள். வார்னிஷ் வாங்கு பவர்களைக் கடுமையான சோதனைக்கு உட்படுத்த வேண்டுமென்று எற்றுக்கொண்டு அதற்கான முறைகளைப் பின்பற்றுகிறோம். ஒரு சில இடங்களில் இம்மாதிரியான சம்பவங்கள் ஏற்பட்டதால், அந்தச் சட்டக்கையே ரத்து செய்துவிட்டோம் என்று கொள்ள முடியாது. ஒரு சில இடங்களில் தவறுகள் நடந்தால், அந்தச் சார்பாக்கிய மாணவர்களை எதிர்த்தால்கூட நடக்காமல் அரசாங்கம் பார்த்துக் கொள்ளும் என்று உறுதி கூறிக்கொள்ளுகிறேன். மதுக் கடைகள் இருக்கிற இடங்களைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் சொன்னார்கள். எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்களும்

[திரு. செ. மாதவன்]

சொன்னார்கள். நியாயமான கருத்து. அதுபற்றி உடனடியாகத் தகவல்கள் கிடைத்தவுடன், செப்டம்பர் 24-ம் தேதி இதற்கென்று ஒரு சுற்றறிக்கை அனுப்பப்பட்டது, எங்கெல்லாம் மக்களை ஆட்சேபணை செய்து சட்ட விரோதமாக அனுமதிக்கப்பட்டிருக் கிறதோ, அவைகளை மாற்றுகிற முயற்சிகளில் நம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் ஈடுபட்டுவருமென்று அரசாங்கத்தின் சார்பில் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்குக்கூட சட்டமன்றத்தில் முதலமைச்சர் அவர்கள் இந்த உறுதியினைத் தந்தார்கள். இந்த ஆண்டு சட்டச் சிக்கலால் முடியாவிட்டாலும்கூட, அடுத்த ஆண்டு அனுமதி கொடுக்கும்போது, மக்கள் விரும்பாத இடங்களில் மக்களுடைய உணர்ச்சிகளைப் புண்படுத்தக்கூடிய முறையில் மத ஸ்தாபனங்கள், மாணவர்கள் இருக்கும் இடங்கள், உதாரணமாக கல்லூரிகள், பள்ளிகள், இவைகளுக்கு அருகில் இருக்கக்கூடாது என்று பார்த்துக்கொள்ளுவதில் நம் அதிகாரிகள் அதிகக் கவனம் செலுத்தவேண்டியது அவசியம் என்று சுட்டிக்காட்டப் பட்டிருக்கிறது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். நிச்சயம் அந்தக் கருத்து நியாயமானது. செயல்படுத்துவதற்குப் போதுமான அதிகாரம் சட்டத்தில் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம், எடுத்துக் கொள்ள முயற்சி எடுக்கிறோம் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ளுகிறேன், நமது மாநில அரசு ஏதோ தவறான முறையில் 'நோடிஃபிகேஷன்' கொடுத்து விட்டார்கள், அதுபற்றி மத்திய அரசு நம்மைக் கேட்டது என்று பத்திரிகையில் பார்த்ததாக ஒரு சந்தேகத்தை திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் எழுப்பினார்கள். 'நோடிஃபிகேஷன்' போடாத காரணத்தினால், மத்திய அரசு இது பற்றிக் கேட்பதற்கு வாய்ப்பில்லை. நமது அரசு மத்திய அரசுடைய சட்ட அனுமதி பெற்று செயல்படக்கூடிய 'கன்கரெண்ட் லிஸ்ட்' என்று சொல்லப்படும் பட்டியலில் காணப்படும் விஷயங்களைப் பொறுத்தமட்டில், அதுபற்றி அவர்களுக்குத் தெரிவித்தே செயல் பட்டு வருகிறது. சில பிரிவுகளில் நாம் நமக்கு வேண்டிய சட்டங் களைச் செய்துகொள்ள அவர்கள் அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று இருக்கும்போது, இதுபோன்ற பிரச்சனைகள் எழவேண்டிய அவசியமில்லை என்றே கருதுகிறேன். அவர்கள் கேட்டார்கள், நீங்கள் இதுபற்றிச் சட்டம் போடப் போகின்றீர்களா, இதற்கு எங்கள் அனுமதி தேவைதான் என்று கேட்டார்கள். தேவை தான், மத்திய அரசு அதிகாரத்திற்கு உட்பட்ட இந்தப் பகுதி யையும் நாங்கள் சட்டமாகக் கொண்டு வர விரும்புகிறோம், இது சட்டமான பிறகு, மீண்டும் அச் சட்டத்தை மாற்றி அமைத்து மத்திய அரசு அனுமதி பெற்ற பிரிவுகளையும் சேர்க்க ஆசைப்படு கிறோம் என்று அதற்குப் பதில் சொல்லியிருக்கிறோம். இதற்குப் பிறகு நமது மாநில முதல்வர் அவர்களுக்குக் கடிதம் எழுதினார்கள். அதற்கு "நீங்கள் இப்படி ஒரு சட்டம் கொண்டுவர முன் வந்திருக் கின்றீர்கள். அப்படித் கொண்டு வந்தால் நாங்கள் இந்த பேச்சுனைகளைச் சொல்லுகிறோம் ஏற்றுக் கொள்வீர்களா" என்று அவர்கள் கேட்டிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் தெரிவித்த யோசனை களைப் பெரும்பாலும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றோம். அதாவது,

[திரு. செ. மாதவன்]

பள்ளிக்கூடம் போன்று அல்லது ஆலயம் பொதுமக்கள் அதிகமாக உபயோகிக்கும் இடங்களுக்கு அருகில் அவற்றை விற்பனை செய்யக் கூடாது, ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள்ளான விற்க வேண்டும் என்றெல்லாம் சில யோசனைகளைத் தெரிவித்தார்கள். எல்லா யோசனைகளையும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாவிட்டாலும், பெரும்பாலான யோசனைகளை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கின்றோம் என்று தெரிவித்திருக்கிறோம். ஆகவே இந்த அரசு எந்தத் தவறையும் செய்யவில்லை, எந்தத் தவறையும் மத்திய அரசு சட்டிக்காட்டவில்லை. இப்படி ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டுவரமுடியுமா என்ற ஒரு சந்தேகம் எழுப்பப்பட்டது. அதற்குத் தெளிவான பதில் இருக்கிறது. பல ஆண்டுகளாக நமது இந்திய நாட்டில் பல மாநிலங்களுக்கு இத்தகைய சட்ட அனுமதி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இத்தகைய அனுமதியைப் பெற்று மதுவிலக்கை ரத்து செய்கிறார்கள். எனவே கொள்கையின் அடிப்படையில் இதை எதிர்ப்பதற்கு மத்திய அரசுக்கு வாய்ப்பு இருக்காது என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொண்டு, மதுவிலக்குக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதுபோல, மது அருந்தக் கூடாது என்பதில் நம்மில் யாருக்கும் கருத்து வேற்றுமையிலலை, இருக்க முடியாது. ஆனால் இத்தகைய சூழ்நிலையில்தான் இதைக் கொண்டு வரவேண்டி நேர்ந்தது என்பதை மாண்புமிகு அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் ஏற்றுக்கொண்டு இத் தீர்மானத்தினை நிறைவேற்றித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : பேரவைத் தலைவரவர்களே, பள்ளிக்கூடங்கள், தொழுகையிடங்கள், ஆலயங்கள் போன்ற பொது இடங்களுக்கு அருகில் கள்ளுக்கடைகள் அல்லது சாராயக் கடைகள் இருந்தால், அவற்றை வேறு இடங்களுக்கு மாற்றுவதற்கான சுற்றறிக்கை மாவட்டக் கலெக்டர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டு விட்டது என்று அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் நான்கு ரத வீதிகள் கூடும் இடத்தில் ஒரு இடம். பஸ்ஸுக்காக நூற்றுக்கணக்கான மக்கள் காத்துக்கொண்டிருக்கும் இடம். அருகில் இரண்டு இராமானுஜ கட்டடங்கள். நாற்பது கெஜத்திற்கு அப்பால் தாலுக்கா ஆபீஸ், இன்னும் கொஞ்ச தூரத்தில் பொதுமராமத்து ஆபீஸ் என்று எல்லாம் இருக்கின்றன. இந்த இடத்தில் ஒரு சாராயக் கடையை அனுமதித் திருக்கின்றார்கள். இது தெரிந்து நான் மாவட்டக் கலெக்டருக்கு எழுதினேன். அவர்கள் அதற்கு 'இது காலம் கடந்து விட்டது, ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை' என்று எழுதினார்கள் என்பதை மட்டும் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

* மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, இந்த மசோதாவில் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் எழுப்பிய பல்வேறு ஐயப்பாடுகளுக்கு நமது சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் மிகத் தெளிவாக பதில் அளித்திருக்கின்றார்கள். மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் தமது உரையில்

[23rd October 1971], [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

என்னைக் குறிப்பிட்டு, நான் இந்த மதுவிலக்கை ஒத்திவைப்பதைத் தவிர ஒரு காரணத்திற்காகத்தான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன், காரணம் எதுவாக இருந்தாலும் மூன்று மாத காலத்திற்குப் பிறகு மீண்டும் மதுவிலக்குச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவேன் என்று நாம் நம்புவதாக ஒரு வேண்டுகோள் போன்று அதைக் குறிப்பிட்ட காரணத்தினால், அதன் தொடர்பாகச் சில வார்த்தைகளை நான் இங்கே கூற விரும்புகிறேன்.

இது வருமானத்தின் அடிப்படையில் செய்யப்பட்ட ஒரு காரியம் என்பதை மாத்திரம் அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டு பேசுவது சரியில்லை, நல்லதில்லை என்று கூற விரும்புகிறேன். ஏற்கனவே சட்டப் பேரவையிலும் மேலவையிலும் நடைபெற்றிருக்கின்ற விவாதங்களில் இது வருமானத்தின் அடிப்படையில் மட்டுமே அணுகும் பிரச்சினையிலலை என்பதையும் மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ஒழுங்காக அமுல் படுத்த முடியாது போய்க்கொண்டிருக்கின்றது என்பதையும் அவ்வப்பொழுது எடுத்துக் கூறியிருக்கிறோம். தவிர்க்க முடியாத ஒரு இக்கட்டான நிலையில்தான் வேதனையோடு இந்த மதுவிலக்கு ஒத்திவைப்பினை நாம் செய்கிறோம் என்பதையும் நமது அரசின் சார்பில் அவ்வப்பொழுது எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறோம். இதைத் திரும்பத் திரும்பக் கூறுவதில் பயனில்லை. மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியது போலவும் நானும் பன்முறை எடுத்துக் காட்டியதுபோலவும் இந்தியா முழுமையிலும் மதுவிலக்குச் சட்டம் அமுலாக்கப்படுகிறது, அமுலாக்கப்பட வேண்டும் என்ற ஒரு கொள்கையை மத்திய அரசு வகுத்து, அதைச் செயல்படுத்தும் நேரத்தில், அதுபற்றி நம்மையிட அதிகமாக மகிழ்ச்சியடைகின்றவர்கள் யாரும் இருக்க முடியாது என்பதையும் தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறோம். நாம் இந்த மதுவிலக்குச் சட்டத்தினை ஒத்திவைக்கிறோம் என்ற தீர்மானத்தினை எடுத்துக்கொண்டு, அதன் பின்னர் எழுந்த வாதப் பிரதிவாதங்களுக்குப் பிறகு, தமிழக அரசின் சார்பில் அளிக்கப்பட்ட பதிலின் அடிப்படையில்தான் இந்தியாவின் தலைமையமைச்சர் இந்திரா அம்மையார் அவர்கள் இது அகில இந்திய அளவில் ஆராயப்பட வேண்டிய ஒன்றுதான் என்று நமது வாதத்தினை ஏற்றுக்கொண்டு, ஒப்புக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். இப்போது இருக்கின்ற பல்வேறு நிலைமைகளின் காரணமாக இதை ஆராய்வதற்கு ஏற்ற தருணம் அவர்களுக்கு வாய்க்காவிட்டாலும், விரைவில் அதை ஆராய்ந்து இந்தியா முழுவதற்கும் மதுவிலக்குச் சட்டத்தினைக் கொண்டு வருவதற்கு மத்திய அரசு நடவடிக்கை எடுப்பதற்காக நாம் அனைவரும் ஒன்றுபட்ட குரலை எழுப்ப வேண்டுமானால், அதில் அனைவரும் ஒன்று சேருவதற்கு இன்றைக்கு ஆறாம் கட்சியாக உள்ள திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் தயாராக இருக்கிறது என்பதையும் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளுவதோடு, அப்படிப்பட்ட நேரத்தில் அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களும் ஒத்தணுக வேண்டும் என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், 400 கோடி ரூபாய் வரவு செலவு செய்யப்படும் நாட்டில்—நமது மாநிலத்தில், 30 கோடி

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ரூபாய்க்காக இதைச் செய்ய வேண்டுமா என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் இப்படிப் பேசும்போது, அது ஏற்றதொரு வாதமாகத் தோன்றினாலும், வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் ஒவ்வொரு கோடி ரூபாயும் எவ்வளவு மதிப்பு வாய்ந்தது என்பதை அவர்களே ஒரு காலத்தில் அமைச்சர் என்ற முறையில் இம்மன்றத்திலேயே விவாதம் நிச்சயமாகச் செய்திருப்பார். எனவே ஒரு கோடி ரூபாயாக இருந்தாலும், அதன் மதிப்பு எவ்வளவு என்பது அவர்களுக்கு நிச்சயமாகத் தெரிந்திருக்கும். அப்படிப்பட்ட காரணத்தினால்தான், ஒவ்வொரு கோடி ரூபாயும் எவ்வளவு சக்தி வாய்ந்தது மதிப்பு வாய்ந்தது என்று எண்ணித்தான் முன்னாள் முதலமைச்சராக இருந்த காங்கிரஸ் கட்சியின் பெரும் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் புதுவையில் நடந்த தேர்தலுக்குச் சென்றிருந்த காலத்தில், “இங்கே காங்கிரஸ் கட்சி ஜெயிக்குமானால், கள்ளுக்கடையை மூடிவிடுவார்கள்” என்று எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் பிரச்சாரம் செய்கின்றார்கள். அவர்களுக்குச் சொல்லுவேன், “இங்கே காங்கிரஸ் ஜெயித்தால் நிச்சயமாகக் கள்ளுக்கடைகளை மூடமாட்டோம்” என்று உறுதியளித்து அந்தத் தேர்தலில் காங்கிரஸ் வெற்றி பெற்றது. இதை நாம் மறந்துவிடுவதற்கில்லை. புதுவை மாநிலத்திற்குக் கள்ளுக்கடை மூலம் கிடைக்கும் வருமானம் ஒரு கோடி ரூபாய்தான். அதாவது நமது மாநிலத்தில் மதுவிலக்குச் சட்டம் அமலில் இருந்தபோது இப்போது அது குறைந்துவிட்டது என்று சொல்லுகின்றார்கள். அதற்கான காரணங்கள் நமக்குத் தெரியும். அவற்றை இப்போது நாம் ஆராயத் தேவையில்லை. எனவே அன்றைக்கு புதுவை மாநிலத்திற்கு மதுவகைகளின்மூலம் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கும் குறைவாகத்தான் வருமானம் வந்து கொண்டிருந்தது. ஆனாலும் ‘ஒரு கோடிதானே, இதை நான் மத்திய அரசிலிருந்து பெற்றுத் தருகிறேன், கள்ளுக்கடைகளை மூடி விடுங்கள்’ என்று சொல்லுவதற்கு அவர் தயாராக இல்லை. இருக்கிற சூழ்நிலைகள், மதுவிலக்கை நாம் அமுல்படுத்துகிற காரணத்தால் அது வெற்றி பெற முடியாத அளவுக்கு ஏற்படுகிற தவிர்க்க முடியாத நிலைகள், இவைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்துத்தான் அன்றைக்குச் சொன்னார்கள். ஆகையால் இந்தக் கொள்கை இந்தியா முழுவதும் எல்லா மாநிலங்களிலும் நிறைவேற்றப்பட்டாலன்றி, நம்முடைய மாநிலத்தில் வெற்றிகரமாக நடத்தப்பட முடியாது என்பதை அனுபவ ரீதியாக உணர்ந்திருக்கிறோம். எவ்வளவோ துறைகளில் சிறப்புற்றிருக்கிறோமே, எத்தனையோ காரியங்களில் தமிழகம் முந்தியிருக்கிறது என்ற கருத்தினைப் பெற்றிருக்கிறோமே, ஏன் இதிலும் இருக்கக் கூடாது என்று உறுப்பினர் திரு. அய்யாசாமி அவர்கள் உருக்கத்தோடு கேட்டார்கள். உருக்கத்தைப் பாராட்டுகிறேன். எவ்வளவோ காரியங்களில் நாம் முந்தியிருக்கிறோம் என்றாலும், இந்தக் காரியத்தில் முந்தியிருப்பதற்கு இயலாததற்குக் காரணம் இங்கே இருக்கிற பெரும்பாலானவர்கள் அந்தப் பழக்கத்தை ஏற்படுத்திக் கொண்டவர்கள். இங்கே கிடைக்காவிட்டாலும், பக்கத்திலுள்ள

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அண்டை மாநிலங்களுக்குச் சென்று அந்தப் பழக்கத்திற்கு அடிமைப்படுகிற சூழ்நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை மறந்து விடக்கூடாது. ஆகவே மதுவிலக்கை ஒத்திவைப்பதற்குரிய காரணம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் குறிப்பிட்டதைப்போல, வார்னிஷ் குடித்துச் சாகிறார்கள், ஆகவே மதுவிலக்கை ஒத்திவைக்கிறோம் என்பதல்ல. அதிகாரிகளிடத்திலும், பொதுமக்களிடத்திலும் நல்ல ஒழுக்கம், நேர்மை, நல்ல நிர்வாகம் இப்படிப்பட்டவையெல்லாம் இருக்க வேண்டும். அவைகளுக்கு ஊனம் ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது என்பதையெல்லாம் எடுத்துக் காட்டத்தான் மதுவிலக்கை நாம் ஒத்திவைத்திருக்கிறோம். வெள்ளைக்காரன் காலத்தில்கூட மறியல் செய்வதற்கு அனுமதி இருந்தது, இன்றைக்கு அந்த அனுமதியில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் உத்தமர் காந்தியடிகள் தலைமையில் நடைபெற்ற மறியல்களுக்கும் இப்போது நடைபெறுகிற மறியல்களுக்கும் பெரிய வித்தியாசம் இருக்கிறது. காந்தியடிகள் மறியலில் ஈடுபடுவார்களானால், கைதாவதற்காகவே ஈடுபடுவார்கள். தன்னைக் கைது செய்தாலும், காவலில் எவ்வளவு நாள் வைத்திருந்தாலும், பரவாயில்லை என்று ஈடுபடுவார்கள். பொதுவாக, காவல் துறையினர் திடீரென்று கைது செய்து வழக்குப் போட்டுவிட்டால், மறியல் போராட்டத்தில் ஈடுபடுபவர்கள். சிறப்பாக அரசியல் போராட்டங்களில் ஈடுபடுகிறவர்கள் ஜாமீனில் வருவது வழக்கமில்லை. மறியல் நடத்துகிற நேரத்தில் கைது செய்யப்பட்டால், சிறைச்சாலையில் இருப்போம், அதன் மூலமாக நாம் கொண்ட கொள்கையில் மனதில் பதித்துள்ள உறுதியை மக்களுக்குத் தெரிவிப்போம், அதன் மூலமாக மக்கள் தெளிவு பெறுவார்கள் என்பதற்காக போராட்டங்களில் ஈடுபடுவது வழக்கம். இப்போது உள்ள சூழ்நிலையில் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அப்படிக்கைது செய்யப்பட்டதற்கு மறுநாளே ஜாமீனில் வெளியே வந்தது எனக்கு மிகுந்த ஆச்சரியமாக இருந்தது. ஜாமீனில் வெளிவராமலிருந்து 10, 20 நாட்கள் காத்திருந்து நீதிமன்றத் தீர்ப்பைப் பெற்று உள்ளே இருந்திருந்தார்களானால் வெளியிலே உள்ளவர்கள், தாங்கள் கொண்ட கொள்கைக்கு மாறாமல் ஜாமீனில் வெளியே வராமல் உள்ளேயிருந்தார்கள்—அவர்கள் அப்படி இருந்தது நமக்காக அல்லவா? சிறைச்சாலையில் சீரிய கொள்கைக்காக இருக்கிறார்கள் என்ற எண்ணத்தில் ஏழை எளிய மக்கள், பாட்டாளி மக்கள்—குடிப் பழக்கம் உள்ளவர்கள் எல்லாம் அந்த உணர்ச்சியால் தங்களைத் திருத்திக் கொள்ள ஒரு வாய்ப்பாக அமைந்திருக்கும். அதைவிட்டு ஜாமீனில் வெளியே வந்தது எனக்கு வியப்பாக மட்டுமல்ல, வேதனையாகவும் இருந்தது. நாங்கள் ஈடுபட்ட போராட்டங்களைப் பார்த்தால், போலீசாருக்கு எங்கள் போராட்டத்தைக் குறித்து அறிவித்த இடங்களில் ஈடுபடுமீபோது அதைத் தவிர வேறு வழிகளில், இடங்களில் எங்களைக் கைது செய்து கொண்டிப்போன போதும் நாங்கள் வெளியே வந்தது கிடையாது. போராட்ட வழக்குகளில் பெற்ற தண்டனைகளை ஏற்றுக்கொண்டிருந்திருக்கிறோம்.

23rd October 1971]

திரு. கே. ராஜாராம் : முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன மாதிரி, போராட்டம் நடத்துவதாக முடிவு செய்து, போராட்டத்தில் ஈடுபடுபவர்களானால், ஜாமீனில் வெளியே வரமாட்டார்கள். இங்கு நடந்தது அப்படியில்லை. அமைதியான முறையில் சாத்வீக மறியல் செய்தால், அரசாங்கம் நம்மைக் கைது செய்யாது, நமக்கு அந்த மாதிரி சாத்வீக மறியல் செய்ய உரிமையிருக்கிறது, பலாத்காரத்தில் ஈடுபட வேண்டாம், அப்படி ஈடுபட்டால்தான் கைது செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையில்தான் மறியல் செய்தார்கள். மகாத்மா காந்தி வாங்கிக் கொடுத்த உரிமை அது. அந்த உரிமையில்தான் அவர்கள் போராட்டத்தில் இறங்கினார்கள். போராட்டம் நடத்துவதற்காக வரவில்லை..

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அவர்களுடைய பாஷையில் சாத்வீக மறியல், நாங்கள் கற்றுக்கொண்ட தமிழ் மொழியில் அறப் போராட்டம் என்பதுதான் அது. இதே முறையில் கள்ளுக்கடை ஏலம் போடப்பட்ட இடங்களில் கிட்டத்தட்ட ஒன்றரை மாத காலம் ஒவ்வொரு சர்க்கார் அலுவலகம் முன்பும் பல பெண்கள் நின்று மறியல் செய்தார்கள். எப்படியென்றால் கையில் மதுவிலக்குக் கொள்கை வாசகங்கள் கொண்ட அட்டைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு அந்த அலுவலக வாயிற்புறத்தில் ஒரு பக்கமாக ஒதுங்கி நின்று மறியலில் ஈடுபட்டார்கள். ஒரு மாத காலம் சென்னை நகரத்திலும் அது நடந்ததை நான் பார்த்திருக்கிறேன். நான் அந்தப் பக்கம் காரில் சென்றபோது அவர்களைப் பார்த்தேன். பலர் நான் செல்வதைக் கண்டு வணக்கம் தெரிவித்தார்கள். தமிழ் நாட்டில் வேறு பல பகுதிகளிலும் இந்த மறியல் நடைபெற்றது. அப்போது யாரும் கைது செய்யப்படவில்லை. இங்கே குறிப்பிடப்பட்ட வழக்குகளில் சில பெண்களும் வேறு சிலரும் கைது செய்யப்பட்டார்கள் என்றால், அங்கு செல்கிறவர்களைக் குறுக்கே நின்று தடுத்ததன் காரணமாகக் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில்தான் வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அந்த வழக்குகளை வாபஸ் வாங்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். மறியல் என்ற பெயரில் இப்படி குறுக்கே நின்று தடுத்தால், வழக்குப் போட்டு தண்டனை பெறுவதற்கு வேண்டிய நியாயம் இருக்கிறது என்றாலும், அதை விட்டு முதல் தடவையாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருப்பதால், அடுத்தடுத்து இனிமேல் இதுபோன்ற காரியங்களில் ஈடுபட மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கையில் நான் அந்த வழக்குகளை திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ள சம்மதிக்கிறேன். இதிலிருந்து இந்தக் கொள்கையில் இந்த அரசுக்கு எவ்வளவு நம்பிக்கை அழுத்தமாக இருக்கிறது என்பதையும் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதே அளவில் சட்ட அமைச்சர் எடுத்துக் கூறியதைப்போல, நாளைக்கே இந்திரா அம்மையார் அவர்கள் மத்திய அரசு தானே இதைக் கையில் எடுத்துக்கொண்டு இந்தியா முழுவதும் மதுவிலக்கைக் கொண்டுவரும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம் என்றாலும், அப்படி வரவிட்டால் நம்முடைய காங்கிரஸ்

23rd October 1971] [டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

கட்சிக்காரர்கள் அடுத்து நடைபெறுகிற பொதுத் தேர்தலில் மதுவிலக்குக் கொள்கையைத் தேர்தல் பிரகடனமாக வைத்துப் பிரசாரம் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். இப்போது நடைபெற இருக்கிற பொள்ளாச்சி தேர்தலில்கூட, மதுவிலக்குக் கொள்கையைத் தீவிரமாக வைத்துப் போராடுவார்கள் என்று கருதுகிறேன். காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பில் வேட்பாளரை நிறுத்தாவிட்டாலும், அவர்கள் ஆதரிக்கப் போகிற வேட்பாளர் யார் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். அந்த வேட்பாளர் சட்டசபையில் பேசும்போது “என்னுடைய கட்சிக்கு மதுவிலக்குக் கொள்கையில் நம்பிக்கை இருந்தாலும், என்னைப் பொறுத்த வரையில் மதுவிலக்குக் கொள்கையில் நம்பிக்கை இல்லை. ஆகவே மதுவிலக்கை ரத்து செய்தே தீரவேண்டும்” என்று பேசியவர். இன்றைக்கு அவருடைய பெயரில் இல்லாவிட்டாலும் அவருடைய சொந்தக்காரர்கள் பெயரால் பல கள்ளுக்கடைகளுக்கு லைசென்சு பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்தான் அவற்றை மேற்பார்வை பார்த்து வருவதாகவும் கேள்விப்படுகிறேன். அங்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் மதுவிலக்குக் கொள்கைக்கு ஏற்ற வகையில் பிரசாரம் செய்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். ஆகவே தேர்தல் பிரகடனமாக அதையே பொள்ளாச்சி தேர்தலில் வைக்கவேண்டும். அடுத்த தேர்தலில் தேர்தல் பிரகடனமாக அதையே வைத்தால் மக்கள் மனதில் அந்தக் கொள்கையைப் பதிய வைக்க வழி வகுப்பதாக இருக்கும் என்று கூற விரும்புகிறேன். இப்போது இல்லாவிட்டாலும், 1976 தேர்தல் பிரகடனத்தில் அதை அவசியம் செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அதை எடுத்துக் காட்டுவதைப் போல, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அவர்கள் ஊரில் கடைகள் உள்ள இடம் மாற்றப்பட வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அதுபோன்ற சிறு சிறு குறைபாடுகள் நிவர்த்திக்கப்படும். திரு. சுவாமிநாதன் அவர்கள் மாணவர்கள் பற்றிச் சொன்னார்கள். இப்படிப்பட்ட குறைகள் நிவர்த்திக்கப்படும். நீங்கள் அறிவீர்கள். மதுவிலக்கு ஒத்திவைக்கப்பட்ட நேரத்தில் காவல் துறையினர் எவ்வளவு கடுமையான நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டார்கள், எவ்வளவு பேர் கைது செய்யப்பட்டார்கள் என்பதை அறிவீர்கள். தெருவில் கூட்டம், கலவரம் இல்லாமல் சர்க்கார் எப்படி நடவடிக்கை எடுத்தது என்பதையும் உணர்வீர்கள். தொடர்ந்து இந்த அரசு அதைக் கடைப்பிடிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

MR. CHAIRMAN : The question is—

“That the Tamil Nadu Prohibition (Suspension of Operation) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 36 of 1971), as passed by the Assembly, be taken into consideration.”

Those in favour of the motion will please say ‘Aye’.

Those against the motion will please say ‘No’. I think the ‘Ayes’ have it.

[23rd October 1971]

THIRU K. RAJARAM : The 'Noes' have it, Sir. I want a division.

The motion was again put to the vote of the House. Thiru K. Rajaram demanded a poll and the House divided thus :—

Ayes.

Thiru S. T. Adityan
Pulavar O. Arivudai Nambi.
Thirumathi Mary C. Clubwala Jadhav.
Thiru R. Dharmalingam
Thiru E. M. Hanifa
Thiru A. P. Janardhanam
Thiru Kattoor Gopal
Thiru C. R. Kolappa
Thiru G. Krishnamoorthy
Thiru D. V. Narayanaswamy
Thiru P. Narayanaswamy
Thiru Neela Narayanan
Thiru G. Parangusam
Thiru T. K. Ponnuvelu
Thiru C. V. Rajagopal
Thiru S. A. Rajamanickam
Thiru Era. Sambasivam
Thiru D. Santosham
Thiru V. Venga

Noes.

Thiru M. Aiyaswami
Thiru V. Isvarmurti
Thiru R. Krishnaswamy Naidu
Thirumathi S. Manjubhashini
Thiru A. Ponnappa Naidu
Thiru K. Rajaram
Thiru K. Ramakrishna Achari
Thiru R. Raman Nair
Thiru S. C. Sengottuvelappa Gounder
Thiru T. K. Subbiah
Thiru N. Wilson Appollos

Neutral.

Thiru A. R. Damodaran
Thiru M. Rajah Iyer

Abstention.

Thiru T. K. Shanmugham

Ayes—19; Noes—11; Neutral—2; Abstention—1.

The motion was carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2, 3 and 1, the Long Title, and the Enacting Formula were put and carried.

23rd October 1971]

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Sir, I move—

“ That the Tamil Nadu Prohibition (Suspension of Operation) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 36 of 1971), as passed by the Assembly, be passed. ”

MR. CHAIRMAN : The question is—

“ That the Tamil Nadu Prohibition (Suspension of Operation) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 36 of 1971), as passed by the Assembly, be passed. ”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(2) THE TAMIL NADU EXCISE BILL, 1971 (L.A. BILL NO. 37 OF 1971)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, “சட்டப் பேரவையால் நிறைவேற்றப்பட்ட தமிழ் நாடு 1971-ம் ஆண்டு ஆயத் தீர்வை சட்ட முன்வடிவு (சட்டப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண் 37/1971) பரிந்துரைகள் செய்யப்படுவதற்காக ஆலோசனைக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று முன்மொழிகிறேன். நான் முன்னாலே குறிப்பிட்டுச் சொல்லியபடி, இந்தச் சட்டத்தில் நாம் எதிர்நோக்குகிற மதுவிலக்குச் சட்டம் ரத்து செய்யப் பட்டாலும், சீரான முறையில் மதுபானக் கடைகள் அமைய வேண்டும், சமுதாயத்தில் கீமையை அகற்ற வேண்டும் என்று பல வகைகளில் இந்த சட்டத்தின் கீழே அதிகாரத்தை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இந்தச் சட்டத்தில் ஆட்சேபிக்கக்கூடிய கருத்து எதுவும் கிடையாது. தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடிய, அதிகாரம் தரக்கூடிய பிரிவுகள்தான் இந்தச் சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த மசோதாவை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

“ That the Tamil Nadu Excise Bill, 1971 (L.A. Bill No. 37 of 1971), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations. ”

THIRU A. R. DAMODARAN : Mr. Chairman, Sir, I have a humble submission to make. We received the copy of the Bill only at 10 O'clock today and there are 85 clauses in the Bill. Now that the Hon. Minister has moved the Bill, I suggest that if the House permits, we may take it up on Monday and finish the discussion along with any other Government Bills that would be presented on that day, because we have not yet had an opportunity to study this Bill.

MR. CHAIRMAN : I want to know the views of the Hon. Minister.

THE HON. THIRU S. MADHAVAN : Sir, the Bill could be taken up on Monday.

[23rd October 1971]

MR. CHAIRMAN : This Bill will be taken up on Monday for discussion.

The House will now adjourn and meet again at 4 p.m., on Monday, the 25th October, 1971.

The House then adjourned.

VII. Papers Laid on the Table of The House.

A. Statutory Rules and Orders.

54. Notification issued with G.O. Ms. No. 1993, Home, dated the 22nd July 1971 in regard to amendment to the Tamil Nadu Probation of Offenders Rules, 1962. [Laid on the table of the House under section 17 (3) of the Tamil Nadu Probation of Offenders Act, 1958 (Central Act XX of 1958).]

55. Notification issued with G.O. Ms. No. 1360, Rural Development and Local Administration, dated the 5th June 1971 relating to limit of law charges to be incurred by panchayats without outside sanction published with the Rural Development and Local Administration Department Notification S.R.O. No. A-756 of 1963, dated the 21st May 1963 (Notification No. 1) at pages 1 and 2 of the Supplement to Part V of the Tamil Nadu Government Gazette, dated the 31st July 1971. [Laid on the table of the House under section 179(4) of the Tamil Nadu Panchayats Act, 1958 (Tamil Nadu Act XXXV of 1958).]

B. Reports, Notifications and other papers.

28. Notification issued with G.O. Ms. No. 1826, Home, dated the 5th July 1971 in regard to amendments to the Madras Manufactured Drugs Rules, 1932 issued under the Dangerous Drugs Act, 1930. (Central Act II of 1930).

24. Report of the Commission of Inquiry on the Police Firing at Tenkasi, Tirunelveli district on the 26th September 1970 (English and Tamil).

[23rd October 1971]

APPENDIX I.

[Vide Answer to Starred Question No. 20 on page 107]

(அ) ஆம்.

(இ) 1970-71-ஆம் ஆண்டில் நமது மாநிலத்தில் விமானம் மூலம் பூச்சி மருந்து தெளிக்கும் பணி கீழ்க்கண்ட பத்து (10) தனியார் விமான நிறுவனங்களுக்கு ஒப்ப அறிவிப்பின்படி (tenders) அனுமதி அளிக்கப்பட்டுள்ளது :-

	லட்சம் ஏக்கர்.
1. மெஸர்ஸ் கம்பட்டா ஏவியேஷன் (பி) லிமிடெட் 42, க்வின்ஸ் ரோடு, பாம்பே	1.50
2. மெஸர்ஸ் ஹெலிகாப்டர் செர்வீஸ் (பி) லிமிடெட் டி. 21, 22, காமர்ஸ் சென்ட்ரல், பாம்பே-34	2.00
3. மெஸர்ஸ் அக்ரிகல்ச்சுரல் ஏவியேஷன் (பி) லிமிடெட் ஜூஹு ஏர்போர்ட், பாம்பே	1.15
4. மெஸர்ஸ் அவிந்தியா (பி) லிமிடெட், லைப்ரரி பில்டிங்ஸ், நியூ மரீன் லைன்ஸ், பாம்பே	0.50
5. மெஸர்ஸ் சங்கி ஏவியேஷன். 7 & ஜுன்டவாலன் நியூ டெல்லி-55	1.15
6. எச். எஸ். சோபா சிங் (பி) லிமிடெட், 82, விர் நாரி மின் ரோடு, பாம்பே	0.40
7. மெஸர்ஸ் கேம்கா ஏவியேஷன் (பி) லிமிடெட், இண்டியன் சேம்பர் பில்டிங்ஸ், எஸ்பிஎன்எட், சென்னை-1	0.10
8. மெஸர்ஸ் மஹேந்திரா அண்ட் மஹேந்திரா, கேட்வே பில்டிங்ஸ், அப்போலோ பந்தர், பாம்பே	1.10
9. மெஸர்ஸ் மனக்லி ஏவியேஷன் (பி) லிமிடெட், அப்போலோ ஸ்டிரீட், பாம்பே	1.10
10. மெஸர்ஸ் புஷ்பகா ஏவியேஷன் (பி) லிமிடெட், மினம்பாக்கம் ஏர்போர்ட், சென்னை	0.80

APPENDIX V.

[Vide Answer to Starred Question No. 23 on Page 113]

(அ) தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்தில் பணி புரியும் பொறி யாளர்கள் 20-5-70 அன்று திடீரென்று வேலை நிறுத்தம் செய்ததன் விளைவாக எவ்வித விரயமும் தமிழ் நாடு மின்சார வாரியத்திற்கு ஏற்படவில்லை.

[23rd October 1971]

(இ) முன்னறிவிப்பு இல்லாமல் சென்ற மே மாதம் 20-ம் தேதி வேலை நிறுத்தம் செய்த பொறியாளர்களையும் இதர ஊழியர்களையும் மற்றும் 21-5-70 அன்று ஒருமித்த ஈட்டு விடுப்பு எடுத்து போராட்டத்தில் கலந்து கொண்ட அனைத்து ஊழியர்களையும் தற்காலிக வேலை நிறுத்தத்தில் வைக்கப்பட்டது. அவர்களில் கைது செய்யப்பட்ட ஊழியர்களைத் தவிர மன்னிப்புக் கோரி தாம் வாரியத்திடம் உண்மை ஊழியராக இருப்போம் என எழுதிக் கொடுத்த ஏனைய ஊழியர்களை அவர்கள் மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுப்பதற்குக் குத்தகம் இல்லாமல் திரும்பவும் வேலையில் சேர அனுமதிக்கப்பட்டது. மேற்கண்ட வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்ட அனைத்து ஊழியர்கள் மீதும் ஒழுங்கு நடவடிக்கை தொடரப்பட்டது.

மின்சார வாரியம் மறு பரிசீலனை செய்த பின்னர் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டோர் மன்னிப்புக் கோரி, உண்மை ஊழியர்களாய் இருப்போம் என உறுதி கொடுத்தமையால், தொழிலாளர்களுடன் நல்லுறவு நிலைக்க வேண்டும் என்ற நல்லதொரு எண்ணத்தினால் மின்சார வாரியம் இரக்க மனப்பான்மையுடன் அவர்கள் மீது தொடரப்பட்ட ஒழுங்கு நடவடிக்கைகளை விட்டு விடத் தீர்மானித்தது. வேலைக்கு வராத நாட்களை ஈட்டிய விடுப்பாகவும் ஈட்டிய விடுப்பு இல்லாதவர்களுக்கு விதிகளின்படி எந்த விடுப்பிற்கு அவர்கள் உரியவர்களோ அந்த விடுப்பு கொடுப்பதெனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. பின்னர் 23-7-70 அன்று கைது செய்யப்பட்டவர்கள் மீது காவலர் தொடுத்துள்ள வழக்குகளைத் திரும்ப பெறுவதற்கு அரசு கட்டளை பிறப்பித்தது. இதைக் கருத்தில் கொண்டு, காவலரால் கைது செய்யப்பட்ட பொறியாளர் ஒன்பது பேரும் அவர்கள் மீது எடுக்கப்படும் எந்த ஒழுங்கு நடவடிக்கைக்கும் பாதகமின்றி திரும்பவும் வேலையில் சேர அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

திடீர் வேலை நிறுத்தத்தில் பங்கெடுத்துக்கொண்ட பொறியாளர்கள் ஒன்பது பேர் மீது தமிழ்நாடு மின்சார வாரியத்தினால் ஒழுங்கு நடவடிக்கை தொடரப்பட்டது. இந்த ஒன்பது பேர்களில் பொறியாளர் திரு. பி. நாராயணன் வேலை நிறுத்தத்தில் பங்கு கொள்ளவில்லையென்றும் அவர் துணை நிலையத்தில் தனது பணியைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தார் என்றும் புலனாய்வின் போது தெரியவந்ததால் இவர்மீது ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுப்பது கைவிடப்பட்டுள்ளது. எஞ்சிய எட்டுப் பொறியாளர்கள் மீதும் ஒழுங்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இவர்கள் ஒவ்வொருவர் நேர்விலும் இறுதி ஆணைகள் பிறப்பிப்பதற்கு இன்னும் சிறிது காலமாகும்.

[23rd October 1971]

APPENDIX III.

[Vide item VI (1) on page 125]

L. A. Bill No. 86 of 1971.

(As passed by the Assembly.)

A Bill to suspend the operation of the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937.

Be it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-second year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Prohibition (Suspension of Operation) Act, 1971.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 30th August 1971.

2. *Suspension of operation of Tamil Nadu Act X of 1937.*—(1) Notwithstanding anything contained in the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937 (Tamil Nadu Act X of 1937) (hereinafter referred to as the Prohibition Act), the operation of the whole of the Prohibition Act (including sections 1, 3 and 6) is hereby suspended in so far as the Prohibition Act relates to matters mentioned in Entries 8, 51, 64, 65 and 66 of the State List the State Legislature has exclusive power to make laws under the provisions of the Prohibition Act of which the operation had Article 246 (3) of the Constitution.

(2) The provisions of section 8 of the Tamil Nadu General Clauses Act, 1891 (Tamil Nadu Act I of 1891) shall apply as if the provisions of the Prohibition Act of which the operation had been suspended have been repealed by a Tamil Nadu Act.

3. *Repeal of Tamil Nadu Ordinance 7 of 1971.*—The Tamil Nadu Prohibition (Suspension of Operation) Ordinance, 1971 (Tamil Nadu Ordinance 7 of 1971) is hereby repealed.

APPENDIX IV.

[Vide item VI (2) on page 149]

L. A. Bill No. 87 of 1971.

(As passed by the Assembly.)

CHAPTER 1.

PRELIMINARY.

1. *Short title, extent and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Excise Act, 1971.

(2) It extends to the whole of the State of Tamil Nadu.

(3) It shall be deemed to have come into force on the 20th August 1971.

[28rd October 1971]

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(1) “arrack” includes all liquor produced or manufactured in India other than foreign liquor and Indian-made foreign spirits;

A Bill consolidate and amend the excise law in the State of Tamil Nadu.

WHEREAS it is expedient to consolidate and amend the law relating to the production, manufacture, possession, import, export, transport, purchase and sale of intoxicating liquor in the State of Tamil Nadu;

BE it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-second Year of the Republic of India as follows :—

(2) “beer” includes ale, stout, porter and all other fermented liquors usually made from malt;

(3) “bottle” means to transfer liquor from a cask or other vessel to a bottle, jar, flask or similar receptacle for the purpose of sale whether any process of manufacture be employed or not and includes rebottling;

(4) “collector” means the collector of a district, or any person appointed under clause (b) of section 3, to exercise all or any of the powers or to perform all or any of the duties of a collector under this Act;

(5) “commissioner” means the officer appointed by the Government under clause (a) of section 3;

(6) “excisable article” means any alcoholic liquor for human consumption but does not include medicinal and toilet preparations mentioned in entry 84 of List I in the Seventh Schedule to the Constitution;

(7) “excise duty” or “countervailing duty” means any such excise duty or countervailing duty as the case may be, as is mentioned in entry 51 of List II in the Seventh Schedule to the Constitution;

(8) “excise-inspector” means an officer appointed under clause (d) of section 3;

(9) “excise-officer” means the commissioner, a collector, or any officer or other person lawfully appointed or invested with powers under section 3 and includes the Board of Revenue when exercising any of its functions or powers in respect of excise-revenue;

(10) “excise-revenue” means revenue derived or derivable from any duty, fee, tax, fine or confiscation imposed or ordered under the provisions of this Act, or of any other law for the time being in force relating to liquor;

(11) “export” means to take out of the State otherwise than from a customs station as defined in section 2 of the Customs Act, 1962 (Central Act 52 of 1962);

[28rd October 1971]

(12) “foreign liquor” includes every liquor imported into India other than Indian-made foreign spirits, plain rectified spirits and denatured and methylated spirits;

(13) “Government” means the State Government;

(14) “import” except in the phrase “import into India” means to bring into the State otherwise than from a customs station as defined in section 2 of the Customs Act, 1962 (Central Act 52 of 1962);

(15) “Indian-made foreign spirits” means spirits manufactured and compounded in India and made in colour and flavour to resemble gin, brandy, whisky or rum imported into India and includes “milk punch” and other liquors consisting of or containing spirits;

(16) “liquor” includes arrack, spirits of wine, methylated spirits, spirits, wine, toddy, beer and all liquid consisting of or containing alcohol;

(17) “manufacture” includes every process, whether natural or artificial, by which any fermented, spirituous, or intoxicating liquor is produced, prepared or blended and also re-distillation and every process for the rectification of liquor;

(18) “molasses” means the heavy dark coloured residual syrup drained away in the final stage of the manufacture of gur or sugar containing, in solution or suspension, sugars which can be fermented and includes any product formed by the addition to such syrup of any ingredient which does not substantially alter the character of such syrup, but does not include any article which the Government may, by notification, declare not to be molasses, for the purposes of this Act;

(19) “place” includes a house, building, booth, shed, enclosure, shop, tent, vessel, raft and vehicle;

(20) “police station” includes any place which the Government may, by notification, declare to be a police station for the purposes of this Act;

(21) “rectification” includes every process whereby spirits are purified or coloured or flavoured by mixing any material therewith;

(22) “sale” or “selling” includes any transfer otherwise than by way of gift;

(23) “spirit” means any liquor containing alcohol and obtained by distillation whether it is denatured or not.

[28rd October 1971]

Explanation.—"Denatured" means subjected to a process prescribed by the Government for the purpose of rendering unfit for human consumption;

(24) "toddy" means fermented or unfermented juice drawn from a coconut, palmyra, date, or any other kind of palm tree;

(25) "transport" means to move from one place to another within the State whether or not the intervening area lies wholly within the State.

CHAPTER II.

ESTABLISHMENT AND CONTROL.

3. *Appointment of officers.*—Notwithstanding anything contained in the Tamil Nadu Board of Revenue Regulation, 1803 (Tamil Nadu Regulation I of 1803) and the Tamil Nadu Collectors Regulation, 1803 (Tamil Nadu Regulation II of 1803), the Government may,—

(a) appoint an officer, who shall exercise all the powers of a collector in respect of the excise-revenue and who shall, either as a member of the Board of Revenue or subject to the orders of the Board of Revenue or independently of the Board of Revenue, as the Government may direct, have the control of the administration of the Excise and Prohibition department or of the collection of the excise-revenue or of both; and may direct that the control exercised by the Board of Revenue over collectors in respect of the excise-revenue shall be exercised by such officer;

(b) appoint any person other than the collector to exercise all or any of the powers and to perform all or any of the duties of a collector in respect of the excise-revenue, either concurrently with or in exclusion of the collector, subject to such control as the Government may from time to time direct;

(c) withdraw from the Board of Revenue, or the collector any or all of their or his powers in respect of the excise-revenue;

(d) appoint officers to perform the acts and duties mentioned in sections 45 to 58 (both inclusive);

(e) appoint subordinate officers of such classes and with such designations, powers and duties under this Act as the Government may think fit;

(f) order that all or any of the powers and duties assigned to any officers under clauses (d) and (e) shall be exercised and performed by any other officer of the Government or any person;

(g) delegate to any excise-officer all or any of their powers under this Act subject to such restriction and control as may be prescribed, and also subject to such limitations and conditions if any, as may be specified in the order of delegation.

[23rd October 1971]

4. *Rules for the guidance of excise-officers.*—The Government may from time to time make rules—

(1) prescribing the power and duties under this Act to be exercised and performed by excise-officers of the several classes; and

(2) regulating the delegation by the Board of Revenue, by the commissioner, or by the collectors of any powers conferred by this Act or exercised in respect of excise-revenue under any law for the time being in force.

5. *Power of Government to empower officers to release persons arrested on bail.*—The Government may, by notification, and subject to such conditions as may be specified in such notification, empower all or any of the officers or classes of officers or persons mentioned in section 39, either by name or by virtue of their office, throughout the State or in any local area, to release a person arrested under that section on bail; and such person so released on bail shall be bound to appear, when summoned or otherwise directed, before an excise-officer having jurisdiction to inquire into the offence for which such person has been arrested; and the Government may cancel or vary such notification.

CHAPTER III.

IMPORT, EXPORT AND TRANSPORT

6. *Import of liquor.*—(1) No liquor shall be imported except under a permit issued by such officer, not below the rank of a Gazetted Officer of the Excise and Prohibition department and on such terms as may be prescribed, and on payment of such excise duty or countervailing duty and fees, as may be levied under this Act:

Provided that the said officer may subject to such restrictions and conditions as may be prescribed to ensure the collection of the excise duty or countervailing duty, permit the import of the liquor without the payment of the excise duty or countervailing duty:

Provided further that no countervailing duty shall be payable on the liquor which, being liable to the payment of duty under the Indian Tariff Act, 1934 (Central Act 32 of 1934) or any other law for the time being in force relating to the duties or customs on goods imported into India, has been dealt with according to such law.

(2) The permit issued under sub-section (1), may be cancelled by the Gazetted Officer of the Excise and Prohibition department for breach of any of the terms subject to which it was issued and subject to such procedure as may be prescribed.

[23rd October 1971]

7. *Export of liquor.*—(1) No liquor shall be exported except under a permit issued by such officer not below the rank of a Gazetted Officer of the Excise and Prohibition department, and on such terms, as may be prescribed, and on payment of such fees as may be levied under this Act:

Provided that no liquor produced or manufactured in India shall be permitted to be exported unless the excise duty or countervailing duty to which such liquor is liable, has been paid.

(2) The permit issued under sub-section (1) may be cancelled by the Gazetted Officer of the Excise and Prohibition department for breach of any of the terms subject to which it was issued and subject to such procedure as may be prescribed.

8. *Sections 6 and 7 not to affect certain laws and powers of Central Government.*—Nothing contained in section 6 or section 7 shall be deemed to affect any law for the time being in force which empowers the Central Government to prohibit or restrict the importation into India of liquor or which empowers the Central Government to exempt any liquor from the whole or any part of the duties of customs to which it is liable under any law for the time being in force.

9. *Prohibition of transport of liquor.*—The Government may, from time to time, by notification, prohibit the transport of liquor or of any kind of liquor from any local area into any other local area.

10. *Transport of liquor.*—No liquor exceeding such quantity as the Government may from time to time by notification specify, either generally or for any local area, shall be transported except under a permit issued under the provisions of section 11:

Provided that in the case of foreign liquor transported for *bona fide* private consumption or for sale at any place at which the sale of such liquor is duly licensed or permitted under the provisions of this Act, such permits shall be dispensed with unless the Government shall by notification otherwise direct with respect to any local area.

11. *Permits for transport.*—(1) Permits for the transport of liquor may be issued by the collector or by any person duly empowered in that behalf.

(2) The permits under sub-section (1) may be either general for definite periods and kinds of liquor or special for specified occasions and particular consignments only.

(3) Every permit under this section shall specify—

(a) the name of the person authorised to transport liquor;
(b) the period for which the permit shall be valid;
(c) the quantity and description of liquor for which it is granted; and

(d) any other particulars as may be prescribed.

[23rd October 1971]

(4) General permits shall be granted only to persons licensed under this Act and shall cover any quantity of liquor transported at any one time within the quantity specified in the permit.

(5) Permits issued under this section shall extend to and include servants and other persons employed by the grantees and acting on their behalf.

CHAPTER IV.

MANUFACTURE, POSSESSION AND SALE.

12. *Manufacture of liquor prohibited except under the provisions of this Act.*—(1) No person shall—

- (a) manufacture or collect any liquor;
- (b) tap any toddy-producing tree or draw toddy from any such tree;
- (c) construct or work a distillery or brewery;
- (d) bottle liquor for sale; and
- (e) use, keep or have in his possession, any materials stills, utensils, implements or apparatus, whatsoever for the purpose of manufacturing any liquor other than toddy;

except under the authority and subject to the terms and conditions of a licence granted by the Collector in that behalf, or under the provisions of section 24:

Provided that the Government may, by notification, direct that in any local area it shall not be necessary to take out a licence for the manufacture or collection of liquor for *bona fide* private consumption.

(2) Licences granted under this section shall extend to and include servants and other persons employed by the licensees and acting on their behalf.

13. *Possession of liquor in excess of the quantity prescribed by Government prohibited.*—No person, not being a licensed manufacturer or vendor of liquor shall have in his possession any quantity of liquor in excess of such quantity as the Government may from time to time by notification, specify either generally or specially with regard to persons, places or time in respect of any specified description or kind of liquor unless under a licence granted by the Collector in that behalf:

Provided that—

(1) no fee shall be charged for any such licence granted for the possession of such liquor for *bona fide* private consumption or use;

(2) nothing in this section shall extend to any foreign liquor (other than denatured spirit) in the possession of any warehouseman as such.

[23rd October 1971]

14. *Power to prohibit possession of liquor.*—The Government may, by notification, prohibit the possession by any person or class of persons either generally or in any local area of any liquor either absolutely or subject to such conditions as may be prescribed.

15. *Establishment of public distilleries and of warehouses.*—(1) The commissioner may with the previous sanction of the Government—

(a) establish a public distillery in which liquor or any kind of liquor may be manufactured in accordance with a licence granted under section 12 on such terms and conditions as may be prescribed;

(b) discontinue any public distillery so established;

(c) license at or in connexion with any licensed distillery or elsewhere a private warehouse wherein liquor may be deposited and kept without payment of duty;

(d) establish a public warehouse wherein liquor may be deposited and kept without payment of duty; and

(e) discontinue any public warehouse so established.

(2) Public warehouses shall be for the general accommodation of persons desiring to warehouse liquor subject to duty pending removal for local consumption or for export.

16. *Sale of liquor without licence prohibited and power to exempt toddy.*—(1) No liquor shall be sold without a licence from the collector :

Provided that a person having the right to the toddy drawn from any tree may sell the same without a licence to a person licensed to manufacture or sell toddy under this Act or to any officer whom the commissioner may generally or specially authorise :

Provided further that a licence for sale in more than one district may be granted by the commissioner :

Provided also that on such conditions as may be determined by the commissioner a licence for sale granted under the existing law in force in another State may be deemed to be a licence granted under this Act :

Provided also that the Government may, by notification, declare that any or all of the provisions of this Act shall not apply in any local area to trees tapped, or to toddy drawn under such conditions as the commissioner may specify.

(2) Nothing in this section shall apply to the sale of any foreign liquor legally procured by any person for his private use and sold by him or by auction on his behalf or on behalf of his representatives in interest upon his quitting a station or after his death.

[23rd October 1971]

Explanation.—The supply of liquor by clubs to their members on payment of a price or of any fee or subscription is not a sale within the meaning of this section, but a fee according to a scale of fees to be fixed by the Government, shall be levied upon such clubs by the commissioner.

17. *Exclusive privileges of manufacture, etc., may be granted.*—(1) It shall be lawful for the Government to grant to any person or persons on such conditions and for such period as they may deem fit the exclusive or other privilege—

(a) of manufacturing or supplying by wholesale, or

(b) of selling by retail, or

(c) of manufacturing or supplying by wholesale and selling by retail, any liquor other than foreign liquor within any local area.

(2) No grantee of any privilege under this section shall exercise the same until he has received a licence in that behalf from the collector.

(3) In such cases, if the Government shall by notification so direct, the provisions of section 12 relating to toddy and toddy-producing trees shall not apply.

18. *Prohibition of employment of children and of person suffering from infectious disease.*—(1) No person, who is licensed to sell any liquor for human consumption shall during the hours in which the premises are kept open for such purpose, employ or permit to be employed, either with or without remuneration, any children under such age as may be prescribed, in any part of the premises where the liquor is consumed by the public.

(2) No such person as is referred to in sub-section (1) shall employ or permit to be employed either with or without remuneration, any person who is suffering from leprosy or any infectious disease.

CHAPTER V.

CONTROL AND REGULATION OF MOLASSES.

19. *Control and regulation of molasses.*—(1) Except as otherwise provided in sub-sections (2) and (3), no person shall import, export, transport, sell or have in his possession, any quantity of molasses.

(2) The Government may, by general or special order, authorise any officer to grant licences for the import, export, sale or possession of molasses.

(3) The Government may also authorise any officer to grant permits for the transport of molasses.

[23rd October 1971]

(4) The officer authorised under sub-sections (2) and (3) shall, in deciding whether to grant or refuse a licence or permit, have regard to the following matters, namely :—

- (a) the purposes for which the molasses are to be imported, exported, sold, possessed or transported, as the case may be;
- (b) such other matters as may be prescribed.

CHAPTER VI.

DUTIES.

20. *Excise duty or countervailing duty on excisable articles.*—An excise duty or countervailing duty of such amount as the Government may prescribe shall, if they so direct, be levied on all excisable articles—

- (a) permitted to be imported under this Act;
- (b) permitted to be exported under this Act;
- (c) permitted to be transported under this Act;
- (d) manufactured under any licence granted under this Act;
- (e) manufactured at any distillery established under this Act;
- (f) issued from a distillery or warehouse licensed or established under this Act; or
- (g) sold in any part of this State.

21. *How duty may be imposed.*—The excise duty or the countervailing duty under section 20 may be levied in one or more of the following ways :—

(a) by duty of excise to be charged in the case of spirits or beer either on the quantity produced in or passed out of a distillery, brewery or warehouse licensed or established under section 12 or section 15, as the case may be, or in accordance with such scale of equivalents, calculated on the quantity of materials used or by the degree of attenuation of the wash or wort, as the case may be, as may be prescribed;

(b) by payment of a sum in consideration of the grant of any exclusive or other privilege—

- (1) of manufacturing or supplying by wholesale, or
 - (2) of selling by retail, or
 - (3) of manufacturing or supplying by wholesale and selling by retail
- any liquor other than foreign liquor in any local area and for any specified period of time;

(c) by fees on licences for manufacture or sale;

(d) in the case of toddy, or spirits manufactured from toddy, by a tax on each tree from which toddy is drawn, to be paid in such instalments and for such period as the Government may direct; or

[23rd October 1971]

(e) by import, export or transport duties assessed in such manner as the Government may direct :

Provided that where there is a difference of duty as between two licence periods, such difference may be collected in respect of all stocks of liquor other than foreign liquor held by licensees at the close of the former period.

22. *Tax for tapping unlicensed trees, from whom leviable.*—

(1) When duty is levied by way of tax on toddy trees under section 21, the Government may, by notification, direct that the licence required under section 12 shall be granted only on the production by the person applying for it of the written consent of the owner, or person in possession, of such trees to the licence, being granted to such person so applying for it; and when such notification has been issued such tax shall, in default of payment by the licensee, be recoverable from the owner or other person in possession who has so consented.

(2) When, in like case, trees are tapped without licence, the tax due shall be recoverable primarily from the tapper or in default by him from the occupier, if any, of the land, or if the trees do not belong to the occupier of the land, or if the land is not occupied, from the person, if any, who owns or is in possession of the trees unless he proves that the trees were tapped without his consent.

23. *Duties may be farmed.*—All or any of the duties leviable under this Act in any local area may, with the sanction of the Government, be farmed, subject to such payment and on such other conditions as the Government shall specify. Farmers of duties under this section shall take out licences as such from the collector.

24. *Toddy farmer may grant licence.*—When the exclusive privilege of manufacturing toddy has been granted under section 17, the Government may declare that the written permission of the grantee to draw toddy shall have, within the area to which the privilege extends, the same force and effect as a licence from the collector for that purpose under section 12.

25. *Farmer may let or assign.*—In the absence of any contract on condition to the contrary, any grantee of any exclusive or other privilege may let or assign the whole or any portion of his privilege or farm. But no such lessee or assignee shall exercise any rights as such unless and until the grantee or farmer, as the case may be, shall have applied to the collector for a licence to be given to such lessee or assignee, and such lessee or assignee shall have received the same.

26. *Recovery by farmer of rents due to him.*—It shall be lawful for any such grantee, farmer, lessee or assignee as aforesaid to proceed against any person holding under him for the recovery of any money due to him as if it were an arrears of rent.

[23rd October 1971]

recoverable under the law for the time being in force with regard to landholder and tenant :

Provided that nothing contained in this section shall affect the right of any such grantee, farmer, lessee or assignee to recover by civil suit any such amount due to him from any such person as aforesaid.

CHAPTER VII.

LICENCES, ETC.

27. *Form and conditions of licences, etc.*—Every licence or permit granted under this Act shall be granted—

- (a) on payment of such fees, if any;
- (b) for such period;
- (c) subject to such restrictions and on such conditions and
- (d) shall be in such form and contain such particulars as the Government may direct either generally, or in any particular instance in this behalf.

28. *Levy of sales tax on foreign liquor.*—Every person who or institution which, sells foreign liquor, to any person or institution holding, or exempt from holding, a licence for possession and sale or use of such liquor for consumption shall collect from the purchaser and pay over to the Government, at such intervals and in such manner as may be prescribed, a sales tax at a rate not exceeding seventy-five paise in the rupee as may be notified by the Government from time to time, on the price of the foreign liquor so sold.

Explanation.—In this section, "foreign liquor" means wines, spirits and beer imported into India from foreign countries and dealt with under the Indian Tariff Act, 1934 (Central Act XXXII of 1934) or under any other law for the time being in force relating to the duties of customs on goods imported into India.

29. *Counterpart agreement to be executed by licensees.*—Every person taking out a licence under this Act may be required to execute a counterpart agreement in conformity with the tenor of his licence, and to give such security for the performance of his agreement as the collector may require.

30. *Power to withdraw licences, etc.*—The collector may after following such procedure as may be prescribed cancel or suspend, any licence or permit granted under this Act—

- (a) if any fee or duty payable by the holder thereof be not duly paid; or
- (b) in the event of any breach by the holder of such licence or permit, or by his servants, or by any one acting with his express or implied permission on his behalf, of any of the terms or conditions such licence or permit; or

(c) if the holder thereof is convicted of any offence against this Act or any other law for the time being in force relating to excise revenue, or of any cognizable and non-bailable offence or

23rd October 1971]

of any offence under the Dangerous Drugs Act, 1930 (Central Act II of 1930), or under the Trade and Merchandise Marks Act, 1958 (Central Act 43 of 1958) or under sections 478 to 489 of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860), or is punished for any offence referred to in section 112 or section 114 of the Customs Act, 1962 (Central Act 52 of 1962); or

(d) where a licence or permit has been granted on the application of the holder of an exclusive or other privilege or of a farmer of duties under this Act, on the requisition in writing of such person; or

(e) if the conditions of the licence or permit provide for such cancellation or suspension.

31. *Surrender of licence.*—Any holder of licence granted under this Act to sell any liquor may surrender his licence on the expiration of one month's notice in writing given by him to the collector of his intention to surrender the same but the licence fee proportionate to the unexpired portion of the terms of the licence for which it would have been current but for such surrender shall not be refunded.

CHAPTER VIII.

GENERAL PROVISIONS.

32. *Certain licensees required to keep instruments for testing, etc.*—Every person who manufactures or sells any liquor under a licence granted under this Act shall go bound—

(a) to supply himself with such measures, weights and instruments as the Government may prescribe and to keep the same in good conditions; and

(b) on the requisition of any excise officer duly empowered in that behalf at any time to measure, or weigh any liquor or to test any liquor in his possession in such manner as the said excise officer may require.

33. *Recovery of duties, etc.*—All duties, taxes, fines, and fees payable to the Government direct under any of the foregoing provisions of this Act, or of any licence or permit issued under it, and all amounts due to the Government by any grantee of a privilege or by any farmer under this Act or by any person on account of any contract relating to the excise revenue may be recovered from the person primarily liable to pay the same, or from his surety (if any), as if they were arrears of land revenue; and in case of default made by a grantee of a privilege or by a farmer, the collector may take the grant or farm under management at the risk of the defaulter or may declare the grant or farm forfeited and resell it at the risk and loss of the defaulter. When a grant or farm is under management under this section, the collector may recover any moneys due to the defaulter by any lessee or assignee as if they were arrears of land revenue.

[23rd October 1971]

34. *Power to make rules.*—(1) The Government may make rules for carrying out all or any of the purposes of this Act.

(2) In particular and without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for—

(a) all matters expressly required or allowed by the Act to be prescribed;

(b) regulating the mode in which toddy may be supplied to licensed vendors of the same, or to persons who distill spirits from it, or who use it in the manufacture of bread;

(c) determining the number of licences of each description to be granted in any district or place;

(d) regulating the hours of sale of liquor;

(e) regulating the hours and places of consumption of liquor;

(f) regulating the quantity of retail sale to any one individual;

(g) prohibiting the establishment of liquor shops in the vicinity of schools, colleges and highways, sacred places and congested areas, and in particular those inhabited by labourers and poor people;

(h) requiring that liquor shall be sold only in building which satisfy specified requirements and prescribing the amenities to be provided in such buildings;

(i) examining the quality and specifying the maximum alcoholic content of any liquor;

(j) regulating the number, size and description of stills, utensils, implements and apparatus to be used in any distillery;

(k) prescribing the instruments to be used in the testing of liquor and the tables of corrections according to temperature to be used therewith;

(l) prescribing the measures to be used for the sale of liquor;

(m) fixing for any local area the minimum price below or the maximum price above which, any liquor shall not be sold;

(n) the warehousing of liquor and for the removal of the same from any warehouse in which they are deposited for deposit in any other warehouse or for local consumption or for export;

(o) the inspection and supervision of stills, distilleries, private warehouses and breweries;

[23rd October 1971]

(p) the management of any public distillery or public warehouse established under section 15;

(q) the storage, import, export, possession or transport of liquor under such supervision and control as may be deemed necessary for the purposes of this Act;

(r) prohibiting the use of any article which, the Government shall deem to be noxious or otherwise objectionable in the manufacture of liquor;

(s) prohibiting any person from driving or attempting to drive in a public place any vehicle including a motor vehicle while under the influence of drink and in such circumstances as may be specified;

(t) prohibiting or regulating the printing or publication in any newspaper, book, leaflet, booklet, or any other single or periodical publication or otherwise displaying or distributing any advertisement for other matter soliciting the use of, or offering any liquor other than liquor exempted under section 79;

(u) (1) declaring the process by which spirit manufactured in or imported into the State shall be denatured;

(2) for causing such spirit to be denatured through the agency or under the supervision of the excise officers;

(3) for ascertaining whether such spirit has been denatured;

(v) regulating the bottling of liquor for purposes of sale;

(w) declaring in what cases or classes of cases and to what authorities appeals shall lie from orders, whether original or appellate, passed under this Act or under any rule made thereunder or by what authorities such orders may be revised, either *suo motu* or on an application and prescribing the time and manner of presenting appeals and revision, and the procedure for dealing therewith;

(x) the grant of batta to witnesses;

(y) regulating the power of excise-officers to summon witnesses from a distance under section 49;

(z) the disposal of articles confiscated and of the proceeds thereof.

(8) A rule or notification under this Act may be made or issued so as to have retrospective effect from a date not earlier than the 30th day of August 1971.

(4) (a) All rules made under this Act shall be published in the *Tamil Nadu Government Gazette* and, unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

[23rd October 1971]

(b) All notifications issued under this Act shall, unless they are expressed to come into force on a particular day, come into force on the day on which they are published.

(5) Every rule made or notification issued under this Act shall, as soon as possible after it is made or issued, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or notification or both Houses agree that the rule or notification should not be made or issued, the rule or notification shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule or notification.

CHAPTER IX.

POWERS AND DUTIES OF OFFICERS, ETC.

35. *Magistrate may issue a search warrant on application.*—

(1) If any collector or Magistrate upon information obtained and after such inquiry as he thinks necessary has reason to believe that an offence under section 61 or section 64 or section 66 has been, is being or likely to be, committed, he may issue a warrant,—

(a) for the search of any place in which he has reason to believe that any liquor, materials, stills, utensils, implements or apparatus in respect of which the alleged offence has been, is being or likely to be committed are kept or concealed; and

(b) for the arrest of any person whom he has reason to believe to have to be, or to be likely to be, engaged in the commission of any such offence.

(2) Before issuing a warrant under sub-section (1) the collector or Magistrate shall examine the informant on oath or affirmation and the examination shall be reduced into writing in a summary manner and be signed by the informant, and also by the informant, and also by the Collector or Magistrate.

36. *Power to certain excise and police officers to search houses, etc., without warrant.*—Whenever the commissioner, or a collector, or any excise or police officer not below the rank of sub-inspector or an officer in-charge of the police station, has reason to believe that an offence under section 61 or section 64 or section 66 has been committed and that the delay occasioned by obtaining a search warrant under section 35 will prevent the execution thereof, he may, after recording his reasons and the grounds of his belief at any time by day or night enter and search any place and may seize anything found therein which he has reason to believe to be liable to confiscation under this Act, and may detain and search, and if he thinks proper, arrest any person found in such place whom he has reason to believe to be guilty of any offence under this Act:

[23rd October 1971]

Provided that every person arrested under this section shall be released on bail by such officer as aforesaid if sufficient bail be tendered for his appearance either before a Magistrate or before an excise-inspector, as the case may be.

37. *Power to enter and inspect places of manufacture and sale.*—The commissioner, or a collector, or any excise officer not below the rank of sub-inspector, or any police officer duly empowered in that behalf, may enter and inspect, at any time by day or by night, any place in which any licensed manufacturer carries on the manufacture of any liquor, or draws toddy, or stores any liquor or toddy; and may enter and inspect, at any time during which the same may be open, any place in which any liquor is kept for sale by any licensed person; and may examine, the accounts and registers and examine, test, measure, or weigh any materials, stills, utensils, implements, apparatus, or liquor, found in such place.

38. *In case of resistance, entry may be made by force, etc.*—If any officer empowered to make an entry under section 36 or section 37 cannot otherwise make such entry, it shall be lawful for him to break open any outer or inner door or window and to remove any other obstacle to his entry into any such place.

39. *Offenders may be arrested, and contraband liquor and articles seized without warrant.*—(1) Any officer of the Excise and Prohibition Police, Revenue departments, and any other person duly empowered may arrest without warrant in any public thoroughfare or open place other than a dwelling house any person found committing an offence punishable under section 61 or section 64 or section 66; and in any such thoroughfare or place may seize and detain any liquor, or other article which he has reason to believe to be liable to confiscation under this Act or any other law; and may search any person, vessel, vehicle, animal, package, receptacle or covering, upon whom, or in or upon which, he may have reasonable cause to suspect any such liquor, or other such article to be or to be concealed:

Provided that if the officer or person making the arrest under this section be not empowered under section 5 to release on bail, the person arrested shall be forthwith forwarded to an officer so empowered, if there be such an officer within a distance of eight kilometres from the place where such arrest took place.

(2) It shall be the duty of such officer empowered as aforesaid to release such person on bail if sufficient surety be tendered for his appearance before an excise officer having jurisdiction to inquire into the case.

40. *Arrest of person refusing to give name or giving false name.*—Any person, who may be accused or reasonably suspected of committing an offence under this Act and who on demand of any excise-officer or officer of the Police or Revenue department

[23rd October 1971]

or of any other person duly empowered, refuses to give his name and residence or who gives a name or residence which such officer or person has reason to believe to be false, may be arrested by such officer or person in order that his name and residence may be ascertained.

41. *Searches how to be made.*—All searches under the provisions of this Act shall be made in accordance with the provisions of the Code of Criminal Procedure, 1898 (Central Act V of 1898):

Provided that the persons called upon to attend and witness such searches shall include at least two persons neither of whom is an excise, police or village officer.

42. *Officers of certain departments bound to assist.*—All officers of the department of Police and Revenue shall be legally bound to assist any excise-officer in carrying out the provisions of this Act.

43. *Offences to be reported, etc.*—Every officer employed under the Government, other than an excise-officer shall be bound to give immediate information to an excise officer, and every excise officer shall be bound to give immediate information either to his immediate official superior or to an excise-inspector,

of all breaches of any of the provisions of this Act which may come to his knowledge; and all such officers shall be bound to take all reasonable measures in their power to prevent the commission of any such breaches which they may know or have reason to believe are about or likely to be committed.

44. *Landowners and others to give information.*—All landowners, proprietors, tenants and cultivators who own or hold land on which there shall be any manufacture of liquor not licensed under this Act shall in the absence of reasonable excuse be bound to give notice of the same to a Magistrate or to an excise-officer or any other officer of the Police or Revenue department immediately the same shall have come to their knowledge.

45. *Persons arrested how to be dealt with.*—When any person is arrested under any of the provisions of this Act, the person arresting him shall, unless bail shall have been accepted under the provisions of this Act comply with such procedure as may be prescribed.

46. *Persons arrested to be released on bail.*—It shall be the duty of any officer arresting any person under the powers given by section 36 to release such person on bail if sufficient surety be tendered for his appearance before an excise-inspector or before a Magistrate, as the case may be.

47. *Bond of accused and sureties.*—Before any person is released on bail, a bond in such sufficient but not excessive sum of money as the officer releasing him on bail thinks proper shall be executed by such person and by one or more sureties,

[23rd October 1971]

conditioned that such person shall attend in accordance with the terms of the bond shall continue to attend until otherwise directed by the excise-inspector before whom he was ordered to attend, or by the Magistrate, as the case may be:

Provided that the officer releasing any such person on bail may at his discretion dispense with the requirement of a surety or sureties to the bond executed by such person.

The Government shall from time to time determine the form of the bond to be used in any local area.

48. *Procedure in case of default of person released on bail to appear before excise-inspector.*—When by reason of default of appearance of a person released on bail to appear before an excise-inspector such officer is of opinion that proceedings should be taken to compel payment of the penalty or penalties mentioned in the bond of the person released on bail or of the surety or sureties, he shall forward the bond to the Magistrate having jurisdiction to try the offence of which the person bailed was accused, and the Magistrate shall proceed to compel payment of the penalty or penalties in the manner provided by the Code of Criminal Procedure, 1898 (Central Act V of 1898) for the recovery of penalties in the like case of default of appearance by a person released on bail to appear before his own court.

49. *Excise-officers may summon witnesses.*—Any excise-officer holding an inquiry under this Act may summon any person to appear before himself to give evidence on such inquiry or to produce any document relevant thereto which may be in his possession or under his control:

Provided that no such excise-officer shall summon any person to appear at a greater distance from the usual place of residence of such person than the Government may from time to time direct.

50. *Terms of summons.*—Every summons.—Every summons issued under section 49 shall state whether the person summoned is required to give evidence or to produce a document or both and shall require him to appear before the said officer at a stated time and place.

51. *Examination of witnesses.*—Persons so summoned shall attend as required and shall answer all questions relating to such inquiry put to them by such officer. Such answers shall be reduced into writing and shall be signed by such officer.

52. *When attendance of witnesses to be dispensed with and procedure in such cases.*—It shall be lawful for an excise-officer, instead of summoning to appear before him any person who, from sickness or other infirmity, may be unable so to do, or whom by reason of rank or sex it may not be proper to summon, to proceed to the residence of such person and there to require him to

[23rd October 1971]

answer such questions as he may consider necessary with respect to such inquiry; and such person shall be bound so to answer accordingly, and the provisions of section 51 shall apply to such answers.

53. *Excise-inspectors may summon persons suspected of offences against excise laws.*—(1) Any excise-inspector may, after recording his reasons in writing, summon any person to appear before him whom he has good reason to suspect of having committed an offence under this Act. On such person appearing before such officer, the procedure prescribed by sections 45 to 52 (both inclusive) shall become applicable.

(2) The excise-inspector may also, if he considers it necessary for the investigation of the case, exercise the powers conferred by sections 49 to 52 before summoning the person suspected.

54. *Law relating to criminal courts as to summoning of witnesses to apply.*—The law for the time being in force as to summonses and compelling the attendance of persons summoned in criminal courts shall, so far as the same may be applicable, apply to any summons issued under the provisions of this Act.

55. *Report of excise-inspector gives jurisdiction to a competent Magistrate.*—When an excise-inspector forwards in custody any person accused of an offence under this Act to the Magistrate having jurisdiction to try the case, or releases any such person on the bail to appear before such Magistrate, such officer shall also forward to such Magistrate a report setting forth the name of the accused person and the nature of the offence with which he is charged and the names of the persons who appear to be acquainted with the circumstances of the case, and shall send to such Magistrate any article which it may be necessary to produce before him. Upon receipt of such report the Magistrate shall inquire into such offence and try the person accused thereof in like manner as if complaint had been made before him as prescribed in the Code of Criminal Procedure, 1898 (Central Act V of 1898).

56. *Powers of excise-inspector to cause attendance of witnesses before Magistrate.*—When an excise-inspector forwards in custody any person accused of an offence under this Act to the Magistrate having jurisdiction to try the case, or releases him on bail to appear before such Magistrate, such officer shall exercise all the powers conferred by the Code of Criminal Procedure, 1898 (Central Act V of 1898) on an officer in-charge of a police station in respect to causing the appearance before such Magistrate of such persons acquainted with the facts and circumstances of the case as he considers it necessary that such Magistrate shall examine as witnesses for the prosecution of such case.

57. *Procedure after arrest.*—Any person arrested for an offence under this Act shall be informed, as soon as may be, of the grounds for such arrest and shall be produced before the nearest

23rd October 1971]

Magistrate within a period of twenty-four hours of such arrest excluding the time necessary for the journey from the place of arrest to the Court of Magistrate; and no such person shall be detained in custody beyond the said period without the authority of a Magistrate.

58. *Police to take charge of articles seized.*—All officers in-charge of police stations shall take charge of and keep in safe custody pending the orders of a Magistrate or of an excise-inspector, all articles seized under this Act which may be delivered to them; and shall allow any excise-officer who may accompany such articles to the police station, or who may be deputed for the purpose by his superior officer, to affix his seal to such articles and to take samples of and from them. All samples so taken shall also be sealed with the seal of the officer-in-charge of the police station.

59. *Closing of shop for the sake of public peace.*—(1) It shall be lawful for the collector of the district or, in the City of Madras, for the Commissioner of Police by notice in writing to the licensee to require that any shop in which liquor is sold shall be closed at such times or for such period as he may think necessary for the preservation of public peace.

(2) If a riot or unlawful assembly is apprehended or occurs in the vicinity of any such shop, it shall be lawful for any Magistrate, or for any police officer who is present, to require such shop to be kept closed for such period as may be necessary.

60. *Government may direct closure of liquor shops on certain days.*—(1) The Government may, by notification, direct that any shop in which liquor is sold shall be closed,—

- (a) on one or more days in every week; or
- (b) on such national holidays and festival holidays; or
- (c) on any other day;

as the Government may specify in such notification.

(2) A notification issued under sub-section (1) may extend to the whole of, or such part of, the State as may be specified in such notification.

CHAPTER X.

PENALTIES.

61. *For illegal import, etc.*—Whoever, in contravention of any of the provisions of this Act, or of any rule or order made under this Act or of any licence or permit obtained under this Act,

- (a) imports, exports, transports or possesses liquor; or
- (b) manufactures liquor; or
- (c) taps any toddy-producing trees; or

[23rd October 1971]

(d) draws toddy from any tree; or

(e) constructs or works any distillery or brewery; or

(f) uses, keeps, or has in his possession any materials, stills, utensils, implements or apparatus whatsoever for the purpose of manufacturing liquor other than toddy; or

(g) bottles any liquor for purposes of sale; or

(h) sells liquor.

shall, on conviction before a Magistrate, be punished for each such offence with fine which may extend to one thousand rupees, or with imprisonment for a term which may extend to six months, or with both.

62. *Penalty for rendering or attempting to render denatured spirit fit for human consumption.*—(1) whoever renders or attempts to render fit for human consumption any spirit, whether manufactured in India or not, which has been denatured, or has in his possession any spirit in respect of which he knows or has reason to believe that any such attempt has been made, shall on conviction before a Magistrate, be liable to imprisonment for a term which may extend to three months, or to fine which may extend to one thousand rupees or both.

(2) For the purpose of this section it shall be presumed unless and until the contrary is provided that any spirit which is proved on chemical analysis to contain any quantity of any of the prescribed denaturants or contains or has been derived from denatured spirit.

63. *For misconduct by licensee, etc.*—Whoever, being the holder of a licence or permit granted under this Act or being in the employ of such holder and acting on his behalf—

(a) fails to produce such licence or permit on the demand of any excise-officer or of any other officer duly empowered to make such demand; or

(b) wilfully does or omits to do anything in breach of any of the conditions of his licence or permit not otherwise provided for in this Act; or

(c) wilfully contravenes any rule made under section 34; or

(d) permits drunkenness, riot, or gaming in any place in which any liquor is sold or manufactured; or

(e) sells or gives any liquor to any person apparently under twenty-one years of age; or

(f) permits persons of notoriously bad character to meet or remain in any such place.

shall, on conviction before a Magistrate, be punished for each such offence with fine which may extend to two hundred rupees, or with imprisonment which may extend to three months or with both.

[23rd October 1971]

64. *For adulteration, etc., by licensed vendor or manufacturer.*—Whoever, being the holder of licence for the sale or manufacture of liquor under this Act,—

(a) mixes or permits to be mixed with the liquor sold or manufactured by him any noxious drugs or any foreign ingredient likely to add to its actual or apparent intoxicating quality or strength, or any article prohibited by any rule made under clause (r) of sub-section (2) of section 34, when such admixture shall not amount to the offence of adulteration under section 272 of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860); or

(b) sells or keeps or exposes for sale as foreign liquor, liquor which he knows or has reason to believe to be liquor other than foreign liquor; or

(c) marks the cork of any bottle or any bottle, case, package or other receptacle containing liquor other than foreign liquor or uses any bottle, case, package or other receptacle containing liquor other than foreign liquor with any mark thereon or on the cork thereof with the intention of causing it to be believed that such bottle, case, package or other receptacle contains foreign liquor, when such act shall not amount to the offence of using a false trade mark with intent to deceive or injure any person under section 482 of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860); or

(d) sells or keeps or exposes for sale any liquor other than foreign liquor in a bottle, case, package or other receptacle with any mark thereon or on the cork thereof with the intention of causing it to be believed that such bottle, case, package or other receptacle contains foreign liquor, when such act shall not amount to the offence of selling goods marked with a counterfeit trade mark under section 486 of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860),

shall, on conviction before a Magistrate, be punished for each such offence with fine which may extend to five hundred rupees or with imprisonment for a term which may extend to three months or with both.

65. *Penalty for consumption in chemist's shop.*—(1) A chemist, druggist, apothecary or keeper of a dispensary, who allows any liquor which has not been bona fide medicated for medical purpose to be consumed on his business premises by any person shall, on conviction before a Magistrate be punished with imprisonment for a term which may extend to three months or with fine which may extend to one thousand rupees.

(2) Any person who consumes any such liquor on such premises shall, on conviction, be punished with fine which may extend to two hundred rupees.

66. *For possession of illicit liquor.*—Whoever without lawful authority has in his possession any quantity of liquor knowing the same to have been unlawfully imported, transported or manufactured, or knowing the prescribed duty not to have been paid

[23rd October 1971]

therefor, shall, on conviction before a Magistrate, be punished with fine which may extend to one thousand rupees, or with imprisonment for a term which may extend to six months, or with both.

67. *Manufacture, sale or possession by one person on account of another.*—(1) Where any liquor has been manufactured or sold or is possessed by any person on account of any other person and such other person knows or has reason to believe that such manufacture or sale was or that such possession is, on his account, the liquor shall, for the purpose of this Act be deemed to have been manufactured or sold by or to be in the possession of such other person.

(2) Nothing in sub-section (1) shall absolve any person who manufactures, sells or has possession of any liquor on account of another person from liability to any punishment under this Act for unlawful manufacture, sale or possession of such liquor.

68. *For vexatious search or arrest.*—Any excise officer or other person who, without reasonable ground of suspicion—

(i) enters or searches, or causes to be searched, any closed place; or

(ii) vexatiously and unnecessarily seizes the property of any person on the pretence of seizing or searching for anything liable to confiscation under this Act; or

(iii) vexatiously and unnecessarily detains, searches, or arrests any person; or

(iv) in any other way vexatiously exceeds his lawful powers;

shall on conviction before a Magistrate be punished for each such offence with fine which may extend to five hundred rupees or with imprisonment for a term which may extend to six months, or with both.

69. *For vexatious delay.*—Any officer or person exercising powers under this Act who vexatiously and unnecessarily delays in forwarding any person arrested to the nearest Magistrate under section 57 or any article seized under this Act, shall on conviction before a Magistrate, be punished with fine which may extend to two hundred rupees.

70. *For abetment of escape of person arrested, etc.*—Any officer or person who—

(i) unlawfully releases or abets the escape of any person arrested under this Act, or

(ii) abets the commission of any offence against this Act; or

(iii) acts in any manner inconsistent with his duty for the purpose of enabling any person to do anything whereby any of the provisions of this Act, may be evaded or contravened, or the excise revenue may be defrauded

[23rd October 1971]

and any officer of any other department referred to in section 42 who abets the commission of any offence against this Act, in any place,

shall on conviction before a Magistrate for every such offence, be punished with fine which may extend to five hundred rupees, or with imprisonment for a term which may extend to six months or with both.

71. *For offences not otherwise provided for.*—Whoever is guilty of any wilful act or omission in contravention of any of the provisions of this Act, or of any rule or order made under this Act, and not otherwise provided for in this Act, shall, on conviction before a Magistrate, be punished for each such wilful act or omission with fine which may extend to two hundred rupees.

72. *Presumption as to commission of offence in certain cases.*—In prosecutions under section 61 it shall be presumed until contrary is proved, that the accused person has committed an offence under that section in respect of any liquor, or any stills, utensils, implements, or apparatus whatsoever for the manufacture of liquor other than toddy, or any such materials as are ordinarily used in the manufacture of liquor for the possession of which he is unable to account satisfactorily;

and the holder of a licence or permit under this Act shall be punishable, as well as the actual offender, for any offence committed by any person in his employ and acting on his behalf under section 61 or section 63 or section 64 or section 66 as if he had himself committed the same, unless he shall establish that all due and reasonable precautions were exercised by him to prevent the commission of such offence:

Provided that no person other than the actual offender shall be punished with imprisonment except in default of payment of fine.

73. *Enhanced punishment after previous conviction.*—If any person, after having been previously convicted of an offence punishable under section 61 or section 62 or section 65 subsequently commits and is convicted of an offence punishable under any of those sections, he shall be liable to twice the punishment which might be imposed on a first conviction under this Act:

Provided that nothing in this section shall prevent any offence which might otherwise have been tried summarily under Chapter XXII of the Code of Criminal Procedure, 1898 (Central Act V of 1898), from being so tried.

74. *Liability of certain things to confiscation.*—Whenever an offence has been committed, which is punishable under this Act, the following things shall be liable to confiscation, namely:—

(1) any liquor, materials, stills, utensils, implements, apparatus in respect of or by means of which such offence has been committed;

[23rd October 1971]

(2) any liquor lawfully imported, exported, transported, manufactured, had in possession or sold or toddy lawfully drawn or tapped along with or in addition to, any liquor or toddy, liable to confiscation under this section;

(3) any receptacle, package or covering in which anything liable to confiscation under clause (1) or clause (2), is found, and the other contents, if any, of such receptacle or package or covering and any animal, cart, vessel or other conveyance used for carrying the same:

Provided that, if anything specified in clause (3) is not the property of the offender, it shall not be confiscated if the owner thereof had no reason to believe that such offence was being or was likely to be committed.

75. *Confiscation how ordered.*—(1) When the offender is convicted or when the person charged with an offence under this Act is acquitted, but the Magistrate decides that anything is liable to confiscation, such confiscation may be ordered by the Magistrate.

(2) Whenever confiscation is authorized by this Act, the Magistrate ordering it may give the owner of the thing liable to be confiscated an option to pay, in lieu of confiscation, such fine as the Magistrate thinks fit.

(3) When an offence under this Act has been committed but the offender is not known or cannot be found, or when anything, liable to confiscation under this Act and not in the possession of any person cannot be satisfactorily accounted for, the case shall be inquired into and determined by the commissioner, or by any other officer authorised by the Government in that behalf, who may order such confiscation:

Provided that no such order shall be made until the expiration of one month from the date of seizing the things intended to be confiscated or without hearing the persons, if any, claiming any right thereto, and evidence, if any, which they produce in support of their claims:

Provided further that if the thing in question is liable to speedy and natural decay or if the commissioner or any other officer authorized by the Government in that behalf is of opinion that the sale would be for the benefit of its owner, he may at any time direct it to be sold, and the provisions of this section shall, as nearly as may be practicable, apply to the net proceeds of such sale.

76. *Power to compound offences.*—(1) Any excise officer specially empowered in that behalf may accept from any person whose licence or permit is liable to be cancelled or suspended under clauses (a) and (b) of section 80 or who is reasonably suspected of having committed an offence under sections 61, 63, 64, 66 or 71 a sum of money not exceeding two thousand rupees in

[23rd October 1971]

lieu of such cancellation or suspension or by way of compensation for the offence which may have been committed, as the case may be; and in all cases whatsoever in which any property has been seized as liable to confiscation under this Act may release the same on payment of the value thereof as estimated by such officer.

(2) On the payment of such sum of money, or such value, or both, as the case may be, to such officer, the accused person, if in custody, shall be discharged and the property seized shall be released, and no further proceeding shall be taken against such person or property.

77. *Offences by companies.*—(1) If the person committing an offence under this Act is a company, every person, who, at the time the offence was committed was in-charge of, and was responsible to, the company for the conduct of the business of the company as well as the company, shall be deemed to be guilty of the offence, and shall be liable to be proceeded against and punished accordingly:

Provided that nothing contained in this sub-section shall render any such person liable to any punishment provided in this Act if he proves that the offence was committed without his knowledge, or that he exercised all due diligence to prevent the commission of the offence.

2) Notwithstanding anything contained in sub-section (1) where an offence under this Act, has been committed by a company, and it is proved that the offence has been committed with the consent or connivance of, or is attributable to any neglect on the part of any director, manager, secretary or other officer of the company, such director, manager, secretary or other officer shall also be deemed to be guilty of that offence and shall be liable to be proceeded against and punished accordingly.

Explanation.—For the purposes of this section—

(a) "company" means a body corporate and includes a firm or other association of individuals; and

(b) "director" in relation to a firm means a partner in the firm.

78. *Provisions of the Code of Criminal Procedure and Indian Penal Code applicable to offences committed under this Act.*—The provisions of the Code of Criminal Procedure, 1898 (Central Act V of 1898) relating to execution so far as the same are applicable, and sections 67, 68 and 69 of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860) shall apply to all offences committed and to all persons punished under the provisions of this Act.

[23rd October 1971]

CHAPTER XI.

MISCELLANEOUS.

79. *Exemption of articles.*—The Government may by notification either wholly or partially, subject to such conditions as they deem fit exempt any liquor from all or any of the provisions of this Act, either generally or in any specified area, for any specified period or occasion or as regards any specified person or class of persons.

80. *Bar of action.*—(1) No action shall lie against the Government, or against any excise-officer, for damages in any civil court for any act *bona fide* done or ordered to be done in pursuance of this Act, or of any law for the time being in force relating to excise-revenue.

(2) All prosecutions of any excise-officer, and all actions which may be lawfully brought against the Government or against any excise-officer, in respect of anything done, or alleged to have been done, in pursuance of this Act, shall be instituted within six months from the date of the act complained of and not afterwards.

(3) In any action for damages, it shall be lawful for the court, if tender of sufficient amends shall have been made before the action was brought, in awarding the amount so tendered to refuse costs to the plaintiff and direct to pay the costs of the defendant.

81. *Validations.*—Anything done or any action taken or any order passed including—

(a) the determination of the number of licences of each description;

(b) the holding of auction sales and the confirmation thereof;

(c) the grant of licences;

(d) the marking of trees;

(e) the regulation of the number, size and description of stills, utensils, implements and apparatus to be used in any distillery;

(f) the fixation for any local area the minimum price below which liquor shall not be sold;

(g) the ware housing of liquor; and

(h) the inspection and supervision of stills, distilleries, private warehouses and breweries,

by any authority, officer or person before the commencement of this Act in anticipation of the revival or the re-enactment of the abkari law or incidental there to shall be deemed to have been validly done, taken or passed as if this Act and the appropriate rules had been in force at the relevant time.

[3rd October 1971]

82. *Protection of action taken in good faith.*—(1) No suit, prosecution or other legal proceeding shall lie against any person for anything which was in good faith done or intended to be done before the commencement of this Act in anticipation of the revival or the re-enactment of the abkari law.

(2) No suit or other legal proceeding shall lie against the Government or other authority for any damage caused or likely to be caused by anything which was in good faith done or intended to be done before the commencement of this Act in anticipation of the revival or the re-enactment of the abkari law.

83. *Rules and notifications under Tamil Nadu Act X of 1937 to continue.*—All rules made and notifications issued under the Tamil Nadu Prohibition Act, 1937 (Tamil Nadu Act X of 1937) and in force immediately before the date of the commencement of this Act shall be deemed to have been issued under the corresponding provisions of this Act in so far as they are not inconsistent with the provisions of this Act and shall continue in force accordingly unless and until superseded by anything done or any action taken under this Act.

84. *Repeal of Tamil Nadu Act I of 1886.*—(1) The Tamil Nadu Abkari Act, 1886 (Tamil Nadu Act I of 1886) (hereinafter referred to as the said Act), is hereby repealed.

(2) All rules made and notifications issued under the said Act as in force immediately before the 2nd October 1948 shall be deemed to have been issued under the corresponding provisions of the Act in so far as they are not inconsistent with the provisions of this Act and accordingly the said rules and notifications shall revive and come into force with effect from the date of the commencement of this Act unless and until superseded by anything done or any action taken under this Act.

85. *Repeal of Tamil Nadu Ordinance 8 of 1971.*—(1) The Tamil Nadu Abkari Ordinance, 1971 (Tamil Nadu Ordinance 8 of 1971) is hereby repealed.

(2) Notwithstanding such repeal anything done or any action taken under the said Ordinance including any orders passed, notification issued, rules and appointments made shall in so far as they are not inconsistent with this Act be deemed to have been done or taken under this Act and shall continue in force accordingly, unless and until superseded by anything done or any action taken under this Act.

THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL

Monday, the 25th October 1971

The House met in the Council Chamber, Fort St. George, at four of the clock, the DEPUTY CHAIRMAN (THIRU G. KRISHNA-MOORTHY) in the Chair.

I. QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS

Cycle Theft.

* 24 Q.—THIRU M. ARUMUGASWAMI: Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

- (a) the number of cases of cycle thefts registered in Saidapet Police Station in Madras City during 1970;
- (b) the number of persons so far apprehended; and
- (c) the action taken thereon?

சைக்கிள் திருட்டு

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்.

(அ) சென்னை மாநகரில் 1970-ல் சைதாபேட்டைக் காவல் நிலையத்தில் பதிவு செய்யப்பட்ட சைக்கிள் திருட்டு வழக்குகள் எத்தனை?

(இ) இதுவரை எத்தனை பேர் கைது செய்யப்பட்டனர்?

(உ) அதன் மீது எடுத்த நடவடிக்கைகள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: (அ) 19 வழக்குகள்.

(இ) 14 வழக்குகளில் சம்பந்தப்பட்ட 4 பேர் கைது செய்யப்பட்டனர்.

(உ) இந்த நான்கு பேருக்கும் ஆறு நிங்களிலிருந்து 3 ஜண்டுகள் வரை சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. 19 வழக்குகளில் ஐந்து வழக்குகளில் சம்பந்தப்பட்ட குற்றவாளிகள் கண்டு பிடிக்கப்படவில்லை.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, அடிக்கடி இது போன்ற சைக்கிள் திருட்டுக்கள் நடைபெறுகிறபடியால், மாநில முழுவதும் இந்த சைக்கிள் திருட்டுக்களைக் கண்டுபிடிக்கும் வகையில் புது மாதிரி யுத்தியை அரசாங்கம் கையாடுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: சைக்கிள் திருட்டுவர்களும் இதுபோல யுத்திகளை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[25th October 1971]

President of the Sumaithangi Panchayat.

* 25 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN (on behalf of Thiru V. ISVARMURTI): Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether the President of the Sumaithangi Panchayat and others were arrested at Kaveripakkam near Ranipet about 24th May 1971; and

(b) if so, the details thereof?

சுமைதாங்கி ஊராட்சி தலைவர்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் (திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி சார்பில்): மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) 1971 மே 24-ஆம் நாளன்று இராணிப் பேட்டைக்கு அருகில் காவேரிப்பாக்கத்தில் சுமைதாங்கி ஊராட்சித் தலைவரும், பிறரும் கைது செய்யப்பட்டனரா?

(இ) ஆமெனில், அது குறித்த விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: (அ) & (இ) ஆம். வடாற்காடு சுமைதாங்கி கிராம ஊராட்சி மன்றத் தலைவரும், வேறு இருவரும் 23-5-1971 அன்று காவேரிப்பாக்கம் காவல் நிலையத்துக்குள் நுழைந்து, ஒரு தலைமைக் காவலரை அவர் தமது சட்ட பூர்வமான கடமையைச் செய்ய விடாமல் தடுத்தனர் என்றும் அவர்கள் ஒரு கைதியைக் காவலிருந்து விடுவிக்கவும் முயன்றனர் என்றும், அவர்கள் மீது வழக்கொன்று பதிவு செய்யப்பட்டது. இந்த வழக்கு வாலாஜா துணை மாஜிஸ்ட்ரேட் முன்னால் விசாரணையில் உள்ளது.

Fire Stations

* 26 Q.—THIRU M. RAJAH IYER (on behalf of THIRU V. THANGAPANDIAN): Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) the number of fire stations in Tamil Nadu as on 1st April 1971;

(b) the number of new fire stations proposed to be opened during the financial year 1971-72; and

(c) whether there is any proposal to open new fire stations in Aruppukottai and Mudhukulathur towns in Ramanathapuram district.

தீயணைப்பு நிலையங்கள்

திரு. எம். ராஜா அய்யர் (திரு. வி. தங்கபாண்டியன் சார்பில்): மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) 1-4-1971 அன்றுள்ளவாறு தமிழ் நாட்டில் எத்தனை தீயணைப்பு நிலையங்கள் உள்ளன?

[25th October 1971]

(இ) 1971-72-ஆம் நிதி ஆண்டில் புதிதாக எத்தனை நிலையங்கள் திறக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளன?

(உ) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் அருப்புக்கோட்டை, முதுகுளத்தூர் ஆகிய நகரங்களில் புதிய தீயணைப்பு நிலையங்கள் திறக்க செயற்குறிப்பு உள்ளதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: (அ) 58.

(இ) 3.

(உ) இல்லை.

திரு. எம். ராஜா அய்யர்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் எந்தெந்த ஊர்களில் இந்த மாதிரி ஃபையர் ஸ்டேஷன்கள் இருக்கின்றன என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். வேறு ஏதாவது ஊர்களில் இப்படி ஆரம்பிக்க உத்தேசம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் காரைக்குடி, ராஜபாளையம், சிவகாசி, விருதுநகர் ஆகிய நகரங்களில் ஏற்கனவே தீயணைப்பு நிலையங்கள் இருக்கின்றன. அருப்புக்கோட்டை தீயணைப்பு நிலையம் முன்னுரிமைப் பட்டியலில் இரண்டாவது இடம் வகிக்கிறது. இதைத் தவிர தேவகோட்டை, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் ஆகிய இடங்கள் பட்டியலில் இடம்பெற்றிருக்கின்றன.

திரு. எம். ராஜா அய்யர்: கிழக்கு ராமநாதபுரத்தில் அந்த நகரங்கள் இல்லாததால், கிழக்கு ராமநாதபுரத்தில் தீ விபத்து ஏதும் ஏற்படும்போது காரைக்குடி, விருதுநகரிலிருந்து வரவேண்டியிருக்கிறது. சிவகங்கைக்கு முக்கிய இடம் கொடுத்தால், கிழக்கு ராமநாதபுரத்திற்குத் தீயணைக்கும் மோட்டார் வருவதற்கு சௌகரியமாக இருக்குமென்பதை அரசாங்கம் கவனிக்குமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: அரசாங்கம் இதை ஒரு குறிப்பாக கொண்டு நிதிநிலைக்கு ஏற்றவாறு உரிய நேரத்தில் நடவடிக்கை எடுக்க முயற்சிசெய்யும்.

Seminar on Educational Planning

* 27 Q.—THIRU M. ARUMUGASWAMI: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether any seminar was conducted at Coimbatore by the State Government on Educational Planning during May 1971,

(b) if so, the parties that collaborated in this venture; and

(c) the details of the work done by this Seminar?

[25th October 1971]

கல்வித் திட்ட கருத்தரங்கு.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: மாண்புமிகு கல்வி—உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) கல்வித் திட்டம் குறித்து 1971 மே திங்களில் மாநில அரசு கருத்தரங்கு ஏதேனும் நடத்தியதா?

(இ) ஆமெனில், இந்த முயற்சியில் ஒத்துழைத்த கட்சிகள் யாவை?

(உ) இந்தக் கருத்தரங்கு செய்த பணியின் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

(இ) இக்கருத்தரங்கு பள்ளிக் கல்வித் துறையினரால் புதுடெல்லி ஆசிரியக் கல்வித் திட்ட ஆராய்ச்சி நிலையத்தின் ஒத்துழைப்புடன் நடைபெற்றது.

(உ) கல்வி வளர்ச்சி குறித்த பல பொருள்களும் இக்கருத்தரங்கில் விவாதிக்கப்பட்டன.

திரு. எம். ராஜா அய்யர்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இக்கருத்தரங்கின் முக்கியமான முடிவுகள் பள்ளிகளுக்கும் இதர கல்வி நிலையங்களுக்கும் அனுப்பப்பட்டுள்ளனவா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, அந்தக் கருத்தரங்கு மே மாதம் 25-ந் தேதி முதல் 29-ந் தேதி வரையில் நடைபெற்றது. அதில் கலந்துகொண்டவர்கள் ஐந்து குழுக்களாகப் பிரிந்து மாநில நான்காவது கல்வி ஐந்தாண்டுத் திட்டம் பற்றியும் கல்வித்துறை நிர்வாகம், அமைப்பு முறை, பிற பிரச்சனைகளைப்பற்றியும் மாவட்ட நிலையில் கல்வித் திட்டம், வளர்ச்சி பற்றியும், அதிக அளவில் நிதி முதலீடு இல்லாமல் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கான திட்டம் பற்றியும் கல்வி வளர்ச்சி சம்பந்தமான பணிகளையும் சீரமைப்பு பற்றியும், இப்படி ஐந்து தலைப்புகளின் கீழ் தனித்தனியாக ஆராய்ந்து சிலபல முடிவுகளைத் தந்திருக்கிறார்கள். அந்த முடிவுகளை கல்வித் துறையினர் ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய கேள்வியில் நான் கேட்டிருப்பது இந்தக் கருத்தரங்கில் ஒத்துழைத்த கட்சிகள் யாவை என்பது. அதைப்பற்றிக் கல்வி அமைச்சர் விவரம் தருவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, கட்சி அடிப்படையில் கூட்டப்படவில்லை. அந்தக் கருத்தரங்கைக் கல்வித் துறையினரும் மாவட்டக் கல்வி அதிகாரிகளும் மற்றவர்களும் கூட்டியிருந்தார்கள். அவர்களிடத்தில் இந்தப் பிரச்சனைகள் தரப்பட்டு ஆராய்ந்தார்கள். பெரும்பாலும் மாவட்டத் தலைமைக் கல்வி அதிகாரிகள் கல்வி துறையில் ஈடுபட்டவர்கள், பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர், அரசுக் கல்வித் துணைச் செயலாளர், மதுரைப் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர் இவர்களால்

[25th October 1971]

துவக்கப்பட்டு சேர்ந்து நடத்தப்பட்டது, இதில் கட்சிச் சார்பிற்கு இடமில்லை.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: அரசியல் கட்சி என்று நான் சொல்லவில்லை. பார்ட்டி என்பதற்கு சரியான தமிழ் சொல் தெரியாத காரணத்தால் கட்சி என்றேன். அதில் கலந்து கொண்ட அறிவாளிகள் யார் யார், என்னென்ன தகுதியின் அடிப்படையில் கலந்துகொண்டார்கள் என்றுதான் நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: இந்த மகாநாட்டில் டாக்டர் மு. வரதராசன் துவக்க உரை ஆற்றினார். கல்வித் துறை இயக்குனர் வந்திருந்த அனைவரையும் வரவேற்றுப் பேசினார். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர் திரு. நெ. அ. சுந்தர வடிவேலு தலைமை தாங்கினார், கல்வி அமைச்சர் கலந்துகொண்டார்.

திரு. எஸ். முத்துசாமி: இந்தக் கருத்தரங்கு கல்வி சம்பந்தப் பட்டிருப்பதால் ஆசிரியர் தொகுதிப் பிரதிநிதிகள் அழைக்கப்பட்டார்களா? அப்படி அழைக்கப்படாவிட்டால், இனிமேலாவது அழைக்கப்படுவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, இது புது டில்லியிலுள்ள தேசியக் கல்வி ஆராய்ச்சிக் குழுவின் ஒத்துழைப்போடு இங்குள்ள கல்வித் துறையினரால் அமைக்கப்பட்டது. யார் யார் அழைக்கப்பட்டார்கள் என்ற விவரக் குறிப்பு இல்லை. தனிக் கேள்வி போட்டால், விவரம் சொல்லலாம்.

திரு. எஸ். முத்துசாமி: இப்படிப்பட்ட கருத்தரங்கிற்கு அழைப்பு வந்தாலும், அது கருத்தரங்கு முடிந்த பிறகு, உறுப்பினர்களுக்குக் கிடைக்கிறது. அதை முன்னாலேயே அனுப்புவதற்கு ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: அழைப்புகள் அனுப்புவதில் காலத் தாமதம் ஏற்பட்டிருக்குமானால், அது கவனிக் கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். கருத்தரங்கிற்கு அழைப்பு என்றால், நடைபெறுவதற்கு முன் அனுப்புவதுதான் முறை. நடந்தபிறகு வந்தால் அது அழைப்பு என்று பொருளாகாது. அறிவிப்பு என்பதாகத்தான் இருக்கும்.

Annamalai University

* 28 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN (on behalf of THIRU V. ISVARMURTI): Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether the services of a Revenue Divisional Officer were requisitioned at the Annamalai University about 3rd February 1971; and

(b) if so, the details thereof?

[25th October 1971]

அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் (திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி சார்பில்): மாண்புமிகு கல்வி—உள்ளாட்சிநிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) வருவாய்க் கோட்ட அதிகாரியினது பணி அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் 1971 பிப்ரவரி 3-ஆம் நாள் அளவில் வேண்டப் பட்டதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

(இ) 3—2—1971 அன்று மாலை 6-30 மணிக்கு அண்ணாமலை பல்கலைக் கழக துணைவேந்தரிடமிருந்து மாணவர்களிடையே அமைதியின்மையை ஓட்ட ஏற்பட்ட சட்ட ஒழுங்கு பிரச்சினையைக் கவனிப்பதற்கு பல்கலைக் கழக வட்டாரத்திற்கு வரும்படி சிதம் பரம் கோட்ட ஆட்சியாளருக்கு ஒரு விண்ணப்பம் வந்தது B.Ed. பிரிவு மாணவர்கள் அப்பிரிவைச் சேர்ந்த பிரிவுரையாளரை வேலை நீக்கம் செய்யவேண்டும் என்று இளச்சி சேர்த்தனர்.

Book Fair

* 29 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether any book fair was conducted in Madras City during the month of January, 1971;

(b) whether the Government have participated at the fair; and

(c) if so, the details thereof?

புத்தகக் கண்காட்சி

திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி: மாண்புமிகு கல்வி—உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) 1971 ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்களில் சென்னை மாநகரில் புத்தகக் கண்காட்சி ஏதேனும் நடத்தப்பட்டதா?

(இ) அப்பொருட் காட்சியில் அரசு பங்கெடுத்துக் கொண்டதா?

(உ) ஆம் எனில், அதன் விவரங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

(இ) ஆம்.

(உ) தமிழ்நாடு பாடநூல் வெளியீட்டுக் கழகத்தின், கல்தூரிப் பாடநூல் வெளியீடும் பிரிவு, சென்னை பல்கலைக் கழகத் தேர்வு மண்டபத்திற்கருகில் வெள்ளாக் தோட்டத்தில் 29—12—1970

25th October 1971]

முதல் 15—1—1971 வரை தேசிய புத்தக வெளியீட்டு நிறுவனம் நடத்திய புத்தகக் கண்காட்சியில் கலந்துகொண்டது. தமிழ்நாடு பாடநூல் வெளியீட்டுக் கழகம் வெளியிட்ட 150 வெளியீட்டு நகல்கள் பார்வைக்கு வைக்கப்பட்டன.

Tamilnadu Librarians' Association

* 30 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Tamilnadu Librarians' Association has requested the Government during March, 1971 to appoint a State Level Committee consisting of experienced Librarians to go into the question of all important matters connected with Library administration and Service conditions of employers working in Libraries; and

(b) if so the action taken by the Government in the matter?

தமிழ் நாடு நூலகர் சங்கம்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு கல்வி—உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) நூலகங்களில் வேலை பார்க்கும் ஊழியர்களின் பணி சம்பந்தமாகவும் நூலக நிர்வாகம் சம்பந்தமாகவும் உள்ள எல்லா முக்கியப் பிரச்சினைகளையும் ஆலோசனை செய்து பார்ப்பதற்கென, அனுபவம் பெற்ற நூலகர்கள் அடங்கிய மாநில மட்டக் குழு ஒன்றை அமைக்குமாறு தமிழ் நாடு நூலகர் சங்கம், 1971 மார்ச் திங்களில் அரசிடம் முறையிட்டுள்ளது என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அது குறித்து அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) ஆம்.

(ஆ) 1950-ஆம் ஆண்டு தமிழக பொது நூலக விதி 2 (1) பிரிவின்படி அமைக்கப்பட்டுள்ள மாநில நூலகக் குழு, நூலக நிர்வாகம் குறித்து அவ்வப்போது அரசுக்கு அறிவுரை கூறி தமிழக பொது நூலகச் சட்டம் 1948-ல் உள்ள சட்டப் பிரிவுகளை நடைமுறைப்படுத்த உதவிவர தமிழ்நாடு பொது நூலக விதி 1950, 7-வது பிரிவில் இடமிருப்பதாலும், நூலகப் பணியாளர்களின் பணிவரை பறைகள், நூலக நிர்வாகம் ஆகியவற்றை கவனிக்க தமிழக நூலக பணியொன்றினை ஏற்படுத்துவது குறித்து அரசு பரிசீலனை செய்து வருவதாலும், இவை குறித்து இனி தனியொரு குழு நியமிக்க அவசியமில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே பல்கலைக் கழக மாணியக் குழுவும் சென்னை அரசும் இந்த நூலகங்களுக்காக பணத்தை நிறைந்த அளவில் ஒதுக்கீடு செய்தாலும் கூட, கல்தூரியில் இருக்கிற நூலகங்களில் புத்தகங்களை வாங்கி

[25th October 1971]

வைக்கிரார்களே தவிர, தகுதி பெற்ற நூலக அதிகாரிகள் இல்லாததால், புத்தகங்கள் அலமாரிக்குள்ளேயே இருக்கின்றன. சில கல்லூரிகளில் நூலகங்கள் லாபரட்டரிகளாகவும், வகுப்பு அறைகளாகவும் இருக்கின்றனவே தவிர, லைப்ரரியாக இல்லை என்பது அரசின் கவனத்திற்கு வந்ததா? அதைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: அதுபற்றிய விவரக் குறிப்பில்லை. நூலகங்கள் இருந்தால், அவை பயன்படுகிற அளவிற்கு அமைந்திருக்க வேண்டும். அப்படி அமையாமல் குறைபாடுகள் இருந்தால், அது அரசின் கவனத்திற்கு வந்தால், கவனித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க முயலலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

Provident Fund Accounts

* 31 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN and THIRU M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have passed orders requiring the managements of High Schools to contribute to the Provident Fund Accounts of the Non-teaching staff from 1st April 1964; and

(b) if so, the reasons therefor?

வருங்கால வைப்பீட்டு நிதிக் கணக்கு

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் & திரு. எம். ராஜா அய்யர்: மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்:

(அ) 1-4-1964 முதல் கொண்டு ஆசிரியரல்லாத பணியாளர்களின் வருங்கால வைப்பீட்டு நிதிக் கணக்கில் தொகை கொடுக்க வேண்டுமென உயர்நிலைப் பள்ளிகளின் நிர்வாகிகளுக்கு அரசு ஆணை பிறப்பித்துள்ளதென்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: (அ) இல்லை.

(இ) வினாவிற்கு இடமில்லை.

THIRU G. SWAMINATHAN: After 1st April 1964, the Managements of many schools are refusing to pay the amount of 3 P. on behalf of the non-teaching staff. Will the Government issue a clarification saying that the Managements should contribute to the Provident Fund of the non-teaching staff, because there is confusion and I have also received complaints from many districts that the Managements are refusing to pay their contribution to the Provident Fund?

25th October 1971]

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கம் இலவசக் கல்வி அளித்ததற்குப் பிறகு பிராவிடண்ட் பண்ட் நிதிக்கு ஆசிரியர்களே செலுத்த வேண்டிய அளவுக்கு செலுத்தி திருப்பிக் கொடுக்கும்போது மறு பகுதியை அரசாங்கமே அளித்துவிடுவது என்ற அளவில் லம்ப் சம் ஆகத் தந்து விடுகிறார்கள். அந்த அளவிற்கு விதிகள் திருத்தப்பட்டன.

"Necessary amendments to the Teachers' Provident Fund Rules have been made to the effect that the Government contribution including the Managements' share shall be paid to the teachers in a single lump-sum amount at the time of the retirement or at the time the teacher's provident fund is closed, equivalent to the amount standing to the credit of the teachers together with the interest. This shall take effect from 1st April 1964 in respect of aided secondary schools and from 1st June 1965 in respect of aided elementary schools. Subsequently it has been clarified in the Government Memorandum dated 22nd June 1971 that these orders will be applicable to non-teaching staff also."

என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

THIRU M. RAJAH IYER: Mr. Deputy Chairman, Sir, may I bring to the notice of the Government that in the interim period certain Managements were obliged to pay their contribution towards the Provident Fund of the non-teaching staff? Now that the Government have clarified that there is no distinction between the teaching and the non-teaching staff as far as contribution to the Teachers' Provident Fund is concerned, and in between 1964 and 1971, certain Managements have been obliged to contribute to the Provident Fund because the Government have not sent any definite circular saying that there is no distinction between the teaching and the non-teaching staff, will the Government permit them to withdraw the share that they have contributed and make it clear that from 1st April 1964, the Government are bearing the managements' share of the Provident Fund contribution in respect of the non-teaching staff also?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, எய்டட் செகண்டரி ஸ்கூல்களைப் பொறுத்த வரையில், 1-4-1964-லிருந்தும் எலிமெண்டரி ஸ்கூல்களைப் பொறுத்த வரையில், 1-4-1965-லிருந்தும் உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கேற்றபடி விதிமுறைகள் திருத்தப்பட வேண்டும். அதற்கு முன் நடைமுறைப்படுத்த இந்த ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. திருப்பிக் கொடுப்பதைப் பற்றிய விளக்கங்களுக்குத் தனியாகப் பரிசீலிக்க வேண்டும். தனியாக எழுதினால், அதை ஆராய்ந்து தக்க முடிவுகளை மேற்கொள்ளலாம்.

[25th October 1971]

Incentive Special Pay

* 32 Q.—THIRU M. RAJAH IYER: Will the Hon. the Minister for Education and Local Administration be pleased to state:

(a) whether incentive Special pay for First Grade Tamil Pandits who acquire the M.A. Degree has not been granted to any one in the Ramanathapuram district; and

(b) if so, the reasons thereof?

ஊக்கச் சிறப்புச் சம்பளம்.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : மாண்புமிகு கல்வி-உள்ளாட்சி நிர்வாக அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன் :

(அ) இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் எம். ஏ. பட்டம் பெற்ற முதல்தர தமிழ்ப் பண்டிதர்கள் யாருக்கேனும் ஊக்கச் சிறப்புச் சம்பளம் Incentive Special Pay வழங்கப்படாமலுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதற்கான காரணங்கள் யாவை?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) & (இ) பதனியில் நியமிக்கப்பட பி.டி தேர்ச்சி பெற்றிருக்கவேண்டிய 1-ம் நிலைத் தமிழாசிரியர்கள் எம்.ஏ. பட்டம் பெற்றால் இரண்டு ஊக்க ஊதிய உயர்வு கொடுக்கலாம் என 22-8-1971 அன்று அரசு ஆணை யிட்டுள்ளது. பி.டி. தேர்ச்சி பெறாமலேயே தற்சமயம் பதனியில் உள்ள 1-ம் நிலைத் தமிழாசிரியர்களுக்கு, பி.டி. தேர்ச்சி பெற்றால் மட்டுமே மேற்கூறிய ஊக்க ஊதிய உயர்வு தரப்படும். ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள முதல் நிலைத் தமிழாசிரியர்களைப் பொறுத்த நிலையும் இதுவே.

திரு. எம். ராஜா அய்யர் : தலைவர் அவர்களே, இந்த ஊக்கச் சிறப்பு ஊதியம் இப்போது எல்லா எம்.ஏ. பட்டதாரிகளும் உண்டு இரண்டாவது சம்பளக் கமிஷனுக்குப் பிறகு, புதிய திருத்தப்பட்ட சம்பள விகிதம் வந்த பிறகும், எம்.ஏ. பட்டதாரிகளுக்கு பி.டி. பட்டம் பெற்றிருந்தால், இரண்டு இங்கிரிமெண்ட் ஊக்கச் சிறப்புச் சம்பளம் எல்லோருக்கும் கிடைக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : பி.டி. பட்டம் பெற்றிருந்தால் ஊதிய உயர்வு உண்டு. பெருவிட்டால் ஊதிய உயர்வில்லை என்று விதிமுறை இருக்கிறது. அந்த அளவில்தான் பி.டி. ஆசிரியர்கள் உயர்நிலைத் தலைமையாசிரியர்கள் எம்.ஏ. எம். எஸ்ஸி. படித்திருந்தால் இரண்டு ஊதிய உயர்வும், அதற்கு மேல் எம்.ஏ., பி.டி. படித்தால் இரண்டு ஊதிய உயர்வு என்றும் இருக்கிறது. பி.டி. தேர்ச்சி பெறாவிட்டால், எம்.ஏ.க்கான இரண்டு ஊதிய உயர்வு கிடைக்கும். எம்.இடி. படித்தால் மேலும் ஊதிய உயர்வு கொடுக்கப்படும். பி.டி. படிக்காமல் எம்.ஏ. படித்திருந்தால், அவர்களுக்கு ஊதிய உயர்வு இல்லை.

[25th October 1971]

திரு. எஸ். முத்துசாமி : ஊக்க ஊதிய உயர்வு என்பது பி.ஏ., பி.டி. பெற்றவர்களுக்கும் புலவர் பட்டம் பெற்றவர்களுக்கும் மட்டும்தானா, ஹையர்கிரேடு, செகண்டரி கிரேடு ஆசிரியராக இருந்து எம்.ஏ. படித்தால் சிறப்புப் பயிற்சி பெற்றவர்களுக்கும் அந்த ஊதிய உயர்வு அளிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, தனிக் கேள்வி போட வேண்டும். இப்போது பி.டி. படித்தவர்களுக்குத்தான் ஊக்க ஊதிய உயர்வு தருகிற முறை இருக்கிறது. செகண்டரி கிரேடு படித்து எம்.ஏ. படித்தால் அதற்கு ஊதிய உயர்வு இருக்கிறதா என்பதை அறிய தனிக் கேள்வி போடவேண்டும்.

திரு. எஸ். முத்துசாமி : அதை அரசு பரிசீலிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அதுபற்றி விண்ணப்பம் வந்தால், ஆராய்ந்து முடிவே மேற்கொள்ளலாம்.

திரு. எஸ். முத்துசாமி : ஏற்கனவே மதுரை மகாநாட்டில் கலந்துகொண்டபோது கல்வி-உள்ளாட்சி அமைச்சர் அவர்கள் இன்சென்டிவ் இங்கிரிமெண்ட் பற்றி முடிவெடுக்கப்படும் என்று கூறியிருப்பதாலும், இதுவரை இல்லாமல் இருப்பதாலும், அதை அரசு கவனித்து ஆவன செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தனிக் கேள்வி போட வேண்டும்.

Project Allowance

* 15 @ Q.—THIRU G. SWAMINATHAN (on behalf of Thiru V. ISVARMURTI): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether the Tamil Nadu Agriculture Department Ministerial Association, Nilgiris Centre, Ootacamund has requested the Government for the grant of project allowance; and

(b) if so, the action taken thereon?

கிட்ட படி.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் (திரு. வி. சல்வாழார்த்தி சார்பில்) : மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) உதகைபிலுள்ள, நீலகிரி வட்ட, தமிழ்நாடு வேளாண்மைத் துறை நிலப் பணியாளர் சங்கம் கிட்டப்படி வழங்குமாறு அரசைக் கேட்டுக் கொண்டுள்ளதா?

(இ) ஆமெனில், அதன் மீது எடுத்த நடவடிக்கை யாது?

* Postpond from the List of questions for 22nd October 1971.

[25th October 1971]

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: (அ) & (இ) இது போன்ற கோரிக்கை ஏதும் அரசுக்கு அனுப்பப்படவில்லை. ஆனால் நீலகிரி மாவட்ட (உதகமண்டலம்) தமிழ்நாடு, வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் பணியாளர்கள் சங்கத்திலிருந்து “திட்டப்படி” (Project allowance) அளிக்கும்படி கேட்டு ஒரு கோரிக்கை வந்துள்ளதாகவும் அக்கோரிக்கை தன் பரிசீலனையிலிருப்பதாகவும், வேளாண்மை இயக்குநர் கூறியிருக்கிறார்.

Soil Testing Laboratory at Ooty.

* 16 @ Q.—THIRU G. SWAMINATHAN (on behalf of THIRU V. ISVARMURTI): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether there is any proposal to open Soil Testing Laboratory at Ootacamund by the Indo-German Development Project; and

(b) if so, the details thereof?

உதகை மண்வளப் பரிசோதனை ஆய்வுக்கூடம்

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் (திரு. வி. ஈஸ்வரமூர்த்தி சார்பில்): மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) உதகை மண்டலத்தில் இந்தோ-ஜெர்மானிய வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் மண்வளப் பரிசோதனை ஆய்வுக் கூடம் ஒன்றைத் தொடங்கும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் உள்ளதா?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரமென்ன?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: (அ) ஏற்கனவே உதகையில் இந்திய ஜெர்மானிய உதகை மேம்பாட்டித் திட்டத்தின் கீழ் ஒரு மண் பரிசோதனை நிலையம் இயங்கி வருகிறது. மற்றுமொரு நிலையம் ஆரம்பிப்பது பற்றி மேற்படி திட்ட அதிகாரிகளிடமிருந்து செயற்குறிப்பு எதுவும் இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

State Seed Farms.

* 17 @ Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that a number of State Seed Farms are working at a loss;

(b) if so, the names of such seed farms; and

(c) the loss so far incurred by each one of them?

@ Postponed from the list of Questions for 22nd October 1971.

[25th October 1971]

அரசு விதைப் பண்ணைகள்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) அரசு விதைப் பண்ணைகள் பல விரயத்தில் செயல்படுகின்றன என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், அந்த விதைப் பண்ணைகளின் பெயர்கள் யாவை?

(உ) அவை ஒவ்வொன்றிலும் இதுவரையில் ஏற்பட்ட விரயம் யாது?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: அறிக்கை @ ஒன்று அவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: தலைவர் அவர்களே, 59 விதைப் பண்ணைகள் இருப்பதாக இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 62 விதைப் பண்ணைகள் இருப்பதாக முன்பு அரசாங்கம் சொன்னதாக எனக்கு நினைவு. அதில் 3 விசைப் பண்ணைகள் என்ன ஆயிற்று? இந்த விதைப் பண்ணைகளில் ஏற்படுகிற நஷ்டத்தைத் தடுப்பதற்கு ஏதாவது குழு அமைக்கப்பட்டதா? அதன் பரிந்துரைகள் என்ன? அவற்றை அனுசரித்ததின் மூலம் நஷ்டம் குறைந்திருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே தமிழ் நாட்டில் 59 அரசுப் பண்ணைகள் உள்ளன. இப்போது புதிதாக திருச்சியில் அறிஞர் அண்ணா விதைப் பண்ணை துவக்கப்பட்டு, மொத்தம் 60 விதைப்பண்ணைகள் நடைபெறுகின்றன. அதில் 3 நஷ்டத்தில் இருப்பதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது. இப்போது மொத்தம் 11 விதைப் பண்ணைகள் நஷ்டத்தில் இயங்கிவருகின்றன. அதற்கான காரணங்களை அதில் குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். இது சம்பந்தமாக சில பண்ணைகளை நான்களே நேரில் பார்வையிட்டு எவை சரியாக லாபகரமாக இயங்கவில்லை என்று சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுடன் கலந்து பேசி, எவற்றை மூட வேண்டுமோ அதையெல்லாம் முடிவு செய்து முடிவிடவும் நல்லமுறையில் விரிவாக்கினால் பயன்படும் என்று தெரிவதை விரிவாக்கவும் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: நஷ்டத்திற்கான காரணம் இதில் கூறப்படவில்லை. அதை அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, மொத்தம் 11 பண்ணைகளில் மணிமுத்தாறு பண்ணை நஷ்டத்திற்கு முக்கிய காரணம் ஏற்கனவே நிறுவப்பட்டுள்ள பம்ப்செட்டிவிருந்து போதுமான தண்ணீர் பாசனத்திற்குக் கிடைக்காத நிலையில் இருந்தது. பாதிக்கப்பட்ட குழாய்களை சீர்படுத்தி, போதுமான தண்ணீர் பாசனத்திற்கு அளிக்கப்பட்டால்,

[25th October 1971]

இத்திட்டம் லாபகரமாக இயங்கும். அடுத்து, வாழவச்சானூர் பண்ணை 1969-70 வரையில் லாபத்தில் இயங்கிவந்தது. 1-7-70 முதல் 30-12-70 வரையில் மழை இல்லாததால், தண்ணீர் போதாமல் நஷ்டம் ஏற்பட்டது. தேவகோட்டைப் பண்ணையில் கடுமையான வறட்சியால் போதுமான நீர்ப்பாசன வசதியில்லாமல் புஞ்சைப் பயிர்கள் வறண்டு விட்டன. அதனால் அந்தப் பண்ணையின் பரப்பளவு 70 ஏக்கராகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது. ஏற்கெனவே பாசனத்திற்கு ஒரு கிணறு தோண்டப்பட்டுள்ளது. மேலும் இரண்டு கிணறுகள் தோண்டி, பாசனத்திற்குத் திட்டம் போடப் பட்டுள்ளது. அந்தப் பண்ணைகளின் பொருளாதார நிலை உயர்வடைய வாய்ப்புள்ளது.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, பெரும்பாலான பண்ணைகளில் பாசன வசதியில்லாத காரணத்தால், நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பண்ணைகளை ஏற்படுத்துகிறபோது, அதற்குத் தகுந்த பாசன வசதி கிடைக்குமா என்று பார்க்காமலேயே ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள், அதனாலேயே நஷ்டம் வருகிறது என்பதை அரசு அறியுமா? இதுபோன்ற பண்ணைகள் மேலும் திறக்கப்படும்போது, பாசன வசதி சரியாக இருக்கிற இடங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அங்கே வைப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பண்ணைகள் பெரும்பாலும் 1967-ம் ஆண்டுக்கு முன்பே துவக்கப்பட்டவை. அப்போது எந்த அடிப்படையில் துவக்கப்பட்டது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. பல்வேறு பண்ணைகளைப் பொறுத்த வரையில், மேலும் அபிவிருத்தி செய்தாலும் பயன்படாது என்று தெரிந்தவைகளை மூடிவிட முடிவு செய்துள்ளோம். மேலும் எப்படித் திருத்தங்கள் செய்தால், மேலும் பயனுள்ளதாகலாம் என்பதற்குத் திட்டம் தயாரிக்கச் சொல்லியிருக்கிறோம். அங்கத்தினர் சொல்லியதைப் போல, இப்போது ஏற்படுத்தப்படுகிற பண்ணைகளை நல்ல நிலவளம், நீர்வளம் உள்ள பகுதிகளாகப் பார்த்து, அதற்கான தகுதிச் சான்று பெற்ற பிறகு தான், திறக்கலாம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, in view of the fact that the Government of India have proposals to set up Seed Farms specially for growing drought resistance seeds, may I suggest to the Hon. Minister, Sir, that in view of the lack of water, these farms may be utilised for testing these drought resistance varieties?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது வறட்சிப் பகுதிகளுக்கு ஏற்ற விதைகளை உற்பத்தி செய்வதற்கு தமிழக அரசின் சார்பிலேயே அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் பெயரால் இருக்கிற குடியியானம்மலை பண்ணையில் திட்டம் பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது. அதில் கண்டு பிடிக்கிற விதைகள் வறட்சிப் பகுதி—மானாவாரிப் பகுதி பயிர்களுக்குப் பயன்படும் அளவில் செயல்படுகிறது. அண்மையில்

[25th October 1971]

ஆரம்பிக்கப்பட்ட செங்கம் பண்ணையில் வறட்சிப் பயிர்களைத்தான் உண்டாக்குகிறார்கள். தண்ணீர் வசதி போதுமானதாக பெற்ற பிறகுதான் துவக்க வேண்டுமென்ற காரணத்தால், இப்போது அந்த வசதி பெற்றதால், அந்தத் திட்டம் அண்மையில் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது.

Pesticide.

* 18. + Q.—THIRU A. R. DAMODARAN (on behalf of THIRU D. SANTOSHAM) : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) the name of the chemical pesticide that is being used in Aerial spraying by the State Agriculture Department; and

(b) whether it is in any way harmful to the human beings in the area?

பூச்சிக் கொல்லி மருந்து

திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் (திரு. டி. சந்தேஷம் சார்பில்) : மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க் கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) மாநில வேளாண்மைத் துறையால் விமானத்திலிருந்து மருந்து தெளிப்பதற்குப் பயன் படுத்தப்படும் இரசாயன பூச்சிக் கொல்லி மருந்தின் பெயர் என்ன?

(இ) அப்பகுதியிலுள்ள மனிதர்களுக்கு அது தன்மம் அளிக்கக்கூடியதா?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : (அ) இன்ன விபரம் யுள்ள பயிருக்கு இன்னவிதமான பூச்சி மருந்துதான் உபயோகப் படுத்த வேண்டும் என்று பயிர் பாதுகாப்புக் குழு சிபாரிசு செய்த மருந்துகளே விமானம் மூலம் பூச்சி தெளிப்புக்கு உபயோகப் படுத்தப்படுகின்றன. 1970-71-ம் ஆண்டில் ஆகாய விமானம் மூலம் தெளித்த பூச்சி மருந்துகளின் விவரப்பட்டியல் @ பேரவையின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளது.

(இ) பயிர்களுக்கு விமானம் மூலம் பூச்சி மருந்து தெளிப்பதினால் எவ்வித தீங்கும் மனிதர்களுக்கு ஏற்பட்டதாக தகவல் ஏதும் இதுவரை விவசாய இயக்குநருக்கு வந்ததில்லை.

THIRU G. VASANTHA PAI : Sir, will the Hon. Minister be pleased to state whether the State Agricultural Department has been using 'Bromin' for the preservation of foodgrains and other cereals?

மாண்புமிகு திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இது பயிரைப் பற்றிய கேள்வி. உயிரைப் பற்றிய கேள்வி தனியாகப் போட்டால், அதைப்பற்றிச் சொல்லலாம்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : பூச்சி மருந்துகள் என்று கிட்டத்தட்ட எழுபது மருந்துகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவற்றில் சில விலை அதிகமானவையாகவும் சில விலை குறைந்தும் சில

+ Postponed from the list of questions for 22nd October 1971.

@ Printed as Appendix II on page 231

[25th October 1971]

சந்தர்ப்பங்களில் வேண்டுமபோது வேண்டிய மருந்து கிடைக்காமலும், இருக்கின்றது. சில சமயம் சில மருந்துகளை விலை அதிகமாகக் கொடுத்தும் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இதைக் கருத்தில் கொண்டு விவசாயிகளைக் கலந்துகொண்டு அதற்குப் பிறகு மருந்து அடிக்கும் நிலைமையை அரசு ஏற்படுத்துமா?

மாண்புமிகு அ. பெ. தர்மலிங்கம்: இந்த மருந்துகளைப் பற்றி ஆராய்வதற்கு அரசாங்கம் ஒரு குழுவை நியமித்திருக்கிறது. அரசாங்கம் எந்தெந்த மருந்துகளைப் பயன்படுத்தலாம் என்று அத்தாட்சி கொடுத்த பிறகு, அதைப் பெற்றுக்கொடுத்தால், அதை இந்தக் குழு பரிசீலனை செய்கிறது. பரிசீலனைக்குப் பிறகு அவர்கள் இன்னின்ன மருந்துகளை வாங்கலாம் என்று சொல்வது ஒரு வகை. இன்னொரு வகை, சற்று விலை அதிகமாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை, சில மருந்துகள் தேவை என்று விவசாயிகள் சொன்னால், அதைச் சிபாரிசு செய்வது. விலை அதிகமாக இருந்தாலும், அதை அவர்கள் இஷ்டப்படி வாங்குகிறார்கள். விலை குறைவாகவும் ரேட் காண்ட்ராக்ட் முறையில் வாங்கவும் செய்கிறார்கள். சில இடங்களில் விவசாயிகள் உதாரணமாக ஃபாலிடால் வேண்டுமென்கிறார்கள். அது விலை அதிகமுள்ள பூச்சி மருந்து. அதை உபயோகித்தால் ஸ்பாக்காமாக இருக்கிறது என்று விவசாயிகள் விலை அதிகமாக இருந்தாலும் விரும்பி வாங்குகிறார்கள். ஆகவே அதற்கும் அரசாங்கத்திற்கும் சம்பந்தம் இல்லை.

Higher Rates for Electricity

* 33 Q.—THIRU G. SWAMINATHAN: Will the Hon. the Minister for Electricity be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the Government have agreed to pay higher rates for electricity to Kerala Government as per the renewed agreement in 1970;

(b) if so, the additional expenditure to be incurred for a year; and

(c) the reasons for the increase in rates?

மின்சக்தி கட்டண உயர்வு.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: மாண்புமிகு மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கீழ்க்கண்ட வினாக்களுக்குப் பதிலளிக்க வேண்டுகிறேன்—

(அ) 1970-ல் புதுப்பித்துக் கொண்ட ஒப்பந்தத்தின்படி மின்சக்திக்காக அதிகக் கட்டணங்களை கேரள அரசுக்குக் கொடுக்க இவ்வரசு ஒப்புக்கொண்டுள்ளது என்பது உண்மையா?

(இ) ஆமெனில், ஓராண்டுக்கு ஏற்படக்கூடிய கூடுதல் செலவு எவ்வளவு?

(உ) கட்டண விதங்களில் ஏற்பட்ட உயர்வுக்குக் காரணங்கள் யாவை?

25th October 1971

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன்: (அ) ஆம்.

(இ) ஒரு ஆண்டுக்கு கூடுதல் செலவு, அந்த ஆண்டு கோளாவி விருந்து பெறும் மின்சக்தி அளவைப் பொறுத்ததாகும். ஒப்பந்தம் புதுப்பிக்கப்பட்ட முதல் ஆண்டில், சுமார் 17 கோடி யூனிட்கள் கோளாவிவிருந்து பெறப்பட்டு என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அதற்காகும் கூடுதல் செலவு ரூ. 12.25 லட்சம் என்று மதிப்பிடப்படுகிறது.

(உ) 1969-ல் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பழைய கட்டணத்துக்கே 1970-71 ஆண்டிலும் மின்சக்தியைத் தொடர்ந்து வழங்க, கேரள அரசு ஒப்புக் கொள்ளவில்லை.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: முன்னால் ஒரு யூனிட்டுக்கு எவ்வளவு கொடுத்து வந்தோம்? இப்போது ஒரு யூனிட்டுக்கு எவ்வளவு கொடுக்கிறோம்?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, முன்னால் ஒரு யூனிட்டுக்கு 4.5 காசு, இப்போது 5.25 காசு. முதல் 15 கோடி யூனிட்டுக்கு அந்தவிலை. இரண்டாவது 15 கோடி யூனிட்டுக்கு 5 காசு.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: அதற்கு மேல் உள்ளதற்கு எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன்: அதற்கு மேல் 30 கோடி யூனிட்டுக்கு மேல் போனால் 5.25 காசுதான்.

திரு. ஜி. சுவாமிநாதன்: முதலிலுள்ள 150 மில்லியன் யூனிட்டுக்கு 5.25 காசும் அடுத்தபடி 15 மில்லியனுக்கு மேல் 4.5 காசும் அதற்குப் பிறகு மறுபடியும் அதிகமாகி 5.25 காசும் ஆவதற்குக் காரணம் என்ன? குறைந்து அல்லவா இருக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. ஓ. பி. ராமன்: ஒரு மாநிலத்திலிருந்து மின்சாரம் பெற வேண்டுமென்றால் அவர்களுக்கு வேண்டியது போக உபரி இருப்பதைத்தான் கொடுக்க வேண்டும். இப்போதுள்ள திட்டப்படி 40 கோடி யூனிட்கள்தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறோம். அதற்கு மேல் வேண்டுமென்று சொன்னால் அதிகமாகப் பணம் கொடுத்துத்தான் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது.

UNSTARRED QUESTIONS.

Blood Donations

1 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Public Health be pleased to state—

(a) the total quantity of blood donations received by the Blood Banks in Madras City during 1970-71; and

(b) the amount spent for this blood collections?

A.—(a) 4978.925 litres.

(b) Rs. 1,53,530.10.

[25th October 1971]

Typewriter

2 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Labour be pleased to state the number of typewriter machines disposed of during 1969-70 and 1970-71 as unserviceable?

A.—1969-70 ... 213 typewriters.
1970-71 ... 182 typewriters.

District Co-operative Central Bank

3 Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the Hon. the Minister for Co-operation be pleased to state—

(a) the number of women members elected to District Co-operative Central Bank district-wise during the year 1970-71; and

(b) among them the number of members belonging to Backward Classes.

A.—(a) Nil.
(b) Does not arise.

Musical horn

4. Q.—THIRU V. ISVARMURTI: Will the hon. the Minister for Transport be pleased to state whether the playing of musical horn in motor vehicles has been banned in Madras City?

A.—Yes. According to rule 310 of the Tamil Nadu Motor Vehicles Rules, 1940 which applied to the entire State, no motor vehicle shall be fitted with any multi-toned horn giving a succession of different notes or with any other device giving an unduly harsh, shrill, loud or alarming noise.

DEPUTY CHAIRMAN: Questions are over.

(Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.)

II ANNOUNCEMENTS.

(1) *Message from the Governor*

DEPUTY CHAIRMAN: I have received a message from the Governor of Tamil Nadu recommending to the Tamil Nadu Legislative Council the consideration of the Tamil Nadu Fleet Operators Stage Carriages (Acquisition) Bill, 1971.

(2) *Message from the Assembly*

DEPUTY CHAIRMAN: I have received a message from the Hon. Speaker, Legislative Assembly, transmitting copies of the following Bills, as passed by the Legislative Assembly, and signed

[25th October 1971]

by him for the recommendations of the Legislative Council and certifying that the Bills are Money Bills within the meaning of Article 199 of the Constitution of India:

1. The Tamil Nadu Fleet Operators Stage Carriages (Acquisition) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 35 of 1971)

2. The Tamil Nadu General Sales Tax (Fourth Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 39 of 1971)

III GOVERNMENT MOTION.

Suspension of Rule 42 (3) of the Council Rules

(The Hon. Dr. M. Karunanidhi rose.)

THIRU G. SWAMINATHAN: Mr. Deputy Chairman, Sir, there is a call attention notice given by me.

DEPUTY CHAIRMAN: As per the agenda, the Hon. the Chief Minister will move the motion for the suspension of Rule 42 (3), since there are two call attention notices.

* THIRU G. SWAMINATHAN: Since my hon. Friend Thiru Isvarmurti is not present in the House, there will be only one call attention notice and, therefore, there is no necessity for the suspension of the rule.

DEPUTY CHAIRMAN: Is any other Member present having written authority to call the attention of the Hon. Minister concerned on behalf of Thiru V. Isvarmurti?

(No Hon. Member rose.)

DEPUTY CHAIRMAN: The motion for suspension of rule 42 (3) of the Council Rules is dispensed with.

IV. CALLING ATTENTION TO THE STOPPAGE OF WATER FROM METTUR CAUSING DAMAGE TO THE TRANSPLANTED CROPS AND CONSEQUENT DISTRESS TO AGRICULTURISTS IN THANJAVUR DISTRICT.

* THIRU G. SWAMINATHAN: Mr. Deputy Chairman, Sir, I beg to call the attention of the Hon. the Minister for Public Works to a matter of urgent public importance, namely, the stoppage of water from Mettur for about 15 days during August 1971 causing considerable damage to the transplanted crops for want of irrigation and consequent distress caused to agriculturists in many parts of Thanjavur district.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்தில் குலையிலும் ஆகஸ்டு திங்கள் முதல் பாதியிலும் நீர் வாவு இயல்பான அளவைவிட மிகக் குறைவாக இருந்தது. நீர்த்தேக்கத்தில் நீர் இருப்பு நிலை அதிகாரிகளுக்குக் கவலை அளிப்பதாக இருந்தது. நீர் இருப்பு வேகமாகக் குறைந்து வந்ததால்,

[திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா] [25th October 1971]

வினாடிக்கு 30,000 கன அடி என்ற அளவில் பாசனத்துக்கு விடப் பட்டு நீர் அளவு, படிப்படியாகக் குறைக்கப்பட்டு 14-8-1972-ல் வினாடிக்கு 22,000 கன அடியாகக் குறைக்கப்பட்டது. இக்கால அளவில் மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்தில் நீர் அளவு வினாடிக்கு 6,000 கன அடியாக மிகக் குறைந்து விட்டது. நீர் இருப்பு நிலை மிகக் குறைந்து, ஒரு வாரத் தேவைக்குக் கூட போதுமானதாயிராத வகையில் 2,000 கோடி கன அடியாகக் குறைந்தது. பாசன முறை மாற்ற ஏற்பாடு வழக்கமாக ஆகஸ்டு திங்களில் மேற்கொள்ளப் படுவதில்லையென்றாலும் அத்தகைய ஏற்பாட்டினை மேற்கொள்ள லாமா என்று அதிகாரிகள் கருதத் தொடங்கினர். அதிர்ஷ்ட வசமாக மழை பெய்து டெல்டாப் பகுதியைக் காப்பாற்றியது. தஞ்சாவூர் டெல்டாப் பகுதியில் ஆகஸ்டு 17-ஆம் நாளிலிருந்து நல்ல மழை பெய்தது. காவிரி, வெண்ணாறு ஆகியவற்றின் கீழ்க் கோடியிலுள்ள பொறி மதகுகளில் நீர் வழிந்தோடியது. குறுவைப் பயிர், நீரில் மூழ்கி விடுமென்று குடியானவர்கள் அஞ்சியதால் பாசனத்திற்கு நீர் விடுவதை நிறுத்திவிடுமாறு அவர்கள் முறையிட்டனர். மேட்டூர் நீர்த்தேக்கத்தில் குறைந்த அளவில் இருந்த நீர் இருப்பைக் காக்கும் பொருட்டு 18-8-1971 முதல் 25-8-1971 வரை 8 நாட்களுக்குப் பாசனத்திற்குத் தண்ணீர் விடுவதை நிறுத்திவைக்க உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. இத்தகைய பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப் பட்டிராது போனால், நிலைமை மிகவும் மோசமாகப் போயிருந்திருக்கும். ஆகஸ்டு 25-ஆம் நாளிலிருந்து காவிரி டெல்டாப் பகுதிக்குப் பாசனத்திற்காக விடப்படும் நீரின் அளவு படிப்படியாக அதிகரிக்கப்பட்டு ஆகஸ்டு 31-ல் வினாடிக்கு 28,000 கன அடியாகவும், 2-9-1971-ல் இருந்து வினாடிக்கு 32,000 கன அடியாகவும் உயர்த்தப் பட்டது. ஒரு சில நாட்களுக்குத் தண்ணீர் இல்லாததாலேயே பயிர்கள் பாதிக்கப்பட்டுவிடாதென அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

* THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, there was no uniform rainfall in Thanjavur district and due to stoppage of water under this condition, the Kuruvai crop has withered away in many parts of the district. I do not know how the Department took the view that the whole of Thanjavur district had a uniform rainfall and, therefore, no damage will be caused to the crops.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : எங்களுக்குக் கிடைத்திருக்கும் தகவல்படி ஒரு சில நாட்களுக்குத் தண்ணீர் நிறுத்தப் பட்டதால் பாதிப்பு ஏற்படவில்லை என்று தெரிவித்திருக்கிறேன்.

25th October 1971]

V. GOVERNMENT BILLS.

(1) The Tamil Nadu Excise Bill, 1971 (L.A. Bill No. 37 of 1971)
--cont.

DEPUTY CHAIRMAN : The discussion on this Bill will now begin. Thiru A. R. Damodaran.

THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, I have not given my name. The other day I only asked for time to study the Bill.

DEPUTY CHAIRMAN : Does any other Member wish to speak on this Bill?

(No hon. Member rose.)

DEPUTY CHAIRMAN : Does any other Member wish to " That the Tamil Nadu Excise Bill, 1971 (L.A. Bill No. 37 of 1971), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations "

The motion was put and carried and the Bill was taken up for making recommendations.

DEPUTY CHAIRMAN : As there are no recommendations, the Bill will be returned to the Assembly without any recommendations.

(2) The Tamil Nadu Fleet Operators Stage Carriages (Acquisition Bill, 1971 (L.A. Bill No. 35 of 1971).

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN : Mr. Deputy Chairman, Sir, I beg to move—

" That the Tamil Nadu Fleet Operators Stage Carriages (Acquisition) Bill, @ 1971 (L.A. Bill No. 35 of 1971), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

According to Article 39 of the Constitution of India, the State should direct its policy towards securing that the ownership and control of the material resources of the community are so distributed as best to subserve the common good and that the operation of the economic system does not result in the concentration of wealth and means of production to the common detriment. In view of these principles and also in order to promote a socialistic order in keeping with the advancement of science and technology, it was considered by the Government to be expedient to nationalise the commanding heights of the economy. Accordingly, the Government decided to nationalise all passenger transport divisions of transport undertakings having fifty or more bus permits as on the 19th June 1971 or on any date subsequent thereto. The House is aware that in the Budget Speech of the Hon. the Chief Minister, the above policy of the Government was announced. I have brought forward this Bill to give effect to this policy.

The Bill before the House contains provisions for the vesting in the Government of the stage carriages, all lands, buildings, work-shops, and other places and stores, instruments, machinery,

[Thiru S. Ramachandran] [25th October 1971]

tools, plants, apparatus, and other equipments exclusively used for the maintenance or repair of, or otherwise in connection with the service of stage carriages. The Bill also provides for payment of market value as compensation for the stage carriages and other property acquired. The Bill which was introduced in the last Session of the Assembly as L.A. Bill No. 33 of 1971 also provided for these matters. The present Bill makes provision for the immediate transfer of acquired property to any corporation or company owned by the Government. It also gives statutory guarantee to the conditions of service of the employees who were exclusively employed in connection with the stage carriages taken over by the Government, while under the Bill withdrawn, the service conditions of such employees were to be regulated by rules made by Government. The present Bill makes specific provision in clause 15 that the conditions of service of such employees will be the same as those that obtained with the fleet operators. Further, provision has however been made that any sum due to the employees either towards provident fund, gratuity, etc., or by way of wages or salary will be deducted from the compensation payable to the fleet operator and the amount so deducted would be credited to the appropriate fund or paid to the employee directly. These changes have necessitated the introduction of a revised Bill.

I trust this House will accept the Bill.

DEPUTY CHAIRMAN: Motion moved—

"That the Tamil Nadu Fleet Operators Stage Carriages (Acquisition) Bill, 1971 (L.A. Bill No.35 of 1971), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations."

The Bill is before the House for discussion.

* திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: தலைவர் அவர்களே, 50-க்கு மேற்பட்ட பயணிப் பேருந்துகளை அரசு மேற்கொள்ளுவதற்கு வகை செய்யும் இந்த மசோதாவை நான் வரவேற்கிறேன். இந்த மசோதாவின் மீது சில கருத்துக்களை இந்த அவை முன் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த மசோதாவினை இந்த அவையின் சமர்ப்பித்த போக்குவரத்து அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்கனவே இந்த அவையில் சமர்ப்பித்த மசோதாவைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டு இந்தப் புதிய மசோதாவை சமர்ப்பிப்பதற்கான காரணங்களைச் சொன்னார்கள். அதாவது அரசு மேற்கொள்ளுகிற இந்தப் பயணிப் பேருந்துகளை நிர்வகிக்க ஒரு அமைப்பினை உருவாக்கவும் ஏற்கனவே இந்தப் பயணிப் பேருந்து நிறுவனங்களில் வேலை பார்க்கும் ஊழியர்களுக்குத் தொடர்ந்து வேலை அளித்துப்பாதுகாக்கவும் வகை செய்யும் முறையில் இந்த மசோதா திருத்தப்பட்டு மீண்டும் இந்த அவை முன் வைத்திருப்பதாகத் தெரிவித்தார்கள். இந்தத் திருத்தத்தோடு வைக்கப்படும் மசோதாவை நான் முழுமனதோடு வரவேற்கின்றேன். ஆனால் சில

25th October 1971] [திரு. எம். ஆறுமுகசாமி]

கருத்துக்களைச் சொல்லலாம். என்று நினைக்கிறேன். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின் 39 பி. சி. பிரிவுகளின் நோக்கங்களை, நெறிமுறைக் கோட்பாடுகளை அமுல்படுத்தும் முறையிலே இந்த மசோதா இங்கே கொண்டுவரப்படுவதாகத் தெரிவித்தார்கள். இந்த மசோதாவில் இழப்புத் தொகை அளிப்பது பற்றிய பிரஸ்தாபத்தில் சந்தை நிலவரப்படி இழப்புத் தொகை பயணிப் பேருந்து நிறுவனங்களுக்கு கொடுக்கப்படும் என்று தெரிவித்தார்கள். எனக்கு ஒரு பெரிய ஐயம் தோன்றுகிறது. ஒவ்வொரு தொழிற்சாலைக்கும் சந்தை நிலவரப்படி இழப்புத் தொகை கொடுத்துக் கொண்டே சென்றால், எந்தவிதமான மாற்றத்தைச் செய்து விடுவோம் என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. மறுபடியும் செல்வம் அவர்களிடம் குவிவதை இது எந்த விதத்தில் தடுத்து நிறுத்தப் போகிறது? பேருந்துக்கு மார்க்கட் ரேட் இவ்வளவு என்று நிர்ணயித்து பணமாக மாற்றிக் கொடுத்தால் என்ன மாறுதல் விரையும் என்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இப்படிச் செய்தால், எந்தச் செல்வம் ஒரு பக்கத்தில் குவிவது கூடாது என்று சொல்லுகிறேமோ, அந்தக் காரியம் நிறைவேறுமா என்று அச்சப்படுகிறேன். நாம் நிலங்களை எடுத்துக் கொண்டோம். கிராமப் புறங்களில் நிலச்சுவான்தார்களிடமிருந்து நிலங்களை எடுத்தபோது யாரும் மார்க்கட் ரேட் போட்டுக் கொடுக்கவேண்டுமென்று வாதாடவில்லை. நிலத்தை இழப்பவர்கள் வாதாடினார்கள். மற்றவர்கள் அவர்களுக்காகப் பரிந்து பேசவில்லை. மார்க்கட் ரேட் போட்டுக் கொடுக்கவில்லை. கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளுடைய நிலங்களுக்கு மார்க்கட் ரேட் போட்டுக் கொடுக்காமல் நகரத்தில் வீடு, தோட்டம், துறவு இவைகளை எடுக்கும்பொழுது, பஸ்களையும் மற்றவைகளையும் எடுக்கும்பொழுது ஏன் மார்க்கட் ரேட்படி ல்காடுக்க வேண்டுமென்று என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. அது ஒரு புதிதாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அந்தச் சட்டத்தில் மார்க்கட் விலை கொடுக்காமல் வேறு விலை கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: "லேண்ட் சீலிங் ஆக்ட்"ன் படி மார்க்கட் நிலவரம் எங்கே நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள்? சர்க்கார் நிர்ணயம் செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். பணம் கொடுத்திருப்பது வேறு விஷயம். இழப்புத் தொகை கொடுத்திருக்கிறோம். மார்க்கட் ரேட் படி கொடுத்ததாக என் அறிவுக்கு எட்டிய வரையில் தெரியவில்லை. எடுத்துக்கொண்ட நிலங்களுக்கு நாமாக விலையை நிர்ணயித்திருக்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: ஐயின் ஒழிப்புச் - சட்டம், இனம் ஒழிப்புச் சட்டம் இவைகளோடு நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தை ஒப்பிட்டுப் பார்த்து அதற்கு ஒரு மதிப்புப் போடுகிறோம். எப்படிப் போடுவது என்பதற்கு ஒரு பிரிண்டிபிள் சொல்லி இருக்கிறோம். அதற்கு "பிரிண்டிபிள்" என்று சொல்லலாம்.

[திரு. செ. மாதவன்] [25th October 1971]

இங்கே எடுக்கப் போவது பஸ். அதற்கு என்ன பிரின்சிபிள் போடுவது என்பது தான் பிரச்சனை. 'பாங்க் நேஷனலைசேஷன் ஆக்ட்'ல் தலைமை நீதி மன்றத்தின் தீர்ப்பு வந்தது. மார்க்கட் ரேட் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். எப்படி ஓர்க் அவுட் பண்ணுவது என்பதற்கு பிரின்சிபிள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: அந்த விஷயத்திற்கு நான் பின்னால் வரலாம் என்று நினைத்தேன். 25-வது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத் திருத்தம் பாராளுமன்றத்தில் இருக்கிறது. அது வந்ததற்குப் பிறகு எப்படி என்ற விஷயம் வரும்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: அதைக்கூட இங்கு வாசித்துக் காண்பித்தேன். காம்ப்னேஷன் கொடுப்பது 'இல்லுசரி'யாக இருக்கக் கூடாது. பாராளுமன்றத்தில் சட்டம் 'இண்டிரொ டியூ'சாக இருக்கிறது. ஒரு பிரின்சிபிள் சொல்லுகிறோம். இந்தப் பிரின்சிபிளில் நீதி மன்றம் தலையிடக்கூடாது, சரியா தப்பா என்று பார்க்கக் கூடாது.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: 25-வது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத் திருத்தம் மார்க்கட் ரேட்டை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறதா என்பதைச் சந்தேகம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: மார்க்கட் ரேட் அல்லது பிரின்சிபிள். பிரின்சிபிள் போடலாம் என்று வந்திருக்கிறது. சட்டத் திருத்தம் வராதவரை மார்க்கட் ரேட் கொடுக்க வேண்டுமென்பது தலைமை நீதி மன்றத்தின் தீர்ப்பு.

திரு. எம். ஆறுமுகசாமி: இன்றைக்குள்ள அரசியல் அமைப்புப் படி, இந்தச் சட்டத்தில் மார்க்கட் ரேட் என்று போடாதிருந்தால், வழக்கு மன்றத்திற்குச் சென்றால் சட்டம் செல்லாது என்பது எனக்குப் புரிகிறது. இன்றைக்கு இந்தச் சட்டம் நிறைவேறுகிறது. இன்னும் சில திங்களில் இந்த 25-வது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத் திருத்த மசோதா வரவிருக்கிறது. அப்படி வந்தால், இந்த வாசகம், அதாவது மார்க்கட் ரேட் என்று இருக்காது என்றே நினைக்கிறேன். அப்படி யிருந்தால் ஏராளமான தொகைகளை இழப்புத் தொகையாக கொடுத்தால், இதில் லாபம் ஒன்றும் இருக்காது என்று அச்சத்தின் காரணமாகச் சொல்லுகிறேன். ஏற்கனவே இழப்புத் தொகை என்ற பெயரால் ஒரு பகுதியினருக்கு மார்க்கட் ரேட்டில் கொடுக்கவில்லை. ஒரு நியாயமான தொகையே கொடுத்தோம். மார்க்கட் ரேட் என்று அதிகமான தொகையைக்கொடுத்த பிறகு இந்த நாட்டுடமையாக்கும் செயல்கள் தனியார் தொழில்களை எடுக்கும் செயல்கள் வெற்றிகரமாக நடக்குமா என்பது தான் என் வாதம். இந்தச் சட்டத்தை இப்போது நிறைவேற்றுகிற நிலையில் மார்க்கட் ரேட் என்று போடுவது அவசியமாக இருந்தாலும், இதற்குப் பின்னால் நாம் எப்போது விசாரணை செய்து எடுத்துக்

25th October 1971]

கொண்டு இழப்புத் தொகை கொடுக்கப்போகிறோமோ, அப்போது அநேகமாக தேசத்தில் 25-வது அரசியல் அமைப்புத் திருத்தம் சட்டமாக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்படும். அப்போது கொடுக்கிறது தான் நிச்சயம். அப்போது இந்த மார்க்கட் ரேட் கண்ணோட்டத் தோடு செய்யக்கூடாது. அதற்குப் புகில் நியாயமான தொகை என்று அரசு நிச்சயிக்கிற தொகையாக இருக்க வேண்டும் என்பதை நினைவுபடுத்துவதற்காக, பின்னால் நடைமுறையில் வருகிறபோது நம் நெறிமுறை கோட்பாடுகள் அடிப்படையில் இழப்புத் தொகை கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்ல விரும்பினேன்.

அடுத்தபடியாக, கார்ப்பரேஷன் கீழ் வைக்கிறார்கள். இந்தப் பயணிப் பேருந்துகளை இதன் கீழ் கொண்டுவருகிறபோது அரசு தனியாக ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் என்ற மாபெரும் இலாகாவினை வைத்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, அதிகமான பயணிப் பேருந்துகளை நிர்வாகம் செய்யும் பொழுது, இதை மட்டும் ஒரு கார்ப்பரேஷனிடத்தில் விடவேண்டுமா, இரண்டையும் ஒன்றாக ஆக்கக் கூடாதா, இதற்காக சட்டத்தில் ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட்டையும் தனியாரிடமுள்ள 50 பஸ்களுக்கு மேல் உள்ள பயணிப் பேருந்துகளையும் சேர்த்து ஒரே நிறுவனமாக அமைக்க இந்த மசோதாவில் வழி செய்யக்கூடாதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தக் கார்ப்பரேஷனை உண்டாக்கும்பொழுது இந்தக் கார்ப்பரேஷனில் நிச்சயமாக தொழிலாளர்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவம் இருக்க வேண்டுமென்று வலியுறுத்துகிறேன். இன்றையச் செய்தித் தாளில் பார்த்தேன். தூர்காபூர் ஸ்டீல் பிளாண்டில் பம்பாய் பஞ்சாலைத் தொழிற் சங்கத் தலைவர் பகாராம் ஹற்புலே ஜெனரல் மேனேஜராக முதன்முறையாக நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். மாபெரும் தொழில் ஸ்தாபனத்திற்கு ஒரு தொழிற் சங்கத் தலைவர் நியமனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார். அது போன்ற நம்முடைய கார்ப்பரேஷனில் நம்முடைய தொழிலாளர்களுக்குப் போதுமான பிரதிநிதித்துவம் அளித்து ஊக்கம் ஊட்டும் வகையில் திறமையாக நிர்வாகிக்கிறார்களா என்று பார்க்கும் முறையில் கார்ப்பரேஷனை அமைக்க வழிமுறைகள் வகுக்கப்பட வேண்டும் என்று நினைவுபட்டி இந்த அளவில் பேச்சை முடிக்கிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால்: தலைவர் அவர்களே, இந்த மசோதா வின் மீது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். நண்பர் திரு. ஆறுமுகசாமி அவர்கள் இழப்புத்தொகையை மார்க்கட் ரீதியப்படி கொடுப்பது என்று ஆரம்பித்தால், பிறகு பெருந்தொகைகளைக் கொடுக்கவேண்டியவருமோ என்ற பயத்தைத் தெரிவித்தார். எதிர்காலத்தில் 25-வது திருத்தச் சட்டம் வரவிருக்கிறது. அது வந்துவிட்டால், நஷ்ட ஈட்டுத் தொகை கொடுப்பது என்பது பெப்ரவரியில் இருந்துவிடக்கூடும். மிகமிகக் குறைவாகவே கொடுக்கவேண்டி வரலாம். அதவே அந்தச்

[திரு. சி. வி. ராஜகோபால்] [25th October 1971]

சட்டத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்டு இதைச் செய்யலாம் என்று அவர்கள் கூறுகின்றார்கள். இப்போது கொடுத்தால், அது அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டிவந்துவிடுமோ என்று ஐயப்பட்டுக் கொண்டு அவர்கள் சொல்லுகின்றார்கள். இப்போது நாம் இதைச் செய்துகொண்டால், 25-வது திருத்தச் சட்டம் வந்தபிறகு, நாமும் நம்முடைய சட்டத்தை 'அமெண்டு' செய்துகொள்ளலாம். எனவே இப்போது எந்தவிதமான பயமும் வேண்டியதில்லை.

Amendment can be made whenever we want.

ஆகவே இதில் எந்தவிதமான பயத்திற்கும் இடம் இல்லை என்று கூறிக்கொள்ளுகிறேன்.

* THIRU A. R. DAMODARAN : Sir, I rise to offer my remarks on this Bill for the acquisition of stage carriages beyond the number of fifty held by certain concerns in our State. It is rather too late in the day for us to find fault with the nationalisation of road transport which has been accepted ever since the year 1948 and, therefore, when I offer my remarks, it is not with any intention of criticising the Government for bringing forth this Bill to nationalise big fleet operators in our State but only to point out certain inherent difficulties that, in my opinion, would arise as a result of this Bill.

The first thing is that the principle of compensation has been laid down as the market value of the property acquired. I shall not traverse the ground which my hon. Friend Thiru Arumugaswami has already traversed, stating that compensation should not be paid on the market value. I am one of those who believes that in the acquisition of property rights, irrespective of the twenty-fifth amendment that may be passed—and even that amendment does not totally abolish the principle of compensation but only states that the Government of India can, in pursuance of the Directive Principles—Articles 39 (b) and (c)—pass any law to take over certain property rights but the word 'compensation' has been substituted by the word 'amount' and even in that Bill, I do not think, it has been stated that any property right, any undertaking or any industry could be taken over without paying any compensation whatsoever—if we proclaim loudly that any industry or any enterprise or any property right can be acquired without paying any compensation whatsoever the whole edifice, and the principle on which enterprise exists, is likely to be effectively sabotaged. The only result will be what we are facing to-day and what I think the Hon. the Minister for Industries has also commented, although in a different context that industries are not growing as fast as we would like them to grow and that employment opportunities are not being generated to the fullest extent possible. Therefore, Sir, I am fully in support of the view that market value should be paid for the assets taken over. It was mentioned that by what we are doing, we are only giving wealth to the persons who already have this wealth and therefore, it is not in carrying out the

25th October 1971] [Thiru A. R. Damodaran]

principles in Articles 39 (b) and (c). I may point out, in all humility, that when you take over the stage carriages which they have been operating, one of the most important sources of income is being taken away from them and given to the State, and from that point of view, the concentration of wealth is perhaps prevented. Of course, the doubt arises in our minds whether a profitable private enterprise which has been earning a substantial income will become an unprofitable public enterprise once it is transferred to the State sector. Our example in the State Transport Department, Sir, has not been a very happy one and nobody has reckoned the continuous cost to the public exchequer which the nationalisation proposal has brought forth ever since 1948. I have referred to the old Budgets and the statements of commercial accounts that have been placed and I can say that from that period right up to 1971, more than 12 crores of rupees have been lost to the public exchequer, because our Transport Department has always been working at a loss. Of course, our new Transport Minister has many ideas on this subject and I wish him success, because, although we may not accept in principle the nationalisation of all industries or all concerns to the detriment of private enterprise, we are still very anxious in such a gigantic enterprise belonging to the State, we must earn a profit which will enable the State to at least divert 1½ or 2 crores of rupees to the Public Funds considering the heavy investment of 20 crores of rupees which we have in the Transport undertaking to-day. We want the Transport undertaking to contribute substantially to the exchequer and I am not stating anything new from this side, because this was also stated by the Finance Minister of the Government of India and even by the Prime Minister of India who has stated that all public sector undertakings must become profit conscious and they must contribute over 280 to 300 crores annually to the public exchequer. There is, however, no difficulty in regard to calculating the market value of constantly depreciating wasting assets. The market value of a land can be determined by quoting the sale value of the land adjacent to the land to be acquired. The market value of house property can be determined either by referring to the sale or purchase value of houses in the vicinity or by quoting the construction cost and providing an amount as some sort of depreciation and allowing for certain fluctuation in values. But, in so far as depreciating assets like buses are concerned, I think it will be extremely difficult for us to determine the market value. Of course, in clause (5) due provision has been made—ample provision has been made—for trying to get the compensation formula acceptable to those from whom we acquire the buses as well as to the Government. But I would like to add only one suggestion. That is that in this clause, there can be another provision whereby if no agreement is reached between the Government and the party on the acquisition of these movable assets, then it may be left to the party to dispose of these buses in the open market, if they do not accept the value that is fixed by the Government. Sir, this is a very simple propo-

[Thiru A. R. Damodaran] [25th October 1971]

sition. Supposing a concern has 250 or 300 buses and as far as 220 or 230 buses are concerned, the Government are able to negotiate or get an agreement from the Company for the value of the buses to be taken over to that extent, the buses can be taken over, the value can be agreed upon and compensation paid. But supposing there is a difference in regard to the valuation of the remaining 60 or 70 buses, I do not think the Government should give an opportunity to these people to go to Court or to have a long-drawn-out process, and the Government can very well say "Well, we do not agree on the price of these 60 buses. You are welcome to sell them in the openmarket". Then it will save enormous time and it will also save a certain amount of embarrassment to the Government, because the claim has already been made that because of the nationalisation proposals, private operators are changing engines, and changing tyres. I do not believe they will do all these things, because everyday the bus does not run on the road, the loss to a bus-operator may be 120 to 150 rupees net income and I do not for a moment accept the theory that just because the Government have advertised the nationalisation proposals, these private operators will behave in such an irresponsible fashion as to change the engine or some such important part of the vehicle. But, again, to avoid any embarrassment to the Government, I would think that where an agreement is not possible, an option may be given to the operator concerned to sell the vehicle in the open market according to his wish. If once we point out that this option can be exercised, I am sure the operators will have the good sense to come to a reasonable settlement with the Government on the principle of compensation.

The other point which has already been referred to has been stated in clause 15, where a new idea has been brought in that the vesting of the acquired property under section 3 would be in favour of corporation or company owned by the Government as the Government may specify in such order. I can well realise the reason for this clause because in the acquisition of four or five undertakings, where differential emoluments or salaries may be paid to staff certain difficulties may arise if the Government absorb them in the State Undertaking and it is with the very good intention of protecting the interest of workers in all those concerns that the Government have said that this property would vest in a separate corporation or company. Whether we would have a separate company for each such undertaking taken over or not, I am not aware from this Bill. But in view of the fact that the power to notify has been dealt with and they have stated that they can notify different dates for different operators, I take it that Transport Minister. There is bound to be this difficulty, Sir, because, in some concerns, emoluments or salaries or bonus they are drawing at present may be far above what we are paying to our State Transport workers. In some of the concerns it is lower. I do not think that it is a permanent solution for us to operate two or three concerns or companies at Government level and to pay differential emoluments to workers of each concern. I do not

25th October 1971] [Thiru A. R. Damodaran]

think that it is practically possible because this sector is likely to agitate and ask the Minister, "Because another set of employees are drawing higher salaries we should also receive the same scale of pay." I hope that this is only a temporary phase. I was very glad to read the announcement a couple of months ago about the setting up of a Transport Corporation—I do not know if the proposal has foundered or prospered or whether any obstacles have been placed, but I think the suggestion to have a Transport Board is a very important suggestion at the present moment. It was all very well for us when we were having about 100 or 200 buses to think of a department to run the whole Transport Undertaking. But now we are having more than 2,500 buses and when we are likely to acquire three hundred or four hundred more routes and put 400 or 500 vehicles on the road, I think that it is essential for the Minister to consider whether we should not have a Statutory Board to look after the Transport Undertaking. This suggestion has been made in the past. The great advantage would be that the drain on the State Exchequer would be diminished and these Boards would receive help from financial institutions, from the nationalised banks and from the Life Insurance Corporation, and to that extent, 15 or 20 crores of rupees in our capital budget would be available to the Health Minister or to the Education Minister to spend on hospitals or schools. If this is done, I am sure that it will be of great financial benefit to the State and it will also improve the efficiency of the Transport Undertaking. An independent Board with technocrats in charge would be of great help in stabilising the Transport Undertaking because to my knowledge for the past five years we have had four Directors of Transport, four I.A.S. personnel who have been transported from Collectors of district to the Director of Transport Department. This is one of the departments where gentlemen with sound technical knowledge of the Motor Vehicle Industry, its operation, the various facets of the Transport Industry are required and it takes time for the Indian Administrative Service Officers, however well intentioned or wise they may be, to study the entire aspect of the Transport Industry. I would request the Minister in charge of Transport.....

THIRU K. ARIVAZHAGAN : Sir, the Hon. Minister will compensate.

THIRU A. R. DAMODARAN : I am afraid the Minister can never compensate because Minister's life is necessarily short. I am not referring to any particular Minister. We have already had four Transport Ministers in this Ministry. The Hon. the Chief Minister was the first Transport Minister, Hon. Thiru Sadiq Pasha was the second Transport Minister, Hon. Thiru Aditanar was the third Transport Minister, and now we have Hon. Thiru Ramachandran as the Transport Minister. I hope that he will have a long life as the Minister for Transport. What I meant was that the permanent officials in charge of the administration of Transport undertaking should be well trained and they should be

[Thiru A. R. Damodaran] [25th October 1971]

given some permanency in the service, because it takes time to acquire knowledge of the working of the Transport Department. It is only from this point of view that I would suggest to the Hon. Minister though it may not be strictly pertinent, that in view of the fact that he has suggested that he would be forming Corporations or companies for the Undertakings taken over, some degree of thought should be bestowed on this matter, so that the working of the Transport Undertaking could be improved.

Sir, many complaints have been made that fares have been increased. My sympathies are entirely with the Transport Minister in this matter. I have always believed in facing economic issues fairly and squarely. Whatever may be the agitation that may be whipped up in this regard, I feel it would be impossible for the Transport Undertaking to work on the present basis. We would continue to incur the huge loss of 1½ crores or 2 crores of rupees and if we seek to save the consumers of transport from a small increase of 5% or 10% the general burden would fall on the taxpayers next year by way of increase in Sales Tax or other forms of taxes.

Sir, I think it is right that after seven or eight years the fare structure should be revised. There have been anomalies and I would request the Hon. Minister to look into them. At the same time, we should not run away from the fact that if we allow our Transport Undertaking to operate on the present basis, it would become a huge loss. Not only that, it would be a standing example of the monumental incompetence of the State Undertakings and from this point of view at least, it must be rectified because the public sector will not get a good image unless we make it pay its way in all these matters.

Thank you, Sir.

* திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு : சபாநாயகர் அவர்களே, பேருந்துகளைத் தேசியமயமாக்கும் இந்த மசோதாவை நான் வா வேற்கிறேன். நாம் கடந்த காலத்தில் பேருந்துகளைச் சிறிது சிறிதாக மேற்கொண்டுவந்திருக்கின்றோமே, அவற்றில் நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் அனுபவங்களை, ஏற்பட்ட லாப நஷ்டங்களைப் பற்றியோசிக்கும்போது சில விஷயங்கள் நமது மனத்தினை உறுத்திக்கொண்டிருக்கின்றன. நாட்டில் சமதர்ம சமுதாயத்தினை ஏற்படுத்துவதற்காக நாம் இத்தகைய நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டுவருகின்றோம். ஆனால் உண்மையிலேயே நாம் அதில் வெற்றிபெறுவதற்கான முறைகளைக் கையாள் வேண்டும் என்பதைத்தான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். நண்மையிலேயே அக்கறை இல்லாதவர்கள் கூட சமதர்ம சோஷலிசம் என்றெல்லாம் பொது மக்கள் மத்தியில் பேசுகின்றார்கள். கடந்த பல்லாண்டுகளில் இந்தப் பேருந்துகளைத் தேசிய மயமாக்கி அரசு அதை நிர்வகித்து வந்த விதத்தில் ஏற்பட்ட இழப்பு எவ்வளவு என்று பார்த்தால், இது வரையில் ரூ. 12

25th October 1971] [திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

கோடிக்கு மேல் என்று தெரிகின்றது. இது கடந்த காலத்திலும் ஏற்பட்டிருக்கிறது, இந்த அரசு ஏற்பட்ட பிறகும் தொடர்ந்து நஷ்டம்தான் ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகின்றதைப் பார்க்கிறோம். பெயரளவில் ஏதோ சொல்லிக்கொண்டு வருகின்றார்களே தவிர, உண்மையில் சமுதாயத்திற்கோ, நாட்டிற்கோ அல்லது அரசுக்கோ இதனால் என்ன அனுகூலம் என்று இந்த தேசிய மயமாக்கும் கொள்கையிலேயே அவநம்பிக்கை கொண்டவர்கள் சொல்லுவார்கள். ஆனாலும் அதில் உண்மை இருக்கிறது என்பதைச் சற்று மனதில் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பேருந்துகள் மட்டுமில்லை, சமதர்ம சமுதாயத்தினை அமைக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையில் செயல்படும்போது, இன்னும் இத்தகைய நடவடிக்கைகளை அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் நமக்கு முன் இருக்கும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இதைத் தான் நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கின்றோம்.

இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்திற்குப் பிறகு பேருந்துகளுக்குக் கரியை உபயோகித்து ஓட்டியது நம்மில் சிலருக்கு நினைவிருக்கலாம். அப்போது சில இடங்களில் ஒரு சில பஸ்கள் நின்று போயிருப்பதைப் பார்த்து, உடனே பொது மக்கள் சொல்லுவார்கள், இன்னொருடைய பஸ் நின்று போய்விட்டது என்று. இந்தக் கம்பெனியாருடைய பஸ்தான் நின்றவிடம் என்று ஒரு குறிப்பிட்ட பஸ்ஸைப்பற்றிச் சொல்லுவார்கள். ஆனால் இப்போது என்ன கேட்கிறோம் என்றால், ஏதாவது ஒரு பேருந்து நின்றவிடது என்றால், 'அது யாருடையதாக இருக்கும், நம்ம பஸ்தான், அரசாங்கப் போக்குவரத்துப் பேருந்துதான்' என்று மிக சாதாரணமாக பொது மக்கள் பேசிக் கொள்ளுகின்றார்கள். இது ஓரளவிற்கு உண்மைதான். இதை நாம் மறுப்பதற்கில்லை. ஒரு துறையை அரசு மேற்கொள்ளுகிறது என்றால், பொது மக்கள் என்ன எதிர்பார்க்கின்றார்கள்? முன்பு தனியாரிடமிருந்ததை விட இப்போது அது திறமையாகவும் பொது மக்களுக்கு மேலும் சௌகரியங்களை அளிக்கத்தக்க வகையிலும் இருக்க வேண்டும், லாபம் கொடுக்கக் கூடியதாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கின்றார்கள். அந்தமாதிரி இருந்தால்தான், அதனால் பலன் கிடைக்கும். ஆகவே இதையும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். பேருந்துகளைத் தேசிய மயமாக்கும்போது, பெரிய பெரிய கம்பெனிகள் இருந்த இடத்தில் அரசு செயல்பட இருக்கிறது என்று சொல்லும்போது, நாம் ஒன்றை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். பாங்கிகளை தேசிய மயமாக்கும்போது, மேற்கொள்ளப்பட்ட பெரிய பெரிய வங்கிகளில் அதாவையில் சம்பந்தப்பட்டு அனுபவப்பட்ட ஒரு சிலரை சிறிது காலத்திற்கு அவற்றை நிர்வாகம் செய்வதற்கு வைத்துக் கொண்டார்கள். அதுபோலவே பெரிய பேருந்துக் கம்பெனிகளை அரசு மேற்கொள்ளும்போது, அதில் சம்பந்தப்பட்ட அனுபவஸ்தர்களைச் சிறிது காலம் மேல் பார்த்துக்கொள்ளும்படி விட்டால் நலன்தான் என்று அரசு யோசித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு] [25th October 1971]

கின்றேன். இப்போது அரசு பஸ்களின் நிலைமை என்ன? ஒரு சில வாரங்களுக்கு முன்பு முதன் முதலாக அரசுப் பேருந்தில் சேலத்திலிருந்து மதுரைக்கு வருவதற்கு சேலத்தில் உள்ள பேருந்து நிலையத்தில் நின்றிருந்தேன். போவதற்காக பஸ் வந்தது. அது எப்படி நிறுத்தப்பட்டது என்றால் உள்ளே ஏறுகின்றவர்கள் இடையில் உள்ள சேலம் தண்ணீரும் உள்ள இடத்தில் காலை வைத்து ஏறுப்படியாகத்தான் அதைக்கொண்டுவந்து நிறுத்தினார்கள். வேகமாக அங்கே கொண்டுவந்து நிறுத்திவிட்டு அவர்கள் இறங்கி விட்டார்கள். ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருந்தது. அப்போது ஒரு சிலர் பேசிக் கொண்டார்கள். கிருஷ்ணகிரியிலிருந்து வரும் போது ஒரு விபத்து ஏற்பட்டது. ஒரு லாரியில் நம் ஆள்தான் பின்னால் இருந்து வந்து இடித்தான் என்றெல்லாம் பேசிக்கொண்டார்கள். இப்படியெல்லாம் பேசிக் கொள்ளுகின்றார்கள் என்றால், நமது நிர்வாகத்திற்கு குறைவினைப்பற்றித்தான் குறிப்பிடப்படுகிறது. கொஞ்சம் வேதனைப்படவேண்டிய விஷயம். பிறகு நான் அந்தப் பேருந்தில் பயணம் செய்தபோது, ஏதோ ஒரு உணர்ச்சி—இரண்டு மூன்று தனித்தனி உறுப்புக்களைச் சேர்த்து இணைத்து அந்தப் பேருந்து இழுத்துக்கொண்டு வருகின்றதோ என்ற எண்ணத்தான் ஏற்பட்டது. அவ்வளவு சப்தம் ஏற்பட்டது. அதனுடைய உறுப்புக்களைப்பற்றிய அனுபவம் எனக்கு இல்லை. “கீர்பாக்ஸ்” என்று சொல்லக்கூடியது டிரைவருக்குப் பின்னாலே இருக்கிறது. அதற்கு ஒரு தகடு போடப்பட்டிருக்கிறது. அதை வெளியே வைத்தால் தான் சத்தம் போடுகிறது. எடுத்து விட்டால், அந்த இடத்திலிருந்து வெப்பமான காற்று வெளி வருகிறது. இந்த அனுபவத்தைக் கண்டேன். வேறு பஸ்களையும் நம்முடைய பேருந்துகளையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், அவர்கள் எவ்வளவு சுத்தமாக நன்றாக வைத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரியும். அவ்வளவு அசுத்தம் நம் பேருந்துகளிலே இருந்தது. ராசிபுரம் பேருந்து நிலையத்திற்குள்ளே பஸ் போகவில்லை. வெளியே இருந்தது. தலியார் ஓட்டுகிற பேருந்து வெளியே வந்தது. என்ன வெளியே நிறுத்திக் கொண்டார்கள் என்று அவர் இந்த டிரைவரைக் கேட்டால், இன்னும் கொஞ்ச நாள் போனால் நீயும் வந்து விடுகிறாய், அப்புறம் நல்ல பஸ் ஒழுங்கான பஸ் என்ற பேச்சு வராது என்று சொல்கிறார். இதேமாதிரி சீர் கேடான நிலையில் வந்து விடுகிற போது, எந்த பஸ் நல்ல பஸ் என்று சொல்ல முடியாதபடி குறைபாடு சொல்லக்கூடியதாக இருக்கிறது. பள்ளப்பட்டி வரும்போது ஆற்றில் ஒரு அடி, முக்காலடி தண்ணீர் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. டிரைவர் ஓட்டமாட்டேன் என்று சொல்கிறார். கேட்கத் தமாஷாக இருக்கிறது. கண்டக்டர் ஏனென்று கேட்கிறார். எல்லாப் பயணிகளும் விடலாம் என்று சொன்னால்தான் ஓட்டுவேன் என்று சொன்னார். அவர்கள் தமாஷாகப் பேசிக்கொள்கிறார்கள். ஏன் அப்படி என்றால், அந்த டிரைவர் சொல்கிறார். நம் பஸ் அந்த இடத்தைப் பார்த்து “பிரேக் டவுன்” ஆகும் என்று சொல்கிறார். ஆகவே குறிப்பிட்டுக் கொள்ள வேண்டிய விடக்கூடாது என்பதற்காக இந்தச்

25th October 1971] [திரு. ஆர். கிருஷ்ணசாமி நாயுடு]

சொல்கிறேன் என்கிறார். இதிலிருந்து நாம் என்ன தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது என்றால், அலுவலில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களின் பொறுப்புணர்ச்சி எப்படியிருக்கிறது என்று கவனிக்கவேண்டியிருக்கிறது. எனக்கு மிகவும் மனத்திற்கு வேதனையாக இருந்தது. எவ்வளவு பொறுப்புணர்ச்சியோடு அலுவல்களைச் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தேன். அந்த கண்டக்டர் கையிலே இரண்டு மூன்று இரும்புத் துண்டுகள், சாவிக்கள் இருக்கின்றன. அதை வைத்துக்கொண்டு அவர் அலட்சியமாகச் சாய்ந்து கொண்டிருக்கிறார். அவர் கையில் இருக்கிற சாவிக்க் கொத்து என் முகத்தில் மட்டும் படவில்லை. அவர் கையில் வைத்திருக்கிற சாவிக்க் கொத்து படாத முகம் கிடையாது. அவ்வளவு அலட்சியமாக நடந்துகொள்கிறார். இப்படி பேருந்துகளுடைய நிர்வாகம் சம்பந்தமாகப் பல குறைகள் இருக்கின்றன. இதில் யாரையும் குறை கூறுவதற்கென்று சொல்லவில்லை. நம்முடைய லட்சியம் பெரிது. நம்மை எதிர்தோக்கியிருக்கக்கூடிய இந்தப் பெரிய காரியத்தைச் சாதிப்பதற்கான உணர்வுகள் இருக்க வேண்டும். அதற்கான வகையில் நிர்வாகமும், நிர்வகிப்பவர்களும், சம்பந்தப்பட்ட அலுவலர்களும் நல்ல விதமாகப் பணியாற்றும் வகையில் இந்த நிர்வாகத்தை நல்லவகையாக நடத்திக்கொண்டு போவதில் அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற இந்தக் கருத்தினை மட்டும் தெரிவித்துக்கொண்டு உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

*திரு. கே. ராஜாசாமி : தலைவரவர்களே, கொள்கையைப் பொறுத்த வரையில் காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக இதை நான் வாக்கேற்றேன். பேருந்துகளைத் தேசியமயமாக்கும் விஷயத்தை மனப் பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். ஆனால் இன்னுள்ள நிலைமையில் ஏற்கெனவே நாம் தேசிய மயமாக்கப்பட்டு நிர்வகித்து வரும் நிர்வாகம் இன்னும் மிகுந்த அளவு சீர்திருந்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. எனக்கு முன் பேசிய நண்பர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் சொன்னது அவருடைய சொந்த அனுபவம். இதுமாதிரி நாட்டில் இந்த நிர்வாகத்தில் மிகுந்த குறைகள் இருக்கின்றன. இவைகளைச் சீர்திருத்துவதற்கு அரசு எந்த விதமான ஏற்பாடும் செய்திருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அமைச்சர் சில அறிக்கைகள் விட்டார். அடிக்கடி தானே தேரில் சென்று கவனித்துத் தான் வருகிறார். இருந்தாலும் இன்னும் திருந்தியபாடிவில்லை. ஏராளமாக அரசாங்கத்தின் முதலை இந்தத் தொழிலில் போட்டிருக்கிறோம். ஏராளமான பணம் ஈடுபடுத்தப் பட்டிருக்கிறது. அதற்கு ஏதேனும் லாபம் வருகிறதா என்று பார்த்தால், லாபம் வராததோடு நஷ்டம் அதிகமாக வருகிறது. பொதுவாக முதலமைச்சர் கூட ஒரு நாள் சொன்னார். பொது ஜனசேனகரியத்திற்காக நடத்தப்படும் இந்தப் பேருந்து வண்டிகளில் லாபத்தை மட்டும் நாம் எதிர்பார்க்கக் கூடாது, பொது மக்களுடைய வசதி தான் முக்கியம் என்று சொன்னார். அப்படி வசதி ஏதாவது இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் இல்லை. இதில் எங்கே குறைபாடு இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப்

[திரு. கே. ராஜாராம்] [25th October 1971]

பார்க்க வேண்டும். இதைச் சீர்திருத்த வேண்டும். குறைகள் இல்லாமல் கூடுமான வரையில் நிர்வாகம் நடப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஏற்கனவே கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் நஷ்டம் வருகிறது என்று போன வருட வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இதைப் பற்றிப் பேசினோம். இப்போது புதிதாக 50 பஸ்களுக்கு மேற்பட்ட ஒவ்வொரு கம்பெனியையும் தேசிய மயமாக்கி ஒவ்வொன்றையும் கார்ப்பரேஷனாகவோ கம்பெனியாகவோ ஏற்படுத்தி, தனித் தனியாக நிர்வாகம் நடத்தி வருவது எனக் கூறுவது ஒரு வகையில் நல்ல யோசனை என்று எண்ணுகிறேன். ஏனெனில் ஒவ்வொரு கம்பெனியினுடைய தொழிலாளர்களுக்கான ஊதியம், நிர்வாகம் வெவ்வேறுக இருக்கிறது. உதாரணமாக டி.வி.எஸ். கம்பெனியில் சுமார் 300 பஸ்களை நடத்தி வருகிறார்கள். அவர்களுடைய தொழிலாளர்களுக்குக் கிடைக்கும் ஊதியம், படி, மற்ற வசதிகள் அநேகமாக அரசாங்க பஸ்களில் தொழில் நடத்தும் ஊழியர்களுக்குக் கூட கிடைப்பதில்லை. ஏ.பி.டி. இன்னும் இரண்டொரு 50 பஸ்களுக்கு மேற்பட்ட கம்பெனிகள் தேசிய மயமாகும்போது அவைகளை ஒன்றாகச் சேர்த்து ஒரே கார்ப்பரேஷனை வைப்பது சரியாகாது. அதிக வசதி உள்ளவர்கள் ஏற்கெனவே பெற்றுக் கொண்டிருக்கும் வசதிகளையும் ஊதியத்தையும் குறைத்துக்கொள்வதற்குத் தயாராக இருக்க மாட்டார்கள். ஆகவே நல்ல நிலைமையில் அதிக வசதி பெற்றுக்கொண்டிருப்பவர்களுடைய நிலைமைக்கு மற்ற கம்பெனிகளில் வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களையும் உயர்த்தி அந்த வசதிகளைப் பெறத் தகுந்தபடி நாளுக்கு நாள் வசதிகளைப் பெருக்கிக் கொண்டு போக வேண்டும். திடீரென்று ஒரே மாதிரிச் செய்து விட்டால், நாம் அடைந்து வரும் ஒரு கோடி ரூபாய் நஷ்டம் இரண்டு கோடி ரூபாயாக உயர்ந்து விடும். ஏற்கெனவே வரி செலுத்துபவர்கள் வரிப்பணம் இந்த பஸ் தொழிலுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய நிலை தான் ஏற்படும். மத்திய சர்க்கார் ஸ்டீல் பிளாண்டுக்காக எப்படி வருஷா வருஷம் கோடிக்கணக்கான பணத்தை மற்ற வருமானத்தைக் கொண்டு, கொடுத்துக் கொண்டு வருகிறார்களோ அதே மாதிரி நாம் இந்தப் பேருந்து வண்டிகளுக்காக வேண்டி நமது வரிப்பணத்தின் பெரும் பகுதியைச் செலவிடும் படியான நிலைமை வந்து விடும். இதைச் சொல்கிறேமே யொழிய இந்த தேசிய மயமாகும் கொள்கையை எதிர்க்கவில்லை. ஏற்கெனவே நாம் இருக்கிற நிலைமையை, நம்முடைய ஸ்தானத்தை உறுதி செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று தான் அரசாங்கத்தை நாங்கள் கேட்டுக்கொள்கிறோம். இதில் நன்றாகக் கவனம் செலுத்தி சீர்திருத்துவதற்கு அனுபவஸ்தர்களைக் கொண்டு என்ன செய்யலாம் என்று பார்க்க வேண்டும். கடந்த 3, 4 மாதங்களாக, தற்போதுள்ள அமைச்சர்-இளைஞர், உற்சாகமாகச் சென்று தொழிலாளர்களை அடிக்கடி சந்தித்து வருவதைப் பார்த்துவருகிறேன். இது ரொம்ப முக்கியம். இது மாதிரி பஸ் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளர்களைக் கண்டு பேசி சிறு குறைகளைபெல்லாம்

25th October 1971] [திரு. கே. ராஜாராம்]

அவ்வப்போது தீர்த்து வைத்துவிட்டு வரவேண்டும். இது நல்ல காரியம். ஒரு நல்ல எடுப்பு எடுத்து அமைச்சர் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இது போதாது. நமக்கு இருக்கும் குறைகள் அனந்தம். வரலாமாக நஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் இந்த நிர்வாகத்தை, கொழிலை நஷ்டமில்லாமல் நடத்த வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். வல்லுனர்களைக் கொண்ட, எக்ஸ்பர்ட்ஸ்களைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டியைப் போட்டு நஷ்டம் இல்லாமலிருப்பதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமோ அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒருவர் 12 பஸ்களை வைத்துக்கொண்டிருந்தால், இரண்டு பஸ்களை மூட்டை அவர் விட்டுவிட வேண்டும். பத்து பஸ் வைத்துக் கொண்டு நடத்தலாம். ஏற்கெனவே இப்படிச் சட்டம் செய்து விட்டோம். ஆனால் 52 பஸ் வைத்திருக்கும் ஒருவர் 52 பஸ்களையும் கொடுத்து விட வேண்டும் என்று தற்போதைய புதிய சட்டத்தின்படி அர்த்தமாகிறது. இதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அன்றே இதைச் சொன்னேன். இது நியாயமாகுமா? அறுபது பஸ் வைத்திருப்பவர்களிடமிருந்து அத்தனையையும் அரசாங்கம் தேசிய மயமாக்கிவிடுகிறோம், ஆனால் 12, 15 பஸ்கள் வைத்திருந்தால் 2, 5 பஸ்களை எடுத்துக் கொண்டு அவர்கள் 10 பஸ்கள் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சட்டம் செய்திருக்கிறோம். இதை அரசாங்க அளவிலே சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அதிலும் ஒருகால் பெரிய கம்பெனிகள் 300 பஸ்கள் வைத்திருப்பவர்கள் 10 பஸ்களையும் கொடுங்கள் என்று கேட்கப் போவதில்லை, அதைப்பற்றிச் சொல்லவில்லை. அடுத்தபடி, இரண்டொரு கம்பெனிகள் 51, 52 பஸ்கள் வைத்திருக்கக் கூடியவர்களின் பஸ்களை தேசிய மயமாக்க வேண்டுமென்றால், அதைப்பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்களோடு நேரிடையாகப் பேசி வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அடுத்தபடி, இந்தக் கம்பெனிகளில் சில திறமையாக நிர்வாகம் நடத்திக் கொண்டு வருகின்றன. அவர்களுடைய பஸ்களை எடுத்துக்கொள்ளும்போது, சில காரியங்களைச் சிந்தித்துச் செயல்பட வேண்டும். அவர்களுடைய பஸ்கள் ஒவ்வொரு ஊருக்கும் சரியான நேரத்திற்கு வந்து சேருகின்றன. மூன்றேகால் மணிக்கு ஒரு பஸ் ஒரு ஊருக்கு வர வேண்டுமென்றால், சரியான நேரத்திற்கு அவைகள் வரும். அந்த பஸ்களைப் பார்த்து ஜனங்கள் தங்களுடைய கடினாங்களைச் சரி செய்துகொள்வார்கள். அந்த அளவில் அந்த பஸ்கள் ஓடிக் கொண்டிருக்கின்றன. இவற்றைத் தேசிய மயமாக்கும்போது, நல்ல முறையிலே சரியானபடி பஸ் சர்வீசை நடத்த வேண்டும். பஸ்களைத் தேசிய மயமாக்க வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் அதே அளவிற்குத் திறமையாக நடத்துபவர்களுடைய சேவையை விட்டு விடக் கூடாது. அந்த பஸ்களை நடத்திக் கொண்டிருந்த மாணேஜ்மெண்ட்டையும் இழுத்துப் போட்டு, அதை மாணேஜ் செய்து கொண்டிருந்த ஊழியர்களின் சேவையைப்

[திரு. கே. ராஜாராம்] [25th October 1971]

பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். அவர்களை விலக்கி விடாமல் அவர்களையும் சேர்த்தெடுத்து அந்த சர்வீஸ்கள் நடத்துவதற்கு அவர்களின் சேவையையும் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்கிறேன். கொள்கை அளவில் இந்த மசோதாவை ஆதரிக்கிறேன் என்று சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்: தலைவரவர்களே, இந்தப் பேருந்துகளைத் தேசிய மயமாக்கும் மசோதாவை, அனைத்துக் கட்சி சார்பிலும் வரவேற்றிருப்பது குறித்து உண்மையிலேயே என்னுடைய மகிழ்ச்சியையும், பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மசோதாவை வரவேற்று அதே நேரத்தில் இந்தப் போக்குவரத்துத் துறை நன்றாக நடைபெற வேண்டும் என்ற கோரிக்கையைத் தெரிவிக்க எடுத்துக் காட்டினார்கள். அரசாங்கப் போக்குவரத்துத் துறை நஷ்டத்திலே நடைபெறுகிறது என்பதும், அந்த நஷ்டத்தைத் தவிர்த்து நடைபெறவேண்டும் என்பதும், அது மட்டுமல்லாமல் போக்குவரத்துத் துறையை நல்ல முறையிலே நடத்தி மக்களுக்கு அவசியமான வசதிகளோடு கூடிய ஒரு அமைப்பாக உருவாக்க வேண்டும் என்ற நல்லெண்ணத்தோடு பல அரிய யோசனைகளைத் தெரிவித்தார்கள். அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், இந்த எண்ணத்திலே எந்த வகையான மாறுபாடுகளும் இருக்கவில்லை. ஆனால் அரசுப் போக்குவரத்துத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், இன்றைக்கு 3,000 பஸ்கள் ஓடுகின்றன. இந்த அமைப்பில் நல்ல மாற்றங்களை உண்டாக்கி நல்ல முன்னேற்றம் காண வேண்டும். அது இன்றைய தினம் முடியாத காரியம் அல்ல. நம்முடைய மகிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் பேசுகிற போது தான் பேருந்திலே பயணம் செய்ததாகவும், அவருக்கு ஏற்பட்ட அனுபவம் இன்னது என்றும் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே அவர்கள் பேருந்திலே பயணம் செய்த தற்காக அவரைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்படி அவரைப் போன்றவர்கள் பேருந்துகளிலே பயணம் செய்தால் தான், அனுபவங்களைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு ஒரு நல்ல வாய்ப்பு கிடைக்கும். அது இன்றைக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. அவர்களைப் போன்றவர்கள் இங்கேயாவது சொல்லலாம். பொது மக்கள் எங்கேயும் சொல்ல முடியாது. அரசுப் போக்குவரத்து வண்டிகளில் புகார்ப் புத்தகங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தப் புகார்ப் புத்தகங்களிலே எழுதப்படும் குறைகளை நான் நேரில் கவனித்து அதற்கான நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுத்து வருகிறேன் என்பதையும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. தாமோதரன் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல, இதை ஒரு அமைப்பாக ஏற்படுத்தி, தொழில் துட்ப ரீதியாக இதை நிறுவ வேண்டும் என்பதற்காக முதலில் பரிசீலார்த்தமாக எக்ஸ்பிரஸ் பஸ்களை எடுத்தோம். இப்போது

25th October 1971] [திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

அவற்றில் சில பேருந்துகள் நின்று விடுகின்ற நிலைமைகள் இருந்தாலும் கூட, அவைகள் குறிப்பிட்ட தக்க முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கின்றன. இதைக் குறிப்பிட்டால் உண்மையிலே பொருத்தமாக இருக்கும் என்று எண்ணுகிறேன். ஒரு நாளைக்கு 65 ஆயிரம் கிலோமீட்டர்கள் அரசுப் போக்குவரத்து விரைவுப் பேருந்துகள் ஓடுகின்றன. ஒரு பிரேக் டவுன் என்பது சாதாரணமாக இந்த பேருந்துகளில் பேன் பெல்ட் அறுவதால் அல்லது எதிர்பாராத நிலையிலே ஏற்படுகின்றன. உலக நாடுகளின் நிலைப்படி 10 ஆயிரம் மைல்கள் வரையில் ஓடுகின்ற பஸ்களில் ஒரு பிரேக் டவுன் ஆகலாம் என்று ஒப்புத் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி, நமது விரைவு வண்டிகளில் ஒரு நாளைக்கு 4 பிரேக் டவுன்கள் வரையில் இருக்கலாம் என்று இண்டர்நேஷனல் ஸ்டான்டர்ட் வைத்திருக்கிறார்கள். இதை இரண்டு அல்லது மூன்றாக நாம் இன்றைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இதையும் மேலும் குறைக்க வேண்டும், மக்களுக்கு எந்தவிதமான அசௌகரியமும் இருக்கக் கூடாது என்று இதைப்பற்றி மேலும் கணக்கெடுத்து, அவற்றைக் குறைப்பதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறோம். குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால் ஜூலையில் 150 ஆக இருந்தது ஆகஸ்டிலே 118 ஆகக் குறைந்தது. செப்டம்பரிலே 118-ல் இருந்து 88 ஆகக் குறைந்தது. இதிலே இன்னும் சிறப்பான அம்சம் என்னவென்றால் 150 பிரேக் டவுன்கள் இருந்தன என்றால், 146 பிரேக் டவுன்கள் மூன்று வருஷத்திற்கு மேலான வண்டிகளால் ஏற்பட்டன. முன்பு 118 பிரேக் டவுன்கள் என்றால், இப்போது 107 பிரேக் டவுன்கள் மூன்றாண்டுகளுக்கு மேல் ஓடுகின்ற வண்டிகளால் ஏற்பட்டுள்ளன. அதேபோல் செப்டம்பரில் 88 என்றால் 78, மூன்றாண்டுகளுக்கு மேல் உள்ள வண்டிகளால். தனியார் துறையில் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், ஒரு பேருந்து நெடுந்தொலைவு ஓடுகிறது என்றால், இரண்டாண்டுகள் அல்லது ஓராண்டு அதைப் பயன்படுத்தி விட்டு பிறகு அதை “ஷார்ட்” ரூட்டில், குறுகிய வழித் தடங்களில் விட்டு விடுகிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய அரசாங்கத் துறையிலே பிரேக் டவுன்களை இருக்கக் கூடாது என்ற அளவில் முதல் கட்டமாக ஆறு ஆண்டுகளுக்கு மேலான பஸ்களை மாற்றியமைப்பது என்று சமீபத்திலே முடிவு செய்திருக்கிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் எந்த நேரத்திலே பயணம் செய்தார் என்று தெரியவில்லை. அவர் அங்கேயுள்ள நிலைமைகளை எழுதியனுப்பி பிரெப்பாராஷன் அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்வதற்கு வாய்ப்பு இருந்திருக்கும். இங்கு இதை ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், நல்ல முறையிலே செய்தோமானால், முறையான பேருந்துத் துறையைக் கையாள்வோமானால் இந்தத் துறையை தீர்வகிப்பது என்பது கடினமான காரியம் அல்ல. எங்கேயும் இல்லாத அளவிற்கு இந்தப் பேருந்துகள் 80 சதவீதம் ஆக்குபவ் சேஷியோ பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது.

220 THE TAMIL NADU FLEET OPERATORS STAGE CARRIAGES
(ACQUISITION) BILL, 1971 (L.A. BILL NO. 35 OF 1971)

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்] [25th October 1971]

மாண்புமிகு உறுப்பினர் பேசுகிறபோது இதிலே நல்ல லாபம் வருவதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். அந்தச் சூழ்நிலைகள் இப்போது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உருவாகி வருகின்றன என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏறத்தாழ 1½ கோடி ரூபாய் நஷ்டம் வருகிறது என்று எதிர் பார்த்ததிலே கூட இன்றைக்கு நாங்கள் எடுத்த நடவடிக்கைகளின் காரணமாக கிட்டத்தட்ட ஒரு கோடி ரூபாய் வரை குறைந்து 50 லட்சத்திலே பாலன்ஸ் நிற்கும் என்று கருதுகிறேன். பேருந்துகள் வழித் தடங்களைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு புதிய அமைப்பை உருவாக்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். ஆங்காங்குள்ள வழித் தடங்களை எடுக்கும்போது, ஒரு கம்பெனியாக உருவாக்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்திருக்கிறோம். அவைகளை எடுக்கும் போது, மேலும் குழப்பங்கள் ஏற்படாதவாறு கம்பெனிகளாக அமைக்கத் தீர்மானித்திருக்கிறோம். மதுரை மாவட்டத்திலும், அதே போல தஞ்சை, கோவை மாவட்டங்களிலும் இப்படி கம்பெனி முறையை ஏற்படுத்தித் தனியார் பேருந்துகளை அரசுடமையாக்குவது என்று முடிவு செய்திருக்கிறோம். முதலில் இந்த நிர்வாகப் பொறுப்பை மேற்கொண்டாலும், நாளடைவில் அங்காங்கு அரசுத் துறையில் போய்க்கொண்டிருக்கிற வாகனங்களையும் நடத்துவதற்கு நிரந்தரமான ஏற்பாட்டையும் அரசு செய்யத் தீர்மானித்திருக்கிறது. பெரிய அரசுத் துறையாக வைத்து நிர்வகிப்பது கஷ்டமான காரியமாகும். எனவே ஆங்காங்கு கம்பெனிகளாக ஒரு அமைப்பை ஏற்படுத்தி, அந்தந்த நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப நல்ல முறையிலே நடத்த வேண்டும். ஏனென்றால் “எக்கனமிக் லயபிளிடி” என்ற முறையிலே இரண்டு மூன்று மாவட்டங்களுக்குச் செல்கிற பேருந்துகளைக் கண்காணிப்பது கூட கடினமாக இருக்கிறது. எப்படி இங்கிலாந்து நாட்டில் ‘ஏரியா போர்டு’ என்று வைத்து மின்சாரத்தை விநியோகிக்கிறார்களோ அது போன்று தமிழகத்தில் கம்பெனி முறையைக் கொண்டுவந்து தானே நடத்துகிற நிலைமையை உருவாக்கினால், சர்க்கார் நடத்துகிற கம்பெனிகளுக்குள் போட்டி ஏற்பட்டு இன்னார் மேனேஜிங் டைரக்டர் ஆக இருந்தார். நல்ல வருமானம் வந்தது என்ற நிலை வரும். எக்ஸ்பிரஸ் பஸ் இப்போது லாபத்தில் ஓடுகிறது. இவைகளை மட்டும் அரசாங்கம் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்ற நிலை இருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்த வரையில், இந்தக் கம்பெனிகள் அமைக்கப்பட்டு நிர்வாகம் செப்பனிடப்படுமானால் லாபத்தைத் தரும் என்று நம்புகிறேன்.

தனியார் துறையில் எவ்வளவு தான் திறமையாக இருந்தாலும் கூட அவர்களுக்கு 50 பஸ்களுக்கு மேல் இருப்பதில்லை. உதாரணமாக எஸ்.ஆர்.வி.எஸ்., ராமன் அண்டு ராமன், சும்பகோணம், சத்திவிவாஸ், பொறையார், கொஞ்சமாக வைத்திருக்கிறார்கள். அதிகமான பேருந்துகளை வைத்திருக்கிற

25th October 1971] [திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

டி.வி.எஸ். ஸ்தாபனம் 285 ரூட் வைத்திருக்கின்றனர். அதைப் போல் பத்து மடங்கு நாம் வைத்திருக்கிறோம். 285 ரூட்கள் அவர்கள் வைத்துக்கொண்டு நிர்வாகம் செய்வது மிகவும் சுலபமான காரியம். பெர்சனல் அட்டன்ஷன், நேரடி கவனம் செலுத்துவதற்கு அவர்களுக்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. 285 ரூட்களை 50, 30 பஸ்கள் என்று வைத்து நடத்துகிற காரணத்தால், அவர்கள் திறமையாக நிர்வகிக்கிறார்கள். நாம் 3,000 பேருந்துகளை நிர்வகிக்கும்போது, (We need an organization) அதுவும் பொதுத்துறை என்று சொன்னால், எவ்வளவோ பொறுப்புக்கள், கடமைகளை நிறைவேற்றுகிற வகையில் ஒரு அமைப்பை உருவாக்குகிற கட்டாயத்தில் இருக்கிறோம். அந்த அமைப்பினை இன்றையதினம் படிப்படியாக உருவாக்குகிற முறையில் அரிதப் பேருந்துகளைத் துறையில் முயற்சி எடுத்தோம். நிறைவேற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம். அது போல் மாவட்டத் தடங்களிலும் சென்னை மாநகரப் பேருந்துகளிலும் இத்தகைய முயற்சிகளை மேற்கொண்டால், நல்ல முறையில் முன்னேற்றம் காண முடியும் என்றே கருதுகிறேன். இன்னும் சொல்லப் போனால், டி.வி.எஸ். ஸ்தாபனத்தார் திருநெல்வேலியில் ஒரு பிராஞ்சை நடத்தினார்கள். நடத்த முடியாது, ‘அன்இகனமிக்’ என்று கிட்டத்தட்ட 22 ரூட்களைக் கொண்ட டி.எம்.பி.எஸ். நிறுவனத்தை நடத்த முடியவில்லை. 1—68-ல் அதை மூடி விட்டார்கள். காரணம் என்னவென்று கேட்டால், ‘அன்இகனமிக்’ என்று சொல்லுகிறார்கள். லண்டன் டிரான்ஸ்போர்ட் ஒழுங்காக லாபத்தில் நடத்துகிறார்களா என்ற ஒரு கணக்குப் பார்த்தேன். தொழில் அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. மாதவன் லண்டன் சென்ற போது அவர்களுடைய ‘பாலன்ஸ் ஷீட்டை’ வாங்கி அனுப்பி வைத்தார்கள். அங்கு கி. 3.5 மில்லியன் பவுண்ட்ஸ் நஷ்டம் இருக்கிறது. அதாவது மாநகரப் பேருந்துகளைப் பொறுத்த வரையில் கிட்டத்தட்ட 35 லட்சம் பவுண்ட்ஸ் லண்டன் டிரான்ஸ்போர்ட்டில் நஷ்டம் இருக்கிறது. ‘டெக்னிகல் சைட்’-ல் முன்னேறிய நாட்டிலே கூட அவ்வாறு இருக்கிறது. காரணம் நகர, மாநகரப் பேருந்துகளில், சாதாரண வழித் தடங்களில், கிராமப்புற வழித் தடங்களில் மற்ற மாவட்ட வழித் தடங்கள் விட இந்தப் பிரச்சினை சிக்கலானது.

“It is more technical and complicated. The nature of services in the city is entirely different from the nature of services in other areas.”

ஆகையால் இன்னும் பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டால்தான் சென்னை மாநகரத்தைப் பொறுத்த வரையில், நல்ல முன்னேற்றம் காண முடியும். லாப நஷ்டக் கணக்கைப் பார்ப்பதைவிட பேருந்துகள் ஒழுங்காகவும் திறமையாகவும் நடத்துகிற தன்மையை வைத்துத் தான் கணக்கிட வேண்டும். மற்றப் பகுதிகளில் நல்ல லாபத்தைக் காண முடிகிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். பொதுவாக அரசு போக்குவரத்துத் துறைபற்றி நாம் எப்படியோ ஒரு கருத்தினைக்

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்] [25th October 1971]

கொண்டிருக்கிற அடிப்படையில் இங்கும் ரூ. 1½ கோடி நஷ்டம் என்று சொன்னார்கள். 'டர்னிங் பாய்னட்' என்ற முறையில் ஒரு திருப்புமுனையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அந்த உற்சாகத்தோடு அதைத் தொடர்ந்து வேலைகள் நடந்தால், ஒருவேளை நம்முடைய அரசாங்கத்திற்குக் கூட வருவாய் தருகிற அளவுக்கு நிலைமைகள் உருவாகலாம் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு இந்தக் காரணத்தால் நாட்டுடமை ஆக்குவதால் எங்கே நஷ்டம் வந்து விடுமோ, மக்களுக்கு நன்மை இருக்காதோ என்று அச்சப்படத் தேவையில்லை என்பதை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் மற்ற உறுப்பினர்களுக்கும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகசாமி பேசுகிறபோது, ஈட்டுத் தொகை இன்றைய விலைப்படி தரக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். தெரிந்து சொன்னார்களோ, தெரியாமல் சொன்னார்களோ, எனக்குத் தெரியவில்லை. இப்போது சமீபத்தில் பாங்குகளை நாட்டுடமையாக்கிய வழக்கில் கூட தலைமை நீதிமன்றம் மார்க்கட் ரேட் விலைப்படி ஈட்டுத் தொகை தர வேண்டுமென்று எழுதியிருக்கிறது. அதைப் போல், ஈட்டுத் தொகை கொடுத்தால் மறுபடியும் செல்வந்தர்கள் ஆகிவிடுவார்கள் என்றால், ஒரே வழி 'எக்ஸ்ப்ரோ பிரியேஷன்' பிழங்குவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. இது சட்டத்தின் மூலம் நடக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். 'நேஷனலிசேஷன்'-ஐப் பொறுத்த வரையில், தொழிலை நாட்டுடமையாக்குகிறோம், முதலாளிகளை 'குளோஸ்' பண்ணுகிறோம் என்று பொருள் அல்ல. எந்த விதத்தில் மார்க்கட் விலை போடுவது என்பது மிகவும் முக்கியமான ஒன்று. அது மட்டுமல்ல, பஸ் உச்சவரம்புச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்துவிட்டோம். இந்தச் சட்டத்தை 25-வது அரசியல் அமைப்புத் திருத்தச் சட்டம் வந்த பிறகு நாம் கொண்டு வரவேண்டும் என்பதாக கருத்தில் கொண்டிருந்தால் உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் மூலமாக இந்த நிறுவனங்களின் 'பெர்மிட்' எக்ஸ்பையராகிறபோது வழித்தடங்கல் முடிகிறது. திரும்பத் தரமாட்டார்கள். இப்போது வருகிற 31-ம் தேதி டி.வி.எஸ்.-ன் 200 ரூட்கள் முடிவடைகின்றன. சட்டம் கொண்டுவந்து எடுக்க வில்லையென்றால், 200 ரூட்களையும் திரும்பத் தர முடியாது. அங்குள்ள தொழிலாளர்கள் வேலை இழக்க வேண்டும். பஸ்களையும் விடமுடியாது. பொது மக்களுக்கும் கஷ்டம் ஏற்படும். ஆகவே 25-வது அரசியல் அமைப்புச் சட்டத் திருத்தம் வருகிறவரை நாம் காத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டுமென்றால் தொழில்கள் சீரழிந்து தொழிலாளர்களும் வேலையிழந்து தெருவில் நிற்க வேண்டிய நிலைமை தானாக வந்துவிடும். ஏனென்றால் உச்ச வரம்புச் சட்டத்தின் வழித்தடங்கல் முடிகிறபோது, மறுபடியும் திரும்பத் தருவதற்கு வகையில்லை. ஆகையால் உடனடியாகக் கொண்டுவந்து தொழிலைப் பாதுகாக்கவும், தொழிலாளர்களைப் பாதுகாக்கவும் அதன் மூலம் மக்கள் நன்மையைப் பாதுகாக்கவும் உடனடியாகக் கொண்டுவர வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. 25-வது அரசியல்

25th October 1971] [திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

அமைப்புத் திருத்தச் சட்டம் வருகிற வரையில் காத்திருக்க வேண்டும் என்ற நிலையில் அவர்கள் பேசும்பொழுது இன்னொன்று சொன்னார். அரசுத் துறை இருக்கிறது, கம்பெனித் துறை ஏன் என்று. அரசுத் துறையைக் கார்ப்பரேஷனாக ஆக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் செய்திருக்கிறது. முதலாவதாக அரசுத் துறையில் சென்னை, செங்கற்பட்டு 'சிட்டி அண்டு சுபர்பன் சர்வீசஸ்' ஐ சேர்த்து ஒரு கார்ப்பரேஷன் உண்டாக்குவது என்று அரசு தீர்மானம் செய்திருக்கிறது. அதே போன்று மற்றப் பகுதிகளில் ஆங்காங்கு இருக்கிற அரசுப் போக்குவரத்துப் பகுதிகளில் நாளாவட்டத்தில் சேர்க்கப்பட்டு கம்பெனிகள் மூலம் போக்கு வரத்து நடத்துவதற்கு ஏற்பாடுகள் நடைபெறுகின்றன. ஆகையால் அரசுத் துறை என்றும் நிரந்தரமாக இருக்கும் என்றோ கம்பெனி கூடாது புதிதாக ஒரு ஏற்பாடு தனியாக இருந்து தீரவேண்டுமென்றோ மாண்புமிகு உறுப்பினர் கருத்தத் தேவையில்லை.

நம்முடைய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஏ. ஆர். தாமோதரன் பேசுகிறபொழுது தொழில் நுட்ப வல்லுநரை இந்தத் துறைத் தலைவராக நியமிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது ஒரு நல்ல கருத்து. நாட்டிலே என்ன நிலைமை என்றால், நல்ல மேனேஜர்ஸ், தொழிலை நிர்வகிக்க திறன் வாய்ந்த நிர்வாகிகள் கிடைப்பது சுலபமான காரியம் அல்ல. கடினமான காரியம் என்பதை அவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள் என்று கருதுகிறேன். 'டிமாண்டு பார் மேனேஜர்ஸ்' இருக்கிறது. இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் அதற்காகக் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் முடிந்த வரையில், இங்கே இருக்கிற அதிகாரிகளைப் பொறுத்த வரையில், அலுவலர்களைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு தொடர்பாக அவர்களுக்கென்று நல்ல முறையில் அந்தத் தொழிலை நடத்துவதற்கான வாய்ப்பினை அவர்களுக்கு உருவாக்கித் தர வேண்டுமென்று கருத்து இருக்கிறது. ஆங்காங்கு தொழில் நுட்ப வல்லுநர்கள் கிடைக்கிற வாய்ப்பு ஏற்படுகிறபோது, அவர்களை வைத்து அந்தத் துறையை நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்ற தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அடுத்து, கட்டண மாற்றங்கள் குறித்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் வரவேற்றிருப்பது குறித்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன். சொல்லப் போனால், இந்தியாவிலேயே நமது தமிழகத்தில் தான் மிகவும் குறைந்த கட்டண விகிதங்கள் வசூலிக்கப்படுகின்றன. எனவே அவர்கள் வரவேற்றதற்காக மாண்புமிகு திரு. தாமோதரன் அவர்களுக்கு என் பாராட்டுதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள், பெரிய நிறுவனங்களை மேற்கொள்ளும்போது ஏன் அவர்களுக்கும் பத்துத் தடங்களை விட்டுவிட்டு மீதம் உள்ளவற்றை மேற்கொள்ளக்கூடாது என்று கேட்டார்கள். அப்படி ஏற்படுத்தினால் பல சிக்கல்கள் வரும். இந்த அனுமதியைத் தந்தால் பத்து பஸ்களுக்கு புனிமணிகள்

[திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்] [25th October 1971]

வேண்டும் என்றெல்லாம் கேட்கக்கூடும். மேலும் அவர்கள் தரும் பஸ்களை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு நிர்வகிக்கவேண்டிய நிலை ஏற்படும்.

* திரு. கே. ராஜாராம் : ஆகவேதான் நான் வெளிப்படையாகப் பேச விரும்பவில்லை. நேரிடையாக அரசாங்கம் அவர்களோடு பேசித் தீர்த்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னேன். அரசுக்கு நஷ்டம் ஏற்படும் அளவிற்கு அவர்களுக்கு எந்தவிதமான சலுகைகளையும் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. பதினைந்து பஸ்கள் வைத்திருப்பவர்களுக்கு 10 பஸ்கள் என்று கொடுக்கும்போது, 55 பஸ்கள் வைத்திருப்பவர்களுக்கு 10 பஸ்கள் கொடுத்தால் என்ன என்று தான் நான் கேட்க விரும்பினேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, முதலில் இதையும் பரிசீலனை செய்தோம். ஆனால் அது வேண்டாம் என்று தான் முடிவெடுத்தோம். தேசியமயம் என்று சொல்லும்போது ஒரு 'கேட்டிகரி' -யைச் சொல்லுகிறோம். ஐம்பது பஸ்கள் அதற்குமேல் என்று சொல்லுகிறோம். இதிலே பத்து பஸ்கள் என்று பிரித்துக் கொடுத்தால், பிறகு கோர்ட்டுக்குப் போவது போன்ற பல சிக்கல்கள் ஏற்படும். எனவேதான். இது போன்ற நல்ல யோசனைகளைக்கூட சில சமயங்களில் ஏற்றுக்கொள்ளமுடியாத நிலை ஏற்பட்டுவிடுகிறது. ஏற்றுக்கொண்டுவிட்டால் நீதி மன்றத்தில் அவர்கள் போரும்போது சிக்கல்கள் ஏற்படக்கூடும். இப்போது, அவர்கள் நிறுவனம் முழுவதையும் ஏற்றுக்கொண்டபிறகு கூட மீண்டும் அவர்கள் பத்து பஸ்கள் பெற்றுக்கொள்ளலாம். அவர்களுக்கு 'ரைட்' இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நாமோதான் அவர்கள் பேசும்போது, அரசுடன் நஷ்டசட்டத்தொகை பற்றி உடன்பாட்டுக்கு வர விரும்பாதவர்கள் தங்களுடைய பேருந்துகளை தங்கள் இஷ்டம்போல் வெளியே விற்றுக்கொள்ளும் 'ஆப்ஷன்' வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இதிலும் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இப்போதே அரசிடம் ஒப்படைக்கப்படும் தனியார் பஸ்களில் எஞ்சின்கள் கழற்றிக் கொண்டு கொடுக்கப்படுகின்றன. உறுப்புகள் இருப்பதில்லை என்றெல்லாம் சொல்லப்படுகிறது. ஆனால் இப்போது நல்ல அனுபவம் பெற்ற அதிகாரிகளைக்கொண்டு இதில் எந்தத் தவறும் ஏற்படாதவாறு கண்காணிக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எனவே அவர்கள் நேரடிப் பேர்கவார்க்கைகள் மூலம் தீர்த்துக் கொள்ளலாம். அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றால் நாம் ஒரு நீதிபதியை நியமிக்கிறோம். அவர்கள் விசாரித்து ஒரு நஷ்டசட்டுத்தொகையைக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யலாம். பொதுவாக 'ஆக்ரிமெண்ட்' அல்லது 'ஆர்பிட்ரேஷன்' என்றுதான் வைக்க முடியும். ஆகவே 'ஆப்ஷன்' கொடுத்தால், அதில் சிக்கல் ஏற்படும்

25th October 1971] [திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்]

என்று அரசு கருதுகிறது. எனவே பொதுவாக எல்லாரும் இதை ஆதரித்திருப்பதால் இதை முழுமனத்தோடு நிறைவேற்றித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* THIRU G. SWAMINATHAN : Sir, I just want one clarification from the Hon. Minister. I want to know the names of the Companies that are going to be nationalised and the number of routes held by each of them to be nationalised. This is only an information I seek from the Hon. Minister.

THE HON. THIRU S. RAMACHANDRAN :

Messrs. Southern Roadways, Madras	...	...	284
S.R.V.S., Thanjavur	...	...	92
A.B.T.	...	...	75
Sathi Vilas, Porayar	...	...	52
Raman & Raman, Kumbakonam	...	...	51

இந்த 5 நிறுவனங்களும் நாட்டுடைமைச் சட்டத்தின் கீழ் வருமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : The question is---

"That the Tamil Nadu Fleet Operators Stage Carriages (Acquisition) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 35 of 1971), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration for making recommendations.

DEPUTY CHAIRMAN : As there are no recommendations, the Bill will be returned to the Assembly without any recommendations.

The Bills referred to in items (3) and (4) have not been passed by the Assembly. Therefore we shall now take up item (5)

(3) The Tamil Nadu General Sales Tax (Fourth Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 39 of 1971).

THE HON. THIRU P. U. SHANMUGAM : Mr. Deputy Chairman, Sir, I beg to move—

"That the Tamil Nadu General Sales Tax (Fourth Amendment Bill, 1971. (L.A. Bill No. 39 of 1971) as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations."

Under the First Schedule to the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959, all kinds of alcoholic liquors for human consumption other than toddy and arrack were previously liable to sales tax at 12 per cent at the point of first sale in the State. Consequent on the decision to suspend prohibition in this State, the Government have

[Thiru A. R. Damodaran] [25th October 1971]

decided to levy sales tax on arrack at the rate of 6 per cent at the point of first sale in the State with effect from the 1st August 1971. This was given effect to by means of a notification issued under sub-section (1) of section 59 of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959.

Under sub-section (2) of section 59 of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959, a Bill to replace the aforesaid notification has to be introduced during the present session of the Legislature. Hence, the Bill.

Sir, I commend the motion for the acceptance of the House.

DEPUTY CHAIRMAN : Motion moved—

“ That the Tamil Nadu General Sales Tax (Fourth Amendment) Bill, 1971 (L.A. Bill No. 39 of 1971), as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations. ”

* திரு. கே. ராஜாராம் : தலைவர் அவர்களே, நான் ஒன்றை மட்டும் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது நம் முன் இருக்கும் இந்தத் திருத்தத்தின் மூலம் கள் ஒன்றினைத் தவிர மற்ற போதைகளும் மதுவகைகள் அனைத்துக்கும் விற்பனை வரி வசூலிக்க வேண்டும் என்று திருத்தம் கொண்டுவரப்படுகிறது என்று நினைக்கிறேன். கள் மட்டும் ஏழைகள் குடிப்பது என்றால் சாராய வகைகள் பணக்காரர்கள்தான் குடிப்பதாக அரசாங்கத்தின் எண்ணமா என்று மட்டும் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : தலைவர் அவர்களே, கள்ளுக்கும் வரி விதிக்க வேண்டும் என்ற கருத்து பொதுவாக இருக்கிறது. அது அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இன்றொரு சபையில் கூட இது பற்றிக் குறிப்பிட்டேன். இப்போது சாராயம் அரசாங்க உத்தரவின் மூலம் விநியோகிக்கப்படுகிறது. யார் எவ்வளவு வாங்குகின்றார்கள் என்று தெரிவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. உற்பத்தியாகும் இடத்திலேயே அது தெரிந்து விடுகிறது. ஆனால் கள்ளைப் பொறுத்த வரையில், அப்படியில்லை. மாத்திரம் மரம் சேமிக்கின்றார்கள். எனவே கள்ளை வரி போடுவது என்றால், எந்த முறையைப் பின்பற்றுவது என்று யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அது அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. எனவேதான் இப்போது ஆறு சதவிகித வரியை மட்டும் போட்டிருக்கிறோம்.

* திரு. ஜி. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, இப்போது ஒரு விஷயம், அது எவ்வளவுதான் இப்போது விவாதத்தில் இருக்கும் மசோதாவிற்குத் தொடர்பு உடையது என்று தெரியவில்லை. சாராயத்தைப் பொறுத்த வரையில், இப்போது தொழிற்சாலைகளுக்கு, குறிப்பாக மருத்துகளைத் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலைகளுக்கு வேண்டிய அளவிற்குக் கிடைக்கவில்லை, எனவே மருந்து

25th October 1971]

வகைகளைத் தயாரிப்பதைப் பெரும் அளவில் பாதித்திருக்கிறது. எனவே இதில் அரசு கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று இச்சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அங்கத்தினர் அவர்கள் தெரிவித்த கருத்தை அரசு ஏற்று, மருந்து தயாரிப்புகளுக்கு என வேண்டிய சாராய வகைகள் இடைஞ்சலின்றிக் கிடைப்பதற்கு அரசு கவனிக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. சி. வி. ராஜகோபால் : தலைவர் அவர்களே, இதற்கு முன்பு கள்ளுக்கு வரியில்லை என்று சொல்லுகின்றார்கள். ஆனால் முன்பெல்லாம்கூட தென்னமரத்திலிருந்து கள்ளை இறக்குவதற்கு என்று மரத்திற்கு ‘டேப்பிங் ட்யூடி’ அல்லது வரி என்று போட்டார்கள். டாப்பிங் டாக்ஸ் போடப்பட்ட மரத்திலிருந்து தான் கள் இறக்கலாம் என்று இருந்தது. எனவே இந்த டாப்பிங் ட்யூடி அல்லது வரியை மரத்திற்குப் போடுவதற்கு அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : இப்போதுதான் இதுபற்றி யெல்லாம் பரிசீலித்துக்கொண்டு வருகின்றோம். இதைப்பற்றிப் போகப்போகத்தான் பரிசீலித்து முடிவெடுக்க முடியும்.

DEPUTY CHAIRMAN : Motion moved—

“ That the Tamil Nadu General Sales Tax (Fourth Amendment) Bill, 1971, (L.A. Bill No. 39 of 1971) as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations. ”

DEPUTY CHAIRMAN : The question is—

“ That the Tamil Nadu General Sales Tax (Fourth Amendment) Bill, 1971, (L.A. Bill No. 39 of 1971) as passed by the Assembly, be taken into consideration for making recommendations. ”

The motion was put and carried and the Bill was taken up for making recommendations.

DEPUTY CHAIRMAN : As there are no recommendations, the Bill will be returned to the Assembly without any recommendations.

The House will now adjourn and meet again at 4 p.m. on Monday, the 15th November 1971.

The House then adjourned.

VI. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

56. Notification issued with G.O. Ms. No. 1652, Home, dated the 19th June 1971 exempting on and from the first July 1971 from payment of tax leviable under the Tamil Nadu Motor Vehicles

[25th October 1971]

விதைப் பண்ணைகள்.	1967-68	1968-69	1-7-70 முதல் 31-12-70:
(1)	(2)	(3)	(4)
5 தேக்காட்டுர் (திருச்சி மாவட்டம்)	11,722.96 ரூ.	1,905.79 ரூ.	8,000.00 ரூ.
6 பிரமனூர் (தென் ஆற்காடு மாவட்டம்)	23,608.17 ரூ.	707.02 ரூ.	277.54 ரூ.
7 புதுரப்பாளையம் (திருச்சி மாவட்டம்)	3,450.79 ரூ.	9,085.76 ரூ.	284.12 ரூ.
8 கோவிலப்படி (மதுரை மாவட்டம்)	5,202.46 ரூ.	355.72 ரூ.	1,795.00 ரூ.
9 வாயின்னேஞ்சி (மதுரை மாவட்டம்)	5,985.10 ரூ.	23,392.10 ரூ.	2,151.31 ரூ.
10 வில்லப்படி (மதுரை மாவட்டம்)	25,081.61 ரூ.	41,115.10 ரூ.	1,237.03 ரூ.
11 தளட்டுமங்கலம் (தஞ்சை மாவட்டம்)	8,536.60 ரூ.	19,542.90 ரூ.	3,482.61 ரூ.

25th October 1971]

APPENDIX II

(Vide answer to starred question No. 18 on page 15.)

விமானம் மூலம் பயிர்களுக்கு தெளிக்கப்பட்ட பூச்சி மருந்தின் பெயர்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன :

பயிர்களின் பெயர்.	மருந்தின் பெயர்.	ஒரு ஏக்கருக்கு அளவு.
(1)	(2)	(3)
நெல்	* பெனிதிரோதியான் 50 சத வி.கிதம்.	250 மி.லி.
	* பாஸ்போமிடான் 100 ..	110 மி.லி.
	இமிடான் 50 W.P. ..	250 கிராம்
	பென்தியான் 50 E.C. ..	500 மி.லி.
	டையம்ம்தொய்ட் 30 E.C. ..	250 மி.லி.
	* பாஸ்போமிடான் U.L.V. ..	150 மி.லி.
	பெனிதிரோதியான் U.L.V. ..	150 மி.லி.
	* சீரம் 80 சதவி.கிதம் ..	100 கிராம்
	சீரூப் 75-78 சதவி.கிதம் ..	400 கிராம்
வேர்க்கடலை	டோசாபென் D.D.T. ..	1,800 மி.லி.
	டையம்ம்தொய்ட் E.C. ..	250 மி.லி.
	* என்ரின் 50 சதவி.கிதம் E.C. ..	1,000 மி.லி.
	டோசாபென் D.D.T. ..	1,000 மி.லி.
	டையம்ம்தொய்ட் E.L.V. ..	ஒருவகை பச்சை
	* டிபோல்	
பருத்தி	கார்பரல் 50 சதவி.கிதம் W.P. ..	1 கிலோ
	வெட்டில் சல்பர்	500 கிராம்
	* கார்மால் 85 W.P. ..	600 கிராம்
	(தெளிப்பு மருந்து).	
	வெட்டில் சல்பர்	500 கிராம்
	டோசாபென் D.D.T. ..	100 மி.லி.
	டையம்ம்தொய்ட் E.C. ..	
	டோசாபென் D.D.T. ..	
	டையம்ம்தொய்ட் U.L.V. ..	1,500 மி.லி.

1970-71-ஆம் ஆண்டு உபயோகப்படுத்தப்பட்ட மருந்து வகைகள்.

[25th October 1971]

APPENDIX III

(Vide item V (2) on pages 203 .)

L.A. Bill No. 35 of 1971.

(As passed by the Assembly)

A Bill to provide for the acquisition of stage carriages of fleet operators holding fifty or more stage carriage permits and for certain other matters connected therewith in the State of Tamil Nadu.

WHEREAS under clauses (b) and (c) of Article 30 of the Constitution of India, the State should, in particular, direct its policy towards securing that the ownership and control of the material resources of the community are so distributed as best to subserve the common good and that the operation of the economic system does not result in the concentration of wealth and means of production to the common detriment;

AND WHEREAS for that purpose it is expedient to nationalise the commanding heights of the economy;

AND WHEREAS it is necessary in the public interest to acquire all passenger transport divisions of fleet operators holding fifty or more stage carriage permits;

Be it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-second Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu Fleet Operators Stage Carriages (Acquisition) Act, 1971.

(2) It shall come into force at once.

2. *Definitions.*—In this Act, unless the context otherwise requires,—

(a) “acquired property” means the stage carriages and other property vesting in the Government under section 3;

(b) “administrator” means an administrator appointed under section 13;

(c) “authorised officer” means an authorised officer appointed under section 14;

(d) “award” means any award of an arbitrator made under section 5;

(e) “fleet operator” means an operator holding on the 19th June 1971 or on any date subsequent to the 19th June 1971 fifty or more stage carriage permits notwithstanding that all or any of such stage carriage permits had expired after the said date but before the notified date;

25th October 1971]

Provided that in computing the number of stage carriage permits for the purposes of this clause,—

(i) the number of permits in respect of reserve vehicles kept by the operator to maintain the service; or

(ii) the number of temporary permits granted under clause (a), clause (b) or clause (c) of section 62 of the Motor Vehicles Act shall be excluded.

(f) “Government” means the State Government;

(g) “Motor Vehicles Act” means the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939);

(h) “notified date” in respect of any fleet operator means the date specified in the notification issued under sub-section (1) of section 3 in respect of such fleet operator;

(i) “operator” means any person whose name is entered in the stage carriage permit as the holder thereof;

(j) “permit” means the permit granted under the Motor Vehicles Act authorising the use of a vehicle as a stage carriage in any part of the State;

(k) “person interested” in relation to any acquired property includes the fleet operator and any other person claiming, or entitled to claim, an interest in the compensation payable on account of the acquisition of such property under this Act;

(l) “stage carriage” shall have the same meaning as in clause (20) of section 2 of the Motor Vehicles Act and includes—

(i) any movable property ancillary or incidental to the maintenance and control of such stage carriage;

(ii) any right in or over such stage carriage or movable property; and

(iii) any reserve vehicles or vehicles run on temporary permits;

(m) words and expressions used herein and not defined but defined in the Motor Vehicles Act shall have the meanings respectively assigned to them in that Act.

3. *Vesting of stage carriages, etc., in the Government.*—(1) On and from such date as may be notified by the Government in this behalf in respect of any fleet operator, every stage carriage owned or operated by such fleet operator shall vest in the Government absolutely and free from all encumbrances.

(2) Upon the issue of a notification under sub-section (1) in respect of any fleet operator—

(i) all lands, buildings, work-shops and other places and all stores, instruments, machinery, tools, plants, apparatus and other equipment exclusively used for the maintenance or repair of, or otherwise in connection with the service of, stage carriages; and

[25th October 1971]

(ii) all books of accounts, registers, records, and all other documents of whatever nature relating to the stage carriages vested in the Government under sub-section (1) or to the property mentioned in clause (i); shall vest in the Government absolutely and free from all encumbrances.

(3) the stage carriage and other property vesting in the Government under sub-section (1) and sub-section (2) shall with effect on and from the notified date be deemed to have been acquired for a public purpose.

(4) Before issuing a notification under sub-section (1), the Government shall call upon the fleet operator to show cause why the stage carriages and other property referred to in sub-sections (1) and (2) should not be acquired and after considering the cause, if any, shown by the fleet operator and after giving the fleet operator an opportunity of being heard, the Government may pass such orders as they deem fit.

4. *Duty of fleet operator to furnish particulars.*—The fleet operator shall, within thirty days from the notified date or within such further time as the Government may allow in this behalf, furnish to the Government or any officer authorised by them in this behalf complete particulars of all liabilities and obligations incurred on the security of the acquired property and subsisting on the notified date and also of all agreements and other instruments pertaining to the acquired property (including agreements, decrees, awards, standing orders and other instruments relating to leave, pension, gratuity, provident fund and other terms of services of any person exclusively employed in relation to the acquired property) in force immediately before the notified date and the Government shall afford him all reasonable facilities for this purpose.

5 *Principles and method of determining compensation.*—The compensation for the acquired property shall be determined in accordance with the principles specified in the Schedule and in the manner hereinafter set out, that is to say,—

(a) the amount of compensation can be fixed by agreement;

(b) where no such agreement can be reached, the Government shall appoint as arbitrator a person who is, or has been, or is qualified for appointment as, a Judge of a High Court;

(c) the Government may, in any particular case, nominate a person having expert knowledge as to the nature of the acquired property to assist the arbitrator and where such nomination is made, the person interested may also nominate an assessor for the same purpose;

(d) at the commencement of the proceedings before the arbitrator, the Government and the person interested shall state what in their respective opinion is a fair amount of compensation;

25th October 1971]

(e) the arbitrator shall, hearing the dispute, make an award determining the amount of compensation which appears to him to be just and specifying the person or persons to whom such compensation shall be paid; and in making the award he shall have regard to the circumstances of each case and the provisions of the Schedule, so far as it is applicable;

(f) where there is any dispute as to the person or persons who are entitled to the compensation, the arbitrator shall decide such dispute and if the arbitrator finds that more persons than one are entitled to compensation, he shall apportion the amount thereof amongst such persons;

(g) nothing in the Arbitration Act, 1940 (Central Act X of 1940), shall apply to arbitrations under this Act.

6. *Payment of compensation.*—The amount of compensation determined under section 5 shall be paid to the person interested after giving reasonable notice to all the persons interested.

7. *Compensation to be substituted security in certain cases.*—Any debt, mortgage, charge or other encumbrance or lien, trust or similar obligation attaching to the acquired property shall attach to the compensation payable under this Act in substitution for the acquired property.

8. *Compensation liable to deduction in certain cases.*—(1) The Employees' Provident Fund Commissioner or the Employees' State Insurance Corporation may send to the arbitrator a certificate in respect of either the employer's contribution or the employees' contribution realised by the employer or any other dues recoverable from the employer under the Employees' Provident Fund Act, 1952 (Central Act XIX of 1952) or the Employees' State Insurance Act, 1948 (Central Act XXXIV of 1948), as the case may be in respect of any person who was exclusively employed in connection with the acquired property immediately before the notified date that the employer may have failed to pay in accordance with the respective Acts.

(2) Any person who was employed exclusively in connection with the acquired property immediately before the notified date may prefer before the arbitrator any claim relating to any salary, wages, leave salary, bonus, pension, gratuity, provident fund, or other payment due to him or the proportionate amount thereof in respect of any service rendered by him in connection with the acquired property.

(3) Subject to the provisions of sub-section (4), the Government shall, after the claims of secured creditors are satisfied, be entitled to deduct from the compensation payable to the fleet operator an amount equal to the amount required to discharge the liabilities referred to under sub-sections (1) and (2) or obligation

[25th October 1971]

of whatever kind (including liability in respect of provident or superannuation fund or any other fund subsisting with the fleet operator on the notified date) in relation to persons who have become the employees of the corporation or company under sub-section (3) of section 15.

(4) The claims made under sub-section (1) or sub-section (2) and any dispute regarding the amount to be deducted under sub-section (3) shall be decided by the arbitrator who shall follow such procedure as may be prescribed in this behalf.

9. *Manner of payment of compensation.*—(1) The amount of compensation determined under section 5 shall be given by the Government to the person interested at his option,—

(a) in cash (to be paid by cheque drawn on the Reserve Bank) in three equal annual instalments, the amount of each instalment carrying interest at the rate of six per cent per annum from the notified date, or

(b) in saleable or otherwise transferable promissory notes or stock certificates of the Government issued and repayable at par, and maturing at the end of—

(i) ten years from the notified date and carrying interest from such date at the rate of six and a half per cent per annum, or

(ii) thirty years from the notified date and carrying interest from such date at the rate of seven and a half per cent per annum, or

(c) partly in cash (to be paid by cheque drawn on the Reserve Bank) and partly in such number of securities specified in sub-clause (i) or sub-clause (ii), or both, of clause (b), as may be required by the person interested, or

(d) partly in such number of securities specified in sub-clause (i) of clause (b) and partly in such number of securities specified in sub-clause (ii) of that clause, as may be required by the person interested.

(2) The first of the three equal annual instalments referred to in clause (a) of sub-section (1) shall be paid, and the securities referred to in clause (b) of that sub-section shall be issued, within sixty days from the date of receipt by the Government of the option referred to in that sub-section, or where no such option has been exercised, from the latest date before which such option ought to have been exercised.

(3) The option referred to in sub-section (1) shall be exercised by the person interested before the expiry of a period of three months from the notified date (or within such further time, not exceeding three months, as the Government may, on the application

[25th October 1971]

of the person interested, allow) and the option so exercised shall be final and shall not be altered or rescinded after it has been exercised.

(4) Any person interested who omits or fails to exercise the option referred to in sub-section (1), within the time specified in sub-section (3), shall be deemed to have opted for payment in securities specified in sub-clause (i) of clause (b) of sub-section (1).

(5) Notwithstanding anything contained in this section, any person interested may, before the expiry of three months from the notified date (or within such further time, not exceeding three months, as the Government may, on the application of the person interested, allow) make an application in writing to the Government for an interim payment of an amount equal to twenty-five per cent of the amount of compensation as roughly estimated in the manner prescribed, indicating therein whether the payment is desired in cash or in securities specified in sub-section (1), or in both.

(6) The Government shall, within sixty days from the receipt of the application referred to in sub-section (5), make the interim payment to the person interested in accordance with the option indicated in such application.

(7) The interim payment to a person interested under sub-section (6) shall be set off against the total amount of compensation payable to such person interested under this Act and the balance of the compensation remaining outstanding after such payment shall be given to the person interested in accordance with the option exercised, or deemed to have been exercised, under sub-section (3) or sub-section (4), as the case may be:

Provided that where any part of the interim payment is obtained by a person interested in cash, the payment so obtained shall be set off, in the first instance, against the first instalment of the cash payment referred to in sub-section (1) and in case the payment so obtained exceeds the amount of the first instalment, the excess amount shall be adjusted against the second instalment and the balance of such excess amount, if any, against the third instalment of the cash payment.

10. *Appeals from awards in respect of compensation.*—Any person aggrieved by an award may, within thirty days from the date of such award, prefer an appeal to the High Court:

Provided that the High Court may entertain the appeal after the expiry of the said period of thirty days, if it is satisfied that the appellant was prevented by sufficient cause from filing the appeal in time.

[25th October 1971]

11. *Arbitrator and authorised officer to have certain powers of civil court.*—The arbitrator appointed under section 5, while holding arbitration proceedings under this Act, and the authorised officer while deciding a dispute under section 14, shall have all the powers of a civil court, while trying a suit, under the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), in respect of the following matters, namely :—

- (a) summoning and enforcing the attendance of any person and examining him on oath;
- (b) requiring the discovery and production of any document;
- (c) reception of evidence on affidavits;
- (d) requisitioning any public record from any court or office.
- (e) issuing commissions for examination of witnesses.

12. *Effect of transactions not bona fide.*—Where the Government are of opinion that any fleet operator has on or after the 19th June 1971 disposed of any asset relating to the service of stage carriages or the maintenance or repair of, or otherwise in connection with the service of, stage carriages whether by way of sale, exchange, gift, lease or otherwise or incurred capital expenditure, otherwise than in the normal course of events with a view to benefit unduly the fleet operator or some other person and thereby caused loss to the Government as succeeding owners of the acquired property, the Government shall be entitled to deduct from the compensation payable to the fleet operator under this Act an amount which they consider to be the loss sustained by them :

Provided that notice of the intention to make such deduction shall be given to the fleet operator within one year from the notified date.

13. *Appointment of Administrators.*—The Government may appoint such number of officers as may be considered necessary as Administrators for arranging the take over of the acquired property and to carry out such other duties as may be assigned to them by the Government for carrying out the purposes of this Act.

14. *Appointment of Authorised Officers.*—(1) The Government may appoint such number of officers as may be considered necessary and possessing such qualifications as may be prescribed as authorised officers for the purposes of this Act.

(2) If any dispute arises as to whether any property referred to in sub-section (2) of section 3 was on the notified date being exclusively used for the maintenance or repair of, or otherwise in connection with the services of, stage carriages, such dispute shall be decided by the authorised officer in accordance with such procedure as may be prescribed.

[25th October 1971.]

(3) Any person aggrieved by a decision of the authorised officer may, within thirty days from the date of such decision, prefer an appeal to the Government :

Provided that the Government may entertain the appeal after the expiry of the said period of thirty days, if they are satisfied that the appellant was prevented by sufficient cause from filing the appeal in time.

15. *Transfer of acquired property to corporation or company and provision for existing staff.*—(1) The Government shall immediately after the vesting of the acquired property under section 3 by order transfer the whole of the said property in favour of such corporation or company owned by the Government as the Government may specify in such order.

(2) Where in pursuance of sub-section (1) any stage carriage is transferred to any corporation or company owned by the Government, the permit in respect of such stage carriage shall, notwithstanding anything contained in the Motor Vehicles Act, be deemed to have been transferred in favour of such corporation or company and such permit shall be valid for the unexpired period thereof. After the expiry of the said period, such corporation or company shall be exclusively entitled to the renewal of such permit and an application for such renewal may be made by the corporation or company at any time before the expiry of the said permit and the period specified in clause (a) of sub-section (2) of section 58 of the Motor Vehicles Act, shall not apply to such application.

(3) Every employee of the fleet operator exclusively employed in connection with the acquired property immediately before the notified date shall hold his office or service in the corporation or company referred to in sub-section (1) on the same terms and conditions and with the same rights to pension, gratuity, and other matters as would have been admissible to him if the acquired property had not vested in the Government and transferred to the corporation or company and continue to do so unless and until his employment in such corporation or company is terminated or until his remuneration, terms or conditions are duly altered by such corporation or company :

Provided that in the case of employees to whom labour laws for the time being in force apply, no such termination or alteration of remuneration, terms or conditions of service shall be made except in accordance with such laws.

(4) If any question arises as to whether any person was exclusively employed in connection with the acquired property immediately before the notified date, it shall be decided by the authorised officer and an appeal shall lie to the Government under sub-section (3) of section 14.

[25th October 1971]

(5) For the persons who immediately before the notified date were trustees for any pension, provident, gratuity or other like fund constituted for the employees referred to in sub-section (3), other than trustees nominated by or under any law, there shall be substituted as trustees, such persons as the Government may by general or special order specify.

(6) (a) All sums deducted by the Government under sub-section (3) of section 8 shall stand transferred to the corporation or company referred to in sub-section (1).

(b) Such corporation or company shall credit the sums so transferred to the appropriate funds or if any part of the sums is payable to the employee directly, such part shall be paid to him directly.

(7) The transfer of an employee to the corporation or company under sub-section (3) shall not entitle any such employee to any compensation and no such claim shall be entertained by any court, tribunal, or other authority.

16. *Inventory of property and information in regard to the documents maintained by the fleet operator.*—(1) Every fleet operator shall within fifteen days from the date on which the fleet operator was asked to show cause under sub-section (4) of section 3, prepare and hand over to the Government the complete inventory of the property which is liable to be acquired under this Act.

(2) The fleet operator shall also within such time as may be specified by the Government furnish to them such information and particulars as may be required by the Government in regard to the documents relating to the property which is acquired or is liable to be acquired under this Act.

(3) The fleet operator shall not destroy any document as is referred to in sub-section (2) but shall hand over to the Government on the notified date all such documents and also such other documents as are necessary for ascertaining the terms of employment of the staff and for determining the compensation payable for the acquired property under this Act.

17. *Power to obtain information.*—The Government may, with a view to carrying out the purposes of this Act by order require any person to furnish to such officer as may be specified in the order, such information in his possession as may be specified relating to any stage carriage or other property which is acquired or is liable to be acquired under this Act.

18. *Power to enter and inspect.*—Any officer empowered in this behalf by the Government by general or special order, may enter any premises and inspect the acquired property with a view to carrying out the purposes of this Act.

25th October 1971]

19. *Settlement of disputes.*—If any dispute arises regarding the number of stage carriage permits held by any operator on the 19th June 1971 or on any date subsequent to the 19th June 1971 such dispute shall be decided by the Government, whose decision shall be final:

Provided that before making such decision the fleet operator shall be given a reasonable opportunity of being heard.

20. *Service of orders.*—(1) Subject to the provisions of this section, and any rules that may be made under this Act, every order made under this Act shall,—

(a) in the case of any order of a general nature or affecting a class of persons, be published in the *Tamil Nadu Government Gazette*; and

(b) in the case of any order affecting an individual corporation or firm, be served in the manner provided for the service of summons in rule 2 of Order XXIX or rule 3 of Order XXX, as the case may be, in the First Schedule of the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908); and

(c) in the case of any order affecting an individual person (not being a corporation or firm) be served on such person—

(i) by delivering or tendering it to that person, or

(ii) if it cannot be so delivered or tendered, by delivering or tendering it to any officer of such person or any adult male member of the family of such person, or by affixing a copy thereof on the outer door or on some conspicuous part of the premises in which that person is known to have last resided or carried on business or personally worked for gain; or failing service by these means,

(iii) by post,

(2) Where the ownership of the acquired property is in dispute or where the persons interested in the said property are not readily traceable and the order cannot be served without undue delay, the order may be served by publishing it in the *Tamil Nadu Government Gazette*, and where possible, by affixing a copy thereof on any conspicuous part of the acquired property or the premises where the acquired property was ordinarily kept before the date of vesting.

21. *Delegation of powers.*—The Government may, by notification, direct that the powers exercisable by them by or under this Act shall, in such circumstances and under such conditions, if any, as may be specified in the notification, be exercisable also by an officer subordinate to the Government.

[25th October 1971]

22. *Protection of action taken in good faith.*—(1) No suit, prosecution or other legal proceeding shall lie against any person for anything which is in good faith done or intended to be done in pursuance of this Act or any order made thereunder.

(2) No suit or other legal proceeding shall lie against the Government, the administrator or any other officer for any damage caused or likely to be caused by anything which is in good faith done or intended to be done in pursuance of this Act or any order made thereunder.

23. *Bar of jurisdiction of civil courts.*—Save as otherwise expressly provided in this Act, no civil court shall have jurisdiction in respect of any matter which the Government are, or an arbitrator or authorised officer is, empowered by or under this Act to determine, and no injunction shall be granted by any court or other authority in respect of any action taken or to be taken in pursuance of any power conferred by or under this Act.

24. *Penalty for offences.*—Whoever contravenes any provision of this Act, or any rule made thereunder, or any order made or direction given under this Act, or obstructs the lawful exercise of any power conferred by or under this Act, shall be punishable with fine, which may extend to one thousand rupees.

25. *Certain persons to be public servants.*—Every arbitrator, administrator, authorised officer and every other officer empowered by the Government, while exercising any power of performing any duty under this Act, shall be deemed to be a public servant within the meaning of section 21 of the Indian Penal Code (Central Act XLV of 1860).

26. *Act to override other laws, etc.*—Save as otherwise provided in this Act, the provisions of this Act shall have effect notwithstanding anything inconsistent therewith contained in the Motor Vehicles Act or in any other law for the time being in force.

27. *Power to make rules.*—(1) The Government may make rules for carrying out the purposes of this Act.

(2) In particular, and without prejudice to the generality of the foregoing power, such rules may provide for all or any of the following matters, namely:—

(a) the procedure to be followed in arbitration proceedings and appeals under this Act;

(b) the principles to be followed in apportioning the cost of proceedings before the arbitrator and on appeal under this Act;

(c) the manner of service of orders;

(d) any other matter which has to be, or may be, prescribed.

25th October 1971]

(3) All rules made under this Act shall be published in the *Tamil Nadu Government Gazette* and unless they are expressed to come into force on a particular day, shall come into force on the day on which they are so published.

(4) Every rule made under this Act shall, as soon as possible after it is made, be placed on the table of both Houses of the Legislature, and if, before the expiry of the session in which it is so placed or the next session, both Houses agree in making any modification in any such rule or both Houses agree that the rule should not be made, the rule shall thereafter have effect only in such modified form or be of no effect, as the case may be, so however, that any such modification or annulment shall be without prejudice to the validity of anything previously done under that rule.

THE SCHEDULE.

(See section 5.)

Principles of compensation.

1. The compensation to be paid by the Government in respect of the acquired property shall be the market value of such acquired property as on the notified date.

2. In addition to the amount payable under paragraph 1, for every permit acquired under this Act there shall be paid,—

(i) a sum of one hundred rupees where the unexpired period of the permit is less than fifteen days;

(ii) in other cases, a sum of two hundred rupees for every complete month, or part of a month exceeding fifteen days, of the unexpired period of the permit:

Provided that the amount of compensation under this paragraph shall, in no case, be less than four hundred rupees.

I certify that this is a Money Bill.

Fort St. George,
Madras,
25th October 1971]

K. A. MATHIALAGAN,
Speaker, Tamil Nadu Legislative Assembly.

APPENDIX IV.

[Vide item V (3) on page 225]

L.A. BILL No. 39 OF 1971.

(As passed by the Assembly.)

A Bill further to amend the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959.

Be it enacted by the Legislature of the State of Tamil Nadu in the Twenty-second Year of the Republic of India as follows:—

1. *Short title and commencement.*—(1) This Act may be called the Tamil Nadu General Sales Tax (Fourth Amendment) Act, 1971.

(2) It shall be deemed to have come into force on the 1st August 1971.

[25th October 1971]

APPENDIX IV—cont.

2. *Amendment of the First Schedule to Tamil Nadu Act 1 of 1959.*—In the First Schedule to the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959), for item 70 and the entries relating thereto, the following item and entries shall be substituted, namely :—

“ 70 (a) All kinds of alcoholic liquors for human consumption (other than toddy and arrack).	At the point of first sale in the state	12
--	---	----

(b) Arrack	Do.	6 ”.
-------------------	-----	------

I certify that this is a Money Bill.

Fort St. George,
Madras,
25th October 1971.

K. A. MATHIALAGAN,
Speaker,
Tamil Nadu Legislative Assembly.

Index to Tamil Nadu Legislative Council Debates

FORTIETH SESSION OF THE LEGISLATIVE COUNCIL
UNDER THE CONSTITUTION OF INDIA.

21ST TO 23RD AND 25TH OCTOBER 1971

VOLUME XCI (Nos. 1 to 4.)

A

	PAGES
ABKARI ORDINANCE, 1971—	
Laid on the table	49
ADITANAR, THE HON. THIRU SI. PA.—	
Resolution re Constitution (Twenty-fourth Amendment) Bill, 1971, ratification of	37
AERIAL SPRAYING—	
Question re name of chemical pesticide used by State Agriculture Department for	197-198
AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS ACT, 1959—	
Application of additional notified crops to all Regulated Markets in Thanjavur district, notification laid on the table	45-46
AGRICULTURAL PRODUCE MARKETS RULES, 1962—	
Amendment to—, notification laid on the table ...	92
AGRICULTURE—	
Question re—	
Aerial spraying of insecticides, collection of cost of—from landholders	109-111
Aerial spraying operations, leasing out to private parties and firms for 1970-71	106-109
AGRICULTURE DEPARTMENT MINISTERIAL ASSOCIATION, NILGIRIS—	
Question re request for grant of project allowance ...	193-194

A—cont.

AIYASWAMY, THIRU M.—

Bill—Prohibition (Suspension of Operation) Bill, 1971	130-134
---	---------

ANBAZHAGAN, THE HON. THIRU K.—

Business of the House, transaction of Government Business on a non-official day (23rd October 1971)	124
---	-----

Privilege motion <i>re</i> statement by—in the House on 26-7-1971 regarding the qualifications of a Doctor in Medical Department	116-123
--	---------

ANNAMALAI UNIVERSITY—

See Universities.

ARIVAZHAGAN, THIRU K.—

Bill—Fleet Operators Stage Carriages (Acquisition) Bill, 1971	211
---	-----

Resolution <i>re</i> Constitution (Twenty-fourth Amendment) Bill, 1971, ratification of	25-28, 31, 34
---	---------------

ARUMUGASWAMI, THIRU M.—

Bill—Fleet Operators Stage Carriages (Acquisition) Bill, 1971	204-207
---	---------

Resolution <i>re</i> Constitution (Twenty-fourth Amendment) Bill, 1971, ratification of	19-24, 29-34-35, 36, 71
---	-------------------------

B.

BILLS—

Constitution (Twenty-fourth Amendment) Bill, 1971—	
Laid on the table	49
Resolution <i>re</i>	18-40, 57-104

Excise Bill, 1971—

Considered and returned to Assembly	149-150, 203
-------------------------------------	--------------

B—cont.

BILLS—cont.

Excise Bill, 1971—cont.

Message from the Assembly <i>re</i>	113
Message from the Governor <i>re</i>	113

Fleet Operators Stage Carriages (Acquisition) Bill, 1971—

Considered and returned to Assembly	203-225
Message from the Governor <i>re</i>	200
Message from the Assembly <i>re</i>	200-201

General Sales Tax (Fourth Amendment) Bill, 1971—

Considered and returned to Assembly	225-227
Message from the Assembly <i>re</i>	200-201

Prohibition (Suspension of Operation) Bill, 1971—

Considered and passed	125-149
Message from the Assembly <i>re</i>	114

BLOOD BANKS—

Question <i>re</i> blood donations received by—in Madras City during 1970-71 and amount spent thereon	199
---	-----

BOOK FAIR—

Question <i>re</i> conduct of—in Madras City during January 1971	188-189
--	---------

BRAHMANA VAIDEEKHA SABHA, MYLAPORE—

Question <i>re</i> untouchability practised by—, enquiry by District Welfare Officer, Madras about	11
--	----

BUCKINGHAM CANAL—

Question <i>re</i> bearing cost of dredging scheme of— by Central Government	54-55
--	-------

BUSINESS ADVISORY COMMITTEE—

See Committees

BUSINESS OF THE HOUSE—

Transaction of Government Business on a non-official day (23rd October 1971)	124-125
--	---------

C.

CHAIRMAN, MR.—

Announcement *re*—

Annamalai University, election of members to
Senate of 114

Business Advisory Committee's decision ... 12

Message from the Assembly *re*—

Excise Bill, 1971 113

Fleet Operators Stage Carriages (Acquisition)
Bill, 1971 200-201

General Sales Tax (Fourth Amendment) Bill,
1971 200-201

Prohibition (Suspension of Operation) Bill,
1971 114

Message from the Governor *re*—

Excise Bill, 1971 113

Fleet Operators Stage Carriages (Acquisition)
Bill, 1971 200

Obituary reference *re* demise of Madhava Menon,
Thiru K., Ramasamy, Thiru K. R., and Gaja-
pathy Nayagar, Thiru A., former Members of the
Council 1-2

Panel of Vice-Chairmen, nomination of ... 13

Privilege Motion *re* statement by Minister for
Public Health in the House on 26th July 1971
regarding qualifications of a Doctor in Medical
Department 114,115,
116,123

CHIEF SECRETARY—

Question *re* upgrading the post of—in States and
ranking of First Member, Board of Revenue ... 3-4

CITY MUNICIPAL CORPORATION AND DISTRICT
MUNICIPALITIES (AMENDMENT AND
EXTENSION OF TERM OF OFFICE) ACT,
1971—

Date of coming into force of—, notification laid on
the table 228

C—const.

COLLEGE (S)—

Question *re*—

Medical Colleges, setting aside admissions by
Supreme Court during January 1971 7

Medical Colleges, Supreme Court's judgment *re*
admission into 5-6

COMMISSION OF INQUIRY—

Police Firing at Tenkasi, Tirunelveli District on
28th September 1970, report laid on the table ... 150

COMMITTEES—

Business Advisory Committee, decision of ... 12

Estimates Committee's Report on Industrial
Development Corporation (1971-72), laid on the
table 48

Question *re* State level Committee of Librarians,
appointment of 189-190

CONSTITUTION (TWENTY-FOURTH AMEND-
MENT) BILL, 1971—

Resolution *re* 18-40
57-104

CO-OPERATIVE BANKS—

Question *re* District Co-operative Central Bank,
number of women members elected during 1970-71
to 200

COTTAGE INDUSTRIES—

Question *re* amount spent during 1968-71 for develop-
ment and promotion of 56-57

COUNCIL RULES—

Suspension of rule 42 (3) 201

CYCLE THEFTS—

Question *re* number of—registered in Saidapet
Police Station in Madras City during 1970 ... 183

D.

DAMODARAN, THIRU A. R.—

Bills—

Excise Bill, 1971 149

127/100-2.

D—cont.	
DAMODARAN, THIRU A. R.—	
Bills—cont.	
Fleet Operators Stage Carriages (Acquisition) Bill, 1971	208-212
Resolution re Constitution (Twenty-fourth Amendment) Bill, 1971, ratification of	68-75
DEIVASIGAMANI ARUNACHALA DESIKAR- (KUNDRAKKUDI ADIGALAR), THAVA- THIRU—	
Resolution re Constitution (Twenty-fourth Amendment) Bill, 1971, ratification of	61-68
DISTRICT DEVELOPMENT COUNCILS—	
Annual Report on activities of—for 1965-66, laid on the table	49
DISTRICT MUNICIPALITIES ACT, 1920—	
Appointment of Thiru P. Sivasubbu Thevar, Municipal Commissioner as Special Officer, notification laid on the table	46
Constitution of Avadi, Ambattur, Kathiwakkam and Madhavaram Municipal areas as Townships and extension of certain provisions of—, notification laid on the table	46
Extension of certain provisions of—relating to building regulations to Katpadi Town Panchayat, notification laid on the table	48
E.	
EDUCATIONAL PLANNING—	
Question re conduct of Seminar on—at Coimbatore during May 1971	185-187
ELECTRICITY—	
Question re payment of higher rates to Kerala Government under renewed agreement of 1970 for	198-199
ELECTRICITY BOARD—	
Question re loss to—on account of lightning strike by Engineers on 20th May 1970	112-113
ENTERTAINMENTS TAX—	
Exemption of benefit film show by Anjugam Illam, Madras, from—, notification laid on the table	42

E—cont.	
EXCISE BILL, 1971—	
See Bills.	
F.	
FIRE STATIONS—	
Question re number of	184-195
FLEET OPERATORS STAGE CARRIAGES (ACQUISITION) BILL, 1971—	
See Bills.	
G.	
GAJAPATHY NAYAGAR, THIRU A.—	
Obituary reference re demise of—, former Member of the Council	1-2
GENERAL SALES TAX RULES, 1959—	
Amendments to—published at pages 239-280 of Rules Supplement to Part I of Government Gazette, dated 1st April 1959 as subsequently amended, notification laid on the table	45
GOVERNMENT SERVANTS—	
Privilege motion re statement by Minister for Public Health in the House on 26th July 1971 regarding the qualifications of a Doctor in Medical Department	114-123
H.	
HARIJAN WELFARE—	
Question re number of Harijan Colonies built in State during 1968-69, 1969-70 and 1970-71 and expenditure incurred	10
HARIJAN WELFARE BOARDS—	
Question re constitution of—at Taluk, District and State levels for eradication of untouchability	8-10
HOSPITALS (AND DISPENSARIES)—	
Question re Government Hospital, Madurai, facilities provided in—to attend to cases of fracture due to accidents	53
HUNGARIAN TRADE DELEGATION—	
Question re visit to State of—around 30th April 1970.	62

I.

INCENTIVE SPECIAL PAY—

Question <i>re</i> non-grant of—to First Grade Tamil Pandits in Ramanathapuram district acquiring M.A. Degree ...	192-193
---	---------

INDIAN STAMP ACT, 1899—

Remission of duty on sale deed executed in favour of Government Arts College Committee, Melur, Madurai district, notification laid on the table ...	48
Remission of duty on settlement deed in favour of Devangar Kulluri Paribalanasabai, Aruppukottai, notification laid on the table ...	48
Remission of duty on settlement deed to be executed by Thirumathi Lakshmiammal in favour of Madras Corporation, notification laid on the table ...	48

INDIAN STAMP RULES, 1925—

Amendment to—, notification laid on the table ...	49
---	----

INDUSTRIAL DEVELOPMENT CORPORATION—

Estimates Committee's Report on—(1971-72), laid on the table ...	48
--	----

K.

KARUNANIDHI, THE HON. DR. M.—

Bill—Prohibition (Suspension of Operation) Bill, 1971 ...	129, 133, 137, 142-147
---	---------------------------

Resolution <i>re</i> Constitution (Twenty-fourth Amendment) Bill, 1971, ratification of ...	13-18, 30, 36, 37, 39, 40, 97-104
---	--

KRISHNASWAMY NAIDU, THIRU R.—

Bills—

Fleet Operators Stage Carriages (Acquisition) Bill, 1971 ...	212-215
Prohibition (Suspension of Operation) Bill, 1971 ...	142

L.

LAY SECRETARY—

Question <i>re</i> discrimination between Clerks of Headquarters Office and other offices for promotion to post of ...	7-8
--	-----

LIQUOR (LICENCE AND PERMIT) RULES, 1960—

Amendments to—, notification laid on the table ...	43
--	----

M.

MADHAVA MENON, THIRU K.—

Obituary reference <i>re</i> demise of—, former Member of the Council and Minister of Composite Madras State ...	1-2
--	-----

MADHAVAN, THE HON. THIRU S.—

Bills—

Excise Bill, 1971 ...	149
Fleet Operators Stage Carriages (Acquisition) Bill, 1971 ...	205, 206, 224
Prohibition (Suspension of Operation) Bill, 1971 ...	125-127, 138, 142, 149

Business of the House—Transaction of Government Business on a non-official day (23rd October 1971) ...	125
--	-----

Resolution <i>re</i> Constitution (Twenty-fourth Amendment) Bill, 1971, ratification of ...	35, 38
---	--------

MANUFACTURED DRUGS RULES, 1932—

Amendment to—, notification laid on the table ...	150
---	-----

MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE—

Mettur water, calling attention to damage caused due to stoppage of—to transplanted crops and consequent distress to agriculturists in Thanjavur district ...	201-202
---	---------

Upper Anicut, calling attention to construction of bed regulator near—, and consequent concern caused to agriculturists of Thanjavur district for fear of diminution of irrigation facilities ...	124
---	-----

M—cont.

MEDICAL DEPARTMENT—

Privilege motion *re* statement by Minister for Public Health in the House on 26th July 1971 regarding the qualifications of a Doctor in ... 114-123

MEMBERS OF LEGISLATURE—

Return of Assets of certain Members of Council as on 31st March 1971, laid on the table ... 50

MESSAGE FROM THE ASSEMBLY—

See Bills.

MESSAGE FROM THE GOVERNOR—

See Bills.

METTUR WATER—

Damage caused due to stoppage of—to transplanted crops and consequent distress to agriculturists in Thanjavur district, Minister's attention called to ... 201-202

MINIMUM WAGES (MADRAS) RULES, 1953—

Amendment to—, notification laid on the table ... 119

MOTOR VEHICLES—

Question *re* ban on playing of musical horn in ... 200

MOTOR VEHICLES TAX—

Concessional rate of—for private carrier vehicles MDO 5512, notification laid on the table ... 42

Exemption of certain vehicles belonging to His Holiness Jagadguru Sankaracharya of Sringeri Sharada Peetam from—, notification laid on the table ... 42

Exemption of tractor MDG 402 and trailer 490 from—, notification laid on the table ... 227-228

Exemption of vehicle MDM 4569 from—, notification laid on the table ... 45

Exemption of tractor MSL 8464 from—, notification laid on the table ... 46

Exemption of vehicle TNC 96 from—, notification laid on the table ... 48

M—cont.

MOTOR VEHICLES TAX—cont.

Exemption of vehicles belonging to Andhra Mahila Sabha Nursing Home from—, notification laid on the table ... 42

Exemption of vehicles belonging to Co-operative for Americans TMC 713 from—, notification laid on the table ... 228

Exemption of vehicles belonging to Structural Engineering Research (Regional) Centre, Madras from—, notification laid on the table ... 42

Grace time for payment of—in respect of stage carriages and public carriers ordinarily kept in the State for quarter ending 30th September 1971, notification laid on the table ... 44

Tax payable on Ambulance van MDI 782, laid on the table ... 228

MUSICAL HORN—

Question *re* ban on playing of—in motor vehicles ... 200

MUTHUSWAMY, THIRU S.—

Resolution *re* Constitution (Twenty-fourth Amendment) Bill, 1971, ratification of ... 31, 40, 84-90

N.

NAXALITES—

Question *re* bases and activities of—in Kanyakumari, report in "Indian Express" *re* ... 2-3

O.

OBITUARY REFERENCE *RE*—

Demise of Gajapathy Nayagar, Thiru A., former Member of the Council ... 1-2

Demise of Madhava Menon, Thiru K., former Member of the Council and Minister of Composite Madras State ... 1-2

Demise of Ramasamy, Thiru K. R., former Member of the Council ... 1-2

P.

PANCHAYATS—

- Question *re* Sumaithangi Panchayat, arrest of
President at Kaveripakkam ... 184

PANCHAYATS ACT, 1958—

- Alteration of name of Mummudisanpatti Panchayat,
Ramanathapuram district as "Natarajapuram"
Panchayat, notification laid on the table ... 44

- Bifurcation of Idaikazhinadu in Chingleput district,**
erratum to notification laid on the table ... 48

- Bifurcation of Kallivelipatti Panchayat for constitu-
tion of separate Panchayat, erratum to notification
laid on the table ... 48

- Bifurcation of Senjiagaram Panchayat for constitu-
tion of separate Panchayat, erratum to notification
laid on the table ... 48

- Exclusion of Ammachiapuram from Kunnur
Panchayat in Periakulam taluk of Madurai district
to constitute a separate Panchayat, notification laid
on the table ... 41

- Exclusion of certain areas from Edayathur Panchayat
of Chingleput District for constitution of Irum-
bulicheri Panchayat, notification laid on the
table ... 41

- Exclusion of certain areas from Karkudi, Puliyarai,
Ilathur and Ayikkudi Panchayat, erratum to notifi-
cation laid on the table ... 49

- Exclusion of certain areas from Madapalli Panchayat,
erratum to notification laid on the table ... 49

- Exclusion of certain areas from Vallur Panchayat
for constitution into separate Panchayat by name
'Melur', notification laid on the table ... 44

- Exclusion of certain areas of Sripanandal Panchayat,
South Arcot district for constitution of separate
Panchayat, notification laid on the table ... 44

- Exclusion of Chookankollai village from Sathapady
Panchayat in Chidambaram taluk in South Arcot
district to constitute a separate panchayat, notifica-
tion laid on the table ... 40

P—cont.

PANCHAYATS ACT, 1958—cont.

- Exclusion of Idayankulam area of Mamsapuram
Panchayat, Ramanathapuram district for consti-
tution of separate panchayat, notification laid on
the table ... 43

- Exclusion of Karani Village from Pudupalayam
Panchayat of Chingleput district for constitution of
separate panchayat, notification laid on the table ... 41

- Exclusion of Keezhanariappanur village from
Sirumangalam Panchayat and inclusion in
Perumangalam Panchayat, notification laid on the
table ... 47

- Exclusion of local areas from Azhakiapandiapuram,
Bhuthapandi, Thazhakudi, Aramboly and Thovala
Town Panchayats for constitution of separate
panchayat, erratum to notification laid on the
table ... 49

- Exclusion of local areas from Ezhudesam, Pain-
kulam, Kunnathur, Methukummal and Kollenicod
Town Panchayats for constitution of separate
panchayat, erratum to notification laid on the
table ... 48

- Exclusion of local areas from Thiruvattar,
Thiruparappu, Ponmana Aruvikara, Mecode and
Attoor Panchayats for constitution of separate
Panchayats, notification laid on the table ... 47

- Exclusion of Nagamukundangudi area for constitu-
tion of separate panchayat, erratum to notification
laid on the table ... 49

- Exclusion of Perungalampoondi village area from
Kaliyanampoondi Panchayat, South Arcot district
for constitution into separate panchayat, notifica-
tion laid on the table ... 44

- Exclusion of Sivagamipuram area in Thuppakudi
Panchayat in Ambasamudram taluk of Tirunelveli
district and inclusion in Lynthankattalai Panchayat,
notification laid on the table ... 40

- Exclusion of Thimmavaram village from Athur
Panchayat, Chingleput district for constitution of
separate panchayat, notification laid on the table ... 44

P—cont.

PANCHAYATS ACT, 1958—cont.

Exclusion of V. Vadakkur area from Vanjinipattai and inclusion in A. Thekkur Panchayat, erratum to notification laid on the table	49
Extension of certain provisions of District Municipalities Act, 1920, relating to building regulations to Authoor Town Panchayat, notification laid on the table	40
Extension of certain provisions of District Municipalities Act, 1920, relating to vital statistics to Ambattur Township, Chingleput district, notification laid on the table	43
Extension of certain provisions of District Municipalities Act, 1920, relating to vital statistics to Idanganasalai Town Panchayat of Salem district, notification laid on the table	43
Extension of certain provisions of District Municipalities Act, 1920, relating to vital statistics to Kuniamuthur Town Panchayat of Coimbatore district, notification laid on the table	43
Extension of certain provisions of District Municipalities Act, 1920 to Bhuvanagiri Town Panchayat of South Arcot district, notification laid on the table	41
Extension of certain provisions of District Municipalities Act, 1920 to Karamadai Town Panchayat, notification laid on the table	41
Extension of certain provisions of District Municipalities Act, 1920 to Neikarapatti Town Panchayat of Madurai district, notification laid on the table	40
Extension of certain provisions of District Municipalities Act, 1920 to Poovalur Town Panchayat, Tiruchirappalli district, notification laid on the table	42
Extension of certain provisions of District Municipalities Act, 1920 to Thalanyar Town Panchayat of Thanjavur district, notification laid on the table	42

P—cont.

PANCHAYATS ACT, 1958—cont.

Extension of section 286 and provisions of District Municipalities Act, 1920 relating to vital statistics to Padaturpet Town Panchayat, Chingleput district, notification laid on the table	46-47
Limit of law charges to be incurred by panchayats without outside sanction, notification laid on the table	150
Modification of Rural Development and Local Administration Department Notification II-2 No. 299 of 1961 published at pages 57-63 of Part II—Section 2 of Government Gazette Extraordinary, dated 13th April 1961, notification laid on the table	45
Modification of Rural Development and Local Administration Department Notification II-2 No. 300 of 1960 published at pages 29-32 of Part II—Section 2 of Government Gazette Extraordinary, dated 2nd October 1960, notification laid on the table	46
Modification of Rural Development and Local Administration Department Notification II-2 No. 303 of 1960 published at pages 37-41 of Part II—Section 2 of Government Gazette Extraordinary, dated 2nd October 1960, notification laid on the table	44-45
Reclassification of Kolakudy Panchayat into Town Panchayat, erratum to notification laid on the table	49
Rural Development and Local Administration Notification II-2 No. 23 of 1966, amendment to—, notification laid on the table	47
Rural Development and Local Administration Notification II-2 No. 311 of 1960, modification of—, notification laid on the table	47
PANEL OF VICE-CHAIRMEN.—	
Announcement re nomination of	13
PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—	
Abkari Ordinance, 1971	49

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Agricultural Produce Markets Act, 1959, application of additional notified crops to all Regulated Markets in Thanjavur district (G.O. Ms. Nos. 1733 and 1734, Agriculture, dated 8th June 1971) ...	45, 46
Agricultural Produce Markets Rules, 1962, amendment to—(G.O. Ms. No. 1529, Agriculture, dated 19th May 1971) ...	44
Bill—Constitution (Twenty-fourth Amendment) Bill, 1971 ...	49
City Municipal Corporation and District Municipalities (Amendment and Extension of Term of Office) Act, 1971, date of coming into force of—(G.O. Ms. No. 2159, Rural Development and Local Administration, dated 21st September 1971) ...	228
Commission of Inquiry on Police Firing at Tenkasi, Tirunelveli District on 26th September 1970, Report of ...	150
Committees—Estimates Committee's Report on Industrial Development Corporation (1971-72) ...	48
District Development Councils, Annual Report on activities of—for 1965-66 (G.O. Ms. No. 1404, Rural Development and Local Administration, dated 6th August 1969) ...	49
District Municipalities Act, 1920—	
Appointment of Thiru P. Sivasubbu Thevar, Municipal Commissioner as Special Officer (G.O. Ms. No. 1541, Rural Development and Local Administration, dated 30th June 1971) ...	46
Constitution of Avadi, Ambattur, Kathiavakkam and Madhavaram Municipal areas as Townships and extension of certain provisions of—to (G.O. Ms. No. 2086, Home, dated 30th July 1971) ...	46
Extension of certain provisions of—relating to building regulations to Katpadi Town Panchayat (Erratum with ROC. 82144/48 E 5, dated 25th July 1970) ...	

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Entertainments tax, exemption of benefit film show by Anjugam Illam, Madras from—(G.O. Rt. No. 1253, Revenue, dated 17th July 1971) ...	42
General Sales Tax Rules, 1959, amendments to—published at pages 239-280 of Rules Supplement to Part I of Government Gazette, dated 1st April 1959 as subsequently amended (G.O. P. No. 4001, Revenue, dated 28th December 1970) ...	15
Indian Stamp Act, 1899—	
Remission of duty on sale deeds executed in favour of Government Arts College Committee, Melur, Madurai district (G.O. Ms. No. 1856, Revenue, dated 30th June 1971) ...	48
Remission of duty on settlement deed in favour of the Devangar Kalluri Paribalanasabai, Aruppukottai (G.O. Ms. No. 1589, Revenue, dated 27th May 1971) ...	48
Remission of duty on settlement deed to be executed by Thirumathi Lakshmiammal in favour of Madras Corporation (G.O. Ms. No. 1800, Revenue, dated 22nd June 1971) ...	46
Indian Stamp Rules, 1925, amendment to—(G.O. Ms. No. 1814, Revenue, dated 24th June 1971) ...	49
Liquor (Licence and Permit) Rules, 1960, amendments to—(G.O. Ms. No. 3397, Home, dated 10th December 1970) ...	43
Manufactured Drugs Rules, 1932, amendments to—(G.O. Ms. No. 1826, Home, dated 5th July 1971) ...	150
Minimum Wages (Madras) Rules, 1953, amendment to—(G.O. Ms. No. 700, Labour, dated 15th June 1971) ...	49
Motor Vehicles Tax—	
Concessional rate of—for private carrier vehicle MDO 5512 (G.O. Ms. No. 3057, Home, dated 7th November 1970) ...	42

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Motor Vehicles Tax—cont.

Exemption of certain vehicles belonging to His Holiness Jagadguru Sankaracharya of Sringeri Sharada Peetam from—(G.O. Ms. No. 862, Home, dated 26th March 1971) ...	42
Exemption of tractor MDG 402 and trailer 490 from—(G.O. Ms. No. 1652, Home, dated 19th June 1971) ...	227-228
Exemption of tractor MSL 8464 from—(G.O. Ms. No. 2086, Home, dated 30th July 1971) ...	46
Exemption of vehicle MDM 4569 from—(G.O. Ms. No. 1843, Home, dated 7th July 1971) ...	45
Exemption of vehicle TNC 96 from—(G.O. Ms. No. 1522, Home, dated 3rd June 1971) ...	43
Exemption of vehicles belonging to Andhra Mahila Sabha Nursing Home from—(G.O. Ms. No. 800, Home, dated 20th March 1971) ...	42
Exemption of vehicles belonging to Co-operative for Americans, TMC 713 from—(G.O. Ms. No. 1536, Home, dated 5th June 1971) ...	228
Exemption of vehicles belonging to Structural Engineering Research (Regional) Centre, Madras, from—(G.O. Ms. No. 1275, Home, dated 11th May 1971) ...	42
Grace time for payment of—in respect of stage carriages and public carriers ordinarily kept in the State for quarter ending 30th September 1971 (G.O. Ms. No. 1916, Home, dated 14th July 1971) ...	44
Tax payable on Ambulance Van MDI 782 (G.O. Ms. No. 860, Home, dated 26th March 1971) ...	228

Panchayats Act, 1958—

Alteration of name of Mummudisanpatti Panchayat, Ramanathapuram district as "Natarajapuram" Panchayat (Roc. No. 25892/70-P2, dated 2nd March 1970) ...	44
--	----

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Panchayats Act, 1958—cont.

Bifurcation of Idaikazhinadu in Chingleput district (Roc. No. 51889/70-P1, dated 30th March 1970) ...	48
Bifurcation of Kallivelipatti Panchayat for constitution of separate panchayat (Roc. No. 192648/69-P1, dated 26th February 1970) ...	49
Bifurcation of Senjiagaram Panchayat for constitution of separate panchayat (Roc. 196295/69-P1, dated 4th March 1970) ...	48
Exclusion of Ammachiapuram from Kunnur Panchayat in Periakulam taluk of Madurai district to constitute a separate panchayat (Roc. No. 725/70-P1, dated 2nd March 1970) ...	41
Exclusion of certain areas from Edayathur Panchayat of Chingleput district for constitution of 'Irumbulicheri' Panchayat (Roc. No. 187085/69-P1, dated 11th December 1969) ...	41
Exclusion of certain areas from Karkudi, Puliyaarai, Illathur and Ayikkudi Panchayat (Roc. No. 116022/69-P2, dated 2nd March 1970) ...	49
Exclusion of certain areas from Madapalli Panchayat (Roc. No. 194682/69-P2, dated 2nd March 1970) ...	49
Exclusion of certain areas from Vallur Panchayat for constitution into separate panchayat by name 'Melur' (Roc. No. 194681/69-P1, dated 13th February 1970) ...	44
Exclusion of certain areas of Sripanandal Panchayat, South Arcot district for constitution of separate panchayat (Roc. No. 183810/70-P1, dated 19th February 1970) ...	44
Exclusion of Chookankollai village from Sathapady Panchayat in Chidambaram taluk, South Arcot district to constitute separate panchayat (Roc. No. 183037/69-P1, dated 2nd March 1970) ...	40

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Panchayats Act, 1958—cont.

Exclusion of Idayankulam area of Mamsapuram Panchayat, Ramanathapuram district, for constitution of separate panchayat (Roc. No. 96357/69-P2, dated 26th February 1970) ... 43

Exclusion of Karani village from Pudupalayam Panchayat of Chingleput district for constitution of separate panchayat (Roc. No. 188993/69-P1, dated 4th March 1970) ... 41

Exclusion of Keezhanariappanur village from Sirumangalam Panchayat and inclusion in Perumangalam Panchayat (Roc. No. 17792/70-P1, dated 5th March 1970) ... 47

Exclusion of local areas from Azhakiapandiapuram, Bhuthapandi, Thazhakudi, Aramboly and Thovala Town Panchayats for constitution of separate panchayat (Roc. No. 192648/69-P1, dated 12th March 1970) ... 49

Exclusion of local areas from Ezhudesam, Painkulam, Kannathur, Methukummel and Kollen-code town panchayats for constitution of separate panchayat (Roc. No. 192659/69-P1, dated 12th March 1970) ... 48

Exclusion of local areas from Thiruvattar, Thiruparappu, Ponmana Aruvikara, Mecode and Attoor Panchayats for constitution of separate panchayats (Roc. No. 192669/69-P1, dated 12th March 1970) ... 47

Exclusion of Nagamukundangudi area for constitution of separate panchayat (Roc. No. 192837/69-P2, dated 25th February 1970) ... 49

Exclusion of Perungalampoondi village area from Kaliyanampoondi Panchayat, South Arcot district for constitution into separate panchayat (Roc. No. 23377/70-P1, dated 2nd March 1970) ... 44

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Panchayats Act, 1958—cont.

Exclusion of Sivagamipuram area in Thuppakudi Panchayat in Ambasamudram taluk, Tirunelveli district and inclusion in Lynthankattalai Panchayat (Roc. No. 174146/69-P2, dated 1st December 1969) ... 40

Exclusion of Thimmavaram village from Athur Panchayat, Chingleput district for constitution of separate panchayat (Roc. No. 194679/69-P1, dated 3rd March 1970) ... 44

Exclusion of V. Vadakkur area from Vanjinipatti Panchayat and inclusion in A. Thekkur Panchayat (Roc. No. 89715/69-P2, dated 2nd March 1970) ... 49

Exclusion of certain provisions of District Municipalities Act, 1920 relating to building regulations to Athoor Town Panchayat (Roc. No. 61175/69-E3, dated 4th July 1969) ... 40

Extension of certain provisions of the District Municipalities Act, 1920 relating to vital statistics to Ambattur Township, Chingleput district (Roc. No. 14615/70-E5, dated 12th September 1970) ... 43

Extension of certain provisions of District Municipalities Act, 1920 relating to vital statistics to Idanganasalai Town Panchayat of Salem district (Roc. No. 209912/69/E5, dated 12th September 1970) ... 43

Extension of certain provisions of District Municipalities Act, 1920 relating to vital statistics to Kuniamuthur Town Panchayat of Coimbatore district (Roc. No. 83992/69-E5, dated 24th July 1970) ... 43

Extension of certain provisions of District Municipalities Act, 1920 to Bhuvanagiri Town Panchayat of South Arcot district (Roc. No. 186993/69-E3, dated 6th February 1970) ... 41

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Panchayats Act, 1958—cont.

Extension of certain provisions of District Municipalities Act, 1920 to Karamadai Town Panchayat (Roc. No. 13685/70-E5, dated 4th September 1970)	41
Extension of certain provisions of District Municipalities Act, 1920 to Neikarapatti Town Panchayat of Madurai District (Roc. No. 201943/69-E3, dated 4th March 1970)	40
Extension of certain provisions of District Municipalities Act, 1920 to Poovalur Town Panchayat, Tiruchirappalli district (Roc. No. 93594/70-E5, dated 19th April 1971)	42
Extension of certain provisions of District Municipalities Act, 1920 to Thalanyar Town Panchayat of Thanjavur district (Roc. No. 174258/69-E3, dated 12th March 1970)	41
Extension of section 286 and provisions of District Municipalities Act, 1920 relating to vital statistics to Padaturpet Town Panchayat, Chingleput district (Roc. No. 31239/70-E5, dated 17th April 1971)	46-47
Limit of law charges to be incurred by Panchayats without outside sanction (G. O. Ms. No. 1360, Rural Development and Local Administration, dated 5th June 1971)	150
Modification of Rural Development and Local Administration Department Notification II-2 No. 299 of 1961, published at pages 57-63 of Part II—Section 2 of Government Gazette Extraordinary, dated 13th April 1961 (G.O. Ms. No. 900, Rural Development and Local Administration, dated 12th April 1971)	45
Modification of Rural Development and Local Administration Department Notification II-2 No. 300 of 1960, published at pages 29-32 of Part II—Section 2 of Government Gazette Extraordinary, dated 2nd October 1960 (G.O. Ms. No. 166, Rural Development and Local Administration, dated 20th January 1971)	46

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Panchayats Act, 1958—cont.

Modification of Rural Development and Local Administration Department Notification II-2 No. 303 of 1960 published at pages 37-41 of Part II—Section 2 of Government Gazette Extraordinary, dated 2nd October 1960 (G.O. Ms. No. 917, Rural Development and Local Administration, dated 15th April 1971)	44-45
Reclassification of Kolakudy Panchayat into Town Panchayat (Roc. No. 85446/69-P2, dated 14th March 1970)	49
Rural Development and Local Administration Notification II-2 No. 23 of 1966, amendment to—(G. O. Ms. No. 1455, Rural Development and Local Administration, dated 18th June 1971)	47
Rural Development and Local Administration Notification II-2 No. 311 of 1960, modification of—(G.O. Ms. No. 983, Rural Development and Local Administration, dated 20th April 1971)	47
Parks, Play-fields and Open Spaces (Preservation and Regulation) Act, 1959—	
List of parks and play-fields in Melapalayam Municipality, Tirunelveli district (G.O. Ms. No. 1676, Education, dated 26th October 1968)	228
Probation of Offenders Rules, 1962, amendments to—(G.O. Ms. No. 1993, Home, dated 22nd July 1971)	150
Prohibition (Suspension of Operation) Ordinance, 1971	49
Public Service Commission Regulations, 1954—	
Amendments to—[G.O. Ms. No. 1671, Public (Services-A), dated 21st May 1971 and Nos. 1856, 1857 and 1858, dated 11th June 1971]	47, 48 and 48
Questions (Unstarred) numbers 1 to 4, answers to 127/109—5.	228

P—cont.

PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE—cont.

Returns of Assets of certain Members of the Council,
as on 31st March 1971

50

Sales Tax—

Amendment to Revenue Department Notification
III No. 88 of 1960 published at page 375 of
Part III of Government Gazette, dated 28th
March 1970 in respect of sales by Co-operative
Societies (G.O. Ms. No. 921, Revenue, dated
29th March 1971)

45

Amendment to Revenue Department Notification
relating to sale of electrical goods and Burshane
gas to Cancer Institute, Madras (G.O. No. 885,
Revenue, dated 26th March 1971)

45

Exemption of sale of Swami Vivekananda
pictures and Memorial picture postcards by
Vivekananda Rock Memorial Committee from—
(G.O. Ms. No. 1515, Revenue, dated 19th
May 1971)

42

Exemption of sales of Thanjavur Art Plates
from—(G.O. Ms. No. 1202, Revenue, dated 23rd
April 1971)

43

Reduction of—on first purchase of copra from five
per cent to two per cent single point (G.O.P.
No. 1857, Revenue, dated 30th June 1971)

46

PARKS, PLAY-FIELDS AND OPEN SPACES
(PRESERVATION AND REGULATION) ACT,
1959—

List of parks and play-fields in Melapalayam
Municipality, Tirunelveli district, notification laid
on the table

228

PRIVILEGE MOTION RE—

Statement by Minister for Public Health in the
House on 26th July 1971 regarding the qualifica-
tions of a Doctor in Medical Department

114-123

PROBATION OF OFFENDERS RULES, 1962—

Amendments to—, notification laid on the table

160

P—cont.

PROHIBITION (SUSPENSION OF OPERATION)
BILL, 1971—

See Bills.

PROHIBITION (SUSPENSION OF OPERATION)
ORDINANCE, 1971—

Laid on the table

49

PROJECT ALLOWANCE—

Question re request for grant of—by Agriculture
Department Ministerial Association, Nilgiris
Centre, Ootacamund

193-194

PROVIDENT FUND—

Question re contribution to—accounts of non-
teaching staff of Management High Schools
by Managements

190-191

PUBLIC SERVICE COMMISSION REGULA-
TIONS, 1954—

Amendments to—, notification laid on the table

41, 47,
48

QUESTIONS AND ANSWERS—

Arumugaswami, Thiru M.—

Question re—

Cycle thefts registered in Saidapet Police Station
in Madras City during 1970, number of

183

Educational Planning, conduct of Seminar at
Coimbatore during May 1971 on

185-187

Medical Colleges, Supreme Court's judgment re
admission into

5-6

Untouchability, constitution of Harijan
Welfare Boards at Taluk, District and State
levels for eradication of

8-10

Isvarmurti, Thiru V.—

Question re—

Aerial spraying operations, leasing out to
private parties and firms for 1970-71

106-109

Q—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Isvarmurti, Thiru V.—cont.

Question re—cont.

Annamalai University, requisitioning of services of Revenue Divisional Officer about 3rd February 1971 at	187-188
Blood banks in Madras City, receipt of blood donations during 1970-71 by—and amount spent thereon	199
Book fair, conduct of—in Madras City during January 1971	188-189
Brahmana Vaideekha Sabha in Chitrakulam North Street, Mylapore during 1970, enquiry by District Welfare Officer, Madras, about untouchability practised by	11
Buckingham Canal dredging scheme, bearing of cost by Central Government	34-35
Cottage Industries, amount spent for development and promotion of—during 1968-71	56-57
District Co-operative Central Bank, number of women members elected during 1970-71 to	200
Harijan Colonies built during 1968-69, 1969-70 and 1970-71, number of—and expenditure incurred on	10
Hungarian Trade Delegation, visit to State around 20th April 1970	12
Musical horn in motor vehicles, ban on playing of	200
Naxalite bases in Kanvakumari and activities, report in "Indian Express" re	2-5
Project allowance, request by Agriculture Department Ministerial Association, Nilgiris Centre, Ootacamund for grant of	193-194
Soft drinks, sale of sub-standard—on roadsides in Madras City	105-106
Soil Testing Laboratory at Ootacamund, opening of—under Indo-German Development Project	194

PAGES

Q—cont.

PAGES

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Isvarmurti, Thiru V.—cont.

Question re—cont.

Sumaithangi Panchayat, arrest of President at Kaveripakkam	184
Typewriters disposed of during 1969-70 and 1970-71 as unserviceable, number of	200
Rajah Iyer, Thiru M.—	
Question re—	
Incentive special pay, non-grant of—to First Grade Tamil Pandits in Ramanathapuram district acquiring M.A. Degree	192-193
Provident Fund Accounts of non-teaching staff of Management High Schools, contribution by Managements to	190-191
Santosham, Thiru D.—	
Question re arial spraying, name of chemical pesticide used by State Agriculture Department for	197-198
Swaminathan, Thiru G.—	
Question re—	
Aerial spraying of insecticides, collection of cost of—from landholders	109-111
Chief Secretaries in States, upgrading post of—and ranking of First Member, Board of Revenue	3-4
Electricity, payment of higher rates to Kerala Government under renewed agreement of 1970 for	198-199
Medical Colleges, setting aside admissions by Supreme Court during January 1971	7
State Level Committee of Librarians, appointment of	180-190
State Seed Farms, working of—at a loss	194-197
Tractors allotted by State Trading Corporation of India, number of	111-112
Thangapandian, Thiru V.—	
Question re—	
Fire Stations, number of	184-185

Q.—cont.

QUESTIONS AND ANSWERS—cont.

Thangapandian, Thiru V.—cont.

Question re—cont.

Raffle tickets, boosting sale of Tamil Nadu ... 2

Strike, loss to Electricity Board on account of lightning—by Engineers on 20th May 1970... 112-113

Virudhunagar—Narikkudi Highways, request from District Collector to give priority for repairing ... 55-56

Question re—

Government Hospital, Madurai, facilities provided in—to attend to cases of fracture due to accidents ... 53

Lay Secretary, discrimination between clerks of Headquarters office and other offices for promotion to post of ... 7-8

Questions (Unstarred) Numbers 1 to 4, answers to—laid on the table ... 228

R.

RAFFLE TICKETS—

Question re boosting sales of Tamil Nadu ... 5

RAJAGOPAL, THIRU C. V.—

Bills—

Fleet Operators Stage Carriages (Acquisition) Bill, 1971 ... 207-208

General Sales Tax (Fourth Amendment) Bill, 1971 ... 227

Resolution re Constitution (Twenty-fourth Amendment) Bill, 1971, ratification of ... 19, 77-80

RAJARAM, THIRU K.—

Bills—

Fleet Operators Stage Carriages (Acquisition) Bill, 1971 ... 215-218, 224

General Sales Tax (Fourth Amendment) Bill, 1971 ... 228

Prohibition (Suspension of Operation) Bill, 1971 ... 134-138, 146, 148

R.—cont.

RAJARAM, THIRU K.—cont.

Business of the House, Transaction of Government Business on a non-Official day (23rd October 1971) ... 124-125

Resolution re Constitution (Twenty-fourth Amendment) Bill, 1971, ratification of ... 90-97

RAMACHANDRAN, THE HON. THIRU S.—

Bill—Fleet Operators Stage Carriages (Acquisition) Bill, 1971 ... 203-204, 218-225

RAMASAMY, THIRU K. R.—

Obituary reference re demise of—, former Member of the Council ... 1-2

RESOLUTION RE—

Constitution (Twenty-fourth Amendment) Bill, 1971, ratification of ... 13-40, 57-104

RETURNS OF ASSETS—

See Members of Legislature...

RULINGS AND OBSERVATIONS OF THE CHAIR—

Bills—

Amendment to Resolution ratifying Constitution (Amendment) Bill—Ruling out of order an amendment seeking to further recommend that any constitutional amendment that may abrogate and abridge any of the Fundamental Rights enumerated in Part III of the Constitution shall require to be ratified by not less than seventy-five per cent of the State Legislatures, the Chairman observed—

“The proviso to Article 368 provides only for the ratification by the Legislatures of not less than one-half of the States by Resolution to that effect passed before the Bill making provision for such amendment is presented to the President for assent.

R—cont.

RULINGS AND OBSERVATIONS OF THE
CHAIR—cont.

Bills—cont.

It does not provide for any further course of action and the House can either ratify it or not ratify. It cannot add to it any further opinion at this stage. If it wants, it can be done by means of a separate Resolution and not at this stage."

18-19

Privilege Motion re—

Statement by Minister for Public Health relating to qualifications of a Doctor in the Medical Department—Ruling that no *prima facie* case of breach of privilege had been made out, the Chairman observed—

"It will be clear from the proceedings, dated 26th July 1971 that the point the Member wanted to make on that day, was that a person who was not fully qualified was in charge of the Physiology Department in the Medical College.

"The Minister, while intervening in the initial stage, stated as follows:—

"I know personally that the Physiology Department is upgraded now and the person who is holding charge of that Department is fully qualified and that his degree is accepted by the University and by the Medical Council. This was made clear in the letter written by the Minister to the Member on 9th September 1971. From the present statement of the Minister, it is further evident that the Doctor possesses two degrees given by the Madras University, M.Sc. and Ph.D. and thereafter he has obtained a foreign degree, namely, D.Sc.. Only in the light of this, the subsequent intervention of the Hon. Minister has to be viewed, and he has now clarified before the House that his intention was to say that the Doctor was qualified to hold the post in which he was and not that the

R—cont.

RULINGS AND OBSERVATIONS OF THE
CHAIR—cont.

Privilege motion re—cont.

"foreign degree had been recognised by the All-India Medical Council. Further, it has not been in any way established that the Hon. Minister made that statement in order to wilfully mislead the House. Parliamentary convention requires that whenever an allegation against some one is made, prior notice should be given to the person or the Minister concerned so that he may be able to verify the facts and defend himself or place the facts before the House. This has not been followed in this case. When the hon. Member made the allegation against a particular individual, the Health Minister, as Minister in charge, was bound to defend him before the House to the extent remembered by him."

114, 123

2

SADIQ PASHA, THE HON. THIRU S. J.—

Mettur water, statement re damage caused due to stoppage of—to transplanted crops and consequent distress to agriculturists in Thanjavur district

201-202

Upper Anicut, statement re construction of bed regulator near—and consequent concern caused to agriculturists of Thanjavur district for fear of diminution of irrigation facilities

124

SALES TAX—

Amendment to Revenue Department Notification relating to sale of electrical goods and Buthane gas to Cancer Institute, Madras, notification laid on the table

45

Amendment to Revenue Department Notification III No. 88 of 1960 published at page 875 of Part III of Government Gazette, dated 25th March 1970 in respect of sales by Co-operative Societies, notification laid on the table

45

SALES TAX—cont.

Exemption of sale of Swami Vivekananda pictures and memorial picture post-cards by Vivekananda Rock Memorial Committee from—, notification laid on the table	42
Exemption of sales of Thanjavur Art Plates from—, notification laid on the table	43
Reduction of—on first purchase of copra from five per cent to two per cent single point, notification laid on the table	46

SANKARALINGAM PILLAI, THIRU M.—

Resolution re Constitution (Twenty-fourth Amendment) Bill, 1971, ratification of	80-84
---	-------

SEMINAR—

Question re conduct of—on Educational Planning at Coimbatore during May 1971	185-187
---	---------

SHANMUGAM, THE HON. THIRU P.U.—

Bill—General Sales Tax (Fourth Amendment) Bill, 1971	225-226, 227
---	--------------

SHANMUGAM, THIRU T. K.—

Resolution re Constitution (Twenty-fourth Amendment) Bill, 1971, ratification of	75-77
---	-------

SOFT DRINKS—

Question re sale of sub-standard—on roadsides in Madras City	105-106
---	---------

SOIL TESTING LABORATORY—

Question re opening of—at Ootacamund under Indo-German Development Project	194
---	-----

STATE LEVEL COMMITTEE OF LIBRARIANS—

See Committees.

STATE SEED FARMS—

Question re working of—at a loss	194-197
---	---------

STRIKE—

Question re loss to Electricity Board on account of lightning—by Engineers on 20th May 1970	112-113
--	---------

S.—cont.

SWAMINATHAN, THIRU G.—

Bills—

Fleet Operators Stage Carriages (Acquisition) Bill, 1971	225
General Sales Tax (Fourth Amendment) Bill, 1971	226-227
Prohibition (Suspension of Operation) Bill, 1971	127-130, 140

Mettur water, calling Minister's attention to damage caused due to stoppage of water to transplanted crops and consequent distress to agriculturists in Thanjavur district	201-202
---	---------

Resolution re Constitution (Twenty-fourth Amendment) Bill, 1971, ratification of	18, 21, 28-40, 91, 92, 93
---	---------------------------

Upper Anicut, calling Minister's attention to construction of bed regulator near—and consequent concern caused to agriculturists of Thanjavur district for fear of diminution of irrigation facilities	124
---	-----

T.

TEACHERS—

Question re incentive special pay, non-grant of—to first Grade Tamil Pandits acquiring M.A. degree in Ramanathapuram district	192-193
--	---------

TRACTORS—

Question re number of—alotted by State Trading Corporation of India	111-112
--	---------

TYPEWRITERS—

Question re number of—disposed of during 1969-70 and 1970-71 as unserviceable	200
--	-----

U.

UNIVERSITIES—

Annamalai University, election of members to Senate of	114
---	-----

UNIVERSITIES—cont.
 Question re Annamalai University, requisitioning of
 services of Revenue Divisional Officer about 3rd
 February 1971 at ... 187-189

NON-REACHABILITY
 Question re
 Constitution of Harijan Welfare Boards at Taluk,
 District and State levels for eradication of ... 8-10

Enquiry by District Welfare Officer, Madras about—
 practised by Brahmana Vaideekha Sabha in
 Chitrakulam North Street, Mylapore during
 1970 ... 11

UPPER ANICUT—

Construction of bed regulator near—and consequent
 concern caused to agriculturists of Thanjavur
 district for fear of diminution of irrigation facili-
 ties, Minister's attention called to ... 124

V.

VASANTHA PAI, Thiru G.—

Privilege motion re Statement by Minister for Public
 Health in the House on 28th July 1971 regarding
 the qualifications of a Doctor in Medical Depart-
 ment ... 114-116,
 122, 123

Resolution re Constitution (Twenty-fourth Amend-
 ment) Bill, 1971, ratification of ... 57-61, 72

VIRUDHUNAGAR-NARIKKUDI HIGHWAYS—

Question re request from District Collector to give
 priority for repairing ... 55-56

D
 V211, 32 'N71

N72-91.

LIST OF AGENTS FOR THE SALE OF TAMIL NADU GOVERNMENT PUBLICATIONS.

IN MADRAS CITY.

Messrs. ACCOUNT TEST INSTITUTE, Egmore, Madras-3.
THE CITY BOOK Co., Mylapore, Madras-4.
Messrs. HIGGINBOTHAMS, PRIVATE LIMITED, Madras-2.
Messrs. NEW CENTURY BOOK HOUSE (PRIVATE), LIMITED, Madras-3.
Messrs. P. VARADACHARI & Co., Madras-1.
Messrs. C. SUBBIAH CHETTI & SONS, Madras-3.
Sri S. S. SRINIVASARAO, Royapettah, Madras-14.
THE EDUCATIONAL AGENCIES, BOOK-SELLERS, Madras-1.
THE UNIVERSAL BOOK HOUSE, MOORE MARKET, Madras-3.
Messrs. EUMANI CORPORATION, Vepery, Madras-7.
Messrs. MOHAB PATRIPAGAM AND BOOK DEPOT, Madras-5.
Messrs. BOOK CORNER, BOOK-SELLERS, No. 2/4, Mount Road, Madras-2.

IN MUFASSAL OF MADRAS STATE.

Sri B. M. GOPALAKRISHNA KOVY, Madurai, Madurai district.
THE ORIENTAL BOOK HOUSE, Madurai.
Messrs. VIVEKANANDA PRESS, PRINTERS, PUBLISHERS AND BOOK-SELLERS, Madurai.
Sri A. VENKATASUBBIAH, Vellore, North Arcot district.
Messrs. BHAKTATYA MATHA BOOK DEPOT, Thanjavur, Thanjavur district.
Messrs. P. V. NATHAN & Co., Kumbakonam, Thanjavur district.
Messrs. APPAR BOOK STALL, Thanjavur.
Messrs. P. N. SWAMINATHASIVAM & Co., Pudukkottai, Tiruchirappalli district.
Messrs. S. KRISHNASWAMY & Co., Tiruchirappalli.
Messrs. PALANIAPPAN BROTHERS, Tiruchirappalli.
S. R. SUBRAMANIAM PILLAI, Tirunelveli, Tirunelveli district.
Messrs. NEELAI PUTRASA NILAYAM, BOOK-SELLERS, 10, Thana Mena Buildings, Tirunelveli Junction.
Sri B. ARULDOSS, Villupuram Town, South Arcot district.
Sri V. B. GANESAN, Villupuram, South Arcot district.
Messrs. VARANATHAN STORES, BOOK-SELLERS, CROSS ONE ROAD, COIMBATORE.
Messrs. MERCURY BOOK COMPANY, 223, Raja Street, Coimbatore.
Sri S. M. JAGANNATHAN, BOOK-SELLER AND PUBLISHER, Nagercoil, Kanyakumari district.
Messrs. A. K. CHANDRAN, SETHUPATHI & SONS, Salem.
Messrs. MURUGANATHAN PATRIPAGAM, Pudukkottai.
Messrs. K. V. NARAYANA IYER & SONS, Dindigul, Madurai district.
Messrs. BALAJI BOOK HOUSE, Vellore, North Arcot district.
Messrs. JAYAKUMARI STORES, Nagercoil, Kanyakumari district.
Messrs. BABY STORES, BOOK-SELLERS, Villupuram, South Arcot district.
Messrs. DINAKARAN STORES, Coimbatore-13.
Messrs. BHAKTATYA PUTRASA NILAYAM, PUBLISHERS AND BOOK-SELLERS, S.R. Town H. Road, Madurai-1.

IN OTHER STATES.

Messrs. JANAKIA AGENCIES, BOOK-SELLERS, Gudur.
Messrs. JAIN BOOK AGENCY, New Delhi-1.
Messrs. INTERNATIONAL BOOK HOUSE, Trivandrum.
Messrs. PRAHA K. L. MURUGAPADAYAT, Calcutta-12.
Messrs. BOOK LINKS CORPORATION, Narayanaguda, Hyderabad-20.
Messrs. THE BOOKS SYNDICATE, Hyderabad-1.
Messrs. LADDER LAW PUBLICATIONS, Hyderabad.

PRINTED AND PUBLISHED BY THE DIRECTOR OF STATIONERY AND
PRINTING, MADRAS ON THE AUTHORITY OF THE CHAIRMAN OF
THE TAMIL NADU LEGISLATIVE COUNCIL.